T.D.R.C. 289

மெய்ஞ்ஞான போதினி

234/2-1904.

DIGITIZED

26:21
N04
58685

234

✠

கடவுள் துணை.

மெய்ஞ்ஞான வேத ஒளி.

அஞ்ஞானசூரியனின் காரிருள்படர்ந்தமாசையறுத்து

மெய்ஞ்ஞான சத்தியத்தை

விளக்கிக்காட்டுகின்ற

இந்நூல்

பாளயங்கோட்டை

ஜே. இராயப்ப் உபதேசியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

திருச்சிறுப்பள்ளி மேற்றிராசன விசாரணையைச்சேர்ந்த

ஓர் சுதேசகுருவானவரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது.

MADRAS.

PRINTED AT THE INDIAN PRESS, NO. 107, ROYAPURAM.

190[illegible]

IMPRIMATUR

✠ JOANNES MARIA, S. J.

Ep. TRICHINOPOLIT.

முகவுரை.

சிலகாலத்திற்கு முந்திச் சென்னப்பட்டணம் ஹைகோர்ட்டு நியாயவர்திகளில் ஒருவராயிருந்த கா. பே. சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை பி-ஏ., பி-எல். அவர்களால் இயற்றப்பட்ட தேவமாதாவணக்கமென்னும் ஒரு சிறு பிரபந்தம் பிரசித்தமானபோது அதன் எதிர்ப்படையாகிய புரோட்டெஸ்டாண்டாருக்கு வெட்கமோ கனதுக்கமோ உண்டானதால், தங்கள் மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரோ அல்லது மற்றெவரோ என்று தெரியாத முத்தையபிள்ளை என்பவர்கள் பேரில் தேவமாதாவணக்கத்தவறு என்னும் ஒரு சிறுபுத்தகம் வெளிப்பட்டது. அதற்கு மாறாக வேதசாத்திரியத்தோடு நியாயமாய் மறுமொழி சொல்லப்பட்ட [illegible] திமிரபானு என்னும் இரண்டு சிறு புத்தகங்கள் ஏற்பட்டன. இவற்றைக் கண்டவுடனே ஸ்ரீ தேவமாதாவின் எதிர்ப்படைக்கு அதிக வெட்கமும் கனகோபமும் உண்டாக (இவரும் புரோட்டெஸ்டாண்டாரோ அல்லது வேறெவரோ என்று தெரியாத டேவிட் ராமசுவாமிபிள்ளை என்பவர் பேரால்) சுஞ்ஞான சூரியன் என முத்தையபிள்ளையவர்களைத் தேற்றிப்போற்றத் துணைநூல் ஒன்று புறப்பட்டிற்று. அதை வாசிக்க வாசிக்க அது திமிரதீபிகை, திமிரபானு ஆகிய இவற்றிற்கு விடையளியாமல் முடை அதாவது துர்நாற்றமுள்ள தீச்சொற்களால் நிறைந்திருப்பதேயல்லாது மற்றப்படி நேர் நியாயமானதன்று. அதிலும் [illegible] முயல் தன்காலைத் தூக்கி முத்தங்கொள்வதுபோலத், தம் சுஞ்ஞானம் 63-ம். பக்கத்தில் தம் நூலையும் தமக்கு முன்னூலையும் வெகுவாய் மெச்சி அதில் அதிக சபதம் கூறுகின்றார்கள். ஆனபோதிலும் காரியம் பெரிதோ? வீரியம் பெரிதோ? இவ்வீரியம் எதற்கொக்குமென்றால்,

கல்வியைப் பெருமையாகக் கருதியே திரிவார் புல்லர்
இல்லவர் நரகென்று வாதுகள் மிகவே பேசி
* * * * *
யெல்லையில்லாத சன்மத்தெய்தியே யுழல்குவாரே.

என உசைஞானிகள் சொல்லிய வாக்குக்கொக்குமேயல்லாது மற்றப்படி அதில் விசேஷம் ஒன்றுமில்லை.

மேலும் அவ்வறுபத்து மூன்றாம் பக்கத்தில் அவர்கள் காட்டிய வீரியத்திற்கு [illegible] நம்மாற் செய்யப்பட்ட தேவமாதாவை வணங்கும் வணக்கத்தின் சம்பாஷணை விளக்கமென்னும் புத்தகத்தில், முத்தையபிள்ளையவர்கள் தமது நூலில் ஐந்து அதிகாரமாய் எடுத்[illegible]

காட்டியதை ஆறு அதிகாரமாக வகுத்து வேத உதாரணத்தோடு விடைகொடுத்திருக்கின்றோம். மதியுள்ளோர்கள் வீரியத்தைவிட்டு அவைகளின் காரியத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பார்களேயாகில் யேசுநாதர் தேவன் என்றும், அவரைப்பெற்ற மாதாவானவள் தேவமாதாவென்றும் சொல்வதே நியாயமும் வேதத்திலுள்ள சத்தியமும் என்பார்களே அல்லாது அவைகளை மறுத்துச் சொல்லார்கள். அன்றியும் அத்தேவ திருத்தாயாரை வணங்கி மன்றாடுவது உத்தமமென்றும், அம்மாதா பரலோக பூலோக இராக்கினிதாயென்றும், அவ்விராக்கினி ஆதியில் தேவன் நீர்மானித்தபடி சென்மப்பாவமில்லாமல் உற்பவித்துப் பிறந்த மாசில்லாதவளென்றும், இன்னமும் வேண்டுமானால், தவறக்கூடாத திருச்சபையின் தன்மையும் மற்றும் மோட்சவாசிகளோடு நமக்கிருக்கிற ஐக்கியமும் சம்பந்தமும் இன்னின்னதென்றும் பூரணமாயறிந்து அவ்வுண்மைக்கு உடன்படுவார்களென்பதற்கு யாதொரு ஐயமுமில்லை.

அல்லாமலும், இச்சுஞ்ஞான சூரியனும் அவ்வணக்கத்தவறை மேற்கூறிப் பேசுவதால், இதற்கும் அர்ச்சயபாஷையை விளக்கத்தில் போதுமான நியாயமுண்டாயாகிலும், இதில் வீரியத்தோடு சாமசவாம்பிள்ளையவர்கள் நீட்டிய முனையை மடக்க இம்மெய்ஞ்ஞான வேத ஒளி புறப்படலாயிற்று. மேலும் அவர்கள் வீம்புபேசுகிறபடி ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொருசொல்லையும் எடுத்துக்காட்டிப் பேசவேண்டுமென்பது அவசியமன்று, அதுவின்வேடிக்கையும் காலபோக்குமேயல்லாது மற்றொன்றல்ல. ஆகிலும் அவசியமான காரியத்தை மட்டும் இதில் எடுத்துக்காட்டி அவர்கள் வீரியத்தை அடக்குவோம். அன்றியும் தமது நூலில் பலவிடத்தும் வீம்புபேசும்படி நம்மைத் தாண்டியதால், நாம் அவர்களைப்போல் காரியமல்லாத வீரியத்தோடும் பேசாமல் நியாயத்தோடும் அவர்கள் வீரியத்தைக் கண்டித்து, வேத உதாரணத்தோடும் வேண்டிய நியாயத்தோடும் இந்நூலில் காரியத்தை எடுத்துக் காட்டுவோம்.

மேலும் கிறீஸ்து திருச்சபைக்கு ஒளியும் திருச்சபை அதற்குத் தொனியுமாயிருப்பதால் (எசா. 60-1-2-3) நாமிந்தப் புத்தகத்தில் பேசவேண்டிய நியாயங்களுக்கெல்லாம் அத் திருச்சபையே மூலாதார வேத ஒளி கொடுக்கும் மெய்ஞ்ஞான சுடர் எனக்கைக்கொண்டு அதன் பெயரால் சுஞ்ஞான சூரியனை மறுத்து அதன் காரிருள் படர்ந்த மாசை யறுக்கும் மெய்ஞ்ஞான வேத ஒளி என இப்புத்தகத்திற்குப் பெயரிடலாயிற்று.

அறிவிப்பு.

1-வது. சுஞ்ஞான சூரியன் 9-ம். பக்கத்தில் "வெளிப்படுத்தின விசேஷம் XIX 10-ன் பேரில்" சொல்வதாக இவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய அர்ச். அகுஸ்தீன், ஐந்தாம் நூற்றாண்டு துவக்கம் வரையிருந்த வேத வித்தியாபாரகராகிய அர்ச். அகுஸ்தீனோ? அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டில் அர்ச. பெரிய கிரேகோரி பாப்பானவரால் இங்கிலாந்துக்கு வேதம் போதிக்க அனுப்பப்பட்ட அர்ச். அகுஸ்தீனோ? இவ்விருவரில் எவரென் அதில் அலங்கப்படாததால் மேற்காட்டிய அர்ச். கிரேகோரி பாப்பானவர் காலத்திருந்த அர்ச். அகுஸ்தீன் என்றெண்ணி இப்புத்தகத்தின் 36-ம். பக்கம். 3-வது. பிரிவில் இவ்வகுஸ்தீனைக் குறிப்பிட்டெழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகிலும் அவ்விருவரில் எந்த அகுஸ்தீனாயிருந்தபோதிலும் இப்புரொட்டெஸ்டாண்டார் சொல்லுகிறபடி அவர்கள் அபத்தமாய்ச் சொல்லியிரார்கள் என்பது திண்ணம். இதற்கு இப்புத்தகத்தின் 137-ம். பக்கத்தில் தெளிவித்திருக்கிற நியாயங்களினால் அறியலாம்.

2-வது. இப்புத்தகத்தின் சில இடங்களில் கைப்பிசகாய் வேத வாக்கிய இலக்கப் பிசகுகளிருப்பதால் அவைகளை இதின் கடைசியில் அச்சிட்டிருக்கும் பிழைதிருத்தலில் தெரிந்து கொள்க.

சாத்துக்கவிகள்.

சென்னை இராயபுரம், அர்ச். இராயப்பர் தேவாலயத்தின் விசாரணை குரு

சங். பாலநாத சுவாமிகள் இயற்றிய

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இறைகாட்டும் பலமணிக ளிமைக்குங்காந்தி
யொழின்மாட நிலைதோறும் வளர்சாலை
பொறைகாட்டும் பாளயங்கோட்டைப் பேர்வாய்ந்து
பொலிநகரான் பதிமதக் கரியேறன்றோன்
மறைகாட்டும் உபதேசத் தொழிலின்மிக்கான்
மாண்புபெறு ராயப்ப மகிபனன்பிற்
றறைகாட்டும் மெய்ஞ்ஞான வொளியென் றோர்நூல்
சாற்றினு னீதனைப்பெருமை வாய்த்ததாமே.

சென்னை வேப்பேரி, அர்ச். பிலவேந்திரர் தேவாலயத்தின் விசாரணை குரு

சங். ஜான்சுவாமிகள் இயற்றிய

கட்டளைக் கலித்துறை.

விதியாமெய்ஞ் ஞான வொளியென்ன வோர்நூல் விரித்துரைத்தான்
பதியாமெய்த் தோன்றல் இராயப்ப நல்லோன் பகலவன்சீர்
மதியாவொளிதரும் பாளயங்கோட்டையில் வாழ்குணன்
துதியாதிருப்பவர் தொல்லுலகோர்களிற் றோற்றவரோ.

சென்னை அர்ச். அடைக்கலமாதா தேவாலயத்தின் விசாரணை குரு

சங். P. C. சூசைநாதசுவாமிகள் இயற்றிய

பதினான்குசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

மணிதிகழு முடிபுனையுந் தவிதரசன் மாபிணில் மதிதனைக் கழலணிந்த
மரிமீது பலவாறு பேசிமறை யிழிவுசொல் மாக்களின் வா[illegible]க்கத்
திணிதிகழு பாளையங் கோட்டையெனு மூரிற்றன் றிங்களொளி முகவிலாசன்
தீனர்க்கு வுபகாரி ராயப்ப உபதேசி தித்திக்குமினிய மொழியன்
அணிதிகழு மெய்ஞ்ஞான வேதவொளி என்னுமொரு அ[illegible] நூலியற்றி
அளித்தனன் அதில்வேத உதாரணமெலாங்காட்டி அவ்[illegible]யார்வியப்பதற்கும்
பணிதிகழு மெம்பரன் வேதமதி லன்பிலார் பகர்பொய்கள் யாவுமிந்தப்
பாரினில் பிசகெனத்திக்கரித் திட்டனன் பண்பெவ ருரைப்ப ரம்மா.

St. Mary's College தமிழ்த்தலைமைப் புலவராகிய

இராயபுரம் வித்துவான்,

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, A. S. ஜெகராவு முதலியா ரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சுஞ்ஞான சூரியனென் றொவ்வாத பெயர்வாய்ந்து தோன்றுநூலின்
அஞ்ஞான விருளகலச் சத்யமறை விதியாவு மமையக்காட்டி
எஞ்ஞான்று மரியரு மெய்ம்மையுணர்ந் தறநெறியை யேற்குமாறு
மெய்ஞ்ஞான வேதவொளி யெனுமொருநூ லினிதியற்றி மேன்மையுற்றான்.

இன்னவன்யா ரெனிலறைதுந் தமிழ்ச்சங்கத் தியல்மூன்று மெளிதுணர்ந்த
பன்னயமுந் திகழ்பாண்டி வளநாட்டுக் குயிலென்னப் பகருமாட்சிப்
பொன்னெயில்கள் சூழ்புடையும் வானெடு விண்ணின்று பொலிவுகாட்டும்
நன்னகருள் முன்னின்னனும் பாளயங்கோட்டைப் பெயர்சால் நகரினனே

மண்ணுலக யினிதுய்ய வும்பர்பிரா னருள்சத்ய மறைநூலாய்ந்தெதக்
கண்ணுலகுங் களிகூர வுபதேசத் தொழிலினிலே கருத்துவைத்தோன்
விண்ணுலகுந் தொழுந்தேவ மரியம்ம னிணையடியே விழையுநெஞ்சன்
தண்ணமுதச் செந்தமிழின் றுறையாவும் முறைகண்ட தகைமையோனே.

மாயப்பல் வகைகாட்டும் பதிதர்குழாம் பதிதோறு மயக்கியிக்க
ஞாயப்பல் வாக்கியங்கள் புரட்டுசெயல் கண்டனத்தால் காட்டவல்லான்
நேயப்பல் லுயிரெல்லாந் தன்னுயிர்போ லெண்ணியயன் நிறுத்துங்கோளான்
ராயப்ப னெனும்பெயரோன் மலைபோல வசையாத நடுவினனே.

இ ஃ து,

சென்னை ஜான் பெராத்தோட்டம்

அர்ச். அந்தோனியாராலயத்து உபதேசியார் ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

ஆரணி சூசை, அப்பாதுரைப்பிள்ளை யவர்களால்

இயற்றிய.

நேரிசை வெண்பா.

சுஞ்ஞான சூரியனின் சோகமயல் தீர்த்தொழிய
"மெய்ஞ்ஞான வேதவொளி" மெய்கண்டான்—நன்ஞானப்
பாளயங்கோட் டைப்பதிவாழ் பண்டிதன் ராயப்பகுண
வேளாதிகர்ப் பாருளரோ? வென்று.

சென்னை இராயபுரம், இந்தியன் அச்சியந்திரசாலைத் தலைவர்

காரைக்கால்,

ம-அ-அ-ஸ்ரீ, ஐயாசாமி அப்பாதுரைப் பிள்ளை

அவர்கள் இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

மதிதனை மிதித்துப் பரிதியை யுடுத்த மாமரிதனைப் பணியாது
மாதவனுதி மறையினைப் புரட்டி மானிடர் தங்களை மயக்கிக்
கதிதனை இழந்தக் கலையிலா ரந்தக் கன்னிமீ துரைத்திடுங் குறைகள்
கழற்றிவிற் பட்ட பஞ்செனப்பறக்கக் கருதியிக்காசினிமீது
திதிதனை [illegible]பாளையங்கோட்டை நித்திலமென்னவே விளக்கும்
நிபுணன் ராயப்ப னெனுமுப தேவ நீணிலத்தோரொலாமறிய
சதிதனை தவிர்மெய்ஞ் ஞானவேதொளியைச் சால்பொடு இயற்றினன் [illegible]
சந்ததம் யாரும் [illegible]றைந்து சாற்றுதல்பெருமித மாமால்.

சென்னை புதுநகர், உபாத்தியாயர் ம-அ-அ-ஸ்ரீ,

ம. ப. மிக்கேல்சாமி பிள்ளை கூறிய

நேரிசை வெண்பா.

பூவுலக சத்ய புரட்ட ரிருளோட்டத்
தேவுலக வெங்கோன் திருவருளால்—யாவுலகும்
ஒப்பாறும் வேத வொளிதந்தான் மற்றிரா
யப்பு மேதெரியா னே.

சென்னை வேப்பேரியில் வசிக்கும் ம-அ-அ-ஸ்ரீ,

S. ஆரோக்கியம்பிள்ளை அவர்கள் கூறிய

நேரிசை வெண்பா.

அஞ்ஞான மேய ருகவிருளை நீக்குதற்கு
மெய்ஞ்ஞான வேதவொளி யென்றொருநூல்—நன்குரனப்
பாளையங் கோட்டைக்குரிசில் பன்னினன் ராயப்ப
அனையார் கொள்ளார்? அறிந்து.

மெய்ஞ்ஞான வேத ஒளி.

முதலாம் பங்கு.

அஞ்ஞான ஆ[illegible]

திமிர தீபிகைக்கு விடைபகர்ந் தெழுதியதற்கு

விடை.

—o—

I—சல்லாபம்.

அஞ்ஞான ஆசிரியன் விடை பகர்வதாவது.

"சர்வலோகத்தையும் ஆண்டு நடத்திவருகிற சிரேஷ்டதேவன் மனிதனுடைய திருக்குக்குணம் அறிந்திருந்தார், தமது திருச்சபையில் அவபக்தியும், கலகமும், பிரிவினையு முண்டாக்கத்தக்க துர்ப்போதனையாகிய வித்தைக் கள்ளப்போதகரும், சாத்தானும், விதைப்பார்களென்றும் அறிந்திருந்தார். ஆதித் திருச்சபைகளில் நடந்த வழக்கங்களையும், அத்திருச்சபைகளுக்குப் பரிசுத்த ஆவியின் வரப்பிரசாதத்தைப்பெற்ற அப்போஸ்தலர்கள், போதித்தும் எழுதியும் வந்த ஏற்பாடுகளையும் தமதடியார்கள் அறிந்து கொள்வார்களாகில் துர்ப்போதனையா லுண்டாகும் கலாபாக்கிய தப்புக்கொள்கைகளைக் களைந்துவிடக் கூடுமென்று அறிந்த அந்த பகவான் மேற்படி புராதன வழக்கங்களைப்பற்றி தமது சத்தியவேதத்தில் ஒன்றும் எழுதாமல் விட்டுவிடவில்லை. எவ்விதத்திலும் திருச்சபையே பூரணமாய் நிறைந்து விளங்க அப்பாமர சாயகருக்கு அனந்த ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்

களா யிருக்கிறோம். ஆதலால் சத்திய கிறிஸ்து சமயமே [illegible] விட்டு யார்யார் வழுவிப்போனாலும் அவர்கள் வழுவிப்போ யிருக்கிறது இன்னதென்றும் அவர்கள் சீர்திருத்த வேண்டியவை இன்னவை யென்றும், நீ தெளிவாய் அப்போஸ்தலர்கள் நடபடி யாகமத்திலிருந்தும் ஆதித் திருச்சபைகளுக்கு அவர்களா லெழுதப்பட்ட நிருபங்களிலிருந்தும் எக்காலத்திலும் எவ் விதக் கோட்பாடுகளையு முடைய கிறிஸ்தவர்கள் வாசித்துணர்ந்து ஆதித்திருச்சபை நடந்த மெய்வழியில் நடக்கப் போகிறாய். ஆதலா லதைவிட்டு விலகிய வழியெல்லாம் மெய்வழியல்லவென் றும், அவ்வழி போதிப்போரெல்லாம் மெய்ப்போதக ரல்லவென் றும், எப்பிரிவினை யுடையோரும் ஒப்புவதற் கையமில்லை; ஒப் பாரேல் உன்னில் குறையுமில்லை, உன்வழியில் குறையுமில்லை. நீ காட்டும் சத்தியநகர் கற்பனையைக் கைக்கொண்டு அவளைப் பின்பற்ற அவர்கள் தங்கள் பாவமில்லைமையால் அறியாம லிருப்ப தும் அவ[illegible] வெறுத்தலுமே காரணமென்று யாவரும் அறிந்து கொள்வார்களாக" என சுஞ்ஞான சூரியன் [illegible] பகர்ந்தெழுதியமுதல் விடை யிதுவாம்.

ஆனால் மேற்காட்டிய விடையானது புரோட்டெஸ்டாண்டே நீ போகும் வழிகளுக்குப் பொருந்துமோவென நாம் அதைக் கேட்க வேண்டிய அநேகம் கேள்வி வியாஜங்களுக்கு இது ஓர் அட்டவணைபோலாயினும் "குருடித் தண்ணீர் குடிக்கப்போக எட் டாள் பிணக்கிடென்ற" மொழிப்படி புரோட்டெஸ்டாண்டு தன் குருட்டுவழி யறியாமல் வீரியத்தோடு அவ்விடையைப் பகர்ந்து விட்டதால் இதற்கு நாம் விஸ்தரித்தெழுத வேண்டியதையும் காயிதமூ மிக வேண்டியதாயினும் வேலைமினக்கிட்டு அதற்கிருந்தெழுத நேரமில்லாததால் வெகு சலிப்பாயிருக்கின்றது. ஆகிலும் மேற் படி சுஞ்ஞான சூரியன் தன்னால் முழுமையிலும் நிறைந்தெழு திய கபட தந்திரங்களுக்கு அந்தியமான இம்முதல் விடையில் நின்றே விளவிச் சில விடை பகர்வோம்.

1-வது.—புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள் சொல்லுகிறபடி "சாத் தானும்" அதின் ஏவலால் "துர்ப்போதகனையப் போதிக்கிற கள்ளப்போதகர்களும்" ஆதியில் அக்காலத்தில் பலகொள்கைக ளையும் பிரிவினைகளையு முண்டாக்கின பலவித பதிதர்களும், இக் காலத்தில் பல கொள்கைகளை யுடைய புரோட்டெஸ்டாண்டு என்னப்படுகிற பல பிரிவினைகளையுடைய பதிதர்களுமென ராம சாமி பிள்ளையவர்களும் இவர்களுக் குதவியாய் நின்றவர்களும் அறிந்துகொள்ளக் கூடாமற் போனதேன்.

2-வது.—"ஆதித்திருச்சபையில் அப்போஸ்தலர்கள் போதி த்தும் கண்டித்தும் வந்த ஏற்பாடுகள்" இக்காலத்தில் கத்தோ லிக்குத் திருச்சபையின் மெய்மறைக் குருமாரால் போதித்துங் கண்டித்தும் வருகிறபடியான ஏற்பாடுகளே யன்றி மற்றொன்று மல்லவென்றும், இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களால் போதிக்கப் படுகிற பல அவவிசுவாசக் கொள்கைகளோ அப்போஸ்தலர்க ளால் கண்டிக்கப்பட்டதும், அக்காலமுதல் எக்காலங்களிலும் பல பதிதர்களால் போதிக்கப்பட்டவைகளுமே யன்றி அப் போஸ்தலர்களால் போதிக்கப்பட்டதும் ஆதித் திருச்சபையில் நடந்த வழக்கங்களும் அல்லவென்றும் திருச்சபையின் வேதா கமங்களையும் அதின் பாரம்பரை சரித்திர ஆகமங்களையும், பகுத் தறிந் துணர்ந்தால் தெளிவாய்க் காணலாம். இப்படி இக்காலத் தில் அவைகளை ஆராய்ந்தறிந் துணர்ந்து மனந்திரும்பிக் கத்தோ லிக்குத் திருச்சபையிற் சேர்ந்த புரோட்டெஸ்டாண்டு பிஷப்க ளும், பாதிரிகளும், சாஸ்திரிகளும், பிரபுக்களும், பிரசைகளும் அநேக மாயிரமாம்.

3-வது.—"பகவான் (இது வேதத்தில் இல்லாத நூதனச் சொல்) மேற்படி புராதீன வழக்கங்களைப் பற்றித் தமது சத்திய வேதத்தில் ஒன்றும் எழுதாமல் விட்டுவிடவில்லை" என்று ராம சுவாமிபிள்ளை யவர்கள் சொல்வது பிசகு. (a)ஏதுவது? (அல் கோரான் ஆகாயத்தில் நின்று தேவதூதனால் தனக்குக் கொடுக் கப்பட்டதென் [illegible] மகம்மது புழுகினதைப் போலவாம்) இவர்கள் [illegible]ன்" என்றுசொல்லுகிற தேவன் பத்துக் கற்பனைகளை இரண்டு கற்பலகைகளில் வரைந்து கொடுத்தார் என்று மகாத்து மாவாகிய மோசேஸ் என்பவரால் எழுதப்பட்ட ஆகமத்தில் நாம் வாசித்திருக்கிறோம். மேலும் அந்தத் தேவன் தாமே மனிதனா யவதரித்து முப்பத்து மூன்று வருஷகாலமாய் [illegible]களோடே சஞ்சரித்து அப்போஸ்தலர்களையும் சீஷர்களையும் ஏற்படுத்தி அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு மூன்று வருஷகாலம் அநாடுகள் பல விடங்களிலும் உபதேசித்தாரே யல்லாது தமது திருச்சபைப்

(a)இதினால் கத்தோலிக்குத் திருச்சபை கைக்கொண்டு வருகிற தேவனருளிய பரிசுத்த வேதாகமங்களை மறுத்துப் பேசுகிறேனென்று ஒருவரும் எண்ணவேண்டாம். அவைகள் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினால் ஏவ ப்பட்ட அப்போஸ்தலர், சுவிசேஷகர், தீர்க்கதரிசிகளால் எழுதப்பட்டுப் போதிக்கப்படுகிறவைகளென திருச்சபையோடு நான் உறுதியாக விசுவ சிக்கிறவனா யிருக்கிறேன். ஆனால் அவைகள் "பகவானால்" எழுதப்பட்ட தென்றும் அவைகளைத் தவிர பாரம்பரை வேத உபதேசங்களை விசுவசிக் கக் கூடாதென்றும் சாதிக்கிற அவர்களுடைய அவ்வீனமான எண்ணங் களைக் கண்டிக்கும்படியாகவே அதை உள்ளபடி எழுதினேன்.

பிரமாணமாக யாதொரு வார்த்தையும் அவர் எழுதிக்கொடுக்க வில்லை. அல்லது கூடது அப்போஸ்தலர்களை எழுதச்சொல்லவு மில்லையே "நீங்கள் உலகமெங்கும் போய்ச் சகல ஜனங்களுக்கும் உபதேசித்து நான் உங்களுக்குக் கற்பித்த எல்லாவற்றையும் அனுசரிக்க அவர்களுக்குப் போதியுங்களென்றார்" (அர்ச். மத். 28-19, 20.) என்று அப்போஸ்தலராகிய அர்ச் மத்தேயு என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். இதுவல்லவோ சத்தியம். இச்சத்தியத்தை மறைந்துத் தேவன் தமது கையால் வரைந்து எழுதிக் கொடுத்தாற் போல "பகவான்" ஒன்றும் எழுதாமல் விட்டுவிட்டாரில்லையோவென் றால் எந்த பொய்க்கும் அஞ்சாமல் பேசுகிறாரே. இச் சுஞ்ஞான சூரியனின் 1-ம், பொய்யென்றறியவும். ஆகிலும் அர்ச். அருளப்பர் கண்ட காட்சியாகமத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி நீ காண்கிறதை ஒரு புஸ்தகத்தில் எழுதியனுப்பு என்கிறார். இதி னால் அவர் தமது கையினாலெழுதிருப்போற் சொல்லக் கூடுமோ? ஆகிலும் அந்த அப்போஸ்தலர் தாம் பரலோக பிரகாச தேவதாட் சியைக் காண்கிற அந்த விசேஷங்களை மட்டும் எழுதிக் குறிக்கப் பட்ட சபைகளுக்கு அனுப்புவதாய் அதில் வசனிக்கிறாரே யல் லாது (காட்சி. 1-11.) மற்ற வேதாகமங்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

4-வது.—திருச்சபையின் போதனைக்கும் கிறீஸ்தவர்களின் நடக்கைக்கும் அப்போஸ்தலர்கள் நடபடி ஆகமங்களும் அவர்க ளால் எழுதப்பட்ட நிருபங்களும் போதுமானவையென்று இப்போலச் சுஞ் ஞான சூரியன் வெகு கெட்டியாய்ச் சொல்லுகின்றது. ஆனால் பழைய ஏற்பாடு முழுமையும் புதிய ஏற்பாடு நாலு சுவிசேஷங் களும் காட்சியாகமமும் அதற்கடுத்த மல்லாட் போலவாம். அப் படியானால் மற்ற ஆகமங்களை யெல்லாம் விலக்கிவிட்டுத் திரு ப்பிப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் வீணாய்ப் பணச்செலவிட்டு வருஷத் தில் 20 லட்சம் பிரதியின் (a) அச்சுப் பதிப்பிக்க வேண்டியதேன். ஏன் இந்த வீண்செலவு. மேலும் புரோட்டெஸ்டாண்டுகள் முழு வேதாகம புஸ்தகத்தையும் விழுங்கிவிட்டதைப் போலச் சாதிக்குக் கடைசியாய் அவை ஜீரணிக்காமல் மயங்கி ஒன்றுக்கொன்று மின் னடைய புடைத்துத் தத்தளித்திட்டியி விழுவானேன். இவர்களைப் போலவே பழைய ஏற்பாட்டின் வேதபாரகரும் பரிசேயர்க ளும் "தாங்கள் வேத வசனங்களை அனுசரித்து அதின்படி வெகு நுணுநுணுக்கமாய் நடக்கிறோம் என்பதாக அவ்வசனங்களில் சிலதைத் தோல்துண்டு சல்லிகளிற் பதித்து நெற்றிகளிற் பட்

(a) புரோட்டெஸ்டாண்டு 1853-ம் வருஷம் அச்சுப் பதிப்பித்த இரியாங்கம் 43-ம். பக்கம்.

டங்களாகவுந் தங்கள் கைகளின்மேல் தொங்கல்களாகவும் கட்டிக் கொண்டு திரிவார்கள்" இவர்களைத்தான் நமது இரக்ஷகர் சாந்து பூசப்பட்ட கல்லறைக்கு ஒப்பாய் வசனித்திருக்கிறார் (அர்ச். மத். 23-5, 28) ஆனதால் "ஆதித் திருச்சபை நடந்த மெய்வ ழியில் நடக்கப் போகிறாய்" என்ற புரோட்டெஸ்டாண்டே உன் ஒப்புதலின்படி அந்த ஆதித் திருச்சபை கத்தோலிக்குச் சபையே அல்லாது மற்றொன்றுமல்ல. அத்திருச்சபை காட்டும் சத்திய வேதநெறிகளே மெய்வழியாம். ஆதலால் "அதைவிட்டு விலகிய வழியெல்லாம் மெய்வழியல்லவென்றும் அவ்வழிப் போ திப்போரெல்லாம் பொய்ப்போதகர்களென்றும்" நீயே சாக்ஷி யுங் கூறுவதால் புரோட்டெஸ்டாண்டே ஆதிமுதல் இதுவரை யும் இக்கத்தோலிக்குத் திருச்சபையை விட்டு விலகின பதிதர் கூட்டங்களாகிய எப்பிரிவினைகளும் உனக்குள் நூற்றுக்குமேற் கணக்கான பல பிரிவினைகளும் மெய்வழியல்லவென்றும் அவை களில் உண்டான போதகர்கள் மெய்ப்போதகரல்ல கள்ளப் போதகரே என்றும் அறியவும். ஆகையால் புரோட்டெஸ்டா ண்டே கத்தோலிக்குத் திருச்சபையினதும் மெய்ப்போதகங்களை நீ ஒப்பாயானால் அத்திருச்சபைக்குக் குறைவுமில்லை, அதின்வழி யில் குறைவுமில்லை, அது காட்டும் தன்பத்தாவாகிய சத்தியநாதர் கற்பனையைக் கைக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்ற உன் அவிசுவா ச பலபிரிவினை பாவ நிலைமையால் அறியாமலிருப்பதும் அதை வெறுத்ததுமே காரணமென்று அறிந்து கொள்வாயாக.

II.—சல்லாபம்.

"தேவமாதா வணக்கமென்னும்" புத்தகம் திருச்சபைப் படிப்பிக்கும் உண்மைகளில் சிலவற்றைப் பிரமாணிகளாய் நிச்ச யம்பெற்று சாதன வது திருஷ்டாந்தங்களோடு கூடிய புத்திக் கிசைய உணர்த்தும் சிறந்த தர்க்க நூல்" என்று இப்பிரதிவினைக யதிபர் சொல்லியதனால் அது சத்திய வேதமல்லவென்று ராம சுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் சொல்வது என்ன நியாயம். ஆகிலும் தேவ மாதா வணக்கமென்னும் புத்தகத்தை வாசிக்கும் யுக்தியுடை யோர் அது சத்தியவேத வசனங்களால் இட்டியிருப்பதை கண் டுணர்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அல்லாமலும் ஐ. தேவமாதா வணக்கத்தைப் பற்றி நெஸ்தோரியன் முதல் பற்பல காலங்க ளில் எழும்பின சில பதிதர்களால் போதித்த துர்ப்போதனை களாகிய தர்க்கங்களை நிவிர்த்திக்க அந்தந்தக் காலங்களிற் கூடிய திருச்சபை மேற்றிராணியார்கள் வேத வசனங்களைக் கொண்டு நிர்மாணிக்கப்பட்ட சத்தியங்களிற் சிலவற்றைத் தேவமாதா வணக்

கத்தில் எடுத்துக்காட்டிய தாதலால் "இது சிறந்த தர்க்கநூல்" என்று நிமிர்ப்பிகை பதிப்பர் பகர்வதினால் அது "சமயநூலல்ல" "சன்மார்க்க நூலல்ல" என்று சொல்வது நியாயம் பாரிக்குமா. மேலும் சமயநூல் தர்க்கநூலாகவும் தர்க்கநூல் சமயநூலாகவும் அந்தப்படி சன்மார்க்கநூல் தர்க்கநூலாகவும் தர்க்கநூல் சன்மார்க்கநூலாகவும் வழங்கப்படுமென்பது இவர்கள் அறியாமலேன். இதுவுமன்றி "தேவமாதா வணக்கத்தவறு" என்னும் புத்தகத்தை "குதர்க்கநூல்" என்றதினால் குறைவென்ன "உம்மிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தமானது தேவனுடைய சுதன் என்னப்படும்" (அர்ச். லூக். 1-35.) என்ற ஒரே ஆளான தேவனுக்கு மரியம்மாள் மாதாவென குறிக்கப்படுகிற தேவ வசனத்திற்கும் அப்படி "என் ஆண்டவருடைய தாயார் என்னிடத்தில் வரும்படி எதினால் எனக்குக் கிடைக்கலாயிற்று" (அர்ச். லூக். 1-33.) என்ற தேவ வசனத்திற்கும் நேர் விரோதமாய் மனிதர்களை மயக்கக் குதர்க்கம் பேசிக்கொண்டு போகிறநூலைக் குதர்க்கநூல் என்பது நியாயந்தானே. இதினால் "சத்திய வேதத்தின்பேரில் ரோமானித்தாருக்கு எவ்வளவு மதிப்பும் விசுவாசமுமிருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ளலாம்" என்பதாய்த் தன்னைச் சுஞ்ஞானமென்று வம்பாய்ச் சொல்லுகிற அஞ்ஞானம் மெய்ஞ்ஞானத்துக்கு விரோதமாய்ப் பேசுகிற பரிகாச வார்த்தைகளினால் திருச்சபைக்குக் குறைவென்ன. இக்கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் ஒரே சத்திய விசுவாசத்தையும் புரோட்டெஸ்டாண்டு கொள்கைகளின் பல அசத்திய விசுவாசத்தையும், உலகமே கண்டறியும் கண்காட்சியல்லவோ. மேலும் தேவ மாதா வணக்கத்தவறு எடுத்துக்காட்டும் வேத வசனங்கள் தன்னில்தான் உண்மையே யாயினும் மேலே நாம் காட்டிய தேவ ஆளாகிய ஒரே ஆராதனைக்குரிய தேவனாகிய வேதவசனங்களுக்கு விரோதமாய் அவ்வேத வசனங்களைக் கபடாய் மறைத்து பிரிக்கத்தேடும் நூலே குதர்க்கநூல் என்றறியவும்.

III.—சல்லாபம்.

"ரோமைச் சபையின் உண்மையை ஸ்தாபிக்க வேதத்தையும் வேதத்தின் உண்மையை ஸ்தாபிக்க ரோமைச் சபையையும் மாறிமாறி சாட்சி கொடுக்கிற ரோமானித்தாருடைய நியாயத்திற்கு ஒத்திருப்பதல்லவோ தேவமாதா வணக்கமென்னும் பிரபந்தத்திற்கு தர்க்கநூல் என்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் தமது நூல்வழிக்குக் கொண்டுபோகும் இணையாக அதின் அடியில் வெகு விந்தையாய்ப் பேசுகின்றார்கள். இதுவும் ஒரு விடையா?

"திருச்சபையின் உண்மையை ஸ்தாபிக்க வேதமும், வேதத்தின் உண்மையை ஸ்தாபிக்க திருச்சபையும்" என்பது மெய்யே, அப்படிக்கில்லாத பட்சத்தில் இரண்டிலும் தன்னிலேதான் உண்மை விளங்குவது எப்படி? ஆனதால் வேத புஸ்தகம் நான்தான் சத்திய வேதமென்று சொல்லக்கூடாததாலும் அதின் பொருளை விளக்கிக்காட்டக் கூடாததாலும் அவைகளின் உண்மை இன்னின்னவென்று விளக்கிக்காட்ட வேண்டியது அவசியம். அந்தப்படி அர்ச். பிலிப்பென்பவர் கந்தாசியாருடைய மந்திரி யசாயாஸ் தீர்க்கதரிசன புஸ்தகத்தை வாசித்தபொழுது அவர் அதென்னவென்றால் அவன் தன்னிலே தான் அப் புஸ்தகத்தின் வழியாய் அவைகளை அறிந்துகொள்ளக் கூடாமல் அதின் உண்மையை அவரால் அவனுக்கு விபரித்துத் தெளிவிக்கலாயிற்று. (அப். நடை. 8-30, 35,) அப்படியே திருச்சபையும் தன்னிலேதான் தனது உண்மையை ஸ்தாபித்து அஸ்திவாரப் படுத்திக்கொள்ளக் கூடாமல் வேதவசனங்களே அதின் உண்மைக்கு அஸ்திவாரமாயிருக்கின்றது. அந்தப்படி திருச்சபையானது யேசுநாதரால் இராய் என்கிற கல்லின்மேல் அஸ்திவாரப்படுத்தி அதை நரகத்தின் வாசல்கள் மேற்கொள்ளாமலும் பல பிரிவினைகளால் தன் ஒருமைக்கு இடர் வராமலும் காப்பாற்றும்படி அவர்தாமே தம்மைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்ததுமன்றி (அர்ச். மத். 16-18, அர்ச். அருள. 17-17, 23, எபே. 2-20, 21) அதைத் தமது சத்தியத்தைக் காக்கிற தூணும் அஸ்திவாரமுமாக ஸ்தாபித்தார். (1-திமோ. 3-15) ஆதலால் வேதத்தைக் காத்து அதின் உண்மையைப் போதித்து ஸ்தாபிக்கத் திருச்சபையும் திருச்சபையைக் காத்து அதின் உண்மையை ஸ்தாபிக்க வேதமும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாக நிறைவேறி வருகின்றது. புரோட்டெஸ்டாண்டுகளுக்கு இந்தவரமில்லாவிட்டால் நாம் என்ன செய்வோம். போக்கில்லாமல் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள் காய்மகாரத்தால் பல வாய்ப்பேசினும் காரியமென்ன? ஆகையால் தேவமாதா வணக்கமென்னும் பிரபந்தம் தர்க்கநூல் மட்டுமல்ல வேதநூல் என்று உணர்ந்து கொள்ளவேண்டியது திண்ணம்.

IV.—சல்லாபம்.

"புரோட்டெஸ்டாண்டாரிடமிருக்கிற வேத புஸ்தகம் சத்தியவேதமல்லவென்று ரோமானித்தார் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. ஆனால் ரோமானித்தார் தங்கள் வேத புஸ்தகத்தையும் புரோட்டெஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவர்களுடைய வேத புஸ்தகத்தையும் ஆதிமுதலந்தம்வரை ஒத்துப்பார்ப்பார்களாகில், இரண்டும் கொஞ்ச

மென்கிறும் வித்தியாச மில்லாமல் ஒத்திருக்கின்றன வென்றும், வித்தியாசமானவைகள் புத்தக முழுவதிலும் நூறு வார்த்தைகளுக் கதிகமல்லவென்றும், அவைகளில் அநேகம் அர்த்தபேதப் படுத்தத் தக்கவைகள் அல்லவென்றும், சில வார்த்தைகள் மாத்திரம் வேண்டுமென்று தன் அநுகூலத்திற்காக ரோமைச்சபையால் மாற்றிப் போடப்பட்டவைகளென்றும் எளிதி லறிந்துகொள்ளலாம் (a) திருஷ்டாந்தமாக:—எபேசியர் நிருபம் 5-ம். அதிகாரத்தில் 9-இடங்களில் மனைவி என்று அர்த்தம் பண்ணி எழுதியிருக்கிற மூல வார்த்தைக்கு (1-கொரி. 9-5-ல்) ஸ்திரி என்று அர்த்தம் பண்ணி "மற்ற அப்போஸ்தலருங் கர்த்தருடைய சகோதரருங் கேபாவுஞ் செய்கிறதுபோல ஸ்திரியாகிய ஒரு சகோதிரியைக் கூட்டிக்கொண்டு திரிய எங்களுக்கதிகாரமில்லையா" என்று போதகமார் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளலாமென்று குசுவாகிறதை மறைக்க இப்படிப் புரட்டப்பட்டது" என்று ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் தங்கள்வகைத் தவறுள்ள திருப்புதல்களைக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் சுயம்பான வேதாகமத் திருப்புதலோடே ஒன்று படுத்தி உறவாடிக்கொள்ளலா மென்கிற கருத்தோடே முதலாவது இரண்டையும் சமப்படுத்திக்கொண்டு இரண்டாவது அதற்கு விரோத அர்த்தங்காட்ட இவர்கள் கிரேக்குப் பாஷை அறிந்தவரைப் போல் பேசுவது தமக்கு யோக்கியமோ? இது "எபிரேய பாஷைகடை, இது உடாராம் என்று சவுந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்களை

(a) பாருங்கள் இதிர் புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய புரளியை. முதலாவது "இரண்டும் கொஞ்சமென்கிலும் வித்தியாசமில்லாமல் ஒத்திருக்கின்றன" என்ற அந்த வாயிநாலேதானே இரண்டாவது "வித்தியாசமானவைகளு, புத்தக முழுவதிலும் நூறு வார்த்தைகளுக் கதிகமல்ல" என்கிறார்கள் முதலாவது ஒன்றுமில்லை என்றிருக்க இரண்டாவது நூறு எப்படியாகக்கூடும் அப்பால் அந்த நூறில் "அநேகம் அர்த்தபேதப்படுத்தத்தக்கவைகள் அல்ல" என்கிறார்கள் பின்பு "தன்னநுகூலத்திற்காகச் சில வார்த்தைகளை மாத்திரம் மாற்றிப்போட்டதாக" சொல்லுகிறார்கள். இப்படியிருக்குமாகில் முந்தின் கொஞ்சமென்கிலும் வித்தியாசமில்லையென்று எப்படிச்சொல்லலாம்? புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய புரட்டுகளை இதிலே கண்டறியுங்கள். பாருங்கள் ஒரு வார்த்தைக்குள் பேதமான 4 பொய்களை நுழைத்துப் பேசுகின்றார்கள். மேலும் திருச்சபை கைக்கொண்டுவருகிற வரும் வேதாகமங்கள் 72, என்றிருக்க புரோட்டெஸ்டாண்டு 66, ஆகமங்களை மட்டும் கைக்கொண்டு வருகின்றது. அப்படியிருக்க இருவருடையதிலும் வித்தியாசமில்லையென்று எப்படிச்சொல்லலாம். இப்படியே புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள் எல்லாவிஷயத்திலும் புரட்டுகிறதும் மாற்றுகிறதும் வழக்கமாயிருக்கக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபை மாற்றிப்போட்டதாக எப்படிச் சொல்லலாம், இதுபொய், ஆசையால் இவைகளுக்ஞான குறியனின் 2-ம். 3-ம். 4-ம். 5-ம். பொய்யென் றறியவும்.

வேதசாரம் தெரியாதவர்கள் என்றாற்போலப் பரிகாசமாய்ப் பின்புறணி பேசின இவர்கள் சகல மூலபாஷைகளையும் கற்றவரைப் போலப் பேசுகின்றார்கள். இது நிற்க இப்போது "புரோட்டெஸ்டாண்டாரிட மிருக்கிற வேதபுஸ்தகம் சத்திய வேதமல்லவென்று கத்தோலிக்குத் திருச்சபை சொல்வதாக" அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே அது உண்மையே. எதினாலெனில் அவர்கள் தங்கள் மார்க்கத்தின் அநுகூலத்திற்காக அநேகம் அர்த்தபேதமும் புரட்டுதலுமான தப்பறையோடு திருப்பி யிருக்கிறார்களென்று புதுச்சேரியில் அச்சுப்பதிப்பித்த வேதப்புரட்டை நீக்கும் சஞ்சீவியில்வேண்டிய அத்தாட்சியோடு திருஷ்டாந்தப்படுத்தி யிருக்கின்றது. (a) இப்போது அவர்களுடைய தமிழ்த்திருப்புதல்களிலே முதலாய் எத்தனையோ அர்த்தபேதங்களும் புரட்டுதல்களு மிருக்கின்றன. அதில் ஒன்று உதாரணமாகக் காட்டுகிறேன். அதாவது கத்தோலிக்குச் சத்தியவேதாகமம் அர்ச். மத்தேயு சுவிசேஷம் 3-ம். அதிகாரம் 2-ம். வசனத்தில் "தவஞ்செய்யுங்கள்" என்று உள்ளபடி திருப்பியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் அவ்வசனத்தை மாற்றி மனந்திரும்புங்கள் என்று திருப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனதால் (தவம்) என்பதற்கும் (மனம்) என்பதற்கும் எவ்வளவோ வேற்றுமையுண்டு என்று புத்தியுள்ளோர்கள் நன்றாய்க் கண்டறியலாமே. இப்படியே புரோட்டெஸ்டாண்டு தன் கள்ளப்போதகத்தின் அநுகூலத்திற்காகப் பொருளிலும் மற்ற விஷயங்களிலும் அர்ச். மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் மட்டும் புரட்டி யிருக்குந் தப்பறைகள் நூறல்ல அதற்குமே லிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அப்படியானால் வேதாகமங்கள் முழுவதிலும் எத்தனையோ நூறிருக்கலாம். வேண்டுமானால் கிரேக்கு மூலபாஷையை யறிந்த ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் ஒன்றும் விடாமல் ஒத்துப்பார்த்து எது மெய் எது பொய் என அறிந்து கொள்ளலாமே.

மேலும் இப்போது ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய எபேசியர், கொரிந்தியர் நிருபங்களில் எது புரட்டப்பட்டது எது யதார்த்தமுடையது என்று பரிசோதிப்போமாக. முதலாவது எபேசியர் 5-ம். அதிகாரத்திலுள்ள 9- இடங்களில் சிலவசனங்களில் ஸ்திரி யென்றும், சில வசனங்களில் மனைவியென்றும் இருக்கிறதாகச் சொல்லாக வைத்திருக்கின்றன. ஆனால் மூலவாக்கியம் அந்த 9-இடங்களிலும் ஸ்திரி என்றிருந்தாலும் அல்லது மனைவி என்றிருந்தாலும் சரியொத்ததுதானே. எனெனில் மனைவியையும் அவள் புருஷனையும் கிறிஸ்துவுக்கும் அவர் பத்தினியாகிய

(a) வேதப்புரட்டை நீக்கும் சஞ்சீவி 333, 384, பக்கம்.

திருச்சபைக்கும் உவமித்துக்காட்டுவதால், அதில் மனைவி அல்லது ஸ்திரி என எந்த வார்த்தையைச் சொன்னாலும் அர்த்தம் ஒன்றுதானே (உதாரணமாக ஸ்திரீகளே! உங்கள் புருஷரையும் அல்லது மனைவிகளே! உங்கள் புருஷரையும் என்ற வார்த்தைகளில் என்ன வித்தியாசமிருக்கிறது) அந்தப்படி மேற்காட்டிய எபேசியர் 5-ம். அதி. 22-ம. வசனம் முதலிட்டத்தில் "ஸ்திரீகளே கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோல நீங்கள் உங்கள் சுயபுருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். (a)கிறீஸ்து (தமது) சபையாகிய சரீரத்திற்குத் தலையாயும் இரக்ஷகராயும் இருக்கிறதுபோலப் புருஷனானவனும் (தன்) மனைவிக்குத் தலையாயிருக்கிறான்" என்று புரோட்டெஸ்டாண்டார் தங்கள் தமிழ்த் திருப்புதலில் எழுதியிருக்க "9-இடங்களில்" மனைவியென்று எழுதியிருக்கிறதாக ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொன்னது பெரிய பொய்யாயிருக்கின்றது. இது சுஞ்ஞான சூரியனின் 6-ம். பொய் யென்றறியவும். இப்படிப்பட்ட அசத்தியமுடையவர்கள் மற்றக்காரியத்திலும் தங்கள் அநுகூலத்திற்காகப் பொய் சொல்ல அஞ்சார்களென அபிப்பிராயப்படுகின்றது. இரண்டாவது (1-கொ. 1-5-ல்.) அந்தப்படி மனைவி என்று அர்த்தம் பண்ணித் திருப்புவதற்கு நியாயம் என்ன? வேதவசனம் ஒன்றைச் சொல்லும்போது அதற்குமாறாக நாம் ஒன்றைச்சொல்லவேண்டுமோ "இதுவா இவர்கள் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சம்போல."

மேலும் அந்த வசனத்தில் ஸ்திரீயாகிய சகோதரியை என்றிருக்குமேயல்லாது மனைவியாகிய சகோதரி யென்று பரிச்சேதம் இராது. அல்லாமலும் அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பர் முற்றிலும் தாம் கலியாணத்தை வெறுத்த விரத்தரானதால் பின்னும் நமக்குக் கலியாணம் வேண்டும்போல பேசுவரோ? பேசமாட்டார். அந்தப்படி அப்போஸ்தலர்மார் எல்லாரும் கலியாணம் பண்ணினவர்களல்லவே. இரண்டொருவர் கலியாணம் பண்ணினவர்களாயிருந்தும் தங்கள் மனைவிகளையும் பிள்ளை குட்டிகளையும் தாங்கள் வேதம் போதிக்கப்போகிற இடங்களுக்கெல்லாம் புரோட்டெஸ்டாண்டு யேன்மார்களைப் போலச் சமுசாரசகிதமாய்க் கூட்டிக்கொண்டுத் திரியவில்லையே, யேசுநாதர் தங்களை அப்போஸ்தலராகத் தேவஊழியத்துக்கு அழைத்தபோது மனைவிகளானாலும் பிள்ளைகளானாலும் தாய் தகப்பனானாலும் மற்றுமுள்ள உறவோர்களானாலும் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு அவரைப் பின்சென்றார்கள் என்பதேயாம் (அர்ச். லூக். 18-28, 29.)

(a)அமெரிக்கன்மிஷன் அச்சுக்கூடத்தில் (1860-ல்) பதிப்பித்த ஜூபிலிப்பதிப்பைப் பாரும்.

ஆகிலும் அப்படியவர்கள் கூட்டிக்கொண்டு திரிந்தது நிசமாகில் கொரிந்தியருக்கு எழுதின ஒ-ை வசனத்தில் மனைவிகளையும் பிள்ளைகளையும் கூடக் கூட்டிக்கொண்டு திரிந்ததுபோல நாங்களும் ஒரு ஸ்திரியை மனைவியாகக் கூட்டிக்கொண்டுதிரிய எங்களுக் கதிகாரமில்லையோ? என்றல்லவா எழுதியிருக்கவேண்டியது. அன்றியும் மற்ற அப்போஸ்தலர் எல்லாருக்கும் மனைவிகளுண்டானால் ஒருவருக்காவது பிள்ளைகளில்லாமல் போகுமா? இவையெல்லாம் பிசகு. உள்ளபடி அதின் யதார்த்தம் யாதெனில் அப்போஸ்தலர்மார்கள் மனைவிகளை அல்லது மனைவிகளாக ஸ்திரிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு திரியாமல் கர்த்தருக்குள் விசுவாசமாயிருந்த உத்தமமுள்ள கன்னியாஸ்திரிகளையும் மற்றும் பத்தியுள்ள விதவைகளையும் தங்களுக்குதவி பணிவிடைசெய்யும் தேவஊழிய சகோதரிகளாகத் தங்களோடு அங்கங்கே கூட்டிக்கொண்டு போனதாகத் தெரியவருகின்றது. (அப். நடை. 1-14, 9, 36, 39, உரோ. 18-7, 12, பிலி. 4-2, 3, 1-திமோ. 5-9.) ஆனதினாலேயே (1-கொரி. 9-5-ல்.) "சகோதரியாகிய ஒரு ஸ்திரியை" என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படியில்லாதபட்சத்தில் "மனைவி" என்றால் "சகோதரி" என்றசொல் கூடச்சேர்த்துச் சொல்லமாட்டார். புரோட்டெஸ்டாண்டு பாதிரிகளோ தங்கள் கலியாண இச்சைக்கு அநுகூலமாகத் தாங்கள் திருப்பிய தமிழ்ப்பைபிளில் "மனைவியாகிய ஒரு கிறிஸ்தவளை"(a) என்று புரட்டியிருக்கிறார்கள். வேறொரு பைபிளில் "மனைவியாகிய ஒரு சகோதரியை"(b) என்று திருப்பியிருக்கிறார்கள். பொருளடக்கம் 2-ம். பங்கில் "பெண்சாதியாகிய (c)ஒரு சகோதரியை" என்று திருப்பியிருக்கிறார்கள். இம்மூன்றில் எது மெய் எது பொய்? ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டாரே நீங்களே நிதானித்துப் பாருங்கள். மீளவும் ஒரு ஸ்திரீயை தன் சகோதரியென்றும் மனைவி யென்றும் யார் சொல்லக்கூடியது. ஆபிரகாம் தன் மனைவியாகிய சாராளை பயத்தினால் தன் சகோதரியென்று சொன்னது பொய்யாகக் காணப்பட்டது. (1-மோசே. 13-11, 20.) மேலுமிந்த புரோடெஸ்டாண்டார் அந்தந்தக் காலங்களில் திருப்பியிருக்கிற ஒவ்வொரு திருப்புதலிலும் ஒவ்வொரு விதமாய் அர்த்தங்களை [illegible]படுத்திப் புரட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தப் புரட்டுதான் இவர்கள் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமுமாம். [illegible]ன்பால் அமிர்தமாயினும் அதை நஞ்சோடு உண்டால்

(a)1860-ம் வருடம் அமெரிக்கன்மிஷன் அச்சுக்கூடத்தில் ஜூபிலி பதிப்பு.

(b)1877-ல் மதராசில் அச்சுப்பதிப்பிக்கப்பட்ட பைபிள்.

(c)பொருளடக்கம் 2-ம். பங்கு 222-ம். பக்கம்.

சொல்லுமல்லவோ? ஆனதால் அர்ச். இராயப்பர் தமது இரண்டாம் நிருபம் 3-16-ல். எழுதியிருக்கிறபடி. தங்களுக்குக் கேடுவரத்தக்கதாக இவர்கள் புரட்டியிருக்கிற திருப்புதல்களைச் சத்தியவேதமென்று எப்படிச் சொல்லத்தகும். மூன்றாவது அவர்கள் இரண்டாவதாக எடுத்துக் காட்டுகிற அர்ச். அருளப்பர் 2-4-ல். தமிழ் ஆசாரத்தின்படி தாயைக் கனப்படுத்துகிற முறையாய் "உமக்கும் எனக்கும் என்ன" வென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யல்லாது மற்றப்படியல்ல. அந்தப்படி மூலபதத்தில் நீ யென்ற வார்த்தைக்கு, நீர் என்றும், நான் என்ற வார்த்தைக்கு, நாம் என்றும் எத்தனையோ வசனங்கள் திருப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் அர்த்தபேதமாகுமா? அந்தப்படி போதகர் அல்லது ஐயர் என்பதற்கு "ஐயரவர்கள்" என்றும் "ஐயர் பெண்சாதி" என்பதற்கு "அம்மாளவர்கள்" என்றும் இங்கிலீஷ் முதலான பாஷைகளிலும் மற்றெந்த மூலவார்த்தைகளிலும் உண்டோ? இவ்வார்த்தைகள் கனக்கனப்படுத்திக் கொள்ளத்தானே தமிழ் மரியாதைக்கடுத்த பன்மைப்படி வைத்துக்கொண்டார்கள். அப்படியிருக்கத் தேவதாயாரைக் கனவீனமாகப் பேசும்படி புறங்கூறலாமோ? நான்காவது அவர்கள் 5-வதாக எபேசியர் 5-3-ல். "இந்தரகசியம் பெரியது." எந்த ரகசியமென்றால் கிறீஸ்துவுக்கும் அவருடைய மனைவியாகிய திருச்சபைக்கு மிருக்கிற மகா பெரிய விவாகசம்பந்தமான உடன்படிக்கையாம். அதுபோலவே ஒரு புருஷனுக்கு ஒரு ஸ்திரியை மனைவியாக இணைக்கப்படுகிற மெய்விவாகமானது மகா பெரிய உடன்படிக்கையாகவே இவ்வசனத்திலும் மற்ற வேதவசனங்களிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனதால் இது இருமாமிசமும் ஒருமாமிசமாக இணைத்து மரணபரியந்தம் ஒருவரை யொருவர் விட்டுப் பிரிக்கப்படாத உடன்படிக்கையா யிருப்பதால் இது சாக்கிரமெந்து அல்லாது மற்றப்படியல்லவே. மற்ற 39 இடங்களில் இவ்விதம் சொல்லப்படவேயில்லை. அன்றியும் அந்தக் கலியாணம் தேவத்திரவிய அனுமானம் சாக்கிரமெந்தா யில்லாவிட்டால் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தங்கள் மார்க்கத்திலுள்ள பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் கோவிலில் கூட்டிப்போய்ப் பாதிரியாருக்கு முன்பாக விட்டு உடன்படிக்கையின் வார்த்தைப்பாடு கேட்டுச் சுபமந்திரம் சொல்லித் தாலி மந்திரித்துக் கட்டுவானேன்? ஒருவனும் ஒருத்தியும் தங்கள் மனம்போலச் சேர்ந்துகொண்டால் போதாதோ? இதற்காகக் கோவிலில் பாதிரியாருக்கு முன்பாகப் போகவேண்டுமோ? ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டாரே நீங்கள் பிசகாய்ப் புறங்கூறுவதெல்லாம் விட்டு விட்டு உள்ளபடி திருச்சபையோடே வேதாகமங்களை நேராய்த் திருப்பி யதார்த்தமாய்ப் பேசுங்கள்.

V.—சல்லாபம்.

மரியம்மாளைத் தேவமாதாவென்று சொல்லக்கூடாதென முத்தைய பிள்ளையவர்கள் பலவாறாய்ப்பிதற்றிச் சொன்னதுபோல ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களும் தமது நூலில் பலவிடத்திலும் பிதற்றிச் சொல்லத் துணிந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு நம்மால் எழுதப்பட்ட சம்பாஷணை விளக்கத்தில் வேத உதாரணத்தோடும் வேண்டிய நியாயத்தோடும் அம்மரியம்மாள் தேவமாதாவென ஒப்பிக்கலாயிற்று. ஆயினும் இவர்கள் சொல்வதை யெடுத்துக்காட்டிப் பேசுவோம். "தெய்வீகம் மனுஷீகம் என்று இரண்டு இலட்சணங்கள் யேசுநாதரி லமைந்திருக்கின்றன. தெய்வீகச்செய்கை தெய்வீகத்தையும் மனுஷீகச்செய்கை மனுஷீகத்தையுமே சாரும். ஒருலட்சணத்தின் செய்கை மற்றொரு லட்சணத்தைச் சார்ந்ததாக மாட்டாது; இவ்விரு லட்சணங்களையுமுடைய ஒரே ஆளாகக் கிறிஸ்து பெருமானிருக்கிறார்: இவருடைய அவதாரச் செய்கைகள் முழுமையும் அவதாரபுருஷனாகிய அதாவது தேவமனுஷனாகிய ஏகநாதனைச்சாருமே யல்லாது தேவமனிதனின் ஒரு லட்சணமாகிய தெய்வீகத்தைச்சாராது என்பது யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க விஷயம். தேவதன்மையும் மனிததன்மையுமாகிய இரண்டு லட்சணங்களையுமுடைய யேசுநாதர் தன் மாதாவினிடம் மனுஷத்தன்மையை மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்ட நிமித்தம் மனுஷதன்மைக்கு மாதாவென்று சொல்வது குணகுணி இலக்கணத்திற்கு விரோதமல்ல ஆதலால் இவர்கள் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்வதுதான் இயற்கைக்கும் குணகுணி இலக்கணத்திற்கும் விரோதம். இந்நியாயம்பற்றியே வேதாகமத்தில் "யேசுவின் தாயாகிய மரியாள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போஸ்தலர்கள் ரோமைச் சபையைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தால் "யேசுவின் தாயாகிய மரியாள்" என்று சொலலாமல் தேவனுடைய தாயாகிய மரியாள் என்று சொல்லுவார்களே. அப்படியேன் சொல்லவில்லை?" என்பதே கேள்வி.

1-வது.—இதில் முத்தையபிள்ளையவர்கள் "தன்மைத் தன்மை" என்றது தவறு என்றாற்போல ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "இலட்சணம் இலட்சணம்" என்று மேற்கோளாகக் கொண்டு போகின்றார்கள். இது நிற்க ஆனால் யேசு என்கிற திருப்பெயர் அவருடைய தேவசுபாவத்திலேயோ மனுஷ சுபாவத்திலேயோ எதில் அமைந்திருக்கிறதென்று காட்டிய பின்னல்லவோ இவர்கள் அத்திருப்பெயரைப்பற்றி எடுத்துப் பேசவேண்டியது. அல்லாமலும் "இவருடைய அவதாரச்செய்கைகள் தேவ மனுஷனாகிய யேசுநாதனைச் சாருமேயல்லாது தேவமனிதனின் ஒரு லட்சணமாகிய தெய்-

வீகத்தைச் சாராது" என்ற இதுதான் மனிதரை மயக்கும் குதர்க்கநூல் அதாவது "தேவ, மனுஷ, ஏக" என்று இணைத்து தெய்வீகத்தையும் சாரும் என்றாற்போலக் காட்டி அப்பால் தேவமனிதனின் ஒரு இலட்சணமாகிய தெய்வீகத்தைச் சாராதென்பது என்னமொழி.

மேலும் யேசு என்ற திருநாமதேயமானது அவருடைய தேவசுபாவத்தையும் மனுஷசுபாவத்தையும் ஒன்றித்து ஓரே ஆளாக பிரமாணிப்பதால் அப்போஸ்தலர்மார் யேசுவின் தாயார் என்ற அந்தச்சொல் இரட்சகர் என்னும் அவருடைய மேலான தேவசுபாவத்தைக் குறிப்பிடுகிற வசனமேயல்லாது அவருடைய மனுஷ இலட்சணத்தை மட்டும் குறிப்பிடுகிறதல்ல. இதற்குத்தானே "அப்போஸ்தலர்மார் ரோமைச் சபையைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தால்" என்கிற கேள்வி. ஆகிலும் அப்போஸ்தலர்களைப்போலக் கத்தோலிக்கர் மரியம்மாளை "யேசுவின்தாயார் என்று அடிக்கடிச் சொல்லிக்கொள்வதையும் எழுதியிருப்பதையும் இவர்கள் கண்டும் கேட்டு [illegible] போலவோ? ஆனால் இதில் அப்போஸ்தலர்மார் புரோடெஸ்டாண்டார்ப்போல யேசுவின் மனுஷ (இலட்சணம் அல்லது) தன்மையின் மாதாவென்றெண்ணி அந்நாமத்தில் பிரித்துப் பேசினதாக நிரூபப்படுகிறதில்லை. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்குமேயாகில் யேசுவின் மனுஷீகத்தாயார் என்றல்லவோ சொல்லவேண்டியதாகும்; அப்போஸ்தலர்மார் புரோட்டெஸ்டாண்டைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தால் ஏன் அப்படிச்சொல்லவில்லை.

2-வது.—யேசு என்கிற திருநாமத்தைக்கொண்ட இவர் தேவன் என்று ஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் எலிசபேத்தம்மாளைக் கொண்டு (ஆண்டவர் என்றும் அவரைப்பெற்ற மாதாவை) "ஆண்டவருடைய தாயார்" என்றும் புகழ்ந்து கூறுவதால் நாங்களும் ஸ்பிரீத்துசாந்துவானவரையும் எலிசபெத்தம்மாளையும் சார்ந்து மரியம்மாளை ஆண்டவருடைய தாயார் அல்லது தேவனுடைய தாயார் என்று புகழ்ந்து கூறுகிறோம். ஆனதால் மரியம்மாள் யேசுவின் தாயார் என்ற அச்சொல்லினால் தாழ்த்தப்படுகிறதுமில்லை, தேவனுடைய தாயார் என்ற அச்சொல்லினால் அந்தம்மாள் தெய்வமென்று உயர்த்தப்படுகிறதுமில்லை. மேலும் யேசு என்றாலும் பரம் தேவசுபாவத்திலேயோ மனுஷசுபாவத்திலேயோ என்றறியாமல் புரோட்டெஸ்டாண்டார் பலவிதம் உளறுவதில் என்னசாரம்? அன்றியும் யேசு என்கிற திருநாமமானது அவருடைய மனுஷதன்மையை மட்டும் சார்ந்து பிரித்துச் சொல்லுகிறதாக

வேதாகமம் வெளியிடுகிறதில்லை. எப்படியெனில் "நீர் ஒரு குமாரனைப்பெறுவீர். அவருக்கு யேசு என்னும் நாமகரணம் சூட்டுவீர். அவர் உன்னத கடவுளுடைய குமாரன் என்னப்படுவார்." (அர்ச். லூக். 1-31, 32) "தேவன் தம்முடைய குமாரனாகிய யேசுவை மகிமைப்படுத்தினார்" என்றும் "யேசு என்கிற அவருடைய நாமத்தின்பேரிலுள்ள விசுவாசத்தினாலே நீங்கள் பார்த்து அறிந்திருக்கிற இவனை அவருடைய நாமம் பலப்படுத்தினது" என்றும் "அவனவனை தன் தன் கெட்டதனத்தில்நின்று மனந்திரும்பப்படிக்குத் தேவன் உங்களுக்காகவே தம்முடைய குமாரனாகிய யேசுவை எழுப்பி உங்களை ஆசீர்வதிக்க அவரை அனுப்பினார்" என்றும் (அப். நட. 3-13, 16, 26) வசனிக்கப்பட்டிருக்கிறதுமன்றி பரமண்டலத்திலும் பூமண்டலத்திலும் கீழுலகத்திலுமுள்ள யாவரும் யேசுவின் திருநாமத்தைத்தொழுது முழங்காற்படியிடும்படிக்கும், பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்குத் துதியுண்டாக யேசுக்கிறீஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கையிடும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத்தந்தருளினார்" (பிலி. 2-10) என்றும் வசனிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனதால் "யேசு" என்கிற திருநாமம் அவருடைய தேவமகிமையைப் பொருந்தினதல்லாமல் அவருடைய மனுஷத்தன்மையைமட்டும் பொருந்தினதாகக் காணப்படவில்லையே. அப்படியிருக்க யேசுவின் தாயாரென்றால் அவருடைய மனுஷதன்மைக்குமட்டும் மரியம்மாள் மாதாவென்று இவர்கள் எப்படிப் பிதற்றிச்சொல்லலாம்.

3-வது. தேவகுமாரன் மரியம்மாளிடம் உற்பவித்துப் பிறக்காமல் தனிப்படத் தமது தேவசுபாவத்தில் வெளிப்பட்டால் அவருக்கு மரியம்மாள் மாதாவென்று சொல்வதுதகாது. அந்தத் தேவனானவரே மனுஷசுபாவத்தைத் தம்மிலிணைத்து உருவாகி மரியம்மாளிடம் தமது முந்தின அந்த ஓரே தேவ ஆளானவராகவே பிறந்தபடியினாலல்லவோ அவரை (தேவமனிதனெனவும் பின்பு மனிதத்தன்மையை ஒட்டிச்சொல்லும் யேசுவெனவும் இருவிதம் மூவிதம் சாதியாமல்) தேவனென்றும் அவரைப் பெற்றதாயாரைத் தேவமாதாவென்றும் ஓரேவிதகருத்தோடு சொல்லுகிறோம். அப்படியே கபிரியேலென்கிற சம்மனசானவரும் "உம்மிடத்திற் பிறக்கும் பரிசுத்தர் தேவகுமாரன் என்னப்படுவார்" என்கிறார். (அர்ச். லூக். 1-36.) இவ்வேதவசனம் குறிப்பிடுகிற அந்தக்குமாரனவர் தேவனானால் அவரைப் பெற்றதாயார் தேவமாதாவென்பது நியாயமில்லாமற்போகுமோ?

4-வது.—தேவன் மூன்றாளாயிருந்தாலும் பிரிக்கக் கூடாத ஒரே தேவனாயிருக்கிறதுபோல நமது இரட்சகர் தேவனு மனுஷனுமான இரண்டு சுபாவமுடையவராயினும் பிரிக்கப்படாத யேசுவென்னும் ஒரே தேவாளாயிருக்கிறார். அப்படிக்கில்லாதபட்சத்தில் தேவ யேசுநாதர் மனுஷயேசுநாதர் என்றல்லோ சொல்லவேண்டியதாகும். இப்படி மாதாவினிமித்தம் புரோட்டெஸ்டாண்டார் குணத்துக்கொரு யேசுவைப் படைத்து அப்பேரின்படி குணத்துக்கொரு தாயை ஏற்படுத்துகிற பட்சத்தில் அவை குணருபி இலக்கணத்திற்கு விரோதமல்லாமல் மற்றென்ன?

5-வது.—அப்போஸ்தலர்மார் இந்தப் புரோட்டெஸ்டாண்டாரைப்போல அவரை எவ்வளவேனும் பிரித்துப்பேசினதாகக் காணப்படவே இல்லை. எப்படி என்றால் "தேவன் தமது சுய ரத்தத்தினால் சம்பாதித்துக்கொண்ட தமது சபை" (அப். நட. 20-28.) என்றும் "நற்கருணையை அபாத்திரமான விதமாய் எவனானாலும் புசிப்பானாகில் அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்திற்கும் இரத்தத்திற்கும் குற்றமுள்ளவனா யிருப்பான்." (1-கொரி. 11.-27.) என்றும் "தேவ[illegible]தன் ஸ்திரிகளை நோக்கி ஆண்டவரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள்." (அர்ச். மத். 28-6.) என்றும் "ஸ்திரிகள் அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் கல்லறையில் நின்று சுவாமியை யெடுத்துக்கொண்டார்கள், அவரை எங்கே வைத்தார்களோ, நாங்கள் அறியோம்" (அர்ச். அருள. 20-2) என்றும் "அவருடைய குமாரன் தம்முடைய திரு இரத்தத்தைச் சிந்தினதினாலே நமக்குப் பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு உண்டாயிருக்கின்றன" (கொலோ. 1-14.) என்றும் "அவர் குமாரனாயிருந்தும் பாடுபட்டுக் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார்." (எபி. 5-8) என்றும் "பிசாசினுடைய கிரியைகளை அழிக்கும்படிக்குத் தேவனுடைய குமாரன் வெளிப்பட்டார் அவர் தம்முடைய சீவனை நமக்காக விட்டு விட்டதினாலே அன்பு இன்னதென்று அறிந்திருக்கிறோம்." (அர்ச். அருள. 1. நிரு. 3, 8, 16) என்றும் "யேசுவானவர் தேவனுடைய குமாரனென்று அறிக்கைபண்ணுகிறவன் எவனோ அவனிடத்தில் தேவன் நிலைத்திருக்கிறார் அவனும் தேவனிடத்தில் நிலைத்திருக்கிறான்." (மேற்படி நிரு. 4, 15.) என்றும் "யேசு என்பவரே மெய்யான தேவனுமாய் நித்திய சீவனுமாயிருக்கிறார்." (மேற்படி நிரு. 5, 20.) என்றும் தேவசெயலை மனுஷசெயலோடும் மனுஷசெயலைத் தேவசெயலோடும் இணைத்துப் பொருப்பட வசனிக்கப்பட்டிருக்கிறதேயல்லாமல் மற்றப்படியல்ல. நாமும் அந்தப்படி அவரைப்பெற்ற மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார், கர்த்தருடைய தாயார், ஆண்டவருடைய தாயார், யேசுவினுடைய

தாயார், அல்லது இரட்சகருடைய தாயார் என்று அவருடைய தேவசுபாவத்தை மனுஷசுபாவத்தோடிணைத்துச் சொல்வதே மேற்படி வேதவசனங்களுக்கொத்த நியாயமாம்.

மேலும் இதில் கருக்கமாயறிய வேண்டியது யாதெனில்: யேசு என்கிறவரை மரியம்மாளாகிய ஒரு மனுஷியால் பெற்ற ஒரு மனுஷனாகமட்டும் மனிதர் எண்ணிக்கொண்டு அவிசுவாசத்திற்கு இடங்கொடாமல் மரியம்மாளிடம் பிறந்த அந்த யேசு என்பவர் தேவனே, அவரே ஆண்டவர், அவரே கர்த்தர், அவரே இரட்சகர் என்றுயாவரும் சந்தேகமின்றி உறுதியாய் விசுவசிக்கும் பொருட்டு "யேசு தேவன், அவரைப்பெற்ற தாயார்" அதாவது தேவமாதாவென புகழ்ந்து கூற அவரை விசுவசிக்கிற யாவரும் கடமைப்பட்டவர்களா யிருக்கிறார்கள். இதுவே சுவிசேஷ ஆரம்பமுதல் திருச்சபையில் அத்தேவதாயாரைப் புகழ்ந்து கூறப்படுகிற வசனமென்றறியவும்.

இவ்வேத நியாயங்களைவிட்டு "மரியாள் யேசுநாதருடைய மனிதத் தன்மைக்கு மாதாவானதினிமித்தம் அவருடைய தேவதன்மைக்கும் மாதாவென்று பிரமாணமின்றிச் சாதித்தால் அது அவருடைய தேவதன்மைக்கும் தேவலட்சணத்திற்கும் பொருந்தாது" என்றும் "மனுஷத்தன்மைக்கு மாத்திரமுடைய மரியம்மாள் தேவதன்மைக்கு மாதாவாகிறது அசாத்தியம்" என்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டார் மேற்காட்டிய அவ்வேதவசனங்களுக்கு விரோதமாய் சாதிப்பது தகுதி. மேலுமிதில் "யேசுநாதர் தேவனாயிருந்ததினிமித்தம் அவர் தாயாகிய மரியம்மாளுக்கும் தேவதன்மை யுண்டென்று ஒத்துக்[illegible] வேண்டுமென்று" கத்தோலிக்கராகிய நாமவர்களைக் கட்டாயப் படுத்துவது போல ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எழுதிக்கொண்டார்கள். இப்படிச் சொல்லாததைச் சொன்னதாக முத்தையபிள்ளையவர்கள் வம்பாய்ச்சொல்லிக்கொண்டதை ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் இன்னமும் உறுதிப்படுத்தும்படி அந்த வம்பான பொய்யைத் தமது நூலில் எடுத்துக்காட்டிக்கொள்வது தமக்கு யோக்கியமாமோ? அல்லாமலும் அந்த [illegible]க்கு மூலாதாரமாகத் தங்களிஷ்டப்படி சில வார்த்தைகளை எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு அது தேவதூஷணமென்று கத்தோலிக்கு சத்தியவேத கிறிஸ்துவர்கள்மேல் குற்றஞ்சாட்டின புரோட்டெஸ்டாண்டே! உன் தேவதூஷணமல்லவோ? அன்றியும் "அநாதியாகிய தேவன் மனுஷாவதாரம் பண்ணினால் அவருக்கு அநாதியிலிருந்த தன்மை [illegible]போமென்றும், அவ[illegible]ரை ஈனுந்தாய்க்கு அநாதியிலுள்ள தன்மையும் தேவதன்மையும் இருக்கவேண்டுமென்றுஞ் சொல்லி இயற்கையிது, ஆக்கமிது, செ

ன்று தமக்கு விளங்காதெனக் காட்டிக்கொள்ளுகிற அவர்கள் இதை யெழுதத்துணியலாமா" என்ற இதுவோ திமிரதீபிகையதிபர் சொல்லாததைச் சொல்லிக் குற்றஞ் சாட்டிவிட்டது. "இதில் அநாதி சுயம்புவாய் அரூபியாய் நித்தியானந்த நிர்வாகியான கடவுளுக்கு உற்பத்தி, வளர்ச்சி, துன்பம், துக்கம், முதலிய குறைகள் உண்டென்று ஏற்படுகிற சுயவிரோததாண்டாந்தத்தில் முடியும்" என்றும் "மேலே நாம் காட்டியபடி யேசுநாதர் தேவனுயிருக்கிறதினிமித்தம் அவர் தாயாகிய மரியம்மாளுக்கும் தேவதன்மையுண்டென்றும் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்றும் அப்படிப்போனால் முடிவெங்கே என்றும், இந்தப்பிரகாரம் மனுஷியத்தைத் தெய்வீகத்துக்குச் சமமாக்கித் தெய்வீகத்தை அந்தன்மைக்கு அடாதவிதமாய்த் தாழ்த்திப்போட்டதாக" முத்தைய பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் நெடுங்கதைகளைத் திமிரதீபிகையதிபர் அவ்விரண்டுவார்த்தைக்குள்ளடக்கிப் பேசுகின்றார்கள். யுக்தியுடையோர் மேற்காட்டிய கடைகளை கூர்ந்துணர்ந்தால் திமிரதீபிகையதிபர் எடுத்துக்காட்டிய அவ்விரண்டு வசனங்களும் ருசுப்படும் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. அல்லாமலும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் திமிரதீபிகையிலுள்ள அவ்வசனங்களுக்கு நேரியாயம் ஒன்றுங்காட்டாமல் தங்களைத் திட்டிவிட்டதாக மட்டுஞ்சொல்லி "இவ்விதமாக எழுதுவதும் திட்டுவதும் நிங்கள் பட்சத்துக்கு நியாயமில்லாதவர்கள் செய்யும் செய்கை யென்றுமாத்திரம் சொல்வதை விட வேறே யதிகமாய்ப்பிரஸ்தாபிக்க வேண்டியதில்லை" என்றவையை நழுவிப்போகலாமா? இதினால் யார்பட்சத்திற்கு நியாயமில்லையென்று கண்டுகொள்ளலாமே.

VI.—சல்லாபம்.

"தேவனே மனுஷனு னென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவர் மனுஷ சுபாவத்திலே பேசினாலும் மனுஷசுபாவத்திலே பாடுபட்டாலும் மனுஷசுபாவத்திலே மரணமடைந்தாலும் ஆளேயன்றிச் சுபாவமானது பேசுதல் முதலியவற்றைச் செய்யமாட்டாது. ஆதலால் சர்வேசுரனே பேசினார், சருவேசுரனே பாடுபட்டார், சருவேசுரனே மரணமடைந்தார்; இப்படித் தேவனே மனுஷாவதாரத்திலே யேசுவென்னும் நாமந் தரித்துக்கொண்டமையால் யேசுநாதருடைய தாயாகிய மரியாயி தேவமாதாதான்." என்று திமிரதீபிகையதிபர் சொல்வதற்கு ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் சரியான மறுமொழிகொடுக்கக் காணாததால் "மனுஷசுபாவத்திலே பேசினாலும் மனுஷ சுபாவத்திலே பாடுபட்டாலும் மனுஷசுபாவத்திலே மரணமடைந்தாலும்", என்று

சொல்வது "குணகுணி இலக்கணத்திற்கு விரோதமல்லவோ." என்றுமாத்திரம் சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி யது விரோதமாயில் நாம் மேலே எடுத்துக்காட்டிய வேதவசனங்களும் விரோதம் என்பார்போலவாம். ஆனவே உம்மிடத்திற் பிறக்கிறவர் தேவகுமாரன் என்று வேதவாக்கியஞ்சொல்ல "தேவதன்மைக்கு ஒரு தாயும் (மரியம்மாளிடத்தில் மனுஷதன்மைமட்டும் உற்பவித்துப் பிறந்தார்போலச் சாதிக்கிற புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய [illegible]ஷிய வாக்கியத்தின்படி) அவருடைய மனுஷதன்மைக்கு ஒரு தாயும் இப்படிக் குணத்துக்கொரு தாயை யேற்படுத்தக் கருத்துக் கொள்வதுதான் குணகுணி இலக்கணத்திற்கும் மேற்படி வேதவாக்கியங்களுக்கும் விரோதமென வெளியாகின்றது. இதைவிட்டு மனுஷசுபாவத்திற் பேசினாலும் பாடுபட்டாலும் மரணத்தையடைந்தாலும் ஆளேயன்றி சுபாவமானது பேசுதல் முதலியவற்றைச் செய்யமாட்டாதென்ற", திமிரதீபிகையின் வசனப்படி தேவதிரித்துவத்தின் மூன்றாட்களில் ஓராளான தேவகுமாரனாகிய தேவனே "பேசினார் பாடுபட்டார் மரணத்தையடைந்தார்." என்பது குணகுணி இலக்கணத்திற்கு விரோதமாகுமா? அப்படி விரோதமாகாவென நாம் இதில் முந்தின சல்லாபம் 5-ம். பிரிவிற் காட்டிய வேதவாக்கியங்களைக் கண்டுணர்க. அன்றியு மிதில் "தன்மையென்னும் பதத்திற்குச் சுபாவமென்னும் பிரதிபதம்போட்டு அவர்கள் எழுதிக்கொண்டு தன்மை என்னும்பதத்தை உபயோகித்தது குற்றமென்று சொல்வது நியாயமாகுமா" என ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் "தன்மை என்பதும்" சுபாவம் என்பதும் ஏறக்குறைய ஒரே அர்த்தத்தைக் கொள்ளக்கூடியதாயினும் "தன்மைக்கு மாதா" என்பது தேவனுமனுஷனுமென்றானவராகிய ஒரே தேவ ஆளானவருக்கு மாதாவல்லவென்று கருதுகிறதான பிரித்துப்பேசும் தன்மையானதால் மேற்படி வேதவாக்கியங்களுக்கு முற்றிலும் விரோதமென்கிறோம். ஆனதைப்பற்றித்தான் அவர் பிறப்பின் மட்டில் தன்மைத் தன்மையென்று இழுத்துப் பிரித்துப்பேசுவது குற்றத்திலும் பெரிய "குற்ற"மென்பது நியாயமாகும்.

மீளவும் "யேசுநாதர் மனுஷசுபாவத்திலே மரியம்மா[illegible]றாலும் சர்வேசுரன் பாடுபட்டார் என்பது எப்படி நியாயமோ அப்படியே சர்வேசுரன் மரியம்மாள் மகன் மரியம்மாள் சர்வேசுரனுடைய தாயார் என்று சொல்வதும் நியாயமென்று சொல்லுகிறவர்களாகிறார்கள்" என்பதாய் எழுதிக்கொண்டு "அப்படியானால் சர்வேசுரன் பாடுபட்டார் என்பது மனுஷசுபாவத்திலேபாடுபட்டார் என்று கருதுகிறதுபோலச் சர்வேசுரனுடைய

தாயார் என்பது மனுஷசுபாவத்திற்குத் தாயார் என்ற கருத்தாகிறதென்று சொல்லுகிறவர்களாகிறார்கள். இப்படி உபசாரச் சொல்லாகச் சொல்லுகிறவர்களாகமாத்திரமிருப்பார்களாகில் வேதாகமத்திலில்லாததை விசுவசிக்கச் சொல்லுகிறார்கள்" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் பைய சாடை சயிக்கினையாய்க் கொண்டுவருவது தமக்குத் தகுதியாகா. ஏனென்றால் இது இவர்களுடைய பரிகாச வார்த்தையாம். ஆனால் தேவன் மனுஷசுபாவத்திலே பாடுபட்டவராயினும் "தேவன் பாடுபட்டார் தேவன் சீவனை விட்டார்" என்ற வசனமானது நாம் அந்தப்படி விசுவசிக்க வேண்டிய இரட்சணியவார்த்தையா அல்லது உபசாரச்சொல்லாக மட்டுமிருக்கிறதா? புரோட்டெஸ்டாண்டாரே! நீங்கள் கிரகித்துப் பாருங்கள். அந்தப்படி வேதாகமம் எந்தமட்டில் மரியம்மாளை தேவகுமாரனுக்குத் தாயாராக உயர்த்தி ஆண்டவருடைய (அதாவது தேவனுடைய) தாயாரென்று நிர்மாணிக்கலாகிப் புகழ்கின்றதோ அந்தமட்டில் அந்தம்மாளைப் புகழ்ந்து எத்திப் போற்றி வணங்க வேண்டியது. ஆகையால் "சர்வேசுரனுடைய தாயார்" என்பது "மனுஷசுபாவத்திற்கு மட்டும் தாயாரென்ற கருத்தாகிறதென்ற" உபசாரச் சொல்லல்ல, இரட்சணிய வார்த்தையும் வேதத்திலூன்றிய விசுவாசக்கொள்கையுமாம். அப்படி விசுவசிக்கக் கூடாதென்று தேவநிர்மானத்துக்கு விரோதமாய்ச் சாதித்தப் பசாசின் தந்திரத்தால் அவவிசுவாசிகள் அணைபோட்டால் நாம் என்னசெய்வோம். கர்த்தரே அவர்களைக் கண்டித்துத் தெண்டிப்பார். அது அழிந்துபோமாகும். (எசா. 60-12.) மேலும் எலிசபெத்தம்மாளைப்போல "என் ஆண்டவருடைய தாயார் என்னிடத்தில் வரும்படி எதினால் எனக்குக் கிடைக்கலாயிற்று" என்ற வேதவசனத்தை ராமசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் சரியாய் விசுவசிப்பார்களேயாகில் அந்த தேவவசனத்துக்கு விரோதமாய் மரியம்மாளைத் தேவமாதா அல்லவென்று சலஞ்சாதிக்கமாட்டார்கள். "இக்காலமுதல் எல்லாத் தலைமுறைகளும் என்னைப் பாக்கியவதி என்று சொல்லும்" என்று தேவமாதாவின் தீர்க்கதரிசன வாக்கியத்தின்படி அந்தம்மாளை எத்திப் போற்றி வணங்காமலும் போவார்கள். அன்றியும் "அர்ச். அகுஸ்தீனுக்கொப்பாக தங்களை வேதத்தை வாசித்துத் தியானிக்கிற கிறீஸ்தவர்களென்கிறார்கள்." ஆனால் அர்ச். அகுஸ்தீனுக்கொப்பாக மரியம்மாளை "மாசில்லாத கன்னியுமாய் என் ஆண்டவராகிய யேசுகிறீஸ்துவை ஈன்ற தாயுமாய் அர்ச். தேவமாதாவுமாயிருக்கிற அர்ச். மரியாயி என்பவளே ஆண்டவருக்குத் தேவாலயமாக நின்றவளாகி அவள்

எங்களுக்காக வேண்டித் தயைபுரிந்தருளும்"(a) என்று அத்தேவதாயாரை ஸ்துதித்து மன்றாடாதவர்களை "அர்ச். அகுஸ்தீனுக்கொப்பாக வேதத்தை வாசித்துத் தியானிக்கிற கிறிஸ்தவர்கள்" என்று எப்படிச் சொல்லலாம்? அப்படிப்பட்டவர்களை "தத்துவஞான மில்லாத புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள்" என்று இமிரதீபிகையதிபர் சொன்னது "தூஷணமல்ல" நியாயமென்றறியவும்.

VII.—சல்லாபம்.

"மரியாயே நீர் அஞ்சவேண்டாம் ஏனெனில் சர்வேசுரனிடத்தில் நீர் கிருபைபெற்று இருக்கிறீர், இதோ உமது உதரத்தில் கருப்பந்தரித்து ஓர் குமாரனைப் பெறுவீர், பின்னும் அவருக்குச் சேசுவென்னும் நாமகரணஞ் சூட்டுவீர், அவர் மகத்துவமுள்ளவரா யிருப்பதுமன்றி உந்நத கடவுளுடைய சுதனென்னப்படுவார், ஸ்பிரீத்து சாந்துவானவரும் உம்மிடத்தில் மேலாக எழுந்தருளிவருவார், உந்நத கடவுளுடைய வல்லமையும் உமக்கு நிழலிடும், ஆகையால் உம்மிடத்திற் பிறக்கும் பரிசுத்தமானது சர்வேசுரனுடைய சுதனென்னப்படும், காலம் நிறைவேறின போது தேவன் ஸ்திரியினிடத்திற் பிறந்துவரும் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவருமான, தம்முடைய குமாரனை யனுப்பினார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி அர்ச். சின்னப்பர் ஸ்திரியினிடத்திற் பிறந்தவர் தேவசுதனென்[illegible]யக்காட்டியபின் அர்ச். மரியாயி தேவசுதனுடைய தாயென்று சொல்ல[illegible]வேண்டுமோ தேவையில்லை, ஆகலால் [illegible] கூறியபடி அர்ச். மரியாயி தேவமாதாவே" என்று இமிரதீபிகையதிபர் சொல்லுகின்றார்கள். இவைகளை ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சுருக்கி எழுதலாயினும் அதிலுள்ளபடி சரியாய் வருத்தெழுதாமலும் அதற்குச் சரியான மறுமொழி கொடாமலும் அவ்வித மறுமொழி கொடுக்க ஏலாதவர்களாய் "பெத்லகேம் ஊரில் மரியம்மாள் வயிற்றில் பிறந்தவர் சாதாரண மனுஷனல்ல தேவனோடு இருந்தவர், தேவனாகவிருந்தவர் தேவகுமாரன் என்று யேசுநாதரின் மகத்துவத்தையும் தெய்வீகத்தையும்பற்றி மேற்காட்டிய வசனங்கள் பிரஸ்தாபிக்கின்றனவே தவிர மரியம்மாளைத், தேவனுடைய மாதாவென்றாவது, சர்வேசுரனுடைய தாயென்றாவது, பாவமில்லாமற் பிறந்தவளென்றாவது,

---

(a) அர்ச். அகுஸ்தீன் உண்டாக்கின தியானபுஸ்தகம் 40-ம். அதிகாரம்.

அவளை யாவரும் வணங்கவேண்டுமென்றாவது, குறிப்பாயேனுங் காட்டவில்லை" என்றுசொல்வது அதற்கு ஓர் விடையாகுமா? "உம்மிடத்திற் பிறக்கும்பரிசுத்தமானது சர்வேசுரனுடைய சுதன்" என்றபோது பெற்றவள் அச்சர்வேசுரனுடைய சுதனுக்கு அல்லது குமாரனுக்குத் தாயாரெனத் தன்னிலேதான் வெளியாகிறதைப் படிப்பற்ற குருடன் முதலாய்க் கண்டு பிடிக்கக்கூடியதாயிருக்க இவர்களுடைய புத்திக்கு மாத்திரம் புலப்படாமலிருக்கிறது ஆச்சரியந்தான். எப்படி என்றால் "சர்வேசுரனுடைய சுதனானவர்" சர்வேசுரனே இவரை உற்பவித்துப் பெற்றவள் சர்வேசுரனுடைய தாயென்பதற்குச் சந்தேகமொன்றுண்டோ? அப்படியே "தேவன் ஸ்திரியினிடத்திற் பிறந்தவர்" என்றால் அந்த ஸ்திரீ அந்தேவனுடைய தாயென்று சொல்லாமல் வேறென்னவிதமாய்ச் சொல்லக்கூடும். இதைப்பார்க்கிலும் குறிப்புவேண்டுமோ? வேதவசனம் இப்படிவெளிப்படையாய் அறிவித்திருக்க "குறிப்பாயேனுங் காட்டவில்லை" என்று இவர்கள் பொய்க்கஞ்சாமல் மனச்சாட்சிக்கு விரோதஞ்சாதிக்கலாமோ? ஆனால் ஒருவேளை தேவனுடைய மாதாவென்று பிரத்தியட்சமாய் எழுதிக்காட்டவில்லை என்பார்களோ? இது அவசியமல்ல. மேற்காட்டிய வேத வசனங்கள் தெளிவாய் அறிவிக்கும்போது இதைப்பார்க்கிலும் வேறு பிரத்தியட்சம் அவசியமென்பது எதற்கு? கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடியும் வேண்டுமோ? மேயப்போற மாட்டுக்கு அதின் கொம்பிற் புல்லைக் கட்டியா அனுப்புவார்கள், கர்த்தா பார்வையைக் கொடுத்தாலும் ஊன்றுகோல் கேட்பதாமுண்டோ? மேலும் இவர்கள் "மரியம்மாள் வயிற்றில் பிறந்தவர் சாதாரண மனுஷனல்ல" வென்ற இவர்கள் இப்படி அவரை வேற்று மனுஷனாகப் பாவிக்குந் தன்மைபோல அவரைப்பெற்ற மாதாவை "மனுஷத்தன்மைக்குமட்டு மாதா" வென்று எப்படிச் சொல்லலாம். அன்றியும் அவர் "தேவனோடு இருந்தவர் தேவனாக விருந்தவர் தேவகுமாரன் என்று யேசுநாதரின் மகத்துவத்தையும் தெய்வீகத்தையும்பற்றி பிரஸ்தாபிக்கின்றன" வென்றால் அப்படிப் பிரஸ்தாபிக்கின்றவர் அர்ச். மரியம்மாள் திரு வயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்த (திரித்துவத்தின் இரண்டாம் ஆளாகிய) அந்த ஒரே தேவ ஆளேயன்றி (மனுஷ ஆளென) வேறே ஓர் ஆளல்லவே. அப்படியல்லவென்றால் புரோட்டெஸ்டாண்டார் யுக்திப்படி அர்ச். மரியம்மாளிடத்திற் பிறந்தவர் வேறே ஓர் ஆளாக வேண்டுமே. அப்படிச் சாதிக்கமாட்டார்களானபடியால் அர்ச். மரியம்மாளிடத்திற் உற்பவித்துப் பிறந்தவர் தெய்வீக மகத்துவமுள்ளவரேயல்லாது வேறல்ல. ஆனதால் அர்ச். மரியம்மாளைத்

தேவமகத்துவத்தின் தாயாரே என்று சொல்வதற் கையப்படவேண்டாம்.

VIII.—சல்லாபம்.

"பாம்புக்குத் தலையும் மீனுக்கு வாலுங் காட்டுவது போல சொல்வேறு கருத்து வேறாய்ப் பேசுவானேன். யேசுநாதர் தேவன் என்பதும் மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய தாயார் என்பதும் வேதவாக்கியம், யேசுநாதர் தேவனானதால் மரியம்மாளைத் தேவமாதா என்பது மானுஷிய வாக்கியம்" என்றும் "அவள் பாவமில்லாமற் பிறந்து இருந்து மரித்த பரிசுத்த தேவதன்மையுள்ளவளென்பதும், அதினால் ஒரு சிலாக்கியம் பெற்றவளென்பதும், அவளை நோக்கிக் கூப்பிடவேண்டுமென்பதும், அவள் நம்முடைய கூப்பாட்டைக் கேட்பாளென்பதும், அவள் தேவனுக்காவது யேசுநாதருக்காவது சொல்லுவாள் என்பதும், யேசுநாதராலே முடியாததுங்கூட அவளாலே முடியுமென்பதும், இவைகளினாலே பரிசுத்தவான்களுக்கும் தேவதூதர்களுக்கும் செலுத்தும், ஆராதனைக்குமிகமாய் உயர்ந்த படியில் அவளை ஆராதிக்க வேண்டுமென்பதும், மேற்படி மனுஷியவாக்கியத்திலிருந் துண்டாகிய விக்கிரகாராதனை" என்றும் இவை உற்றுநோக்காமல் தேவகாரியங்களைப்பற்றி வேதவாக்கியத்துக்கு மேற்படப் பேசுவது சரியல்லவென்று போதிக்கும் "தேவமாதா வணக்கத்தலைவா" என்னும் புஸ்தகத்தை "தேவதூஷணமும் பொய்யும் குதர்க்கமும் பொருந்தியதென்று வேதவாக்கியத்தைத் தூஷித்து மானுஷிய வாக்கியத்தை மெச்சுவானேன். ஐயோ இவர்கள் வாய்க்குக் கரும்பு கைத்ததும் வேம்பு தித்திக்கலுமாயிற்றே"! என்றும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் ஐயோ வென்றலறிப் பதைபதைத்துக் கதைகதைக்கின்றார்கள், இதனால் கைத்தல் தித்திக்கலாகுமா? ஆனதால் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியபடி எது தித்திக்கல் எது கைத்தலென்று பரிசோதித்துப் பார்ப்போம்,

1-வது.—"யேசு தேவன்" என்பதும் "மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய தாயார்" என்பதும் வேதவாக்கியமானால் அந்தப்படி யேசுநாதர் தேவனானதால் அவரைப்பெற்ற மரியம்மாள் அத் தேவனுடைய மாதா என்பது எப்படி மனுஷிய வாக்கியமாகும்? இதில் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது எப்படியிருக்கிறதென்றால் யேசுநாதர் தேவன்தான் ஆனால் மரியம்மாள் [illegible]

அவர் தேவனல்லர்மற்போலவாம். இதுவே "பாம்புக்குத் தலையும் மீனுக்கு வாலும்" காட்டுகிற சொல்வேறு கருத்துவேறான கபடகுணமென்றறியவும். கத்தோலிக்கு உத்தமர்கள் அப்படியல்ல, அர்ச். மரியம்மாளிடத்தில் பிறந்தவர் மெய்யான தேவனும் மெய்யான மனுஷனும் ஒன்றாகி ஒரே தேவ ஆளாகப்பிறந்த தேவனே ஆனதால் அந்தப் பரிசுத்தமரியம்மாள் அத்தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லும் கருத்தும் ஒன்றாகவே ஒருவாய்ப்பட பேசுகின்றார்கள். புரோட்டெஸ்டாண்டாரோ மேலேகாட்டியபடி பாம்புக்குத் தலையும் மீனுக்கு வாலும்காட்டுவதுபோல "யேசுநாதர் தேவன்தான் மரியம்மாள் அத்தேவனுடைய தாயாரல்ல, யேசுநாதருடைய தாயார்" என்கிறார்கள். இதில் அவர்களுடைய கருத்தும் சொல்லும் எப்படியிருக்கிறதென்று பாருங்கள். இது மட்டுமல்ல புரோடெஸ்டாண்டு கொள்கைகள் முற்றிலும் சொல்வேறு கருத்துவேறாக இருக்கிறதென்று அந்தந்தக் கொள்கைக்காரருடைய நடபடிக்கையால் அறிந்துகொள்ளலாம்.

2-வது.—தேவமாதா சென்மப்பாவமில்லாமல் உற்பவித்துப் பிறந்ததைப்பற்றியும் அத்தேவதாயாரை வணங்கிமன்றாடுவதைப்பற்றியும் நம்மால் எழுதப்பட்ட தேவமாதாவை வணங்கும் வணக்கத்தின் சம்பாஷணை விளக்கத்திலும் நியாயவிளக்கத்திலும் சத்திய கத்தோலிக்குக் குருமார்களால் எழுதி அச்சுப்பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வேதவிளக்கம், வேதப்பிரட்டலை நீக்கும் சஞ்சீவி ஞானஉரைகள் முதலிய புஸ்தகங்களிலும் வேதவாக்கிய உதாரணத்தோடு தெளிவாய்க் கண்டறியலாம். அந்தப்படி தேவதாயாருக்கு நாம் செய்கிற வணக்கத்தையும் மற்றும் செபதோத்திரங்களையும்பற்றி அதி[illegible]வாக்கியமென்றும் விக்கிரகாராதனையென்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டார் வாய்கொண்டமட்டும் தூஷணித்தாலும் "அவளை நோக்கிக்கூப்பிட வேண்டுமென்பதாகவும்" "அவள் நம்முடைய கூப்பாட்டைக் கேட்பாளென்பதாயும்" பரிகாசத்துக்குரிய வார்த்தைகள் சொல்வதினாலும் அருங்காரியமென்ன? "கடைசிக்காலத்தில் பரிகாசக்காரர் தோன்றுவார்கள்" என்ற (அர்ச். இராய. 2-ம். திரு. 3-3, அர்ச். யூதா 18-ம் வச.) இவ்வசனங்கள் இவர்களால் நிறைவேறும்போலவாம். மேலும் சாத்தானானவன் தேவமாதாவின் மகிமைக்கு விரோதமாய் (காட்சி. 12-3, 17- வரை.) எவ்வித உபாயத்தைத் தேடியும் அதாற்கூடாமல் அது தாழ்த்தப்பட்டதுபோல அதின்சந்ததியாராகிய பதிதர்கள் அத்திருத் தாயாருடைய மகிமைக்கு விரோதம் எவ்விதம் தேடியும் மேற்கொள்ளாமல் அத்தேவதாயாருக்குண்டாகிய சாதாரண வணக்கமும் மேலான மகிமையும் நாளுக்குநாள்

அதிகரித்துயர்த்தப்பட்டு இவர்கள் (தங்கள் வாய்மைத் தூஷணத்தால்) தாழ்த்தப்படுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

3-வது.—மரியம்மாள் "பரிசுத்த தேவதன்மையுள்ளவள்" என்றும் "யேசுநாதராலே முடியாததுங்கூட அவளாலே முடியும்" என்றும் கத்தோலிக்கர் சொல்வதாக அக்கிரமத்திற்குமேல் அக்கிரமமாய் வம்பான இரண்டு பொய்சொல்லுகிறார்கள். இவை சஞ்ஞான சூரியனின் 7-ம்., 8-ம். பொய்யென்றறியவும். ஆனால் பரிசுத்த மரியம்மாள் தேவன் மனுஷரட்சணியத்துக்காகத் தாம் உற்பவித்துப் பிறக்கும் தாயாராக அவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவளேயன்றி "தேவதன்மையுள்ளவளென்று" கத்தோலிக்கர் ஒருவரும் எண்ணுகிறதுமில்லை சொல்லுகிறதுமில்லை. அந்தப்படி தேவமாதா தமது திருக்குமாரனிடத்தில் நமக்காகவேண்டி மன்றாடக்கூடியவளே அன்றி "அவராலே முடியாததுங்கூட இவளாலே முடியும்" என்று கத்தோலிக்கர் ஒருவரும் சொல்லுகிறதுமில்லை நினைக்கிறதுமில்லை. இவையெல்லாம் புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய புரட்டும் வாய்மத தேவதூஷணமுமாம்.

4-வது.—"பரலோக இராச்சியத்தில் (அவரவர் புண்ணிய பேறுக்குத்தக்கதாய்) அநேக வாசஸ்தலங்களுண்டு" (அர்ச். அரு. 14-2.) என்று யேசுநாதர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறபடியால் அவர் தமது தாயாரைத் தமது அருகில் சம்மனசுக்கள் முதல் சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கு மேலான ஸ்தலத்தில் வைத்திருக்கிறாரென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் அத்திருத்தாயார் (தேவன் தமது பிறப்புக்காகச்) சகல ஸ்திரீகளைவிட மேலானவிதமாய்ச் சென்மக்கறையின்றி சிருஷ்டிக்கப்பட்டவளுமாய்க் கன்னிமுத்திரைகெடாவரம் பெற்றவளுமாய்ச் சகல புண்ணியங்களால் நிறைந்தலங்கரிக்கப்பட்டவளுமாய் உலகம் பசாசு சரீரமென்னுஞ் சத்துருக்களை வென்ற ஜெயசீலியுமாயுள்ள தேவகிருபையைப் பெற்றவளானதால் அந்த மேலான பாக்கியத்தை யடைந்திருக்கிறாள். அப்படியே காட்சியாகமமும் அவளுடைய மேலான மகிமையை வெளிப்படுத்துகின்றது. (காட்சி. 12-1.) இவை நிமித்தமாகச் சம்மனசுக்கள் மோக்ஷவாசிகள் முதலிய சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்குஞ் செய்கிற வணக்கத்தைப்பார்க்கத் தேவமாதாவுக்கு விசேஷவணக்கஞ்செய்யக் கிறீஸ்துவர்கள் கடமைப்பட்டவர்களென்று திருச்சபையினால் படிப்பிக்கப்படுகிறோம். இவை "மனுஷியவாக்கியத்திலிருந்துண்டாகிய விக்கிரகாராதனையாமா? விக்கிரக ஆராதனை இன்னதென்றிவர்கள் அறியாதாரல்ல. அதாவது முன் சமயவாதி பிள்ளையவர்கள் தெய்வமல்லாத வஸ்துக்களைத் தெய்வமென்றெண்ணி அவைகளுக்குப் படைப்பிட்டுப் பூசை செய்ததும்

இப்போது இவர்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் புகுந்த பொருளாசையுமே" (எபே. 5-5.) விக்கிரகாராதனையாகும். இதைவிட்டுத் தாய்தகப்பனைச் சங்கிப்பதும், சிறியோர் பெரியோர்களை அந்தஸ்துக்குத் தக்கதாய் வணங்குவதும், இவ்வுலகத்தின் பாவிகள் பரலோகத்தின் பரிசுத்தர்களைப் பின்பற்றி அவர்களை வணங்கி ஸ்துதித்துக்கொண்டாடி மன்றாடச்சொல்லுவதும் விக்கிரகாராதனையாகா, இவை விக்கிரகாராதனையென்று அறிவற்றோர் சொல்லலாகுமல்லாமல் மற்றோர் சொல்லார்களென்றறியவும்.

5-வது.—"தேவகாரியங்களைப்பற்றி வேத வாக்கியத்துக்கு மேற்படப்பேசுவது சரியல்ல" என்றதுபோல வணக்கத்தவறு என்னும் புத்தகத்தைப்பேணிப் பேசுகின்ற இவர்கள் "மரியம்மாள் தேவகுமாரனைப்பெற்ற" தேவமாதாவென குறிப்பிடுகிற (அர்ச். லூக். 1-31, 32, 33.) இவ்வேதவாக்கியங்களுக்கும் "இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் எலிசபெத்தம்மாளைக்கொண்டு மரியம்மாள் ஆண்டவருடைய தாயார்" என்று சொல்லுகிற (அர்ச். லூக். 1-43) இவ்வேத வாக்கியங்களுக்கும் மேற்பட அப்படி இப்படி யென்று பேசுவது சரியாமோ? மேலும் "இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவருக்கு விரோதமாய் அப்படிச் சொல்வதும் தேவதூஷணமாகுமல்லோ" ஆனதால் "இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவருக்கு விரோதமாய் தூஷணிக்கிறது மன்னிக்கப்படக்கூடாதபெரிய பாவமென்று" கர்த்தர் கண்டித்திருக்கிறார். (அர்ச். மத். 12-31, அர்ச். மாற். 3-28.) இதைவிட்டுத் தேவமாதா வணக்கத்தவறு என்னும் புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய "வேதவாக்கியத்தைத் தூஷித்தார்களென்பது சஞ்ஞான சூரியனின் 9-ம். பொய் யென்றறியவும்."

மீளவும் அவ்வணக்கத்தவறில் எடுத்துக்காட்டிய வேதவாக்கியங்கள் தன்னிலேதான் வேறே காரியங்களை வசனிக்கிறதல்லாது மரியம்மாளிடத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்தவர் தேவனல்லவென்றுவது அல்லது அவளிடத்தில் மனுஷத்தன்மைமட்டும் பிறந்ததென்றுவது அல்லது பிறந்ததேவகுமாரனுக்குப் பெற்றவள் மாதாவல்லவென்றுவது அல்லது தேவனுக்கு அவள் மாதாவென்று சொல்வது தகாதென்றுவது அவ்வேத வசனங்களில் சொல்லப்படாதிருக்கத் தங்கள் மனம்போல அதில் பல கருத்துகளை வைத்துக்கொண்டு மனுஷத்தன்மைக்குமட்டு மாதாவென்று பலவிடத்துஞ்சொல்லி இரண்டாளுக்கொப்பாய்ப் பிரித்து (அர்ச். லூக். 1-31, 35, 41, 43.) இவ்வேத வாக்கியங்களுக்கு விரோதஞ் சொல்வதால் அது (இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவருக்கு விரோதமான) "தேவதூஷணமும்" (இல்லாதபல வார்த்தைகளைச் சேர்த்துச் சொல்வதால்) "பொய்யும்" (மனிதர் புத்தியை மயக்க ஆடாதபல கருத்துகளை நுழைத்துச் சொல்வதால்) "குதர்க்கமும் பொருந்தியதென்று" மேற்படி சொல்லுகின்றது. (இதுவா "வேதவாக்கியத்தைத் தூஷித்து மானுஷியவாக்கியத்தை மெச்சுதல்" ஆகும்) ஆனதால் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் தேவமாதா வணக்கம் தமிழ் பிரதிகை யதார்த்தப்படி எடுத்துக் காட்டிய வேதவாக்கியத்தைத் (தூஷணமென்று) தூஷித்து முத்தையபிள்ளையவர்கள் தம்மனதுபோலெடுத்துச் சொன்ன மானுஷிய வாக்கியத்தை மெச்சுவானேன்? "ஐயோ இவர்கள் வாய்க்குக் கரும்பு கைத்ததும் வேம்பு தித்தித்ததுமாயிற்றே" என்று இவர்களைப்பற்றியே பரிதாபப்படத் தக்கதல்லவோ.

IX.—சல்லாபம்.

"மேற்படி வாக்கியங்கள் மரியாயினைத் தேவனுடைய தாயார் என்று ரூபிக்கவில்லையென்று தன்னிலேதானே யறிந்து 431-ம். வருடத்தில் எபேசுநகரில் பாப்பு செலஸ்தீன் என்பவர் உத்தரவுபடி 200 மேற்றிராணிமார்கள்கூடி யேசுநாதர் தாயைச் சர்வேசுரனுடைய தாய் (தேவமாதா) என்றுசொல்லக் கட்டளையிட்டார்கள். மீளவும் நெஸ்தோரிய னென்பவன் சொன்ன தூஷணத்துக்கெதிராகத் தேவதாயை உலகமெல்லாம் துதிக்கும்படிக்குப் பிரியதத்த மந்திரமும் அப்பொழுது தப்பட்டதெனவும் சொல்லுகிறார்கள்" என்றும் "இதினால் நெஸ்தோரியஸ் என்பவன் பிறவாவிட்டால் இந்தக்கொள்கையும் முளைக்கமாட்டாதென்று நன்றாய் வெளியாகிறது." என்றும் "இவனுடைய தேவதூஷணத்திற்கெதிராக(ய) இந்தக் கொள்கை முளைத்தது இதுவா அப்போஸ்தலர்கள் காலமுதலுள்ள ஆதித் திருச்சபையின் கொள்கை" என்றும் "மேலும் வேதவாக்கியத்திலில்லாததை ஒரு பாப்பு அல்ல ஒன்பது பாப்புக்களும் 200 மேற்றிராணிகளல்ல 890 மேற்றிராணிமார்களுங் கூடிச் சொன்னாலும் அவர்கள் வார்த்தை தேவவசனத்துக்கு ஒத்திராவிடில் அதை நாம் அங்கிகரியோம்" என்றும் சஞ்ஞான சூரியன் மெத்த வீம்புபேசுகின்றது.

(ய) மரியம்மாளைத் தேவமாதா என்று சொல்லத்தகாதென்ற நெஸ்தோரியன் கொள்கை தேவதூஷணமென்று இதில் இவர்கள் ஒத்துச்சொல்வதால் இவர்களும் அந்தப்படி சொல்வதால் அவனோடொத்த தேவதூஷணராகச் சாட்சியமாகிறார்கள்.

1-வது.—"மேற்படி வாக்கியங்கள் ரூபிக்கவில்லை" என்றதும் இதை "தன்னிலேதானே யறிந்து பார்ப்பு கட்டளைப்படி 200 மேற்றிராணிமார்கள் கூடி யேசுநாதருடைய தாயைச் சர்வேசுரனுடைய தாய் என்று சொல்லக் கட்டளையிட்டார்களென்றதும்" சுஞ்ஞான சூரியனின் 10-வது. பொய்யென்றறியவும். எப்படியெனில், அர்ச். லூக்கா சுவிசேஷத்தில் எழுதப்பட்ட (1-அதி. 31, 35, 41, 43) இவ்வாக்கியங்களை (தங்கள்மார்க்கச் சம்பந்தமாய் மனதைச் சாயவிடாமல்) பொருளிலேகொண்டு உள்ளபடி யதார்த்தமாய் வாசித் துணர்வார்களேயாமாகில் புத்திக்குருடர் தவிர மற்றவர் யாவரும் மரியம்மாள் தேவமாதாவென சந்தேகமின்றித் தன்னிலேதானே அறியக்கூடும். அப்பால் அந்த 200 மேற்றிராணிமார்கள் கூடின சங்கமானது நெஸ்தோரியின் மேற்படி தேவவாக்கியத்திற்கும் திருச்சபையி னாரம்பமுதல் நடந்துவந்த வேதபோதனைக்கும் விரோதமாய்ப் போதித்தக் கள்ளப்போதனையைக் கண்டிக்கும்படியே யல்லாமல் மற்றப்படியல்ல. இப்படியிருக்க "மேற்படி வாக்கியங்கள் மரியாயைத் தேவனுடைய தாயார் என்று ரூபிக்கவில்லை யென்று தன்னிலேதானே யறிக்க"(a) ஆதற்காகக் கூடினார்கள் என்றது தங்கள் மார்க்கச் சம்பந்தமான பொய் யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

2-வது.—"நெஸ்தோரியஸ் என்பவன் பிறவாவிட்டால் இந்தக்கொள்கையும் முளைக்கமாட்டதென்று" சொல்வது தகுதியாமா? இதுவா புத்திசாலிகளுடைய பெரிய ஞானம்? அதாவது "தேவமாதா அல்லது சர்வேசுரனுடைய தாயார்" என்னும் போதனை சுவிசேஷ வார்த்தையாய்த் திருச்சபை ஆரம்பமுதல் வழங்கிவந்ததினாலேயல்லவா அக்கால வகுப்பில் நெஸ்தோரியஸ் இந்தப் புரோட்டெஸ்டான்டர்களைப்போல மரியம்மாளை "தேவமாதா" என்று சொல்லக்கூடாது "கிறிஸ்துவின்மாதா" வெனச்சொல்லவேண்டுமென்று சாதிக்கத்துணிந்தான், இல்லாவிட்டால் அவனிப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணமென்ன? இந்தப்படி தேவன் திரித்துவமாயிருக்கிறார் என்ற போதனை திருச்சபை துவக்க முதல் சாதாரணமாய் வழங்கி வந்ததினாலேயல்லவா பிற்காலத்தில் அதை மறுக்கச் சிலரெழும்பித் தேவன் திரித்துவமல்ல ஒருத்துவமுடைய ஒரே தேவனென்று சாதித்துப் பதிதரானார்கள். இப்பதிதர் பிறக்காவிட்டால் தேவன் திரித்துவமாயிருக்கிறார் என்னுங்கொள்

(a)இவ்வார்த்தைகள் திமிரதீபிகையி லில்லாமலிருக்க அதில் எழுதினாற்போல் இவர்கள் மனசுபடி பொய்யாய்ச் சேர்த்தெழுதினதைப் பார்க்கும்போது இவர்களுடைய கபட குணமும் குசமசக்கும் இன்னதென்று வெளியாகிறது.

கையும் இராதென்று அல்லது முளைக்காதென்று யார்சொல்லக்கூடும். இதுபோலவே நெஸ்தோரியஸ் என்பவனும் பதிதனானான். மேலும் சவுந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் தேவமாதா வணக்கமென்னும் புத்தக மெழுதிப் பிரசித்தப்படுத்தினதினாலே யல்லவா அதை மறுக்க முத்தையபிள்ளையவர்களால் "வணக்கத்தவறு" என்னும் புத்தகம் புறப்பட்டது. இதற்கு முத்தையபிள்ளையவர்கள் பிறவாவிட்டால் சவுந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் வணக்கப் புத்தகம் வெளிப்படாதென்று யார் சொல்லக்கூடியது மதியீனர் முதலியச் சொல்வார்களென இவர்களறியாதாரல்ல. அன்றியும் 16-ம். நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கு முதல் தலைவனான லூத்தேர் என்பவர் எழும்பித் திருச்சபையின் சாதாரண சத்திய வேதபோதனைகளுக்கு விரோதமான தப்பறைகளைப் போதித்துத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டார். ஆனதால் மேற்படி லூத்தேர் பிறவாவிட்டால் திருச்சபையின் அவ்வேதபோதனைகளுண்டாவதில்லை யென்று சொல்லாருண்டோ? ஆனால் "லூத்தேர் என்பவர் பிறவாவிட்டால் அவராலுண்டான புரோட்டெஸ்டான்டென்னும் பல கொள்கைகளு முளையாதென்று சொல்லலாமே யல்லாது மற்றப்படியல்ல. இந்தப்படி ஆதிமுதல் பசாசினால் ஏவப்பட்ட சில கள்ளப்போதகர்களெழும்பித் திருச்சபையின் சாதாரண வேதபோதனைக்கு விரோதமாய்ப் போதித்துப் பற்பல கொள்கைகளை முளைப்பித்ததுண்டு. இதற்காகவே அந்தந்தக் காலங்களில் திருச்சபையின் பொதுவான சங்கங்கூடி. (புரோட்டெஸ்டாண்டைப்போல்(a) வேதாகமத்தைத் தூரவைத்துவிட்டல்ல) வேதாகமத்தைக்கொண்டும் அதற்கொத்த பிதாக்களின் பாரம்பரை நியாயங்களைக்கொண்டும் திருச்சபையின் அச்சாதாரண போதனையை ரூபித்து அக்கள்ளப்போதகர்களின் தப்பறையான போதனைகளைக் கண்டித்து (அவர்கள் மனந்திரும்பாதபட்சத்தில்) அப்படிப்பட்டவர்களைத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாய்த்தள்ளிப் பதிதரென (1-கொரி. 5-5, 1-தீமோ. 1-20.) சபிக்கிறதுண்டு. அப்படியே நெஸ்தோரியனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் தள்ளப்பட்டுச் சாபனையடைந்தார்கள். இவ்வித நியாயங்களை ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அறிந்தும் அறியாதாராக மனச்சாட்சிக்கு

(a)1855-ம். வருடம் லண்டனில் ஞானஸ்நானத்தைப்பற்றி வந்த வேதவழக்கைத் தீர்க்கும்படி பார்லியமென்று மேலான சங்கத்தாரும் பெரிய பிஷப்களும் வேதாகமத்தைக்கொண்டல்ல அதற்கு விரோதமாய்த் தங்கள் முன்னோர்களின் சாஸ்திர நூல்களைக்கொண்டு தீர்ப்புச் செய்தார்கள். பாளையங்கோட்டையில் அச்சுப்பதிப்பித்துவருகிற நற்போதகமென்னும் 1855-ம். வருட பத்திரிகையைக் காண்க.

விரோதமாய் அப்படி எழுதத் துணியலாமா? ஆனால் இவர்கள் இந்துமதத்தாரானபடியால் திருச்சபையின் வேதபோதனைகளையும் அதின் சரித்திர நூல்களையும் முற்றும் பார்த்தறிந்திராதவர்களானதால் சொன்னதைச் சொல்லுங் கிளிப்பிள்ளையைப் போலப் புரோட்டெஸ்டாண்டுபாதிரிகளில் எவரோ ஒருவர் சொல்லக்கேட்டு அவ்விதப் பேதகமாய் எழுதினதாகத் தோன்றுகிறது.

3-வது.—"ஒரு பாப்பு அல்ல ஒன்பது பாப்புக்களும்" என்றால் கூட ஒன்றைச் சேர்த்துப் பத்துப் பாப்புகளானால் ஒப்புக்கொள்வார்கள்போலவோ "200 மேற்றிராணிகளல்ல 800 மேற்றிராணிமார்களும்" என்றால் கூட இருநூறு சேர்த்து 1000 மேற்றிராணிமார்களுங் கூடிச் சொன்னால் அங்கீகரிப்பார்கள்போலவோ அவையெல்லாமல்ல தேவவசனத்திற்கு ஒத்திருந்தால்மட்டும் அங்கீகரிப்போம் என்பார்களாக்கும். அப்படியானால் மேற்சொன்ன அந்த ஒரு பாப்பானவரும் 200-மேற்றிராணிமார்களுங் கூடித் தீர்த்த தீர்மானங்கள் மேலே நாம் எடுத்துக் காட்டியபடி அர்ச். லூக்கா சுவிசேஷத்திலுள்ள தேவவசனத்துக்கொத்த தீர்மானங்களே யல்லாது வேறென்ன? இனியாவது புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களே உங்கள் சந்தேகங்களை விட்டுப் பதிதனுகிய நெஸ்தோரியனைச் சேராமல் அத்திருச் சங்கத்தாரோடொத்துப் பரிசுத்த மரியம்மாளை முழு விசுவாசத்தோடு "தேவமாதா" வெனச் சொல்லி "பிரியதத்தத்தினாலே பூரணமானவளே" என்று (காபிரியேலென்னும் தேவதூதனோடு சேர்ந்து) "வாழ்த்தி" வணங்கி மகிழுங்கள்.

X.—சல்லாபம்.

"தேவமாதா வணக்கந் தவறு என்னும் புத்தகத்தில் வேதமே நமக்குப் பிரமாணம் அதில் சொல்லாத காரியங்களையாவது அதற்கொவ்வாத காரியங்களையாவது பிதாக்க ளாதிவித்தாலும் நாம் அங்கீகரியோம்; அவைகள் நமக்குப்பிரமாணமாக மாட்டாவென்று, சத்திய வேதாகமத்திலிருந்து சில வசனங்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. அவைகளையாவது வாசித்துப்பார்த்தாலும் ரோமான் கத்தோலிக்கு கிறிஸ்தவர்கள் ஆதாரங்கள் வேதவழியைவிட்டுவிட்டுப் பாரம்பரியத்தில் பற்றியிருப்பதைக் கண்டுகொள்ள ஒருவர் வியாக்கியானமும் வேண்டுமோ?" என்றும் "ஐயோ! வேதத்தை வாசியாததால் அல்லவோ பிராமணர் வலையில் அகப்பட்டுழல்கின்ற இந்து சிநேகிதரைப்போலச் சாமிமார் சொல்லும் பாரம்பரியக் கதையில் மயங்கி

னாய்கிறார்கள்" என்றும் "இது நிற்க அந்த வேதவசனங்களுக்குக் குதிமிரதீபிகையதிபர் வியாக்கியானஞ்செய்கிறதைப் பார்க்கும்பொழுது அவர்கள் 4-ம். பயஸ் என்னும்பாப்பானவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசுவாசப் பிரமாணத்திற்கு நேர்விரோதமாய் நடக்கிறார்களென்று சொல்லவேண்டியதாகிறது இதற்காகப் பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்து பாவமன்னிப்புச் சீட்டுப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமோ"? என்றும் அந்தவிசுவாசப்பிரமாணம் யாதெனில் "பிதாக்களின் ஒற்றுமையன்னியில் நான் வேதவசனத்திற்கு அர்த்தம்பண்ணுகிறதில்லை" என்பதே இவர்கள் செய்கிற வியாக்கியானம் சகல பிதாக்களாலும் (ஒருவர் அபிப்பிராயமாவது குறையாமல்) அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கதாவென்று பார்த்தார்களா? பார்த்திருந்தால் வியாக்கியானத்தி லிறங்கமாட்டார்களென்பது திண்ணம். பிதாக்களிடம் இந்த ஒற்றுமையைக் கண்டுபிடிப்பதுவோ மலைமைந்தனைக்கொண்டு வருவதுவோ எது எளிது என்று திமிரதீபிகையதிபரே சொல்லட்டும்" என்றும் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் முத்தைய பிள்ளையவர்கள் சொன்னதைத் தமக்கோர் ஆணையாக எடுத்துக்காட்டியதைப் பார்க்கும்போது பிதாக்களிடம் ஒற்றுமையைக் கண்டு பிடிப்பதைப்பார்க்கிலு மலைமைந்தனைக்கொண்டு வருவது எளிதென்பவோ? அல்லது மலைமைந்தனைக்கொண்டுவரக் கூடாததுபோலப் பிதாக்களிடம் ஒற்றுமையைக்கண்டு பிடிப்பது எளிதில் கூடாமையென்பனவோ? இதற்குத்தானே மலையை உவமானமாகக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுக்கு இது இரண்டும் எளிதில் கூடாமையாயுள்ளதல்லவென்று இவர்கள் வேதாகமத்தைத் தங்கள் கால்களுக்குத் தீபமாகவைத்தும் அதைக் கண்டுபிடியாமற்போனது பெரிதோர் குறையெனவாகுமே. அதாவது (1-மோசே. 11-12, 14. அர்ச் லூக். 1-7, 57.) இவ்வேத வசனங்களின்படி மலைமைந்தனைக் கொண்டுவந்ததும் (ஏசா. 60-17.) இவ்வேத வசனத்தின்படி அருள்வேதத் திருச்சபையின் போதகப்பிதாக்களுடைய ஒற்றுமையான சமாதான ஐக்கியத்தைத் தமது வரப்பிரசாதமாயளிக்கும் வாக்குத்தத்த முன்னறிவித்தலின்படி அதின் மேற்றிராணிமார் குருமார் முதலான போதகப் பிதாக்கள் தங்கள் வேதவியாக்கியானத்திலும் விசுவாசப்பிரமாண போதனையிலும் ஒற்றுமையாயிருந்தார்கள், இருக்கிறார்கள், இருப்பார்கள், என்பதை எளிதில் கண்டறிந்து கொள்ளலாமே இது நிற்க.

1-வது.—முத்தைய பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய அவ்வேத வசனங்களுக்கு விரோதிகளும் வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கிறவர்களும் இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள்தான் என்

பதைப்பற்றி நம்மால் எழுதப்பட்ட (a)சம்பாஷணை விளக்கத்தில் வேண்டிய அத்தாட்சியோடு ரூபகாரப்படுத்தியிருக்கிறோம். அவைகளை வாசித்துணர்ந்து பார்ப்பார்களாகில் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள் சத்தியவேத வழியை விட்டுத் தங்கள் முன்னோர்கள் போதனையில் மயங்கிப் பல வழிப்பட்டுக்கிடப்பதைக் கண்டு தெளிவார்களென்பதற் கையமில்லை.

2-வது.—"இந்து சிநேகிதனைப்போல" கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்துவர்களும் "சாமியார் சொல்லும் பாரம்பரியக் கதையில் மயங்கி மாய்கிறார்கள்" என்று நம்மைச் சொல்லவந்தார்கள். ஆனால் "கட்டிச் சுருட்டுவர் கக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில் வையார் பட்டப்பகலை இரவென்று கூறிடும் பாதகரே" என இந்துமதப்பிராமணக் குருக்களைப்பற்றி உலக ஞானிகள் சொன்னதுபோலப் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களும் வேதத்தைக் கட்டிச் சுருட்டிக் கக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதிலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற வேத வசனங்களை உள்ளபடி உற்று உணராமல் தங்கள் மனம்போன போக்கே அவ்வேத வசனங்களுக்கு அடாத விதமாய் வியாக்கியானங்களைப் புனைந்துபண்ணிக்கொண்டு அதில் மயங்கிப் பலவிதக் கொள்கையில் மாய்ந்துழல்கின்ற இவர்களா நம்மைக் குறைசொல்ல வருபவர்கள்? அது போகட்டும் இவர்களிலும் வருஷத்தில் எத்தனையோ ஆயிரம் பைபிள் அச்சடிப்பித்துச் செலவு செய்கிறார்கள். கத்தோலிக்கர் அதையாவது பார்த்திருக்கமாட்டார்களா? இதோ இதைச் செய்தவன் அந்தப் பைபிளை எத்தனையோதடவை வாசித்துப் பார்த்தவன் அறிவான். வேதவாக்கியக் கட்டுக்கோ இவர்கள்? மார்க்கம் கட்டுக்கடங்காக் காட்டுநாய்கள்போலானதால் இது திருச்சபையினின்று வெட்டப்பட்ட மார்க்கமென்று இடமாயிருந்துகொண்டான். மேலும் யானைப்பால்ல இன்னும் எத்தனையோபேர் அதை வாசித்திருக்கலாம். புரோட்டெஸ்டாண்டுமார்க்கங்கள், மெய்வழியென்று அதில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்குமேயாகில் யார்தானதில் புகாமலிருக்கக்கூடும். ஆனாலோ அவர்கள் பிரசித்தப்படுத்தும் அவ்வேத புஸ்தகமும் வேத வியாக்கியான முதலிய மற்றப் புஸ்தகங்களும் புரோட்டெஸ்டாண்டென்னும் பலமார்க்கம் பொய்வழி என்றும் கத்தோலிக்குச் சத்திய திருச்சபைப் போதிக்கும் வேதமே ஏகமெய்வழியென்றும் திருஷ்டாந்தப்படுத்தலாகுகின்றது. அன்றியும் கோர்ட்டுப் பிரியாதின் பெரிசுக்கும் பணத்தின் உயர்ந்த சம்பளத்திற்கும்

(a) தேவமாதாவை வணங்கும் வணக்கத்தின் சம்பாஷணை விளக்கம் 22-ம். பக். முதல் 37-ம். பக்கம், வரை.

வெளிச மேன்மை உத்தியோக இலாக்கியத்திற்கும் ஆசை கொண்டவனே புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் புகுவானேயல்லாது மற்றொருவனும் அதில் தன் காலைத் தூக்கிவையான் என்பது திண்ணம். ஆனால் தன்னை யுண்டாக்கின கடவுளை நினைந்துப் பரலோகத்தை நாடித் திரிந்து இரட்சகரைப் பின்செல்லத் தன்னுத்துமாவைக் கவனிக்கிறவன் சத்திய கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் வேத வழியேயல்லாது வேறொரு மார்க்கத்தையும் கொள்ளான். இவர்கள் தங்கள் மனசாட்சியில் லறிந்துகொள்ளக்கூடியதாம்.

3-வது.—4-ம். பயஸ் என்னும் பாப்பானவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசுவாசப்பிரமாணத்திற்கு நேர்விரோதமாய்த் திரித்துப் பிழைபதியர் அவ்வேத வசனங்களுக்குச்செய்த வியாக்கியானமென்னு இதை ராமசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் ருசுப்படுத்தியல்லவோ அவை நேர் விரோதமெனச் சொல்லவேண்டும். இதற்காகவா "பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்து பாவமன்னிப்புச் சீட்டுப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டாமோ" என்கிற குருட்டுத்தனமான பரிகாசவார்த்தை? இப்படிப் பரிகாசம் பேசும் பாதகர்களும் வேதவசனத்தைத் திருச்சபையோடுள்ளபடி புனித அருளவியாசிகளும், தேவசற்பனை, திருச்சபைக் கற்பனை மீறித்திரியும் பாவிகளும் தங்கள் பாவங்களை உணர்ந்து கத்தோலிக்கு ஏக சத்தியத்திருச்சபைக் குருவினிடம் பாவசங்கீர்த்தனம்பண்ணி (அர்ச். அருளப். 20-23.) இத்தேவ நிர்மானத்தின் பாவப்பொறுத்தல் பெற்று மோக்ஷத்தை யடைய வேண்டியவர்களாயிருக்கத் திருச்சபையோடு உள்ளபடி புனிதம் மெய்விசுவாச வியாக்கியானத்திற்கு அப்பாவசங்கீர்த்தனம் எதுக்கென இவர்கள் அறியாமையாய்ப் பேசும் அப்பரிகாச வார்த்தைதானா பிரதிபிக்கு விடை? இதற்குப் பாவமன்னிப்புச் சீட்டென்பதொன்று வேண்டுமோ. பாவமன்னிப்புச் சீட்டென்றால் அது என்ன? அது எப்படியிருக்கும்? அதில் வரையப்பட்டிருக்கிறது என்ன? ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அதைப் பார்த்தார்களா? அதில் ஒன்றையாவது இவர்கள் கொண்டுவந்து காட்டட்டும், இது ஆதனமாய் இவர்களால் காமறிந்த சுஞானசூரியனின் 11-ம். பொய்யாயிருக்கின்றது. அப்படியல்ல. எங்களையர் சொன்னார், அதைப்பற்றி நானுஞ் சொல்லுகிறேன் என்பார்களாகில் நாம்தாம் "சுவாமியார் சொல்லும் பாரம்பரியக் கதையில் மயங்கி மாய்கிறோம்" வேதத்தைக் காலுக்குத் தீபமாகக்கொண்ட இவர்களுமா ஐயர் சொல்லும் வம்பான கட்டுக்கதைக்குள் கிடந்து மயங்கி மயலாகும். மேலும் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சகல பிதாக்களுடைய ஒற்றுமையைக் காண்பதற்கு அவர்களுடைய எல்லா வேதவியாக்கியானங்களையும் ஒன்றும் விடா

மல் கவனித்து வாசிப்பார்களேயானால் வேதத்துக்கு விரோதமாய் முத்தயபிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய போதனைகளில் இறங்கவே மாட்டார்களென்பது திண்ணம்.

XI.—சல்லாபம்.

பிதாக்கள் தங்கள் வியாக்கியானங்களில் ஒற்றுமையின்றி விபரீதப்பட்டிருப்பதாக எடுத்துக்காட்டியவைகளைப் பார்ப்போம். அதாவது. "அர்ச். அகுஸ்தீன் என்பவர் ஒரு வாக்கியம் தெளிவாயிருந்து குற்றத்தையாவது துன்மார்க்கத்தையாவது கண்டித்து பிரயோசனமானவைகளையாவது சன்மார்க்கத்தையாவது போதிக்கிறதானால் இந்த வாக்கியம் உபமான கருத்துடையதல்லவென்று சொல்லவேண்டும். ஆனாலந்த வாக்கியம் துன்மார்க்கத்தையாவது குற்றத்தையாவது செய்யக் கற்பித்து உபயோகமானவைகளை அல்லது நற்கிரியைகளைச் செய்யாமலிருக்கப்போதித்தால் அது உபமானக்கருத்துடையது" என்று விளக்கப்படுத்தி அதற்கு உதாரணமாக "மனுஷ குமாரனுடைய மாமிசத்தைப் புசித்து அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம்பண்ணாவிட்டால் நீங்கள் ஜீவனில்லாதவர்களாயிருப்பீர்கள்" என்று யேசுநாதர் சொன்னவாக்கியத்திற்கு "இதில் அவர் துன்மார்க்கத்தைச்செய்யக்கட்டளையிடுகிறார். ஆதலாலிந்தவாக்கியம் உபமானக் கருத்துடையதுதான். அவருடைய பாடுகளில் நாம் பங்குபெறுவோம் என்றும், நமக்காக அவர் மாமிசத்தில் சிலுவையிலறையுண்டு காயப்பட்டார் என்பதை நாம் இன்பமாயும் பிரயோசனமாயும் நம்முடைய ஞாபகத்தில்வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே இதின் கருத்து என்றும் சொல்லுகிறார்" என்பதாய் அவர் எழுதினதாக (Third book on Christian Doctrine Vol. iii. P. 52) இப்புஸ்தகத்தை அத்தாட்சிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு விரோதமாக "அர்ச். அம்புரோஸ், ஆண்டவராகிய யேசுநாதர் இயற்கைப்பிரமாணத்திற்கு மாறாகக் கன்னிகையினிடம் பிறந்திருக்க அப்பத்தை அவருடைய சரீரமென்று அர்ச்சித்தபின் ஏன் இயற்கைப் பிரமாணத்தைத் தேடுகிறீர்கள். மெய்யாகவே சிலுவையிலறையுண்டு அடக்கம்பண்ணப்பட்ட கிறீஸ்துவின் மாமிசந்தான் சாக்கிரமேந்தாகவிருக்கிறது. ஆசீர்வதிக்கப்படுமுன் அது ரொட்டியாயிருந்தது, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவுடனே அது கிறீஸ்துவின் மாமிசமாகிறது. அப்படியே ஆசீர்வதிக்கப்படுமுன் ரசமாகவிருந்தது, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவுடனே ரத்தமாகிறது என்று சொல்லுகிறார்." என்பதாய் இவர் எழுதி

னதாக (St. Ambrose, de Initiandis, lib. VIII. tom. IV. fol. 350) இப்புஸ்தகத்தை அத்தாட்சி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அப்பால் "வெளிப்படுத்தின விசேஷம் XIX-10-ன்பேரில் தேவதூதன் தோன்றின மகத்துவத்தைக்கண்டு அந்தத் தூதனைத் தேவன் என்று நினைத்து அப்போஸ்தலன் தேவாராதனை செய்ததாக அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்வதாகவும் தேவதூதனுக்கு அப்போஸ்தலன் தேவாராதனை செலுத்தவில்லையென்று அர்ச். கிரகோரி சொல்வதாகவும் டோயே வேதாகமத்தின் குறிப்புகளில் காட்டப்பட்டிருக்கிறதாக" எழுதிக்கொண்டு "இவ்விதமாகப் பிதாக்கள் வேதவாக்கியங்களுக்குப் பற்பல அர்த்தங்கொடுத்திருக்கும்போது, வேதவசனங்களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தல் ரோமைக்கொள்கைக்கு அடாத செய்கையெனத் [illegible]யதிபர் அறியாமற்போனார்களோ"? என்பதாய் அஞ்ஞான சூரியன் பிரஸ்தாபிக்கின்றது.

1-வது.—பிதாக்களுடைய விபரீத அர்த்தமென இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியவைகள் நம்பத்தக்கதல்ல. ஏனெனில் முத்தயபிள்ளையவர்கள் தமது விளக்கத்தவ[illegible]ம், பக்கத்தில் "பிதாக்கள் என்று பேர்பெற்றவர்களில் பலர் பல நூல்கள் எழுதியிருந்தும் அவைகளில் ஒன்றாவது நமக்கு வந்து எட்டவில்லை. எல்லாம் காலாந்தரத்தில் அழிந்து விட்டன" என்று டியுபின் என்பவனைச் சார்ந்து சொல்வதால் இப்போ இவர்கள் அவர் அப்படிச் சொன்னார் இவர் இப்படிச் சொன்னார் என்பதை நாம் எப்படி நம்பக்கூடியதாகும். "இல்லை" என்றதும் "அழிந்து விட்டது" மானவைகள் திரும்ப இவர்களுக்கு எப்படிக் கிடைக்கலாயின. ஒரு வேளை அர்ச். அகுஸ்தீனும் மற்ற பூர்வ பிதாக்களும் இவர்களுக்கு ஆகாசத்திலிருந்து அற்புதமாய்க் கொடுத்தார்கள் போலவோ ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம்.

2-வது.—நற்கருணை விஷயமாய் யேசுநாதர் பிரசங்கித்த மேற்படி வாக்கியத்தில் "துன்மார்க்கத்தைச்செய்யக் கட்டளையிடுகிறார். ஆதலால் இந்தவாக்கியம் உபமான கருத்துடையதுதான்" என்று அர்ச். அகுஸ்தீன் வாய் கூசாமலும் மனங் கோணாமலுங் கை நடுங்காமலும் எழுதத் துணிவாரோ? அப்படியவர் எழுதினதும் போதித்ததும் நிசமாகில் அவர் திருச்சபையின் பரிசுத்த ஐக்கியத்தைச் சேர்ந்திருப்பதெப்படி? திருச்சபையும் அவரை ஒரு அர்ச்சியசிஷ்டவராகக் கொண்டாடுவதெப்படி? ஆ! இதெல்லாம் புரொட்டெஸ்டாண்டார் கட்டுக்கதையாய் எடுத்துக்காட்டிய சுத்தப்புரட்டே யல்லாது மற்றப்படியல்ல. மேலும் அர்ச். அகுஸ்தீன்

திருச்சபையில் பெரிய சாஸ்திரியாகக் கொண்டாடப்படுகிறார். அப்படியிருக்க "யேசுநாதர் நன்மார்க்கத்தைச் செய்யக் கட்டளையிடுகிறார்" என்று சொல்லித் திருச்சபையின் ஏக விசுவாசப் பிரமாணத்துக்கு விரோதமாய் அவ்வேத வாக்கியத்திற்கு அடாத அர்த்தம் செய்திருக்கமாட்டார். அப்படி அவ்வாக்கியம் "உபமானக்கருத்துடையதுதான்" என்று அவர் போதித்தது உண்மையானால் "இவன் தன் மாமிசத்தை எப்படி நமக்குப் புசிக்கக் கொடுக்கக்கூடும்" என்று வாக்குவாதஞ்செய்த யூதர்களைப்போலவும் யேசுநாதருடைய அவ்வாக்கியங்கள் "கடினமான பிரசங்கமென்று" அதை விசுவசியாமற் பின்வாங்கிப்போன சில சீஷர்களைப்போலவும், (அர். அரு. 6-53, 61, 67) இவரும் அவிசுவாசியாகவேண்டுமே; அப்படியானால் திருச்சபை அவரை மகா பெரிய வேதசாஸ்திரியென்று ஒப்புமோ? பரிச்சேதமில்லை. அல்லதொருவேளை அவர் மனந்திரும்பித் திருச்சபையில் உட்படுகிறதற்கு முன் மானிக்கேயரென்னும் பதிதக்கொள்கையை அநுசரித்துவந்திருந்தகாலத்தில் திருச்சபையின் பொதுவான கொள்கைக்கு விரோதமாய் அந்தப்படி போதித்தும் எழுதியுமிருக்கலாம். இதைத்தானிவர்கள் தங்கள் வம்பான தர்க்கத்துக்கு ஆதாரமாகக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போலும். இது இவர்கள் நினைவுக்கு ஒரு விடையும் "நற்கருணை விஷயமாகப் பூர்வ பிதாக்களுடைய விபரீத அர்த்தத்திற்கு" ஒரு ஆதாரமுமாகுமா? இந்தப்படி நான் புரோட்டெஸ்டாண்டுமார்க்கத்திலிருந்து அதின் பட்சமாயும் திருச்சபைக்கு விரோதமாயும் ஏதொரு புஸ்தகத்தை யுண்டுபண்ணி அப்பால் நான் மனந்திரும்பித் திருச்சபையின் ஐக்கியத்தைச் சேர்ந்த பின் முன்செய்த தப்பிதங்களை அங்கீகரித்தால் என்னடெசமாமோ? அன்றியுமொருவன் துன்மார்க்கனாய் நடந்து பின் சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுவானாகில் ஒழித்துவிட்ட அக்குற்றத்தைத் திரும்பக்கொண்டுவருவது நியாயம் பாவிக்குமா?

மீளவும் அர்ச். அகுஸ்தின் என்பவர் அர்ச். அம்புரோஸ் என்பவரால் போதனையடைந்து மனந்திரும்பி முந்தின துன்மார்க்க நடக்கையையும் மானிக்கேயரென்ற பதிதர் கொள்கையையும் விட்டு அவரால் ஞானஸ்நானம்பெற்று அவரோடும் வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்த மகா வேதபண்டிதராயிருந்தோ, அப்படியிருக்க அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் விரோத அர்த்தம் பண்ணினார்களென்பது சம்பத்தக்கதோ? இதுவும் சுஞ்ஞான சூரியனின்-12-ம் பொய்யென்றறியவும்.

3-வது.—அர்ச். அகுஸ்தீன் அர்ச். கிரகோரி பாப்பானவருக்குப் பிரிய நேசரும் இந்த அர்ச். பாப்பானவரால் இங்கிலாண்டு

தேசத்தில் வேதம் போதிக்க அந்தேசத்து அப்போஸ்தலராக அனுப்பப்பட்டவருமாயிருந்தோ. அப்படியிருக்க மேற்படி வெளிப்படுத்தின விசேஷமென்று சொல்லப்படுகிற காட்சியாகமம் XIX- 10-ன் பேரில் இவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் விரோத அர்த்தம்பண்ணினார்களென்பது சுத்தப்புரட்டும் சுஞ்ஞான சூரியனின் 13-ம், பொய்யுமாயிருக்கின்றது. மேலும் அந்தக் காட்சியாகமத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி அர்ச். அருளப்பர் தேவதூதனை வணங்கினபோது அத்தூதனைத் தேவனென்று நினைத்ததுமில்லை அத்தூதனுக்கு அவர் தேவாராதனை செலுத்தினதுமில்லை என்பது தெளிவாயிருக்கின்றது. எப்படியெனில் அந்த அப்போஸ்தலர் திரும்பவும் இரண்டாவது வணங்கிக்கொண்டதே. இதற்குச் சாட்சியாகும் XXII-8-அதாவது முந்தின தடவை அவர் தெரியாததனமாய் தூதனைத் தேவனென்று வணங்கினதென்று நிச்சயமாயில் அத்தூதன் தாமே "உன்னோடும் உன் சகோதரரோடும் கூட நானுமொரு ஊழியக்காரன் தேவனைத் தொழுதுகொள்" என்று அறிவித்திருக்க தமது மனசாட்சிக்கு விரோதமாய் அத்தூதனின் பாதங்களில் திரும்பவும் விழுந்து வணங்குவாரோ? ஆகையால் தூதனை அப்போஸ்தலர் வணங்கினது தேவாராதனை அல்லவென்றும் அவர் தூதனைத் தேவன் என நினைக்கவில்லை என்றும் வெளியாகிறது. அன்றியும் அப்போஸ்தலர் அவ்விரண்டிடத்திலும் "அவனை" அல்லது "தூதனை வணங்கும்படி அவன் பாதத்தில் விழுந்தேன்" என்று தாம்தாமே அறிக்கைசொல்வதால் அவர் "அத்தூதனைத் தேவன்" என்று நினைத்தார் என்பதும் "தூதனுக்குத் தேவாராதனை செலுத்தினார்" என்பதும் சுத்த அபத்தமாயிருக்கின்றது. இப்படி வெளிப்படையாய்ப் பேசுகின்ற வேதவசனத்திற்கு அம்மகா பெரிய சாஸ்திரியாகிய அகுஸ்தீன் என்பவர் விரோத அர்த்தஞ் சொல்லுவாரோ? இது புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய பிசகேயன்றியில் மற்றப்படியல்ல, இப்படியே புரோட்டெஸ்டாண்டார் கத்தோலிக்குப் பூர்வ பிதாக்களின் ஐக்கியத்திற்கு மாறாகக்கொண்டுவரும் நூல்களெல்லாம் நம்பத்தகுந்தல்ல. மீளவும் திருச்சபை தன் வேதப்பிரமாண ஏக விசுவாசபோதனைக்கு விரோதமாய் வியாக்கியான அர்த்தம்பண்ணிப்போதிக்கிறவர்கள் எவ்வளவு சாஸ்திரிகளாயிருந்தாலும் அவர்கள் தங்கள் துர்ப்போதனையைவிட்டு கடைசிவரையும் மனந்திரும்பாதபட்சத்தில் அவர்களை வேதசாஸ்திரிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதுமில்லை, அவர்கள் அவிசுவாசத்தைக்காட்டிய தங்கள் புண்ணிய கிரியைகளின் பேரில் அவர்களை அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகக்கொண்டாடுகிறதுமில்லை, இதற்கு ஓரிஜன் தெர்த்துலியன் முதலான சாஸ்திரிகள் அத்தாட்சியாயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் திரு

ச்சபையில் பெரிய சாஸ்திரிகளெனப் பெயரடைந்தும் அப்பால் சில பதிதக்கொள்கைகளில் மயங்கி வேதவசனங்களுக்கு அடாத அர்த்தங்களைப்பண்ணி இன்னும் பல பதிதக்கொள்கைகளுக்கு அஸ்திவாரமிட்டதால் திருச்சபை அவர்களைத் தன் ஐக்கியத்தில்நின்று எக்காலமும் தள்ளிவிட்டது. ஆனதால் அர்ச். அகுஸ்தீன் அப்படி அர்த்தம்பண்ணினதாக இவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய புஸ்தகம் திருச்சபையால் ஏற்றுக்கொண்டதல்லவென்றறியவும்.

4-வது.—"இவ்விதமாகப் பிதாக்கள் வேதவாக்கியங்களுக்குப் பற்பல அர்த்தங்கொடுத்திருக்கிறார்கள்" என்று ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் பூர்வபிதாக்களுடைய பிரபந்தங்களெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தவர்கள்போல் ரோமைக் கொள்கையைக் கண்டித்தும் "திமிரதீபிகை அதிபரை எச்சரித்தும்" அதற்கு முடிவு கட்டிப்போட்டது மெத்த பிசகாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால் அப்பூர்வபிதாக்கள் எந்தப்பாஷையில் எழுதினார்களென்று முதலாயிவர்க ளறியார்கள். அப்படியிருக்க அப்பாஷைகளைக் கற்றுணர்ந்த தீரரைப்போல் பேசுவது தகுதியாமோ? அது பிசகல்லவா?

அல்லாமலும் பிதாக்களிடம் அப்படிப்பட்ட அர்த்தபேதகமும், வியாக்கியான விரோதமும் போதக விகற்பமும் இருந்தமாகில் தங்களுக்குள் அந்நியோந்நிய சிநேகமற்று அவரவர் போதனைப்படி புரோட்டெஸ்டாண்டைப்போலப் பல கொள்கையாய்ப்பிரிந்து கத்தோலிக்கு என்கிற பேர் முதலாயில்லாமல் திருச்சபையின் ஐக்கியமும் கெட்டுத் தேவவாக்குத்தீர்மானமும் (அர்ச். மத். 16-18.) தவறிச் சத்தியம் அசத்தியத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டதென்றல்லவோ சொல்லவேண்டியதாகும். தேவன் தமது திருச்சபையை அவ்விதமாய் விட்டுவிடாமல் அது இவ்வுலகத்திலும் மறுலோகத்திலும் தமக்கு முன் மகிமையாய் நிறுத்திக்கொள்ளும்பொருட்டு (எபே. 5-27.) அதின் காணப்படுந் தலைவர் மேற்றிராணிமார் குருக்கள் முதலான சகல மேய்ப்பர்களையும் தமது வாக்குத்தத்தத்தின்படி (எசா. 2-2, 3, 59, 21-60, 1-12, 17. மீகா. 4-ஓசே. 2-19, 20. அர்ச். மத். 16-18, 19. அர்ச். அருள. 10-16.) விசுவாசபோதனையில், விகற்பமின்றி ஒன்றித்து (அர்ச். அரு. 17-17, 23.) இவ்விதமாய்க் காப்பாற்றிக்கொண்டுவர அவருக்குச் சித்தமுண்டாகிக் காணப்படாத விதமாய் எந்நாட்களிலும் இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவரும் தாமுங் கூடவேயிருந்து (அர்ச். மத். 28-20, அர்ச். அருள. 14-16, 26.)

அதை நடப்பித்துக் கொண்டுவருகிறார்" என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதற்கு அப்போஸ்தலர்கள் காலமுதல் இக்காலவரையும் திருச்சபையிலுண்டான போதகப் பிதாக்களுடைய விசுவாச ஒன்றிப்பும் இப்போதும் இவ்வுலகமெல்லாம் பரவியிருக்கிற எத்தனையோ ஆயிரம் குருக்கள் மேற்றிராணிமார் முதலான மேய்ப்பர்கள் திருச்சபையில் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஏக தலைவரோடு பொருந்தினவேத விசுவாசப் பிரமாணக் கொள்கையும் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படும் அத்தாட்சியா யிருக்கின்றது.

XII.—சல்லாபம்.

"ஒரு வசனத்திற்கு அர்த்தம்பண்ணுமுன் பிதாக்கள் அந்த அர்த்தத்தை ஏகமாய் வித்தியாசமின்றி ஒப்புகிறார்களா என்று முதலில் தெரிவிக்கவேண்டும். தெரிவியாவிட்டால் இவர்கள் தமக்கொள்கைப்படியே காமந்த அர்த்தத்தை நீக்கிவிடலாம். ஆகிலும் முத்தயபிள்ளையவர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட வேதவசனங்களுக்கு என்ன வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கிறார்களென்று சற்றுப்பார்ப்போம்." என்பதாய் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் நம்மனைதை ஏவுகின்றார்கள். அந்த வசனங்களோவெனில் (கலா. 1-8, 9.) "நாங்கள் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த சுவிசேஷத்தை யல்லாமல் நாங்களாவது வானத்திலிருந்து வருகிற ஒரு தூதனாவது வேறொரு சுவிசேஷத்தை உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தால் அவன் சபிக்கப்பட்டவனா யிருக்கக்கடவன்; முன்சொன்னதுபோல மறுபடியுநானுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதாவது நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட சுவிசேஷத்தையல்லாமல் வேறொரு சுவிசேஷத்தை ஒருவன் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தால் அவன் சபிக்கப்பட்டவனா யிருக்கக்கடவன்" என்பதே. ஆனாலந்த வசனத்திற்குத் திமிரதீபிகை யதிபர் "பூர்வ பிதாக்கள் போதித்தது அப்போஸ்தலர்கள் போதித்த சுவிசேஷமே வேறல்ல" என்றும் இவர்கள் போதகத்திலும் "சேசுநாதருடைய தாயாரைத் தேவமாதா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது." என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களோ "பாவிகளை ரட்சிக்கக் கிறீஸ்துயேசு உலகத்தில் வந்தார் என்பது அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் போதித்த இதுவல்லவா சுவிசேஷம்," என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் இவ்விருவர் சொல்வதும் உண்மையே. என்றாலும் பாவிகளை இரட்சிக்க உலகத்திலேவந்த கிறீஸ்து யார் என்றும், (ஆகாசத்தில் உருவாகி வந்தாரா அல்லது உற்பவமாகிப் பிறந்தாரென்றால்) எப்படி யுற்பவித்தார்? யாரிடத்தில் நின்றுபிறந்தார் என்பதே சுவிசேஷ

த்தின் முதல்பாகமும் அஸ்திவாரமுமா யிருக்கின்றது. இதில் லன்றோ அவர் தேவனென்றபடியினா லிம்பிரித்துசாரங்களினாலு ற்பவித்துப் பெற்றவள் தேவமாதாவென்றும் இந்தாயாரிடத்தில் பிறந்த அத்தேவனே யேசுவென்றுந் திருநாமத்தைப் பெற்றுப் பாவிகளின் பாரச்சுமையைத் தாமே சுமந்து பாடுபட்டு இரட்சித்த உலக மீட்பரென்றும் அப்போஸ்தலர்களும் இவர்களிடமாகப் பூர்வ பிதாக்களும் போதித்த இதுவல்லவோ சுவிசேஷம். இவைகளைக் குறித்துப் பின்னாலே எடுத்துரைப்போம். இப்போது ராமசுவாமி பிள்ளையவர்க ளிதற்குப் பிதாக்களுடைய ஏக மனத்தைப்பற்றி விசாரித்ததைப் பார்ப்போம்.

அதாவது "ஒரு வசனத்திற்கு அர்த்தம்பண்ணுமுன் பிதாக்கள் அந்த அர்த்தத்தை யேகமாய் வித்தியாசமின்றி ஒப்புகிறார்களா என்று முதலில் தெரிவிக்கவேண்டும்" என்பதே. ஆனால் இதை யாரிடத்தில் தெரிவிக்கவேண்டுமோ தெரியவில்லை. ஒருவேளை தம்மிடத்திலேதான் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ ஆனாலென்ன, அப்படியானால் இவர்கள் திருச்சபைக்குத் தலைமைதாங்க வேண்டுமே; இவர்கள் இக்கேள்விக்குத் தகாதவர்களாயினும் அதற்கு மறுமொழி சொல்லுவோம்: [illegible] யதிபரவர்கள் யேசுநாதருடைய தாயார் தேவமாதாவென்று பூர்வ பிதாக்கள் [illegible] இது அப்போஸ்தலர்கள் போதித்த சுவிசேஷமேயல்லாது வேறே சுவிசேஷமல்லவென்று அர்த்தப்படுத்தியபடி (இதற்கு விரோதமான நெஸ்தோரியனுடைய கொள்கையைத் தள்ளி) மேற்படி பிதாக்களெல்லாரும் "ஏகமாய் வித்தியாசமின்றி" யேசுநாதருடைய தாயார் தேவமாதாதான் என்று "ஒப்புகிறார்கள்" என்பதை இவர்கள் அறிந்ததில்லையோ. பூர்வ பிதாக்கள் அர்த்தப்படுத்திய நூல்களெல்லாம் பரிசோதித்த இவர்களுக்கு இதைத் தெரிவிக்கவும் வேண்டுமோ. இப்போதாகிலும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அதைத் தமது கடுங்கோபத்தினால் நீக்கிவிடாமல் ஏற்றுக்கொள்வார்களாக. இதற்குச் சம்மதியாவிட்டால் இவர்களை நாம் என்னசெய்யக்கூடும் தாங்களே தங்களுக்கு முடிவு கட்டிக்கொள்வார்களாக.

அல்லாமலும் பிதாக்கள் வேதவாக்கியங்களுக்கு ஒத்தவிதமாய் அர்த்தம் பண்ணினார்களாவென்று பரிசோதிக்கவும் அவசியமில்லை. அதை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவும் அவசியமில்லை. அப்போஸ்தலர்கள் காலமுதல் இக்காலமளவும் திருச்சபையின் பிதாக்களே ஏகமாய் ஒன்றித்துப் போதித்து, ஐக்கியமாயிருப்பதே வித்தியாசமற்ற அவர்களின் ஒற்றுமையான அர்த்தத்துக்கு அத்தாட்சியாம். [illegible] யதிபவர்களுடைய அர்த்தமும் அப்

பிதாக்களிடமாய் வந்த ஏக ஒப்புதலென்றறியவும். அவை இவர்கள் தங்கள் சந்தேக அந்தகாரத்தோடு [illegible]விட்டாலுஞ் சரி அல்லது ஏற்றுக்கொண்டாலுஞ் சரி, சூரியனுக்குமுன் இருள் நிலைநிற்குமா?

அப்பால் அப்போஸ்தலனாகிய அர்ச். பவுல் கலாத்தியருக்கு அறிவித்திருக்கிறபடி வேறொரு சுவிசேஷமும் அதற்குரிய சாபமும் யாதெனில் "கிறீஸ்துவின்மேல் உண்டான விசுவாசத்தை அசட்டைசெய்து விருத்தசேதனத்தையும் அதினா லுண்டான நியாயப் பிரமாணத்தையும் மேன்மை பாராட்டி மற்றவர்களால் போதிக்கப்பட்டுக் கலக்கமடைந்த அந்தக் கலாத்திய ரானவர்களைக் கண்டித்து அவ்விதம் எச்சரித்தெழுதி யிருக்கிறார்" இத்தப்படி அப்போஸ்தலர்களும் சுவிசேஷகரும் போதித்த அல்லது எழுதிய சுவிசேஷத்திற்கு விரோதமாய் வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கிறவர்கள் அச்சாபத்துக் குள்ளாவார்க ளென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனகையால் வேறே சுவிசேஷத்தைப் போதித்து அச்சாபத்தை யடைந்தவர்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டாரே யல்லாது கத்தோலிக்க ரல்லவென்று இப்புத்தகம் 10-ம். சல்லாபம் 1-பிரிவில் குறிப்பிட்டிருக்கிற சம்பாஷணை விளக்கத்தில் விபரித்திருக்கிறோம். ஆகிலு மிதில் வேதவுதாரணத்தோடு சுருக்கத்தில் விபரித்துக் காட்டுவோம். 1-வது. ஸ்திரியிடத்திற் பிறந்தவர் தேவனென்றும் (அர்ச். லூக். 1-31, 35. கலா. 4-4, 5.) வார்த்தையாகிய தேவனே மனிதனானாரென்றும் (அர்ச். அருள. 1-1, 14. பிலி. 2-6, 7, 1-திமோ. 2-16.) அந்த மனிதனே தேவன் என்றும் (எசா. 9-6. எபி. 2-13.) அத்தேவனை யுற்பவித்துப் பெற்ற மரியம்மாள் "தேவனுடைய தாயாரென்றும்" (அர்ச். லூக். 1-45.) அப்போஸ்தலர்களுடைய மெய்யான சுவிசேஷம் போதிக்க, மரியம்மாள் தேவனுடைய மாதாவல்லவென்றும் இதற்கொப்ப மரியம்மாளிடம் மனிதத்தன்மைமட்டும் பிறந்ததால் அவள் மனுஷனுடைய மாதா என்றும்போலவும் தேவதன்மைக்கும் சேர்த்து அவள் எப்படி மாதாவாயிருக்கக்கூடும் என்றும் சொல்லி அவள் தேவனு மனிதனு மொன்றானவருக்கு மாதாவல்லவென்றுஞ்சொல்லவும் பலவித அர்த்தங்களைப்பண்ணிக் கிறீஸ்தவர்களைக் கலக்கம்பண்ணுகிற இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களல்லவோ வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் போதித்து அச்சாபத்துக் குள்ளானவர்கள். 2-வது. தேவன் கத்தோலிக்கு என்னும் தமது ஒரே திருச்சபையை அஸ்திவாரப்படுத்தி (அர்ச். மத். 16-18. எபே. 2-20, 21.) போடப்பட்ட இந்த அஸ்திவாரத்தைத் தவிர வேறே அஸ்திவாரத்தை ஒருவனும் போடக்கூடாதென்று

(1-கொரி. 3-11.) சுவிசேஷம் போதிக்க இதற்கு விரோதமாய்ப் வேறொரு அஸ்திவாரத்தைப்போட்ட புரோட்டெஸ்டாண்டாரல்லவோ அச்சாபத்துக் குள்ளானவர்கள். 3-வது. திருச்சபையானது நரகத்தின் வாசல்களாகிய பல மார்க்கங்களால்மேற்கொண்டு தவறிப்போகாதென (அர்ச். மத். 16-18.) சுவிசேஷம் போதிக்கத் திருச்சபை தவறிப்போனதென்று போதிக்கிற இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களல்லவோ வேறொருசுவிசேஷத்தைப் போதிக்கிறவர்கள். 4-வது. திருச்சபையில் பிரிவினைகளின்றி ஒரேவகைச் சிந்தனையும், ஒரேவகைப்போதனையும், ஒரேவகை விசுவாசப்பிரமாணமுமுள்ளதுமா யிருக்கவேணுமென்று (அர்ச். அருள. 17-17, 23; உரோ. 16-17, 1-கொரி. 1-11, 12, 3-3, 4. எபே. 4-11, 14. பிலி. 3-16., எபி. 13-7, 9.) சுவிசேஷம்போதிக்க எண்ணிறந்த கொள்கையாய்ப் பிரிந்து அந்தப்படி பிரிவினைகளிருக்கலாமென்று சாதித்து(ர) தங்கள் தங்கள் மார்க்கத்துக் கிசைந்தபடி பலவீனமாயும் அன்னியமாயும் போதித்துவருகிற இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்க ளல்லவோ வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் போதித்து அச்சாபத்துக் குள்ளானவர்கள். 5-வது. ஞானஸ்நானமானது மறுபிறப்பா யிருக்கிறதென்றும் (அர்ச். அருள. 3-5, எபே. 5-27. தீத். 3-5.) நற்கருணை யேசுநாதருடைய மெய்யான சரீரமென்றும் சுவிசேஷம் போதிக்க; அப்படியல்ல யேசுநாதர் அதை உபமானமாகச் சொன்னார், ஆகையால் அவை அடையாளமாக மட்டுமிருக்கிறது என்று போதிக்கிற இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்க ளல்லவோ வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் போதித்து அச்சாபத்துக்குள்ளானவர்கள். 6-வது. திருச்சபையின் பிள்ளைகளுக்குப் பாவப்பொறுத்தல் கொடுக்கும்படி குருக்களுக் கதிகாரமுண்டெனச் சுவிசேஷம் போதிக்க (அர்ச். அருள. 20-23.) அப்படிப் பொறுக்க அதிகாரமில்லை என்று சொல்லுகிற இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்க ளல்லவோ வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் போதித்து அச்சாபத்துக் குள்ளானவர்கள். இப்படியிவர்கள் மனிதர்களை ஏமாற்றி அப்போஸ்தலர்கள் போதித்த கிறீஸ்துவின் மெய்யான சுவிசேஷத்துக்கு விரோதமாய்ப் போதிக்கும் கபடும் மாறுபாடுமான போதனைகள் அநந்தமுண்டு, அவைகள் இப்பிரபந்தத்துக்குள்ளடங்கா. இன்னமும் ஒருவகை சிந்தனையற்ற அவர்கள் பல மார்க்கக் கொள்கைகளுங்கூட இதற்கத்தாட்சியாயிருக்கின்றது. இப்படி யிருக்கச் சுவிசேஷத்தின் எதார்த்தப்படி போதிக்கிற சத்திய கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின்பேரில் சாட்டுதலாக அச்சாபத்தின் வசனத்தைக்கொண்டு

(ர)சற்குரான சூரியன் 32-ம், பக்கம்.

வந்து நுழைந்து உதாரணப்படுத்த இவர்களா யோக்கியவான்கள். இதுதவிர "அப்போஸ்தலர்கள் எழுதிவைத்த சுவிசேஷம் வேதாகமமென்றும் அப்போஸ்தலர்கள் போதித்த சுவிசேஷம் பாரம்பரை யென்றும்" திருச்சபை சொல்லுவதாக இவர்கள் எழுதிக் காட்டுவது மெய்யல்ல, எப்படி யிருந்தபோதிலும் அவ்விரண்டு வகையும் இஸ்பிரீத்துசாந்துவினால் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் நின்றே உற்பத்தியானதால் அவ்விருவகை வேத சத்தியங்களையும் நாம் விசுவசித்தனுசரிக்கக் கடமையுள்ளவர்களா யிருக்கிறோம்.

XIII.—சல்லாபம்.

தேவமாதாவை நாம் வணங்குவதைப் பற்றியும் மன்றாடுவதைப்பற்றியும் ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் பலவாறு யெடுத்தெழுதிக்கொண்டு "அப்போஸ்தலர்கள் நடபடியாகமத்திலும் நிருபங்களிலும் மரியம்மாளைத் தேவமாதாவென்றுவது அவளை யாராதிக்க வேண்டுமென்றுவது எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? ரோமைச் சபைக்குத் தலைவராகச் சொல்லப்படுகிற பேதுரு அப்போஸ்தலனுங்கூட அவர் நிருபத்தில் மரியம்மாளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. ஆதலால் இந்தச்சுவிசேஷத்தில் கூறப்படாத எந்தக் கொள்கையையாவது போதிக்கிறதானால் அந்தக் கொள்கைதான் வேறொரு சுவிசேஷம், அதைப் போதிக்கிறவன்தான் சபிக்கப்பட்டவன், என்று பவுலப்போஸ்தலன் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பிதாக்களில் எவரேனும் மரியம்மாளைத் தேவமாதாவென்றுவது அவளை ஜென்மப் பாவமில்லாமற் பிறந்தவளென்றுவது போதித்தால் அவர்கள்தான் வேறே சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கிறவர்களாகிறார்கள்" என்பதாய் அத்தாட்சிகொடுக்கிறார்கள். ஆ! இது எவ்வளவு பலமான அத்தாட்சி. அப்படியானால் எலிசபேத்தம்மாளைக்கொண்டு இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் மரியம்மாளை "ஆண்டவருடைய" அதாவது "தேவனுடைய மாதா" வென்றாரே அவரும் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி வேறே சுவிசேஷத்தைப் போதித்துச் சபிக்கப்பட்டவராக வேண்டுமே. ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டே யுங்கள் வாயை யடக்குங்கள், தேவதூஷணஞ் சொல்லாதேயுங்கள். இதுபோகட்டும் இப்போது அவர்கள் எடுத்துச்சொன்ன வகைகளுக்கு விடை பகர்வோம்.

1-வது.—மரியம்மாள் தேவமாதா என்பதைப்பற்றியும் அத்தாயாரை நோக்கி மன்றாடுவதைப்பற்றியும் தேவமாதாவை வண

ங்கும் வணக்கத்தின் சம்பாஷணை விளக்கத்தில் வேதவுதாரணத்தோடும் ரூபகாரப்படுத்தியிருக்கிற நியாயங்களை வாசித்துணர்ந்துகொள்வார்களாக.

2-வது.—அப்போஸ்தலர்களும் சுவிசேஷகர்களும் எழுதிய நாலு சுவிசேஷ ஆகமங்களையுந்தள்ளி "அப்போஸ்தலர்கள் நடபடியாகமத்திலும் நிருபங்களிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா" வென்று விரியனைப்போல (அர்ச். மத். 23-33.) மாறிவிழுவது கேள்வி. சுவிசேஷ ஆகமங்களில் நாம் முந்தி எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறபடி வேண்டிய நியாயங்களிருப்பதால் அவைகளைத் தள்ளி அப்போஸ்தலர்கள் நடபடியாகமத்திலும் நிருபத்திலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறதாவென்று பய்ய நழுவப்பார்ப்பது நிபிர திபிகைக்கு விடையாகும்.

3-வது.—மேற்படி நடபடியும் நிருபங்களும் அந்த நாலு சுவிசேஷ ஆகமங்களில் நின்று பிறந்த வசனங்களல்லாதே அவைகள் தன்னிலேதான் வந்த சுவிசேஷங்களல்லவே. அப்படிக்கல்லவென்றால் இவைகள் வேறே சுவிசேஷங்களாக வேண்டுமே, மேலும் தாயைத்தள்ளிப் பிள்ளையைக் கைக்கொள்வதுபோலத் தேவமாதாவை இகழ்ந்த இவர்கள் அத்தேவதாயாரைப்பற்றிப் புகழ்ந்துபேசும் (நடபடிக்கும் நிருபங்களுக்கும் தாயாகிய) சுவிசேஷ ஆகமங்களையும் இவ்விஷயத்தில் தள்ளிப்போட்டார்கள் இதுவா? இவர்கள் இலக்கியம்.

4-வது.—தேவமாதாவைப்பற்றியும் விசுவசிக்கவேண்டிய மற்றவைகளைப் பற்றியும் சுவிசேஷ ஆகமங்களிலும் நடபடி நிருபங்களிலும் மற்ற வேதாகமங்களிலும் எழுதியிருக்கிறபடி அவ்வசனங்களை உள்ளபடிபோதியாமல் அதற்கு நேர்விரோதமாய்ப் போதித்து திருச்சபையின் ஏகவிசுவாசப்பிரமாண ஐக்கியத்தைக் குழப்பிக் கலக்குகிற பலவகையான கொள்கைகள்தான் "வேறொரு சுவிசேஷம்" அதைப் போதிக்கிறவன்தான் "சபிக்கப்பட்டவன்" என்று அப்போஸ்தலனாகிய அர்ச். பவுல் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதில் எவ்வளவேனும் சந்தேகமில்லை. இந்தப்படி பிதாக்களில் எவரேனும் மரியம்மாளைத் தேவமாதா அல்லவென்று போதித்தவர்களும் திருச்சபையின் மற்றப் பொதுவான விசுவாசத்தை மறுத்தவர்களும் தாம்வேறே சுவிசேஷத்தைப் போதித்தவர்களாகிப் பதிதராகத் தள்ளப்பட்டுத் திருச்சபையினால் அப்போஸ்தலர் சொல்லிய சாபத்துக்குள்ளானார்களென்று முந்தின சல்லாபங்களிலும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறோம். இதற்கு நெஸ்தோரியன் முதலிய பதிதர்களத்தாட்சி.

XIV.—சல்லாபம்.

"திருச்சபை வழுவாதிருந்தகாலம் ஒருகால் இருந்ததுபோலவும் அச்சபை இப்பிதாக்களைச் சபிக்கவில்லை(a) யென்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் ஒத்துக்கொள்வதாகவும் சொல்லுகி

(a)இதற்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் வேதவசனங்களாவது "உன்னைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதி. ஆசீர்வதிக்கிறதேயன்றிச் சபியாதிருப்பாயாக, என்பது தேவகட்டளை. இந்தக்கட்டளையைக் கைக்கொள்ளும் சபையல்லவோ திருச்சபை. ரோமைச்சபையின் சட்டங்களிலும் விசுவாசப் பிரமாணங்களிலும் சாபங்கள் நிறைந்திருக்கின்றனவே இதுவொன்றே ரோமைச்சபை திருச்சபையல்லவென்பதற்குப் போதுமானசாக்ஷியம்" என்பதாம், இதுவும் அதற்கோர் சாக்ஷியமாகுமா? இவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய (உரோ. 12-14) இந்த வசனங்களை வென்றால் "உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள். ஆசீர்வதிக்கவேண்டியதே யன்றிச் சபியாதிருங்கள் என்று அர்ச். பவுல்-அப்போஸ்தலர் சொல்லுகிறார். அப்படியே நம்முடைய இரட்சகரும் துன்பப்படுத்துகிறவர்களையும் சபிக்கிறவர்களையும் ஆசீர்வதித்து அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளச் சொல்லுகிறார், (அர்ச். லூக். 6-27, 28.) ஆனதால் கிறீஸ்துவர்களாகிய ஒவ்வொரு விசுவாசியும் இவ்வுலகத்தில் தங்களுக்கு நேரிடும் எல்லாத் துன்பங்கள் மத்தியிலும் சகித்துத் தங்கள் சரீரத்திலும் அதைச் சேர்ந்த எல்லா வகைகளிலும் கஷ்டத்தையும், துன்பத்தையும், வாதனையையு முண்டாக்கிப் பகைத்துச் சபிக்கிற ஒவ்வொருவனையும் சபியாமல் ஆசீர்வதிக்கவும் அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளவும் வேண்டுமென்பதே அவ்வேத வசனங்களின் தாற்பரியமாம். இந்தப்படி கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் உத்தம விசுவாசிகள் யாவரும் நடந்தேறிவந்த முறையும் அத்திருச்சபையின் கொள்கையுமாம். நித்திய ஜீவியத்துக்குரிய திருச்சபையின் பொதுவான வேத விசுவாச சத்தியங்களுக்கு விரோதமாய்ப் போதிக்கிற எவனையும் அவன் வேறே சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கிறவனாகத் தீர்மானித்து அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். பவுல் கலாத்தியருக்கு எழுதியிருக்கிறபடி அவனைச்சபித்து (1-திமோ. 1-20.) பதிதனாகத் தள்ளுவது அப்போஸ்தலர்கள் காலமுதல் எக்காலத்திலும் திருச்சபையின் சாதாரண ஏற்பாடென்றறியவும். அப்படியே இரட்சகரால் பரிசேயர் சதுசேயரென்பவர்கள் சபிக்கப்பட்டார்கள். ஏனென்றால் திருச்சபைக்கு விரோதமாயெழும்பி அப்படிப்பட்ட துர்ப்போதனை போதிக்கிறவன் மேலே காட்டியபடி அநித்திய சரீர கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறவனல்ல. தன்னாலே அநேகம் ஆத்துமாக்களைக் கெடுத்து நித்திய நரக வேதனைக்கு இழுத்துக்கொண்டுபோகிற ஆத்துமக் கொலை பாதகனும் பெருந்துரோகியுமானதால் திருச்சபை தன் ஐக்கியத்தை விட்டுத் தள்ளிச் சபிக்கும்படி வேணும் அப்படிக் கண்டிப்பாய்க் கட்டளையிடுகிறது. இதற்குப் புரோட்டெஸ்டாண்டாரும் சாட்சி கொடுக்கிறார்கள். (தாங்கள் 1854-ம் வருஷம் பாளையங்கோட்டையில் அச்சுப்பதிப்பித்த திருச்சபை வினாவிடை என்னும் புஸ்தகம் 152-ம். பக்கம். காண்க.) இது ஒன்றே அவர்கள் ரோமைச்சபை

னார்கள். அப்படிச் சொல்லும் புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் இவர்கள்போன்ற புரோட்டெஸ்டாண்டர்களே தவிர வேறல்ல. பூர்வீகத் திருச்சபையானது இக்காலத்திலுள்ள ரோமைச்சபை வழுவியிருக்கிற அளவாய் வழுவவில்லை யென்பது நிட்சயம். ஆனால் திருச்சபை திருச்சபை யென்று இவர்கள் வெகுவாய் உபத்திக்கிப் பாடுகிற இதுவென்ன? கிறீஸ்தவர்களின் கூட்டம்தான். "எந்தவிடத்தில் இரண்டுபேராவது மூன்றுபேராவது நம்முடைய நாமத்தில் கூடுவீர்களோ அங்கே யிருப்போம்" என்கிறார். நமது இரக்ஷகர் "இந்த இரண்டுபேர் மூன்றுபேர்தான் திருச்சபை" என்றும் "பராபரனுடைய(a) பரிசுத்த வசனம் பிரசங்கிக்கப்பட்டும் கிறீஸ்துவின் நியமப்படி சாக்கிரமெந்துக்களுக்கு அவசியம்வேண்டிய யாவற்றையும் செய்கிறவிதமாய் அவைகள் தகுதியாய்க் கொடுக்கப்பட்டும் வருகிற விசுவாசிகளாகிய சங்கமே கிறீஸ்துவின் வெளியாங்கமானசபை" என்றும் "எருசலேமிலும் அலெக்சந்திரியாவிலும் அந்தியோகியாவிலுமுள்ள சபைகள் நடக்கை சடங்கு ஆசாரங்களையுங் குறித்து மாத்திரமல்ல விசுவசிக்கவேண்டியவைகளைக் குறித்துந் தவறிப்போனதுபோல் உரோமான் சபையும் தவறிப்போயிருக்கிறது என்று விசுவசித்து வேதாகமத்தைவிட்டு விலகாதிருக்கிற சபையல்லவா திருச்சபையும் கிறீஸ்துவின் நாயகியும்" என்றும் அப்பால் "பொதுவான திருச்சபையானது எப்போ வுண்டானது பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் ஆதாமுதலுண்டாகி கிறீஸ்துவரையுமுள்ளதென அதை நெடுங்கதையாய்க் காட்டிக் கொண்டு இவ்வாறித் திருச்சபையும் வழுவி இதின்தலைவர்களும் தவறிப்போனார்கள்" என்றும் அப்படியே "சுவிசேஷ சபையானது யேசுநாதர் காலமுதல் அவக்கினது இதின் முதல் தலைவர்களாகிய அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவன் தான் அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தது மற்றொருவன் மூன்றுதரம் மறுதலித்தான் மற்றையோரிவரைக் கைவிட்டு ஓடினார்கள்" என்றும் "இவர்காலத்திலேயே கள்ளப் போதனைகளும்

யென்று சொல்லப்படுகிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபை கிறீஸ்துவின் பொதுத்திருச்சபை யெனவும், அது தவறாமை யுடையதெனவும், அது அவ[illegible] ஞான அதிகார ஸ்தானமுடையதெனவும் காட்டும் சாக்ஷியமாம். இதைவிட்டு அவனவன் போனவழி எல்லாம் வேதவழியெனக் காட்டும் புரோட்டெஸ்டாண்டு பல கொள்கைகளெல்லாம் மெய்யானதிருச்சபையல்லவென்பதற்கும் அது போதுமானசாக்ஷியம்.

(a)பராபரன் என்ற வார்த்தை தகாதென்றாற்போலப் பைபிள் முன் திருப்புதலிலுள்ள இவ்வார்த்தையைத் தள்ளி 1833-ம். வருடம் அச்சப்பதிப்பித்த பைபிள்புத்தகத்தில் அதற்குப் பதில் வார்த்தையாகத் தேவனென்று வைத்திருக்கிறார்கள். தள்ளிவிட்டதைத் திரும்பச் சேர்க்கலாமோ?

தப்பு பிரஸ்தாபங்களு முண்டாயின இவர்களுக்கு மிவர்கள் காலத்திற்கு மிந்தப்பாடாயின், எந்தக்காலத்தி லுள்ளவர்கள்தான் வழுவாதிருப்பார்கள். பரலோகத்தில் ஆட்டுக்குட்டியின் ரத்தத்தில் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்துடுத்திய பரிசுத்தவான்களின் கூட்டந்தான் வழுவாத திருச்சபை" என்றும் "பின்னும். இவ்வுலகத்திலுள்ள காலமெல்லாம் விழுந்து விழுந்து அப்பால் பரமநாயகர் கடாக்ஷத்தால் எழுந்திருக்கிறார்கள் கிறீஸ்து பக்தர் இவர்கள்தான் பரிசுத்தவான்களும் இவ்வுலகத்தில் காணக்கூடிய திருச்சபையுமாயிருக்கிறார்கள் என்பதே சத்தியவேதக்கொள்கை." என்றும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் வருணித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இக்கதையானது கேள்விக்கு மறுமொழிசொல்லத் தெரியாதவர்கள் வாயில்வந்ததெல்லாம் உளறுவதுபோலிருக்கின்றதே யல்லாமல் மற்றப்படியல்ல.

தாங்கள் சொல்வது "சத்தியவேதக்கொள்கை" என்றால் அது எந்தவிடத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதோ தெரியவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டின் சத்தியவேதக் கொள்கை சீமோன் என்பவரை நோக்கி "நீ இராயப்பனா யிருக்கிறாய் இந்தக் கல்லின்மேல் என் திருச்சபையைக் கட்டுவேன் இதை நரகத்தின் வாசல்கள் மேற்கொள்வதில்லை" என்றும் (அர்ச். மத். 16-18.) மேலும் இத்திருச்சபையாகிய "வீட்டுக்கு யேசுநாதரும் அப்போஸ்தலருமே அஸ்திவாரமாயிருக்கிறார்கள்" என்றும் (எபே. 2-19, 20.) திருச்சபை "ஒரே மேய்ப்பனும் ஒரே மந்தையுமாகும்" என்றும் (அர்ச். அருள. 10-16.) இது தேவன் "தமது சுயரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக்கொண்ட சபை" என்றும் (அப். நட. 20-28.) "திருச்சபையானது யேசுக்கிறீஸ்துவின் நிறைவான சரீரம்" என்றும் (எபே. 1-23.) இச்சரீரத்தின "சபைக்கு தாமே தலையும் (எபே. 5-23.) தலைவருமா" (கொலோ. 1-18) யிருக்கிறதுமன்றி இத்திருச்சபையை "கறை திரைமுதலானவைகளொன்று மில்லாமல் பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமாக நிறுத்திக்கொள்வதற்குத் தம்மைத்தாமே அதற்காக ஒப்புக்கொடுத்தார்" என்றும் (எபே. 5.27.) பின்னும் இந்தத் திருச்சபையை ஆளவும் நடப்பிக்கவும், காணப்படும் சிரசாகத் தலைவராக அர்ச். இராயப்பரை ஏற்படுத்தி "என் ஆடுகளையும் என் ஆட்டுக்குட்டிகளையு மேய்ப்பாயாக" என்று கட்டளையிட்டாரென்றும் (அர்ச். அருள. 21-16, 17.) பின்னும் இத்திருச்சபை "சத்தியத்தின் தூணும் அஸ்திவாரமுமா"யிருக்கிறதென்றும் (1-திமோ. 3-15.) ஆகையால் "இத்திருச்சபையின் சொற்படி கேளாதவனை அஞ்ஞானியாகவும் ஆயக்காரனாகவும்

புறம்பாய்த் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்றும்" (அர்ச். மத். 18-17.) அறிவிக்கின்றது. இதில் புதிய ஏற்பாட்டின் அருள்வேத திருச்சபை வழுவுதலுக்கும் தவறுதலுக்கும் இடமெங்கே? இதை நிற்க இப்போது அவர்கள் மேலேகாட்டிய விபரப்படி பரிசோதிப்போம்.

1-வது.—"திருச்சபை வழுவாதிருந்தகாலம் உண்டென்று சொல்லுகிற புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் இவர்கள்போன்ற புரோட்டெஸ்டாண்ட்டார்கள்" என்பதால் நாம் திருச்சபை வழுவாதிருந்தகாலம் ஒருகாலிருந்ததென்று சொல்லுகிறதில்லையே, கிறீஸ்து இரட்சகர் தமது அருள்வேத கத்தோலிக்குத் திருச்சபையைஸ்தாபித்த அக்கால முதல் இக்காலவரையுமன்றி எக்காலத்திலாகிலும் திருசபை வழுவக்கூடியதல்லவென்று தேவ நிர்மானத்தின்படி மேற்காட்டிய வேத வசனங்களைக்கொண்டு சொல்லுகிறோம். ஆனதால் "அப்படிச் சொல்லும் புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் இவர்கள்போன்றவர்கள்" என்றது கருஞானசூரியனின் 14-ம். பொய்யென் றறியவும்.

2-வது.—"பூர்வீகத் திருச்சபையானது இக்காலத்திலுள்ள ரோமான்சபை வழுவியிருக்கிற அளவாய் வழுவவில்லை" என்றால் இக்காலத்திலுள்ள அச்சபை கொஞ்சம் அறைகுறையளவாய் வழுவி யிருந்தாற்போலாகுகின்றது. அப்படியானால் "நரகத்தின்வாசல்கள் மேற்கொள்வதில்லை" என்ற வசனமும் "பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமாக நிறுத்திக்கொள்வதற்குத் தம்மைத்தாமே அதற்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்" என்ற வசனமும் பொய்யாக வேண்டுமே. இது மெய்யானால் இவர்கள் சொல்லியபடி "வேதாகமம் ஒன்றே குற்றமற்றதும் சுத்தப் பசும்பொன்" என்றதும் எங்கே? இதுவும் பொய்தானே. இப்படி மாறி மாறிப் பேசித் திருச்சபையின்பேரில் பிழை சொல்லி வேதவசனத்தைக் குற்றப்படுத்துகிறவர்களே வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கிற கள்ளப் போதகர்களென்று உங்கள் மனதில் நன்றாய்ச் சிந்தித்துக் கொள்ளுங்கள்.

3-வது.—"இந்த இரண்டுபேர் மூன்றுபேர் தான் திருச்சபை" என்றால் இவர்களில் பிரதான இரண்டு பிஷப்புக்களார்? இன்று மற்ற பிஷப்புக்களார்? குருக்களாகிய ஐயன்மார் யார்? சப்டீக்கன்மார் யார்? உபதேசிமார் யார்? இவர்களில் மேற்படியாருடைய உபதேசத்தைக் கேட்கக்கூடியவர்கள் எவர்கள்? ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டாரே! நீங்களே நன்றாய் யோசித்துச் சொல்லுங்கள் மேலும் அந்த வசனங்களிலோ வென்றால் "உங்களில் இரண்டு

பேர் பூமண்டலத்தில் ஒருமனப்பட்டிருப்பார்களாகில் அவர்கள் எந்தெந்தக் காரியங்களைக் கேட்பார்களோ அது பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவினால் அவர்களுக்குச் செய்யப்படும். ஏனெனில் என்னுடைய நாமத்தினால் இருவராவது மூவராவது எங்கே சேர்ந்திருக்கிறார்களோ அங்கே அவர்கள் நடுவி லிருக்கிறேனென்றார்." (அர்ச். மத். 18-19, 20) இவ்வேத வசனங்கள் பூலோகத்தில் தமது திருச்சபையோடு ஒருமனப்பட்டுக் கூடுகிற விசுவாசிகளின் கூட்டத்தைப்பற்றி வசனிக்கிறதே யல்லாமல் ஒருமனமில்லா பல புரோட்டெஸ்டாண்டுகள் கூடும் இரண்டு மூன்று பேரைப்பற்றியுமல்ல, இந்த இரண்டு மூன்றுபேர்தானே ஒரு திருச்சபையுமல்ல, அன்றியும் மேற்படி அதிகாரம் 18-ம். வசனத்தில் திருவுளம்பற்றிய தேவவாக்குத்தத்தம் இந்தப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குச் செல்லவே செல்லாதாகையால் இவர்கள் நடுவில் யேசுநாதரிருக்கவு மாட்டார், இருந்தாலிவர்க ளிப்படி எண்ணிறந்த அவிசுவாசக்கொள்கையாய்ப் பிரிந்துபோகவுமாட்டார்கள்.

4-வது.—"சாக்கிரமெந்துக்களைத் தருதியாய்க் கொடுக்கப் பட்டுவருகிற சங்கமே வெளியரங்கமான சபை" என்றால் சாக்கிரமெந்துகளைக் கொடாத அந்தரங்கமான சபை ஒன்றுண்டோ? உண்டானால் அது எங்கே யிருக்கிறது. மேலும் சாக்கிரமெந்துக்களைக் கொடுக்க ஒரு சங்கமும் வேண்டுமோ? புரோட்டெஸ்டாண்டார்களில் எந்தப் பிரிவார் "கிறீஸ்துவின் நியமப்படி சாக்கிரமெந்துக்கு அவசியம்வேண்டிய யாவற்றையும் தருதியாய்க் கொடுக்கப்பட்டு வருகிற சங்கம்" அமெரிக்கனர் ஞானஸ்நானம் "ஒரு உடம்படிக்கை" மட்டுமென்கிறார்கள். அத்தேரானியின் "ஞானஸ்நானம் புதிதாக்கும் சத்தியுடைய" தென்கிறார்கள் இங்கிலாந்தினர் "ஞானஸ்நானத்தால் புதிதாக்குதல் உண்டாகின்றது" (a) தென்கிறார்கள். கோராம் விருப்பார் "ஞானஸ்நானம் ஒரு அடையாளமாயிருக்கிறது, மறு ஜெனமமாகிறது நிச்சயமில்லை" (b) யென்கிறார்கள். நற்கருணைவிஷயத்தில் அமெரிக்கனர் "அப்பரசமென்னும் அடையாளத்தைக் கிறீஸ்துவின் நினைப்பூட்டுதலுக்காக ஈப்பிக்க ஒரு போதகன் வேண்டும் அவன் பட்டம் பெறாதவனானாலுஞ் சரி அப்பரசம்பெறுகிறதிலே பேதக மிருந்தாலுஞ் சரி சமயம் நேரிடும்போது எந்த வகுப்பாரிடத்திலும் அதை ந்திர

(a) அமெரிக்கனர் பிரசுரஞ்செய்து வருகிற கிறீஸ்து மார்க்க விளக்கம் 3-ம். புத்தகம் 141-ம். பக்கம்.

(b) பாளையங்கோட்டையில் புரோட்டெஸ்டாண்டு அச்சுக்கூடத்தில் பிரசுரமாகிற நற்போதகம் 1855-ம். வருத்து. 323-ம். பக்கம்.

அநுபவிக்கலாம்" என்கிறார்கள். சுவிங்கிலியர் "நற்கருணையை அடையாள"மென்கிறார்கள். கல்வினர் "நற்கருணையில் அவருடைய ஆவிப்பிரசன்னம் உண்டென்கிறார்கள்" (a) பவர்பாதிரிவகையார்க்கள் "நற்கருணை மெய்யாய் அவருடைய சரீர ரத்த"மென்கிறார்கள்.(b) ஆகையா லிவர்களில் எந்தப் பிரிவார் "சாக்கிரமெந்துகளுக்கு அவசியம்வேண்டிய யாவற்றையும் செய்கிறவிதமாய் அவைகள் தகுதியாய்க் கொடுக்கப்பட்டுவருகிற விசுவாசிகளாகிய சங்கமும் வெளியரங்கமான சபையும்" புரோட்டெஸ்டாண்டரே! நீங்களே யுக்தி பண்ணிச் சொல்லுங்கள். அன்றியும் சகோதரரே "கிறீஸ்துவானவர் ஆமென்றும் அல்லவென்றுமிராமல்! ஆமென்றும் ஆமெனென்றும் ஒரேவிதமாயிருக்கிறார்" (2-கொரி. 1-18, 20.) நீங்களிதை நன்றாய்க் கவனித்து ஒரே விசுவாச சத்தியத்தோடே உங்கள் பலவித அவிசுவாசக்கொள்கையின் அசத்தியத்தைக் கலவாதிருங்கள். ஐயோ இவர்கள்தானா வேதாகமத்தை விட்டு விலகாத மெய்ச்சபை.

5-வது.—"எருசலேமிலும், அலெக்சந்திரியாவிலும், அந்தியோகியாவிலுமுள்ள சபைகள் நடக்கை சடங்கு ஆசாரங்களையுங்குறித்து மாத்திரமல்ல விசுவசிக்க வேண்டியவைகளைக்குறித்துந் தவறினதுபோல் உரோமான் சபையும் தவறிப்போயிருக்கிறது" என்றால் எந்த நடக்கை, எந்தச் சடங்கு, எந்தஆசாரம், எந்த விசுவாசத்தில் தவறிப்போயிருக்கிறது? இவ்விஷயங்களில் அந்தச் சபைகள் தவறினதை ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எப்படியறிந்தார்கள்? சொன்னதைச் சொல்லுங் கிளிப்பிள்ளைபோலத் தங்கள் ஐயன்மார் சொன்னதை(c) சொல்லுகின்றார்களேபோலவாம். மேலும் எருசலேம் சபையென்றும், அலெக்சந்திரியா சபையென்றும், அந்தியோகியா சபையென்றும், உரோமான்சபையென்றும் இப்படி நான்குவித சபைகளிருந்ததில்லை. கிறீஸ்துவின் காணப்படும் ஒரே தலைவருக்குள் அமைந்த கத்தோலிக்கென்னும் ஒரே பொதுவான சபையாகப்பட்டும் திருச்சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போதுமிருக்கிறது. மீளவும் இக்காலத்தில் கத்தோலிக்குத் திருச்சபை இருக்கிறவிதமாய் நடக்கை சடங்கு ஆசாரங்களிலும் விசுவசிக்கவேண்டிய சத்தியங்

(a) அமெரிக்கர் மேற்படி கிறீஸ்து மார்க்க விளக்கம் 4-ம். புத்தமார் ஏும். பக்கம் 224-ம். பக்கம்.

(b) பவர் வேத அகராதி 357-ம். பக்கம் முதல் 360-ம். பக்கம் வரை.

(c) புரோட்டெஸ்டாண்டார் தங்கள் 29-பிரமாணங்களுக்குஞ் செய்திருக்கிற தமிழ் வியாக்கியானத்தைக் காண்க.

னிலும் உலகமெங்கும் ஒரே ஐக்கியமாயிருக்கிறதைப்போல மேற்கூறியதும் கத்தோலிக்கு ஏக ஐக்கியத்திலிருக்குமானால், அவைகள் பரிச்சேதந் தவறிப்போயிருக்கமாட்டாது. ஆனால் அக்காலத்திலுள்ள பல பதிதக்கொள்கைகளில் சிக்குபட்டதினாலும் பின் கிரேக்குப் பிரிவினைகளினாலும் அப்படித் தவறிப்போயிருக்கலாம், ஆகிலும் அக்காலத்திலு முதலாய்க் கத்தோலிக்குத் திருச்சபை தன் விசுவாசத்தில் புறத்தியேகமாயிருந்தது. அல்லாமலும் இத் திருச்சபையானது எருசலேம் கத்தோலிக்கென்றும், அலெக்சந்திரியா கத்தோலிக்கென்றும், அந்தியோக்கியா கத்தோலிக்கென்றும் சொல்லப்படுகிறதில்லையே. உரோமான் கத்தோலிக்குத்திருச்சபை என்றே எக்காலத்திலும் உலகமெங்கும் வழங்கிவருகின்றது. அன்றியும் எருசலேம், அலெக்சந்திரியா, அந்தியோக்கியாவிலுள்ள சபைகள் தவறிப்போனதுபோல் இக்கத்தோலிக்கு உரோமான் சபையும் தவறிப்போனது நிசமாகில் அவைகள் மூன்றும் தன்பேர்முதலாயில்லாமல் ஒழிந்துபோனதுபோல உரோமான்கத்தோலிக்கென்ற இதுவும் தன் பேர்முதலாயில்லாமல் ஒழிந்துபோகவேண்டுமே. அப்படிப்போகாமல் இது உலகத்தின் எல்லா பாகங்களையும் மேற்கொண்டு வந்திருப்பதால் இதுவே கிறீஸ்துவின் ஏக பத்தினியும் தவறிப்போகாத பொதுச்சபையுமாயிருக்கின்றது. இப்படியிருக்க உரோமான் சபையுந் தவறிப்போனதென்று சொல்வது இச் சுஞ்ஞான குறியனின் 15-ம். பொய்யென்றறியவும் மேலும் திருச்சபையானது எக்காலத்திலும் தவறினதல்ல, தவறக்கூடியதுமல்ல. அப்படித் திருச்சபை தவறிப்போனதென்று சாதிக்கிறவர்கள் கடவுள் தமது வாக்குத்தத்தத்தில் பொய் சொல்லக்கூடியவரென்று சாதிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். மேலும் இப்புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கத்தார் நடக்கை, சடங்கு, ஆசாரங்களில் மட்டுமல்ல விசுவசிக்கவேண்டிய சத்தியங்களிலுந் தவறி எண்ணிறந்த பல கொள்கையாய்ப் பிரிந்திருக்கிறார்களென்று முன்னமே ரூபகாரப்படுத்தி யிருக்கிறோம்.

6-வது.—"பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்துத் திருச்சபையாகிய ஆதிதிருச்சபை" தவறினதுபோலவே "சுவிசேஷ சபை" யாகிய புதிய ஏற்பாட்டின் அருள்வேத திருச்சபையுந் தவறினதென்று சொல்லுகின்றார்கள், ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டின்வரிவே சபை தவறி விழுந்து விழுந்து எழுந்திருந்ததுபோலப் புதிய ஏற்பாட்டின் அருள்வேத திருச்சபையுந் தவறி விழுந்து விழுந்து எழுந்திருக்குமென்று வேதாகமத்தில் ஓரிடத்திலுஞ் சொல்லப்படவில்லை. இவ்வருள்வேதத் திருச்சபையானது ஒருகாலுந் தவறி விழுந்து விழுந்து எழுந்திருக்காமல் (எரே-31-31, 33. எசே. 37-26.)

இதுவே மேடுசெனிறு மேடையுயர்ந்து என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கும். இதினிடமாய்ச்சகல சாதி ஜனங்களும் போதனையடைவார்கள் (சங். 47-1, 8., எசா. 2-2, 3., மீகா. 4-1, 2.) என்பதே தேவவாக்கு. இந்த வாக்குத்தத்தப்படி இவ்வருள்வேதத் திருச்சபை எந்நாட்களிலும் நிறைவேறுவதைக் கேட்டும் இந்நாட்களிலும் எல்லாப்பொய் மதங்களையுந் தன் காலின் கீழ்ப்போட்டுயர்ந்து நிலைநிற்பதைப் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டும் வருகிறோம்.

ஆகையால் பழைய ஏற்பாட்டின் வரிவேத ஆசிசபைக்கு நிறைவான பலியும் உறுதியான அஸ்திவாரமு மில்லாததால் அது நாளுக்குநாள் தவறிவிழுந்துபோய் விட்டது. இப்புதிய ஏற்பாட்டின் அருள்வேத கத்தோலிக்குத் திருச்சபைக்கோ கிறீஸ்துவின் நிறைவான பலியும் அப்போஸ்தலர்கள் தீர்க்கதரிசிகள் மேல் உறுதியான அஸ்திவாரமுமாயிருக்கிறபடியால் இது ஒருநாளுந் தவறி விழுந்து விழுந்து எழுந்திருக்காமல் என்றென்றைக்கும் ஒரேவிதமாய் நிலைநிற்கும்(a) அல்லாமலும் பழைய ஏற்பாட்டின் வரிவேத சபையும் அதிற் செய்யப்பட்டுவந்த பலிசடங்காசார முறைமைகளெல்லாம் பொருளாயிராமல் பின் நிறைவேறினதும் நிறைவேறி வருகிறதுமான கிறீஸ்துவின் பலிக்கும் அவர் ஸ்தாபித்த புதிய ஏற்பாட்டின் அருள்வேத சபைக்கும் இதிற் செய்யப்படுகிற சடங்காசார முறைமைகளுக்கும் முன்னடையாளமாகவேயிருந்தது.

அதனால் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் இரட்சிப்புக்குரிய பலியும் தவறிப்போகாத சபையுங் கிருபைக்கேற்ற சடங்குகளுமிருந்ததில்லை. புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலோ இரட்சிப்புக்குரிய பலியும் தவறிப்போகாத சபையும் கிருபைக்கேற்ற சடங்கும் உண்டாயிருக்கின்றது.

வேதப்பிரமாணம் இப்படியிருக்கப் பழைய ஏற்பாட்டின் சபை தவறினது போலப் புதிய ஏற்பாட்டின் சபையும் விழுந்து விழுந்து எழுந்திருக்கிறதென்று இரண்டையு மொன்றாகப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் இணைக்கப்பார்ப்பது தங்கள் பட்சத்துக்கு ஜெயமல்ல அபஜெயமென்றறியவும்.

சட் 7-வது.—யேசுநாதருடைய "பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவன் அவரைக்காட்டிக் கொடுத்தது மற்றொருவன் மூன்று

(a) எசே. 60-61, 62. அதி. எரே. 31-32. செக்கரியா. 9-17, 30-வரை. மீகா. 4-12, மத். 16-18, 28-20. அருள. 14-16. 20-17, 17, 26. எபே. 1-18-23 வரை. 2-2, 5, 26, 27. கொலோ. 2-17. எபி. 7-12, 19. 8-7, 9, 9-19. 22, 10-1, 22. வரை.

தரம் மறுதலித்தான், மற்றையோரிவரைக் கைவிட்டு ஓடினார்கள். இவர்கள் காலத்திலேயே கள்ளப்போதனைகளும் தப்புப்பிரசங்கங்களு முண்டாயின. இவர்களுக்கு பிவர்கள் காலத்திற்கு மிந்தப்பாடாயின் இந்தக் காலத்திலுள்ளவர்கள்தான் வழுவாதிருப்பார்கள்" என்று இவைகளால் திருச்சபை வழுவுதலுக்கிடமாமோ, மேலும் இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் நமது இரட்சகர் திருவுளம்பற்றினபடி "கலப்பையைக் கையிற்பிடித்துப் பின்னாகப் பார்க்கிறவர்களைப்" போலிருக்கிறார்கள். அதாவது வேதாகமத்தைக் கையிற் பிடித்தும் அதில் திருச்சபைக்களித்த தேவவாக்குத் தத்தங்களை நேரே நோக்காமல் பின்னாகப் பார்த்து அப்படி இப்படி என அதற்கடாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார்கள். இவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஒருவன் அவரைக்காட்டிக் கொடுத்தது மெய், ஆனால் அவன் உடனே அவர்களைக்கியத்தைவிட்டு அதப்புறம் நான்றுகொண்டு செத்தான். இது வேயின்வரும் திருச்சபையின் பரிசுத்தத்துக்கு முன்னடையாளம்(a) அன்றியும் ஒருவர் அவரை மூன்றுதரம் மறுதலித்தவராயினும் ஆண்டவர் அவரை நோக்கிப் பார்த்த இரக்கத்தால் மனந்திரும்பி இருதயத்தின் கஸ்தியுற்று விட்டகண்ணீரால் அப்போஸ்தல ஐக்கியத்தைச்சேர்ந்து திருச்சபையின் காணப்படுந் தலைவராக ஸ்தாபிக்கப்பட்டார். மற்றையோரவரை விட்டோடிப்போனாலுந் திரும்பக்கூடிக்கொண்டார்கள். "மேய்ப்பனை அடிப்போம் ஆடுகள் சிதறப்படும்" என்ற வேத வாக்கியம் (சகரி. 13-7.) நிறைவேறும்படி (அர்ச். மத். 26-31.) அப்படியாயிற்று. மேலும் திருச்சபை இன்னும் ஸ்தாபிக்கப்படாத காலமாயுமிருந்தது. கிறீஸ்து இரட்சகர் உயிர்த்தெழுந்தபின் அப்போஸ்தலர்களுக்குக் குருப்பட்டமும் ஞான அதிகாரத்தையுங் கொடுத்து (அர்ச். அருள, 20-22, 23.) அவர்பரத்துக்கேறின பதினோராம் நாளவே இஸ்பிரீத்துசாந்துவையும் பெற்றுத் திருச்சபையும் ஸ்தாபகமாகி (அப். நட. 2-3, 41.) ஸ்திரமடைந்தது அதன்பின் அவர்களில் யாதொருவர் தவறினதுண்டோ? திருச்சபை வழு

(a) யூதாஸ்கரியோத்துடைய அவிசுவாசமும் ஆண்டவரைக் காட்டிக் கொடுத்த துரோகமும் மற்ற அப்போஸ்தலரைத் தொடாதபடிக்கும் அவர்களுடைய ஏக பரிசுத்த விசுவாசத்தைக் கறைப்படுத்தாதபடிக்கும் அவன் தன் அப்போஸ்தல ஸ்தானத்தில் நின்றகப்புறப்பட்டுத் தள்ளப்பட்டதைப்போல அப்பரிசுத்த அப்போஸ்தலர்களிடமாய் ஸ்தாபிக்கப்படுகிற திருச்சபையும் தன் ஏக பரிசுத்த விசுவாசத்தில் பல அவிசுவாசக்கொள்கைகள் கலந்து கறைப்படுத்தாதபடிக்கு அப்படிப்பட்ட அவிசுவாச தேவதுரோகிகள் அதில் நின்றகப்புறப்பட்டுத் தள்ளப்படவேண்டுமென்பதே யூதாஸ்கரியோத் முன்னடையாளமாம்.

வினாதான்றோ? பரிச்சேதமில்லை. அல்லாமலும் அது முதல் யேசுநாதரும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவரும் எக்காலங்களிலும் திருச்சபையோடுகூட வசிக்கிறதாக வேதாகமத்தில் வாசிக்கப்படுகிறோம். (அர்ச். மத். 28-20., அர்ச். அரு. 14-16.) ஆனதால் திருச்சபை வழுவுதலுக் கிடமில்லையென்பது வேதசத்தியம்.

ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் காலந்தொட்டே கள்ளப்போதனைகளும் தப்புப் பிரஸ்தாபங்களும் உண்டாயிருந்தது மெய். அதினால் திருச்சபை வழுவுதலாகுமோ? அப்படிப்பட்ட கள்ளப்போதனைகளினாலுண்டான பல கொள்கைகளினால் திருச்சபை வழுவித் தவறிப்போனதென்றெவரும் எண்ணக்கூடுமோ? அதின் ஒருமை விசுவாசப்பிரமாண பரிசுத்தத்தனம் குலைந்ததாக எண்ணக்கூடுமோ? யூதாஸ்கரியோத்து அறுப்புண்டதைப்போலத் திருச்சபைவிசுவாசத்துக்கு விரோதமான அந்தந்தத் தப்புப்பிரஸ்தாபங்களும் அவைகளைப் போதித்த கள்ளப்போதகர்களும் திருச்சபையின் ஐக்கியத்தைவிட்டு அறுப்புண்டவர்களாய்த் தள்ளப்பட்டார்களென்பதை முன்னமே ரூபகாரப்படுத்தியிருக்கிறோம். அப்படியே எக்காலத்திலும் திருச்சபை அப்படிப்பட்ட கள்ளப்போதனைகளும் தப்புப் பிரஸ்தாபங்களு மில்லாமல் காத்துவந்தது. இத்தப்படி திருச்சபையானது பலகொள்கைக் கலப்பில்லாத பரிசுத்தமுள்ளதாயும் ஒரே தலைவரால் ஆளப்பட்டுவரும் ஏக உடலான அவயவங்களாயும் எல்லாருக் கறையேறத்தக்கப்பொதுவாயுள்ள பேழையாயும் அப்போஸ்தலர்கள் அஸ்திவாரத்தின் மேல் எழுப்பிக் கட்டப்பட்ட தேவனுடைய ஒரே ஆலயமாயும் இத்தப்படி கர்த்தர் தமது திருச்சபையை மாசுதிரைகளொன்றுமில்லாமல் பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமான மகிமையுள்ளதாகத் தமக்கு முன் நிறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். (எபே. 5-26, 27.) அல்லாமலும் ஒவ்வொரு காலங்களிற் சிலர் அர்ச். இராயப்பரைப் போல திருச்சபையின் ஏக விசுவாசத்தை விட்டு மறுதலித்தவர்களாயினும் பின்பு மனந்திரும்பித் திருச்சபையின் ஐக்கியத்திற் சேர்க்கப்பட்டார்கள். இப்படி இரண்டொருவர் எப்போதாயினும் விழுந்தெழுந்ததினாலே எக்காலங்களிலும் திருச்சபை முழுதும் வழுவிவிழுந்து விழுந்தெழுந்ததென்று சொல்வது முற்றிலும் பிசகல்லவா?

அன்றியும் "பரலோகத்தில் ஆட்டுக்குட்டியின் ரத்தத்தில் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்துத்திய பரிசுத்தவான்களின் கூட்டந்தான் வழுவாத திருச்சபை" என இவர்கள் சொல்வதுண்மையாயினும் இவ்வுலகத்தில் வழுவாமல் யுத்தமாடுகிற சபை

யல்லவோ பரலோகத்தில் ஜெயசீலசபையாகும். இங்கே ஜெயமில்லாவிட்டால் அங்கே அபஜெயந்தானே(a) மேலும் "ஆட்டுக்குட்டியின் ரத்தத்தில் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்து" என்றால் அது இவ்வுலகத்தில் தோய்த்துவந்தவர்களேயல்லாது (காட்சி. 7-14., 1-யாக. 1-7.) பரலோகத்தில் அல்லவே. அதாவது தேவாட்டுக்குட்டியாகிய அவரோடும் அவருடையவும் அவரைப்பற்றியும் இவ்வுலகத்தில் நேரிடும் சகல உபத்திரவங்களையும் பொறுமையாய் அநுபவித்து அவருக்குப் புண்ணியப்பேறுகளைப் பெற்றுக் கடைசிபரியந்தம் அவருடைய மெய்யான கத்தோலிக்குத் திருச்சபையோடிருக்கிற விசுவாசிகளின் கூட்டமே அவ்வாட்டுக்குட்டியின் திரு இரத்தத்தில் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்துவெந்தி மோட்சத்திற்போய்ச் சேருகின்ற பரலோக சபையாம். இப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் வேதாகமத்தை ஒருதரத்தைப்போல் பலதரமும் உருட்டிப் புரட்டிப் பார்க்கிறோமென்று சொல்லியும் ஒன்றையும் பாராமல் தங்களுக்கநுகூலமாகச் சில வசனங்களை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டு அவைகளுக்கு முதலாய் எதார்த்தத்தைச் சொல்லாமல் திரித்துப்பேசுகின்றார்கள். இதுவா இவர்கள் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமும்போல! இப்படிப் பெருமை பாராட்டிய இவர்கள் திருச்சபைக்கு விரோதமாய் வேதாகமத்தில் எந்த வாக்கியத்தை எடுத்தபோதிலும் பிரதிகூலமேயன்றித் தங்களுக்கநுகூலமாகா. ஆனதால் கிறீஸ்துவின் கத்தோலிக்குத்திருச்சபையானது வழுவி விழுந்து விழுந்தெழுந்திருக்காமல் அப்பரமநாயகர் கடாட்சத்தால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்குமென்பதே வேதாகமத்திலுள்ள தேவதீர்மானமும் சத்தியவேதக்கொள்கையுமாம்.

8-வது.—இதின் கடைசியாய் "வேதாகமம் ஒன்றே குறைவற்றது சுத்தப் பசும்பொன் மற்றப்பேர் சொல்வதும் எழுதுவதும் அதற்கு ஒத்திராவிடில் [illegible] அனுவசியமும் சிலவேளை மோசமானதுமாகவேயிருக்கும். ஆதலால் பூர்வபிதாக்களாவது மற்றெந்த மனுஷராவது பேசுகிற பேச்சுகள் செய்கிற செய்கைகள் எல்லாம் தேவவசனத்தோடு பொருந்தியிருக்கும் அளவுமாத்திரம் அங்கீகாரம் என்று முத்தைய பிள்ளையவர்கள் சொன்னது சரி" என்றதுபோல் இதற்கொப்பான உத்[illegible]மாக அடியில் "பூர்வபிதாக்கள்" என்று பெயர்பெற்றவர்களின் [illegible] யாரார்

(a) இங்கே உலகம் பசாசு சரீரத்தோடு போராடி ஜெயங்கொள்ளாதவன் மறுமையில் அபஜெயப்பட்டு நரகத்திலே விழுவான் என்பதே திண்ணம்.

ரோமைச்சபையின் திரிதெந்து சங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசுவாசப்பிரமாணத்தின் ஒரு பாகத்திலாவது தவறி அதற்கு விரோதமாக எழுதிச் சாபத்திற்குள்ளான பாவத்தில் விழவில்லை என்று ரூபித்தாலல்லவோ அவர்கள் மாதா வணக்கத்தைத் தாங்குகிற பலத்த தூண்களாய் நிற்கிறார்களென்று சொல்லவேண்டும்" என்பதாய் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் தம்மில் ஒரு நியமனம் ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள்.

ஆனால் முதலாவது "முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொன்னது சரி" என்றாற்போல் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்களின் மெச்சுதலின்படி பூர்வபிதாக்களின் போதனைகளும் செய்கைகளும் வேதவசனத்துக்கொத்ததென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்படி ஒத்திராவிட்டால் திருச்சபையானது தன் ஒற்றுமை ஏக ஐக்கியப்பிரமாணத்தில் வந்திருக்கமாட்டாது. இதைப்பற்றி முந்தின சல்லாபங்களில் ரூபித்திருக்கிறோம். புரோட்டெஸ்டாண்டுமார்க்கம் அவ்வொற்றுமையற்றுத் தன்னிலேதான் விரோதப்பட்டுப் பல பிரிவுகளானதால் அதின் பேர்களாகிய போதனைகளும் அதின் செய்கைகளாகிய சடங்காசார முறைமைகளும் தேவ வசனத்துக்கொத்ததல்ல மனிதர்களுடைய பேச்சுக்களும் செய்கைகளுமென நிரூபிக்கப்படுகின்றது. முத்தையபிள்ளையவர்களும் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்களும் ஏக சத்தியவேதத்துக்கொவ்வா அப்புரோட்டெஸ்டாண்டில் சேர்ந்திருப்பார்களென்றால் இரட்சிப்புக்கு அனுவசியமும் இலவேலைமட்டுமல்ல தப்பாமல் மோசமானதுமாகவேயிருக்குமென்று அறியக்கடவார்கள். இரண்டாவது திரிதெந்து மகாசங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசுவாசப் பிரமாணத்துக்கு ... பிதாக்களுடைய வேத உபதேச சகல நூல்களையும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் ஒன்றும் விடாமல் தமிழில் மொழிபெயர்த்து இன்னின்னது அப்பூர்வ பிதாக்கள் "அதற்கு விரோதமாக எழுதிச் சாபத்துக்குள்ளான பாவத்தில்" விழுந்தார்களென்று "ரூபித்தாலல்லவோ" அவர்கள் தேவமாதாவின் வணக்கத்தைத் "தாங்குகிற பலத்த தூண்களாய் நிற்கவில்லையென்று சொல்லவேண்டியதாகும். ஒருவேளை மனத்துக்குத்தி அப்படியானவைகளைக் கற்று மொழிபெயர்த்தபோதிலும் அப்படி ரூபிக்க இவர்களால் ஏலாது. ஏனென்றால் இந்தத் திரிதெந்தென்னும் மகா சங்கத்துக்கொப்ப அப்பூர்வ பிதாக்கள் தேவமாதாவின் வணக்கத்தைத் தாங்குகிற பலத்த தூண்களாய் நின்று அதற்கு விரோதமான நெஸ்தோரியன் கொள்கையைத் தள்ளிச் சயித்ததே அதற்கு அத்தாட்சியென்று அறியக்கடவார்கள்.

XV.—சல்லாபம்.

ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொல்வதாக எடுத்துக்காட்டிய 2-வது. (தித். 1-13, 14,) இவ்வசனங்களும் 3-வது. (மத். 15-3, 9.) இவ்வசனங்களும் திருச்சபையின் பாரம்பரையுபதேசங்களைக் கண்டிக்கிறதல்லவென்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டார் போதனைகளே அக்கண்டனைக்குரியதென்றும் தேவமாதாவை வணங்கும் வணக்கத்தின் சம்பாஷணை விளக்கத்தில் ரூபித்திருக்கிறோம். ஆகிலும் அவ்விஷயத்தில் அவர்கள் சொல்லும் இரண்டு காரியங்களை இச்சல்லாபத்தில் எடுத்துக் காட்டுவோம்.

1-வது.—"பாரம்பரை எவ்விடத்திலிருந்து வந்தது? அது கர்த்தருடைய கட்டளைகளிலும் சுவிசேஷத்திலுமிருந்து தோன்றிற்று அல்லது அப்போஸ்தலர்களுடைய நிருபங்களிலும் கட்டளைகளிலுமிருந்து தோன்றிற்று? எழுதப்பட்டபடி செய்யவேண்டுமென்று பராபரன் சாட்சிகொடுத்தார். பின்னை அப்படிப்பட்ட கட்டளை சுவிசேஷங்களிலும் நிருபங்களிலும் அப்போஸ்தலர்கள் நடபடிக்கையிலும் காணப்படுமேயானால் அதைப்பரிசுத்த திவ்விய பாரம்பரை என்று எண்ணிக்கொள்ளுவோம்" என்பதாய் அர்ச். சிப்பிரியான் என்பவர் சொல்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற புஸ்தகமானது அவர் எழுதினதென்பதற்கு அத்தாட்சி என்ன "பிதாக்கள் எழுதிய நூல்களில் ஒன்றாவது இப்போது இல்லை; எல்லாம் அழிந்துவிட்டன" வென்று முத்தையபிள்ளையவர்கள் தமது தவறுதலில் சொல்லுகின்றார்களே அப்பால் அர்ச். சிப்பிரியான் எழுதினது எப்படி இவர்களுக்குக் கிடைத்தது? ஒன்றில் முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொல்வது பொய்யாயிருக்கவேண்டும் ஒன்றில் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்வது பொய்யாயிருக்கவேண்டும், இவை நம்பத்தகா. ஆகிலும் அர்ச். சிப்பிரியான் அப்படி எழுதியிருந்தபோதிலும் அக்காலத்தில் எழும்பின வேதப்புரட்டர்களாகிய நோவேத்து ஸானிக்கேயரென்ற பலபதிதர்களுடைய கொள்கைகளைக் கண்டிப்பதற்காக அவ்வப்படி எழுதியிருக்கலாம். ஆனால் திருச்சபையில் வழங்கிவந்த பாரம்பரைகளைப்பற்றி எழுதியிருக்கமாட்டார். ஏனென்றால் திருச்சபையில் வழங்கிவரும் பாரம்பரைகள் வேதாகமத்தினின்றினதும் மேற்படி அர்ச். சிப்பிரியான் அனுசரித்ததுமான பாரம்பரையேயல்லாது வேறல்ல.

2-வது.—"வேதாகமமானது தேவனுடைய மனுஷருக்கு அதாவது குருமாருக்குமாத்திரம் பிரயோசனமுள்ளது. சபையார

ருக்குப் பிரயோசனமல்லவென்றும் வேதவாக்கியம் என்று சொல்லியது பழைய ஏற்பாட்டாகமத்தைக் குறிக்குமேயல்லாமல் புதிய ஏற்பாட்டாகமத்தைக் குறிக்காது என்றும் சில ரோமானித்தார் சொல்வதுண்டு" என்பதாய் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். கத்தோலிக்குத் திருச்சபையார் அப்படிச் சொல்லுகிறதாயிருந்தால் (எத்தனையோ பாஷைகளில் திருப்பிக் கிறீஸ்தவர்கள் யாவருக்கும் வாசிக்குமாறு கொடுத்திருக்கின்றார்கள்) இப்படிப் பலபாஷைகளில் திருப்பிக் கொடுப்பார்களா? இது சுஞ்ஞான சூரியனின் 16-ம். பொய்யென்றறியவும். ஆகிலும் இரட்சிப்படைவதற்கு வேதாகமங்கள் முழுவதும் வாசிக்கவேண்டுமென்பது அவசியமல்ல, அதற்கவசியமான காரியம் நான்கு. அதேதென்றால் முதலாவது யேசுக்கிறீஸ்துவை விசுவசிப்பதும், இரண்டாவது அவருடைய திரு இரத்தத்தின் பலன்களினாலுண்டான ஞானஸ்நானத்தைப் பெறுவதும், மூன்றாவது அவர் ஏற்படுத்தின ஒரே மெய்யான கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் சேர்ந்து அதனோடே ஐக்கியமாயிருப்பதும், நான்காவது அவர் அருளிச்செய்த பத்துக் கற்பனைகளடங்கிய தேவசிநேகம் பிறசிநேகமென்னும் இரண்டு கற்பனைகளையும் திருச்சபைக் கட்டளைகளையுமநுசரித்து சாங்கோபாங்க நெறியில் நடப்பதுமாம்.

மேலும் வேதாகமங்களாகிய பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாடுகளடங்கிய 72-ஆகமங்களும் திருச்சபையால் திருஷ்டாந்தப்படுத்தப்பட்டும் ஆதிமுதலவைகளைக் கைக்கொண்டநுசரிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. அப்படியிருக்க "வேதவாக்கியம் என்று சொல்லியது பழைய ஏற்பாட்டாகமத்தைக் குறிக்குமேயல்லாமல் புதிய ஏற்பாட்டாகமத்தைக் குறிக்காது என்று சில ரோமானித்தார் சொல்வதாகச்" சொல்லுகின்றது சுஞ்ஞானசூரியனின் 17-ம். பொய்யென்றறியவும்.

அன்றியும் அந்த 72 ஆகமங்களில் புரோட்டெஸ்டாண்டார் 6 ஆகமங்களைத் தங்கள்பல மார்க்கக்கொள்கைக் கொவ்வாதெனத் தள்ளி மற்றவைகளைத் தங்களுக்கிஷ்டமானபடி திருப்பியும் பேதித்தும் வருகின்றார்கள். இவை குற்றமற்றதும் சுத்தப்பசும்பொன்னென்றதும்? இதுவல்ல மேலே காட்டியபடி "சிலரோமானித்தார் (அப்படிச்) சொல்வதுண்டு" என்று இவர்கள் சொன்னதின் காரணமேதென்றால் தங்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கத்தின் பல கொள்கைகளைப்போலக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையிலும் அப்படிப்பட்ட பல கொள்கைகளுண்டு என்றதுபோல் மற்றவர்கள் எண்ணிக்கொள்ளும்படி தந்திரமாய்ச் சொ-

ல்லுகின்ற வார்த்தைகளேயல்லாது மற்றப்படி திருச்சபையில் அப்படிப்பட்டதாயுமாகுவ பல கொள்கைகள் பரிச்சேதம் கிடையா. ஆகையால் நாம் அவர்களை நோக்கிச் சில புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள் என்றால் தகும். அவர்கள் நம்மை நோக்கிச் சில ரோமானித்தார் என்றால் தகாதென்றறியவும்.

XVI.—சல்லாபம்.

இதில் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "யூதர்களுடைய பாரம்பரியத்துக்கும் ரோமைச் சபையின் பாரம்பரியத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமையைச் சற்று விபரித்துக் காட்டுவோம்" என்றார்கள்.

அதாவது "யூதர்கள் தங்கள் மாதாபிதாக்களுக்குச் செலுத்தவேண்டியவைகளைத் தேவாலயக்காணிக்கைக்குப் போட்டுவிட்டு, அவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்று சொல்லிக் கடவுள் கற்பனையைத் தங்கள் பாரம்பரியத்தினால் மீறினார்கள். இதை யேசுநாதர் கண்டித்தார், அவ்விதமே ரோமைச்சபையும் தன்பாரம்பரியத்தினால் கடவுள் கட்டளையை மீறவில்லையோ? சிருஷ்டிகராகிய யேசுவின் மகிமையை முற்றிலுமாகச் சிருஷ்டிகளுக்குக் கொடுக்கவில்லையோ? ரோமான் கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்தவர்களுடைய ஆலயங்களிலெல்லாமிதை யறியலாம். பேர்பெற்ற காண்டர்பூரித் தேவாலயத்தில் யேசுநாதருக்கும், மரியாளுக்கும், தாமஸ் ஏ-பெக்கட்டுக்கும் மூன்று காணிக்கைப்பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இரண்டு வருஷங்களில் மேற்படி பெட்டிகளில் கீழே காட்டியிருக்கிறபடி காணிக்கைகள் விழுந்ததாக மேற்படி ஆலயக் கணக்குகளினால் துலங்குகின்றன" என்பதே. இதைத் திருஷ்டாந்தப்படுத்தும்படிக்கு அவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய கணக்குகளாவன,

	முதல் வருஷம்.			இரண்டாம் வருஷம்.		
	ப.	ஷி.	பெ.	ப.	ஷி.	பெ.
"கன்னி மரியம்மாளுக்கு	63	5	6.	4	1	8
தாமஸ் ஏ-பெக்கட்டுக்கு	832	12	3.	954	6	3
யேசுநாதருக்கு	3	2	2.	0	0	0"

இப்படியாய் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் ஒரு கதையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு "நரிகளுக்குக் குழிகளும் ஆகாயத்துப்பறவைகளுக்குக் கூடுகளுமுண்டு. மனுஷகுமாரனுக்கோ தலைசாய்க்க இடமில்லை" என்று யூதச் சபையைப்பார்த்துச் சொன்ன அந்தத்

தேவன் பெக்கட்டுக்கு 1000 பவுண்டாம் மரியாளுக்கு 4 பவுண்டாம் மனித குமாரனுக்கோ ஒன்றுமில்லையாம் என்று நேர்மைச் சபையைப்பற்றிச் சொல்லாரோ?" என்று பரிதபிக்கின்றார்கள். ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டாரே இதுவும் பாரம்பரை வேதவியாயங்களுக்கு ஒரு விடையாகுமா? தேவகட்டளையின் மீறுதலுக்கு ஒரு வழியாகுமா? தேவகட்டளையை மீறுகிறபாவிகள் யாரென்றால் தேவன் இப்படி என்று சொல்லும்பொழுது அது அப்படியல்லவென்றும் இது என் சரீரம் வாங்கிப் புசியுங்கள் என்ற சத்திய வார்த்தையை மறுத்து யூதர்களைப்போல் அவர் நமது சரீரத்தை எப்படி புசிக்கக் கொடுக்கக்கூடும்? அது உவமை அது வெறும் அடையாளமென்று சொல்லுகிற அவிசுவாசிகளல்லவோ. அப்படி மீறுகிறவர்கள், இப்படி மீறுகிற அவிசுவாசிகள் உரோமான் கத்தோலிக்கரோ புரோட்டெஸ்டாண்டுப் பதிதரோ வென்று முன்னமே தெளிவித்திருக்கிறோம். இதுநிற்க இப்போ தறியவேண்டியதேதென்னில்.

1-வது.—"யூதர்கள் தங்கள் மாதாபிதாவுக்குச் செலுத்தவேண்டியவைகளைத் தேவாலயக் காணிக்கைக்குப் போட்டுவிட்டு அவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்று சொல்லிக் கடவுள் கற்பனையைத் தங்கள் பாரம்பரியத்தினால் மீறினார்கள். அவ்விதம் ரோமைச்சபையும் தன் பாரம்பரியத்தினால் மீறவில்லையோ" என்றால் பரிச்சேதமில்லை. புரோட்டெஸ்டாண்டாரே யூதர்களைப்போல் அந்த மீறுதலுக்குட்பட்டவர்கள். எப்படியெனில் தேவகுமாரனைத் தன் கர்ப்பத்தில் சுமந்து பெற்றவளும் அவனைவளர்த்தவளுமாகிய மாதா பிதாவுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வணக்கத்தைத் (தேவவணக்கமென்று தப்பறையெண்ணி) தேவனுக்குச் செலுத்தவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்று சொல்லி (உன் பிதாவையு மாதாவையும் சங்கிப்பாயாகவென்ற) கடவுள் கற்பனையை (லுத்தேர் கல்வின் கிரான்மர் முதலிய) தங்கள் முன்னோர்களுடைய பாரம்பரியத்தினால் மீறி நடந்துவருகிறார்கள்.

2-வது.—"சிருஷ்டிகராகிய யேசுவின் மகிமையை முற்றுமாகச் சிருஷ்டிகளுக்குக் கொடுக்கவில்லையோ" என்றால் பரிச்சேதமில்லை. யேசுவின் நாமமே சகல நாமத்துக்கும் மேலான நாமம், அவர் தேவன், அவரே இரட்சகர் என்று சொல்லி அவருடைய திரு நாமத்தைக்கொண்டும் அவருடைய திருமுகத்தைப்பார்த்தும் அருளைக்கேட்டு மன்றாடிபடைகிறோம். இந்தப்படி அர்ச்சியசிஷ்டவர்களைத் தேவனாகவாவது இரட்சகராகவாவது கத்தோலிக்கர் சொல்லுகிறதுமில்லை, அவர்களுடைய நாமத்தினாலே ஒன்றும் கேட்கிறதுமில்லை; ஆனால் சிருஷ்டியாகிய யாதொரு அர்ச்

சியசிஷ்டவர்களை நோக்கி (இவ்வுலகத்தில் ஒருவரை எனக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்என்று சொல்வதைப்போல) எங்களுக்காக யேசுவைமன்றாடும், எங்களுக்காகத் தேவனை வேண்டிக்கொள்ளுமென்று சொல்லுகிறோம். இதில் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கு யேசுவின் மகிமையைக் கொடுப்பதொன்றுமில்லை. புரோட்டெஸ்டாண்டாரே தங்கள் இராசாக்களை சுயாதிபதி என்றும், ஆண்டவனென்றும்(a) தங்கள் தலைவனாகிய லுத்தேரை ஆண்டவரின் போராளி(b) யென்றும் சொல்வதாலும் பெரியோர்களுக்குத் தொப்பியை எடுத்தும் கைகுவித்தும் தலைகுனிந்து வணங்குவதாலும் தங்களுக்காக மற்றவர்களை மன்றாடச் சொல்வதாலும் இவர்கள் எண்ணப்படி இவர்களே சிருஷ்டிகராகிய யேசுவின் மகிமையை முற்றிலுமாக சிருஷ்டிகளுக்குக் கொடுக்கிறவர்களாக யிருக்கிறார்கள். இது தேவவணக்கமென்றே புரோட்டெஸ்டாண்டாருக்குள் சிலர் இராசாக்களுக்கு வணக்கத்துக் கடையாளமாகத் தொப்பியை எடுக்கக்கூடாதென்றும், வரி கொடுக்கக்கூடாதென்றும், (அர்ச். மத். 22-20, 21-1., அர்ச். இராய. 2-17.) இவ்வேதவசன தேவகட்டளையை மீறி நடக்கிறார்கள்.(c)

3-வது.—ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் உரோமான் கத்தோலிக்கருடைய பாரம்பரையை யூதர்களுடைய பாரம்பரியத்தோடிணைக்கத்தேடிய "காண்டர்பூரித்தேவாலயக் காணிக்கைப் பெட்டியின் கணக்கைப் பார்ப்போம். அதாவது முன்னமே காட்டியிருக்கிறபடி இவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய இரண்டு வருஷக் கணக்கில் முதல்வருஷக் கணக்கைத் தள்ளி இரண்டாம் வருஷக் கணக்கை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு "பெக்கட்டுக்கு 1000 பவுண்டாம், மரியம்மாளுக்கு 4 பவுண்டாம்" என்று சொல்லவந்தார்கள். இதில் முதலாயவர்களுடைய பொய்யைப் பாருங்கள். மரியம்மாளுக்கு 4 மட்டுங் காட்டி 0-1-8 தள்ளிபெக்கட்டுக்கு 954-6-3 க்கு மேல் 1000 மாகக்கூட்டி யுயர்த்துவது இவர்களுடைய மெய்யானகணக்கு? இவ்வளவுக்குள் இவ்வளவாய்ப் பொய் சொல்லுகிற இவர்கள் மற்றதில் எவ்வளவாய்ப் பொய்சொல்வார்களென நாம் நிதானிக்கவேண்டியது. ஆனதால் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய கணக்கு அபத்தமுமன்றி அஞ்ஞான சூரியனின் 18-ம். பொய்யாயுமிருக்கின்றது. இந்தப் பொய்யான கணக்குக்கா "நரிகளுக்குக் குழிக

(a)புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய செப புத்தகங்களைக் காண்க.

(b)1845-ம்வரு அமெரிக்கன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட புரோட்டெஸ்டாண்டார் எழுதிய சபைசரித்திரம் 468-ம். பக்கம்.

(c)புரோட்டெஸ்டாண்டு துரோகியல் ஐயர் எழுதிய தமிழ்ப் பூமிசாஸ்திரம் 433-ம். பக்கம்.

னும் ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக் கூடுகளுமுண்டு மனுஷ குமாரனுக்கோ தலைசாய்க்க இடமில்லை" என்றார். மேலுமிந்த வாக்கியத்தை அவர் பூதசம்பவைப் பார்த்துச் சொன்னவரல்ல. வேதபாரகரொருவன் "குருவே நீர் எங்கே போனாலும் உம்மைப் பின்செல்லுவேனென்று" சொன்னதற்கு மறுமொழியாக அவரிப்படி திருவுளம்பற்றினார். அதாவது நான் போகுமிடம் இவ்வுலகத்திலுமல்ல, இவ்வுலகத்துக்குரியதுமல்ல, பரலோக இராச்சியமும் அதற்குரிய வழியுமானதால் இங்கே யெனக்கு யாதொரு சந்தோஷமெனினும், மகிமை யெனினும், இளைப்பாறுமிடமெனினும் இல்லை. ஆகையால் அவ்விடத்துக்கான காரியங்களில் என்னைப் பின்செல்லு என்பதாக யேசுநாதர் பின்னிருவருக்குச் சொன்ன (அர்ச். லூக். 9.57, 61.) இவ்வசனங்களினால் தெரியவருகின்றது. இப்படியிருக்க மேற்படி தேவவாக்கியத்தை அக்காணிக்கைப் பெட்டிக்குச் சம்பந்தப்படுத்தி "மனித குமாரனுக்கோ ஒன்றுமில்லையாம் என்று ரோமைச்சபையைப்பற்றிச் சொல்லாரோ" என்ற அது மதிதப்பின வார்த்தையா யிருக்கின்றதென்றறியவும்.

4-வது.—"ரோமான் கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்தவர்களுடைய ஆலயங்களிலெல்லா மிதையறியலாம்" என்றால் உலகமெங்குமுள்ள கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்துவர்களுடைய தேவாலயங்களிலெல்லாம் போய் ஒன்றும் விடாமல் சுற்றிப் பார்த்திருப்பார்களென்னவோ. இது பொய். இந்தத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கத்தோலிக்கருடைய ஒரு தேவாலயத்தை முதலாய் இவர்கள் சரியாயறிந்திரார்களென்றெண்ணுகிறோம். பின்னைத இவர்களறிந்தார்கள் அங்கிலேயதேசத்துக்குப்போய் காண்டர்பூரித் தேவாலயத்தினுள் அதைப்பார்த் தறிந்திருப்பார்களோ? பரிச்சேதமில்லை. இன்ன வருஷத்திலென்று குறிப்பற்றதும் தங்கள் முன்னோர்கள் சொன்னதுமான பாரம்பரியக் கதையை யநுசரித்திருக்கின்றார்கள். இதிலிவர்களறிந்ததென்ன? மரியம்மாளுக்கு ஒரு பெட்டி யென்றும், ஏ-பேதுருக்கு ஒரு பெட்டி என்றும், யேசுநாதருக்கு ஒரு பெட்டியென்றும் அறிந்தார்களே யல்லாது இவர்கள் திருச்சபையின் பாரம்பரை வேதவிஷயத்தைப் பூசகர்களுடைய பாரம்பரியத்தோடு சம்பந்தப்படுத்த எடுத்துக்காட்டியபடி. கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்துவர்களில் யாதாமொருவர் "தங்கள் மாதாபிதாக்களுக்குச் செலுத்தவேண்டியவைகளைத் தேவாலய காணிக்கைக்குப் போட்டுவிட்டு அவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்று" சொல்லுவதாக இவர்கள் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை, அறிந்ததுமில்லை; இதெல்லாம் புரோட்டெஸ்டாண்

டாருடைய ஆசைக்கும் காய்மகாரத்தினால் லெடுத்துக் கட்டிய குண்டணிக்கதையுமே யல்லாது வேறல்ல.

5-வது.—கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் தேவாலயங்களில் காணிக்கைப் பெட்டிகள் வைத்திருந்தாலும், அவைகள் எந்தெந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்பேருக்குக் குறித்துவைத்திருந்தாலும், அவைகளில் அதிகம் தாழ்வு தொகைவிழுந்திருந்தாலும் அவைகள் தேவஸ்தோத்திர பணிவிடைக்காகவும் மனிதரீடேற்ற ஆத்தும நன்மைக்காகவும் செலவிடுகிற ஒரு பொருளேயல்லாது மற்றப்படியல்ல. மேலும் ஒருவர் பேருக்கு அதிகபணம் விழுந்தால் அதிக மகிமையென்றும் ஒருவர் பேருக்குக் குறைந்த பணம் விழுந்தால் குறைவான மகிமையென்றுமல்ல, இது புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய வம்பான வார்த்தைகளேயல்லாது பரலோக பரிசுத்தவான்களுக்குள்ளும் அவர்களுடைய நேசப் பத்தராகிய யேசுநாதருக்குள்ளும் அந்தப்பாடில்லை. அந்தப் பரிசுத்தவான்களை அவர் தாமே தம்மோடு மகிமைப்படுத்தி (உரோ. 8-30 காட்சி. 3-21.). அவரவர் கிரியைக்குத் தக்கதாய் நிறைவை யளித்திருக்கிறார்.

அல்லாமலும் "இந்தச் சிறியவர்களில் ஒருவன் சீஷனாயிருக்கிறதினிமித்தம் அவனுக்கு ஒரு கலயம் தண்ணீர்மாத்திரம் தாகத்துக்குக் கொடுக்கிறவன் தன் பலனை இழந்துபோகானென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்." (அர்ச். மத். 10-42. அர்ச். மாற். 9-41.) என்பதாய் நம்முடைய அப்போஸ்தலர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன ஆண்டவர் தமது நேசர்களாகிய பரிசுத்தவான்கள் பேரால் செய்யப்படுகிற தரும காணிக்கைகளைப்பற்றி அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்து அதைச்செய்தவருக்குத் தக்க பலனை யளிப்பாரேயல்லாது புரோட்டெஸ்டாண்டார் சொல்வதைப்போல "மனித குமாரனுக்கோ ஒன்றுமில்லையாம்" என்று உரோமான் கத்தோலிக்குச் சபையைப் பற்றிச் சொல்லவுமாட்டார். இதினால் தமது மகிமையை அவர்களுக்குக் கொடுத்ததாக எண்ணிப் பெருமைகொள்ளவு மாட்டார். இதுநிமித்தம் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள்படும் பரிதாபத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவு மாட்டாரென்றறிக.

XVII.—சல்லாபம்.

"ரோமைச்சபையின் சாமிமார்களில் அநேகம் பேர்களுக்கும் சில்லாச் சபையாருக்கும் அவர்கள் செய்யும் செபங்க

ளின் கருத்தை இன்னதென்று தெரியாது. வாயினால் மாத்திரம் சொல்லி மனதினாலதின் பொருளையறிந் துணராதிருக்கிற இவர்களுக்கு இந்தப் பாரம்பரியகண்டனை யொருபோதனையாகாதா?'' என்று ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் ஒரு விடை பகர்ந்தார்கள். ஆ! ஆ! இவர்கள் எவ்வளவு கெட்டித்தனமாய்ச் சொல்லிப்போட்டார்கள். இதற்கு நாம் என்ன சொல்லலாம். உரோமான் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் உலகமெங்கும் 1000-க்கு மேலான மேற்றிராணிமார்களும் 25 லட்சத்துக்கு மேலான குருப்பிரசாதிகளும் 17 கோடிக்கு மேலான கிறீஸ்தவர்களும் உண்டே. இவர்களெல்லாரையும் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் ஒருவர் தவறாமல் அவரவர் பிரதிதினம் செய்யும் காலைமாலைச் செபங்களையும் தனித்தனியான இருதய சிந்தனைகளையும் பார்த்தறிந்துவந்தது பெரிய தோராச்சரியமாயிருக்கின்றது. ராமசுவாமிபிள்ளையவர்களென்றால் ஒரு மனிதனென்றெண்ணியிருந்தோம். இவர்கள் தெய்வீக சர்வஞ்ஞானமுடையவர்களென்று நமக்குத் தெரியவே தெரியாது. இப்படி இவர்கள் சர்வஞ்ஞரென்று தெரிந்தால் இப்புத்தகமியற்றத் துணியமாட்டோம். வினவில் இவர்களுடைய பெருமை யாருக்குமே. ஆனால் "சிருஷ்டிகர்த்தாவுக்கே உரிய விசேஷலட்சணங்களாகிய சர்வஞ்ஞானம் சர்வ வியாபக மில்லாமல் எங்கும் வியாபித்து எல்லோருடைய ஜெபங்களையும் கேட்கவும் இருதய சிந்தனைகளை அறியவும் எப்படிக்கூடும்' (a) என்ற முத்தய பிள்ளையவர்களது கூட்டாளியாகிய ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களுக்கிருக்கிற சர்வவியாபகத்தையும் உலகமெங்குமுள்ள கத்தோலிக்கருடைய மனதுக்குள்ளிருக்கிற இருதய சிந்தனைகளையறியக்கூடிய சர்வஞ்ஞானத்தையும்பற்றி என்ன சொல்வார்களோ தெரியவில்லை.

மேலும் சிந்தனைப்பறிகொடுத்த இவர்கள் பெயர்கொண்டாமர் அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய சர்வஞ்ஞானம் சர்வ வல்லமை இல்லாதிருந்தாரே; அவருக்குக் கிடையாத சர்வஞ்ஞானம் வல்லமை இவர்களுக்கெப்படிக் கிடைத்ததோ தெரியவில்லை. ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டரே நீங்களே கிரகித்துப் பாருங்கள். உலகமெங்குமுள்ள அத்தனைக்கோடி கிறீஸ்தவர்களையும் குருப்பிரசாதிகளையும் இவர்கள் கண்டறிந்துணர்ந்தவகை எப்படி? அல்லது இவர்களுக்குப் புறநினைவர் எவர்? ஆ! இதைப்பார்க்கிலும் மலைப்பிரமாண்டமான பொய் உலகத்திலுண்டோ? மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சில கிறீஸ்தவர்களைப் பார்த்திருப்பினும் கத்

(a) முத்தய பிள்ளையவர்கள் வணக்கத்தவறு என்னும் புத்தகம் 27-ம். பக்கம்.

தோலிக்குச் சுவாமிமார்களில் ஒருவனையென்கிலும் கண்டறிந்திரார்கள். அவர்கள் முகத்தை முதலாயிவர்கள் பார்த்தார்களோ என்னவோ தெரியாது. இப்படியிருக்க இவர்கள் புறநினைவோ இம்மலைப்பிரமாண்ட புளுகு சஞ்ஞான சூரியனின் 19-ம். பொய்யென்றறியவும். மற்றப்படி அவர்கள் சொல்லியதற்குக் கத்தோலிக்கர் செய்யும் செபங்களின் கருத்தும் அவர்கள் மனதிலின் பொருளையறிந் துணர்த்தலும் இன்னதெனத் தேவன் அவர்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டளித்திருக்கிற எண்ணிமுடியாத நன்மைகளே விடையெனக் கண்டுணர்வார்களாக.

பின்னும் காணிக்கைப் பெட்டிகளை விட்டுவிடாமல் அவர்கள் சொல்வதாவது "பெங்கட்டுக்கும், மரியம்மாளுக்கும், வேதசாதருக்கும் காணிக்கைப் பெட்டிகள் வைத்துப் பேதைஜனங்களின் அறிவாகிய கண்ணில் தங்கள் பாரம்பரைக் கதைகளாகிய மண்ணைப்போட்டு யேசுநாதனை மறந்து மற்றிருவருக்கும் காணிக்கைபோடச் செய்ததும் பாவவிமோசனமென்றும் பிதுர் [illegible] உத்தரிப்புஸ்தலத்திலிருந்து [illegible] பணங்களை வசூல்செய்து இலவசமாய் [illegible] என்றும் [illegible] தங்கள் பாரம்பரிக்கப்பட்டது என்னும் [illegible] அல்லவோ" என்கிறார்கள். மேற்படியத்தினால் ரோமைச்சபை [illegible] காணிக்கைப் பெட்டிகளைப்பற்றிய கணக்குகள் பொய்யெனவும் என்னவும் அவைகளல்ல திருச்சபையின் பாரம்பரை எனவும் [illegible] அறிவாகிய கண் [illegible]த்திருக்கிறோம். ஆனால் பேதை ஜனங்களின் அறிவாகிய [illegible] யேசுநாதனை மறந்துவிடச்(a) செய்ய [illegible] மண்ணைப்போட்டு [illegible] பாரம்பரை வேத உபதேசங்களோ? புரோ [illegible] திருச்சபையின் பாரம்பரை வேத உபதேசங்களோ? வேதட்டெஸ்டாண்டாரின் பல தாறுமாறான போதனைகளோ? வெளிப்படுத்திக் காட்டி வருகிறோமே, இது இப்போது முதலாய்ப் பிரத்தியட்சமாயறிந்து வருகிறோமே, இது எடுத்துக்காட்டவும் வேண்டுமோ? கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடியேன்? அப் பாவவிமோசனக் பணங்களை வசூல்செய்ததாய் இவர்கள் கண்டார்களோ? இது கந்

(a) நாங்கள் யேசுநாதனை விசுவசிக்கிறோம் அவரைக்குறித்து எப்பொழுதும் பிரசங்கிக்கிறோம் என்பார்கள், புரோட்டெஸ்டாண்டார் இப்படிச் சொல்வதில் பலனொன்றுமில்லை; யேசுநாதருடைய கற்பனைகளிலும் போதனைகளிலும் பல தாறுமாறான சந்தேகங்களை யூட்டிப் பேதைஜனங்களின் அறிவாகிய கண்களைக் குருடாக்கி அவனவன் தன் தன் அபிமானப்போதகன் போதனைகளில் நம்பிக்கைவைத்து அவருடைய அந்நியமெய்ப்போதகன் [illegible] இந்தப்படியே கனைத் தன்றுயதே அவரை மறந்துவிடும் செய்கையாம். இந்தப்படியே [illegible] கற்பனையை மீறித் தங்கள் தங்கள் கற்பனையின்பேரில் நம்பிக்கை வைப்பதே புரோட்டெஸ்டாண்டு கொள்கையென்றறியவும்.

ஞான சூரியனின் 20-ம். பொய்யென்றறியவும். உத்தரிப்புஸ்தலத்திலுள்ள ஆத்துமாக்களுக்காகத் தரும காணிக்கைகளைத் திருச்சபையின் ஆரம்பகாலமுதல் செலுத்திவந்திருக்கிறது மன்றிப் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலும் மரித்தவர்களுக்காகத் தரும காணிக்கைகளைச் செலுத்திச் சேவித்துவந்தார்கள். (2-மக். 12-44-46.)(a) இதனால் இலவசமான இரட்சிப்புக்கு இடமென்ன? தேவகற்பனைக்கு மீறுதலென்ன? "இவர்களுக்குச் செய்யப்பட்டது எனக்கே செய்யப்பட்டதென்று" (தருமத்தைப் பற்றிச்சொன்ன) யேசுநாதர் நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுப்பாராகில் இவர்கள் சொல்லிய இலவசமான இரட்சிப்புக்கு மீறுதலாகவேண்டுமே. அப்படியானால் இவர்கள் தருமசங்கம் ஏற்படுத்திப் பணந்தண்டுவதும் பிரசங்கம்பண்ணச் சம்பளம்வாங்குவதும் "இலவசமான அவ்விரட்சிப்புக்கு" இடறலாய்த் தேவகற்பனையை மீறி நடப்பதாகுமே. ஆனதால் உத்தரிக்கிறஸ்தலமின்னதென்றும் இலவசமான இரட்சிப்பின்னதென்றும் அதற்குச் செய்யுந்தேவ சம்பந்தமான காரியங்களை இன்னதென்றும் பகுத்தறிவில்லாமல் பேசுவது இவர்கள் பரிசுத்த வேதாகமங்களையும் அதற்கொப்பப் பரிசுத்தப் பிதாக்களுரைத்த வேதசாஸ்திரங்களையும் பார்த்துணராக் குருட்டாட்டமுள்ள குற்றமென்றறியவும்.

XVII.—சல்லாபம்.

இதன்பின் சாமுவல் பிள்ளையவர்கள் தமது நூல் 18-ம் பக்கமுதல் 39-ம் பக்கம்வரை திருச்சபையின்பாரம்பரை வேத உபதேசங்களுக்கு விரோதமாய், அந்தப் பிதா அப்படி யெழுதியிருக்கிறார், இந்தப்பிதா இப்படி யெழுதியிருக்கிறார் எனத் தங்கள் வழிக்கு வந்ததை வம்பாய் எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு பலவிதக்கதை கதைத்துப் புலம்பிக்கொண்டுபோகிறார்கள். ஆனால் பிதாக்களுடைய நூல்களை இவர்களெடுத்துக் காட்டுவதில் பயனொன்றில்லை சந்தேகமுண்டு. இவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் அந்நூல்கள் நம்பிக்கைக்குரியதல்லவென்பதைப்பற்றி இதின் முந்தின சல்லாபங்களில் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதாவது

(a) இந்த மக்கபேய ஆகமங்களைப் புரோட்டெஸ்டண்டார் வேதாகமங்களல்லவென்று சொல்ல வருவார்கள். அவைகள் வேதாகமமல்லவென்று இவர்களுக்குச் சொன்னதார்? இவர்கள் கைக்கொண்டிருக்கிற ஆகமங்கள் ஏதிலென்றாலும் அவைகள் வேதாகமமல்லவென்று எழுதப்பட்டிருக்கக் கண்டோமென்று எண்பியாதபட்சத்தில் இவர்கள் சொல்வது நம்பிக்கைக்குரியதல்ல. இவர்கள் வாய் பேச்சு அசத்தியம்.

பிதாக்களுடைய நூல்களெல்லாம் அழிந்து போய்விட்டது இப்போதொன்றுமில்லை என்பதாய் முத்தயபிள்ளை யவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனதால் இவர்கள்கையில் இருக்கிற பிதாக்களுடைய நூல்களெல்லாம் டூபின் என்பவனால் பிசகாய்ச் செய்தவைகளாயிருக்கலாமே யல்லாது வேறல்ல வென்பதாய்த் தெரியவருகிறது. ஆகிலும் அவைகளின் விசேஷம் இன்னதென ஒவ்வொன்றையும் இச்சல்லாபத்தி லெடுத்துக்காட்டி விடைபகர்ந்து அடுத்த சல்லாபங்களில் பாரம்பரைவேத சத்தியம் என்னவென அதின் உண்மையைத் தெரிவிப்போம்.

1-வது.—இதில் முந்த முந்த சாமுவல் பிள்ளை யவர்கள் சொல்வதாவது "பாரம்பரையானது விசுவசிக்கப்பட வேண்டியவைகளில் ஒன்றாகில் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதிய அப்போஸ்தலமார் ஏன் அதை எழுதாமல் விட்டுவிட்டார்கள்? வேண்டுமென்று அல்லது அறியாமையினால் எழுதாமல் விட்டுவிட்டார்களென்பது பரிசுத்தாவியைக் குறைப்படுத்துவதாகும்" என்கிறார்கள். இதுபிசகு, எப்படியெனில் யேசுநாதர் தமது அப்போஸ்தலர்மார்களை நோக்கி நீங்கள் எழுதிப் போதியுங்கள், அல்லது, எழுதாமல்போதியுங்கள் என்று சொல்லாமல் "நீங்கள் போய்ச் சகல ஜனங்களுக்கும் உபதேசித்துப் பிதாவுடையவும் சுதனுடையவும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவுடையவும் நாமத்தினாலே யவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுத்து நான் உங்களுக்குக் கற்பித்த தெல்லாவற்றையும் அநுசரிக்க அவர்களுக்குப் போதியுங்கள் இதோ நான் உலகமுடியுமட்டும் எந்நாட்களிலும் உங்களோடுகூட இருக்கிறேன்" (அர்ச். மத். 28-19, 20.) என்றதினால் எழுதிப் போதிக்கவாவது எழுதாமற் போதிக்கவாவது சகல அதிகாரமும் அவர்களுக்கு உண்டு. (பரிசுத்த ஆவி என்று இவர்கள் தப்பிதச் சொல்லப்படுகிற) "இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் வரும்போது அவர் எல்லாச் சத்தியங்களையும் உங்களுக்குப் போதிப்பார்." (அர்ச். அருள. 16-13.) என்றுவசனிக்கப்பட்டிருக்கிறதே யல்லாது எழுதுவார் அல்லது எழுதச் சொல்லுவார் என்றிருக்கிறதில்லை. ஆனதால் எழுதாமல் போதிக்கிறது அறியாமையுமல்ல இஸ்பிரீத்துசாந்துவைக் குறைப்படுத்துகிறதுமல்ல. ஆனால் நமது கர்த்தர் திருவுளம்பற்றிய (அர்ச். மத். 12-31.) இவ்வசனங்களின்படி இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் திருச்சபையில் நடப்பித்துவரும் அற்புதக்கிரியைகளையும் விசுவாசத்துக்கடுத்த சத்தியங்களையும் மறுதலித்து நிந்திப்பதும் அந்தப்படி இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் விசேஷதம்மைக்கொண்டு (அர்ச். லூக். 1-43.) [illegible] சியத்தில் சொல்வ

தை மறுத்து "ஆராட்ப்ர்" என்றால் "தேவனுமல்ல" அவரை ப்பெற்றவளோ என்றால் "தேவனுடைய தாயாரு"மல்லவென்று சர்திப்பதுமே இஸ்பிரீத்துசாந்துவைக் குற்றப்படுத்துகிற கொடும்பாதகமென ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அறியக்கடவார்கள்.

2-வது.—"பாரம்பரைகள் எழுத்துக்கு வராதிருந்தவும் அவைகளில் பொய் கலவாமலிருக்கும் படிக்குத் தலைமுறைதலைமுறையாய்ப் பாதுகாக்க வேண்டியதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதாக அப்போஸ்தலர்களால் வேதாகமத்தில் சொல்லப்படவுமில்லை" என்று ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அந்தப்படி வேதவசனங்கள் எழுத்துக்கு வந்தாலும் எழுதப்பட்ட வேதாகமங்கள் இத்தனை வருஷம் அவைகளில் பொய்கலவாமலிருக்கும் படிக்குத் தலைமுறை தலைமுறையாய்ப் பாதுகாக்கவேண்டியதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பதாக அப்போஸ்தலர்களால் வேதாகமத்தில் சொல்லப்படவுமில்லை என்பதேயதற்கு மறுமொழி. ஆகையால் அவ்வேதாகமங்கள் திருச்சபையால் எப்படி பாதுகாக்கப்பட்டுவந்ததோ அப்படியே பாரம்பரை வேதவுபதேசமுறைமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்ததென்றறிவார்களாக.

3-வது.—ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் மூன்று காரியம் தொடர்ச்சியாய்ச் சொல்லுகிறதென்றால் முதலாவது "நல்ல ஞாபகமும் உண்மையும் யோக்கியமுமுள்ளவர்கள் வழியாய்ப் பாரம்பரியம் வராவிடில் அது நம்பிக்கைக்கு அருகமல்ல வென்பது யாவருக்குந்தெரிந்தகாரியம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்படி ஞாபகமும் உண்மையும் யோக்கியமு முள்ளவர்கள் வழியாய் வேதாகமம் காலாடையில் எழுதி வராவிடில் அது நம்பிக்கைக்கு அருகமல்லவென்பதும் யாவருக்கும் தெரிந்தகாரியமல்லவோ. இப்படியிருக்க இதை அறியாமல் பேசுவது புத்திக்கு ஏற்றதல்லவோ. ஆகையால் உண்மையோடு வேதாகமங்களை காலாடையில் எழுத்துக்குக் கொண்டுவந்த சாதாரணக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையாரே அதின்பாரம்பரை வேத உபதேசமுறைமைகளையும் காலாடையில் உண்மையோடுரைத்து நடத்திவந்தார்களென்றறிவார்களாக. இரண்டாவது "மார்க்கவயிராக்கியத்தினால் மனிதர்கள் வெகுவானதப்பிதங்களை விதைக்குவார்களென்பது உலகசரித்திரங்களினால் பட்டப்பகல்போல வெளியாயிருக்கிறது" என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்படி மார்க்கவயிராக்கியத்தினால் மனிதர்கள் வேதாகம வசனத்திலுள்ளும் வெகுவான தப்பிதங்களுள்ளும் இறங்கு வார்களென்பது புரோட்டெஸ்டாண்டு பலகொள்கைகளினாலும் அவர்கள் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளினாலும் "பட்டப்

பகல்போல் வெளிச்சமாயிருக்கிறது" உண்மைதானே. அதுபோல யேசுநாதரும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவரும் எப்பொழுது மென்றென்றைக்கும் வாசமாயிருந்து நடத்திவருகிற சத்திய கத்தோலிக்குத் திருச்சபையையும் எண்ணிச் சொல்லுது பிசகென்றறிவார்களாக. மூன்றாவது "பாப்புக்கள் சங்கத்தார் பிதாக்களின் தன்மையும் இத்தன்மைத்தென்று அவர்கள் நடபடியாகமங்களே காட்டுகின்றன. இவர்கள் வழியாய்ச் சுத்த சத்தியபோதனை பொய்யாகிய அசத்தம் கலவாமல் வருதல் அசாத்தியம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். பாப்புக்கள் சங்கத்தார் பிதாக்களின் வழியாகவே சத்திய வேதாகமங்கள் பொய்யாகிய அசத்தங்கலவாமல் சுத்தப் பரம்பொருளாகத் தலைமுறைதலைமுறையாய்ப்பாதுகாக்கப்பட்டு வந்ததென்பது சத்தியம். இதற்குப்புரோட்டெஸ்டாண்டாரும் ஆட்சேபமொன்றி ஒத்துக்கொள்வார்கள் போலவாம். அப்படியிருக்க அந்தப் பாப்புக்கள் சங்கத்தார் பிதாக்களின் வழியாக வந்த பாரம்பரை வேதசத்திய உபதேசமுறைமைகள் மட்டும் பொய்யாகிய அசத்தங்கலவாமல் வருதல் அசாத்தியமென்று எப்படிச் சொல்லலாம்? இது புத்தி ஞானமுடையோர் சொல்லக்கூடியதோ?

மேலும் அந்தப் பாப்புக்கள் சங்கத்தார் பிதாக்களில் (யூதாஸ் கரியோத்தைப்போல) சிலர்தவறிப்போயினும் மற்றைய எவரும். தங்கள் அங்கிகளைத் தேவாட்டுக்குட்டியின் திருரத்தத்தில் தோய்த்துடுத்தினவர்களாய்த் தங்கள் விசுவாசமென்னும் கேடகத்தைப்பிடித்து (எபே-6-16.) இவ்வுலகம் பசாசு சரீரமென்னும் சத்துருக்களோடு போர்புரிந்து சாங்கோபாங்க தேவப்பிரவேச செபத்தியானமென்னும் பல ஆத்துமபாணிகளோடு அதைஜெயம் கொண்டு பரலோகமுடி பெற்றோங்கிய உத்தம பக்தர்களென (அதற்குச் சாக்ஷிகளடங்கிய) நமக்கிருக்கிற அவர்கள் நடபடியாகமங்களே மெய்ப்பிக்கின்றன. ஆகையாலிவர்கள் வழியாய் வந்த சுத்தசத்திய வேதாகமங்களும் பாரம்பரை வேதஉபதேச முறைமைகளும் பொய்யாகிய அசத்தங்கலவாமல் பரிசுத்தமாய் வருதல் அசாத்தியமல்ல, சத்தியம் என்றறிவார்களாக.

4-வது.—"அப்போஸ்தலர்களால் அநுசரித்து வந்ததும் புரோட்டெஸ்டாண்டு கிறீஸ்தவர்கள் அநுசரித்து வருகிறதுமான சத்திய வேதக்கொள்கைகள் தவிர மற்ற ரோமைச்சபைக் கொள்கையாவும் கிறிஸ்துபிறந்த 5-ம் நூற்றாண்டுக்குள் திருச்சபையில் நிலைபெறவில்லை" என்கிறார்கள். திருச்சபையில் நிலைபெற்றதாம் நிலைபெறுதலும் இவர்கள் என்னத்தைக் கண்டார்கள். அத

ஸர்பிவினர்கள் திருஷ்டாந்தப்படுத்துவது அநற்கொத்துவருமா?
அதைப்பின்னுலே பார்ப்போம். இப்போது அவர்கள் சொல்லிய
படி புரோட்டெஸ்டாண்டார் அநுசரித்து வருவது அப்போஸ்
தலர்கள் அநுசரித்து வந்த சத்திய வேதக்கொள்கையென்றால்
அப்போஸ்தலர்மார் தங்களில் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாமல்
விபரீதப்பலகொள்கையாய்ப் பிரிந்திருந்தார்களோ? பரிசேதமில்லை.
தங்களோடு ஏகஐக்கியமின்றி விபரீதமாய்ப் போதித்தவர்களைத்
தங்களைவிட்டு நீக்கிச்சபித்துச் சாத்தானுக் கொப்புக்கொடுத்திருக்கி
றது (1-திமோ. 1-20. யூதா. 3, காட்சி. 2-2, 6.) மன்றி திருச்
சபையில் அப்படிப்பட்ட பிரிவினைகளான விபரீதக்கொள்கை
களிருக்கக்கூடாதென்று வெகுகண்டிப்பாய் எச்சரித்து மிருக்
கிறார்கள். (உரோ. 16-17, 1-கொரி. 1-11, பிலி. 3-17, 19) இப்
படியிருக்க ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் ஐக்கியமற்ற தங்கள் புரோ
ட்டெஸ்டாண்டு பல விபரீதக்கொள்கையை அப்போஸ்தலர்கள்
அநுசரித்த ஏகசத்திய வேதத்தோடிணைத்துச் சொல்வது மகா
பெரிய பிசகாயிருக்கின்ற தானதால், இது சுஞ்ஞானசூரியனின்
21-ம். பொய்யெழுந்ததியவும். அன்றியும் சத்திய வேதகொள்கை
யென்றால் ஒரே வகைப்போதகத்தோடு ஏகசத்திய விசுவாசத்துக்
குடைந்தப் பிரிவினைகளின்றி (உரோ. 16-17-1 கொரி. 1-11) யிரு
க்கவேண்டுமே. இதைப் பற்றியே நமது இரட்சகரும் "ஒரே மந்
தையும் ஒரே மேய்ப்பனு மாகுமென்று" நமது திருச்சபையைக்
குறிப்பிட்டுத் திருவுளம் பற்றி யிருக்கிறார் (அர்ச். அருள. 10-
16.) அப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டு என்பது இரு நூறு
க்கு(a) மேலான பல கொள்கைகளாய்ப் பிரிந்து ஒருவர்க்கொருவர்
விபரீதமாய்ப் போதித்து அவரவர் அநுஷ்டித்து வருவதே மெய்
யெனச் சலஞ்சாதித்துக் கலகப்படுவது அறைதெரியாமற் கிடக்கவி
ல்லறதே. இதில் எந்தக்கொள்கை சத்திய வேதமென்றெப்பித்த
பிள்ளையல்லவோ அதுவும் அப்போஸ்தலர்கள் அநுசரித்து வந்த
மெய் வேதக்கோட்பாட்டோ வருகின்றதா இல்லையாவென்று
பார்த்தறிந்து சொல்லவேண்டியதா யிருக்க இவர்கள் திடீரென
புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களைப் பொதுப்பட அப்படிப் புகழ்ந்து
சொன்னது சிரிப்புக்குரிய வார்த்தையா யிருக்கின்றது. ஆனால்
தேவனுடைய சர்வேசுரன் திருவுளம் பற்றிய கற்பனைகளின்படி
அப்போஸ்தலர்கள் கைக்கொண்டநுசரித்ததாம் அவர்கள் வழி
யாய்ப் பரம்புக்கள் பிதாபிதாக்கள் பொதுவான சங்கத்தாரென்ற

(a) புரோட்டெஸ்டாண்டார் பிரசுரம் செய்கிற ஜெனிவைக் கொடி
என்னும் 1884-ம் வருஷத்துப் பெப்ரவரி மாத பத்திரிகை 2-ம். பக்கம்.

பரிசுத்தக்கத்தோலிக்குத் திருச்சபையாரால் அநுசரித்து வரு
கிறது மான ஏகசத்திய வேதமே யல்லாது மற்றப் புரோட்டெஸ்
டாண்டுக் கொள்கைகள் யாவும் கிறீஸ்து பிறந்த 16-ம். நூற்றாண்
டுக்குமுன் நிலைபெறவில்லை. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் 1529-ம்.
வருஷத்துக்குப்பின் பல கொள்கைகளையுடைய இது நூதனமா
யுண்டானபடியால் அதற்குமுன் புரோட்டெஸ்டாண்டு என்கிற
இந்தப்பெயர் கிடையவே கிடையாதென்றறியக்கடவார்களாக.

5.-வது.—ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் கத்தோலிக்குத் திருச்
சபையின் அநுஷ்டானத்துக்கு விரோதமாகப் பூர்வ பிதாக்களின்
போதனையென ஏற்படுத்திச் சொல்லும் சில உதாரணங்களைப்
பார்ப்போம். அதேதென்றால் "திருச்சபையானது சுவர்களால் கட்
டப்பட்டதல்ல உண்மையான கொள்கையை யுடையவர்கள்தான்
திருச்சபை. பதினைந்து இருபது வருஷத்துக்குமுன் இவ்விடத்தி
லிருக்கிற ஆலயங்களைச் சுற்றிப் பதிதர்களிருந்தார்கள். ஆலயங்க
ளும் அவர்கள் கைவசமிருந்தன. அந்தக் காலத்தில் திருச்சபை
யானது உண்மையான விசுவாசிகளிடத்திலிருந்தது" என்று அர்ச்.
ஜெரோம் என்பவர் அறிவிக்கிறார் என்பதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.
இதினால் அர்ச். ஜெரோம் திருச்சபை வழுவிப்போய்விட்டதென்று
சொல்லுகிறாரா? இல்லை, அல்லது பாரம்பரை வேத உபதேசமெ
ன்று சொல்வது பொய்யென ரூபிக்கிறாரா? இல்லை, அல்லது வேதா
கமத்தைக் கையில் வைத்திருக்கிறவர்கள்தான் திருச்சபையென்
கிறாரா? இல்லை "உண்மையான கொள்கையை யுடையது
தான் திருச்சபை" யென்று அறிவிக்கிறார். அந்த உண்மையான
கொள்கை எது என்றால் முந்தி நாம் சொல்லியபடி இப்போது
கத்தோலிக்குத் திருச்சபையினால் ஏக விசுவாச ஐக்கியத்தோ
டநுசரித்துபதேசித்து வருகிறகொள்கைதான் என்பதற்குச் சந்
தேகமில்லை. இதற்குப் புரோட்டெஸ்டாண்டாருமே அத்தாட்சி
கொடுக்கிறார்கள்.(a) இதுதவிர அக்காலத்தில் பதித கூட்டங்கள்
பெருகித் திருச்சபையின் தேவாலயங்களநேகம் அவர்கள் கைவச
மிருந்தனவென்றாலும் அதினால் திருச்சபை யற்றுப்போனது
மில்லை. அல்லது பாரம்பரை வேதசத்தியம் விட்டுப்போனது
மில்லை "திருச்சபையானது உண்மையான விசுவாசிகளிடத்திலிருக்
தன" வென்றறிவிக்கிறார். முந்நூற்று முப்பது வருஷங்களுக்கு
முன் இங்கிலாந்து தேசத்தில் பல பதித கொள்கைகள் மும்முரமா
கப் பெருகி அத்தேசத்திலுள்ள கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின்

(a) புரோட்டெஸ்டாண்டார் எழுதி அச்சப்பதிப்பித்திருக்கிற திரு
ச்சபை வினாவிடை சரி. 152-ம். பக்கம்.

தேவாலயங்கள் சந்நியாசி மடங்களெல்லாம் அப்பதிதர்கள் வைசமாயின. அதினால் திருச்சபை யற்றுப்போய் விட்டதா? பிரம்மனை வேதசத்தியம் நீங்கிப்போய் விட்டதா? பரிச்சேதமில்லை. அப்போதுள்ள அர்ச். பாம்பானவர் மேற்றிராணிமார் குருக்கள் முதலான உண்மையான விசுவாசிகளிடமிருந்து மற்றத் தேசங்களிலும் பெருகிக்கொண்டு வந்தது. இதுபோலவே அக்காலத்தில் அர்ச். ஜெரோம் என்கிற ஈரோணிமுஸ் என்பவர் இருந்த இடத்தில் பதிதகூட்டங்கள் பெருகி அங்கேயுள்ள தேவாலயங்கள் அவர்கள் கைவசமிருந்தபோதிலும் மற்றவிடங்களிலுள்ள மேற்றிராணிமார் குருக்கள்மார் முதலிய உண்மையான விசுவாசிகளிடமிருந்து திருச்சபை பெருகிக்கொண்டு வந்ததென்பதே அர்ச். ஜெரோம் என்பவர் சொல்லியதின் தாற்பரியம். ஆனதினாலேயே "திருச்சபையானது சுவர்களால் கட்டப்பட்டதல்ல" வென்கிறார். அதாவது மனிதர்களால் கட்டப்பட்ட சுவரானது விரோதிகளால் பிடுங்கிக்கொள்ளவும் அதைத் தங்களிஷ்டப்படி நையாடவும் அல்லது அதை இடிக்கவும் பாழாக்கவுங் கூடும். ஆனால் திருச்சபையானது இராயென்கிற கல்லின்மேல் அஸ்திவாரமிட்டு அவ்வேகத் தலைவனோடு அப்போஸ்தலர்கள் நிர்க்கதரிசிகளாகிய உண்மையான விசுவாசிகளினாலாய்ச் சேர்ந்திணைந்ததுமன்றிக் கட்டப்பட்டதனால் இதற்கு விரோதமாய் எத்தனைப் பதிதக்கூட்டங்கள் கூடினாலும் இதைத் தங்களிஷ்டப்படி கைவசப்படுத்தவும் இடிக்கவும் பாழாக்கவும் கூடாதென்பதேயாம். அப்படியே தேவகுருவாக்கும் தமது திருச்சபையை "நரகத்தின் வாசல்கள் மேற்கொள்ள மாட்டாது" என்றுரைத்திருக்கிறது. (அர்ச். மத். 16-18.) அதாவது நரகத்தின் வாசல்களாகிய பதிதர்களால் ஏழுப்பப்படுகிற அஞ்ஞானம், மற்றப் பதிதக்கூட்டங்கள் யாவும் தங்கள் தாமதங்களால் அந்தத் திருச்சபையை மேற்கொள்ள மாட்டாவென்பதேயாம்.

6-வது.—"தேவனை நோக்கி உங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடுங்களென்று சொல்லிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், உங்களைப் போலொத்த ஊழியக்காரரிடமாவது மனிதர்களிடமாவது உங்கள் பாவங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டியதில்லை, அவர்களிடம் வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பதாவது உங்களுக்குப் போதிக்கவில்லை என்று கிரிசோஸ்தம் என்னும் பூர்வபிதா அறிவிக்கிறார்" என்றும் "இதுதானே சாமிமாரிடம் பாவ அறிக்கை செய்வதற்கு நல்ல ஆதாரம்" என்றும் சொல்லி ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் விகடவார்த்தையி லிறங்கிவிட்டார்கள். ஆனால் கிரிசோஸ்தம் என்ற அர்ச். கிரிசோஸ்தமு உங்களைப்போலொத்த அதாவது

உங்களோடு வேலைசெய்கிற ஊழியக்காரரிடத்திலாவது மற்ற மற்ற மனிதர்களிடத்திலாவது உங்கள் பாவங்களை வெளிப்படுத்தாமல் தேவனிடத்தில் அதாவது தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அவருடைய ஸ்தானாதிபதிகளாகிய குருக்கள் மாரிடத்தில் உங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடுங்கள் என்பதே அதின் தாற்பரியம். இந்தப்படி "தூதருக்கும் அதிதூதருக்கும் கொடுக்கப்படாத வல்லமை குருக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுலகத்தின் இராசாக்கள் சரீரத்தைக் கட்டும்படிக்கான வல்லமையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் குருக்களோ வென்றால் ஆத்துமத்தை முதலாய்க் கட்டும்படிக்கான வல்லமையுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். தாழ (அதாவது பூலோகத்திலே) குருக்கள் செய்கிற தீர்வை மேலே (அதாவது பரலோகத்திலே) கடவுள் உறுதிப்படுத்துகிறார். மேலும் அந்த எசமான் (அதாவது தேவன்) தம்முடைய ஊழியக்காரர் (அதாவது குருக்கள்) இடுகிற தீர்ப்புகளையும் உறுதிப்படுத்துகிறார்" என்று அந்த அர்ச். கிறிசோஸ்தமு என்கிற பூர்வபிதாதாமே அறிவித்திருக்கிறார்.(a) ஆகையால் பூலோகத்தில் கட்டவுங் கட்டவிழ்க்கவும் தம்முடைய ஸ்தானாதிபதிகளாகிய குருக்கள்மாருக்கு அதிகாரங் கொடுத்திருப்பதால் (அர்ச். மத். 18-18. அர்ச். அருள. 22-23.) அவர்களிடத்தில் உங்கள் பாவங்களை வெளிப்படுத்துங்கள். என்பதே அர்ச். கிறிசோஸ்தமு என்கிற அருளப்பர் எடுத்துச்சொன்ன அத்தாற்பரியம். இதற்குத்தானோ? மேற்காட்டிய வேதவசனங்களுக்கு எதிர்விரோதமான ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களுடைய விகட வார்த்தை.

7-வது.—"பாரம்பரையானது எங்கேயிருந்து உண்டானது, என்று காட்டுகிற மேற்கண்ட பிதாவின் வாக்கியத்தை (தமது சுஞ்ஞானம்) 15-ம். பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டுகொள்க" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். மேற்கண்ட பிதாவென்றால் அர்ச். கிறிசோஸ்தமு என்பவர் தானே. ஆனால் இவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற அந்த நம்பர் ஏட்டில் மேற்படி பிதாவின் வாக்கியமாக ஒன்றுங் காணப்படவில்லை. அர்ச். சிப்பிரியான் என்பவர் அறிவித்திருக்கிறதாக ஒரு வாக்கியம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவுக்குள் இவ்வளவு பேதஞ் சொல்லப்பட்டவர்கள் பூர்வ பிதாக்களின் உண்மையான நூல்களை பார்த்தறிந்தே இருக்கமாட்டார்களென ருசுவாகின்றது. ஆகிலும் அந்த அர்ச். சிப்பிரியான் என்கிறவர் சொல

(a) De Sacerd Tom. 1. P. 383.

னுகிறபடி திருச்சபையில் நடந்தேறிவரும் இப்பாரம்பரை வேத சத்தியங்கள் யாவும் எழுதப்பட்ட பரிசுத்த வேதாகமத்தில் நின்றே உற்பத்தியாகிவருகின்றதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அதைப்பற்றிய விபரம் பின்வரும் 19-ம். சல்லாபத்தில் வெளிப்படுத்துவோம். மேலுமிந்த அர்ச். சிப்பிரியான் என்பவர் காமுள் தெரிவித்திருக்கிறபடி அக்காலத்தில் எழும்பிய வேதப்புரட்டர்களாகிய நோவேத்தியர் செபலியானர் மானிக்கேயரென்ற பல பதிதக்கொள்கைகளை அவ்விதம் கண்டித்தெழுதி யிருக்கிறாரே யல்லாது திருச்சபையில் நடந்தேறிவரும் பாரம்பரை வேதவிசுவாச சத்தியங்களைப்பற்றியல்ல. அவர்தாமே திருச்சபையின் அப்பாரம்பரை சத்தியங்களையும் முறைமைகளையும் அனுசரித்துபதேசித்து வந்தவராயிருக்கிறார், இதற்குப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தாமே அத்தாட்சி கொடுக்கின்றார்கள்.(a)

8-வது.—"பரிசுத்த தெய்வீக ரகசியங்களில் எவ்வளவு அற்பமானதாயிருப்பதையும் விசுவசிப்பதற்குத் திவ்விய வேதாகமத்திலிருந்து நான் உங்களுக்கு ருசுகொடாவிட்டால் நீங்கள் நம்பவேண்டியதில்லை. ஏனெனில் மனிதர்களுடைய பேச்சுச்சாத்திரத்தில் அல்ல சத்தியவேத வாக்கியங்களிலிருந்தே நம்முடைய விசுவாசம் பாதுகாக்கப்பட்டும் பத்திரப்படுத்தப்பட்டும் ருசுப்படுத்தப்பட்டும் வருகிறது, என்று எருசலேம் பட்டணத்து சிரில் என்னும் பிதா அறிவிக்கிறார்" என்பதாய்ச் சொல்லுகின்றுர்கள். அதைக்கொண்டு திருச்சபைப்பாரம்பரையாய்ப் போதித்தனுசரித்துவரும் பரிசுத்த தெய்வீக ரகசியங்கள் யாவும் விசுவசிப்பதற்குச் சத்திய வேதவாக்கியங்களிலிருந்தே ருசுப்படுத்தப்பட்டும் (வேதப்புரட்டர்களால் கெடுதலடையாமல் அப்படிப்பட்ட கள்ளப்போதகர்களைத் திருச்சபை தன் ஐக்கியத்தை விட்டு நீக்கி) பாதுகாக்கப்பட்டும் பத்திரப்படுத்தப்பட்டும் வருகின்றதென்பதே அதன் கருத்து. இதில் ஆட்சேபனை என்ன? அவ்விதமாகவே இக்காலத்திலுண்டான புரோட்டெஸ்டாண்டென்றும் பல அவிசுவாசக்கொள்கைகளும் திருச்சபையின் ஐக்கியத்தைவிட்டுப் புறம்பாக்கப்பட்டதே அதின் விசேஷம். அன்றியும் "4-ம். நூற்றாண்டிலிருந்த இந்தப் பிதா விசுவாசத்திற்காதாரம் வேதாகமம் என்று போதிக்க 16-ம். நூற்றாண்டின் ரோமைச்சபைக் காரியகர்த்தாக்கள் கலகத்திற்கும் பிரிவினைக்கு மாதா

(a) இதற்கு அக்காலமுதலுண்டான கானோன் என்னும் சட்டங்களும் அப்போஸ்தல ஏற்பாட்டு நியமங்களும் அத்தாட்சி. புரோட்டெஸ்டாண்டார் எழுதிய சபை சரித்திர வினாவிடை 152-ம். பக்கம், தாமஸ் பாடியார் எழுதிய சபை சரி. 51-ம். பக்கம்.

ரம் வேதாகமமாயிருக்கிறது. ஆதலால் அதைத் தூரவைத்து விடுங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். பூர்வபிதாக்களும் ரோமைச்சபையும் எவ்வளவு ஒற்றுமையாயிருக்கிறார்களென்று நன்றாய்த்துலங்குகின்றதே" என்பதாய் ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் பரிகாசம்பண்ணுகின்றார்கள். ஆனால் "சொல்லுவார்கள்" என்றமொழி அப்போது சொன்னார்களென்றும் அல்லது இனிமேல் சொல்லுவார்களென்றும் துலங்கவில்லை. அப்படியே அவர்கள் சொன்னதாக வைத்துக்கொண்டாலும் அப்பூர்வபிதா அப்படிச்சொல்லியதும் இக்காரிய கர்த்தாக்கள் இப்படிச் சொல்லியதும் மெய்யாயும் ஏக ஒற்றுமையுமேயன்றி வேறல்ல. எப்படியெனில் திருச்சபையின் ஏக விசுவாசத்திற்கும் சத்தியவேதப் போதனைகளுக்கும் விரோதமாய் 4-ம். நூற்றாண்டில் வேதப்புரட்டர்களாகிய பல பதிதக் கூட்டங்களெழும்பித் தெய்வீகப் பரம இரகசியத்தின்பேரிலும் மற்றக் கோட்பாடுகளின் பேரிலும் வேதாகம வசனங்களுக்கு அடாத விபரீதக் கொள்கைகளை உண்டுபண்ணி அநேக ஆத்துமாக்களைக் கெடுத்து நரகத்துக்காளாக்கினதினால் அவரும் அக்காலத்திலிருந்த மற்றப் பிதாக்களும் அப்படிக் கண்டிக்கலாயிற்று. அதுபோலவே 16-ம். நூற்றாண்டில் வேதப்புரட்டர்களாகிய பல பதிதக்கூட்டங்களெழும்பி வேதாகமத்தைக்கொண்டு நாங்கள் சீர்திருத்தவந்தோமென்று சொல்லி அவனவன் இஷ்டப்படி ஒரு வசனத்திற்குப் பல அருத்தங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு திருச்சபையின் ஏக விசுவாசத்திற்கும் சத்திய சாதாரண போதனைகளுக்கும் விரோதமாய்(a) விபரீதமான பல கொள்கைகளாய்ப் பிரிந்து தேசசமாதானத்துக் கடாத கொடிய கல

(a) வேதாகமத்தில் வசனிக்கப்பட்டிருக்கிறதுபோலத் திருச்சபையின் மெய் விசுவாசத்தையும் அதின் ஏக சிம்மாசனத்தலைமை யதிகாரத்தையும் அலைக்கழிக்கும்படியாயும் கோதும்பையைச் சலிப்பதுபோலத் திருச்சபையை யுபத்திரவப்படுத்தும்படியாயும் (அர்ச். லூக். 22-31, 32.) பசாசானது எக்காலத்திலும் பல வேதப்புரட்டர்களை எழும்பச்செய்து அதினால் ஆத்துமாக்களைத் தன்வசம் இழுத்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுகின்றது. இதைப்பற்றியே திருச்சபையின் முதல் தலைவராகிய அர்ச். இராயப்பர் "உங்கள் எதிராளியாகிய பசாசானவன் கெர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல எவனையும் விழுங்கவேண்டுமென்று வகைதேடித் திரிகிறான்" (அர்ச். இராய.1. நிரு. 5-8,) என்று வசனித்திருக்கிறார். இந்தப்படி அக்காலத்தில் பல வேதப்புரட்டரை அக்கொடிய பசாசு எழுப்பிவிட்டு வேதாகமத்தைக்கொண்டு மாத்திரமல்ல விசேஷமாய் உலக ஞானத்துக்கொத்த புறக்காரணங்களைக்கொண்டு தெய்வீக பரமரகசியங்களுக்கும் மற்றும் பாரம்பரை வேத சத்தியங்களுக்கும் விரோதமாயப்படச்செய்து திருச்சபையின் ஏக விசுவாச ஒருமைப்பாட்டைக் குலைக்கும்படி சொல்லி முடியாத உபத்திரவங்களையுண்டுபண்ணி அநேகம் ஆத்துமாக்க

க்கங்களைச் செய்து தங்களுக்குள் தாங்களே ஒருவருக்கொருவர் அவவிசுவாசிகளாய்ச் சொல்லிமுடியாத தர்க்கவாதம்பண்ணிப் படைகளாய்ச் சேர்ந்து அநேகமாயிரஞ் சனங்களை வெட்டி இரத்தஞ் சிந்தப்பண்ணி ஆத்துமாக்களை நரகத்துக்கிரையாக்கின கொடும் பாதகத்தைத்(a) சகிக்கக்கூடாத திருச்சபையும் கிறீஸ்து இராசாக்களும் காரியகர்த்தாக்களும் இப்படிநாரைக் கண்டித்தப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். அதாவது ஓ! வேதப்புரட்டரே வேதாகம வசனங்களைத் தாறுமாறாக்கி மனிதர்களுடைய இரத்தத்தைச் சிந்துவித்து அநேகம் ஆத்துமாக்களை நரகபாதாளத்துக்காளாக்குகிற கொடும்பாதகரே "ஆகஸ்தைத் தாரைவைத்து விட்டு" திருச்சபை ஏக விசுவாசத்தின்படி அநுசரித்து நடந்துகொள்ளுங்களென்று சொல்லியிருப்பார்களேயன்றி மற்றப்படியல்ல, ஆகையால் அம்மூற்பிதாக்களும் இக்காரியகர்த்தாக்களும் திருச்சபையின் ஒருமைப்பாட்டையு மெய்விசுவாசத்தையும் பாதுகாக்கவும் பத்திரப்படுத்தவும் முயற்சியாயிருந்ததாக விளங்குகின்றது. இதற்குத்தானு "பூர்வபிதாக்களும் ரோமைச் சபையும் எவ்வளவு ஒற்றுமையாயிருக்கிறார்களென்ற" பரியாச வார்த்தை. ஒற்றுமையில்லாமலா? கத்தோலிக்குத் திருச்சபையுக்காலமுதல் இக்காலவரை ஒரே தலைவரின் கீழ் ஏகமாயிருக்கென்றும் பிரபலியமாகி வருகின்றது; இவைகளைப்பார்த்தபிய ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களுக்குக் கண்மறைந்தோ?

9-வது.—" வேதாகமத்திலுள்ளவைகளைத் தள்ளிப்போடுகிறதும் எழுதப்படாதவைகளைக் கொண்டுவந்து நுழைக்கிறதுமான செய்கை விசுவாசத்தைவிட்டு விலகியிருப்பதையும் அள

ளைத் தன்வசமிழுத்துக்கொண்டது. இக்காலத்தில் அது செல்லாதென அத்தந்திரமான பசாசு வேறே உபாயத்தைத் தேடிக்கொண்டது. அதாவது வேதாகமத்தை வெகு பற்றுதலாகப் பிடிக்கும்படி பல வேதப்புரட்டரை எழுப்பிவிட்டு அதிலுள்ள வசனங்களை அவனவன் தன் தன் கருத்துப்படி அர்த்தப்படுத்தவும் போதிக்கவும் விசுவசிக்கவும் எண்ணிறந்த கொள்கையாய்ப் பிரிந்து (திருச்சபையின் ஏக மெய்விசுவாசத்தையும் அதின் தலைமை சிம்மாசனத்தையும் குலைத்துப்போடும்படி) சொல்லிமுடியாத உபத்திரவங்களை உண்டுபண்ணி அநேகம் ஆத்துமாக்களைத் தன் வசமிழுத்துக்கொண்டு வருகின்றதென்றறியவும்.

(a)தங்கள் மார்க்கவிஷயத்தைப்பற்றி அனபாப்ஸ்தருக்குந் தலைவருகிய மன்சருக்கும் லூத்தேருக்கும்வந்த வாக்குவாதத்தின் சண்டையில் ஜெர்மன்தேசத்தில் அவர்களுக்குள் ஐம்பதினாயிரம் ஜனங்கள் மாண்டுபோனார்களென்று அவர்களே அத்தாட்சி கொடுக்கிறார்கள். (புரோட்டெஸ்டெண்டு அமெரிக்கன் மிஷியோனென்ற பிரிவாரெழுதிய கிறீஸ்துமார்க்க விளக்கம் 4-ம். புத்தகம் 132-ம். பக்கம்.)

வற்ற அகந்தையில் விழுந்திருக்கிற குற்றத்தையும் காட்டுகிறது. கிறீஸ்துநாதர் தம்முடைய ஆடுகள் தம்முடைய வார்த்தைகளையே யல்லாமல் மற்றவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்கமாட்டாதென்று சொல்லியிருக்கிறார் என்று Basil என்னும் பிதா தெரிவிக்கிறார். எத்தனையோ பத்திமான்களையும் அவர்கள் நூல்களையுஞ் சுட்டெரித்த ரோமைச்சபை இவர் நூலை எரித்துவிடமறந்து போனதோ" வென்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் மெத்த கோபவெறியோடுரைக்கின்றார்கள். முதலாவது வேதாகமத்திலுள்ளவைகளைத் தள்ளிப்போட்டது இக்காலத்திலுள்ள இப்புரோட்டெஸ்டாண்டாரும் மேற்காட்டிய பூர்வபிதாவின் காலத்திலுள்ள வேதப்புரட்டர்களுமே யல்லாது வேறு யார்? அந்தப்படி இவர்கள் வேதாகமம் 72-ல். 6-ஆகமத்தைத் தங்கள் கள்ளப் போதகத்துக்கு உதவாதென தள்ளிப்போட்டார்கள் என்று முன்னமே தெரிவித்திருக்கிறோம். இரண்டாவது எழுதப்படாதவைகளை வேதாகம வசனத்துக்குள் கொண்டுவந்து நுழைக்கிறதும் அதின் யதார்த்தமான வசனங்களுக்குப் பல விகற்பமானவைகளைப் போதிக்கிறதுமான செய்கை(a) இப்புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய தொழிலாயிருக்கின்றதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மேலும் இப்புரோட்டெஸ்டாண்டார் பல காலத்துத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளைச் சோதித்தால் வெட்டவெளியாகுமே(b) மூன்றாவது திருச்சபையின் பொதுவான விசுவாசத்தைவிட்டு விலகியும் அளவற்ற அகந்தையினால் பல மார்க்கக்கொள்கையில் விழுந்திருக்கிற குற்றத்தையும் காட்டுகிறது இந்தப் புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கமே யல்லாது வேறே எது? இதற்கு இவர்கள் பலமார்க்க விபரீதக் கொள்கையின் சரித்திரத்தை வாசித்தால் இவர்களுடைய அவவிசுவாசம் அளவற்ற அகந்தையென்னும் குற்றந்துலங்கும். நான் காலது புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள் கிறீஸ்துநாதருடைய வார்த்தையைக் கேட்கின்றார்களோ மற்றவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்கின்

(a)புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய பூர்வ பிதாக்களாகிய லுத்தேர் முதலானவர்கள் எழுதின புத்தகங்கள் அத்தாட்சி அவையாவன Zuinglius lib. de sacr............P. 412.

Protestant Apology Tract into hell, p. 116.

Christ's descent into hell p. 116.

லுத்தேர் எழுதிய மனச்சுதந்தரம் 2-ம். புத்தகம் 4-ம். பக்கம் 444-ம். பாபிலோனடிமைத்தனம் 2-ம். புத்தகம் 5-ம். புத்தகம் 311-ம். பக்கம். கல்வீன்படிப்புக்களின் முதல் புத்தகம் 8-ம். கம் 111-171-ம். பக்கம், அதி. 3-ம். புத்தகம் 2-ம். அதி.

(b)இதற்கு இதின் IV-ம். சல்லாபத்தைக் காண்க.

ருர்களோவென கோராம் ஐயர் 1855-ம். வருஷத்தில் பார்லியமென்றுக்குக் கொண்டுபோன வேதவியாச்சியத்தினுல் அறியலாம். இதற்கு இதின் IX-ம். சல்லாபம் 2-வது. பிரிவு(a) காண்க. மேலும் கிறீஸ்துநாதர் அருளிய திரு வார்த்தைகளைக் கேட்டு நடக்கிற ஆடுகள் அவருடைய ஒன்றான மந்தையாகிய கத்தோலிக்குத் திருச்சபையேயல்லாது (அர்ச். அருள. 10-16.) இம்மெய்ப்பறைக்குள் அடங்காமல் தன் தன் மனம்போனபோக்கில் பலவழியா யலைந்துதிரியும் புரோட்டெஸ்டாண்டு பலகொள்கைகள்தானென யார் சொல்லக்கூடும்? இந்தாவது "எத்தனையோ பத்திமான்களையும் அவர்கள் நூல்களையும் சுட்டெரித்த ரோமைச்சபை" என்கிறார்கள். ஆ! இதென்ன கொடிய வார்த்தை. அந்த பத்திமான்களார்? அவர்களைச் சுட்டெரித்தவர்களாரென்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அறியாமையால் கொன்னைநச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளைபோல ஐயர்மார் சொல்லுவதை நம்பி நாட்டுவது தகுதி? ஆனால் தங்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தலைவர்கள்தாமே எத்தனையோ மாசில்லாதவர்களைக் கொலைசெய்தார்களென்றும் கொலைசெய்யக் காரணமா யிருந்தார்களென்றும் உண்மையான சரித்திரங்களினுல் தெரியவருகின்றது.(a) மேலுமந்த புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கத்தார் தாமே எழுதிய கிறிஸ்துமார்க்க விளக்கமென்னும் பிரசிதப் பத்திரிகையில் புரோட்டெஸ்டாண்டு பெரிய போதகருகிய "கிறன்மர் கொலைபாதகனென்றும் கல்வின் ஒரு ஸ்பானியனைத் தகனித்துக் கொலைசெய்யக்காரணமாயிருந்தானென்றும், லுத்தேருக்குங்கூட குறைவுகளில்லாமற் போகவில்லை என்றும்(b) ஒரு புகைபோல் மறைபொருளா யெழுதி யிருக்கிறார்கள். புகையுண்டானால் தீயுமுண்டென எவன் சொல்லக்கூடாது? தங்களுக்குள் தாங்களே ஐம்பதினாயிரம்பேரைக் கொலைசெய்துகொண்டவர்கள் தங்களுக்கு விரோதியாயுள்ள மற்றவர்களில் எத்தனையோ ஆயிரம் பேர்களைக் கொலைசெய்தும் சுட்டெரித்து மிருக்கமாட்டார்கள்.(c) இதற்குத்தானு இவர் "நூலையும் எரித்துவிட மறந்துபோனுரோ" என்ற கோப வெறி?

(a) இதற்குக் கத்தோலிக்கு மில்லவென்கிறவர் எழுதின நிருபங்களை த்தாட்சி.

(b) அமேரிக்கமிஷியோன் கிறீஸ்துமார்க்க விளக்கம் 4-ம். புத்தகம் 191, 192, 248-ம். பக்கம்.

(c) புரோட்டெஸ்டாண்டு இரோணியுஸ் ஐயர் தமிழ் பூமிசாஸ்திரம் 485, 486, 487, 495, 496, 497ம். பக்கம். கத்தோலிக்குச் சுவாமியார் எழுதிய வேதப்புரட்டலை நீக்கும் சஞ்சீவி 132, 133, 134, 135, 136-ம். பக்கம்.

ஆனால் அவர் நூலும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் பாதுகாத்தலென்றறியவும்.

10-வது.—"பிதா, சுதன் பரிசுத்தாவி என்னும் திரியேகபராபரனை வணங்கவேண்டும் மரியாளையோவெனில் ஒருவரும் வணங்கக்கூடாது. நாம் சம்மனசுக்களை வணங்குவது பராபரனுக்குப் பிரியமில்லாதிருந்தால் அன்னாளிடத்திற் பிறந்த மரியாளை வணங்குவது அவருக்கு எவ்வளவு பிரிய ஈனமாயிருக்கும் என்று எப்பிப்பானியு வென்னும் பிதா விளம்புகிறார். ஒரு பிதாவணங்கச்சொல்லுவர் ஒரு பிதா வணங்கக்கூடாது என்பர் ரோமைச்சபை வேதாகமத்துக்கல்ல தனக்கு இசைவாகப் பேசும் பிதாவைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்" என ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் தம்மில் நிர்மாணித்துக்கொண்டார்கள். தரங்கம்பாடி புரோட்டெஸ்டாண்டார் தங்கள் முக்தின சபை சரித்திரம் 164-ம். பக்கத்தில் மேற்படி அர்ச். எப்பிபானியு என்பவர் சொல்வதாக எழுதியிருக்கிறதாவது "ஸ்திரீ சனங்களால் மூளைத்தமாதா ஆராதனையைத்திடப்படுத்தி அவளுடைய நாமத்தினாலே பெண்டுகளைவிட்டுப் பூசை பண்ணுவித்தவர்கள் கொல்லீரிதியானராகிய மோதகப்பிரியரென்னப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய அபித்தத்தைக் குறித்து 368-ம். வருஷத்திலே சிப்பிருத்தீவிலேமேற்றிராணியாயிருந்த எப்பிபானியு யென்பவர்மூன்றாம் பிரிவிலெழுதிவைத்ததாவது, அந்த ஸ்திரீயானவர்கள் வானராசாத்திக்குப் பணியாரங்களைச் சுடப் பிள்ளைகள் விறகுகளைப் பொறுக்கித் தங்கள் மாவைப் பிசைகிறார்கள். பரிசுத்தமரியாளோ சங்கிக்கப்படத்தக்கவளாயினும் (அதாவது வணங்கப் படத்தக்கவளாயினும்) அவளை ஆராதனை பண்ணப்போகாது (அதாவது பூசை செய்யப்போகாது) அதேதென்றால் உண்டாக்கப்பட்ட செந்துக்களை ஆராதனைசெய்து ஊழியம் பண்ணினவர்கள் பயித்தியக்காரராய்ப் போனார்கள். சம்மனசுக்களை முதலாய் ஆராதனை பண்ணப்போகாதென்று எழுதிவைத்தார்" என்பதேயாம்.

மேற்படி இவ்விருவகைப்பேரும் அவ்வொருவரைக் குறிப்பிட்டு அவருடைய வசனமாக எழுதியிருப்பதைப்பார்க்கும்போது எது மெய் எதுபொய்யென விளங்கவில்லை. ஆனால் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது முற்றிலும் பொய்யாகத் தெரியவருகிறது. தரங்கம்பாடியார் சொல்வதோ மெய்யோடு சற்றுபொய்யுங் கலந்தெழுதியிருப்பதால் இதைக்கொண்டு நமக்கு விளங்குகிறதேதெனில் அக்காலத்தில் எழும்பின சில பதிதர் தேவமாதாவுக்குச் செய்யத்தகாத தேவபலிபூசையைச் செய்தமையால் அப்பூர்வ பிதா அதைக்கண்டித்து விலக்கினதாக விள

ங்குகின்றதே யல்லாது பரிச்சேதம் அத்தேவதாயாருக்குச் செய்யத்தக்க சங்கை வணக்கத்தை விலக்கவில்லை என்பது திண்ணம். இதுதானா? பூர்வபிதாக்கள் ஒருவர்க்கொருவர் விகற்பமாயச் சொல்வதாக எடுத்துக்காட்டியதற்குதாரணம்? ஆ! புரோட்டெஸ்டாண்டார் எவ்வளவு உதாரனவாதிகள்.

11-வது.—"நாம் அப்பத்தை அவருடைய சரீரத்திற்கு அடையாளமாக வழங்கும்பொருட்டாய் அதை நமக்கு ஒப்புவித்தார். என்று இயுசபியஸ் என்னும் பிதா சொல்லுகிறார். இதைக்கேட்டவுடன் இவரைத் திபீரதீபிகை யதிபர் எப்படித் திட்டுவார்களோ தெரியாது" என்பதாய் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் தம்மனச்சாட்சியிலேயே(a) குடுண்டவர்களாய்ச் சொல்ல வந்தார்கள். ஆனால் இந்த இயுசபியஸ் என்பவர் திருச்சபையோடைக்கியப்பட்டவரோ அல்லது அதில் நின்று தள்ளப்பட்டவரோ என்பதைப்பற்றி இவர்களறிந்தார்களில்லைபோல் காண்கிறது. மேலுமிந்த இயுசபியஸ் வேதப்புரட்டனாகிய ஆரியுசென்பவனுடைய கொள்கைக்குச் சார்பாயிருந்த நீக்கோமேதியாவின் இயுசபியஸோ அல்லது திருச்சபையின் பூர்வ சரித்திரத்தை எழுதினவனும் பின்பு செமியநியானராகிய பதிதரைச்சேர்ந்தவனுமாகிய சேசாரியாவின் இயுசபியஸோ தெரியவில்லை. எப்படி இருந்தபோதிலும் இவ்விருவரும் திருச்சபையின் ஐக்கியத்தைவிட்டு நீக்கப்பட்டவர்கள்(b) எனத்தெரிய வருகின்றது. இப்படித் திருச்சபைக்குப் புறம்பானவர்கள் தவிர மற்றய பூர்வ பிதாக்கள் யாவரும் ஒரு ஆட்சேபனையுமின்றித் தேவநற்கருணையானது யேசுநாதருடைய மெய்யானசரீரமு மெய்யான இரத்தமுமாயிருக்கிறதென்று வேதத்தைக் கொப்ப எழுதியும் போதித்தும் வந்திருக்கின்றார்கள். இப்படியிருக்க மேற்காட்டிய இயுசபியஸ் கள்ள உபதேசத்தை ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சந்திக்குக் கொண்டுவந்தது இவர்கள் வெட்கப்படத்தக்கதாம்.

12.—வது "என் மனிதர்கள் கைவேலையாகிய அறிவற்ற சொரூபங்களின் முன் இழிவான விதமாய் நீங்கள் பணிகிறீர்கள்

(a) தேவநற்கருணையைப்பற்றி இயுசபியஸ் சொன்ன போதனை வேதத்துக்கு விரோதமானதென ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் தம்மனச்சாட்சியில் குற்றப்பட்டதினால் "இவரை எப்படித் திட்டுவார்களோ தெரியாது" என்ற குடுண்ட வார்த்தை இவர்கள் வாயில்நின்று புறப்படலாயிற்று என்றறியவும்.

(b) தரங்கம்பாடியார் எழுதி 1867-ம். வருஷம் அச்சுப்பதிப்பித்த சபைசரித்திரம். 137-பக்கம் 170-ம். பக்கம்.

மனிதர்களுடைய தப்பிதத்தி லிருந்துண்டாகிய சொரூபங்களை மறந்து விட்டுத் தேவனண்டை திரும்புங்கள் அவர் உங்கள் வேண்டுதலைக் கேட்பார் என்று சைப்பிரியான் என்னும் பிதா கற்பிக்கிறார். இவர் ரோமைச்சபையின் பிதாவா" என ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் பகடிவார்த்தை சொல்லுகின்றார்கள். நான்காம் நூற்றாண்டுக்குமுன் திருச்சபையில் சொரூபவணக்கமில்லை யென்றுசாதிக்கின்ற இவர்கள் இப்போது "சொரூபவணக்கம் சைப்பிரியான் என்னும் பிதாவினால்" கண்டிக்கப் பட்டாற் போல் சொல்வது சரியாமோ? இந்த அர்ச். சைப்பிரியான் மூன்றாம் நூற்றாண்டின் மத்தியகாலவரையு மிருந்திறந்து போனவராயிற்றே, ஆனதால் கிறீஸ்துவர்களுக்குள் சொரூப வணக்கம் திருச்சபையின் ஆதி துவக்க முதலுண்டானதென்று ருசுவாகின்றது. ஆகிலும் ஒரு அர்ச். சைப்பிரியான் கிறீஸ்துவர்களின் ஆலயங்களில் அடையாளமாக வழங்கி வந்த சொரூபங்களைப் பற்றியல்ல கிறீஸ்துவர்களாயிருந்த சிலர் மரணத்துக்குப் பயந்து மருளவிழுந்தவர்களாய் அஞ்ஞானிகளுடைய பொய்த் தேவர்களின் விக்கிரகங்களுக்கு முன் பணிந்து அவைகளுக்குப் பலிபூசை தீபதூப ஆராதனை செலுத்தினவர்களையும்(a) செலுத்தி வந்த அஞ்ஞானிகளையும் அப்படிக் கண்டித் தெழுதியிருக்கிறார். இதற்குத்தானா ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் அந்தப் பகடிபோட்டது.

13-வது.—"மற்றவர்களுடைய நற்கிரியைகள், வேண்டுதல்கள், புண்ணியங்கள் முதலான இவைகளால் ஒருவர்க்குப் பலனுண்டாக மாட்டாது, அவரவர் விளக்குக்கு அவரவர் எண்ணெய் வாங்க வேண்டும் என்று இல்லாரியு லென்னும் பிதா விளம்புகிறார் இது உத்தரிக்கிறஸ்தலத்தில் இருக்கிறவர்களைக் கரையேற்றுவதற்கு நல்லபோதனை யல்லவா" என ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் முன்பின் யோசியாமல் தம்வாயில் வந்தபடி உளறுகின்றார்கள். நமது இரட்சகர் பத்துக் கன்னியர்களைப் பற்றிச் சொன்ன உவமையைப் போல (அர்ச். மத். 25-1-12) அவரவர் எண்ணெய் வாங்க வேண்டும் அதாவது மற்றவர்கள் செய்யும் நற்கிரியைகள், வேண்டுதல்கள் முதலிய புண்ணியங்களால் தங்களுக்கு மோக்ஷ பலன்கிடைப்பதற்கான புண்ணிய வழியிற் சுறுசுறுப் பற்ற இம்மையிலுள்ள சோம்பேறிகளைப் பற்றி; அப்பூர்வபிதா அவ்விதமுரைக்கிறாரே யல்லாது மற்றப்படி உத்தரிக்கிறஸ்தல மில்லை யென்றுவது இதினால் அங்கே வேதனை யநுபவிக்கிறவர்களுக்

(a) புரோட்டெஸ்டாண்டார் எழுதிய தமிழ் சபைசரித்திர விடை 98-பக்கம்.

காகவாவது அல்லது இங்கே, அன்பப் படுகிறவர்களுக்காக வா
வது செய்யும் வேண்டுதல் சற்கிரியை முதலிய புண்ணியங்கள்
பலனில்லை என்றுவாது அப்பூர்வபிதா சொல்லுகிற தில்லையே,
அப்படியானால் வேதாகமத்தில் ஒருவருக்காக ஒருவர் செபம்
புண்ணியங்களென்றதும் மற்றுந்தர்ம சற்கிரியைகள் செய்யுங்களெ
ன்றதும் பலனற்றதாயிருக்கவேண்டுமே, இவையெல்லாம் புரோ
ட்டெஸ்டாண்டாருடைய குதமதத்தேயல்லாது மற்றப்படியல்ல.
மேலும் 351-ம். வருஷத்தில் அயேரி என்பவன் "மரித்துப்
போனவர்களுக்காகச் செபம் வேண்டுதல் செய்யக்கூடா தென்
றும் அவைகளினால் பலனில்லை என்றும்" போதித்தான், இது
பிரித்தமாகவும் மற்றும் சிலபோதனைகள் பிரித்தமாகவும் அக்கா
லத்திலுள்ள வேதசாஸ்திரிகளாகிய மேற்காட்டிய இல்லாரியுஸ்,
எபிரோணியஸ், அம்புரோஸ், எப்பிப்பானியு, இஸ்தாத்திய வென்ற
பூர்வபிதாக்களால் அவனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் பதிதராக
திருச்சபைக்குப் புறம்பாய்த் தள்ளப்பட்டார்கள்(a) இது
விஷயமாக இந்த இல்லாரியுஸ் என்பவர் பேரில் ராமசுவாமி பிள்ளை
யவர்கள் என்ன கொடுமை சொல்லுவார்களோ தெரியவில்லை,
உத்தரிக்கிறஸ்தலமும் அதில் கரையேற்றுதலும் இல்லை யென்றால்
மரித்தவர்களுக்காகச் செய்யும் செபமேதுக்கு? அது பலனில்லை
யென்று போதித்தவர்களை அக்காலத்தில் திருச்சபையார் பதித
ராகத் தள்ளினது மேதுக்கு? யோசிக்கக்கடவார்கள்.

14-வது.—"எவனாவது தன் அகந்தையினால் தன்னைச்
சர்வஜன கண்காணி யென்று அழைத்துக் கொள்ளுகிறானோ
அல்லது அழைக்கப்பட விரும்புகிறானோ அவன்தான் அந்திக்
கிறீஸ்து என்று 590-ம் ஆண்டில் ரோமாபுரிக்குப் பிஷப்பாக
விருந்த 1-ம். கிரகோரி என்னும் பாப்பானவர் உரைக்கிறார். இந்தப்
பாப்புவும் தற்காலத்திலுள்ள பாப்புவும் எவ்வளவு ஐக்கியமா
யிருக்கிறார்கள்" என்று ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்ல
வந்தார்கள். ஆனால் இவ்விருவருடைய ஐக்கியத்தையும் ஐக்கிய
மினத்தையும் இவர்க ளென்ன கண்டார்கள். தற்கால பாப்பான
வரைப்போலவே அக்கால பாப்பானவரும் உலகமெங்குமுள்ள
கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்து சபைமுழுமையும் சர்வஜன கண்காணி
ப்போடு ஏறக்குறைய 14 வருஷம் ஆளுகை செய்திருக்கிறார்
என்பது மறுக்கப்படாத சத்தியம். மேலும் தேவனால் ஏற்படுத்
தப்பட்ட தமது திருச்சபையின் இத்தலைமைச் சிம்மாசனத்

(a) கத்தோலிக்கு வேதவிளக்கம் 137, 138-ம். பக்கம். புரோட்டெஸ்
டாண்டு தரங்கம் பாடியார் 1867-ம் ஆண்டு அச்சுப்பதிப்பித்த, சபைசரித்திரம்
134-ம். பக்கம்.

துக்கு விரோதமாய் அப்படி சொல்லியிருக்கமாட்டார். ஆனால்
கோன்ஸ்தாந்திநோபிளின் பிஷப் தன்னைத் திருச்சபையின் பொது
வான தலைவனென்று பெருமை பாராட்டி அகந்தையினிமித்தம்(a)
அர்ச். இராயப்பருடைய இவ்வேக சிம்மாசனத்தைத்தவிர
எவனாவது தன்னைச் சர்வஜன கண்காணி அல்லது பொதுவான
பிஷப்பென்று அழைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறானோ அவன்தான்
அந்திக்கிறீஸ் தென்று அப்படிச் சொல்லி யிருக்கலாம். இதைக்
கொண்டுதானா ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் திருச்சபையின் தலை
மையை மேற்கொள்ளப் பார்த்தது? கெட்டி கெட்டி.

15-வது.—"இவைகளினாலேயே பூர்வ பிதாக்கள் மூளை
யில் தற்காலத்து ரோமைச்சபைக் கொள்கைகள் நுழைய இட
ம் பெறவில்லையென்று நன்றாய்த் துலங்கும். ரோமைச்சபை
க்குத் தலைமைப்பட்டம் கிடைத்ததுமுதல் சத்தியவேதக்கொ
ள்கை மனுஷகற்பனையோடு கலந்து வரவரக் கெட்டுப்போயி
ற்று மேற்படி சபைக்கருதினால் வேரோணியுஸ் சொல்லு
கிறபடி 9, 10, 11-ம். நூற்றாண்டுகளில் இருள்காலம் உண்டா
யின, பாப்புகள் கொடிய துஷ்டர்களாயும் பாஷாண்டர்களாயும்
இருந்தார்கள். பாப்புகள் மேற்றிராணிகள் குருக்களுடைய அ
ருவருப்பான கேடுகளைப்பற்றிப் பெருமூச்சுவிட்ட பக்தியுள்ள
விசுவாசிகளிடம் திருச்சபை தங்கியிருந்தது" என்று ராமசு
வாமிபிள்ளையவர்கள் உதாரணத்தோடும் வெகு கிட்டமாய்ச்சொ
ல்லிப்போட்டார்கள். முதலாவது இவர்கள் இப்போது மேலே
எடுத்துக்காட்டிய பிதாக்கள் பத்துப்பெயரல்லாது வேறல்ல.
ஆனால் தற்காலம் உரோமான் கத்தோலிக்குத் திருச்சபைக்கொ
ள்கையின் உண்மைக்குட்கூதயான பூர்வபிதாக்கள் இப்படிப்
பத்துப்பத்தாக எத்தனையோ பத்துக்கணக்கான பேர்களை எடு
த்துக் காட்டக்கூடும், அப்படியிருக்க இந்தப்பத்துப்பேர்களை
மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டு பொதுப்பட "பூர்வ
பிதாக்கள் மூளையில் தற்காலத்து ரோமைச்சபைக் கொள்கை
கள் நுழைய இடம் பெறவில்லை" என்று இவர்கள் எப்
படிச் சொல்லலாம்? இது முதலாவது தப்பறையென்றறியவும்,
2-வது.—இவர்கள் குறிப்பிட்டு எடுத்துக்காட்டிய மேற்கண்ட
பிதாக்களுடைய வாக்கியங்களிலுள்ள எதார்த்தமானவை இன்
னின்னவென்று தெளிவாய் நாம் எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறோம்,
நம்மைப்போல இவர்களும் அதின் எதார்த்தத்தை அறிந்தவர்
களாயினும் தங்கள் மனசாட்சிக்கு நேர்விரோதமாய்த் தங்கள்

(a) தரங்கம்பாடியார் எழுதிய முந்தின சபை சரித்திரம் 143, 144-ம்.
பக்கம்.

கட்சிக்கு அநுகூலமாக எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டது இவர்களுடைய இரண்டாவது தப்பறை யென்றறியவும். 3-வது.—"9, 10, 11-ம். நூற்றாண்டுகளில் இருள்காலம் உண்டாயின" என்ற சாகூயத்தை ஒப்பின இவர்கள் இதற்கு விரோதமாக மேலே "ரோமைச்சபைக்குத் தலைமைப்பட்டங் கிடைத்தது முதல் கெட்டுப்போயிற்று" என்றது இவர்களுடைய மூன்றாவது தப்பறை யென்றறியவும். மேலும் "ரோமைச்சபை என்ற கத்தோலிக்குத் திருச்சபைக்குத் தலைமைப்பட்டங் கிடைத்தது இதிலனாதர்காலமுதலே. இப்படியிருக்க அதுமுதல் கெட்டுப்போனதென்றால் "நீ இராயப்பனாயிருக்கிறாய் (அதாவது உன் பேர் கல்) இந்தக்கல்லின்மேல் என் திருச்சபையைக் கட்டுவேன், நரகத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்ளமாட்டாது, பின்னும் பரலோக ராச்சியத்தின் திறவுகோல்களை உனக்குக் கொடுப்பேன், பூமியில் எதைதைக் கட்டுப்படுத்துவாயோ அது பரமண்டலங்களிலுங் கட்டப்பட்டதுமாய் பூமியில் எதைக் கட்டவிழ்ப்பாயோ அது பரமண்டலங்களிலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டதுமாயிருக்கும்" என்றும் "இதோ பசாசு கோதும்பையைப்போலே உங்களைச் சலிக்கும்படியாகக் கேட்டிருக்கின்றது, நானோவெனில் உன் விசுவாசந்தப்பிப்போகாதபடிக்கு வேண்டிக்கொண்டேன், ஆனதால் நீ யோர்தரம் மனந்திரும்பினபின் உன் சகோதரர்களைத் திடப்படுத்துவாயாக" என்றும் "என் ஆடுகளையும் என் ஆட்டுக்குட்டிகளையும் மேய்ப்பாயாக" என்றும் தேவன் தமது திருச்சபைக்குத் தலைமைப்பட்டம் ஸ்தாபித்தருளிய (அர்ச். மத். 16-18, 19. அர்ச். லூக் 22-32. அர்ச். அரு. 21-15, 17.) இவ்வாக்குத் தத்தங்களெல்லாம் பொய்யாகிக்கெட்டு நரகத்தின் வாசல்களாகிய பசாசுகள் அவளையும் அவர் திருவசனங்களையும் மேற்கொண்டதென்று சொல்லத்தகுமோ? இது இவர்களுடைய நான்காவது தப்பறையென்றறியவும். 4-வது.—"சத்தியவேதக்கொள்கை மனுஷதற்பனையோடு கலந்து வரவாக் கெட்டுப்போயிற்று" என்றால் அது பூர்வீகபலதிதக்கொள்கைகளைப்போல அழிந்து இப்போதுண்டான புரோட்டெஸ்டாண்டு பல கொள்கைகளைப்போல இழிவுபட்டுக் கெட்டுப்போனதுப்போலல்லவோ ஆகவேண்டும். அப்படியாகாமல் கிறீஸ்துவின் கத்தோலிக்குச் சத்தியவேதக் கொள்கையானது நாளுக்குநாள் காலத்துக்குக் காலம் சகல பொய்மதங்களையுமேற்கொண்டு மேடுகளிலும்மேடாய் அது பருவதத்தைப்போ லுயர்ந்து சகல தேசத்தாரும் திரளான சாதியாரும் அதில்வந்துசேர்ப்பதை (மிகயாஸ். 4-1, 2.) ஏக விசுவாசத்தில் பலங்கொண்டிருப்பதை நாம் கண்டு வருகிறோமே, இப்படியிருக்க அது "மனுஷதற்பனையோடு கலந்து வரவாக் கெட்டுப்போயிற்று" என்றது

இவர்களுடைய ஐந்தாவது தப்பறையென்றறியவும். அன்றியும் 9 முதல் 11-ம். நூற்றாண்டுக்கடைசிவரை ஏறக்குறைய 65 பாப்புமார்களிருந்திருக்கிறார்கள், இவர்களுள் இரண்டு மூன்றுபேர் தவிர மற்ற எவரும் சன்மார்க்கச் சாங்கோபாங்க நெறியிலும் சந்நியாச தவ முயற்சியிலும் திருச்சபைக்கோ ரலங்காரமாயிருந்திருக்கிறார்கள். மேற்சொன்ன அந்த இரண்டு மூன்றுபேர் முதலாய் லௌகிக ஆசாபாசங்களில் அமிழ்ந்தினவர்களாய்க் காணப்படுகிறார்களே யல்லாது திருச்சபையின் வேதவிசுவாசக்கொள்கையில் பரிச்சேதம் தவறினவர்களுமல்ல அத்திருச்சபையும் அதின் சத்திய வேதமும் இருளடைந்ததாகவுமில்லை இதற்குத் திருச்சபையின் மறுக்கப்படாத சரித்திரங்கள் அத்தாட்சி. இப்படியிருக்க இந்த இரண்டு மூன்று பெயரையிட்டு அந்த மூன்றுகால நூற்றாண்டுகளிலிருந்த எல்லாப் பாப்புகளையும் மேற்றிராணிமார் முதலிய சகல குருக்களையும் குற்றப்படுத்துவது இவர்களுடைய ஆறாவது தப்பறையென்றறியவும். அல்லாமலும் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவனாகிய யூதாஸ்கரியோத்து அவவிசுவாசத்தினாலும் லௌகிக ஆசாபாசத்தினாலும் கெட்டழிந்துபோனதால் மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் கெட்டார்களென்றும் திருச்சபை இருளடைந்ததென்றும் அக்காலத்தில் சொல்லுவாரில்லை. இக்காலத்தில் முதலாய் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்களில் சிலர் தங்கள் அவவிசுவாசத்தினாலேயும் உலக ஆசாபாசத்தினாலேயும் கெடுதலடைந்து திருச்சபைக்கோர் மாசுபோ லிருக்கிறார்கள். இதினால் திருச்சபை கெட்டுப்போனதாகுமோ? இதுபோலவே அந்தந்தக் காலங்களிலுண்டான சில கெட்டவர்களால் திருச்சபை கெட்டுப்போனதென்றும் இருளடைந்ததென்றும் சொல்வது பிசகு. மேலும் "கருதினால் வெரோணியுஸ் என்பவர் 9, 10, 11-ம். நூற்றாண்டுகளில் இருள் காலம் உண்டாயின" தாகச் சொல்லுகிறாரேயல்லாது திருச்சபை இருளடைந்ததாகச் சொல்லவில்லை. அல்லாமலும் அக்காலத்திலுள்ள சில கெட்டவர்களுடைய நடக்கைகளைப்பற்றி அப்படி யவர் சொல்வதாயினும் திருச்சபையின் சாதாரண சத்தியவேத விசுவாசக்கொள்கைகளைப்பற்றி அவர் அப்படிச் சொல்வதாகப் பரிச்சேதங் காணப்படவில்லை. ஆகையால் "பாப்புகள் கொடிய துஷ்டர்களாயும் பாஷாண்டர்களாயும் இருந்தார்கள்" என்றும் "பாப்புகள் மேற்றிராணிகள் குருக்களுடைய அருவருப்பான கேடுகளைப்பற்றிப் பெருமூச்சுவிட்ட பத்தியுள்ள விசுவாசிகளிடம் திருச்சபை தங்கியிருந்தது" என்றும் சாம[illegible] பிள்ளையவர்கள் சொல்வது சஞ்ஞான சூரியனின் 22-ம். பொய்யென்றறியவும்.

XIX.—சல்லாபம்.

"இடைக்கிடை ஓர் ஓர் பிதாவினால் சொல்லப்பட்டு அக்காலத்துச் சங்கங்களால் தவறென்று தள்ளப்பட்ட கொள்கைகள் யாவற்றையும் இக்காலத்து ரோமைச்சபை கூட்டித் திரட்டி வைத்திருக்கின்றது, இதைப் பாரம்பரை என்றும் திருச்சபை போதனையென்றும் எப்படிச் சொல்லலாம்" என்பதே ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களின் கேள்வி.

ஆனால் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி "இடைக்கிடை ஓர் ஓர் பிதாவினால் சொல்லப்பட்ட" தாகமட்டுமல்ல, வேதாகமத்திலுள்ளபடி கத்தோலிக்குப் பூர்வ பிதாக்கள் யாவராலும் ஏக சிந்தையாய் (பிலி. 3-16) ஒருப்படப்போதிக்கப்பட்டுத் திருச்சபை பாரம்பரையாய் எக்காலங்களிலும் அநுசரித்துவந்த வேதசத்தியங்களென முந்தின சல்லாபத்தில் நாம் எடுத்துக் காட்டிய நியாயங்களினால் தெளிவாயறியலாம், ஆகிலும் அதின்பின் சொல்வதை பரிசோதிப்போம். அதாவது "அக்காலத்துச் சங்கங்களால் தவறென்று தள்ளப்பட்ட கொள்கைகள் யாவற்றையும் இக்காலத்து ரோமைச்சபை கூட்டித் திரட்டி (தங்களுக்குப் பாரம்பரையாக வைத்திருக்கின்றது என்றாற்போல) வைத்திருக்கின்றது" என்றால் இப்படிப்பொதுப்படச் சொல்லுவது தகுதியாமோ? இக்காலத்திலுள்ள ரோமைச்சபை அநுசரிக்கிற இன்னின்ன கொள்கைகள் அக்காலத்துத் திருச்சபையின் பொதுவான இன்னின்ன சங்கங்களால் தள்ளப்பட்டதென்று ரூபித்தாலல்லவோ யாவருமிவர்களை மெய்யுரைபோரென ஒப்பத்தக்கதாகும். இதைவிட்டு ஒரு உத்தமியைத் திடீரென அவமதித்துப் பிசகு சொல்வது படிப்புள்ள மேற்குலத்தோர்(a) சொல்லுந் தன்மையல்ல.

மேலும் "இக்காலத்து ரோமைச்சபை" என்று இவர்களால் சொல்லப்படுகிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானது விசேஷமாய் மரியம்மாளைத் தேவமாதாவெனப் புகழ்ந்து அத்தாயாரை வாழ்த்தி வணங்கி வருகின்றது தல்லவோ. அல்லாமலும் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்களும் இதற் கெதிரிடையாய் அம்மரியம்மாளைத் தேவமாதாவென்பதும் அவளை வணங்குவதும் தவறெனக் காட்டும்படியா

(a)மேற்குலத்தோர் என்பது இத்தேசத்தார் அஞ்ஞானத்தோடிசைத்துக்கட்டிய மெய்யுணர்வற்ற சாதி வித்தியாச மென்மையின்படியேயல்ல, பொதுப்படத் தேவன் அருளிய சத்தியவேத அநுசாரிகளாகிய மெய்விசுவாசிகளைக் குறிக்குமென்பதாம்.

யல்லவோ சுஞ்ஞான சூரியனென்னும் நூலும் தம்மாற் செய்யப்படலாயினது. ஆகையால் ரோமைச்சபை யென்கிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் இக்கொள்கையானது திருச்சபை ஆதிமுதல் பாரம்பரையா யநுசரித்து வருகின்ற வேதசத்தியமானதால் இது தவறென அக்காலத்துக் கத்தோலிக்குப் பொதுச்சங்கங்களால் தள்ளப்பட்டதென ரூபகாரப்படுத்தட்டும். அப்படியானாலல்லவோ மேற்காட்டிய இவர்களெழுத்த எதிர்வாத தன்மைக்குக் கனம் பொருந்தியவராவார்கள்.

மீள்வும் திருச்சபை அநுசரித்துவரும் பாரம்பரை வேதசத்தியங்களைப் பற்றித் திமிரதீபிகையதிபர் எடுத்துக் காட்டிய வேதாகம நியாயங்களுக்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சரியான விடைபகரத் தெரியாமலே பல போக்குகளைச் சொல்லிக்கொண்டு போகிறதுமல்லாமல் "ரோமைச்சபை விசுவசிக்கிற பாரம்பரையானது தேவவாக்கல்ல" என்றும் "அதைக்கைக்கொள்ளத் தேவகற்பனையில்லை" என்றும் "அதைப்பழுது படாமல் வைத்திருந்து போதிக்க ஒருவருக்குந் திராணியில்லை" என்றும் "ஒருவராவது ஒருசபையாவது தவறுதலின்றி இருக்கவில்லை" என்றும் "ஆதலால் ரோமைச்சபையின் போதனையைத் திவ்விய பாரம்பரையென்று சொல்லாமல் ரோமைப்பாரம்பரையென்று சொல்ல வேண்டும்" என்றும் இப்படி ஓரே வாக்காய்ச் சலஞ்சாதிக்கத் துணிந்தார்கள். இப்படி அறியாமையின் குணத்தால்சாதிக்கிற இவர்களுக்குத் திருச்சபை அநுசரித்துவரும் பாரம்பரை விசுவாசக்கொள்கை இன்னதென்றும் அவைகள் வேதாகமத்தினால் ரூபப்படுத்தப்பட்ட திவ்விய பாரம்பரைகளென்றும் தெளிவாய் எடுத்துக் காட்டுவோம்.

1-வது.—தேவன் திரித்துவமாயிருக்கிறதைப்பற்றி "உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நாமே, நமக்குமுன்பாகவேறே தேவன் உனக்கில்லாதே போவதாக" என்று திருவுளம்பற்றியிருக்கிறாரே யல்லாது நாம் திரித்துவமாகிய ஒரே தேவனாயிருக்கிறோமென்று அவர் திருவுளம் பற்றவில்லை. ஆனபோதிலும் நமது இரட்சகர் தமது அப்போஸ்தலர்களை நோக்கி "பிதாவுடையவும் சுதனுடையவும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவுடையவும் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானங்கொடுங்கள்" (அர்ச். மத். 28-19) என்ற திரு வசனத்தையும் "பரலோகத்திலே பிதா வார்த்தை இஸ்பிரீத்து சாந்து என்னும் இம்மூவரும் சாட்சியிடுகிறார்கள் இம்மூவரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள்" என்ற (1-அர்ச். அருள். 5-7) இவ்வேத வசனத்தையும் வேதாகமங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிற மற்ற வசனங்களையும் ஆதாரமாகத் திருச்சபை கைக்கொண்டு

தேவன் ஒருவராயிருந்தும் பிதாசுதன் இஸ்பிரீத்துசாந்து வென்னும் மூன்றுளாயிருக்கிறுரென்று விசுவசித்துப் போதித்து வருகின்றது. இதுவே "ரோமைச்சபை" என்ற கத்தோலிக்குத் திருச்சபை பாரம்பரை வேத உபதேசம். இதற்கு விரோதமாய்த் தேவன் திரித்துவமானவரல்லவென்று சாதிக்கிறவர்களைப் பதிதராகத் திருச்சபை சபித்து வருகின்றது. இப்படிப்பட்ட பதிதக் கூட்டங்கள் அக்காலத்தில் அநேகமாக எழும்பி வரவர அழுகிப் போனார்கள். ஆகிலு மிக்காலத்தில் புரோட்டெஸ்டாண்டாருக்குள் யூனிற்றேரியரென்கிற பதிதக்கொள்கைகளுண்டு(a) இந்தக் கொள்கைக்காரரும் வேதாகமங்களையே கையிற்பிடித்து அப்படிச் சாதிக்கின்றார்கள்.

2-வது.—சுதனாகிய தேவனைப்பற்றி "மரியாயே நீ அஞ்சவேண்டாம், இதோ உமதுதரத்திற் கருப்பந்தரித்து ஓர் குமாரனைப் பெறுவீர் அவர் மகத்துவமுள்ளவரா யிருப்பதுந்தவிர உன்னத கடவுளுடைய சுதனென்னவும் படுவார்" (அர்ச். லூக் 1-31, 32) என்றும் பின்னுமவர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற போதும் அவர் மலையின்மேல் மறுரூபமான போதும் "பரமண்டலத்திலின்றோர் குரலொலி யுண்டாகி நமக்குப் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனிவரே யென்றுரைத்தது" (அர்ச். மத். 3-17, 17-5) என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யல்லாது இவர் பிதாவாகிய தேவனிடத்திற் செனிப்பிக்கவரென்றும் இவர் திரித்துவத்திலிரண்டாம் ஆள் என்றும் இவர் மனிதத்தன்மையை இன்னின்ன விதமாய்த் தம்மோடிணைத்துக் கொண்டாரென்றும் வேதாகமங்களில் விபரம் சொல்லப்படவே யில்லை. ஆனபோதிலும் (அர்ச். அருள. 1-1, 18.) வரையுமுள்ள வசனங்களையும், இன்னும் வேதாகமங்களில் குறிப்பாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மற்ற வசனங்களையும், திருச்சபை ஆதாரமாகக் கைக்கொண்டு பிதாசுதன் இஸ்பிரீத்துசாந்து என்னும் வரிசையின்படி வார்த்தை என்னுமிவர் குமாரனானதால் இரண்டாம் ஆளானவராயிருக்கிறரென்றும் பிதா எப்படி ஆதியோ அப்படியே சுதனும் ஆதியாயவரில் செனிப்பிக்கப்பட்டவரா யிருக்கிறரென்றும் இவர் மனுகுலத்தை இரட்சிக்கும்படியாய் மரியம்மாளிடம் மாங்கிஷ தேகத்தை எடுத்தபொழுது தம்மில் தேவன் வேறு, மனுஷன் வேறென இரண்டாளானவராகப் பிறக்காமல் தேவனு மனுஷனும் ஒன்றானவராக உற்பவித்து ஒரே தேவ ஆளாய்ப் பிறந்தாரென்றும் இவர் ஒரே

(a) புரோட்டெஸ்டாண்டு இரேனியூஸ் தமிழ் பூமிசாஸ்திரம், 432-ம். பக்கம்.

ஆளானவராயிருந்தும் தேவசுபாவம், மனுஷ சுபாவத்தோடு கலந்து குழம்பிப்போகாமல் தம்மிலொன்றா யிணைக்கப்பட்ட வெவ்வேறான இரண்டு சுபாவமுடையவரா யிருக்கிறரென்றும் இவர் இரு சுபாவமுடையவராயினும் இவ்விரு சுபாவத்திலுடையவுமுள்ள செயல்களைத்தேவ ஆளென்னும் தமதொரே ஆளில் நிறைவேற்றி மனுஷ இரட்சணியத்தை முடித்தாரென்றும் போதித்தநுசரித்து வருகின்றது. இவைகளே பாரம்பரை வேதபோதனையாம். இவைகளுக்கு விரோதமாய்ச் சலஞ்சாதித்துப் போதிக்கிறவர்களைத் திருச்சபை பதிதராக சபித்துத் தள்ளிவருகின்றது. இந்தப்படி மேற்காட்டிய பாரம்பரை வேதவிசுவாச போதனைகளுக்கு விரோதமாய் அக்காலத்தில் அநேகம் பதிதக்கூட்டங்கள் எழும்பி வரவர அழுகிக் குறுகி ஒழிந்துபோய்விட்டன. ஆனால் அதற்கொப்ப இக்காலத்தில் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் சில பிரிவார் கிறிஸ்து[illegible]தேவத்துவத்தின் பேரிலும் அவர் தமதொரே ஆளில் நிறைவேற்றின செயல்களைப்பிரித்துப்பேசும் தன்மையிலும் பலமுகமாய்ப் போதித்து வருகின்றார்கள்.

3-வது.—இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவரைப்பற்றி இவர் தேவதிரித்துவத்தில் ஒன்றான ஓர் ஆளென்றும் இவர் பிதாவினிடத்திலும் சுதனிடத்திலும் நின்று புறப்படுகிறவரென்றும் வேதாகமங்களில் தீர்க்கமாய்ச் சொல்லப்படவில்லை. ஆனபோதிலும் (அர்ச். அருள. சுவி. 16-7, 13, வரையும் 1-அரு. 5-7.) இவ்வசனத்தையும் வேதாகமங்களில் குறிப்பாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மற்ற வசனங்களையும் திருச்சபை ஆதாரமாகக் கைக்கொண்டு பிதா சுதன் இஸ்பிரீத்துசாந்து என்னும் வரிசையின்படி மூன்றுமாளாயிருந்து பிதாவினிடத்திலும் சுதனிடத்திலும் நின்று புறப்படுகிற அவர்களோடொத்த ஒரே தேவசுபாவமுடைய ஏக திரித்துவதேவனென்றும் விசுவசித்துப் போதித்து வருகின்றது. இதுவே பாரம்பரை வேதசத்தியமாம். இதை விசுவசியாமல் இதற்கெதிரிடையாய் விரோதம் பேசுகிறவர்களைத் திருச்சபை சபித்துப் பதிதராகத் தள்ளி வருகின்றது. இச்சத்தியத்தை விசுவசியாத பதிதர் அக்காலத்தில் மும்முரமா யெழும்பி சிதைந்து போனார்கள். ஆனால் இக்காலத்தில் இஸ்பிரீத்துசாந்து தேவனில்லையென்று சாதிக்கிற யூனிற்றெரியர் முதலான வகுப்பார் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள்ளும் இஸ்பிரீத்துசாந்து பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்படுகிறவரேயல்லாது சுதனிடத்திலிருந்து புறப்படுகிறவரல்லவென்று சாதிக்கிற எத்திக்கேயரென்னும் பதிதக்கொள்கை கிரேக்குப் பிரிவினை மார்க்கத்தாருக்குள்ளுமுண்டு.

4-வது.—மரியம்மாள் தேவமாதா அல்லது தேவனுடைய தாயார் என்னும் வார்த்தையாக வேதாகமங்களில் சொல்லப்படவில்லை, ஆனபோதிலும் அதற்கொத்ததான வார்த்தையாய் "ஆண்டவருடைய தாயாரென்றும் அவளிடத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்தது தேவகுமாரனென்றும்" சொல்லப்படுகிற (அர்ச். லூக். 1-32, 35, 43.) இவ்வசனங்களையும் மற்ற வேதவசனக் குறிப்புகளையும் திருச்சபை ஆதாரமாகக் கைக்கொண்டு மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயாரென விசுவசித்துப் போதித்து வருகின்றது. இதுவே பாரம்பரையாம். இதை விசுவசியாமல் இதற்கெதிரிடையாய் விரோதம் பேசுகிறவர்களைத் திருச்சபை சபித்துப் பதிதார்களத்தள்ளி வருகின்றது. இச்சத்தியத்தை விசுவசியாமல் விரோதம் பேசின பதிதர்கள் அக்காலத்தில் நெஸ்தோரியானரும் இக்காலத்தில் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் சில பிரிவார்தவிர பொதுப்பட மற்ற பிரிவாரெல்லாரும் மரியம்மாள் தேவனுடைய தாயாரல்லவென்றிம் அந்நெஸ்தோரியக்கொள்கையை யநுசரித்துவருகின்றவர்களா யிருக்கிறார்கள். கிரேக்குப்பிரிவினை மார்க்கத்திலும் அப்பதிதக் கொள்கையுண்டு.

5-வது.—அத்தேவதாயார் (a)சென்மப்பாவ மில்லாமலுற்பவித்தவளெனவும் (b)இவ்வமலஉற்பவி தமதொன்றான தேவகுமாரனாகிய யேசுவைப் பெற்றபின்னும் கன்னிகையெனவும் (c)இக்கன்னித்தாய் பரலோக பூலோக இராக்கினி யெனவும் (d)இவ்விராக்கினி வணக்கத்துக் குரியவளெனவும் வேதவசன சட்டப்பிரமாணத்தோடு வேதாகமங்களிற் சொல்லப்படவில்லை யென்றாலும் அவைகளுக்கொத்த அறிவிப்பின் குறிப்பான (a)1-மோசே. 3-15. அர்ச். லூக். 1-28, 43. (b)எசேக். 44-2. (c)காட்சி. 12-1, 17, வரை (d)அர்ச். லூக். 1-28, 48. இவ்வசனங்களையும் வேதாகமத்திலுள்ள மற்றக்குறிப்படையாள வசனங்களையும் திருச்சபை ஆதாரமாகக்கைக்கொண்டு மேற்காட்டியபடி அத்தேவதாயார் மட்டில் விசுவசித்து அத்தாயாரை வாழ்த்தி வணங்கி மன்றாடி வருகின்றது. இதுவே பாரம்பரையாம். இவைகளை விசுவாசியாமல் விரோதம்பேசுகிறவர்களைத் திருச்சபை சபித்துப் பதிதராகத்தள்ளி வருகின்றது. அந்தப்படி விசுவசியாமல் விரோதம்பேசின பதிதர்கள் அக்காலத்தில் யோவீனியானரும் எல்விதியானரும் இக்காலத்தில் புரோட்டெஸ்டான் டேருமேயாம்.

6-வது.—(1)தேவதூதர்களையும் மற்ற மோட்சவாசிகளையும் வணங்குங்கள். (2)அவர்களை நமக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்படி மன்றாடுங்கள். (3)அவர்களின் சாயலான சுரூபங்களைச்செய்து கோவில் முதலான ஸ்தலங்களில் ஸ்தாபியுங்கள். (4)கர்த்தர் பாடுபட்ட சிலுவையின் அடையாளத்தைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள், அல்லது ஸ்தாபியுங்கள். (5)அற்ப பாவத்தோடு மரிக்கிற விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்களுக்காக உத்தரிக்கிற ஸ்தலமுண்டு, அதிலவர்கள் வேதனையுறைந்து மோட்சத்தையடைய அவர்களுக்காகப் பூசைமுதலிய செபதப தானதருமம் செய்யுங்கள். (6)குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுங்கள். (7)பிஷப்புகள் முதலிய மேலான போதகமார் மற்றக் குருக்கள் அவர்களுக்குஉறுதிப்பூசுதல் அல்லது திடப்படுத்தல் கொடுங்கள். (8)தேவநற்கருணையைப் பலிப்பூசையாக இன்னின்னவிதம் நாள்தோறும் நடத்துங்கள் (9)அந்நீதிவநற்கருணையைக் குருக்களவர்கள் இன்னின்ன ஆயத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடும் வாங்கும்படி செய்யுங்கள். (10)குருக்களிடம் கிறீஸ்துவர்கள் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்படி வசி அவர்களுக்குப் பாவப்பொறுத்தலைக் கொடுங்கள். (11)வியாதிக்காரருக்கு அவஸ்தைப் பூசுதலாகிற தேவத்திரவிய அநுமானத்தை நிறைவேற்றுங்கள். (12) மேசைப்

(1) மோசே. 18-2, 19. +4-மோசே. 22-31 +யோசுவே. 5-14.+ 1-இராசா. அல்லது 1-சாமு. 28-14. அப். நட. 4-34, 37.+5-2.+10-25, 26.+காட்சி. 19-10.+22-9.

(2) 1-மோசே. 20-7, 17.+48-15.+யோபு. 42-7, 8.+தோபி. 12-12.+சகரி. 1-12, 13.+2-மக்க. 3-23, 34. அர்ச். மத். 18-10.+அர்ச். லூக். 12-8.+15-10.+காட்சி, 5-8, 10.+6-10.+8-3, 4.

(3) 2-மோசே. 25-18, 22.+1-இராசா. 6-23, 29.+2-நாளாக. 3-10, 13.

(4) 4-மோசே. 21-8, 9.+அர்ச். மத். 24-30. அர்ச். அருள. 3-14. கலா. 6-14.

(5) 2-மக்க. 12-44, 46. அர்ச். மத். 12-32, 1-கொரி. 3-13, 14, 15.+1-அர்ச். இராய. 3-19.

(6) அர்ச். மத். 18-3, 6. அர்ச். அருள. 3-5. அப். நட. 11-14.

(7) அப். நட. 8-16, 17.+19-5, 6.+2-கொரி. 1-21, 22.

(8) மல்கி. 1-11. அர்ச். லூக். 22-19, 20. எபி. 6-20.+7-17.+13-10. காட்சி. 5-6, 14.

(9) அர்ச். அருள. 13-5, 12.+1-கொரி. 11-28, 26.

(10) அர்ச். மத். 18-18. அர்ச். அருள. 2-22, 23. அர்ச். யாக. 5-16.

(11) அர்ச். மாற். 6-13. அர்ச். யாக. 5-14, 15.

(12) அர்ச். அருள. 17-18, 20.+20-22, 23. அப். நட. 6-6.+1-திமோ. 4-14.+2-திமோ. 1-6. எபி. 5-4.

புகள் மற்றவர்களை மேய்ப்புகளாகவும் குருக்களாகவும் ஏற்படுத்த அவர்களுக்கு இன்னின்ன வகையாய் ஞானதிகாரமுங் குருப்பட்டமுங் கொடுங்கள். (13)கலியாணபெண்ணு மாப்பிள்ளையும் கோவிலில் வந்து குருவினிடம் இன்னின்ன உடம்படிக்கையோடு [illegible] முடித்துக்கொள்ளுங்கள். (14)வாரத்தின் கடைசிநாளாகிய சனிக்கிழமை ஓய்வை மாற்றி வாரத்தின் முதல் நாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமையை ஓய்வாக அநுசரித்து அந்தநாளில் வேலைகாரியங்களை செய்யுங்கள் என்பதாய் இவைகளுக்கும் திருச்சபையில்நடந்தேறிவருகிற மற்றெல்லா வேதசர்வ சடங்காசார முறைமைகளுக்கும் புதிய ஏற்பாடாக வேதாகமங்களில் சட்டதிட்ட பிரமாணங்கள் சொல்லப்படவில்லை. ஆனபோதிலும் முந்தின ஐந்து பிரிவுகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற வேதாகம திருவசனக் குறிப்புகளைக்கொண்டு அவைகளைத் திக்கமாகவும் பூரணமாகவும் திருச்சபை விசுவசித்து பாரம்பரையாய்த் தனக்குச்சட்டதிட்ட பிரமாணமா யநுசரித்து வருவதுபோலவே இவைகளுக்கும் இதன் அடியில் 1-முதல் 14-நம்பர் வரியாய்க்குறிப்பிட்டிருக்கிற திரு வசனங்களையும் இன்னமும் வேதாகமங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிற அநேக வசனங்களையும் திருச்சபை ஆதாரமாகக்கைக்கொண்டு விசுவசித்துப் போதிக்கின்றதுமன்றி அவைகளை தனக்குச் சட்டதிட்டமாக அநுசரித்தும்வருகின்றது. இவைகளே திருச்சபையின் பாரம்பரைவேத உபதேச அநுஷ்டானங்களும் அவைகளை நிச்சயித்து வியாக்கியானப்படுத்துகிற பூர்வபிதாக்களுடைய நூல்களும் திருச்சபைப் பொதுச்சங்கங்களின் தீர்மானங்களுமேயாம். இவைகளை விசுவசியாமல் சலஞ்சாதிக்கிற அவிசுவாசிகளைத் திருச்சபை சபித்துப் பதிதாக்கித்தள்ளி வருகின்றது. அந்தப்படி விசுவசியாத அவிசுவாசிகளாகிய பதிதர்கள் அக்காலமுதல் எக்காலங்களினும் பெருமைத்தேய்ந்தொழிந்துபோனார்களாயினும் இக்காலத்தில் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள்ளும் அவைகளுக்கு விரோதமாய்ச்சலஞ்சாதிக்கிற அவிசுவாசக் கொள்கைகள் அநேகமுண்டு.

ஆகையால் மேலே நாம் எடுத்துக்காட்டியபடி வேதாகமங்களிற் குறிப்பிட்டிராத பாரம்பரைபோதனைகளும் முறைமைக

(13) அர்ச். மத். 19-5, 6. உரோ. 7-2, 3. + 1-கொரி. 7-2, 3. எபே. 5-29, 32.

(14) அர்ச். மத். 28-1. அர்ச். அருள. 20-19. அப். நட., 2-1, 4. + 20-7.

ளும் திருச்சபையில் பரிச்சேதங் கிடையாதென்றறியவும். சுஞ்ஞான சூரியன் 19-ம். பக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டியபடி எருசலேம்பட்டணத்து ஆர்ச். சிரில் என்னும் பிதா அறிவிக்கிற வசனங்களு மிவைகளே.

அதாவது "பரிசுத்த தெய்வீகரகசியங்களில் எவ்வளவு அற்பமானதா யிருப்பதையும் விசுவசிப்பதற்குத் திவ்விய வேதாகமத்திலிருந்து நான் உங்களுக்கு ருசுகொடாவிட்டால் நீங்கள் நம்பவேண்டியதில்லை, ஏனெனில் மனிதர்களுடைய பேச்சு சாதுரியத்தில் அல்ல சத்திய வேதாகமங்களிலிருந்தே நம்முடைய விசுவாசம் பாதுகாக்கப்பட்டும் பத்திரப்படுத்தப்பட்டும் வருகிறது" என்பதேயாம். இதற்கொப்ப மேலேநாம் ஆறு பிரிவுகளிலும் எடுத்துக்காட்டிய தெய்வீக பரமரகசியங்களும் தேவமாதா தேவதூதர் முதலிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்குச் செய்யும் வணக்க மன்றாட்டுக்களும் தேவதிரவிய அநுமானங்களும் இன்னும் பாரம்பரையாய் திருச்சபை அநுசரித்துவருகிற மற்ற போதனைகளும் முறைமைகளும் திவ்விய வேதாகமங்களிலிருந்தே ருசுப்படுத்தப்பட்டும் அவைகளின்மட்டில் நமக்குண்டான விசுவாசம் பாதுகாக்கப்பட்டும் பத்திரப்படுத்தப்பட்டும் வருகிறதன்றி அவைகள் திருச்சபையோடு தேவதீர்மானமுமா யிருக்கின்றது.

அதேதெனில் "இன்னம் உங்களுக்குச் சொல்லத்தகும் காரியங்கள் அநேகமுண்டு, ஆனால் இப்போதவைகளைத் தாங்கமாட்டீர்கள்" (அர்ச். அருள. 16-12.) "நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளுவேன் அப்போது உங்களோடு என்றென்றைக்கு மிருக்கத்தக்கதாக வேறே தேற்றுகிறவராகிய இஸ்பிரீத்து (சாந்து) வானவரை அனுப்புவார்" (14-16, 17.) "சத்திய இஸ்பிரீத்து (சாந்து) வாகிய அவர் வந்திருக்கும்போது எல்லாச் சத்தியத்தையும் உங்களுக்கு போதிப்பார். அவர் தாமாய்ப் பேசுவதில்லை, ஆனால் தாம் கேள்விப்பட்ட யாவையுஞ் சொல்லிவருங் காரியங்களையும் உங்களுக்கு அறிவிப்பார். அவர் என்னை மகிமைப்படுத்துவார், ஏனெனில் என்னுடையதினின்று பெற்றுக்கொண்டு உங்களுக் கறிவிப்பார்." (16-13, 14) "பின்னு மிதோ நான் உலக முடியுமட்டும் எந்நாட்களிலும் உங்களோடுகூட இருக்கிறேன்." (அர்ச். மத். 28-20) என்று நமது இரட்சகராகிய தேவன்தாமே திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறபடியால் திருச்சபையில் நடந்தேறிவருகிற பாரம்பரை வேதபோதனைகள் யாவும் சத்தியசுரூபியாகிய இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவரால் அருளப்பட்ட திரியேக தேவதீர்மானங்களே யல்லாது வேறல்ல.

இப்படியிருக்க "இடைக்கிடை ஓர் ஓர் பிரதியால் சொல்லப்பட்டு அக்காலத்துச் சங்கங்களால் நலமுறைப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகள் யாவற்றையும் இக்காலத்து ரோமைச்சபை கூட்டித்திரட்டி வைத்திருக்கின்றது. இதைப் பாரம்பரை என்றும் திருச்சபைப்போதனை என்றும் எப்படிச் சொல்லலாம்" என்பதாய் மேற்படி பிள்ளையவர்கள் தம்மனசுப்படி வாயில்வந்ததெல்லாம் உளறுவதால் இது சஞ்ஞான சூரியனின் 23-ம். பொய்யென்றறியவும்.

இப்போது சுவிசேஷத்தில் இரண்டொரு வசனங்களைக் கொண்டு திருச்சபையின் பாரம்பரை போதனைகள் பொய்யென ஒப்பிக்கும்படி ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யாதெனில்.

1-வது.—வேதாகமத்தில் பாரம்பரையொன்று இருந்ததாகவும் அது பொய்யென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது "பேதுரு யேசுநாதரை நோக்கி ஆண்டவரே இவன் காரியம் என்னவென்றான், அதற்கு யேசுநாதர் நான் வருமளவும் இவனிருக்க எனக்குச் சித்தமானால் உனக்கென்ன? நீ என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார். ஆகையால் அந்தச்சீஷன் மரிப்பதில்லையென்ற பேச்சு சகோதரருக்குள்ளே பரம்பிற்று. ஆனால் அவன் மரிப்பதில்லை என்று யேசு சொல்லாமல் நான்வருமளவும் இவனிருக்க எனக்குச் சித்தமானால் உனக்கு என்னவென்று சொன்னார்." (யோவான் சுவிசேஷம் 21-22, 23.) என்பதாம் "அப்போஸ்தலர்கள் காலத்தில் பாரம்பரிய பிரிவளவு உண்மையாயிருக்குமானால் இக்காலத்தில் அதின் உண்மை ஒருவரும் ஆட்சேபிக்க கூடாதல்லவா" என்பதுமாம். ஆனால் இதில் கேட்டவரும் மறுமொழி சொன்னவரும் மற்றச் சகோதரருங்கூட விருக்கும்போது மரிப்பதில்லையென்று மேற்படி சகோதரருக்குள்ளே நடந்த அந்தப் பேச்சு ஓர் பாரம்பரையாகுமா? பின்னும் இது "பொய்யென்றும்போல" திருச்சபையில் நடந்தேறிவருகிற பாரம்பரை வேத சத்தியங்களும் பொய்யென்றொப்பிக்க அது ஓர் அத்தாட்சியாகுமா? ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் முன்பின் யோசியாமல் கண்ணை மூடிக்கொண்டு பேசுகின்றார்கள். அதை விழித்துப் பார்க்கும்படி அவர்கள் கண்ணுக்குக் கலிக்கம்போட்டால் நாவினை.

மேலும் அந்தச்சுவிசேஷத்தை எழுதினசீஷன்தானே மரிப்பதில்லையென்ற அந்தப் பேச்சைக்கொண்டவராம். பின்னும் அந்தசீஷன் தானே மரிப்பதில்லை என்ற அந்த சந்தேகத்தை விலக்கியுமிருக்கிறார். அதாவது "ஆனால் அவன் மரிப்பதில்லையென்று யேசுநாதர்

சொல்லாமல் நான் வருமளவும் இவனிருக்க வெனக்குச் சித்தமானால் உனக்கென்னவென்று சொன்னார்." என்பதால் உடனே அல்லது அதற்கடுத்த சொற்பகாலத்துக்குள் சகோதரருக்குள்ளிருந்த அச்சந்தேகம் நிவர்த்திக்கப்பட்டதாக விளங்குகின்றது. ஆகையால் திருச்சபையின் பாரம்பரையைப் பொய்யென்றொப்பிக்க மேற்காட்டியவாக்கியங்கள் ஆதாரமாகா. அல்லாமலும் யேசுநாதர் போதித்தவைகளில் அப்போஸ்தலர்கள் அவருடைய கருத்தைக் கண்டுபிடியாமல் அநேகம்விசை அத்திரு வாக்கியங்களுக்குப் பல எண்ணங்கொண்டதாய் வாசிக்கிறோம். மேலும் அவர்கள் இஸ்பிரீத்துசாந்துவின் அருளைப் பெறாத அக்காலத்தில் பேதமையான தங்கள் சொந்தப் புத்தியின் குணத்தினால் அப்படியானார்கள். ஆனால் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவரின் அருள்வரத்தைப் பெற்றபின் எப்படியானார்களென்று சஞ்ஞானசூரியனறியா அறியாததல்ல. அதுமுதல் இஸ்பிரீத்துசாந்துவாகிய சர்வேசுரன் எக்காலத்திலும் திருச்சபையில் வாசமாய்க் குடிகொண்டிருக்கிறார் என்பது குன்றாத சத்தியம். ஆகையால் இத்திருச்சபையில் பாரம்பரையாய்ப் போதிக்கப்பட்டுவருகிற சகலமும் மெய்யென்றறிவார்களாக.

2-வது.—"யூதர்களும் வேதபாரகரும் தங்கள் பாரம்பரியத்தைக்கைக்கொண்டதினால் யேசுநாதரை வெறுத்தார்கள். அவர்கள். தங்கள்பாரம்பரியத்தை மோசே முதல் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். பாரம்பரியத்தினால் அவர்கள் விழுந்தது நமக்கொரு எச்சரிப்பல்லவா" என்று சஞ்ஞானசூரியன் சொல்லுகின்றது.

ஆனால் "யூதர்களும் வேதபாரகரும் கைகழுவாமல் போசனஞ்செய்யக்கூடாதென்பதும் தன்தகப்பனையாவது தாயையாவது சங்கித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டியதை (தேவாலயத்தில்) காணிக்கை செலுத்தினால் (அவர்கள் மட்டில்) தன்கடமையை நிறைவேற்றலாமென்" என்பது மாகிய இப்படிப்பட்ட தங்கள் பாரம்பரியத்தைப்பற்றி யேசுநாதரால் அவர்கள் கண்டிக்கப்பட்டதும் அவர்கள் அவரை வெறுத்தலானதுமேயாம் (அர்ச். மத். 15-1, 12, அர்ச். மாற்-7-1, 12,) யூதர்களுடைய இந்த பாரம்பரைக்கும் 19-ம். சல்லாபத்தில் காட்டியபடி திருச்சபை அனுசரித்துவரும் பாரம்பரைக்கும் எவ்வளவோ தூரவித்தியாசமுண்டு. ஆகையினால் அவர்கள் யேசுநாதரால் கண்டிக்கப்பட்டார்கள், அவரையவர்கள் வெறுத்தார்கள் திருச்சபை அப்படிதன் நாயகனாகிய யேசுநாதரை வெறுத்ததுமில்லை, அவருடைய தங்கள் பாரம்பரையினிமித்தம் அவரால் கண்டிக்கப்பட்டதுமில்லை, இப்படியிருக்க அந்த யூதர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தினால் விழுந்தது

வளர்ந்தோங்கிவரும் திருச்சபையின் சத்தியவேத பாரம்பரைக்கு ஒரு எச்சரிப்பாகுமா? ஆனால் நந்தந்தைதாய் மட்டில் திருச்சபையின் பிள்ளைகளுக்கு அது ஓர் எச்சரிப்பென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லையென்றறிவார்களாக.

3-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வதாவது "இத்தியாதிகாரணங்களினால் ரோமைச்சபை விசுவசிக்கிற பாரம்பரையானது தேவவாக்கல்ல அந்தக்கைக்கொள்ளத்தேவகற்பனையில்லை" என்கிறார்கள். இது சுஞ்ஞானசூரியனின் 24-ம். பொய்யென்றறியவும். ஆனாலோ வேதாகமங்களில் எழுதப்பட்டதெல்லாம் தேவவாக்கும் தேவகற்பனையுமாகில் அதில் நின்றுமிதற்கதும் "ரோமைச்சபை"என்கிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபை விசுவசிக்கிறதுமாகிய அப்பாரம்பரையாவும் தேவவாக்கும் அதைக்கைக்கொள்ள (அர்ச். மத். 28-19, 20, அர்ச். லூக். 10-16, அப். நடபடி. 15-41.16-4. 1-தெச. 2-15.) தேவகற்பனையுமுண்டென்றறிவார்களாக. இதைப்பற்றி முந்தின பாகங்களில் தெரிவித்திருக்கிறோம். இன்னமும் பிந்தியபாகங்களில் தெரிவிப்போம்.

அல்லாமலும் "அதைப்பழுதுபடாமல்வைத்திருந்து போதிக்க ஒருவருக்குந் திராணியில்லை" என்கிறார்கள் மற்றமதஸ்தருக்கும் புரோட்டெஸ்டாண்டருக்கும் திராணியில்லை என்பது மெய்தான். ஆனால் தேவன் ஸ்தாபித்த கத்தோலிக்குத் திருச்சபை அதைப்பழுதுபடாமல் வைத்திருந்து போதிக்க எக்காலத்திலும் யேசுநாதரும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவரும் அத்திருச்சபையோடிருக்கிறதால் அதற்குத் திராணியுண்டு என்றறியக்கடவார்கள்.

அப்பால் "ஒருவராவது ஒருசபையாவது தவறுதலின்றியிருக்கவில்லை" என்கிறார்கள். இதில் ஒருவராவது என்கிற அந்தந்தக் கள்ளப்போதகர்களும் ஒருசபையாவது என்கிற அக்காலத்தப்பல பதிதக்கொள்கைகளும் இக்காலத்துப் பலபுரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கங்களும் தவறுதலின்றியிருக்கவில்லை என்பதுமெய். ஆனால் தேவன் ஏற்படுத்திய ஒரேதலைவருக்குள் ஏக ஐக்கியமாயிருக்கிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானது ஒருகாலும் தவறினதில்லை, இனி எக்காலமும் தவறிப்போகவுமாட்டாது. ஆனதால் "ரோமைச்சபை" என்று சொல்லுகிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் போதனையைத் திவ்விய பாரம்பரையல்லவென்று சொல்லுகிறவர்கள் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவருக்கு விரோதமாய்ச் சலஞ்சாதிக்கிற கொடியவஞ்சகரென்றறியக் கடவீர்களாக.

XX.—சல்லாபம்.

இதில் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "திமிரதீபிகை யதிபருண்டாக்கிய பாரம்பரைத்திமிரை யறுத்துவிட்டோம்" என்று பொய்சொல்லிக் கைதட்டி ஜெயகெம்பீரமாய்க் கூப்பாடு போடுகின்றார்கள், (சிரித்தவாயும் அழுமென்றாற்போல) இதற்கு மெஞ்ஞான வேதஒளி அவர்கள் ஜெயத்தை அபஜெயமாக்கி சுஞ்ஞான சூரியனிருள்கொண்ட மாசை யறுத்துத் திருச்சபையின் வேதஉபதேச பாரம்பரை இன்னதென்று வேதாகமத்தைக் கொண்டு விளக்கிக்காட்டி அவர்கள் பெருமையின் வாயைச் சப்பென அடைத்துவிட்டதானதால் இனித் திமிரதீபிகை யதிபர் எடுத்துக்காட்டிய வேதவசனங்களினால் "திருச்சபையின்" பாரம்பரை ருசுப்பட மாட்டாவென்றெடுத்துச் சொல்லும் அவர்களுடைய ஆட்சேபனைகளைத் திக்கரித்து அவ்வேத வசனங்களைக்கொண்டே அப்பாரம்பரை வேத சத்தியங்களை ருசுப்படுத்துவோம்.

1-வது.—திமிரதீபிகையதிபர் பாரம்பரையைப்பற்றி முந்த முந்த எடுத்துக்காட்டிய வேத வசனமாவது, (5-மோசே. 32-7.) "ஆதிநாட்களை நினை, தலைமுறை தலைமுறையாய்ச்சென்ற வருஷங்களைத் தியானி, உன் தகப்பனைக்கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக்கேள், அவர்கள் உனக்கு அறிவிப்பார்கள்" என்பதே.

இதற்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேபனையாவது "பழைய ஏற்பாடாகமம் இன்னும் ரோமைச்சபையில் தமிழில் திருப்புதலாகாமலிருக்கத் திமிரதீபிகை யதிபர் மேற்படி ஆகமத்தின் ஒரு வசனத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வரைந்திருப்பது மேற்படி ரோமைச்சபைக் கொள்கைக்கு விரோதமல்லவென்று நினைத்தாற்போலிருக்கிறதே அதுசரியோவென்று மறுபடியும் ஆலோசிக்கவேண்டும்" என ஓர் பகடியாகச் சொல்லி அப்பால் இரண்டாவதாக "பழைய ஏற்பாடாகமம் முழுவதும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படாத நிமித்தம், அவர்களுக்கு மேற்படி ஆகமத்தின் ஒருவசனத்திற்கு முன்பின் சம்பந்த மறியாமல், சரியான அர்த்தம்பண்ணத் தெரியாது" என்றும் பெரிய விஸ்தரிப்பாக ஒருகதைபோலச் சொல்லிக்கொண்டு போகிறார்கள். ஆனால் பழைய ஏற்பாடாகமங்கள் தமிழில் திருப்பவில்லை என்றாலும் திமிரதீபிகை யதிபர் கத்தோலிக்கு இங்கிலீஷ் வேதாகமத்திலிருந்தே எடுத்துப் பேசுகின்றபடியால் மேற்படி ஆகமத்தின் அவ்வசனத்திற்கு முன்பின் சம்பந்த மறியாமல் சரியான அர்த்தம்பண்ணத் தெரியாதென்பது புத்தி

யினம். ஏனென்றால் அந்த ஒரு வசனத்தை மொழிபெயர்த்துச் சொல்லக்கூடியவர் அதற்கு முன்பின் சம்பந்தமுடைய மற்ற வசனங்களை ஆராய்ந்து தாியமாய்ச் சொல்வாரோ? மேலுமந்த வசனம் எழுதினவைகளையும் எழுதாமல் பாரம்பரையாய் அறிவிக்கலானவைகளையும் குறித்தே விளம்புகின்றது. அல்லாமலும் வேதாகமங்கள் எழுதப்பட்டதெல்லாம் கூட இன்றுமே விஸ்தாரம் வெளிப்படுத்தப்பட்டபின் மோசே என்பவனால் முதல் தானே. அதற்குமுன் இரண்டாயிர வருஷகாலமாய் நடந்துவந்த சத்திய வேதமானது எழுதப்படாமல் பாரம்பரையாய்ப் போதிக்கப்பட்டுவந்தது. ஆகையால் ஆதிமுதல் இப்படியே நடந்துவந்ததுகளையும் இதில் தேவன்செய்த நன்மைகளையும் அப்பால் இஸ்ரவேலித்தார் எகிப்திலே அடிமைத்தனத்தைவிட்டு மீட்கப்பட்டுக் கானான் தேசத்திலே குடியேறினதுவரையுமுள்ள வர்த்தமானங்களையும் ஆண்டவர் அவர்களுக்குச் செய்தவைகளை என்னிறுதியாத நன்மைத்தனங்களையும் அற்புதங்களையும் பாரம்பரையாய் நினைவுகூரும்படி "ஆதிநாட்களை நினை, தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைத் தியானி, உன் தகப்பனைக் கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்கு அறிவிப்பார்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யல்லாமல் மற்றப்படியல்ல. மேலும் சங்கீதமும் அறிவித்திருப்பது "யாகோபின் சாட்சிகளையும் உத்தரவுகளையும் எழுதிவைத்த தீர்க்கதரிசியாகிய மோசேசன் காலமுன் இன்றுமேல் ஜனங்களுக்குத் தேவன்செய்த சகல நன்மைகளையும் எடுத்துக்காட்டி நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நடக்கிறதினால் வரும் நன்மையையும் அதை மீறுகிறதினால் வரும் தீமையையும் தீர்க்கதரிசனமாக வுரைத்துக் கடைசியாய்க் கர்த்தரின் மகிமையைப்பற்றிப்பாடி அந்தப் பாட்டிலிருந்து" மேற்படி வாக்கியமெடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் முதலாவது தகப்பன் வழியாகவும் இரண்டாவது மூப்பர்கள் வழியாகவும் கேட்டறியும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் அவ்வாக்கியம் தன்னிலேதான் பாரம்பரையைக் குறிப்பிடுகிற அர்த்தமாயிருக்கிறதே யல்லாது வேறல்ல. இதற்கு முன்பின் சம்பந்தம் அறிதல்வேண்டுமோ? பின்னும் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய மேற்படி ஆகமம் 6-ம் அதிகாரத்திலும் தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்குச் செய்தவைகள் நன்மைகளையும் அற்புதங்களையும் எக்காலமும் அவர்கள் நினைவுகூரும்படிக்கும் அவனவன் தன் பிள்ளைகளுக்கு அவைகளைக் குறித்து அறிவிக்கும்படிக்கும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாய்த் தேவன்செய்த நன்மைகளைத் தன்னிலே நினைப்பூட்டவும் தன் பிள்ளைகளுக்கு அறிவிக்கவும் கற்பிக்கப்படுகிற அது

பாரம்பரையாய்த் தலைமுறை தலைமுறையாய்ப் போதனை யடைந்துவரச் சொல்லுகிறதேயல்லாது வேறென்ன? ஆனால் இவை ரோமைச்சபை என்கிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் பாரம்பரையாயிராவிட்டாலும் யூதச் சபையின் பாரம்பரையும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் பாரம்பரைக்கு முன்குறிப்பாயிருக்கின்றது. ஆகையினாலே சத்திய வேதமானது எழுதப்பட்டாலும் அநேகம் எழுதப்படாமல் பாரம்பரையாய்ப் போதிக்கப்பட்டுவந்ததுமாய் ருசுவாகிறது என்று யாவரும் அறிந்துகொள்ளலாம். இப்படியிருக்க யூதர்கள் கைகழுவாமல் போசனஞ்செய்யக்கூடாதென்றதும் தன் தந்தைதாய்க்குச் செய்யவேண்டிய உபகாரத்தைக் காணிக்கைச் செலுத்தினால் அவர்கள் மட்டில் தன் கடமை தீர்ந்து அவர்களுக்குச் சகாயஞ்செய்யவேண்டியதில்லை என்றதுமாகிய அபத்தமான பாரம்பரைக்கு மேற்காட்டிய வேதவசனங்களில் குறிப்பிடுகிற பாரம்பரை சுட்டாகமாட்டாது. அனைத்துக்கொண்டு "நமதருமை நாயகர் அவதாரப்பட்டிருந்த காலத்தில் (திமிர்தீபிகை யதிபர்) இருந்திருப்பார்களானால் யூதர்கள் கட்சிக்கு காரியஸ்தர்களாவார்களென்று" இவர்கள் சொல்லும்பரிகாச வார்த்தையில் ஜெயம்பெறுவார்களென்பதில் சந்தேகமென்ன?

2-வது.—திமிர தீபிகையதிபரவர்கள் அர்ச். சின்னப்பர்தெசலோனிக்கேயருக்கெழுதின 2-ம். நிருபத்தில் எடுத்துக்காட்டும் வசனமாவது. (2-தெச. 2-15.) "சகோதரரே நீங்கள் இதைக்கொண்டு எங்கள் வார்த்தையினாலாவது நிருபத்தினாலாவது கற்றுக்கொண்டபாரம்பரை நியாயங்களைப் பற்றிக்கொள்வீர்களாக" என்பதே.

இதற்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேபனையாவது "பாரம்பரை நியாயம் என்று இவர்கள் திருப்பியது தவறு "போதித்த உபதேசம் என்று எழுதவேண்டும்" என்றும் "அதில் அவர்வாயினால் போதித்ததையும் 1-ம். நிருபத்தில் எழுதியிருப்பதையும் குறிக்கிறார். அப்போஸ்தலன்வாயினால் போதித்தது (நடபடி. 17-2)" இவ்வசனந்தான் என்றும், "மேலும் மரியம்மாளுக்குப் பரிசுத்தப் பிறப்பு உண்டென்பதையும் அவளைவணங்கவேண்டியது அவசியம் என்பதையும் அப்போஸ்தலர்கள் போதித்த பாரம்பரை என்று எப்படிச் சொல்லலாம், இரண்டு மூன்று தலைமுறைக்குமுன் நடந்த காரியங்களிலிருந் துண்டாகிய வழக்கங்களுக்குப் பாரம்பரை என்று சொல்லப்படும். மரியம்மாளோ அப்போஸ்தலர்களோடு கூடவிருந்தவள்; ஆதலால் அவள் விஷயமாய் உள்ளகாரியாதிகளைப் பாரம்பரை என்று அவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். அவளுடைய பாட்டியின் பாட்டியைப் பற்றியவை

களைப் பாரம்பரை யென்று சொல்வார்கள்.'' என்றும் "மரியம்
மாள் அப்போஸ்தலர்கள் கூடவிருந்து செபம்பண்ணி யிருந்திருக்
கிறாள், அக்காலத்திலுள்ள கிறீஸ்தவர்கள் அவளை உயரத்தில் வை
த்துத் தேவனுடைய தாயாரே என்று துதிக்கவுமில்லை ஆராதிக்
கவுமில்லை'' என்றும் "இந்நியாயங்களால் மேற்காட்டிய தேவ
வசனம் பாரம்பரை என்று சொல்லப்பட்டவைகளை ஒப்புக்கொ
ள்ளப் போதிக்கவுமில்லை மரியம்மாளை ஆராதிக்கவாதிக்கவுமில்லை''
என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இதற்கு நாம்சொல்லும் நியாயங்களாவன 1-வது. வேதாக
மத்திலுள்ளபடி "பாரம்பரை நியாயங்கள்'' "என்று திருப்பியது
தவறு'' என்றால் இங்கிலீஸ் வேதாகமத்திலுள்ளபடி Traditions
இவ்வார்த்தைக்கு "பாரம்பரை நியாயங்கள்'' என்றே சொல்ல
வேண்டியதில்லாமல் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிற திருப்
புதலின்படி "போதித்த உபதேசம்'' என்பது தவறு. எப்படி
எனில் இங்கிலீஷ் வேதாகமம் மத்தேயுசுவிசேஷம் 15-2, 3-ல் "பா
ரம்பரை முறைமை'' என்னும் Traditions இவ்வார்த்தையே சொ
ல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுபோலவே 2-தெசலோனிக்கேயர்
2-14 அல்லது 15-ஆம், "பாரம்பரை'' என்று சொல்லப் பட்டி
ருக்கிறது. ஆகையால் வேதவாக்கியம் ஒன்றைச் சொல்லும்
போது இவர்கள் தங்கள் மனசுப்படி திருப்பிவேறொன்றைச்
சொல்லுவது கொடும்பாவமல்லவா? இப்படியே வேதாகமங்களை
இவர்கள் தமிழில் திருப்புகையில் தங்கள் வம்புவாதுகளுக்கேற்ற
படி அநேகந் தவறுதலான வார்த்தைகளைத் தங்கள் மனசுபோல
வைத்துக்கொண்டார்கள், இதுதான் இவர்கள் கையிலிருக்கிற வே
தம். 2-வது. அப்போஸ்தலர் முன்தேசலோனிக்கேயருக்கு வாயி
னால் போதித்தது (நடபடி 17-2.) இவ்வசனந்தான் என்கிறார்கள்.
ஆனால் அவ்வசனத்திலும் அதற்கடுத்தமற்ற வசனங்களிலும்
சொல்லியிருக்கிற விசேஷங்கள் வேறே, 2-தெசலோனிக்கேயர்
2-ம். அதிகாரத்தில் வாயினால் சொன்னதாகக்குறிப்பிடுகிற விசே
ஷங்கள் வேறே, இப்படியிருக்க அப்போஸ்தலர் வாயினால் போ
தித்தது நடபடி ஆகமத்திலுள்ள அவ்வசனந்தானென்று இவர்கள்
எப்படிக் கண்டார்கள்? அல்லாமலும் "எங்களுடைய வார்த்தை
யினாலாவது'' என்கிறார், அப்படியானால் மற்ற அப்போஸ்தலர்
கள் வாயினால் போதித்தது எங்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
ஆனதைக்கொண்டுதான் பூர்வபிதாக்களெல்லாரும் சாட்சிசொல்லிக்

கிறபடி (a) திருச்சபையில் பாரம்பரையாய்ப் போதிக்கும் அநு
சரித்தும் வருகிற வேதமுறைமைகளே அப்போஸ்தலர்கள் வா
யினால் போதித்த "வார்த்தைகள்'' என்றறியவும். 3-வது. இமிர
திபிகை யதிபரவர்கள் திருச்சபையின் பாரம்பரைப் போதனைகளை
அநுசரிப்பதற்கான வகையாகப் பொதுவாய் அவ்வசனத்தை
எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்களே யல்லாது மரியம்மாளுக்குப்பரி
சுத்தப் பிறப்பு உண்டென்றும் அவளை வணங்க வேண்டுமென்
றும் அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பராவது மற்ற அப்போ
ஸ்தலர்களாவது பாரம்பரையாய்ப் போதித்ததை அவ்வசனத்தில்
சொல்லியிருக்கிறதாக அவர்கள் எடுத்துக்காட்டவில்லை, அப்படி
யிருக்க மரியம்மாளுடைய பரிசுத்தப் பிறப்பையும் அவளை வணங்
கவேண்டுமென்பதையும் இவர்களிதில்தேடவேண்டியதேன்? ஆகி
லும் அத்தேவதாயாருடைய பரிசுத்தப் பிறப்பையும் அத்தாயாரை
வணங்க வேண்டு மென்பதையுங் குறிப்பிடுகிற தேவவசனங்களை
முந்தின சல்லாபங்களில் எடுத்துக் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது.
அவைகளைக் கண்டுணர்க. 4-வது. இமிரதீபிகையதிபரவர்கள் அப்
போஸ்தலர்கள் திருவாயினாற் கற்பிக்கப்பட்டும் திருச்சபையினா
லே தலைமுறைதலைமுறையாய்க் கைக்கொண்டுவருவதைப் பாரம்
பரை என்று சொல்லுகிறார்களே யல்லாது வேறல்ல. இப்படி யிரு
க்க அத்தேவதாயார் அப்போஸ்தலர்களோடு கூடவிருந்த காலத்
தையும் அத்தாயாருடைய பாட்டியின் பாட்டியைத்தேடுவானேன்?
5-வது. தேவதாயார் அப்போஸ்தலர்கள் கூடவிருந்து செபம்
பண்ணினாளென்றாலும் அக்காலத்திலுள்ள கிறீஸ்தவர்கள் அ
த்தாயாரை உயரத்தில் வைத்துத்தேவனுடைய தாயாரே என்று
துதிக்கவுமில்லை ஆராதிக்கவுமில்லை என்று எந்த ஆகமத்தில்
எந்த வேதவசனத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றை எடுத்
துக் காட்டினாலல்லவோ இவர்கள் வாய் உத்தமமுள்ளதாகும்.

(a) Vincent of Lerince-comm. I. N. IV. P. 317, Edit. Paris 1684.

St. Chrisostamo. Hom. IV. in II. Theselonius. Chap. II. I. 9, P. 336. Edit. Paris 1636.

St. Basil Decorona. Militis C. III. IV. P. 232.

Edit Rothomy 1662—De-spir. sancto C. 27, T. III. P. 55-56-57.

Tertullian (on Prescript)—St. Irenaeus (Apostilic Tradition)

Eusibius B. III. P. 39.

Origion Book III. Commentary.

St. Irenaeus against heresies Book III. Ch. II.

மேலும் யேசுநாதர் இவ்வுலகத்திலிருந்தபோது அப்போஸ்தலர்கள் கூடவிருந்து செபம் பண்ணியிருந்திருக்கிறார் அக்காலத்திலுள்ள அவ்வப்போஸ்தலர்களும் மற்றச் சீஷர்களும் அவரை உயரத்தில் ஆவதரித்த தேவனுடைய குமாரனை என்று ஸ்தோத்திரிக்கவுமில்லை ஆராதிக்கவுமில்லை என்றாலும் இக்காலத்தில் அவரை விசுவசிக்கிற உத்தம கிறீஸ்துவன் அவரை ஸ்துதிக்கவும் ஆராதிக்கவுமாகாதென்பாரோ? ஆனதைப்பற்றித் அத்தேவகுமாரனைப்பெற்ற தேவமாதாவை அக்காலத்தில் அத்தாயாரோடிருந்த கிறீஸ்துவர்கள் வணங்கவில்லை என்றபோதிலும் இப்போது உயர்தெய்வீக சந்நிதியில் தம்முடைய திருக்குமாரனுடனே சிம்மாசனபதியாய் வீற்றிருக்கும்போது அத்தேவமாதாவை வணங்கக் கூடாதென்று அத்தாயாருடைய குமாரனை விசுவசித்து ஸ்துதித்து ஆராதிக்கிற உத்தம கிறீஸ்துவன் சொல்வாரோ? பரிச்சேதஞ் சொல்லவுமாட்டார். சொல்லவுங்கூடாது. 6-வது "மேற்காட்டிய வேதவசனம் நீங்கள் கற்றுக்கொண்ட பாரம்பரை நியாயங்களைப் பற்றிக்கொள்வீர்களாக" என்று போதிக்கின்றது. இவர்களோ "மேற்காட்டிய வேதவசனம் பாரம்பரை என்று சொல்லப்பட்டவைகளை ஒப்புக்கொள்ளப் போதிக்கவில்லை" என்று அத்தேவவசனத்திற்கு நேர்விரோதமாய்ச் சாதிக்கிறார்கள். ஆனதால் இது அஞ்ஞானசூரியனின் 25-ம். பொய்யென்றறிக.

3-வது.—திமிரதிமிரைப்பிரபவர்கள் அர்ச். சின்னப்பர் தீமோத்தேயு என்பவருக்கு எழுதிய 2-ம். நிருபத்தில் எடுத்துக்காட்டும் வசனமாவது (2-தீமோ. 2-2) "அநேகஞ் சாட்சிகளுக்குமுன்பாக நீ என்னிடத்தில் கேட்டவைகளை மற்றவர்களுக்கு ஒப்பி" என்பதே.

இதற்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேபனையாவது மேற்படி "வேதவசனம் ரோமைப் பாரம்பரையை ஸ்தாபிப்பதாகத் திமிரதிமிரையதிபர் என்னுகிறார்கள்" என்றும் "அப்போஸ்தலனிடம் தீமோத்தேயு கேட்டுக்கொண்டது இன்னதென்று வேதாகமம் காட்டுகிறது, ஆனால் ரோமைச்சபை போதிக்கிறது எங்கே யிருக்கிறது 1,500-வருடங்களுக்குப் பின்னுண்டான திரிதெந்து சங்கத்தார் பிறப்பித்த நூல்களிலிருக்கிறது" என்றும் "அப்போஸ்தலன் போதித்தது தீமோத்தேயு கேட்டதும் வேறே, ரோமைச்சபை போதிப்பதும் வேறே" என்றும் "கர்த்தருடைய வேதத்திலிருந்து பொய்ப் போதனைக்கு ஆதாரந்தேடுகிற இவர்களுக்கு நமதருமைநாயகர் அடியைப்பின்பற்றி நடக்கிறதாலும் அவரைப்போலப் பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்தே உத்தாரஞ் சொல்லி மரியாயின் பரிசுத்ததன்மை ஆராதனை முதலியவைகளு

க்கு ஆதாரம் வேதாகமத்திலில்லை யென்று ருசுப்படுத்துவோம்" என்றும் "அப்போஸ்தலன் போதித்ததும் தீமோத்தேயு கேட்டதும் (அவர்கள் வரைந்து காட்டியபடி) 1-தீமோ 2-5, 7" இவ்வசனங்களென்றும்" மேலும் இந்த அப்போஸ்தலர்தாம் தீமோத்தேயுக்கெழுதிய 2-ம். நிருபத்தில் உன்னை ரட்சிப்புக்கேற்ற ஞானமுள்ளவனாக்கத்தக்க பரிசுத்த வேத எழுத்துக்களை நீ சிறுவயது முதல் அறிந்தவனென்று உனக்குத்தெரியும் சத்தியத்துக்குச் செவியை விலக்கிக் கட்டுக்கதைகளுக்குச் சாய்ந்து போகுங்காலம் வருமென்று சொல்லி எச்சரித்திருக்கிறார்" என்றும் "ஆதலால் வேதவாக்கியங்களினருகே தன் கொள்கையைக்கொண்டு போனால் தன்னைச் சுட்டுவிடுமென்று அறிந்தல்லவோ பாரம்பரியம் என்ற ஒன்றை ரோமைச்சபை ஏற்படுத்திக் கொண்டது" என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இந்த ஆட்சேபனைகளை மறுக்க நாம் சொல்லும் நியாயங்களாவன: 1-வது.—திமிரதிமிரை அதிபரவர்கள் என்னுவதில் ஐயமென்ன மேற்காட்டிய 2-தீமோ. 2-2-ல். சொல்லியிருக்கிறபடி வாய்மொழியாய்க்கேட்ட வேத உபதேசங்களை இந்தப்படி வாய்மொழியாய் ஒருவருக்குப்பின் ஒருவர் பாரம்பரையாய்ப் போதிக்கத்தக்க உண்மையுள்ள மனுஷரைத்தெரிந்து அவர்களிடம் ஒப்புவி என்பதாய்த் தெளிவாயிருக்கிறபடியால் இப்படியே திருச்சபையின் பாரம்பரை வேத உபதேசமும் போதிக்கப்பட்டு வருகிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. 2-வது.—அப்போஸ்தலனிடம் தீமோத்தேயு கேட்டுக் கொண்டது இன்னதென்று வேதாகமங் காட்டுகிறதுபோலவே "ரோமைச்சபை" என்ற கத்தோலிக்குத் திருச்சபை போதிக்கிற பாரம்பரை நியாயங்களும் இன்னதென்று வேதாகமங்களில் நின்றே மூத்தின சல்லாபங்களில் காண்பிக்கலானோம். மேலும் திரிதெந்து என்னும் பரிசுத்த பொதுச்சங்கத்தின் "நூல்கள்" என்ற விசுவாசப்பிரமாண போதனைகளும் அவ்வேதாகமங்களிலிருந்தே எடுத்துக் காட்டலானவைகளென்றறிக. ஆகையால் அப்போஸ்தலர் போதிக்கத் தீமோத்தேயு கேட்டதும் இவர்மற்றவர்களுக்கு ஒப்புவித்ததும் கர்த்தருடைய வேதமே வேறல்ல, அவர்கள்வழியாய் "ரோமைச்சபை" என்னும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபை கேட்டதும் அவைகளைப் பாரம்பரையாய்ப் போதித்து வருகிறதும் அக்கர்த்தருடைய வேதமேயன்றி வேறல்ல. அப்படியிருக்க அதுவேறே இது வேறே யென்பது அஞ்ஞானசூரியனின் 26-ம். பொய்யென்றறிக. 3-வது.—கர்த்தருடைய வேதத்திலிருந்து பொய்ப்போதனைகளுக்கு ஆதாரந்தேடுகிறவர்கள் யார்? புரோட்டெஸ்டான்டுக்களேயன்றி வேறல்ல.

ஆதாவது இவர்களுக்குள் பற்பல பிரிவுகளில் ஒவ்வொருகோ
ள்கைக்காரரும் தன் தன் மதவிஷயத்தைப்பற்றிப் பிடிவாதமாய்ச்
ச்சாதிக்கிற பொய்ப் போதனைகளுக்குக் கர்த்தருடைய வேதத்
திலிருந்தே ஆதாரந்தேடித்திரிந்து மாய்ந்துகிடப்பதை யார் அறி
யார்? இவர்களா நமதருமை நாயகர் திருவடியைப் பின்பற்றுகிற
ஒன்றான கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் மெய்ப்போதனைகளைப்
பொய்ப் போதனையென பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்து உத்தரஞ்
சொல்லவும் "தேவதாயாரின் பரிசுத்ததன்மைவணக்க முதலியவை
களுக்கு ஆதாரம் வேதாகமத்திலில்லை" என ருசுப்படுத்தவும் தகு
தியுள்ளவர்கள். மீளவும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் போதனை
களைப்பற்றியும் தேவதாயாரின் பரிசுத்தப்பிறப்புவணக்க முதலிய
வைகளைப்பற்றியும் தேவமாதாவை வணங்கும் வணக்கத்தின்
சம்பாஷணை விளக்கத்திலும் இப்புத்தகத்தின் முந்தின சல்லா
பங்களிலும் வேதாகம வசனங்களைக்கொண்டு ருசுப்படுத்தியிரு
க்கின்றமையால் இனி ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "உத்தரஞ்
சொல்லி; ருசுப்படுத்துவோமென்று விருதாவாயிருக்கும்" பின்
னுமிவர்கள் நமதருமைநாயகர் அடியைப் பின்பற்றுவதாகப்பொய்
சொல்லிப் பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அந்
திவ்விய நாயகர் பிதாவை நோக்கிவேண்டிக்கொண்ட மன்றா
ட்டாவது "பரிசுத்த பிதாவே நீ எனக்குத் தந்தருளினவர்கள்
நம்மைப்போல ஒன்றாயிருக்கும் பொருட்டு உமது நாமத்தினாலே
அவர்களைக் காத்தருளும். சத்தியத்திலவர்களைப் பரிசுத்தப்படு
த்தியருளும். உமது வசனம் சத்தியமாமே. நீரென்னை உலக
த்தி லனுப்பினதுபோல நானும் அவர்களை உலகத்தி லனுப்பி
னேன்; மேலும் இவர்களும் சத்தியத்திற் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவ
ர்களாயிருக்கும் பொருட்டு நானிவர்களுக்காக என்னைத்தானே
பரிசுத்தமாக்குகிறேன். ஆனால் நீரென்னை அனுப்பினீரென்று
உலகம் விசுவசிக்கத்தக்கதாகப் பிதாவே நீரென்னிலும் நான் உம்
மிலுமிருக்கிறதுபோல எல்லாரும் ஒன்றித்திருக்கும்படிக்கும் நம்
மிடத்திலிவர்களும் ஒன்றித்திருக்கும்படிக்கும் இவர்களுக்காக
மாத்திரமல்ல இவர்கள் போதகத்தின்மூலமாக என்பேரில் விசு
வாசமாயிருப்பவர்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். நாம்
ஒன்றாயிருக்கிறதுபோல இவர்களும் ஒன்றாயிருக்கும்படிக்கும்
இவர்களெல்லாரும் ஒருமைப்பாட்டிற் சம்பூரணராயிருக்கும்படிக்
கும் நீரெனக்குத் தந்தருளின மகிமையை நானும் இவர்களுக்குக்
கொடுத்தேன்" (அர்ச். அருள. 17-11, 17, 23.) என்று நமது
அருமை நாயகர் மன்றாடிச் செபித்திருக்கிறார். இதற் கொத்த
விதமாய்ப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தங்களுக்குள் தெய்வீகச்
சத்திய வசனங்களில் எவ்வளவு ஒற்றுமையும் ஒருமைப்பாடு

முடையவர்களா யிருக்கிறார்கள். இவர்களா அவருடைய அடியைப்
பின்பற்றுகிறவர்கள்? அவருடைய வேண்டுதலாகிய மாறாத சத்திய
வசனத்திற்கும் அதில் ஏக ஒன்றிப்பாய் நிலைத்திருக்க வேண்டிய
சம்பூரணமுள்ள ஒருமைப் பாட்டிற்கும் இதற்காக அவர்தம்மைத்
தாமே ஒப்புக்கொடுத்த பரிசுத்தத்திற்கும் நேர்விரோதமா யிரு
நூற்றுக்கு மேலான கொள்கையுடைய பற்பல பிரிவுகளாயும்
ஒருவரை யொருவர் மறுத்துச் சலஞ்சாதிக்குந் தர்க்கவாதிகளாயு
மிருக்கிறார்களே இவர்களா அவருடைய அடிகளைப் பின்பற்று
கிற பரிசுத்த ஒற்றுமைக்குடையோராவர்? மேலும் நமது இரட்ச
கர் "என்னைப் பின்பற்றமனதா யிருக்கிறவன் எல்லாவற்றையும்
(துறந்து) விட்டுவிட்டுத் தன்சிலுவையைச் சுமந்து என்னைப்பின்
செல்லக்கடவான்" (அர்ச். மத். 16-24.) என்று திருவுளம்பற்றி
யிருக்கிறார். இதற்கு நேர்விரோதமாய் எல்லாவற்றையும் விட்டு
விடுகிற சந்நியாசத் துறவறம் ஏதுக்கென்றும் குருமார் விரதத்துவம்
ஏதுக்கென்றும் சாதிக்கிற இவர்களா அவர் அடியைப் பின்பற்று
கிறவர்கள்? அவர்தாமே முன்மாதிரிகையாய் நாற்பதுநாள் உப
வாச மிருந்து தபசு செய்தார் (அர்ச். மத். 4-1, 2.) "மோக்ஷ
இராச்சியஞ் சமீபமாயிருக்கிறது தவஞ்செய்யுங்கள்" என்று மற்ற
வர்களுக்கும் கற்பிக்கிறாரே (அர்ச். மத். 3-2, 4,.) இப்படியிரு
க்கத் தவமேதுக்கு? உபவாசம் ஒருசந்தி சுத்தபோசனம் கடமைய
ல்ல வென்று சாதிக்கிற இவர்களா அவர் அடியைப் பின்பற்று
கிறவர்கள்? மீளவும் யேசுநாதர் தாம் பாடுபடுகிறதற்கு முந்தின
நாளிரவு தேவநற்கருணையை உண்டுபண்ணி அதையுட்கொள்ளு
முன்னே தாமேயெழுந்து தமது சீஷர்களுடைய கால்களைக்கழுவி
னது மன்றி, நீங்களும் ஒருவருடைய கால்களை ஒருவர்கழுவக்கட
வீர்கள் ஏனெனில் நான் உங்களுக்குச் செய்ததுபோல நீங்களுஞ்
செய்யும் பொருட்டு உங்களுக்கு மாதிரிகை காண்பித்தேன், நீங்
கள் இவைகளைச் செய்வீர்களேயாகில் பாக்கியவான்களாயிருப்
பீர்கள் (அர்ச். அருள. 13-12, 17.) என்று திருவாக்கருளியிருக்
கிறாரே. புரோட்டெஸ்டாண்டார் அவருடைய இந்த ஏற்பாட்
டை அநுசரிக்கிறதுண்டா? அது [illegible]தென்று தள்ளிவிட்ட
இவர்களா அவர் அடியைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்? இன்னமும் நம
தருமை நாயகர் முன்மாதிரிகைகளுக்கும் நற்கிரியைகளுக்கும்
அவர் கற்பித்தவைகளுக்கும் நேர்விரோதமாயும் விகற்பமாயும்
நடந்துகொண்டு அவர் அடியைப்பின்பற்றி நடக்கிறோமென்று
கூச்சமின்றித் தங்கள் வாயைத் திறந்து எப்படிச் சொல்லலாம்?
4-வது.—" அப்போஸ்தலன் போதித்ததும் தீமோத்தேயு கேட்
டதும் முந்தின நிருபத்தின் (1-தீமோ. 2-5, 7.) இவ்வசனங்க
ளென்கிறார்கள். இதுபிசகு, ஏனென்றால்" அநேகம் சாட்சிகளுக்கு

முன்பாக நீ என்னிடத்தில் கேட்டவைகளை மற்றவர்களுக்கு
ஒப்புவி" என்பது மேற்காட்டிய அவ்வசனங்கள்தானென்று
எப்படிச் சொல்லக்கூடும்? அப்படியானால் முந்தி நான் உனக்கு
எழுதிய நிருபத்தை மற்றவர்களுக்கு ஒப்புவி என்றல்லோ சொல்
லவேண்டியதாகும். அல்லாமலும் 2-தீமோத்தேயு 2-ம். அதி
காரத்தில் 2-ம். வசனத்துக்குப்பின்வரும் வசனங்களைப் பார்த்தால்
கள்ளப் போதகர்களுடைய ஸ்கேடான போதனைகளுக்கு வில
கியிருக்கத் தாம் முந்தி அநேகம் சாட்சிகளுக்கு முன்பாக வாய்
மொழியாய்ச் சொன்னவைகளைக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு எச்ச
ரிக்கும்படி அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பர் தீமோத்
தேயுவுக்குத் தமது 2-ம். நிருபத்தில் எழுதினதாக விளங்கு
கின்றது. இப்படியிருக்கத் திருச்சிக்கு வழி எதென்றால் ராமசு
வாமி பிள்ளையவர்கள் திருவாக்குகளைக் காட்டுவது சரி? 5-வது.—
"பரிசுத்தவேத எழுத்துக்களை நீ சிறுவயதுமுதல் அறிந்தவ
னென்று உனக்குத் தெரியும்" என்பதையும் "சத்தியத்துக்குச்
செவியை விலக்கிக் கட்டுக்கதைகளுக்குச் சாய்ந்து போகுங்
காலம்வரும்" என்பதையும் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டல் எதுக்கு?
தீமோத்தேயு என்பவர் காலத்தில் புதிய ஏற்பாட்டாகமங்கள்
இன்னம்முற்றுமுடிய எழுதப்படாமலிருக்கப் பின்னை எந்தவேத
எழுத்துக்களை அவர் சிறுவமுதல் அறிந்திருந்தார்? பழைய ஏற்
பாட்டுவேத எழுத்துக்களென்பார்களோ; ஆம் பழைய ஏற்
பாட்டிலுந்தாமே கிறீஸ்துவையும் அவரின் ஒப்பற்ற பத்தினி
யாகிய திருச்சபையையும் அதின் போதனைகளையும் விசுவசித்துக்
கைக்கொள்ளவேண்டுமென்றதாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
(எசயாஸ் 1-24, 27 வரை 2-2, 3, 54, 10-17 வரை 60-1, 17 வரை.
எரேமியாஸ் 31-33, 34 எசெக்கியாஸ் 37-26, 27 ஓசெயாஸ்
2-19, 20 மிக்கயாஸ் 4-1, 2.) ஆகையால் கிறீஸ்துவையும் அவரு
டைய போதனைகளையும்பற்றிய விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கிற கத்
தோலிக்குத் திருச்சபையின் சந்தானத்துக்குரிய, ஒற்றுமையின்
"ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் செவி
த்தினவுள்ளவர்களாகித் தங்கள் சுய இச்சைகளுக்கேற்ற (கள்ளப்)
போதகர்களைத் தங்களுக்குத் திரளாகச்சேர்த்துக்கொண்டு (திரு
ச்சபையின் ஏக விசுவாச) சத்தியத்துக்குச் செவியை விலக்
கி (புலவிதகொள்கைகளான) கட்டுக்கதைகளுக்குச் சாய்ந்து
போகுங்காலம்வருமென்று" (2-தீமோ. 4-3, 4.) அக்காலத்திலும்
அதின் பிற்காலத்திலும் எழும்பிய கள்ளப் போதகர்களையும் இக்
காலத்தில் எழும்பிய புரோட்டெஸ்டாண்டென்னும் பல பிரிவி
னையுள்ள திரளான கள்ளப் போதகர்களையும்பற்றியே அப்போஸ்
தலர் தீர்க்கதரிசனமாய் எச்சரித்திருக்கிறாரென்றறிக. இதுதானு

ரோமைச்சபை என்னும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையைக் கட்
டுப்போடும்படி புரோட்டெஸ்டாண்டுக்க ளெடுத்த ஆயுதமும்
குண்டுமருந்துமாகிய வேதாகம வாக்கியங்களுக்கு முதலாய் திரு
ச்சபையின பாரம்பரியம் வேண்டுமென்பதை இவர்கள் அறிந்து
கொள்ளத் தெரியாமல் வாயில்வந்ததை உளறுவதில்சாரமென்ன?

4-வது.—பிரதிபிகை யதிபரவர்கள் அர்ச். அருளப்பர் எழு
தின சுவிசேஷத்தில் எடுத்துக்காட்டும் வசனமும் அதின் தாற்
பரியமுமாவன (அர்ச். அருள. 21-25.) "சேசுநாதர்செய்த வே
றநேக காரியங்களுமுண்டு, அவைகள் ஒவ்வொன்று யெழுதப்ப
ட்டால் அதினு லுண்டாகும் புஸ்தகங்கள் உலகத்தில் அடங்க
மாட்டா" என்று கூறியபடி அப்போஸ்தலர்களா லெழுதப்படா
மல் அவர்களுடைய திருவாயினாற் கற்பிக்கப்பட்டும் திருச்சபை
யினாலே தலைமுறை தலைமுறையாய்ப் போதித்தநுசரிக்கப்பட்டும்
வரும் உபதேசமாகிய பாரம்பரை நியாயங்களைச் சேசுநாதர் வில
க்கவில்லை என்பதே.

இதற்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேப
னையாவது மேற்படி வசனத்தைக்கொண்டு பிரதிபிகை யதிபர்
ரோமைப் பாரம்பரையை நிலைநிறுத்தப் பார்ப்பரோனென்று
வரைந்துகொண்டு "பரிசுத்தாவியின் அருள்பெற்று எழுதப்
பட்ட சுவிசேஷத்தில் ரட்சிப்புக்கவசியமான யாவும் எழுதப்ப
ட்டிருக்கிறது என்பதில் இவர்களுக்குச் சந்தேகமுண்டா?" என்
றும் "மேலும் இந்த வாக்கியத்தில் யேசுநாதர்செய்த வேறநேக
காரியம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேதவிர மரியாள்செய்த
வேறநேக காரியமென்றாவது மரியாளுக்குச்செய்த வேறநேக
காரியமென்றாவது அந்தக் காரியங்களெல்லாம் ரோமைச் சபை
க்குத் தெரியுமென்றாவது இவர்களால் ருசுப்படுத்த முடியாது"
என்றும் சொல்லுகின்றார்கள். இப்படிச் சொல்வதினால் திருச்
சபையின் பாரம்பரை வேத நியாயங்களையும் தேவமாதாவை
வணங்கும் வணக்கத்தையும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் தீர்த்துவிட
லாமென்று பார்க்கிறார்கள். அது இவர்களால் முடியாது. மேற்படி
ஆட்சேபனைகளை முறித்து நாம் சொல்லும் நியாயங்களாவன
1-வது.—"ரோமைப் பாரம்பரையை" என்கிறார்கள். ரோமைப்
பாரம்பரையானது அவ்விராச்சியத்துக்குரியதானதால் அதை நிலை
நிறுத்தப்பார்ப்பது பிரதிபிகை யதிபரவர்களுக்கு அவசியக
மல்ல. மேலும் திருச்சபையின் பாரம்பரை வேத நியாயங்களை
நிலைநிறுத்துவது இவர்களாலுமல்ல, மற்றப்பேர்களாலுமல்ல.
முந்தி நாம் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறபடி தமது திருச்சபை
யைக்கொண் டேற்படுத்திய தேவ தீர்மானமென்றறிக. 2-வது.—

மூந்த மூந்த இரட்சிப்புக்கவசியமான விசுவாசத்தோடுங்கூடிய
ஞானஸ்நானமே. அந்தப்படி குழந்தைகளும் இரட்சிப்படைய
வேண்டியது அவசியமே. விசுவாசமற்ற அக்குழந்தைகளுக்கு
ஞானஸ்நானங்கொடுக்கும்படி சுவிசேஷத்தில் எழுதப்பட்டிருக்
கிறது எங்கே? இது நிமித்தம் சந்தேகப்பட்ட பாப்டிஸ்டர்
தங்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டு பல கொள்கைகளுக்குள் நின்றோர்
கொள்கையாய் எழும்பியிருப்பதையும் ஞானஸ்நானத்தால் குழந்
தைகளின் ரட்சிப்பை நிலைநிறுத்துகின்ற திருச்சபையின் பாரம்
பரியத்தையும் இவர்கள் உணராமல். "இரட்சிப்புக்கவசியமான
யாவும் எழுதப்பட்டிருக்கிற" தென்று இவர்கள் வம்புக்கு வாதா
டலர்மோ? இது இவர்களின் அறியாமையின் குணமோ? அல்
லது வேணுமென்ற பொய்யோ? அப்படியானுலிது சஞ்ஞான
சூரியனின் 27-ம். பொய்யென்றறிக. 3-வது.—திமிரதீபிகை யதி
பரவர்கள் திருச்சபையின் பாரம்பரிய வேத உபதேசங்களைப்
பற்றிப் பொதுப்பட மேற்படி வேதவாக்கியத்தை எடுத்துரை
த்திருக்கிறார்களே, யல்லாது மற்றப்படியல்ல. அப்படியிருக்க
மரியாள்செய்த காரியம் மரியாளுக்குச்செய்த காரிய மென்று
தேடுவானேன்? அத்தேவதாயாருடைய காரியத்தைப் பற்றித் தே
டுவோர் சுவிசேஷ ஆகமங்களண்டைபோங்கள், அங்கே தெளிவா
ய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

5-வது.—திமிரதீபிகையதிபரவர்கள் எரேமியாஸ் 35-ம். அதி
காரத்தில் நின்றெடுத்துச் சொல்லும் சுருக்கமாவது "யோன
தாபென்பவன் தேவகட்டளையில்லாமல் தானே தன் கோத்திர
த்திற் கட்டளையிட்டபடி அவர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாய்
முந்திரிகைப்பழத்தின் இரசத்தைக்குடியாமல் புவனிட்ட கட்ட
ளையின்படியே நடந்ததனால் ஆண்டவர் அவர்களைப் புகழ்ந்தாரெ
ன்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற" தென்பதாம்.

இதற்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேபனை
யாவது மேற்படி அதிகாரத்தைத் வரைந்துகாட்டி "இதுபோல
இவர்கள் தாயாகிய ரோமைச்சபை போதிக்கிறபடி இவர்கள் நட
ப்பதற்கா[illegible] இவர்களையும் இவர்கள் பாரம்பரியத்தையும் தேவன்
புகழ்வார் என்[illegible] நினைத்திருப்போ[illegible] என்றும் "ஆனால்
மேற்படி அதிகாரத்தில் யோனதாபின் புத்திரர் தங்கள் தகப்
பன் தங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட கற்பனையைக் கைக்கொண்டி
ருக்கும்போது இந்த ஜனங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படியாமற்போனப
டியினாலும் இதோ நான் அவர்களிடத்தில் பேசியும் அவர்கள்
கேளாமலும் நான் அவர்களை நோக்கிக் கூப்பிட்டும் அவர்கள் மறு
உத்தரவு கொடாமலும் போனபடியினாலும் நான் அவர்களுக்

கெல்லாத் தீங்கையும் வரப்பண்ணுவேன் என்று கர்
த்தர் சொல்லியதை இவர்கள் கவனியாமற்போனதென்ன" வென்
றிவ்வாறு யூதசபைக்குச்சொன்ன தேவன் ரோமைச்சபை
[illegible]த்தும் இந்துக்கள் அவர்கள் தேவர்கள் அவதாரம் எடு
த்தாரென்று சொல்லப்படுகிறதினுலுண்டாகிய மாதாபிதாக்களு
க்குப் பரிசுத்த பிறப்பு முதலிய லட்சணங்கள் கொடுத்து ஆரா
திக்கவில்லை[illegible] சத்தியவேதத்தை நான் உனக்குக் கொடுத்திரு
க்தும் நான் மனுஷாவதாரம் எடுத்ததினால் தாயாராகிய மரியம்மா
ளுக்குப்பரிசுத்தப்பிறப்பு முதலிய லட்சணங்கள் கொடுத்து அவளை
ஆராதிக்கின்றாயே இந்துக்களுக்குத் தெரிந்த அளவும் அவதார
மகிமை உனக்குத் தெரியாதுபோயிற்றே என்று சொல்வார
ன்றல்லவோ மேற்கண்ட வாக்கியங்கள் காட்டுகின்றன" என்
றும் சொல்லுகின்றார்கள். இதிலைக்கு வழி ஏதென்றால் ராமசு
வாமி பிள்ளையவர்கள் இவற்றைக் காண ஐம்பதுபொன் என்றுற்போ
ல எரேமியாஸ் 35-இவ்வதிகாரத்தில் தேவகட்டளையின்றிப் பாரம்
பரையாய் ஒரு வம்மிசத்தில் நடந்தேறிவந்த நன் மார்க்கத்தைத்
தேவன் புகழ்ந்ததாய் எடுத்துக்காட்டியதற்கு இந்துமதத்தை
இணைப்பதா மறுமொழி?

ஆகையினால் மேற்சொல்லிய ஆட்சேபனைகளை நாம் மறுப்
பதற்குரிய நியாயங்களாவன: மூந்த மூந்த "ரோமைச்சபை" என்
றகத்தோலிக்குத் திருச்சபை போதிக்கிறபடி உறுதியாய் விசுவ
சித்து நடப்போரைத் தேவன் புகழ்ந்தாரென்று அத்திருச்சபை
தன் ஏகவிசுவாச ஒன்றிப்பில் ஓங்கிவளர்தலும் அதினாலதில்
உண்டாகிய கணிகளான எண்ணிறந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும்
அவர்களிடமாய் அவர் நடத்திவந்த கணக்கில்லாத அற்புதங்களும்
அத்தாட்சி கொடுக்கின்றன. அல்லாமலும் திருச்சபையின்
பாரம்பரையான போதனைகளையும் அதின் கட்டளைகளையும் அனு
சரியாத இவர்களையும் இவர்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டையும் தே
வன் புகழ்ந்தாரோ? இல்லை என்பதாய் அப்புரோட்டெஸ்டாண்
டில் ஒன்றுக்கொன்றொவ்வாத விபரீதமான பல கொள்கைகளும்
இதுகளினுண்டாகிய அர்ச்சியசிஷ்டதனமும், நடவா அற்புதமி
ன்மையும் அத்தாட்சி கொடுக்கின்றனவென் றறிவார்களாக. இரண்
டாவது யோனதாபென்பவனின் கட்டளைப்படி அவன் கோத்திரத்
தார் பாரம்பரையாயநுசரித்துவந்ததைத் தேவன் புகழ்ந்தாற்
போலத் தமது பத்தினியும் எமது தாயுமாகிய திருச்சபையின் பார
ம்பரை போதனைகளையும் அதின் வேதசத்தியங்களையும் அநு
சரித்தபேர்களைத் தேவன் புகழ்வாரேயல்லாது இகழ்ந்தாரில்லை என்
பது மேற்காட்டிய உதாரணப்படி குன்றாத சத்தியமாமே. இப்

படியிருக்க இந்துக்களின் பொய்த்தேவர்களெடுத்ததாய்ச்
சொல்லுகிற அவதார மகாப்புழுகை மெய்த்தெய்வ அவதார
சுத்தத்தோடிணைப்பது இவர்கள் புத்திக்கு யோக்கியமே?
தவிர அப்பொய்த்தேவர்களுடைய மாதா பிதாக்களுக்குப் பரிசு
த்த பிறப்பு ஆராதனையில்லை என்பதைத் தேவன் புகழ்ந்த தமது
தாயாருடைய பரிசுத்த பிறப்பையும் அத்தாயாருடைய வணக்
கத்தையும் அவர் இகழ்ந்தாற்போல மேற்கண்ட வாக்கியங்கள்கா
ட்டுகின்றன என்பது இந்துமத அப்புழுகோ டொட்டிய இவ
ர்களின் கெசபுழுகல்லவோ? மேலும் "பிரியதத்தத்தினாலே பூர
ணமானவளே' என்ற மாசுபடாத அத்தாயாருடைய பரிசுத்த
ப்பிறப்பும் இதில் சம்மனசானவர் அத்தாயாரை "வாழ்க" வெ
ன்றுரைத்த வணக்கமும் தேவன் கொடுத்த சத்தியவேதம் போதி
க்கையில் இன்னமும் அவர்களே "நான் மனுஷாவதாரம் எடு
த்ததினால் தாயாகிய மரியம்மாளுக்குப் பரிசுத்த பிறப்பு முதலிய
லட்சணங்கள் கொடுத்து அவளை ஆராதிக்கின்றாயே இந்துக்க
ளுக்குத் தெரிந்த அளவும் அவதாரமகிமை உனக்குத் தெரியா
துபோயிற்றே" என்ற இப்புழுகும் "மேற்கண்ட வாக்கியங்கள்
(இதை) காட்டுகின்றன" வென்ற அப்புழுகும் சேர்ந்து சுஞ்
ஞான சூரியோதயம் 28-ம். பொய்யென் றறியக்கடவீர்களாக.

6-வது.—திமிர்திமிகை யதிபாவர்கள் அப்போஸ்தலர்களு
டைய நடபடி ஆகமத்தில் நின் றெடுத்துரைக்கும் வசனமாவது
(அப் நடபடி. 15-41.) "அர்ச். சின்னப்பர் திருச்சபைகளையும்
ஸ்திரப்படுத்தி அப்போஸ்தலரும் குருக்களுமிட்ட கட்டளைகளை
யும் அநுசரிக்கக் கற்பித்துச் சீரியாவையுஞ் சிலிசியாவையுங் கட
ந்து கொண்டிருந்தார்" என்பதே.

இதற்கு ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேபனை
யாவது "வேதாகமத்தை வாசிக்கவாவது அதின் கருத்தையறி
ந்துகொள்ளவாவது இவர்கள் தாயாகிய ரோமைச்சபையினிடம்
அநுமதிபெறாத இவர்கள் இவ்விதம் எழுதினால் வேதத்தைக்
கையிற்பிடித்திருக்கிற கிறீஸ்தவன் இவர்களைப் பார்த்துப்பாப்பா
ண்டவரிடமும் அவருக்கு முன்னதாக "சீரியாவிலும்
சிலிசியாவிலுமிருந்த சபைகளைத் ஸ்திரப்படுத்தினான்" என்றவே
கிய குருக்களுக்கு அதிகாரங் கொடுப்பதற்காக
தவசனம் மேற்கண்டபடி புரட்டப்பட்டதென்று காட்டி உணர்
த்துவானல்லவா? பின்னும் அடுத்த 16-ம். அதிகாரத்தின் 4-ம்.
வசனத்தில் "அவர்கள் பட்டணங்கள்தோறும் போகையில் எரு
சலேமிலிருக்கும் அப்போஸ்தலராலும் மூப்பராலும் விதிக்கப்
பட்ட சட்டங்களைக் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு ஒப்புவித்
தார்கள்" என்றும் தேவவசனத்தைக் காட்டி எருசலேம் சபை

யே முதற்சபை ரோமைச்சபை முதற்சபையல்லவென்றும் அப்
போஸ்தலர்களும் எருசலேம் மூப்பருமிட்ட கட்டளைகள் வேத
வசனத்தில்தான் இருக்கிறது, அவ்வசனத்தைப்போதிக்கிற சபை
மூப்பரும் குருமாரும் இட்ட சட்டங்களைத்தான் கைக்கொண்டு
நடக்கவேண்டுமென்றும் தெரிவிப்பானல்லவா" என்பதே.

மேற்காட்டிய ஆட்சேபனைகளை நாம் மறுப்பதற்குரிய நியா
யங்களாவன: 1-வது.—வேதாகமத்தை வாசிக்கவாவது அதின்
கருத்தையறிந்துகொள்ளவாவது கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்தவ
பிள்ளைகள் தங்கள் தாயாகிய திருச்சபையினிடம் அநுமதி பெறா
மல் பின்னாண்டையில் அநுமதிபெறவேண்டுமென்று யோசி
த்தார்களோ தெரியவில்லை? அப்படி அநுமதிபெற வில்லை
என்று இவர்கள் எப்படி அறிந்தார்கள்? ஒருவேளை ராமசுவாமி
பிள்ளையவர்கள் அதைப்பற்றிக் கனவுகண்டார்களோ? மேலும்
தாயாகிய திருச்சபை அநுமதியோடு நடக்கிற கிறீஸ்தவ பிள்
ளைகள் தங்கள் தாயோடொன்றித்துத் தங்கள் தகப்பன் அருளிய
வேதவிதிப்படி பிரிவினைகளின்றி ஏகருடும்பமாய் அத்தேவ
பிதாவுக்கேற்ற சமாதானத்தில் உல்லாசிக்கின்றது. இதையறி
யாமலும் இதை உணராமலும் இதை விரும்பாமலும் இதைச்சே
ராமலும் இதற்குப் புறம்பாக்கப்பட்டிருக்கிற (தன்னைப் புரொ
ட்டெஸ்டாண்டானென்று சொல்ல வெட்கப்பட்ட) ஒரு புரொ
ட்டெஸ்டாண்டான் "தன்னைக் கிறீஸ்தவன்" என்று சொல்லிக்கொ
ண்டு வேதத்தையோ அல்லது அதின் புஸ்தகத்தையோ சீத்
தனையாய்க் கையிற்பிடித்திருந்தாலும் தானுந் தன்னைச் சேர்ந்த
கொள்கையோரும் மற்றப் புரோட்டெஸ்டாண்டுகளாகிய அத்தே
ராணிகளும், கல்வீனிஸ்தரும், சுவிங்கலரும், இங்கிலீஷ் இராச்சிய
மார்க்கத்தாரும், பாப்டிஸ்டரும், அனபாப்டிஸ்டரும், சுந்தவாளரும்,
சுயாதீனக்காரரும், லீட்டிபிடரும், வெசலியரும் சேர்ந்து ஓ ஓ
என ஒன்றுக்கொன்று தர்க்கித்துச் சேனைகளைத் திரட்டிப்போ
ர்புரிந்து எண்ணிறந்த ஆத்துமாக்களின் இரத்தத்தைச் சிந்துவி
த்துப் பிராணனைப் போக்கி(a) நரக பாதாளத்துக் கிரையாக்கிப்
பல்பிரிவுகளாய்ச் சிதைந்துகிடக்கிற இவர்களா திமிர்திமிகைய
திபரவர்கள் உள்ளபடி எடுத்துக்காட்டிய (அப். நடபடி. 15-41.)
இவ்வசனம் "புரட்டப்பட்ட" தென்று காட்டத் தகுதியுள்ள
வர்கள்? இதற்கு உண்மையுள்ள மூலவாக்கியங்களைப் பரிசோதி
த்தால் அவ்வசனம் புரட்டப்பட்டது கத்தோலிக்கராலேயா அல்ல
து புரோட்டெஸ்டாண்டாராலேயா? வென்றறியலாம். இப்படி

(a)புரோட்டெஸ்டாண்டு அமெரிக்கனர் பிரசுரப்படுத்தினவரும் கிறி
ஸ்துமார்க்க விளக்கம் 4.ம். புத்தகம் 132-ம். பக்கம்.

யிருக்க "வேதத்தைக்கையிற்பிடித்திருக்கிறோம்" என்ற பெருமைப் பேச்சும் "பாப்பாகிய குருக்களுக்கு அதிகாரம் கிடைப்பதற்காக" வென்ற பரியாசச்சொல்லும் எதுக்கு? இது பகுத்தறிவற்றதனமல்லவோ? 2-வது.—மேற்காட்டிய அப். நட. 15-41, இவ்வசனத்தில் "சீரியாவிலும் சிலிசியாவிலுந்திரிந்து சபைகளைத் திடப்படுத்தினான்" என்று எழுதிக்கொண்டு அதிலுள்ள மற்றசங்கதிகளைத் தள்ளிப்புரட்டி இருக்கிறதுபோல் அதற்கொத்த (அப். நடபடி. 16-4.) இவ்வசனத்தை எடுத்துக்காட்டி அதின் எதார்த்தமான சங்கதிகளை மறைத்து வேறுவிதமாய்ப் புரட்டிப் பேசுகிறார்கள். அதாவது "அவர்கள் பட்டணங்கள்தோறும் போகையில் எருசலேமிலிருக்கும் அப்போஸ்தலராலும் மூப்பராலும் விதிக்கப்பட்ட சட்டங்களைக் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு ஒப்புவித்தார்கள்" என்றும் (இதற்கு புரோட்டெஸ்டாண்டார் தாற்பரியம்) "எருசலேம் சபையே முதற்சபை ரோமைச்சபை முதற்சபையல்ல" வென்றும் "அப்போஸ்தலர்களும் எருசலேம் மூப்பருமிட்ட கட்டளைகள் வேதவசனத்தில்தான் இருக்கிறது" என்றும் புரட்டுதல் செய்திருக்கிறார்கள். அதின் எதார்த்தமாவதேதென்றால் அப்போஸ்தலரும் மூப்பராலும் தங்களிடம் வாய்மொழியாய்க் கற்பிக்கப்பட்ட கட்டளைகளைப் பட்டணங்கள்தோறும் போய் அங்குள்ள [illegible]அவர்களுக்கு வாய்மொழியாகவே கற்பித்து ஒப்பிக்கலா[illegible]கள் என்று பட்டப்பகல்போல் தெளிவாயிருக்கின்றது. இந்தக் கட்டளைகளே எழுதப்படாமல் திருச்சபையில் தலைமுறை தலைமுறையா பதுசரிக்கப்பட்டுவந்த பாரம்பரைகள் என்பதில் சந்தேகமென்ன? இப்படியிருக்க "எருசலேம் சபை முதற்சபை என்றும் ரோமைச்சபை முதற்சபையல்ல" வென்றும் எங்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறது? அல்லது அந்தக் கட்டளைகளை அங்கிருக்குந் தனுப்பினதினால் அது முதற்சபை என்பார்களோ? அப்படியானால் இப்போது அந்தச் சபையெங்கே? அதின் பேர்முதலாய்க்காணோமே. ரோமைச்சபை என்கிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையே உரோமைநகரிதலைபிடமாக நின்று எங்கும்பரவி பொதுவாயெல்லாரையும் மோட்சகரை சேர்ப்பிக்கும் கர்த்தருடைய மரக்கலம் போலிருக்கின்றது. ஆகிலும் இப்போது வாதாடும்படி இவர்களாகிலும் எருசலேம் சபை என்னும் அந்தப்பேரைத் தங்களுக்குத் தரிப்பித்துக்கொண்டார்களா? அதுவுமில்லையே. கத்தோலிக்கென்னும் பொதுவான திருச்சபைக்கு நேர்விரோதிகளாக மேற்படி திருச்சபையை எதிர்த்தல் அல்லது தங்கள் பிடிவாதத்தைச் சலஞ்சாதித்தல் என்ற புரோட்டெஸ்டாண்டென்னும் பேரையல்லவோ தங்களுக்குத் தரிப்பித்துக்கொண்டார்கள். இதை மாற்றி அந்தப்பேரை இப்போது தங்களுக்குத் தரிப்பித்துக்

கொள்ளப்பார்த்தாலும் பலமுகமாய் ஆற்றில்கிடந்து தவறாய்தெரியாமல் அலைகின்றார்களே, ஐயோ இதென்ன பரிதாபம்! அன்றியும் அந்த வசனத்தில் சொல்லியபடி "அப்போஸ்தலர்களும் எருசலேம் மூப்பருமிட்ட கட்டளைகள் வேதவசனத்தில்தான் இருக்கிறது" என்றால் இது குருட்டுமொழியாயிருக்கின்றது. எந்த ஆகமத்தில் எந்த வசனத்தில் அது எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதை காட்டல்வேண்டுமே. மேலும் அவ்வசனத்தில் "அப்போஸ்தலர்களும் மூப்பரும்" என்றிருப்பதால் எல்லா அப்போஸ்தலர்களும் மூப்பர்களுங்கூடிப் பொதுவாய்த் தீர்மானித்தெழுதப்பட்ட அல்லது விதிக்கப்பட்ட கட்டளைகள் அல்லது சட்டங்களாயிருக்கவேண்டுமே, இவர்கள் கையில் வைத்திருக்கிற பைபிளில் அவ்வப்போஸ்தலர்கள் மூப்பர்கள் எல்லாருமிட்ட கையொப்பத்தோடேகூடிய அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் எங்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்படிதெரியாதவர்கள் வேதப் புரட்டரல்லவா? அல்லாமலும் "பட்டணங்கள்தோறும்போகையில் விதிக்கப்பட்ட அச்சட்டங்களைக் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு ஒப்புவித்தார்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் அவர்கள் போய்க்கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு பட்டணங்களிலும் அப்படி எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு சட்டங்களையும் அவர்களுக்கு ஒப்புவித்திருக்கவேண்டுமே. அவைகளில் ஒன்றாகிலும் இப்போது இவர்கள் கையிலிருக்கிறதா! இந்தப் புரட்டான பேச்சுகளெல்லாம் விட்டுப்போட்டுக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் பாரம்பரை யுபதேசங்களும் பிரமாணங்களுமே அவ்வசனத்திற் குறிக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களுங் கட்டளைகளுமென்றறிக.

7-வது.—பிரிசிபிகை பதிபரவர்கள் 1 கொரி. 7-12, இவ்வசனத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது யாதெனில் "மற்றவர்களைக்குறித்துக் கர்த்தரல்ல நானே சொல்லுகிறதாவது" என்றதொடங்கித் தம் கற்பனைவேறு வேதகாரர் கற்பனைவேறுயப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்" என்பதே.

மேற்காட்டியதற்கு நாமசுவாமி பின்னையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேபனையாவது "இதுவெல்லாம் மலைபோன்ற ரோமைச்சபைப் பாரம்பரையைத் தாங்குமா? கடலிற் காயங்கரைத்தாற்போலிருக்கும்" என்பதும் "அவிசுவாசியாகிய மனைவியை அல்லது புருஷனை விசுவாசியாகிய புருஷன் அல்லது மனைவி கட்டாயமாய்ச்சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை, அவிசுவாசிகளுக்கு இஷ்டமில்லாதிருந்தால் விசுவாசிகள் அவர்களுடன் சேர்ந்திருக்கவேண்டியதில்லையென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் கற்பித்திருக்கிறார். இந்த கற்பனையிலிருந்து ஒவ்வொரு [illegible] கிறீஸ்துவனும் அவ

விசுவாசியாயிருக்கக்கூடிய தன் மனைவி விஷயத்தில் அவள் சுயாதீனத்தின்படி அவளை நடந்துகொள்ளும்படி விட்டுவிடவேண்டுமென்பதை யறிந்துகொள்ளுகிறான்" என்றும் "இந்த காரியமாவது எழுதப்பட்டதாகவிருக்கிறது. மரியாள் வணக்கம் சொரூப ஆராதனை முதலியவைகள் எழுதப்பட்டனவல்லவே" என்றும் "விசுவாசியானவன் அவிசுவாசியோடு நடந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயத்தைப்பார்க்கிலும் மரியம்மாள் வணக்கவிஷயமானது அனுவசியமென்றுதான் ருசுவாகிறது. ஏனெனில் ஒன்று எழுதப்பட்டதாகவிருக்கிறது. மற்றொன்றோ எழுதப்படவில்லை" என்றும் சொல்லுகின்றார்கள்.

மேற்படி ஆட்சேபனைகளை மறுப்பதற்குரிய நியாயங்களாவன: 1-வது.—மலைபோன்ற திருச்சபையும் (மீகா. 4-1, 2. அர்ச். மத். 5-14, 16, 18.) அம்மலையைச் சுற்றிச் செழித்தோங்கி நிற்கும் பற்பல கனிகளைத் தரத்தக்கதான விருட்சங்களுக்கொப்ப அத்திருச்சபையின் போதனைகளில் விளைந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையுங் கண்ட பற்பல கொள்கைகளாகிய வரண்ட சிறுசிறு குன்றுகள் காய்மகாரத்தாலோ அல்லது தனக்கிடறலென்றோ அப்படிச் சொல்லுகின்றன. ஆகிலும் ஒரு யானைச் சோற்றுக்கு ஒருசோறுபதம் பார்த்தாற் போதுமென்றாற்போலத் திருச்சபையின் பாரம்பரை வேதபோதனை மலைபோன்றதாக இவர்கள் புத்தியின் கண்ணுக்குத் தோன்றினும் தேவவசனமானது அப்படி எத்தனை மலைபோன்றதையுந் தாங்கக்கூடியதுமல்லாமல் அவ்வசனமானது பொறுவாய்த் திருச்சபையின் பாரம்பரை சகல போதனைகளைந் தாங்கக்கூடிய அத்தாட்சியுமாகும், இதற்காகக் கடலிற் காயங்கரைக்கத் தேடுவானேன்? 2-வது.—மேற்படி வசனத்தைக்கொண்டு அவிசுவாசியான மனைவியைத் தன் சுயாதீனத்தின்படி நடந்துகொள்ளவிட்டுவிடக் கருத்துக்கொள்வது போலப் புரோட்டெஸ்டாண்டும் தன்னிலுண்டான ஒவ்வொரு கொள்கையின் அவிசுவாசத்தின்படி அததின் சுயாதீனத்தில் விட்டுவிடயோசிக்கிறார்கள்போலவாம். இது தங்களின் தவறு ஏனெனில் அவ்விசுவாசியான பெண்சாதி அல்லது புருஷனால் பரிசுத்தமாக்கப்பட அவ்வசனம் கருத்துரைக்கின்றதேயல்லாது மற்றப்படியல்ல. ஆனதினால் இவர்கள் தங்கள் அவிசுவாசத்தைவிட்டுத் திருச்சபையின் மெய் விசுவாசத்தைக்கொண்டு அதில் பரிசுத்தமாக்கப்படுவார்களென்பதே, 3-வது.—அவிசுவாசியான மனைவி அல்லது புருஷனுடைய "இந்தக்காரியமாவது எழுதப்பட்டதாகவிருக்கிறது. மரியாள் வணக்கம் சொரூப ஆராதனை முதலியவைகள் எழுதப்பட்டனவல்லவே" என்கிறார்கள். இவர்கள் வேதத்தைக்

கையிற் பிடித்திருக்கிறோமென்று பெருமையாய்ச் சொல்லினும் அதில் எழுதியிருப்பதைக் காணுங்குறை ஏதோ? தெரியவில்லை, மேற்படி தேவமாதா வணக்கம், சொரூப வணக்கமுதலியதுகளைக் குறித்தெழுதப்பட்டிருப்பதை XIX.—சல்லாபத்திற் காண்க. சந்திர சூரியன் முந்தி மரியாள் ஆராதனை, மரியாள் ஆராதனை, என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தது, இதிலோவென்றால் "மரியாள் வணக்கம் சொரூப ஆராதனை" என்று வைத்துக்கொண்டது காய்மகாரமுள்ள புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கு இதுவும் ஒரு விகடப் பேச்சுபோலவோ? 4-வது.—"உன் தந்தையையுந் தாயையையுஞ் சங்கிப்பாயாக" வென்றும் "பிரியதத்தத்தினாலே பூரணமானவளே வாழ்க" என்றும் "இதோ இக்காலமுதல் எல்லாத் தலைமுறைகளும் என்னைப் பாக்கியமுள்ளவளென்று சொல்லும்" என்றும் (2-மோசே. 20-12.) அர்ச். லூக். 1-28, 48.) எழுதப்பட்டிருக்கின்றதுக்கொத்த தேவதாயாராகிய மரியம்மாள் வணக்கம் அனுவசியமானால் எழுதப்பட்டதற்கு விரோதமான விபரீதப்பட்ட இவர்களுடைய பல அவிசுவாசக்கொள்கைகளானது எவ்வளவோ அனுவசியமாயிருக்கவேண்டும். ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் இதைக்கண்டனரார்களோ?

5-வது.—இபிரதிபிகை பதிபரவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் வேதவசன நியாயங்களாவது "திருச்சபையின் வார்த்தையைக் கேளாதவன் உனக்கஞ்ஞானியாயிருக்கக்கடவன் என்று யேசுநாதர் தாமே சொன்னாரென்று (அர்ச். மத். 18-17-ம்.) வசனத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் யேசுநாதர் யூதவேதபாரகருக்கும் பரிசேயருக்குஞ் சொன்ன அந்த வாக்கியங்களைக்கொண்டு கத்தோலிக்குத் திருச்சபைப் போதகங்களையும் கட்டளைகளையும், வேதத்துக்கு விரோதமாகாததாகிய மனிதர் சொந்த கட்டளையையும் கண்டித்து விலக்கியில்லை" என்பதே.

மேற்காட்டிய நியாயங்களுக்கு ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேபனைகளாவன "இபிரதிபிகை பதிபர் செல்வழுதைக் கவனிக்கும்போது ரோமைச்சபை திருச்சபையென்றும் அவள் வார்த்தையைக் கேளாதவன் அவர்களுக்கு அஞ்ஞானியாயிருக்கக்கடவன்" என்றும் நினைத்தார்கள்போல் எண்ணுகிறோம். 1-வது.—வேதவசனத்தை முன்னும் பின்னும் அறுத்து வாசிப்போரை மயக்கும்படி எழுதுவது மகா பாவம் என்று இவர்களுக்கு எச்சரிக்கிறோம். 2-வது.—மதகுருமைப் போதகர் உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்தால் அவனிடம் அவன் தனித்திருக்கையில் அவன் குற்றத்தை யுணர்த்து, அவன் உனக்குச் செவிகொடுத்தால் உன் சகோதரனை ஆதாயப்படுத்திக்கொ

ண்டாய், அல்லவென்றால் சாட்சிகளுடனே போய்ச் சபைக்குத் தெரிவி, சபைக்குஞ் செவிகொடாதிருப்பானானால் அவன் உனக்கு அஞ்ஞானியைப்போலவும் ஆயக்காரனைப்போலவும் இருப்பானாக என்று சொல்லுகிறார். இதில் சபை என்கிற மூலபதம் எந்தகாரியத்திற்காவது கூடுகிற சனங்களின் கூட்டத்தைக் குறிக்கிறதேதவிர திருச்சபையையாவது ரோமைச் சபையையாவது குறிக்கவில்லை. வேதாகமத்தை வாசிக்கிறவர்களையும் தப்புக்கொள்கைகளைத் தள்ளினவர்களையும் சிறைவைத்திலடைத்து அக்கினியில் சுட்டு மலைகளினுருட்டிக் கெபிகளில் அடைத்துக் கொன்றதுந்தவிர இப்படிச் செய்வதில் கீர்த்திபெற்றவர்களுக்கு அர்ச்சியசிஷ்டபட்டமுங் கொடுத்து அவர்களை ஆராதித்தும் வருகிற ரோமைச்சபைக்குச் சமாதானப்பிரபுவின் சமாதானபோதனை தெரியுமா? தெரியமாட்டாது. ஆனால் உன் சகோதரன்செய்த குற்றத்தைச் சபையாருக்குத் தெரிவித்து அவர்கள் சொல்லும் புத்தியைக் கேட்டு உன்னோடு சமாதானமானால் அவனுக்கு நலமாயிருக்கும். அதற்காகப் பிரயாசைப்படு என்னும் உபதேசத்தைத் திருச்சபை சொல்லுகிறபடி நாம் கேட்கவேண்டுமென்று திமிர்பிடிக்கை யதிபர் அர்த்தம்பண்ணுவது ஆச்சரியமல்லவே. பாரம்பரியத்தின் நிலைமையை இவ்வாறு அறிந்துகொள்வதை விட்டுவிட்டுச் சேசுநாதர் பூதவேதபாரகருக்குச் சொன்ன அந்த வாக்கியங்களைக்கொண்டு கத்தோலிக்குத் திருச்சபைப் போதகங்களையும் கட்டளைகளையும் வேதத்திற்கு விரோதமாகாததாகிய மனிதர் சொந்தக் கட்டளையையுந் தள்ளிநடந்து விலக்கவில்லையென்று திமிர்பிடிக்கையதிபர் சொல்லுகிறது நியாயமாகுமா? வேதாகமத்திற்கு எவ்வளவு விசுவாசங் கொடுக்கவேண்டுமோ? அதிலும் அதிகமான மடங்கு பாரம்பரைக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கிறீஸ்துநாதரை மறந்து விட்டாலும் மரியாயியை மறக்கக்கூடாது மறந்தால் இரட்சிப்புக்கிடையாது என்றும், ரோமைச்சபை போதிப்பது உண்மையானால் பரிசுத்தாவியின் அநுமதிபெற்று எழுதப்பட்ட வேதாகமத்தில் இவை சொல்லப்பட்டிராதோ இல்லை எனவே ரோமைச் சபை போதிப்பது தவறு என்பதில் பழுதுண்டோ" என்பதாம்.

மேற்காட்டிய ஆட்சேபனைகளை நாம் மறுப்பதற்குரிய நியாயங்களாவன; 1-வது.—ரோமைச்சபையே திருச்சபை எனவும் அதின் வார்த்தையைக் கேளாதவன் அஞ்ஞானி எனவும் திமிர்பிடிக்கை யதிபரவர்கள் நினைத்தாற்போலவும் அஞ்ஞான குரிய திதிபரவர்கள் என்னுகிறார்போலவாம். யேசுதேவன் உரைத்தபடி அது உண்மையே. இதற்கு உதாரணம் பின்வரும் தேவ

வசனநியாயங்களைக்காண்க. 2வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அவ்வதிகாரம் மூன்றின வாக்கியங்களைச் சேர்த்துக்காட்டி அதின் பின்றின வாக்கியங்களைத் தவிர்த்துவிட்டுச் சலஞ்சாதிப்பதில் வந்த பரிசுத்தமென்ன? திமிர்பிடிக்கை யதிபரவர்கள் முன்னும் பின்னும் விட்டுத் தனிப்பட அந்த வாக்கியத்தை எடுத்துக்காப்பதில்வந்த பாவமென்ன? எல்லாங்கூடி குற்றவாளியானவன் திருச்சபைமுன்பாகக் கொண்டுவந்துவிடவும் அத்திருச்சபை சொற்படி கேளாவிட்டால் அவன் அஞ்ஞானியாகத் தள்ளப்படவும் இவ்விரண்டு வசைக்குள்தான் அடங்கியிருக்கின்றது. இதை எடுத்துக்காட்டியதனாலே மகா பாவம்! உள்ளபடி எடுத்துக்காட்டிய இதில் மகா பாவமிருக்குமாகில் முழுப் பூசணிக்காயையும் சோற்றுக்குள் அமிழ்த்தி மறைக்கும்வண்ணம் வேதாகமத்தைத்தானே முழுமையும் விழுங்கிவிட்டோரென அதிலுள்ள அநேகம் வசனங்களைப்புரட்டித் தன்தன் மன இஷ்டப்படிப் பேசுகிற இவர்களிலும் இவர்கள் பலகொள்கைகளிலும் எவ்வளவோ கொடும்பாவங்கள்வசமாயிருக்கலாகும். 3-வது.—மேற்படி 18-ம். அதி. 17-ம். வசனத்தோடு முன்னும் பின்னுமுள்ள 10-ம். வசனமுதல் 20-ம். வசனம்வரை தொகுத்துப்பார்த்தால் "மனுஷகன் சேதமாய்ப்போனதை இரட்சிக்கவந்தார் என்றும் நூறுகெளின் உவமையைக்குறிப்பிட்டுச் சேதமாய்ப்போன அதைத்தேடிப்பார்த்து மனந்திரும்பச்செய்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்றும் இவ்வண்ணஞ்சேதமாய்ப்போகும்படி பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்குச்சித்தமில்லை என்றும் ஆனால் அப்படிச் சேதமாய்ப்போகிற குற்றவாளியைக்கண்டு அவனைத் தனித்துக்கடிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் அதற்கவன் செவிகொடாவிட்டால இரண்டு மூன்று சாட்சிகளோடே அவனிடம் போகவேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கும் அவன் செவிகொடாவிட்டால் அதைத் திருச்சபைக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றும் அவன் திருச்சபைக்குஞ் செவிகொடாவிட்டால் அவன் உனக்கு அஞ்ஞானியாகவும் ஆயக்காரனாகவும் ஆகக்கடவான் என்றும் நீங்கள் பூலோகத்திலே கட்டுவதெல்லாம் பரலோகத்திலுங் கட்டப்பட்டிருக்குமென்றும் நீங்கள் பூலோகத்திற் கட்டவிழ்ப்பதெல்லாம் பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்குமென்றும் உங்களில் இரண்டுபேர் மன்றாடிக் கேட்பது எக்காரியமானாலும் அதெல்லாத்திலும் பூமண்டலத்தி லொருமனப்பட்டிருப்பார்களேயாகில் அது பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவினால் அவர்களுக்குச் செய்யப்படுமென்றும் ஏனெனில் இருவராவது மூவராவது என் நாமத்தினாலே எங்கே சேர்ந்திருக்கிறார்களோ அங்கே அவர்கள் நடுவிலிருக்கிறேன்" என்றும் யேசுநாதர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிற

தைக் கவனித்தால் ஆடுகளாகிய திருச்சபை மந்தையில்நின்று விசுவாசியாகிய ஒருவன் தவறிப்பிரிந்து அவிசுவாசத்தினாலும் மற்றெந்தப் பாவத்தினாலுந் தவறிச்சேதமாய்ப் போவது பிதாவானவருக்குச் சித்தமில்லாததால் தமது இரட்சணியம் அவனில் நிறைவேறும்படிக்கு அவன் உடன் கூட்டாளி அவனைத் தேடிப் பிடித்துத் தன் அவிசுவாசம் பாவவழியைவிட்டு மனந்திரும்பச் செய்யவேண்டுமெனவும் அவன் ஒன்றுக்குஞ் செவிகொடாமல் கடைசியாய்த் திருச்சபை வார்த்தைக்குங் கீழ்ப்படியாவிட்டால் திருச்சபை அவனைத் தன் ஐக்கியத்தைவிட்டு அஞ்ஞானியாகவும் ஆயக்காரனாகவுந் தள்ளப்படவேண்டுமெனவும் இந்தப்படி கட்டவும் அவிழ்க்கவும் திருச்சபைக்குப் பூரண அதிகாரம் பரலோகத்தில் நின்றளிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவெனவும் வெளியாகின்றது. ஆனதினால் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி அவ்வதிகாரத்தின் முன்னும் பின்னுமுள்ள வேதவசனங்களை அறுத்துவிடாமல்அவைகளைத் தொகுத்துப்பார்ப்பதினால் மேற்காட்டியபடி ஆடுகளை விட்டுச்சிதறிப்போன அந்தஆடு திருச்சபையை விட்டுப்பிரிந்து சேதமாய்ப்போன அவிசுவாசியாகிய பாவியென்றும் அவனுக்குத்தனித்து புத்திசொல்லிக் கடிந்துகொள்வோர் அவன் உடனுழிய சகோதரராகிய விசுவாசிகளென்றும் இரண்டுபேர் மூன்றுபேரால் குறிக்கப்படுகிற அக்கூட்டமானது திருச்சபைப் பொதுவான சங்கமென்றும் அதற்கு அவன் செவிகொடாதவனாயில் அவனை அஞ்ஞானியாகத் தள்ளவும் இந்தப்படி அத்திருச்சபைக்குக் கட்டவும் அவிழ்க்கவும் அதிகாரமுண்டு என்றும் தெரியவருகிறதுந் தவிர மேற்படிவசனங்களை யேசுநாதர் தமது திருச்சபையின் அஸ்திவாரமான அப்போஸ்தலர்களை நோக்கித்திருவுளம் பற்றியிருக்கிறதினால் யேசுநாதர் குறிப்பிட்ட அந்தச்சபையானது தமது திருச்சபையே எனவே தெளிவாகிறது. ஆகையால் தேவவசனம் இப்படி அறிவிக்கையில் "சபை என்கிற மூலபதம் எந்தக்காரியத்திற்காவது கூடுகிற சனங்களின் கூட்டத்தைக் குறிக்கிறதேதவிரத் திருச்சபையையாவது ரோமைச்சபையையாவது குறிக்கவில்லை" என்று இவர்கள் அத்தேவதிருவாக்கியங்களுக்கு நேர்விரோதமாய்ச் சாதிப்பது கொடும்பாவமே. ஏனெனில் "எந்தக்காரியத்திற்காவது" என்றால் உலககாரியத்தைப்பற்றியாவது அதற்காகக் கூடுகிற கூட்டத்தைப் பற்றியாவது யேசுநாதருக்குக் கவலையுண்டோ பரிச்சேதமில்லை. விசுவாசிகள் அவிசுவாசத்தில் அமிழ்ந்திச் சேதமாய்ப்போகாமல் எல்லாருந் திருச்சபையின் மெய் விசுவாசத்தினால் மோக்ஷகரை சேரவேண்டுமென்பதே அவருடைய இடைவிடாத கவலை யென அவ்வசனங்கள் பிரஸ்தாபிக்கின்றன. இதற்கு அவர்

பாடுபட்டு மரிக்கக்கிட்டினதறுவாய் முந்தின இரவு பிதாவானவரை நோக்கி உருக்கமாய் வேண்டிக்கொண்ட விண்ணப்பங்கள் அத்தாட்சி என்றறிவார்களாக (அர்ச். அருள். சுவி. 17-1, 26, வரை) ஆனதால் சிதறிச் சேதமாய்ப் போகிற விசுவாச துரோகியாகிய அந்தக் குற்றவாளியைப் பற்றிக் கூடுகிறசபையானது மற்றெச்சனங்களின் கூட்டமுமல்ல அல்லது அதற்கொப்பான கூட்டமுமல்ல. ஏனெனில் உலக சனங்களுடைய கூட்டங்களுக்காவது மற்றப் புறச்சமயத்தினுடைய கூட்டங்களுக்காவது கட்டல் அவிழ்த்தலான பரலோக அதிகாரம் அத்தேவசுதனானவர் கொடுப்பதாகவுமில்லை கொடுக்கவுமாட்டார். ஆகையால் யேசுநாதர் குறிப்பிட்ட அந்தச்சபை தமது திருச்சபையே யன்றிவேறல்லவென்று சந்தேகமற விசுவசிக்கவேண்டியது. இப்படியிருக்க "திருச்சபையையாவது ரோமைச்சபையையாவது குறிக்க வில்லை" என்று இவர்கள் எப்படிச் சொல்லலாம்? இதற்கோர் மூலபதமும் வேண்டுமோ? மேலும் திருச்சபையாவது எதென்றும், கத்தோலிக்கு என்பதே தேவனுடைய திருச்சபை என்றும், இத்திருச்சபையே ரோமைச்சபை என்றும், இவர்களுக்குத் தெரிந்தவிஷயமாயிருக்கத் தமது மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் மேற்படி திருச்சபையை இரண்டாக வகுத்து மூன்றாகப் பிரித்துப் பலவாகப்பேசுவது வேதப்புரட்டு மன்றி சஞ்ஞான சூரியனின் 29-ம். பொய்யாகவுமிருக்கின்றதென்றறியவும். 4-வது. இவர்கள் வரைந்திருக்கிறபடி "வேதாகமத்தைத் வாசித்தவர்களையும்" என்றது சஞ்ஞான சூரியனின் 30-ம். பொய். "தப்புக்கொள்கைகளைத் தள்ளினவர்களையும்" என்றது 31-ம். பொய். "சிலுவையிலறைந்து" என்றது 32-ம். பொய். "அக்கினியில் சுட்டு" என்றது 33-ம். பொய். "மலைகளிலுருட்டி" என்றது 34-ம். பொய். "கெபிகளில் அடைத்து" என்றது 35-ம். பொய். இப்படிப்பல ஆக்கினைகளைத் கொன்றதாகத் திருச்சபையின்மேல் அநியாயமாய்ப் புறங்கூறுவதுந்தவிர இன்னும் அதன்மேற் சொல்லும் பிரதான பொய்களாவன "இப்படிச் செய்வதில் கீர்த்திபெற்ற வர்களுக்கு அர்ச்சிய சிரேஷ்டப்பட்டமுங் கொடுத்து" என்பது. 36-ம். பொய். "அவர்களை ஆராதித்தும் வருகிறது" என்றது 37-ம். பொய்யென்றறியவும். ஆனதால் இப்படிப் பொய்க்களஞ்சியப் புரோட்டெஸ்டாண்டு குற்றமுள்ள நெஞ்சுகுறுகுறுக்குமென்பதுபோலத் தன்குற்றத்தை மறைக்க மற்றவர் குற்றஞ் செய்தாற்போலக் காட்டத் திருச்சபையின் மேற்பட்டு விசேஷங் கூறுகின்றன. உத்தமகிறீஸ்துவர்கள் இதைக்கம்ப ஒன்றுவானதால் இவர்களால் நடந்த கொடிதான செய்கைகளைச் சுருக்கிக் காட்டுவோம். அதாவது இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுகள் பல பட்டணையுஞ் சேர்ந்து எத்தனையோ நூறு சந்நியாசிமடங்களை

சட்டெரித்தும் எத்தனையோ ஆயிரம் கத்தோலிக்கு உத்தம விசுவாசிகளை அக்கினியிற் தகனித்தும் சிறையிலடைத்தும் ஊரைவிட்டோட்டியும் இன்னும் பற்பல ஆக்கினையிட்டு இரத்தத்தைச் சிந்துவித்ததுந் தவிரத் தங்களுக்குள் தாங்களே மார்க்கவிஷயத்தில் வாதாட்டம்புரிந்து போராட்டம்பூண்டு தன்தன் அவிசுவாசக் கொள்கைகளை நாட்டக் கொடுமையாய்க் கொல்லத் தலைகளைக் கொடுத்துக் கடுமையாய் மாளச்செய்த இப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கு நமது சமாதான கர்த்தரின் சமாதான போதனையின் தன்மை தெரியுமா? தெரியமாட்டாது என அதின்கொடுமையுங் கடுமையுமான பல கொள்கைகளே பிரஸ்தாபிக்கின்றன. ஆகையால் உன் சகோதரன் குற்றஞ் செய்வானேயாகில், அவன் அதினால் சேதமாய்ப் போகாமல் உன்னாலானமட்டும் பிரயாசப்படு, அவன் மனந் திரும்புவானானால் அவனுக்கு நன்மையாயிருக்கும், அவன் உனக்குச் செவிகொடாவிட்டால் திருச்சபைக்குச் சொல்லுவாயாக, அவன் திருச்சபை சொல்லும் புத்தியைக் கேளாவிட்டால் அஞ்ஞானியாகத் தள்ளப்படவேண்டுமென்ற உபதேசத்தை திருச்சபை சொல்லுகிறபடி கேட்கவேண்டாமென்றாற்போல ஞானசூரியனதிபர் தம்பல மார்க்கத்துக்கிசைய அர்த்தம் பண்ணுவது ஆச்சரியமல்லவே. 4-வது. பாரம்பரை நிலைமையை இவ்வாறு அறிந்து "சேசுநாதர் யூதவேதபாரகருக்கும் பரிசேயருக்குஞ் சொன்ன அந்த வாக்கியங்களைக் கொண்டு கத்தோலிக்குத் திருச்சபைப் போதகங்களையும் கட்டளைகளையும் வேதத்துக்கு விரோதமாகாததாகிய மனிதர்சொந்தக் கட்டளையாகவும் கண்டித்துவிலக்கவில்லை" என்று திமிரதீபிகையதிபர் சொல்லுகிறது நியாயமே. ஆனால் "வேதாகமத்திற்கு எவ்வளவு விசுவாசங்கொடுக்க வேண்டுமோ? அதிலும் அதிகமான மடங்கு பாரம்பரைக்குக் கொடுக்கவேண்டும்" என்பதும் "கிறீஸ்துநாதரை மறந்துவிட்டாலும் மரியாயினை மறந்துவிடக்கூடாது. மறந்தால் ரட்சிப்புக் கிடையாது" என்பதும் சுஞ்ஞான சூரியனின் 38-ம். 39-ம். பொய்யே. ஆகிலும் வேதாகமத்தை எப்படியோ அப்படியே திருச்சபை பாரம்பரை வேத உபதேசங்களையும் விசுவசிக்கவேண்டுமென்பதும் தேவமாதா தமது திருக்குமாரனிடம் நமக்காக இரந்து மன்றாடுவதை நாம் மறந்துபோகக்கூடாதென்பதுமே உரோமைச்சபை என்கிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் பொதுவான போதனையென்றறிவார்களாக. இவை உண்மை என இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் அருள்பெற்று எழுதப்பட்ட பரிசுத்த வேதாகமங்களை வாசித்துணர்ந்த விற்பன்னர்யாவரும் அறியாதாரல்ல. இல்லை என்று புரோட்டெஸ்டாண்டு போதிப்பது தவறு.

9-வது.—புரோட்டெஸ்டாண்டார் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் பாரம்பரை வேதவியாயங்களுக்கு விரோதம்பேசினும் அதின் நிலைமைத் தாங்களும் அநுசரித்துவருவதைப்பற்றித் திமிரதீபிகையதிபர் எடுத்துச்சொல்லும் நியாயங்களாவன. "1-மோசே. 20-8, 9, 10-ம். வசனங்களில் திருநாளைச் சனிக்கிழமையை அநுசரிக்கத் தேவகட்டளையிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டுகளும் கத்தோலிக்கு ரோமான் திருச்சபைக் கற்பனையின்படியே ஞாயிற்றுக்கிழமையைத் திருநாளாக ஆசரித்துவருகிறார்கள். வேதத்தில் சொல்லப்படாத வேறு சில திருநாட்களையுமாசரித்து வருகிறார்கள். இப்படிப் பலவுண்டு. ஆதலால் நாப்திப்பாவர்கள் சொல்லியது சுயவிரோதாட்டாக்ஷமாயிருக்கிறது" என்பவாம்.

மேற்படி நியாயங்களுக்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள்சொல்லும் ஆட்சேபனைகளும் நோக்கான வார்த்தைகளுமாவன "பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் ஏழிலொரு பாகத்தைத் தேவ ஊழியத்திற்கும் சடங்குப்பிரமாணப்படி சிருஷ்டிப்பு வேலையின் ஓய்வுநாளாகிய சனிவாரத்தை மேற்படி ஊழியத்தை நிறைவேற்றுநாளாக வைத்துக்கொள்ளவும் தேவகட்டளையிருந்தது, பின் இரட்சகர் உயிர்த்தெழுந்ததோடு சடங்குப் பிரமாணத்தை ஒட்டிய சனிவார ஆசரிப்புப் போய்விட்டது. ஆனால் சன்மார்க்கப் பிரமாணம் மாறாததனால் ரட்சணிய கிரியையின் ஓய்வுநாளாகிய ஆதிவாரத்தை மேற்படி கிரியைமுடித்த இரட்சகர் தாம் அன்று பிரசன்னமாகுதலினாலும் அப்போஸ்தலர்கள் அந்நாளில் கூடிச் செபஆராதனை பிரசங்கம் அப்பம் பிட்குதல் நடத்துதலினாலும் ஓய்வுநாளாகப் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள். இதற்கு வேத சாட்சிவேண்டுமானால் அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் சுவிசேஷம் 20-19, 26. அப். நட. 20-7. 1-கொரிந்தியர் 16-2-ம். வசனங்களைக் கண்டுகொள்க."

"வேதத்தில் சொல்லப்படாத வேறு சில திருநாட்களையும் அநுசரித்துவருகிறார்கள் என்று இவர்கள் சொல்வது மெய். ஆனால் இது கிறீஸ்தவர்களுடைய விசுவாசப் பிரமாணமல்ல, இதைக் கைக்கொள்ளுகிறதினால் தோஷமுமில்லை, கைக்கொள்ளாததால் பாவமுமில்லை. இப்படிப்பட்டது மரியம்மாளின் திருநாள்? இதை யறியாமல் நாப்திப்பாவர்கள் சொல்வது சுயவிரோதாவ்டாக்தமென்று வாய்கொண்டமட்டும் பேசலாகாது" என்பதாம்.

மேற்காட்டிய ஆட்சேபனைகளை மறுப்பதற்குரிய நியாயங்களாவன. 1-வது.—தேவன் அருளிச்செய்த சன்மார்க்கத்துக்குரிய

பத்துக்கற்பனைகளில் மூன்றாவது கற்பனையாகிய சனிவார
ஓய்வுநாள் இது கர்த்தருக்கென்று வழிசொரு பாகமாயிருந்த
போதிலும் "சடங்குப் பிரமாணத்தை ஒட்டியது" என்று என்
கே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அது சடங்குப்பிரமாணத்
தை ஒட்டியதுமல்லவே, கடவுள் தாம் சகலத்தையும் ஆறுநாளிலு
ண்டாக்கித் தீர்ந்து கடைசி ஏழாம் நாள் அவர் ஓய்ந்திருந்து ஆசீ
ர்வதித்தாரே. ஆனதால் தம்மால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்களும்
வேலைசெய்யாமல் ஓய்ந்திருக்கும்படி அவர் நிர்மாணித்த சன்மா
ர்க்கத்துக்குரிய தேவகற்பனையின் நாளாயிருக்க அது "சடங்கு
ப்பிரமாணத்தை ஒட்டியதென்று" எப்படிச்சொல்லலாகும்? அப்
படி அது சடங்குப்பிரமாணத்தை ஒட்டியதென்று மாற்றினால்
அதைச்சேர்ந்த மற்ற ஒன்பது கற்பனைகளையும் மாற்றவேண்டு
மே "அல்லாமலும் சடங்குப் பிரமாணப்படி சிருஷ்டிப்பு வேலை
யின் ஓய்வுநாளாகிய சனிவாரத்தை" என்பதால், மேற்படி சிரு
ஷ்டிப்பும் சடங்குப் பிரமாணமுறைமையாக வேண்டுமே, அப்படி
யானால் சடங்குப் பிரமாணத்தை ஒட்டியதென்ற சனிவார ஆசரி
ப்பு போய்விட்டதாகச்சொல்லும் இவர்கள் வாய்மொழிப்படி
(மேற்படி சிருஷ்டிப்பும் ஒழிந்து போய்விடவேண்டுமே, அப்ப
டியானால் இரட்சணியமேதுக்கு? இதுவெல்லாம் குருட்டுப்
பாடமென்றறியவும். 2-வது.—"ஆதிவாரத்தை ஓய்வுநாளாக அப்
போஸ்தலர்கள் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள்" என்று இவர்களெடு
த்துச்சொல்லும் வேதசாட்சிகளில் முந்தினது (அர்ச். அருள்.
சுவி. 20-19; 26.) இவ்வசனங்களில் "வாரத்தின் முதல் தின
மாகிய அன்றுசாயங்காலை வேளையிற் சீஷர்கள்கூடியிருந்த வீட்
டின் கதவுகள் யூதர்களுடைய பயங்கரத்தினிமித்தம் சாத்தப்
பட்டிருந்தபோது யேசுநாதர்வந்து அவர்கள்நடுவிலே நின்று
கொண்டு உங்களுக்குச் சமாதான முண்டாக வென்றும்"
பின்னும் "எட்டு நாளைக்குப் பின்பு சீஷர்கள் அந்தப்படி கூடியிரு
ந்த போது யேசுநாதர் முன்போல அவர்கள் நடுவிலே வந்து
நின்று உங்களுக்குச் சமாதான முண்டாக வென்றும்" திருவுளம்
பற்றினதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யல்லாது, நாமிந்த ஆதி
வாரத்தில் உயிர்த்தெழுந்து உங்களுக்குப் பிரசன்னமானபடியால்
சடங்குப் பிரமாணத்தை ஒட்டிய முந்தின சனிவாரத்தின் ஓய்வை
மாற்றி இத்தினத்தை ஓய்வுநாளாக ஆசரியுங்கள் என்று அவர் திரு
வுளம்பற்றிக் கற்பனை கொடுக்கவில்லையே. 3-வது.—அப். நடபடி.
20-7. இவ்வசனத்தில் "வாரத்தின் முதல் நாளிலே சீஷர்கள் அப்
பம் பிட்கும்படி கூடிவந்திருந்ததாக" சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே
யல்லாது அந்த நாளை ஓய்வுநாளாக ஆசரித்ததாய்ச் சொல்லப்பட
வில்லையே. 4-வது.—1-கொரி. 16-2, இவ்வசனத்தில் "நான் வந்தி

ருக்கும்போது பணஞ்சேர்க்குதல் இராதபடிக்கு உங்களில் அவன
வன் வாரத்தின்முதல்நாள்தோறும் தன் தன் வரவுக்குத்தக்கதாக
எதையாகிலும் தன்னிடத்திலே சேர்த்துவைக்கக்கடவன்" என்று
சொல்லியிருக்கிறதே யல்லாது அந்த நாளில் வேலை செய்யாமல்
ஓய்ந்திருங்களென்று சொல்லவில்லையே, ஐயோ புரோட்டெஸ்டா
ண்டாருக்கு இதென்னசங்கடம் மேற்படி புரோட்டெஸ்டாண்டார்
எழுதிய புதியஏற்பாட்டு ஆகமங்களின் பொருளடக்கம் 2-ம், பங்
கு 335-ம். பக்கத்தில் "அப்போஸ்தலராலே எழுதப்பட்டிருந்தா
லும் சரி, அல்லது அவரால் எழுதப்பட்டிராவிட்டாலுஞ் சரி,
அவராலேயே எழுதப்பட்டதென்பது ஆதி கிறிஸ்துவர்களால் பெ
ரும்பாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுவந்த பொதுவான கொள்கை
யாயிருந்தது" என்று சொல்லியிருக்கிறபடி இவ்வோய்வுநாளும்
எழுதப்பட்டிருந்தாலுஞ்சரி, எழுதப்பட்டிராவிட்டாலுஞ் சரி, ஆதி
கிறிஸ்துவர்களாகிய பூர்வ திருச்சபையாரால் பெரும்பாலும்பொ
துவாயநுசரித்துப் பாரம்பரையாய்க் கைக்கொண்டுவந்த இக்கொ
ள்கையை நாங்களும் அநுசரிக்கிறோமென்றாலென்ன? தங்கள்
கட்சிக்கு இது அநுகூலமாகாதென்றோ? காரியம் இப்படி
யிருக்க மரியம்மாள் தேவனுடைய மாதா என்பதற்கு தேவ
வசனத்தில் "உம்மிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தமானது தேவசு
தன் எனப்படும்" என்றதும் "என் ஆண்டவருடைய தாயார்
என்னிடத்தில் வரும்படி எதினாலெனக்குக் கிடைக்கலாயிற்று"
என்றதும் போதாதென "மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார்
என்றும் அவளை வணங்கவேண்டுமென்றும் அப்போஸ்தலர்க
ளால் எழுதினதைக் கொண்டுவாருங்கள்" என்ற இந்தப் புரோட்
டெஸ்டாண்டுக்கள் தேவன் கற்பித்த கடைசிநாள் சனிவார
ஓய்வை நீக்கி முதல்நாள் ஞாயிறுவாரத்தை ஓய்வுதினமாக அநு
சரியுங்கள் என்று அப்போஸ்தலர்கள் எழுதினதாக வேதாக
மத்தில் ருசுக்கொடுத்தாலல்லவோ இவர்கள் கட்சிக்கு அநுகூ
லமாகும்? அப்படிக்கில்லாமல் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய மேற்
படி வசனங்கள் இவர்களுக்குப் பிரதிகூலமேயன்றி மற்றப்படிய
ல்ல. ஆனதினால் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் இதுவிஷயத்தில் உ
தாரமாய் சாதிக்க ஏதுவில்லாமல் பய்ய நழுவிவிட்டார்கள். 5-வது.
—வேதத்தில் எழுதப்பட்டிராத சில திருநாட்களைப்பற்றி "இது
கிறிஸ்துவர்களுடைய விசுவாசப்பிரமாணமல்ல என்றும் இதைக்
கைக்கொள்ளுகிறதினால் தோஷமுமில்லை கைக்கொள்ளாததால்
பாவமுமில்லை" என்றும் சாதிக்கிறதாயிருந்தால் அவைகளை அநு
சரிப்பதில் ஒருபலனுமில்லையென்று அருத்தமாயல்லவோ? அப்
படியானால் பலனற்ற அக்காரியத்தில் பிரயாசமெடுப்பானேன்?
அதற்காகச் செபபுத்தகத்தில் செபத்தையுண்டாக்கவும் அதற்காக

ஒவ்வொரு நாளைக்குறிக்கவும் அந்த நாளிற் சனங்களெல்லாரும் வேலையினைவிட்டுக் கூடிவரவும் செய்வானேன்? வேதத்தில் எழுதப்பட்டிராத எந்தக் காரியத்தையும் அநுசரிக்கக்கூடாதெனத் தங்களைச் சுத்த விசேஷராய் நினைக்கிற இவர்களுக்கு அச்சுவிசேஷத்தில் எழுதப்படாத "அதைக் கைக்கொள்ளுகிறதினால் தோஷமில்லை" என்று எப்படிச்சொல்லலாம்? மேலும் மோட்சவாசிகளாகிய பரிசுத்தவான்களை வணங்குவது பாவமென்று நினைக்கிற இவர்கள் அந்தப் பரிசுத்தவான்களுக்காகத் திருநாட்களைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டாடுவது அவர்களுக்குச் செய்யும் ஓர்வித வணக்கமாமல்லோ, இது வணக்கமில்லையென்று யார் சொல்லக்கூடும்? படிப்புள்ள எவருஞ் சொல்லமாட்டார். ஆனதினால் பரிசுத்தவான்களை வணங்குவது பாவமென்று இவர்கள் நினைக்கிற நினைவின்படி அவர்களுக்காகக் குறிக்கப்பட்ட மேற்படி திருநாட்களைக் கைக்கொள்வது பாவமாயிருக்க இதில் தோஷமில்லையென்று எப்படிச் சொல்லலாம்? அல்லாமலும் திருச்சபையானது தேவதோத்திரத்துக்கும் மனிதர் ஆத்தும நன்மைக்கு முரியவைகளாகவே எந்தக் காரியத்தையும் எந்த நாளையும் ஏற்பாடாகச் செய்திருக்கின்றது. இப்படியிருக்க அவைகளிற் பலனில்லாப்போற் சொல்லலாமோ? மேலும் "அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய சமோதிதப் பிரயோசனத்தையும் விசுவசிக்கிறேன்" என்றதின்படி அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய வணக்கமும் அவர்களுக்காகக் கொண்டாடப்படுகிற திருநாட்களும் திருச்சபை விசுவாசப்பிரமாணத்தின் ஒரு பங்காயிருக்க, "இது கிறிஸ்தவர்களுடைய விசுவாசப் பிரமாணமல்ல" என்று எப்படிச் சொல்லலாம்? தேவன் நமது திருச்சபையைக்குறித்து "உன்னைச்சேவியாத சாதியும் இராச்சியமும் அழியும், அந்தச் சாதிகள் நிச்சயமாய்ப் பாழாகும்" (எசயாஸ் 60-12) என்றும் "திருச்சபை சொற்படி கேளாதவன் அஞ்ஞானியாகவும் ஆயக்காரனாகவும் உனக்கவனாகக்கடவான்" (அர்ச். மத். 18-17.) என்றும் திருவுளம்பற்றியது தேவவாக்காயிருக்கின்றது. ஆனதினால் திருச்சபையின் ஏற்பாடாகிய கடன்திருநாள் முதலிய விசேஷநாட்களைக் "கைக்கொள்ளாததால் பாவமுமில்லை" என்று எப்படிச்சொல்லலாம்? காரியம் இப்படியிருக்கத் தாங்கள் அநுசரிப்பது திருச்சபையின் பாரம்பரை முறைமைகளை இவர்கள் தள்ளிக்கொண்டால் வருமோசமென்ன? வெட்கத்தினால் பல போக்குகள் சொல்வதில் காரியமில்லையே, உள்ளபடி எல்லாம் பாரம்பரை என்றறியவும்.

XXI.—சல்லாபம்.

இமிரிபிகை யதிபரவர்கள் அர்ச். மத். 12-46, 47, 48, 49, 50-ம். வசனங்களை எடுத்துக்காட்டி "இந்த வசனங்களுக்கு அர்ச். அகுஸ்தீன் எழுதின வியாக்கியானமேதோ? (இவ்வாக்கியங்களால் யேசுநாதர்) மாமிச சம்பந்தத்திலும் ஞான சம்பந்தத்தை அதிகமாய்க் கொள்ளவேண்டும் என்றதையும் மனுஷர்கள் நீதிமான்களோடும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களோடும் மாமிச சம்பந்தத்தினால் ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கிறதினாலல்ல அவர்களுடைய போதகத்துக்கு அமைகிறதினாலும் அவர்களுடைய ஒழுங்குகளை யநுசரிக்கிறதினாலேயே பாக்கியவான்களாயிருக்கிறார்களென்றதையுமேயன்றி வேறெதைப் படிப்பித்தார்? கிறீஸ்துவின் மாம்சத்தைத் தன் கர்ப்பத்திலே தரித்துக்கொண்டதைக்காட்டிலும் கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தை (போதகத்தைக்) கைக்கொண்டதினாலேயே அவள் அதிக பாக்கியவதி, ஏனென்றால் உம்மைச் சுமந்த உதரம் பாக்கியம்பெற்றதென்ற ஒருவருக்குத் தேவனுடைய வாக்கைக்கேட்டு அதைக் காத்துக்கொள்ளுகிறவர்களே அதிக பாக்கியவான்கள் என்றார். கடைசியாய்த் தம்மை விசுவசியாத தம்முடைய சகோதரர்களுக்கு அதாவது மாம்சமுறையாய்த் தம்மிடத்திற் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அந்தச் சம்பந்தத்தினாலென்ன பிரயோசனமுண்டாயிற்று? அப்படியே மரியம்மாள் கிறிஸ்துவைத் தன்மாமிசத்தில் (உதரத்தில்) தரித்ததைப்பார்க்கிலும் இருதயத்திலே அதிக பாக்கியமானவிதமாய்த் தரித்திராவிடின் மாதா சம்பந்தமும் அவளுக்குப் பலனாயிருந்திராது என்பதேயாம். அர்ச். அகுஸ்தீன் இப்படிச் சொன்னதினாலே அர்ச். மரியாயியைச் சரீரசம்பந்தம் ஞானசம்பந்தமென்னும் இருவிதசம்பந்தத்தாலுஞ் யேசுநாதருக்குந் தாயான பகாளும் உத்தமதாயென்று புகழ்கின்றாரேயன்றி வேறல்ல அதனை யாமிங்கே யெடுத்துக்காட்டின் மற்றொன்று விரித்தலாய் முடியுமாதலால் அது நிற்க" என்றும் "ஷாப்பிப்பரவர்கள் அர்ச். அகுஸ்தீன் வெகு தெளிவாய்க் காட்டுகிறார்" என்றது எதற்காகவோ நாமறியோம், இந்த வியாக்கியானத்தில் எந்தக்கூறும் யேசுநாதருடைய தாய் தேவமாதா அல்ல என்றேனும் திருச்சபை அங்கீகரித்த வேதிதாக்கள் போதித்தவைகளிற் சிலவற்றை அங்கீகரித்தல் வேண்டாம் என்றேனுங் குறிப்பாயுங் கூறவில்லை. ஆனால் மனுஷர்கள் நீதிமான்களோடும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களோடும் மாமிச சம்பந்தத்தினால் ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தலினாலல்ல அவர்களுடைய போதகத்துக்கு அமைகிறதினாலும் அவர்களுடைய ஒழுங்குகளை அநுசரிக்கிறதினாலும் அவர்களுடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தலினாலே

யேபாக்கியவான்களாயிருக்கிறார்களென்றதையுமேயன்றி வேறெதைப் படிப்பித்தார்? யேசுநாதர் என்றகூறு பூர்வ பிதாக்கள் முதலியோர் போதித்தவைகளை அங்கிகரித்தல்வேண்டுமென்றும் அப்படி அங்கிகரியாதவர்கள் பாக்கியவான்களல்லவென்றும் வெளிப்படையாய்க் கூறுகின்றது. ஆதலால் பாக்கியமுள்ளவர்களாகக் கருதுவோர் பூர்வ பிதாக்கள் போதித்ததை அநுசரித்தல்வேண்டும் பூர்வபிதாக்களுடைய போதகம் யேசுநாதருடைய தாயாரைத் தேவமாதாவென்கின்றது, ஆதலால் யேசுநாதருடைய தாயார் தேவமாதாதான்" என்றும் விளம்புகின்றார்கள்.

இதற்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் ஆட்சேபனைகளாவன "பிதாக்களில் மகாத்துமாவென்று பேர்பெற்ற அகுஸ்தீன் என்பவர் உம்மைச் சுமந்த கர்ப்பமும் நீர்பாலுண்ட முலைகளும் பாக்கியமுள்ளவைகள் என்று சத்தமிட்டுச் சொன்ன ஒருஸ்திரீக்கு உத்தரமாக அப்படியானாலும் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அதைக் காத்துக்கொள்ளுகிறவர்களே அதிகபாக்கியவான்கள் என்று யேசுநாதர் சொன்னதின் கருத்து பாக்கியவதி என்று நீங்கள் சொல்லும் என்தாய் என்னைக் கர்ப்பத்தில் சுமந்ததினால் அல்ல தேவனுடைய வசனத்தைக் காத்துக் கொண்டதினாலேயே என்று சொல்லியதாம் என்று உதாகரித்து மரியாள் யேசுவை விசுவாசத்தினால் தன் உள்ளத்தில் அமைக்காமல் கர்ப்பத்தில் மாத்திரம் தரித்தவளாயிருந்து விட்டாளானால் அவளுக்கு அச்சம்பந்தத்தில் யாதொருபலனுமில்லை" என்று வெகுதெளிவாய்க் காட்டுகிறார் என்று முத்தைய பிள்ளையவர்கள் எழுதியதற்கு "இந்த வியாக்கியானத்தில் எந்தக்கூறும் யேசுநாதருடைய தாய் தேவமாதாவல்லவென்றேனும் திருச்சபை அங்கிகரித்த பிதாக்கள் போதித்தவைகளில் சிலவற்றை அங்கிகரித்தல் வேண்டாமென்றேனுங் கூறவில்லை" என்று திமிரதீபிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இன்னும் இந்த வியாக்கியானத்தின் பொருளை யறியாமல் போய்விடாமல் என்னைக் கர்ப்பந்தரித்ததினால் பாக்கியவதியல்ல "அச்சம்பந்தத்தினாலவளுக்கு யாதொருபலனுமில்லை" என்பவைகளைக் குறிப்புக் காட்டிப் பெரியஎழுத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது கண்டறிந்து கொள்க. ஆதலால் யேசுநாதரைப் பெற்றதினால் மரியம்மாள் தேவனுடைய தாயார் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லி ஆராதனை செய்வதில் பயனில்லை "உம்மைச்சுமந்த உதரம் பாக்கியம் பெற்றதென்ற ஒருவருக்குத் தேவனுடைய வாக்கைக் கேட்டு அதைக்காத்துக் கொள்ளுகிறவர்களே அதிக பாக்கியவான்கள் என்றார், கடைசியாய்த்தம்மை விசுவசியாத தம்முடைய சகோதரர்களுக்கு அதாவது மாம்சமுறையாய்த் தம்மிடத்தில் சம்பந்தப்

பட்டவர்களுக்கு அந்தச் சம்பந்தத்தினால் என்ன பிரயோசனமுண்டாயிற்று, அப்படியே மரியம்மாள் கிறீஸ்துவைத்தன் மாமிசத்தில் (உதரத்தில்) தரித்ததைப் பார்க்கிலும் இருதயத்தினால் அதிகபாக்கியமான விதமாய்த் தரித்திராவிடின் மாதாசம்பந்தமும் அவளுக்குப் பலனாயிருக்கிராது என்பதேயாம்" என்று அகுஸ்தீன் என்பவர் சொல்வதாக எழுதிக்கொண்டு அதின் பேரில் "அர்ச். அகுஸ்தீன் இப்படிச் சொன்னதினாலே அர்ச். மரியாயியைச் சரீர சம்பந்தம் ஞானசம்பந்தம் என்னும் இருவிதசம்பந்தத்தாலும் யேசுநாதருக்குத் தாயான மகாஉத்தம தாயென்று புகழ்கின்றாரேயன்றி வேறல்ல" என்று திமிரதீபிகையதிபர் எப்படிச் சொல்லலாம்? மேற்காட்டிய இரண்டு வாக்கியங்களுமே ஒன்றிற்கொன்று எதிரிடையாக இருக்கிறதையாவரும் தெளிவாய் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாயிருப்பதால் அவைகளே திமிரதீபிகையின் நியாயப்பிசகைக் காட்டும். நாம் எடுத்துச் சொல்லல் அவசியமல்ல. மேலும் "இந்த வியாக்கியானத்தில் எந்தக்கூறும் திருச்சபை அங்கிகரித்த பிதாக்கள் போதித்தவைகளில் சிலவற்றை அங்கிகரித்தல் வேண்டாமென்றேனும் குறிப்பாகவுங் கூறவில்லை" என்று திமிரதீபிகையதிபர் சொல்வது ஒருநியாயமாகுமா? இலங்கைத் தீவுபடத்தில் அமெரிக்காக் கண்டத்தைக் காணவில்லையே என்பது போலிருக்கிறது. மரியம்மாள் கிறீஸ்து நாதரைப் பெற்றதினால் மாத்திரமல்ல விசுவசித்ததினால் பாக்கியவதியானாளென்று கூறியிடத்துத் திருச்சபைகளையும் பிதாக்களையும் அவர்கள் போதனைகளையும் பற்றிக் கூறுவானேன்? வேண்டிய இடத்துக் கூறுவர். அவைகளைப் பற்றியறியத் திமிரதீபிகையதிபர் ஆசிப்பதால் அர்ச். அகுஸ்தீன் என்பவர் சொல்வதில் கொஞ்சமிவ்விடத்தில் காட்டுவோம்."

1-வது—"யூலியானுஸ் என்பவனுக்குச் சிப்பிரியான் எழுதினதை உண்மை என்று அப்போஸ்தலருந் தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதினவைகளால் நீர் திருஷ்டாந்தப்படுத்துவீரானால் நான் அதைக் குறித்துத் தர்க்கிக்க இடமில்லையே. ஆனால் இப்பொழுது நீர்சொல்லுவது வேதாகமத்திற்கு ஒத்திராததினால் கர்த்தரால் நாங்கள் பெற்றிருக்கிற சுயாதீனத்தின்படியே உம்முடைய அபிப்பிராயத்தை அங்கிகரிக்க மாட்டோம்" என்கிறார்.

2-வது.—"பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாடுகளடங்கிய பரிசுத்த வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தைப்பற்றி அறியாதிருக்கிறது யார்? பிந்திய காலத்திலுள்ள பிஷப்புகளால் எழுதப்பட்ட எல்லா நூல்களையும் தள்ளிவிட்டு வேதாகமத்தையே நமது பிரமாணமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதைப்பற்றி ஒருவருஞ் சந்தேகிக்கவுங் கூடாது. இதில் எழுதப்பட்டிருப்பவைகளெல்லாம்

உண்மையானவைகளும் சரியானவைகளுமே. பிஷப்புகளுடைய நூல்களையோ நாம் கண்டித்துத் தள்ளலாம். உலக மெங்குமுள்ள கிறீஸ்தவர்களின் பூரணமான கூட்டத்தாரின் தீர்ப்புக்கு ஒரு நாட்டிலுள்ள கூட்டத்தார் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். முந்தின பூரணமான கூட்டத்தாரின் தீர்ப்பைப் பிந்தின பூரணமான கூட்டத்தார் மாற்றலாம். ஏனெனில் அநுபவ அறிவு விர்த்தியாகவே அடைபட்டிருந்தது திறக்கப்படும், மறைவாயிருந்தது வெளியாகும்" என்கிறார். ஆதலால் "பாக்கியமுள்ளவர்களாகக் கருதுவோர் பூர்வபிதாக்கள் போதித்ததை அநுசரித்தல் வேண்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு திமிர்தீபிகையதிபர் பிதாக்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தேடிப்போயதில் சித்திபெறார்கள். இதினாலேதானோ "தேடியும் பலனில்லை ஒரு பிதா இன்னொரு பிதாவுக்கு விரோதமாகவும் ஒரு பிஷப் இன்னொரு பிஷப்புக்கு முரணாகவும் ஒரு சங்கம் இன்னொரு சங்கத்திற்கு மாறாகவும் ஒரு சபை இன்னொரு சபைக்கு எதிரிடையாகவும் அபிப்பிராயங் கொண்டு அடஞ்சாதித்து வந்தார்கள்" என்று மூத்தய பிள்ளையவர்கள் சொல்லியதற்குப் பதில் பேசாமல் நகட்டிவிட்டது" என்று தங்களைத்தாங்களே மெச்சிவெகு விந்தையாய் விளம்புகின்றார்கள்.

மேற்காட்டிய ஆட்சேபனைகளை மறுப்பதற்குரிய நியாயங்களாவன: அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லியதாக மூத்தய பிள்ளையவர்கள் தமது வணக்கத்தவறு 7-ம். பக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டிய வியாக்கியானத்திற்கு நம்மால் எழுதப்பட்ட சம்பாஷணைவிளக்கம் 2-ம். அதிகாரம் 40-ம். பக்கமுதல் விஸ்தரித்தெழுதிய நியாயங்களைக் கண்டுணர்க. ஆகிலும் இதில் சிலவற்றை எடுத்துரைப்போம்.

1-வது.—மூத்தய பிள்ளையவர்கள் தமது வணக்கத்தவறில் "பிதாக்களுள் மகாத்துமா என்று பேர்பெற்ற அகுஸ்தீன் என்பவர் (மத் 8-12-ம்.) வசன வியாக்கியானத்தில்" என்றிருக்கத் திமிர்தீபிகையதிபரவர்கள் "மேற்படி அகுஸ்தீன் என்பவர்தாம் அர்ச். மத்தேயுசுவிசேஷத்து 12-ம். அதிகாரத்தின் 46-47, 48, 49, 50-ம். வசனங்களுக்கு எழுதின வியாக்கியானத்தில்" என்று எடுத்துக்காண்பிக்கின்றார்கள். இவைகளில் எது உண்மை, ஆனால் அர்ச். அகுஸ்தீன சொல்லும் வியாக்கியானத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்ட வேத வாக்கியங்கள் திமிர்தீபிகையதிபரவர்கள் எடுத்துக் காட்டுவதே சரியெனத் தெரியவருவதால் மூத்தய பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக் காட்டும் வசனம் அவ்வியாக்கியானத்திற்கு எவ்வளவேனும் சம்பந்தப்படாத விஷயமாய்த் தவறெனத் தள்ளுகின்றோம். இது திமிர்த்தமாகவோ ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களும் அதைப்பய்ய நகட்டிவிட்டு அதற்கு மேற்கோளாக அர்ச். லூக்கா சுவிசேஷம் 11-27,

28-ல். சொல்வதைமட்டும் எடுத்துக் காட்டலானார்கள் போலவாம்.

2-வது.—அர்ச். அகுஸ்தீன் செய்ததாக இவர்கள் சொல்லும் அவ்வியாக்கியானத்தில் எவ்விதமா யெடுத்துரைத்தபோதிலும் அதைப் பெரிய எழுத்தாக எழுதிக்காட்டினும் அதில் மரியம்மாளைத் தேவமாதா அல்லவென்று சொல்லப்படவுமில்லை சொல்லவுமாட்டார் சொன்னால் (அர்ச். லூக். 1-43.) இவ்வசனத்திற்கு விரோதமாகுமெனவும் மகாபெரிய சாஸ்திரியானவர் அறியாமலேன்? ஆனதினால் மரியம்மாள் தேவகுமாரனைத் தமது கர்ப்பத்தில் சுமந்து பெற்றதினால் தேவமாதாவெனவும் அவரை விசுவசித்து (அர்ச். லூக். 1-45.) அவருடைய வசனங்களைத் தம திருதயத்திற் காத்துக்கொண்டதினாலே (அர்ச். லூக். 2-51.) வணக்கத்துக்குரிய பாக்கியவதி எனவும் அவ்வியாக்கியானத்தினால் தெளிவா யறிந்துகொள்ளலாகுமே. அல்லாமலும் அர்ச். மரியம்மாளைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிற வேதவசனங்களை வெகு நுணுக்கமாய்த் தம்மில் விசாரித்தறிந்த அம்மகா பெரிய சாஸ்திரியாகிய அர்ச். அகுஸ்தீன் என்பவர் தாமே "மாசில்லாத கன்னியுமாய் என் ஆண்டவராகிய யேசுக்கிறிஸ்துவைப் பெற்றதாயுமாய்ப் பரிசுத்த தேவமாதாவுமாயிருக்கிற அர்ச். மரியாயி என்பவளே ஆண்டவருக்குத் தேவாலயமாக நின்றவளாகி அவளை எங்களுக்காகவேண்டி மன்றாடத் தயைபுரிந்தருள வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்" (a) என்று அத்தேவதாயாரை மன்றாடிப் புகழ்ந்தெழுதியிருக்கிறார். ஆனதினால் அர்ச். அகுஸ்தீன் யேசுநாதர் தமது மாமிச சம்பந்தத்தைப் புறக்கணித்ததாக அவ்வியாக்கியானத்தைத் தொடாமல் இவ்வுலகத்துக்குரிய மாமிச சம்பந்தத்தையும் விசுவாசத்தினாலுண்டாகும் மறுமைக்குரிய ஞான சம்பந்தத்தையும் பிரித்து அதிலுள்ள வேற்றுமையைக் காட்டியதற்(கு) இதோர் குறிப்பாக எண்பிக்கிறாரேயல்லாது மற்றபடியல்ல. ஆனது நிமித்தமே "அர்ச். மரியாயியைச் சரீரசம்பந்தம் ஞானசம்பந்தம் என்னும் இருவித சம்பந்தத்தாலும் யேசுநாதருக்குத் தாயாய் மகா உத்தமதாயென்று புகழ்கின்றார்." என்று திமிர தீபிகையதிபரவர்கள் சொல்வது நியாயமே, எப்படியெனில் தேவகுமாரனை மரியம்மாள் தன் கர்ப்ப உதரத்தில் சுமந்துபெற்ற மாமிச சம்பந்தத்தில் மட்டுமிருந்து விடாமல் அவரை விசுவசித்துத் தன்னிருதயத்தில் காத்துக்கொண்டதினால் இருவித சம்பந்தத்தையுமிணைத்தவளாகி மகா பாக்கியமுள்ள உத்தம தாயெனப் புகழ்

(a) அர்ச். அகுஸ்தீன் எழுதின தியான புத்தகம் 40-ம். அதிகாரம்.

ஒன்ருர் என்பதே அதின்கருத்து. இதை யாவரும் தெளிவாயறி
ந்து கொள்ளக்கூடியதாயிருக்க இதில் ஒன்றுக்கொன்று எதிரி
டையும் நியாயப் பிசகுமென்னே? இதை இன்னமுந் தெளிவா
யறிந்துகொள்ள விரும்புகிறவர்கள் முன்சொல்லிய சம்பாஷணை
விளக்கத்தைக் காண்க.

3-வது.—தேவமாதா வணக்கமென்னும் புத்தகம் 2-ம். பக்க
த்திலும் 8-ம். பக்கத்திலும் பூர்வ பிதாக்களும் மற்ற அர்ச்சி
யசிஷ்டவர்களும் மரியம்மாளைத் தேவமாதாவெனப் புகழ்ந்தெழு
திவிருக்கிறதை எடுத்துக்காட்டியதற்கு முத்தயபிள்ளை யவர்கள்
தமது வணக்கத்தவறில் நேரே மறுமொழிகொடாமலும் அதில்
எடுத்துக்காட்டிய வேதவசனங்களைப் பார்த்துணராமலும் " பூர்
வபிதாக்களாவது மற்றெந்த மனுஷராவது பேசுகிற பேச்சுகள்
செய்கிற செய்கைகள் எல்லாம் தேவவசனத்துக்கு ஒத்திருக்கும்
அளவுமாத்திரம் நமக்கு அங்கிகாரமே அன்றி மற்றப்படி அவை
கள் நமக்குப் பிரமாணமாகா" என்று ஓரேவாக்கில் சாதித்துக்கொ
ண்டு அர்ச். அகுஸ்தீனுடைய வியாக்கியானத்தை எடுத்துக்கா
ட்டுவதால் " இந்த வியாக்கியானத்தில் எந்தக்கூறும் சேசுநாத
ருடைய தாய் தேவமாதா அல்ல என்றேனும் திருச்சபை அங்கி
கரித்த பிதாக்கள் போதித்தவைகளிற் சிலவற்றை அங்கிகரித்தல்
வேண்டாம் என்றேனுங் குறிப்பாயுங் கூறவில்லை" என்கின்ருர்
கள். இதின் கருத்தாவது தேவமாதாவணக்கம் எடுத்துக்காட்டுகி
ன்ற பிதாக்கள் தேவமாதாவைப் புகழ்ந்து பேசுவதற்கு அகுஸ்
தீன் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிருர் இப்படிச் சொல்லியிருக்கி
ருர் என்று வணக்கத்தவறு சொல்வதால், அவருடைய அந்த
வியாக்கியானத்தில் முதலாய் மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய மாமி
சசம்பந்தத்தில் தேவமாதா அல்லவென்ருவது அம்மரியம்மாளை
அப்படிப் புகழ்ந்து பேசியதிருச்சபை பிதாக்களின் அப்போத
னை அங்கிகரித்தல் வேண்டாமென்ருவது கூறவில்லை என்பதாம்.
இதற்கு சுஞ்ஞானசூரியன் " இலங்கைப்பட்டத்தைச்சுட்டிக்கா
ட்டி அதில் அமெரிக்காவைத் தேடுவானேன்" என்ற இதுவும்
தன் பகடிக்கு ஓர் ஆதாரமாகுமா?

4-வது.—அர்ச். அகுஸ்தீன்சொல்வதாய் இவர்கள் 1-வது.
2-வது. ஆக எடுத்துக்காட்டியவைகளில் எழுதப்பட்ட வேதாகமங்
களையே எதற்கும் ஆதாரமாகக்கைக்கொள்ள வேண்டுமென்பதே,
அவைகளின் கருத்து. ஆனதினுல் அர்ச். அகுஸ்தீன், அர்ச். சிப்
பிரியான் முதலிய பூர்வபிதாக்களின் போதனைகள் அபிப்பிராயங்
கள் முதலானவைகளை அரோசித்தாற்போலே இவர்கள் எடுத்துக்
காட்டியபடி வேதாகமங்களின்மேல் மெத்தப் பிரிதியாயிருக்கிற

இவர்தாமே மரியம்மாளைத் தேவமாதாவெனப்புகழ்ந்து பேசி அத்
தேவதாயாரை நோக்கி மன்ருடி வணங்கியிருக்கையில் இதற்கு
நேர்விரோதமாய் இச்சுஞ்ஞானசூரியன் தன்னில் இருள்படர்ந்த
மேகத்தோடிணைந்து புறப்படலாயினது மெத்த ஆச்சரியந்தக்
குரியதாமே. வேதாகமங்களை மெத்தப் பிரிதியாய்க் கைக்கொண்
டவருமாய்ப் பிதாக்களில் மகாத்துமாவென்று பேர்பெற்றவரு
மாய் எவரையும் வெல்லத்தக்க பெரிய சாஸ்திரியுமாகிய இவர்
வேத ஆராய்ச்சியுந் தேவவாக்குமில்லாமல் மரியம்மாளைத் தேவ
மாதாவென வணங்கவும் புகழவும் மன்ருடவுஞ் செய்வாரோ? என்
றுசற்றும் யோசியாமலும் கவனியாமலும் அவ்வணக்கத்தவறு
என்பதையும் அதை ஏற்றிப்போற்றுந் துணைநூலாக இச்சுஞ்
ஞான சூரியனையு மியற்றலானது ஏனோ? என்பதற்கு அவர்களே
மறு உத்தரங் கொடுப்பார்களாக.

5-வது.—" முத்தயபிள்ளை யவர்கள் சொல்லியதற்குப் ப
தில் பேசாமல் நகட்டிவிட்டது" என்று இவர்கள் சொல்வதில்கா
ரியமில்லை, ஏனெனில் பூர்வ பிதாக்களையும் பிஷப்புகளையும் திரு
ச்சபையையும் அதின் பொதுவான சங்கங்களையும் முன்பின்
யோசியாமல் ஓரேவாக்கில் முரட்டடியாய் துவேஷித்துப் பேசு
கின்ற இவர்களுக்கு என்னத்தைப் புகட்டினும் காதில் நுழையா
தென்பதே அதின் கருத்தாகலாம். ஆகிலும் அதற்குப் பதில
றிய விரும்புவோர் முன்சொன்ன சம்பாஷணைவிளக்கம் 36-ம். பக்
கமுதல் காண்க.

" மேலும் ஒரு பிதா இன்னொரு பிதாவுக்கு விரோதமாகவும்
ஒரு பிஷப் இன்னொரு பிஷப்புக்கு முரணுகவும் ஒரு சங்கம் இன்
னொரு சங்கத்திற்கு மாறுகவும் ஒரு சபை இன்னொரு சபைக்கு
எதிரிடையாகவும் அபிப்பிராயங்கொண்டு அடஞ்சாதித்து வந்தா
ர்கள்" என்பது நிசமாகில் கிறீஸ்துசபையும் அதின் மேய்ப்பர்
களான சகலரும் எக்காலத்திலுங் கெடுதலை யடைந்தவர்களாய்க்
காணப்படுகிருர்களே. அப்படியானுல் யேசுவானவர் தமது திரு
இரத்தக் கிரயத்தினுல் சம்பாதித்துக்கொண்ட (அப். நடபடி.
20-28.) காணப்படும் அவருடைய மெய்யான திருச்சபையெ
ங்கே? மேற்சொல்லிய காரணத்தினுல் அது தவறி வழுவிப்போ
னதாகவேண்டுமே. அப்படியது வழுவிப்போய்விட்டது நிசமா
னல் அவருடைய (அர்ச். மத். 16-18.) இவ்வசனம் அதில் நிலை
பெற்றது எங்கே? இல்லையே. இப்படி நரகவாசல்களாகிய பசாசு
களால் ஏவப்பட்ட பல கொள்கைகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டுக் க
ர்த்தருடைய சபை விழுந்துவிட்டதாகில் யேசுநாதர் பாடுபட்டது
எதற்கு? அதினுல் இரட்சிப்படைந்தோர் ஒருவரையும் காணேமே

மீளவும் "தனக்குத்தானே விரோதமாய்ப் பிரிந்த எந்தெந்த இராச்சியமும் பாழாய்ப்போம் தனக்குத்தானே விரோதமாய்ப் பிரிந்த எந்தெந்தப் பட்டணமாவது குடும்பமாவது நிலைநில்லாது" (அர்ச். மத். 12-25.) என்றதுபோலக் கிறீஸ்து இராச்சியமாகிய ஒன்றான மெய்த்திருச்சபை தனக்குள்தானே அப்படி விரோதமானால் நிலைநிற்பது எப்படி? இப்படியிருக்குமாகில் பரலோக ராச்சியத்தைச் சேருவதெப்படி? இதுவரையுமங்கே சேர்ந்தது யார்? இனிமேல் சேருவது யார்? நிலையான வழியைக்காணேமே. ஆனால் வேதாகமத்தில் எல்லாருஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கவலையாய் வாசியுங்கள், வழியைக்காணலாம் என்பார்களோ? வேதாகமத்தைத் தங்கள் கண்மணிபோலக் காத்துக்கருத்தாய் வாசிக்கலான பூர்வ பிதாக்களும் பிஷப்புக்களெல்லாருமேஅப்படியானார்கள் என்கிறார்களே, அப்படியிருக்க அதில் யார் நிலைபெறக்கூடும்? புரோட்டெஸ்டாண்டுகளோ ஆளுக்கொரு பைபிளென்னும் வேதாகமத்தை வைத்திருந்தபோதிலும் அவர்கள் சொல்லியபடி அடஞ்சாதிக்கின்றவர்களான எண்ணிமுடியாத பிரிவினைகளும் விகற்பங்களுந் தாறுமாறுகளு முண்டாயிருக்கின்றதே. இதில் எந்தக்கொள்கை அவ்வேதாகமத்தில் நிலைபெற்றகொள்கை? நாம் அதைக்கண்டறிந்து கரையேறுவதெப்படி? எது எப்படியிருந்தபோதிலும் எல்லாரையும் மீட்கும் இரட்சகராகிய கிறீஸ்துவே வழியும் வாசலுமாயிருக்கிறார், அவரை விசுவசிப்போமாகில் கரையேறலாம் என்பார்களோ? அவர்கள் சொல்லுகிறபடி அவருடைய (அர்ச். மத். 16-18.) இவ்வாக்கே வழுவுதலாயிருக்கிறதே, ஆனதால் அவரை நம்பிப்போவதில் காரியமில்லை என்றல்லவோ சொல்லவேண்டியதாகும். ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டாரே! இதெல்லாம் உங்கள் மதசம்பந்தமான வாய்மதமேயல்லாது வேறல்ல, அவர் மெய்யான தேவன், மெய்யான இரட்சகர்; அவர் தமது வாக்குத்தத்தத்தில் தவறுதவர். ஆகையால் வேதவசனங்கள் யாவும் ஆமென்றும் அல்லவென்றும் இராமல் யேசுக்கிறீஸ்துவுக்குள் ஆம் என்றும் ஆமென் என்றும் (மாறாத சத்தியவாக்காக) இருக்கிறது. ஆனதினால் அவருடைய சபை மெய்யான திருச்சபை, இதின்பிதாக்கள் பிஷப்புக்கள் எக்காலமும் ஏக சமாதானத்தோடிருப்பார்களென்பதே தேவ வாக்கு. (ஏசாயாஸ் 60-17.) இதுவே பிரிவினைகளென்னும் பழுதற்றதும் (அர்ச். அருள. 17-11 முதல் 24 வரை.) மாசு திரை முதலானவைகளொன்று மில்லாத பிழையற்றதும் பரிசுத்தமுள்ளதுமாம். இத்திருச்சபையே சத்திய வேதத்தைக்கைக்கொண்டதும் (1-தீமோ-3-15.) யாவரையு மோட்சகரை யேற்ற வேத வசனத்தை உண்மையுடன் போதிக்கத்தக்கதுமாயிருக்கின்றது. இதுநிமித்தமாகவே தேவன் இத்திருச்சபையில் என்றென்றைக்கும் வாசம்பண்ணுகிறார். (ஏசா. 60-1, 5. சகரி. 8-3. அர்ச். மத். 28-20. அர்ச். அருள. 14-16, 17, 26.) இதில் தேவன் என்றென்றைக்கும் வாசம்பண்ணுவதற்கு இதின் அப்போஸ்தலர்கள் தீர்க்கதரிசிகள் இவர்கள் வழியான பரிசுத்த பிதாக்கள் மேற்றிராணிமார்கள் மற்றுமுண்டான உத்தம விசுவாசிகள் யாவரும் ஒருமைப்பாடென்னும் விசுவாசப்பிரமாணத்தால் ஏக ஐக்கியமாய் ஓர் சிம்மாசனம்போல் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இத்திருச்சபையிலேதான் கிறீஸ்துவினிரட்சணியமிருக்கின்றது. கடைசியாய் இத்திருச்சபையின்றி ஒருவரும் மோட்சத்தையடையக்கூடாதென்றறிவீர்களாக (ஏசயாஸ். 60-12. அப். நடபடி. 2-27.)

6-வது.—"விசுவாசியோடு அவிசுவாசிக்குப் பங்குண்டா? (2-கொரி. 6-15.) என்பதைச் சற்றுங் கவனியாமல் புரோட்டெஸ்டாண்டு தன் பலமார்க்க அவிசுவாசக் கொள்கைகளை மெய்விசுவாசக் கத்தோலிக்கு ஏக திருச்சபையோடிணைக்கப் பார்க்கின்றது. அதாவது பூர்வபிதாக்களும் பிஷப்புகளும் சங்கங்களும் சபைகளும் ஒன்றுக்கொன்று விகற்பமாய் அடஞ்சாதித்து வந்தார்கள்" என்று இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைத் திமிரதீபிகையதிபரவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள்போலவும் அதற்குக் கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்துவர்கள் உங்களுக்குள்ளும் இப்படிப்பட்ட விகற்பங்களில்லையாவென்று அவர்களோடொத்துச் சொல்லுகின்றாற்போலவும் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் தம்மில் ஓர் தீர்மானம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு* இக்குறியிட்டு அப்புத்தகத்தின் அடியிற் சொல்லியிருப்பதைச் சற்றுங் கவனித்துப்பாருங்கள். 1-வது.—"புரோட்டெஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவர்களுக்குள் இப்படிப்பட்ட விகற்பங்கள் இல்லையா? என்றும் லுத்தர், கல்வின் முதலியவர்கள் எத்தனையோ தவறுதல்களுடையவர்களாயிருந்தார்களே என்றும் ரோமானித்தார் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு, விகற்பங்கள் உண்டென்பது உண்மை. ஆனால் இவ்விதமான விகற்பங்கள் அப்போஸ்தலர்கள் காலமுதலாகவிருக்கிறது என்று வேதாகமம் தெரிவிக்கிறபடியால் விகற்பங்கள் இருக்கவேயிருக்கும்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் வெகு தீர்க்கமாய்ச் சொல்லுகின்றார்கள். இது முற்றிலும் பிசகு. இதைக்குறித்து முந்தின சல்லாபங்களில் தெளிவாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகிலுமிதில் நமதுகேள்வியாதெனில் அப்போஸ்தலர்களுக்குள் இவ்விதபேதமான விகற்பங்கள் உண்டோ? உண்டென்றால் திருச்சபையாகிய மாளிகை அவர்களிடமாய் எப்படிக் கட்டப்பட்டது? ஆதியாகமம்

(1-மோசே. 11-7, 8, 9.) தெரிவிக்கிறபடி பாபேலைப்போலல்லவோ போகவேண்டியதாகும். இதற்குப் புரோட்டெஸ்டான்டே சாட்சியம். தன் விகற்பங்களால் பாபேலைப்போலப் பலவழிப் பட்டுச் சிதறிப்போய்விட்டது. இது லுத்தேர், கல்வீன் என்பவர்கள்கால முதல் இக்காலம்வரையும் காணுங் கண்காட்சியல்லவோ? ஆனால் அப்போஸ்தலர்களுக்குள் எவரேவர், லுத்தேர், கல்வீன் முதலிய புரோட்டெஸ்டான்டாரைப்போல ஒயாப் பகையுங் கோபமுமுடைய விகற்பங்களுண்டுபண்ணினார்கள். எந்தக்காரியத்தின்பேரி லவர்கள் அப்படி விகற்பங்களுண்டுபண்ணினார்கள். அவர்கள் விகற்பித்த தங்கள் தங்கள் கூட்டங்களெங்கே? அந்த விகற்ப கூட்டத்தாருக்குப் பேரென்ன? இதைப்பற்றி வேதாகமம் எங்கே தெரிவிக்கிறது? இவை ருசுப்படுத்தினாலல்லவோ இவர்க ளெடுப்பு மெய்யாகும், இல்லாத பட்சத்தில் இவர்கள் அறியாமையின் குறைமோ? அசாத்தியமோ இரண்டிலொன்று வெளியாகும். ஆனால் அக்காலத்தில் சில கள்ளப்போதகர்கள் திருச்சபையில் நுழைந்து தங்கள் அவிசுவாச பல கொள்கைகளைப் போதிக்க எத்தனித்தது மெய். ஆயினும் திருச்சபையின் ஒருமைப் பாட்டையும் ஏக விசுவாச போதனையையுங் காப்பாற்றும்படி அவர்களை அப்போஸ்தலமார் சமித்தத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாகத்தள்ளி அறப்புண்ணைப்பட்டார்கள். (1-தீமோ.—1-19, 20. காட்சி. 2-2, 6, 15, 16.) அன்றியும் திருச்சபையில் விகற்பங்களும் பிரிவினைகளு மிருக்கக்கூடாதென்று அப்போஸ்தலனாகிய அர்ச். சின்னப்பர் அடிக்கடி புத்திசொல்லிக் கண்டித்தெழுதியிருக்கிறார். (உரோ. 16-17; 1-கொரி. 1-11, 12, 3-3, 4, 12. 25. எபே. 4-14, 15. எபி. 13-9.) இப்படிப்பட்ட கண்டிப்பாயுள்ள வேத நியாயங்களிருக்க "விகற்பங்கள் இருக்கவேயிருக்கும்" என்று புரோட்டெஸ்டான்டு தன் பலவித அவவிசுவாச விகற்பக் கொள்கைகளுக்கு அநுசரணையாய் அடுக்குசாதிப்பது வேத வசனங்களுக்கு எதிர்விரோதமான தேவதூஷணை யல்லவோ? 2-வது.—"விகற்பங்கள் வராமல் காக்கிறேன் என்று ரோமைச்சபை சொல்வதைப் பொய்யென்றுதான் இவ்விகற்பங்கள் காட்டுகின்றன" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் வாய்கூசாமல் வெகு அனிதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். "விகற்பங்கள் வாராமல் காக்கிறேன்" என்றது இவர்கள்சொல்லுகிறபடி உரோமைச்சபை என்னும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையல்ல தேவன்தாமே திருவுளம்பற்றின வாக்குத்தத்தங்களும் உடம்படிக்கையுமென்றறிவார்களாக. இதற்கு வேண்டுமானால் பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாடு அடங்கலும் வாசிக்க அதில் எத்தனையோ ஆகமங்களிலும் அதிகாரங்களிலும் கண்டறியலாம் அல்லாமலும். இப்புத்தகத்தி

லுந் திருச்சபையைக்குறித்துச் சொல்லு மிடங்களிலெல்லாம் அவைகளிற் சில தேவவசனங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இதுவிஷயத்திலும் அதில் சில வசனங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறேன். "யேசுநாதர் அப்பத்தை எடுத்து நன்றியறிந்த தோத்திரம்பண்ணி அவர்களுக்குக் கொடுத்து இது உங்களுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்போகிற என் சரீரமாயிருக்கின்றது. அப்படியே பாத்திரத்தையுமெடுத்து இந்தப் பாத்திரம் உங்களுக்காகச் சிந்தப்படும் என்னிரத்தத்தினாற் புதிய உடன்படிக்கையாயிருக்கின்றது" (அர்ச். லூக். 22-19, 20.) என்று திருவுளம்பற்றினதுமன்றி அவர்களும் அவர்களால் திருச்சபையில் உட்பட்ட அனைவரும் விகற்பமின்றி ஒன்றாயிருக்கும்படிக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற் சம்பூரணரா யிருக்கும்படிக்கும் இதுவிஷயத்தில் அவர்களைக் காப்பாற்றும்படிக்கும் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்துப் பிதாவை நோக்கி மன்றாடி யிருக்கிறார். (அர்ச். அருள. 17-17, 23.) இந்தப்படி அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சின்னப்பரும் (தப்புக் கொள்கைகளும் விகற்பங்களுமாகிய) "மாசுதிரைமுதலானவைகளொன்று மில்லாமல் பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமான மகிமையுள்ள சபையாக அதைத் தமக்குமுன் நிறுத்திக்கொள்வதற்குத் தம்மைத்தாமே அதற்காக ஒப்புக்கொடுத்தார்" என்று இஸ்பிரீத்து சாந்துவினால் சாட்சிகொடுக்கிறார். (எபே. 5-27.) அப்படியே திருச்சபையைக் காக்கும்படி "இதோ நான் உலகமுடியுமட்டும் எந்நாட்களிலும் உங்களோடுகூட இருக்கிறேன்" (அர்ச். மத். 28-20.) என்று வாக்குத்தத்தமளித்து மிருக்கிறாரே இப்படியிருக்க இதைப் பொய்யென்போன் யாவனென ராமசுவாமிபிள்ளையவர்களே நிர்மானிக்கக்கடவார்கள். 3-வது.—"லுத்தேர் முதலியவர்கள் தவறுள்ள மனிதர்களானபடியாலும் ரோமைச்சபையிலே பிறந்து வளர்ந்து பழகியபின் வேதவழிக்கு வந்தவர்களானதாலும் அவர்களில் தவறுதல்களிருந்தன. ஆகிலும் ரோமைச்சபை சொல்லுகிறபடியல்ல" வென்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்லும் இந்நியாயங்கள் வெகு விந்தையாயிருக்கிறது. எப்படியெனில் ரோமைச்சபை என்கிற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானது எக்காலத்திலும் யாதொரு விகற்பமும் பிரிவினைகளுமின்றி இருந்ததென இப்புத்தகத்தின் முந்தின பலவிடங்களில் ஒப்பித்திருக்கிறோம். அல்லாமலும் லுத்தேர் முதலானவர்கள் தங்களாங்காரத்தால் திருச்சபையைவிட்டுப் பிரியும்பொழுது மேற்படி திருச்சபையானது விகற்பமுதலிய யாதொரு தவறுதலின்றி எங்கும் ஒருமுகமாய் ஏகவிசுவாசப் பிரமாணத்தோடிருந்ததென்று அக்காலத்தில் சாட்சிபகர்ந்த பெரியோர்களின் அத்தாட்சிகள் அநேகமுண்டு. ஆதி

னும் தவறுதல்களைத் திருத்தவந்தவர்கள் தாமே திரும்ப அதில் விழுந்தார்கள் என்பது வெட்கமின்றி சொல்லத்தக்கதோ? அப்படியே யிருந்தபோதிலும் அவர்கள்தான் அதில் நின்று வேதவழிக்கு வந்தவர்கள். திரும்ப அதின் வழியேபோனார்கள். போகட்டும். மற்ற புரோட்டெஸ்டாண்டாராகிலும் தங்கள் ஆவக்கமுதல் இக்காலம்வரை எக்காலத்திலாகிலும் தங்களுக்குள் விகற்பமின்றி ஒற்றுமையாயிருந்தார்களோ? பரிச்சேதமிருந்ததில்லை என மேற்படி புரோட்டெஸ்டாண்டார் எழுதிய சரித்திர புத்தகங்கள்தாமே அத்தாட்சியாகும். அப்படியிருக்கத் தங்கள் இழிவை உள்ளபடி ஒத்துக்கொள்ளாமல் புரோட்டெஸ்டாண்டே? ஏன் உனக்கு இந்த வீண்போக்கும் சலஞ்சாதிப்பும் உங்கள் கன் அமிந்துபோனதினால் மற்றோருக்கும் உலகம் இருளடைந்ததென்று சொல்வது நியாயமாமோ? மேலும் தாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறபடி "லுத்தேர் முதலியவர்கள் தவறுள்ள மனிதர்களானபடியால்" அப்படி சம்பவித்தது மெய். ஏனென்றால் தேவன் போட்ட கத்தோலிக்கென்னும் ஒரே பொதுவான திருச்சபையின் அஸ்திவாரத்திற்கும் அதற்கெதிரிடையாய் லுத்தேர் முதலிய தவறுள்ள மனிதர்கள் போட்ட புரோட்டெஸ்டாண்டென்னும் பல கொள்கையுடைய அஸ்திவாரத்திற்கும் வெகுவா வித்தியாசமுண்டு. ஆனால் மனிதர்கள் போட்டதுவிழும். (ஏசா. 54-15, 17.) தேவன் போட்டது என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கும். (சங். 48.8.) என்பதே தேவவாக்கு. 4-வது.—லுத்தேர் முதலியவர்களுடைய தவறுதல்களைப்பற்றி "ரோமைச்சபை சொல்லுகிறபடியல்ல" என்று கொஞ்சங் குறைக்கப்பார்க்கிறீர்கள். நாமோ அவர்களுடைய தூராசாரங்களைகள் அதற்குநிகரா யிருக்குமென்றென்றுகிறோம். அதாவது லுத்தேர், கல்வீன் முதலியவர்களுடைய அவலட்சணமான நடக்கைகளைப்பற்றியும் தாறுமாறான கொள்கைகளைப்பற்றியும் தவறுதலுள்ள போதனைகளைப்பற்றியும் அதினாலுண்டான எண்ணிறந்த விகற்பங்களைப்பற்றியும் அந்தப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தாமே எழுதிய புத்தகங்களைக்கொண்டு (கத்தோலிக்குக் குருமார்களால் எழுதிய வேதவிளக்கத்திலும் ஷேத்தப்புரட்டிலே சேர்க்கும் சத்தீவிலும்) வேண்டிய அத்தாட்சியோடு ரூபகாரப்படுத்தி யிருக்கின்றது. இவர்களா வேதத்தைத் திருத்தி திருச்சபையை நிலைநிறுத்தவந்தவர்கள்? 5-வது.—கடைசியாய் "இவர்களாவது மற்றவர்களாவது கிறீஸ்தவர்களுக்குப் பாப்புவுமல்ல, அவர்கள் வார்த்தை விசுவாசப்பிரமாணமுமல்ல. சுத்த சத்திய வேதமே அவர்கள் பிரமாணமென்றறிக" என்று இதிலே சாமகவாயினின்ன பவர்கள் சொல்லி முடித்தார்கள். அப்படியானால் அவர்களைத் தலைவர்களாகக்கொண்டு அவர்கள் ஏற்படுத்திய

புரோட்டெஸ்டாண்டென்னும் பேரை இவர்கள் தரித்துக்கொள்வானேன்? இதில் உட்பிரிவாய் லுத்தேரைத் தலைவனாக ஏற்படுத்தி அவன் உண்டுபண்ணின பிரமாணங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் லுத்தேரானியரென்றும், கல்வீனைத் தலைவனாக ஏற்படுத்தி அவன் உண்டுபண்ணின பிரமாணங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் கல்வீனரென்றும், இப்படி இவர்கள் ஒவ்வொரு பிரிவாரும் ஒவ்வொருவனைத் தங்களுக்குத் தலைவனாக ஏற்படுத்தி அந்தந்தத் தலைவன் உண்டுபண்ணின பிரமாணங்களைக் கைக்கொண்டு அவனவன் பேரால் அழைக்கப்படுவானேன்? இன்னமும் புரோட்டெஸ்டாண்டிலே இருக்கும் எல்லாம் போதாதென்று பிரிவுகளுக்கெல்லாம் மேலான பிரிவுகளாகக் கந்தர்புரியில் ஒருவனையும் யோர்க்குப் பட்டணத்தில் ஒருவனையும் பிரதானியாய் ஏற்படுத்தி அவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் உண்டுபண்ணப்பட்ட 39 பிரமாணங்களைக் கைக்கொள்வானேன்? ஐயோ இப்பலதலைவர்களால் எத்தனையாயிரம் ஜனங்கள் கொலையுண்டுபோனார்கள், இப்படியிருக்க நாணமின்றி "சுத்தசத்தியவேதமே" அவர்கள் பிரமாணமென்று எப்படிச் சொல்லலாம்? இது சஞ்சாரகுரியனின் 40-ம். பொய்யென்றறிக.

XXII.—சல்லாபம்.

கிமிரதிபிகை பதிபரவர்கள், முத்தயபிள்ளையவர்கள் டியுபினைக்கொண்டு சொல்வதை எடுத்துக்காட்டி மறுத்துச் சொல்லும் நியாயங்களாவன "இந்த டியுபின் என்பவர்யார்? பிராஞ்சு தேசத்திலே கசுடுஎ-ம். (a) வருஷத்திலே பிறந்தவர். கெதாலிக்கரானவர். இவர் செய்த மானுவெல் துயு திரோயிட்எக்கிளெசியாஸ்திக் பிராஞ்சிஸ் (Manual du Droit—Ecclesiastic Francis) என்னும் அந்தப்புத்தகம் எப்படிப்பட்டது ரோமாபுரியிலுள்ள பரிசுத்தசேதனைச் சபையாரால் கண்டிப்பாய்ச் சபிக்குத் தள்ளப்பட்டது. கஅஉ-ம். வருஷமுதல் ௪௨௦-ம். வருஷம்வரையிலிருந்த அர்ச். ஜெரோமென்னும் பிதாவானவர் கஅடு-ம். வருஷத்திற் பிறந்து உருகஅ-ம். வருஷம்வரையிலிருந்த ஓரிஜென் என்னும் பிதாவை வாதத்திற் கண்டித்தல் கூடாமையாலும் முதன்முதல் திருச்சபை

(a) டியுபின் 1657-ம். வருஷத்தில் பிறந்து 1719-ம். வருஷம் மரித்தவன். கிமிரதிபிகையில் 1857-ம். வருஷம் இருந்தவனென்று எழுதியிருக்கிறது. இது 600-க்கு 800-ஆக எழுதினவர் கையிசகோ அச்சகெடுவவர் கையிசகோ தெரியாது.

சரித்திர மெழுதினவனென்றும் கூ௦௦-ம், வருஷத்தாக்குப்பின்
எகிப்திலே வேதத்தாக்காரர் சிறைச்சாலையி லிருந்தவனென்றும்
கூ௫௦-ம். வருஷத்திலே மேற்றிராணியாராகி கூ௨௰-ம். வருஷத்
தில் கிரேசியின் திருச்சபைப் பொதுச்சங்கத்திலிருந்த ஒரு பிர
தான பாகத்தைக் கைக்கொண்டவனென்றும் மிகவும் கல்விமான் மிக
வும் சாந்த முள்ளவனென்றும் ஒரிஜேனைத் தவிர்த்து மற்றெ
ல்லாப் பிதாக்களிலும் படிப்பாளியென்றும் கொன்ஸ்தாந்தின்
சக்கரவர்த்தியின் புத்தகசாலையிற் போகவும் வாசிக்கவும் சுத
ந்தரம்பெற்றவனென்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டுகளாலும் ஒப்புக்
கொள்ளப்பட்டிருக்கிற பிதாவாகிய இயுசேபியுஸ் தம்முடைய அ
ளிற் குறித்த பூர்வபிதாக்களுடைய புத்தகங்களிற் பல நம்மு
டைய புத்தகசாலையிலிருக்கின்றன; இப்பொழுது உள்ளபுத்தக
ங்களின் டாப்பு கம்மிட்டிருந்தலால் மற்றப் புத்தகங்களையும்
நாம் அழைப்பித்தகதக்கோம். ஆதலாலும் பொய்களே பொதிந்துள்
ளது. ஆதலால் டியுபின் எழுதின இந்தப் புத்தகம் நாம் அங்கீ
கரித்ததுதன்றெனவும் பூர்வகாலத்துப் பிதாப்பிதாக்களெழுதிய
தையும் திருச்சபையால் அங்கீகரிக்கப்படலாயாகிய போதக
ங்களே யங்கீகரியே மென்றும் சொல்லிப்பாவர்கள் இக்காலத்திலே
வேதத்தைத் தழுவியாத ஒருவரா லெழுதப்பட்டதும் திருச்சபை
யாற் கண்டிப்பாய்ச் சபிக்கப்பட்டதுமாகிய ஒரு புத்த
கத்தை யங்கீகரித்துக்கொண்டது தகுதியற்ற தன்மையோ—
ஆதலால் பூர்வபிதாக்கள் கூறியபடி சேசுநாதருடைய தாய் தேவ
மாதாவானெனவுமறிக'' என்பதேயாம்.

இதற்கு ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ஆட்சேபனை
களாவன 'பூர்வபிதாக்களில் மேற்போன ஜெரோம் என்பவருடைய
புத்தி பட்டப்படும் மூர்க்கமுருள்ளது. அவர் தேவதூதர்களுக்கு
கவும் பிரிஸ்லானர் பரிசுத்தர் என்றார், குருமாருக்கு சுத்திரமாக்
கும் ஆத்துமா உடலுடன் சாதித்தார், ஒரிஜன் என்னும் பிதா
வை வாதத்தில்கண்டிக்கும்போது தன்னுடைய விருப்ப அபி
ப்பிராயங்களிற் பலவற்றை விட்டுவிட்டார் என்று ரோமைச்சபை
யைச் சேர்ந்த டூபின் என்னும் இதிகாச கர்த்தன் அறிவிக்கி
றா என்று முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொல்லியதை மறுத்து 'இந்த
டூபின் என்பவர் யார்? இவர் பிரான்சுதேசத்தில் 1857-ம். வருஷத்
திலே இருந்தவர் வேதமில்லாதவர்'' என்று பலவாறுந் திரி
ந்தினை யதிபச் சொல்லுகிறார்கள், முத்தையபிள்ளையவர்கள் எடுத்
துக்காட்டிய வாசகத்தை எழுதிய டூபின் என்பவர் 17-ம். நூற்
றாண்டிலிருந்தவர். இவர் 1680-ம். வருஷத்தில் வேதசாஸ்திரி என்
னும் பட்டம்பெற்ற ரோமான் கத்தோலிக்குக் கிறிஸ்தவன்

வேதசாஸ்திரங்கள் எழுதினவர்களுடைய சரித்திரம் குணம் அவ
ர்கள் நூல்களின் விருத்தாந்த முதலியவைகளடங்கிய பொதுப
ற்ற யூனிவேர்சல் லைப்ரேரி ஆப் இக்லிசியாஸ்டிக்கல் ரயிட்டர்ஸ்
(Universal Library of Ecclesiastical Writers) என்னும்
புத்தகத்தை எழுதினவர். இவர் ரோமைச்சபையைச் சேர்ந்தவ
ராயிருந்தும் இதிகாசத்துக்குத் தோஷம் வராமல் உள்ளபடியெழு
த்திருக்கிறார்.''

"இந்த டூபின் என்பவர்தான் பூர்வபிதாக்களின் நூல்கள் நம
க்குக் கிட்டவில்லை; காலாந்தரத்தில் அழிந்துவிட்டன. இயுசி
பியஸ் உடைய நாளில் இன்னின்னார் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்
களென்பதைத்தவிர வேறொன்றும் நமக்குக் கிட்டவில்லை எ
ன்று சொல்லுகிறார். இதை ருசுப்படுத்த டெல்கார் என்னும் வேத
சாஸ்திரி முதலாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிலுள்ள பிதாக்கள்
பரிசுத்தவான்களை வணங்கவேண்டு மென்பதைப்பற்றி எழுதா
மலிருந்துவிட்டார்கள், ஏனெனில் அந்தக்காலம் அன்பகாலமாயி
ருந்தது; ரத்தசாட்சிகளாக மரிக்கும்படி விசுவாசிகளை ஆயத்தஞ்செ
ய்யவேண்டிய அலுவலிலே அதிக ஜாக்கிரதையாக இருந்தார்
கள் என்கிறார்'' (Dupin ch. 1. P. 8.) என்று எடுத்துக்காட்டுகிறார்.
இவர்களுடைய சாட்சியமே ஆதிசபையின் பிதாக்களின் நூல்கள்
நமக்குக் கிட்டவில்லை என்பதற்குப் போதுமானதாதலாலும்
சேசுசபையாரான கன்டிடி என்பவர் "பாபமன் கடுந்திரவரா
ளியிலே அநேகரை நோக்கி எனக்கு அன்பானவர்களே நீங்கள் செ
ல செய்து பொய்சொல்லி ஆசையித்தவர்களாயிருந்தாலும் நன்
மையை விரும்பி நீங்கள் அவைகளைச்செய்தபடியால் என்னன்
டைக்கு வாருங்களென்பார்'' என்று சொல்லுதலாலும், 'பூர்வபி
தாக்களுடைய புத்தகங்களில் பல நம்முடைய புத்தகசாலையி
லிருக்கின்றன, இப்பொழுதுள்ள புத்தகத்தின் டாப்பு கம்மிட்
டிருந்தலால் மற்றப் புத்தகங்களையும் நாம் அழைப்பிக்கக்கூ
டும்' என்று பிரதிபிள்ளையில் சொல்வதை நாம் நம்பவதாயில்
லை, இருந்தால் எடுத்துச்சொல்ல தடையில்லையே தவிரவும் '331-ம்.
வருடமுதல் 420-ம். வரையிலிருந்த ஆர்ச். ஜெரோம் என்னும்
பிதாவானவர் 185-ம். வருஷத்தில் பிறந்து 253-ம். வருஷம்வரை
யிலிருந்த ஒரிஜென் என்னும் பிதாவை வாதத்தில் கண்டித்தல்
கூடாமை'' என்று பிரதிபிள்ளை யதிபர் சொல்லுகிறார்கள். ஜெ
ரோம் என்பவர் ஒரிஜென் என்பவருடைய காலத்திற்கு பிந்திய
காலத்திலிருந்தவராதலால் முந்தியவர் நூலைப் பிந்தியவர் கண்டித்
தல் கூடாமையல்லவென்பதை அறிந்துகொள்ளக் கூடாமற்போ
னார்களே'' என்பதாம்.

1-வது.—மேற்காட்டிய ஆட்சேபனைகளை நாம் மறுத்துச் சொல்லும் நியாயங்களாவன. "டியுபின் என்ற இவர் ரோமைச் சபையைச் சேர்ந்தவராயிருந்தும் இதிகாசத்துக்குத் தோஷம் வராமல் உள்ளபடி வரைந்திருக்கிறார்" என்று ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்வது தவறு. ஏனெனில் அவர் எழுதினதை என்னத்தைக் கண்டார்கள்? ஏதேதைச் சோதித்தறிந்தார்கள்? அந்த டியுபின் முன்னத்தே விட்டு வேதசாஸ்திரியாயினும் பின் உள்ளபடி முன்னோர்களுடைய இதிகாசம் வரைந்திருந்தால் ஒரு தோஷமுமில்லை. அவ்விதமல்லவென்றால் பூர்வ பிதாக்களின் புண்ணிய நிலைமைக்கும் அவர்கள் எழுதிவைத்த வேதசாஸ்திர நூல்களுக்கும் பின்னேபோய் முரண்போனவனாய்த் தான் எழுதிய இதிகாசத்துக்குத் தோஷம் வருவித்ததால் சமிமோசதிருக்கும் திருச்சபைக்குப் புறம்பாகத் தள்ளப்பட்டான். இதற்கு அர்க். ஜெரோம் என்னும் மகாத்துமாவின் பேரில் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியபடி அவன் பொய்யாய் வரைந்திருக்கும் தூஷணைகளே தன் இதிகாசதோஷத்தின் முன்மாதிரிகையாகலாம். மேலும் "அந்த டியுபின் வேதமில்லாதவன்" என்றும் அவன் எழுதிய அந்தப் புத்தகம் "ரோமாபுரியிலுள்ள பரிசுத்த சோதனைச் சபையாரால் கண்டிப்பாய்ச் சபிக்கத் தள்ளப்பட்டது" என்றும் நியமிதிபிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கப் பின்னைப் அவனையும் அவன் எழுதிய புத்தகத்தையும் அத்தாட்சியாக எப்படிக் கொள்ளலாம்? அது திருச்சபை காரியங்களுக்கோர் அக அத்தாட்சியாகுமோ?

2-வது.—"பூர்வ பிதாக்களுடைய புத்தகங்களில் சில நம்முடைய புத்தகசாலையிலிருக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ள புத்தகத்தின் டாப்பு கம்மிட்டிருக்கிறதால் மற்றப் புத்தகங்களையும் நாம் அழைப்பிக்கக்கூடும் என்று நியமிதிபிகையில் சொல்வதை நாம் நம்புவதில்லை" என்று ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்வதால் டியுபின் சொல்வதையும் இவர்கள் பிதாக்கள் நூலென்று சத்தியஞான சூரியனில் எடுத்துக்காட்டுவதையும் நாம் எப்படி நம்பக்கூடியது என்று அறியாமற்போனார்களோ. மேலும் "பூர்வ பிதாக்களின் நூல்கள் கைக்குவந்தெட்டவில்லை, அழிந்துவிட்டன" என்று டியுபின் சொல்லவில்லை. காலாந்தரத்தில் சொல்வதால் இப்போது சத்தியஞான சூரியனிலும் இவர்கள் நம்பு புத்தகங்களிலும் எடுத்துக் காட்டுகின்ற இவர்களுடைய மற்றப்பிதாக்களின் நூல்கள் இவர்களுக்கு எப்படிக் கிடைக்கலாயின? பிதாக்களுடைய நூல்கள் ... எழுதிய நூல்களில் நின்றெடுக்கலாயின? இயுசிபியஸ் என்பவர் ஒரிஜென் என்பவர் தமது நூல்களில் ... என்பார்களோ தப்பறையான போதகங்களுக்குச் சார்பாயிருந்து எழுதிவைத்த சில ... கடையாய் அட்

போதனைகளைக் கைக்கொண்ட பதிதர்களாகிய செபிஅரியானிரின் கொள்கைக்குட்பட்டவராயிருக்க அவர் "இன்னின்னோர் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்" என்பது நம்பிக்கைக்குரியதென நாம் ஒப்புக்கொள்வதெப்படி?

3-வது.—"முதலாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிலுள்ள பிதாக்கள் பரிசுத்தவான்களை வணங்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி எழுதாமலிருந்துவிட்டார்கள். ஏனெனில் அந்தக்காலம் ஆபத்துக்காலமாயிருந்தது. ரத்தசாட்சிகளாக மரிக்கும்படி விசுவாசிகளை ஆற்றித் தேற்றவேண்டிய அலுவலிலே அதிக ஜாக்கிரதையாக இருந்தார்கள்" என்பது "ஆதி சபையின் பிதாக்களின் நூல்கள் வந்தெட்டவில்லை" என்பதற்குப் போதுமான சாட்சியமாகுமா? மறுவாக்கு யோக்கியமிதன்றால் மெய்யானதைக் காட்டுவது சரி? ஆனால் மேற்காட்டியபடி "பரிசுத்தவான்களை வணங்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி எழுதாமல் இருந்துவிட்டார்கள்" என்பது பூர்வ பிதாக்கள் திருச்சபையில் நடந்தேறிவரும் மற்ற வேத விஷயங்களையெல்லாம் எழுதிவைத்தார்கள். பரிசுத்தவான்களாகிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை வணங்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி மாத்திரம் எழுதாமல் இருந்துவிட்டார்கள் என்பதாய் சாட்சியமாகிறதன்றி வேறில்லை. மேற்படி அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகிய மோட்சவாசிகள் வணக்கம் பூர்வ திருச்சபை ஆரம்பமுதல் நடந்தேறிவந்ததாகவும் ரூபகாரப்படுகின்றது. இப்படியாய் டெலகாக்கசொல்வதை டியுபின் நம்பி டியுபின் சொல்வதை புரோட்டெஸ்டாண்டார் நம்பிக்கொண்டவர்களாயிருந்தும் பின்னையேனிவர்கள் பரலோகத்தில் தேவனுக்குகந்த நேசர்களாகிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை வணங்காமலும் வணங்கக்கூடாதென்றும் வம்புக்கு நிற்பானேன்? வேதாகமத்தில் எழுதவில்லை என்பார்களோ? அவ்வாகமத்திலுமே பரலோக பரிசுத்தர்களைப் பூலோக வாசிகள் வணங்கி வந்ததாக எழுதப்பட்டிருக்கிறதே. புரோட்டெஸ்டாண்டார் அதையும் நம்பார்கள்போலவோ? பின்னை எதை நம்புவார்கள்? தங்கள் பிடிவாதத்தைத்தான் நம்புவார்கள். அதற்கு நாமென்ன செய்வோம். "ரோக்கோபம் கேடாய் முடியும்" என்பதே அதற்கு மறுமொழி. அதாவது தேவமாதா முதலிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள்பேரில் வைத்தபகையானது கேடாய் முடியுமென்பதேயாம்.

மேலும் பரிசுத்தவான்களாகிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய வணக்கத்தைப்பற்றிப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் பிதற்றிச் சொல்லும் காலக்கணிதங்களைச் சற்றுக்கவனிக்கவேண்டியது. புரோட்டெஸ்டாண்டார் பிரசித்தப்படுத்திவரும் 1853-ம். வருஷ நற்

போதகம் 22-ம். பிரமாணத்தில் 4-ம். சாற்றுவடிக்கு கடைசியில் மேற்படி வணக்கம் உண்டானதென்றும்.

மேற்படி புரோட்டெஸ்டாண்டு எழுதிய சபை சரித்திர வினாவிடை 83-84-ம். பக்கத்தில் 250-ம். வருஷம் மேற்படி வணக்கம் உண்டானதென்றும்.

புரோட்டெஸ்டாண்டு தரங்கம்பாடியார் சபை சரித்திரம் 130-ம். பக்கத்தில் 259-ம். வருஷத்துக்குமுன் மேற்படி வணக்கம் உண்டானதென்றும்.

புரோட்டெஸ்டாண்டு அமெரிக்கனர் பிரசித்தப்படுத்தின கிறீஸ்துமார்க்க விளக்கம் 4-ம். புத்தகம் 111-ம். பக்கத்தில் 594-ம். வருஷம் மேற்படி வணக்கம் புதிதாய் முளைத்ததென்றும்.

புரோட்டெஸ்டாண்டு 1852-ம். வருஷத்து இரியாக்கத்தின் அட்டவணையில் 1194-ம். வருஷம் மேற்படி வணக்கம் ஏற்பட்டதென்றும் பின்னும் அதிலேதானே 993-ம். வருஷம் மோட்சவாசிகள் வணக்கம் உண்டானதென்றும்.

புரோட்டெஸ்டாண்டு பவர் என்பவர் செய்த வேதஅகராதி 188-ம். பக்கத்தில் 1215-ம். வருஷத்துக்குப் பிற்பாடு மேற்படி வணக்கம் உண்டானதென்றும் சாதிக்கிறார்கள்.

இப்படி இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பலவிதம் பிதற்றிச் சொல்வதை நம்புகிறதா? தேவனுடைய திருச்சபை வேதாகமப்படி ஆதிமுதல் பாரம்பரையாய் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை வணங்கி மன்றாடி வருகின்றதாகப் பூர்வ பிதாக்களும் மற்றக் காலத்திலும் இக்காலத்திலுமுள்ள பிதாக்களும் ஒருபடச் சொல்லும் விசுவாச சத்தியத்தை நம்புகிறதா? ஓ! எங்களுக் கன்னியமாயிருக்கிற புரோட்டெஸ்டாண்டு சகோதரரே! நீங்களே தெரிந்து சொல்லுங்கள்.

4-வது.—"யேசு சபையாருடைய கல்வி என்பவர்" சொன்னதாக இவர்கள் எடுத்தச்சொல்லும் அவ்வார்த்தைகளைப் பார்த்தால் பித்தங்கொண்டித்த பயித்தியக்காரன் புலம்பும் வண்ணமே போலிருக்கின்றது. அவர் உத்தம யேசுசபையாருளொருவனால் பரிச்சேதம் அப்படிச் சொல்லியிருக்கமாட்டார். ஆனால் அப்படிச்சொல்லக்கூடியவன் டியுபினை ஒத்தபதிதனாயிருக்கலாம். மேலும் சேசு சபையை ஏற்படுத்தி அதற்கு முதல் அதிகாரியாயிருக்க அதி ன்றுமெத்தாவாகிய அர்ச். இஞ்ஞாசியார் விசேஷமாய் அந்தச் சபை அதிகார ஆண்டவர்க்கு நியாய புத்தகம் 60-ம். பக்கத்திற்சொ

ல்லியிருக்கிறதாவது "புண்ணிய ஆத்துமாக்கள் ஓர் அற்பபாவத்தை மனது பொருந்திச் செய்கிறதைவிட ஆயிரம்விசை மரணத்தை யடைய மனதாயிருப்பார்கள். ஓர் அற்ப பொய்சொல்லுகிறதினாலே சர்வேசுரனுக்கு மிகவும் தோத்திரமாக் கூடுமென்றிருந்தாலும் ஒருகாலும் அதை சொல்லமாட்டார்கள்" என்பதே. இப்படியிருக்க அந்தச் சபையைச்சேர்ந்த ஒருவர் "கதித்திரையில் பராபரன் சொல்வதாக அவ்விதம் பொய்க்கதைகள் சொன்னான்" என்று இவர்கள் கொண்டுவருவது தங்களுக்கு யோக்கியமுமல்ல, எங்களுக்கு அக்கிரமமுமல்ல. மேலும் அவரப்படி சொன்னதினால் "பூர்வபிதாக்கள் எழுதிய நூல்களெல்லாம் அழிந்துவிட்டன" என்பதற்கு அது ஓர் சாட்சியுமாகாதென்று அறியக்கடவார்கள்.

தவிரவும் டியுபின் சொல்வதாக முத்தையபிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டுவதில் "இவர் இக்கெருவு பிதாவாகிய ஓரிஜென் என்பவரை அதிகத்தில் கண்டிக்கும்போது தன் விருதை அபிப்பிராயங்களில் பலவற்றை விட்டுவிட்டார்" என்பது முகவுரையில் கண்டித்தாற்போலாகுமோ? அல்லது அவர் செய்ததைக் கண்டித்தாற்போலாகுமோ? இதைப்பற்றியே நிதிநிபிகை பதிப்பாளர்கள் முகவுரையில் கண்டித்ததுபோல் வெள்ளி முகத்தி இறந்துபோனவரை அதின்பின் பிற்பிறந்திருக்கும் கண்டித்தல் கூடாமை என்றுபோல் அர்த்தமில்லாதாயிருக்கின்றார்கள். இதை மறுத்து "முந்தினவர் தாமேப் பிந்தினவர் கண்டித்தல்கூடாமை யல்ல" என்பது தப்பென்ற முறைமையாம்.

அல்லாமலும் "தேவமாதா வணக்கத்தவறு கூறிய மற்றைய தவறுகளைக் கண்டித்துத் தமிழ் புத்தகங்கள் அநேக மிருந்தாலும் காலமே செலஸ்டின் ஜெ. டபிள்யு பிலிப்புப் பாதிரியார் நமக்கெழுதிய கடிதங்களுக்கு உத்தரமாயனுப்பிய கடிதங்களில் அவைகளைக் கண்டித்திருந்தாலும் அக்கடிதங்களை நம்முடைய பத்திரிகையிற் பிரசுரப்படுத்தியிருந்தாலும் மீண்டும் இப்போது கருது இவ்வளவில் நிறுத்துவோமென்றாகிக." எனத் திபிர திபிகைபதிபரவர்கள் கடையிலாய்க் கூறிய வாசகத்தைப்பார்த்தக்குறைபோ? வல்லிடிபோ? எவ்வாறோ? சாமசாமிபிள்ளையவர்கள் திருப்பவும் "வணிகைப்பற்றியும் வணக்கத்தவறின் மற்றை தவறு அதிகாரங்களிற் கண்ட பிராயங்களுக்கும் என்ன பதில் திபிர திபிகைபதிபர் எழுதியிருப்பார்களோ? அதைத் திபிரதிபி கைவந்த வழியாகவே அனுப்புவார்களென்று நம்புகிறோம்" என்று நம் முதற் பங்கைத் தமது பரியாசவார்த்தைபோடிருந்து முடித்தார்கள்.

ஆனால் பலியைப்பற்றியும் முத்தமில்லாத யாவர்கள் வணக்கத்தைப்பற்றியும் மற்ற காரு அதிகாரத்திலே முதல் அதிகாரத்திற்குச் சேர்க்கப்பட்டதில் நியாயம் அறியவேண்டுமானால் நம்மால் எழுதப்பட்ட தேவமாதாவை வணக்கும் வணக்கத்தின் சம்பந்தமான விளக்கத்தை வாசித்துக்கொள்க.

கொலோசெயர் பாப்பாளரி யின்மேலவர்க்கு நமது முதற்பத்தை (கொலோ. 2-19.) கட்டிக்காட்டி முடித்திருப்பதைப் பார்ப்போம். அதாவது "மாயமான தாழ்மையிலும் தேவதூதர்களுக்குச் செய்யும் ஆராதனையிலும் விருப்பமுற்றுக் காணாதவைகளில் துணிவாய் நுழைந்து தன் மாம்ச சிந்தையினாலே வீணாய் இறுமாப்புக்கொண்டிருக்கிற எவனும் உங்கள் பந்தயப்பொருளை நீங்கள் இழந்துபோகும்படி உங்களை வஞ்சியாதிருக்கப் பாருங்கள்" என்பதே.

மேற்படி வசனங் குறித்திருக்கிற வேதாகமத்தில் சொல்லியிருப்பதைப் பாருங்கள் "மொழிகளாலும் பந்தங்களாலும் உதவியைப் பெற்று இணைக்கப்பட்ட சரீரமெல்லாம் தேவ வளர்ச்சியாக வளரச்செய்கிற தலையோடே ஒன்றித்திராத எவனும் மாம்சத்துக்குரிய சிந்தையினால் ஆங்காரங்கொண்டு காணாதவைகளில் நுழையப் பிரவேசிக்கும் தாழ்மையானவைகளினாலும் சம்மனசுக்களின் வேதத்தினாலும் உங்களை ஏய்த்து வஞ்சியாதிருப்பானாக" என்பதோம். (கொலோ. 2-18, 19.) இதிலும் அவ்விரண்டாம் அதிகாரம் 1-முதல் 23-ம். வசனங்களை வாசித்தால் யூதர்கள் போசனத்தையும் பானத்தையும் பண்டிகை நாட்களையும் மாதப் பிறப்பையும் ஓய்வுநாளையும் பெரு அனுசாரமாய்க் கொண்டாடி அது விஷயத்தில் கிறிஸ்தவர்களைக் குற்றப்படுத்தினதாலும் இதற்கொப்ப அக்காலத்தில் அந்த யூதர்களுக்குள் எழும்பியிருந்த எஸ்ஸேனியர் என்ற சில பதிதர்கள் தாழ்ச்சியென்னும் வேஷத்தைப்பொய்யாய்த் தரித்துக்கொண்டு மாம்சத்துக்குரிய சித்தங்களில் ஆங்காரங்கொண்டு தாங்கள் அறியாத காரியங்களைப் பற்றித் திருச்சபைக்கு உயிரும் வளர்ச்சியும் கொடுக்கிற யேசுநாதரை விட்டுவிட்டு ஒருவித சம்மனசுகளின் வேதமெனப்போதிக்கத் துணிந்த அவர்கள் "யேசுநாதர் திரித்துவத்தின் இரண்டாம் ஆளாகிய தேவனல்ல மோயீசனைப்போல ஒரு நிமித்தனென்றும் தேவன் மோயீசனுக்குச் சம்மனசுக்களைக் கொண்டு வேதத்தைக் கொடுத்ததுபோல யேசுநாதருக்கும் சம்மனசுக்களைக்கொண்டு கொடுத்தானென்றும் அந்தச் சம்மனசுக்கள்தான் சர்வேசுரனுக்கும் மனிதருக்கும் மத்தியஸ்தரென்றும் மாம்சபோசனம் தீட்டுள்ளதென்றும் அவைகளைப் புசிக்கக் கூடாதென்றும் தொட முதலாய்க்

கூடாதென்றும்" இப்படிப் பல கள்ளப்போதகங்களைப் போதித்துக்கொண்டுவந்தார்களும் கொலோசெயூர் கிறிஸ்துவர்கள் அப்போதகங்களிற் சிக்குப்பட்டுக் கலங்கினதாக விளங்குகின்றது. ஆனதைக்கொண்டு கிறிஸ்துவையானவர் தேவன், அவரே திருச்சபைக்கு உயிரும் வளர்ச்சியும் கொடுக்கிறதலை, என்றும் போசனத்துக்குரிய மாமிசம் தீட்டுள்ளதல்ல தீட்டுள்ளதென்னதென்றும் விளக்கிக்காட்டிப் புத்தி சொல்லியும் போசனபானம், மாதப்பிறப்பு, அமாவாசி முதலான பண்டிகைகளை யூதாசியாரத்தைப்பற்றி ஒருவரும் உங்களைக் குற்றப்படுத்தாதிருப்பாராகவென்று எச்சரித்தும் அந்நிருபத்தை எழுதியிருக்கிறார். யல்லாது கிறிஸ்துவர்கள் அநுசரித்துவந்த ஒருசந்தி உபவாசம் சுற்றுப்போசன நாட்களையும் பண்டிகைகளையும் ஓய்வுநாட்களையும் பழைய ஏற்பாட்டின் பிரமாணங்களும் புதிய ஏற்பாட்டின் பிரமாணங்களும் (1-மோசே. 18-2. 19-1. 4-மோசே. 22-31, யோசு. 5-14. காட்சி. 19-10, 22-9.) தேவதூதர்களாகிய சம்மனசுக்களுக்குச் செய்த உத்தம வணக்கத்தையும் அவர் கண்டித்ததாகவும் விலக்கினதாகவுமில்லை. மேலும் கிறிஸ்துவர்கள் யூதர்கள் ஆசாரத்தை முற்றிலுந் தள்ளிச் சனிக்கிழமை ஓய்வுக்குப் பதிலாக ஞாயிறுவாரத்தை ஓய்வுநாளாக அநுசரித்ததாலும் யூதர்கள் அசுத்தமென்றெண்ணின மாமிசபோசனத்தை இவர்கள் சுத்தமென்றெண்ணிப் புசித்ததாலும் அவர்களுடைய மாதப்பிறப்பையும் பண்டிகை நாட்களையும் நீக்கிக் கிறிஸ்துவுக்காகப் பண்டிகைகளைக் கொண்டாடினதாலும் அவர்களுடைய விருத்தசேதனத்தைமாற்றி அதற்குப்பதிலாகக் கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் ஞானஸ்நானம்பெற்று வந்ததாலும் காய்மகாரங்கொண்ட யூதர்கள் இவர்களைக் குற்றப்படுத்தவும் அவர்களுக்குள் எழும்பிய கள்ளப்போதகர்கள் வேறுவிதமான தந்திரப் போதனைகளினால் இவர்களைக் கலக்கவும் நேரிட்டது. இதுகளின்பேரில் கவனமுண்டாயிருந்த அப்போஸ்தலர் தங்கள் தங்கள் வாக்குபதேசத்தினாலேயும் நிருபங்களினாலேயும் அப்படிப்பட்ட கள்ளப்போதகர்களை யதட்டி அவர்களுடைய தப்புபோதகத்தைக் கண்டித்து யூதர்களுடைய கோட்பாடுகளைத் தள்ளிக் கிறிஸ்துவுக்கேற்ற மெய்க்கொள்கைகளைப் பிரிவினைகளின்றி ஏக சித்தமாயநுசரிக்க அடிக்கடி கிறிஸ்தவர்களுக்குப் புத்திசொல்லி அவர்களை அச்சத்தியத்தில் நிலைப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கொப்ப அந்த அப்போஸ்தலர்தாமே கிறிஸ்தவர்களுக்கு எச்சரித்தெழுதியிருக்கிறதாவது.

"அன்றியுஞ் சகோதரரே நீங்கள் கற்றுக்கொண்ட உபதேசத்துக்கு விரோதமாய்ப் பிரிவினைகளையும் இடறல்களையும் உண்டாக்குகிறவர்கள் மட்டில் எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவீர்கள்

களைவிட்டகலவேண்டுமென்று உங்களை மன்றாடுகிறேன்" (உரோ. 16-17.)

கடைசியாக அறிவிப்பது யாதெனில் சஞ்ஞான சூரியன் முதலாம் பங்கில் திமிரபாநுவைக் கெதிராய்த் தேவமாதாவுக்கும், திருச்சபைக்கும் பிதாக்கள் நூல்களுக்கும், பாரம்பரை நியாயங்களுக்கும், கடைசியாய் புரொட்டெஸ்டாண்டவர்கள் வணக்கநூல்களுக்கும் விரோதமாகக் கொண்டுவந்த வாதங்களெல்லாம் பிசகேயன்றி நிசமான தொன்றுமில்லை யென்றும், பிதாக்கள் நூல்களென்று அதில் எடுத்துக்காட்டியவைகள் (எல்லாம் எலாந்தரத்தில் அழுகி றுவிட்டன. ஒன்றுமாறு தப்பியது எட்டவில்லை(a) என்ற அவர்கள் சாட்சியத்தைக் கொண்டே) நம்பிக்கைக்குரிய தல்லவையென்றும், மேலும் அந்த நூல்களின் எதார்த்தமில்லாமைகளென்றும், பிதாக்களுடைய நூல்களும் பாரம்பரை நியாயங்களுமின்றி இவர்கள் கொண்டுவந்த வேதாகமந்தப்பக்கூடியதல்லவென்றும், புரொட்டெஸ்டாண்டார் இப்போது அநுசரித்துவரும் பல கொள்கைகள் முன்னெழும்பிய பல பதிதர்களால் அநுசரிக்கப்பட்டதாம் அக்காலத்திலே பரிசுத்த திருச்சபைப் பொதுச்சங்கங்களால் சபித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளென்றும், தேவமாதாவை வணங்கும் வணக்கத்தின் சம்பவங்களை விளக்கத்தில் காட்டியபடி மரியம்மாள் விசுவாசத்தினால் மட்டுமல்ல தேவகுமாரனைத் தமதுகர்ப்பத்தில் உற்பவித்துப் பெற்றதினாலும் பாக்கியவதியானா ளென்றும், அத்தேவதாயார் ஜென்மபாவமில்லாமல் உற்பவித்துப் பிறந்தவளென்றும், அவள் தேவனுடைய தாயார்தானென்றும் அப்பரிசுத்த மரியம்மாள் "யேசுவின் தாயாரென்றும்" சுவிசேஷ ஆகமங்களில் பலவிடத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கப்போதிலும் யேசுவென்பவர் யார்? தேவசுபாவத்தையும் மனுஷ சுபாவத்தையும் பிணைத்துப் பிறந்த ஒன்றான ஒரே தேவஆளானவரானதால் அத்தேவனுக்கேற்ற தாயாரென்றும் வேதாகமங்களிலுள்ள தேவதிருவசனங்களைக் கொண்டே வேண்டிய நியாயத்தோடு ருசுப்பித்துக் காட்டியிருக்கின்றோம்.

இனிமேலும் இவர்கள் கொண்டுவந்த அந்த வாதங்களெல்லாம் "பிசகேயன்றி நிசமானதொன்றுமில்லை" என்பதற் கத்தாட்சியாக அச்சஞ்ஞான சூரியனின் முதற்பாகத்திலுள்ள 40-பொய்களையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றோம் என்றறிக.

(a)தேவமாதா வணக்கத் தலை ?ம். பக்கம்.

இரண்டாம் பங்கு.

சஞ்ஞான சூரியன்

திமிர பாநுவுக்கு விடைபகர்ந் தெழுதியதற்கு விடை.

—o—

I.—சல்லாபம்.

"தேவமாதா வணக்கமென்னும் புத்தகங்காட்டுகிற நியாயங்கள் "வேதத்திற்கும் புத்திக்குஞ் சர்வவிரோதமென்று" தேவமாதாவணக்கத்தலைவர் என்னும் புத்தகத்தின் தலைப்பு ஏட்டில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்புத்தகத்திற் கெதிராகவந்த திமிரபாநுவும் தேவமாதா வணக்கத்தலைவரினில் கண்ட நியாயங்கள் வேதத்திற்கு முற்றிலும் புத்திக்குப் பூராவும் விரோதம் (Altogethor unscriptural and utterly absurd) என்று எழுதிக்கொண்டது. இவர்கள் கைக்கொண்டிருக்கிற வேதாகமத்தில் மரியம்மாளை "யேசுவின் தாயாராகிய மரியம்மாள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவளைத் தேவனுடைய தாயாகிய மரியாளென்றாவது அவளை வணங்கவேண்டுமென்றாவது ஓரிடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் வேண்டுமென்றாவது அறியாமையினாலாவது வேறே எந்தப் புத்தகத்தையோ வேதாகமமாக வைத்துக்கொண்டாவது இப்படிச் சௌந்தராயகம் பின்னையவர்கள் எழுதியிருக்க வேண்டும். நியாயம் எப்படியிருந்தபோதிலும் பேச்சுக்குப் பேச்சு பேசவேண்டுமென்கிறபடி எழுதினால் அவர்களுடைய உண்மை குணத்திற்குப் பங்கமாகும். நாம் அவர்களை அப்படிப்பட்டவர்களாக நினைக்கக்கூடாது. அறியாமையினால் செய்ததாக நினைக்கவேண்டுமென்றாலோ அவர்கள் புரொட்டெஸ்டாண்டாராக இருந்தகாலத்தில் வேதாகமத்தை வாசித்திருக்கலாமாதலால் அப்படித் தீர்மானிக்கவும் ஏதுவில்லை. ஆகையால் இவர்கள் கைக்கொண்டிருக்கிற வேதாகமத்தைத் தவிர மரியம்மாள் தேவனுடைய தாயார் என்றும் அவளை யாவரும் வணங்கவேண்டுமென்றும் எழுதியிருக்கிற எந்தப் புத்தகத்தையோ வேதாகமமாக அவர்கள் அங்கீகரித்திருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. அப்புத்தகத்தை வெளியே கொண்டு

வராமல் மறைந்திருப்பது நியாயமல்ல. ஒருவேளை மிந்திய பாகங்கள் கொண்டிருக்கும் போலும்." என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "முதிர்ப்பூசணிக்காயைச் [illegible] சாற்றில் அமுக்கிருப்போலவும் பானையைக் கொண்டு [illegible] மறைத்தாற்போலவும்" என்ற வளமைச்சொற்கொண்டு [illegible] வேதாகம முழுமையும் தமது பொய்யான [illegible] வார்த்தையால் விழுங்கவும் உலோகமெல்லாம் பிரசங்கிக்கின்ற அதிலுள்ள தேவவசனங்களை மறைக்கவும் பார்க்கின்றார்கள். அவைகளை வெளியாக்குவோம்.

1-வது.—"தேவமாதா வணக்கத்திற்கு" விரோதமாய் "வணக்கத்தையும்" என்ற அப்பந்தம் "வேதத்திற்கு முற்றிலும் புறம்பாகவும்" என்றது "பேச்சுக்குப் பேச்சு பேசவேண்டுமென்கிற அழுகல்" அல்ல வேதவிசாரணைக்கொண்டு [illegible] மைக்கும் உண்மைக்கும் [illegible] யாயிருக்கிறதென்றறியவும். இதற்குத் [illegible] முதல் பங்கில் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கின்ற வேதாகம வசனத்தின் உண்மை நியாயங்களைப் பகுத்தறியக்கூடுமே. அப்படியிருக்க இன்னும் பேச்சுக்குப் பேச்சு பேசவேண்டுமென்றாகுமோ? அல்லது அறியாமையின் குணமோ? அஞ்ஞான சூரியன் [illegible] பாகப்பட்டு சந்தேகத்துக்குரிய அந்தகாரத்தின் அவிசுவாசத்தை எடுத்துக்காண்பிக்க [illegible] றியக்கடவார்கள்.

2-வது.—"கிறிஸ்தவர்கள் கைக்கொண்டிருக்கிற வேதாகமத்தில் மரியம்மாளை யேசுவின் தாயாகிய மரியாள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேதவிர அவளைத் தேவனுடைய தாயாகிய மரியாள் என்றாவது அவளை வணங்கவேண்டுமென்றாவது ஓரிடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை" என்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் கைக்கொண்டிருக்கிற அதிகாரிக்கு உத்தம வேதாகமத்தில் மரியம்மாளை "தேவனுடைய தாயார்" என்றும் "யேசுவினுடைய தாயார்" என்றும் "பிரியதத்தத்திலே பூரணமானவளே வாழ்க" என்றும் சொல்லியிருப்பது உண்மையே. இதற்கு முந்தின பங்கில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற மேற்காட்டிய வேதவசனங்களையும் அதற்கடுத்த மற்றும் நியாயங்களையும் உணர்ந்து பார்த்தால் தெளிவாகுமே. ஆகிலும் அவைகளை இதில் சுருக்கத்தில் எடுத்துரைப்போம். அர்ச். லூக். 1-43-ம் வசனத்தில் "என் ஆண்டவருடைய தாயார்" என்று சொல்லியிருக்கின்ற அவ்வசனம் தேவனைக்குறிப்பிடுகிறதால் "மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார்" என்று சொல்லலாகுமேயல்லாது மற்றொன்றுமாகாது. ஆனால் "யேசுவின் தாயாகிய மரியாள்" என்றது போல. (ஆண்டவருடைய தாயார் ஆதலால் தேவனுடைய தாயார் என்றது போலாகாதா)

"தேவனுடைய தா[illegible]கிய மரியாள்" என்றால்தானா இவர்கள் புத்திக்குத் தெளிவா[illegible]ம். அப்படியானால் கைப்பிடிக்கிற தடி என்றால் போதாது, கை[illegible]ப்பிடிக்கிற தடிக்கம்பு என்றால்தானா இவர்களுக்குத் தெரியவ[illegible]மோ? ஆ! புரோட்டெஸ்டான்டாருடைய புத்தி விஸ்தாரமும் இவ்வளவுக்குள்ளிருக்கிறதாக்கும்.

மேலும் "யேசு" என்றால் என்ன? அத்திருப்பெயர் இருபாவத்தையுமழித்து இரட்சண்ணிய செயலைக் கூறுகிற அவருடைய மேலான தேவசுபாவமே. இதைவிட்டு அவருடைய மனித்தன்மையில்மட்டும் அந்நாமம் கூறப்படுகிறதென்பதற்கு என்ன ஆதாரங்காட்டுவார்கள்? ஆகையால் யேசு தேவனே அவருடைய தாயாரைத் தேவனுடைய தாயார் யேசுவானவருடைய தாயார் என்ற இருவகையும் ஒன்றான மரியம்மாளுக்குரியதுதானே. இதில் பிரித்துக்காட்ட ஒன்றுமில்லையே. அல்லாமலும் வேதாகமங்களில் எந்த இடத்தில் யேசு என்னும் அவருடைய திருநாமத்தைக் கூறுகின்றதோ? அந்த இடத்தில் அவருடைய மேலான தேவநாமத்தை நோக்கிப் பொருளாகுமேயல்லாது அத்திருப்பெயர் அவருடைய மனுஷத்தன்மைக்குமட்டும் உரித்தானதென்று பொருளாகாது. இதைக்குறித்து 1-ம். பங்கு V-சல்லாபம் 1-பிரிவு முதல் காண்க.

தவிரவும் அர்ச். லூக். 1-28-ம், 48-ம் வசனங்களில் "பிரியதத்தத்திலே பூரணமானவளே வாழ்க" என்று மரியம்மாளுக்கு வணக்கத்துக்குரியதாகவும் "இக்காலமுதல் எல்லாத் தலைமுறைகளும் என்னைப் பாக்கியவதி என்று சொல்லும்" என்பது தலைமுறை தலைமுறையாகத் தமது பிள்ளைகளாகிய கிறீஸ்துவர்கள் எல்லாரும் தம்மை வணங்கித் துதிப்பார்களெனவும் வெளியாகின்றது. இப்படியிருக்க "வேதாகமத்தில் ஓரிடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை" என்று பார்வையற்றவர்களைப்போல இவர்கள் எப்படிச் சொல்லலாம்? ஆகையால் அஞ்ஞான சூரியனின் முந்தின பங்கில் எடுத்துக்காட்டிய பொய்களோடே இது 41-ம். பொய்யென்றறியவும். இப்படிப்பட்ட வேத நியாயங்களிருக்க "அறியாமையின் குணம்" என்பது என்ன வார்த்தை? அந்த அறியாமையின் குணம் யாருக்கெனவும், பங்கம் எவருக்கெனவும் இப்போது எடுத்துக்காட்டிய வேதவசனங்களைக்கொண்டு தாங்களே [illegible]மானிக்கக்கடவார்கள்.

3-வது.—"அவர்கள் புரோட்டெஸ்டான்டாராக விருந்தகாலத்தில் வேதாகமத்தை வாசித்திருக்கலாமாதலால் அப்படித் தீர்மானிக்கவே[illegible] தில்லை" என்றால் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள்

என்னவென்று சுவாமிகள் பின்னையவர்கள் அதற்குப்பின்வே தாகமத்தை [illegible] இல்லை என்றே [illegible]. அவர்கள் இவ் [illegible] திருவிவிலியர் [illegible] வேதா ... யமங்கள் 72-முறுமையும் இவ்விவிலியத்தில் இருப்பப்பட்டமங்கள் ... [illegible] வேத ... மாக [illegible] இவர்கள் [illegible] என்று இவர்களுடைய புத்தி [illegible] பக்[illegible] ன்றே? மேலும் அவர்கள் [illegible] "[illegible] யாது" என்றும் [illegible] வேதகுக்கிற வேத [illegible] இவ்விவிலியவேதா காமங்களில் [illegible] எழுதிக்காட்டியதென அந்த [illegible] இவர்கள் அ[illegible] அறியாதவர்போல "[illegible] அந்தப் புத்தகங்களிலே வேதாகமமோ?" என்று இவர்கள் அறியாமைக்கோர் காரணமாக [illegible] "[illegible] தாயார்" [illegible] என்றும் [illegible] தாயாரை யாவரும் "பாக்கியவதி" என்று [illegible] வேண்டுமென்றும் [illegible] [illegible] உத்தம வேதாகமங்களே யல்லாது இவர்கள் சொல்லுகிற படி [illegible] புத்தகங்களல்லவென் [illegible] வர்கள்.

11.—சல்லாபம்.

இபிரானு உரைப்பது "வேதகாரியங்களைக்குறித் தெரு [illegible] எல்லாம் வேதே போதும் [illegible] வழியில்லாவிட்டால் புரோட்டெஸ்டாண்டார் வேத புத்தகத்தில் பூர்ண ஆதாரங்காட்டவேணுமென்று கேட்பது வழக்கம். அவ்விதமே முத்தாய்பின் [illegible] நேட்டிருப்பதால் இவ தபுத்தகம் [illegible] விசுவாசத்திற்காதாரமான [illegible] குமென்று காட்டல் அவசியம்" என்பதே.

ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் மேற்காட்டிய கியாயங்களை அ [illegible] எடுத்துக்கொண்டு இதினுல் [illegible] பின் [illegible] "வேதத்தைவிட்டு மெய்யான வழி [illegible]" [illegible] கொண்டு சொல்லும் [illegible] [illegible] "வேத காரியங்களைப்பற்றிய நியாயங்களுக்கெல்லாம் வேதத்தி லாதாரங் காட்டுங்களென்பதைவிட்டு வேறெ

[illegible] செய்யவேண்டுமோ தெரியவில்லை" என்றும் "அந்தப்படி [illegible] முட்செடியிலும் [illegible] கனிகளை வேப்பமரத்திலும் தேடவே [illegible] தான் முறைமையோ எந்த விஷயத்தை அறிய வேண்டுமோ அந்தவிஷயத்திற் காதாரமான மூல சாதனங்களை ஆராயாமல் சட்டவிஷயத்தில் விவாதமுண்டானால் சட்ட புத்தகத்தை ஆராய்வதைவிட்டு வாகடத்திலிருந்து உத்தரவு சொல்லும், வயித்திய முறையில் தர்க்கமுண்டானால் கணித சாஸ்திரத்தை ஆதாரமாகக் காட்டுவதும் நியாயம்போலும்; இதினால் வேதகாரியத்தைப்பற்றிய விவாதத்திற்கு வேதத்திலிருந்து ஆதாரங்காட்டுவது [illegible] சபைக்கு அசாத்தியமாயிருக்கிறதுமன்றி [illegible] யல்ல வென்றும் இதுமா யிருக்கிறது" என்றும் "பொல் [illegible] செய்கிற எவரும் ஒளியைப் பகைக்கிறான் தன் கிரியை [illegible] கண்டிக்கப்படாதபடிக்கு ஒளியினிடத்தில் வாரானிருக்கிறான் என்று வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறபிரகாரமே வேதவெளிச்சத்தண்டை [illegible] வருகிறதற்கு ரோமைச்சபைக்கு மனதில்லையானாலும் வேதக்காரராகிய எங்களுக்கெல்லாம் வேதத்தைத்தவிர வேறுபோக்கு [illegible] வேதமே எங்கள் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமுமா யிருக்கிறது" என்றும் "அனேகவேதாகமங்கள் வேறே யாயிருக்கிறபோல [illegible] ஜீவனைத்தை உம்பிடத்திலிருக்கின்றதுவே என்று சீஷர்கள் சொல்லியதுபோலப் போக்கிருந்தாலும் [illegible] இல்லாவிட்டாலும் நித்தியஜீவ வசனங்களடங்கிய வேதமே எங்களுக்கு ஆதாரம், வேதமே எங்கள் விசுவாசம், வேதமே எங்கள் மேன்மை, வேதமே எங்கள் ரட்சண்யயோக்கியதையும், பிதாக்களும் எங்களைப்போலவே விசுவாசித்து அறிக்கைபண்ணியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அபிப்பிராயத்தில் [illegible] தோன்றும் இவ்விடத்திலேயே காட்டுகிறோம்" என்றுச் சொன்ன வேதத்தைப் பகைப்படுத்துகிற புரோட்டெஸ்டாண்டார் பூர்வ பிதாக்கள் போதித்ததாக எடுத்துக்காட்டுவதில் காரியமொன்றுமில்லை.

1.—"பூர்வ பிதாக்கள் நூல்களெல்லாம் அழிந்துவிட்டன ஒன்றும் நமக்கு வந்தெட்டவில்லை" என்ற இவர்கள் இப்போது அந்நூல்களை எடுத்துக்காட்டுவது இவர்களுக்கு யோக்கியமோ? [illegible] வேதமென்பது யாதெனில் கர்த்தரால் திருச்சபை பாரம்பரையாய்க் கைக்கொண்டுவருகிற 72 ஆகமங்களடங்கிய [illegible] ஆகமங்களும் திருச்சபை அதற்கொப்பபோதித்துவரும் பாரம்பரை நியாயங்களுமேயாம். இவ்வேதத்தை திருச்சபை தன் கையிலேந்தும் திருவிளக்கெனக் கைக்கொண்டு தன் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமுமாகவுமல்லாமல் சகல ஆகமங்களையும் [illegible] அத்திளிப்பிக்குஞ் செம்பொன்னாகவே யென்

றும் அது சகல பிதிதப்பிரிவினைப் பொய்மதங்களையும் பின்
நிர்மூலமாக்கும் பெலத்த கோடாலியென்றும், தன் முகத்
பழுதுண்டோவெனப் பார்க்கும் முகக் கண்ணாடியென்றும், ட
றுக் தன்னில் பல கலப்புண்டோவென உரைத்துப் பார்க்
மாற்றுரைக்கல்லென்றும், அஞ்ஞானிகளான இராசாக்களும் அ
காரிகளும் அவ்வேதாகமங்களையும் அதை வைத்திருந்தவர்
யுஞ் சுட்டெரிக்கத்தேடின அக்காலத்தில் அதைத் தன் க
விழிபோல வைத்துக் காத்து அதின் உத்தம விசுவாசிகள் தங்
ஜீவனை அதற்காகக் கொடுக்கவேண்டியதாயினுங் கொடுத்து அ
வேத வசனங்களையே சகல தேசத்தாருக்கும் பிரசங்கித்துப் பி
திக்க இத்திருச்சபையார் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலிக்கு அ
மெய்மறைப் போதகர்கள் "நீங்கள் உலகத்தின் தீபமாயிருக்
கிறீர்கள்" என்ற (அர்ச். மத். 5-14, 15, 16.) இவ்வேதவசனங்க
க்கொப்ப அவ்வேதத்தைத் தங்கள் நடக்கையின் சாங்கோ
ங்க தெளிப்பிரவேசத்தால் பூமியெங்கும் சர்வசனங்களுக்குள்ளு
பிரகாசிப்பித்து அவ்வேத வெளிச்சத்தண்டையில் மனுஷரெல்
சகலரையும் கிறீஸ்துவராக்கி அவர்களை நித்திய ஜீவியத்
துரிய பாதையில் நடப்பித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். ஆகையா
முன்சொல்லியபடி அவ்வேதவசனங்களையும் அவைகளிலுள்ள
ம இரகசியங்களையும் விசுவசிக்கத்தக்க மற்றும் உபதேசங்களை
திருச்சபை வெளிப்படுத்திப் போதித்துக்கொண்டுவருவதே
திய வேதமென்றெனிக்கும் கத்தோலிக்குவேதமென்றறியப்
வார்கள்.

அன்றியும் இவர்க ளெடுத்துக்காட்டிய அத்தனுஸ், பாசில்,
ரோம், கிரிசோஸ்தம் என்ற அந்நூல் பிதாக்களைப் போதித்து
கவசித்ததும் அறிக்கையிட்டதும் இத்தக்கத்தோலிக்குச்சத்திய
தமேயல்லாது மற்றொன்றல்ல. அப்படியிருக்க இப்புரோட்டெ
ண்டார் அப்பூர்வபிதாக்கள் வேதாகமங்களைப்பற்றிப் போது
அறிக்கையிட்டதுமாத்திரம் எடுத்துக்கூறுவதால் அவ் வேத
ராவார்களோ? அவ்வேதாகமங்களிலுள்ள சகல வேத சத்
தியங்களையும் ஒருப்பட ஒரேபிரகாரமாகக் கைக்கொண்டு ஒரேவ
தனைசெய்து போதிக்கும் அப்பிதாக்களைப்படியோ அப்படித்
சபையோடேக ஐக்கியமாகு ஸ்ஸவோ அவ் வேதக்கார
கள். அப்படிக்கில்லாதபட்சத்தில் அவ்வேதக்காரரான இவ
ர்களை எப்படிச் சொல்லலாம்? இதைப்பற்றியே அப்பூர்வ
க்களெல்லாரும் கத்தோலிக்கரெனப் பெயரடைந்திருக்க இவ
ரைக் கொள்கைக்காரரெல்லாம் அதற் கெதிரிடையான பி
ரொட்டெஸ்டாண்டுக்களெனப் பெயரடைந்திருக்கிறார்கள். றெ

2-வது.—கிறீஸ்துவர்கள் அநுசரித்து வருகிற சகல வேத
விஷயங்களுக்கும்பிதாக்கள் நால்களும் பாரம்பரை வேதஉபதேச
மு மன்னியில் வேதாகமங்களில் மட்டும் பூரணஅதிகாரம் பெற்
றுக் கொள்ளக்கூடாததால் "வேதபுத்தக மாத்திரம் நமது விசுவா
சத்துக் காதாரமான விதியாகமாட்டாது" என்று நிரூபமாகுமெ
ன்றைத்தது சரியே. ஆகையால் ஒரு வேத காரியத்தை எடுத்துப்
பேசும்பொழுது வேதாகமங்கள் மட்டுமல்ல, அதை நடப்பிக்கும்
திருச்சபை பாரம்பரை யுபதேசங்களும் பிதாக்களுடைய நூல்
களுங்கூடச் சேர்ந்து சாட்சியமானாலல்லவோ அவைகள் நாம் விசு
வசிப்பதற்காதாரமான பூரண விதியாகும். அதாவது முந்தின பங்
கில் நாமெடுத்துரைத்திருக்கிறபடி தேவன் ஒருவராயிருந்து மூன்
று ஆளாக இருக்கிறதைப்பற்றியும் மற்றத்தேவ இரகசியங்கள்
கொள்கைகள் முதலியவைகளைப்பற்றியும் பூரண விதிகாட்டுங்க
ளென்றால் திருச்சபை பாரம்பரையும் பூர்வ பிதாக்கள் போதனையு
மன்னியில் வேதபுத்தகத்தில்மட்டுங் காட்டக்கூடுமோ? பரிசு
த்த அப்போஸ்தலர்மார் 12-விதிகளாகிய வேறொரு விசுவாசப்பிரமாண
த்தை யுண்டுபண்ணி நம்மை விசுவசிக்கச்சொல்வானேன்? இது
வும் பற்றாமல் மேற்காட்டிய அர்ச். அத்தனாசியுஸ்முதலான பூர்வ
பிதாக்கள் கூடிய திருச்சங்கம் 325-ம் வருஷம் நீசேயா விசுவாசப்
பிரமாணம் என்ற ஒன்றை உண்டுசெய்வானேன்? அன்றியும்
உதாரணமாக ஞாயிற்றுக்கிழமையாகிய ஆதிவாரத்தை ஓய்வுநா
ளாக அநுசரிப்பதற்கு வேதாகமத்திற் பூரணவிதியான ஆதா
ரங் கேட்டால் கிடைக்குமோ? அப்பூரண ஆதாரமான விதி
யாவதேதென்றால் யேசுநாதர் தாமே தாம் உயிர்த்தெழுந்தபின்
பு ஸ்தாபித்த வாரத்தின் முதல்நாளில் உயிர்த்தெழுந்தபடியால் முற்
திட்டமாயிட்டிருக்கிற வாரத்தின் கடைசிநாள் சனிக்கிழமை
ஓய்வைமாற்றி வாரத்தின் முதல்நாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமையை
ஓய்வுநாளாக அநுசரியுங்களென்றும் அல்லது அப்போஸ்தலர்
களாவது வாரத்தின் முதல் நாளில் ஆண்டவர் உயிர்த்தார்
அந்நாளில் இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் எழுந்தருளிவந்தார் ஆன
கினலே சனிக்கிழமை ஓய்வைமாற்றி ஞாயிற்றுக்கிழமையை ஓய்
வுநாளாக அநுசரித்து அந்த நாளில் தேவாராதனைசெய்து தேவ
நற்கருணை அப்பம் புசித்தார்கள் என்றும் எழுதப்பட்டிருந்தால
ல்லவோ விசுவசிப்பதற்குப் பூரணவிதியான ஆதாரம் வேதபுத்
தகத்திலிருக்கிறதென்று சொல்லலாம். அப்படிக்கில்லாதபட்சத்
தில் திருச்சபை பாரம்பரை யுபதேசமும் பூர்வபிதாக்கள் நூல்
களுமே அதை விசுவசிப்பதற்குரிய பூரண விதியாகுமென்றும்,
மீளவும் வேதபுத்தகத்தில் அதை விசுவசிப்பதற்குப் பூரணவிதி

யில்லையென்றல்லவோ இத்தமிழ்நாட்டில் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் பழைய ஏற்பாட்டின்படி சனிக்கிழமையை ஓய்வுநாளாக அநுசரிக்கிற சட்டம்பிள்ளைமார்க்கம் ஒன்றுண்டாகித் தலையெடுத்திருக்கிறது. ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களிதை அறியார்களோ? ஆகையால் வேதகாரியங்களைப்பற்றிய நியாயங்களுக்கெல்லாம் வேதாகமத்தோடு பிதாக்கள் நூல்களும் திருச்சபை பாரம்பரியபதேசங்களுமே சமநாவிசுவாசத்துக்காதாரமான விதியாகுமே யல்லாது மற்றப்படியல்லவென்றறியக் கடவார்கள்.

அல்லாமலும் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் எழும்பியிருக்கிற ஒவ்வொரு கொள்கைக்காரரும் தாங்கள் அநுசரிக்கிற ஒவ்வொரு கோட்பாட்டுக்கும் வேதாகமங்களில் ஆதாரமான பூரண விதிகாட்ட ஏதுவில்லாதிருக்கத் திருச்சபை அநுசரிக்கும் வேதவிஷயங்களுக்கு மட்டும் வேதாகமங்களில் பூரணவிதியான ஆதாரங்காட்டுங்கள் என்பதில் பலனென்ன? காரியமிப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டாருடையஇச்சம்பிரதாயங்களைப் பற்றிச் சுவுந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்கூறிய நியாயத்தில் பிசகென்ன? இதுவா வேதாகமத்தைவிட்டு மெள்ளநழுவ வழிதேடுதலாகும்.

3-வது.—அத்திப்பழங்களை அதிக இனிப்பாக அடைசெய்வது சீனிசேர்த்தல்லவோ? மாம்பழங்களை அதிக மதுரமாக்குவது ஒன்றோடொன்றொட்டிவைக்கும் மற்ற மாங்கிளைகளல்லவோ? அன்றியும் சட்டவிஷயத்தில் வியாஜ்யமுண்டானால் சட்டபுத்தகமே ஆதாரமாயினும் அதில் பூரண ஆதாரங் காணுவிடில் தர்மநூல் முதலிய உலகநீதி நியாயசாஸ்திரங்களையும் உதவிப்பிரமாணநூலாக எடுத்துக்கொள்ளார்களோ? வாகட சாஸ்திரத்தில் அறியக்கூடாத அரும்பொருள் மூலிகைகளை நிகண்டு முதலிய அகராதியிற் கண்டறிவதல்லவோமுறை. ஆகையால் புரோட்டெஸ்டாண்டார் எந்தவகையிற் போனாலும் தங்கள் வகை இடரேயன்றிச் சுடரொன்றில்லை. மேலும் வேதவிஷயத்தைப்பற்றிய எந்த வகைக்கும் வேதத்திலும் வேதாகமங்களிலும் ஆதாரங் காட்டுவது திருச்சபைக்கு வெகு எளிதாகையால் அதற்கு வெட்கமுமல்ல திகிலுமல்ல. ஆனால் புரோட்டெஸ்டாண்டாரோ தங்கள் மார்க்கவிஷயத்தைப்பற்றிய ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஆதாரமானபூரண விதியாக வேதபுஸ்தகத்தைமட்டும் கொண்டுவருவார்களேயாகில் தங்களில் வெட்கப்பட்டுத் திகிலடைந்து போவது மட்டுமல்ல அவ்வேத புத்தகத்துக்கு முதலாய் உத்தரஞ்சொல்லக்கூடாமல் நாவுபுரண்டு கண்விழி பிதுங்கித் தலைகவிழ்ந்துபோவார்களென்பது திண்ணம். இதற்கிவர்கள் இன்னமும் வெளிக்கு வந்தால் வேடிக்கை பார்க்கலாம்.

4-வது.—புரோட்டெஸ்டாண்டு தன்னை வேதவெளிச்சம் போலப் பாராட்டி ரோமைச்சபையைத் தன்னைவிடக் குறைவாகச் சொல்லுகின்றது. ஆனால் தன்னை வெளிச்சமாகவோ அல்லது தன் கையிலிருக்கிற பைபிள் புத்தகம் வெளிச்சமாகவோ தெரியவில்லை. அதுவொருவேளை புரோட்டெஸ்டாண்டாகிய நான்தானென்றால் தன் பலபட்டரை மதத்தில் உத்தமம் எவனென்று காட்டட்டும். அப்படிக்கல்ல என் கையிலிருக்கிற பைபிள் புத்தகந்தானென்றால் எழுத்துப்படியாதவனும், படித்தும் அரும்பொருள் வாக்கிய மறியக்கூடாதவனுமாகிய புத்திக் கண்குருடனிடத்திற் கொடுத்தால் ஒரு உதவியுமின்றித் தன்னிலேதான் வெளிச்சத்தைக் காண்பானோ? இல்லை இல்லை. நான் வாசித்து அர்த்தஞ்சொல்ல அவன் கேட்கட்டுமென்பானோ? நீ பலபட்டரையாச்சே உன்வாயிலிருந்து வருவது அதின் உத்தமமென்று யார் அறிவார்? அதற்கோர் உற்சாக்ஷியம் வேண்டுமே. ஓ சகோதரியே! இந்த மாயமாலமெல்லாம்விட்டு வேதம் எதென்றும் அதின் வெளிச்சம் எங்கேயிருக்கிறதென்றும் நீ நன்றாய்க் கவனித்துப் பார்ப்பாயாகில் இதோ கர்த்தருடைய வார்த்தை "நீ எழும்பி வெளிச்சமாகு, ஏனெனில் உன் வெளிச்சம் வருகிறது, கர்த்தருடைய மகிமை உன்மேலே உதிக்கிறது. ஏனெனில் இருள் பூமியையும் அந்தகாரம் சனசதளங்களையும் மூடும், ஆனால் கர்த்தர் உன்மேலே உதிக்கிறார், உன்மேலே அவருடைய மகிமை காணப்படும், உன் வெளிச்சத்தண்டைக்குச் சாதிகளும் உனக்கு உதிக்கிற ஒளியண்டைக்கு இராசாக்களும் நடந்துவருவார்கள்" (எசாயாஸ். 60-1, 2, 3.) என்று தமது திருச்சபைக்கு வாக்குத்தத்தமளித்திருக்கிறார். பின்னுங் கர்த்தர் "ஆனால் கடைசி நாட்களிற் சம்பவிப்பதேதெனில் கர்த்தருடைய வீட்டின் பர்வதம் பர்வதங்களின் கொடுமுடியாய்த் திடப்பட்டு மேடுகளிலும் அதுவே உயரும், சனசதளங்கள் அதற்கு ஓடித்திரளான சாதியார் நடந்துவந்து கர்த்தரின் பர்வதத்துக்கும் யாக்கோபுடைய தேவனின் வீட்டுக்கும் அவர் தமது வழிகளை நமக்குப் போதிக்கவும் நாம் அவர் பாதைகளில் நடக்கவும் நாம்போயேறுவோம் வாருங்கள் என்பார்கள், ஏனெனில் வேதம் சீயோனிலும் கர்த்தருடைய வசனம் எருசலேமிலுமிருந்து பரவிப்போகும்" (மீகாயாஸ் 4-1, 2.) என்று தமது புதிய ஏற்பாட்டுடம்படிக்கையின் அருள்வேத கத்தோலிக்குத் திருச்சபையினால் தமதுவேத பிரபல்லியத்தைப்பற்றி முன்னறிவித்திருக்கிறார். ஆனதால் நாங்கள் ஆரண்டைக்குப்போவோம் திருச்சபையண்டைக்கு, வேதம் எங்கேயிருக்கிறது திருச்சபையிலிருக்கிறது, என்று மறுத்துப்போமற் சொல்லுங்கள். ஆகையால் சகோதரியே! திருச்சபையே உலகத்துக்கு வேதத்தின் ஒளியாயிருக்

கிறது. அதுவே நம்மெல்லாருக்கும் வேதத்தைப்போதிக்கும் உத்தம தாயாயுமிருக்கின்றது. (கலா. 4-26.) ஆனதினால் முந்தின பங்கில் நாம் தெரிவித்திருக்கிறதுபோல அந் "திருச்சபையைச் சேவியாத சாதியும் இராச்சியமும் அழியும், அப்படிக்கொத்தசாதிகள் பாழாகவே பாழாகும்" (ஏசாயாஸ் 60-12) என்று கர்த்தர் உரைத்திருக்கிறார். இதைப்பற்றியே "இரட்சிக்கப்பட விரும்பிய யாவரும் திருச்சபையில்போய் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள்" என்றும் "திருச்சபையின்றி ஒருவனும் இரட்சிக்கப்படக்கூடாது" என்றும் "திருச்சபையைச் சேராதவன் இரத்தசாட்சியாயிருக்கக்கூடாதென்றும் திருச்சபையாகிய தாயில்லாதவன் பிதாவாகிய பராபரனை யில்லாதவனாயிருக்கிறான்" என்றும் "சலப்பிரளயத்தின் காலத்திலே நோவாவின்பேழையின்றி யாதொருவன் இரட்சிக்கப்படக்கூடியதாயிருந்தால் திருச்சபையின்றியும் ஒருவன் இரட்சிக்கப்படக்கூடியது" என்றும் தேயோப்பிலு ஒரிக்கென் சிப்பிரியான் முதலிய பூர்வபிதாக்கள் அறிவித்திருக்கிறதாகப் புரோட்டெஸ்டாண்டே! நீங்களே சாட்சிகொடுக்கிறீர்கள்(a) ஆகையால் சகோதரரே "நாங்கள் எங்கேபோவோமென்று" மலையாதேயுங்கள் "சத்தியத்தைக் காக்கிற தூணும் அஸ்திவாரமுமாயிருக்கிற (1-தீமோ. 3-15) இந்த ஒரே மெய்யான கத்தோலிக்குத் திருச்சபையண்டை வாருங்கள். இதிலே நித்திய ஜீவியமுண்டு. நீங்கள் நினைக்கிறபடி புத்தகமல்ல திருச்சபையே வேதமும் கிறீஸ்துவே அதில் உதிக்கிற ஒளியுமாயிருக்கிறார்.

மேலும் பூர்வபிதாக்கள் எடுத்துரைத்திருப்பதாக இவர்கள் எழுதிக்காட்டியபடி வேதாகமமானது தேவ வசனங்களடங்கிய உத்தமமான புஸ்தகமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்பூர்வபிதாக்களிலொருவர் கடைசியாயறிவிக்கிறபடி அவ் வேதாகமங்களை வாசித்து அவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வேதசத்தியங்களை நிரூபிப்பது நன்மையே. ஆனால் வேசிக்கள்ளனும், விபசாரக்காரனும், குடியனும், வெறியனும், பொருளாசைக்காரனும், பெருந்தீனிக்காரனும், பிரிவினைகொள்கை யுண்டுபண்ணுகிற மதபேதகனும் மோட்ச இராச்சியத்தை யடையமாட்டானென்று வேதபுத்தகத்தில் எழுதியிருக்க இதை வாசித்துத் தியானிக்காமல் அந்த வேசிக்கள்ளனும், விபசாரக்காரனும் அவ்வேதபுத்தகத்தைத்தான் தன் கிரியைக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுவருகிறான். குடியனும் வெறியனும் அவ்வேதபுத்தகத்தைத்தான் தன் மதுபானக் குடிக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுவருகிறான். அருமைத்தை

(a) புரோட்டெஸ்டாண்டு எழுதிய தமிழ் சபைசரித்திர வினாவிடை 130-131-ம். பக்கம்.

நோக்காப்பொருளாசைக்காரனும், ஒருசந்தி உபவாசத்தை நாடாப் பெருந்தீனிக்காரனும், அவ்வேதபுத்தகத்தைத்தான் தன் லோபத்தனத்துக்கும் போசனப்பிரியத்துக்கும் ஆதாரமாகக்கொண்டுவருகிறான். பிரிவினைகளை யுண்டுபண்ணுகிற மதபேத புரோட்டெஸ்டாண்டனும் தான் உண்டுபண்ணின கொள்கையை ஸ்திரப்படுத்த அவ்வேத புத்தகத்தைத்தான் தன் பேதமைக்காதாரமாகக் கொண்டுவருகிறான். இப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம் வேதபுத்தகத்தை வாசித்து அதின் பொருளையறியாச் சாபத்தை உட்கொள்ளாமலும் தங்களுக்குக் கேடுவரும்படி (2-அர்ச். இராய. 3-16.) நன்மைக்கு வதில் தின்மையைத் தேடிக்கொள்ளாமலும் திருச்சபையாகிய தாயின் சொற்படிகேட்டுத் தேவகற்பனைகளை யநுசரித்துத் தம்மை நன்மார்க்கத்தில் நடத்தினால் இரட்சணியமடையாரோ வென்பதே கேள்வி. இதற்கு "பூர்வ பிதாக்களாலும் புகழ்ந்துபோற்றப்பட்ட சத்திய வேதாகமத்தைத் தூரவைத்துவிட்டு ரோமைச்சபைக்கு வேண்டுமானால் மரியாள் வணக்கத்தையும் மற்றுமுள்ள அவபக்திகளையும் நிலைநிறுத்தப் பாரம்பரையோ கட்டுக்கதையோ பாப்புவின் கட்டளையோ எதினிடத்திற்கு வேண்டுமோ அதினிடத்திற்குப் போகட்டும்" என்று வாய்கொண்டமட்டும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் வெள்வீச்சு வீசலாகுமோ? இப்படி உளறுவதில் சாரமில்லை. மரியம்மாளுடைய வணக்கத்தைப்பற்றியும் மற்றுமுண்டான பாரம்பரைகளைப்பற்றியும் முதலாம் பங்கில் வேண்டிய நியாயம் வேதாகமத்திலிருந்தெடுத்துரைத்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்க வேதபுத்தகத்தை ஓயாவண்ணம் வாசிக்கிற இவர்களுக்குப் புன்கண்ணோ? காரிருளோ? எதினாலோ புலப்படாமல் "மரியாள் வணக்கத்திற்கு வேதபுஸ்தகத்திலாதாரமில்லாததால் வேறு சில நூல்களை வேதபுஸ்தகத்தோடொத்த அதிகாரமுள்ளதென ஸ்தாபிக்கவும், அந்தச் சாதனங்களிலிருந்து மரியாள்வணக்கத்தை எடுத்து நிறுத்தவும், சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் வகைதேடுகிறார்கள்" என்பது பொய்தானே. எங்கே வகை தேடுகிறார்கள்? இது சுஞ்ஞான சூரியனின் 42-ம். பொய்யென்றறியவும். ஆனால் முத்தப்பிள்ளையவர்கள் தேவதாயாராகிய மரியம்மாள்வணக்கத்திற்கு விரோதமாக நெஸ்தோரியன் கொள்கையிலிறங்குவதால் அதிலவர்கள் தவறிவிழுந்து மோசம் போகாமல் தங்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டு நூல்களில் நின்றே சில உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்கள்.(a) இதற்குத்தானோ "மரியாள் வணக்கத்தை எடுத்துநிறுத்தவகை தேடுகிறார்கள்" என்ற பரியாச வார்த்தை பேசலாகும். இதுவும் மரியம்மாள்

(a) திமிராபானு 1-ம். பங்கு 6-பக்கம்.

வணக்கத்தை எடுத்து விழுந்த ஒரு ஆதாரமாகுமா? வேதாகமங்களும் திருச்சபையின் பாரம்பரை அநுசாரமுமே அவ்வணக்கத்திற் காதாரமென் றறியக்கடவார்கள்.

III-ம்.—சல்லாபம்.

“வேதபுத்தகம் எத்தமட்டில் நமது விசுவாசத்திற்காதாரமான விதியாகுமென்று காட்டல் இப்போது நடக்கும் தேவமாதா வணக்கத்தைப்பற்றிய விவாதத்திற்கும் அவசியம்” என்ற இபிராமுக்கு சுந்தரனூரியன் விடை பகர்வதாவது “வேதபுத்தகம் எத்தமட்டில் நமது விசுவாசத்துக் காதாரமானவிதியாகுமென்று காட்டல் அவசியம் என்று சொன்னதாகயால் பின்னையவர்கள் சொல்வதைப்பார்த்தால் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டமட்டில் நமது விசுவாசத்துக்காதாரமான விதியாகுமென்று காட்டிப்போர்கிறார்கள் போலிருக்கிறது” என்றும் “விசுவாச விஷயத்தில் வேதபுத்தகத்திற்கு இவ்வித அதிகாரங் கொடுத்தால் எவ்வித விசுவாசம் வேதபுத்தகத்தின் பேரில் ரோமைச்சபைக்கு இருக்கிறதென்று வெளியாகிறது” என்றும் “அதிலும் இவர்கள் ரோமைச்சபையைச் சேர்ந்தவர்களானதால் 1564-ம் வருஷம் 4-ம் பயஸ் என்னும் பாப்பானவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசுவாசப்பிரமாணத்தின் 14-வது பாராவில் கண்டபடி எழுதப்பட்ட வேதாகமமாகத் திருச்சபை ஏற்றுக்கொண்ட 72-புத்தகமும் அவைகளுக்கு அர்த்தஞ்சொல்வது திருச்சபைக்குமாத்திரம் உரியதாகையால் திருச்சபை அவைகளுக்குச்சொல்லு மருத்தமும் கைக்கொண்டு ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளிலும் வேதவாக்கியங்களைத் திருச்சபையில் வழங்கின வேதபிதாக்கள் ஒருப்படத்தந்த அர்த்தத்திலே கொள்வதொழிய வேறுபட ஒருக்காலும் அவைகளுக்கு அர்த்தஞ்சொல்லேன்(a)என்று பிரமாணஞ்செய்துகொடுத்திருக்கவேண்டும்” என்றும் “ தேவனுடைய வார்த்தையானது

(a) “1564-ம். வருஷத்திற்கு முன் இந்த விசுவாசப்பிரமாணத்தில் முதல் பன்னிரண்டு விதிகள்தான் இருந்தன. அதைத்தான் நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டு நடக்கிறோம். மிஞ்சிய 12-விதிகளும் அந்த வருஷத்தில் கூட்டப்பட்டன என்பது ரோமான் கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்தவர்களுக்குத் தெரியாதா? அப்படியானால் அவர்கள் ரோமைச்சபையைப் பூர்வீகக்கொள்கையையுடையது என்று எப்படிச் சொல்லலாம்” என்று புரோட்டெஸ்டாண்டு தனக்குப் பெருமையாய்ச் சொல்லிக்கொள்வதைப்பார்த்தால் வெகு வேடிக்கையாயிருக்கிறது. எப்படி எனில் முந்த

உன்கால்களுக்கு வெளிச்சம் என்ற வேதவசனத்திற்குத் தேவ

முந்த அந்த 12-விதிகளும் இவர்கள் வைத்திருக்கிற வைபிள் புத்தகத்தில் பன்னிரண்டு இலக்கப்பிரிவாக எங்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி எழுதியிருந்தாலல்லவோ இவர்கள் எண்ணப்படி பூரணமாய் வேதபுத்தகத்தில் எழுதப்பட்ட பூர்வீகமான 12-விதிகளென்று சொல்லலாம். அப்படிக்கில்லாத பட்சத்தில் திருச்சபையின்பாரம்பரை வேத உபதேசத்திற்குத் தலைகவிழ்ந்து போவார்களாக. 2-வது. அந்த 12-விதிகளும் அப்போஸ்தலர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. வெகுபது நம்பிக்கைக்குரிய நல்லபிற்காலத்தில் நாளடைவாய்ச்சேர்க்கப்பட்டு வந்ததைகளென்று பல புரோட்டெஸ்டாண்டுகளும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறபடியால், (அரங்கம்பாடியார் எழுதிய தமிழ் சபைச்சரித்திரம் முந்தின பதிப்பு 118-ம். பக்கம் 2-வது. பிந்தின 1867ம். வருஷப் பதிப்பு 16-ம் பக்கம். பெற்றிற்று விசுவாசப் பிரமாணப்பிரசங்கம் 56-ம். பக்கம். பவர் விசுவாசப்பிரமாண விளக்கம் 140-ம். பக்கம், அதை இவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு நடந்தாலும் அதினால் தங்களைப்பூர்வீகக் கொள்கைக்காரரென்று சொல்லிக்கொள்ளப் பார்ப்பது சரியாமோ? மேலும் இங்கிலாண்டு ராக்கினி எலிசபெத்தாளுடைய காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட 39-விதிகளே புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய கொள்கையின் பிரமாணமாயிருக்க முந்தின 12-விதிகளைத்தான் நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோமென்று எப்படிச் சொல்லலாம்? மேற்படி எலிசபெத்தாளுடைய அரசாட்சியின் 1558-ம். வருஷத்துக்குப் பின் அவளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அவ்விதிகளை யுடையவர்களென்றல்லோ சொல்லவேண்டும். 3-வது. “ கிறீஸ்துசபை ஆரம்பகாலத்தில் விசுவாசப்பிரமாணமென்பது அருக்கமாயிருந்தது, பின்பு தங்களைச் சாஸ்திரிகளென்று சொல்லிக்கொண்ட சிலர் (பதிதர்) கிறீஸ்துமார்க்கத்துக்குச் சிரேகத்தைக் காண்பித்துக் கலிச்சைத்தின் முக்கியமான உபதேசங்களைப் புரட்டி வந்ததினாலே உண்மையுள்ள திருச்சபையார் அவர்கள் மாதுபாட்டையதட்டவும் தங்கள் பிள்ளைகளும் பின்வரும் சபையாரும் அவர்களாலே மோசம்போகாதபடி செய்யவும் அத்தருணத்தில் விசுவாசப்பிரமாணத்தோடே சில புது வாக்கியங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டார்கள்” என்று புரோட்டெஸ்டாண்டாரே சாட்சியம். பெற்றிற்று பாதிரி தமிழ் விசுவாசப் பிரமாணபிரசங்கம் 91-ம். பக்கம். ஆனதால் திருச்சபை ஆரம்பகாலமுதல் அந்தந்தக் காலத்தில் எழும்பின வேதப்புரட்டரை யதட்டித் தன் பிள்ளைகளும் பின்னடியாரும் மோசம்போகாதபடி செய்தது போலவே 16-ம். ஆண்டில் எழும்பின புரோட்டெஸ்டாண்டென்னும் பல வேதப்புரட்டுகளை யதட்டவும் அவைகளால் தன் பிள்ளைகளும் பின்னடியாரு மோசம்போகாமல் காக்கவும் திருச்சபையானது முந்தின 12-விதிகளோடே பிந்தின 12-விதிகளையும் விசுவாசப்பிரமாணமாகச் சேர்த்துக்கொண்டது. இதினால் “கத்தோலிக்குத் திருச்சபை பூரணமுடையானது பூர்வீகக் கொள்கையுடைய” தல்லவென்று புத்தி ஞானமுடையோர் சொல்லக்கூடியதோ 4-வது. “முந்தின 12-விதிகளைத்தான் நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டு நடக்கிறோம்” என்று புரோட்டெஸ்டாண்டு பொய்க்குக் கொள்வது ஏதோ. என்னென்றால் இருமைப்போல் பெருமை பாராட்டிக்கொள்வது புரோட்டெஸ்டாண்டுகளால் அப்பன்னிரண்டு விதிகளிலேமுதலாய்ப்

லுடைய வார்த்தையானது உன் கால்களுக்கு இருட்டு என்று

தவறிப்போயிருக்கிறது. எப்படியெனில் விசுவாசப்பிரமாணம் 1-ம். பிரிவுக்கு விரோதமாய் அப்புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள் ஏற்படுத்திய நாஸ்திகரென்கிற சிலர் "தெய்வமே இல்லை" என்றும் "புரோட்டெஸ்டாண்டு இமெனியுல் ஐயர் தமிழ்பூமிசாஸ்திரம் 434-ம். பக்கம் 2-ம். பிரிவுக்கு விரோதமாய் யூனிடேரியர் என்னும் சிலர் தேவன் திரித்துவமல்ல ஆனதால் கிறீஸ்துதேவகுமாரனல்ல" என்றும் மேற்படி பூமிசாஸ்திரம் 434-ம். பக்கம் புரோட்டெஸ்டாண்டு 1845-ம். வருஷம் அச்சுப்பதித்த (தமிழ்) சபைசரித்திரம் 641-642ம். பக்கம். 3-ம். 4-ம். பிரிவுகளுக்கு விரோதமாய் சிலர் "கிறீஸ்துவைப்பெற்ற மரியம்மாள் எப்போதும் கன்னிமை யுடையவளல்ல வேறே பிள்ளைகளையும் பெற்றாள்" என்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டு எழுதிய புதிய ஏற்பாடு பொருளடக்கம் 2-ம். பங்கு 30-ம் விக்கம், சிலர் "மரியம்மாளிடத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்தவர் தேவகுமாரன் அல்லவென்றும் போல மனித தன்மைக்குமட்டும் மாதாவான மரியம்மாள் அவருடைய தேவதன்மைக்குஞ்சேர்ந்து எப்படி தேவமாதாவாயிருக்கக்கூடும்" என்றும் தேவமாதா வணக்கத்தவறு 3-ம். 4-ம். பக்கம், சுருதுருவ ரூபியன் 4-ம். 5-ம். பக்கம், சிலர் "பசுவென்ற ஜீவன் ஆதாமில்லின்று தொன்ற பாரம்பரையாய் மனிதர்களுக்கு உண்டாகிறது" என்றும் "இந்தப்பசுவென்ற ஜீவன் மரணத்தோடு அழிந்துபோகிறவஸ்து" என்றும் "சோலி என்ற ஜீவன் பரிசுத்த ஆவியினால் புதுஜெனனமாய் உண்டாகிற அழியாத நித்திய ஜீவன்" என்றும் "மனிதர்களுக்கு இந்த நித்திய ஜீவனைச் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்கிற சோக்கியமே கிறீஸ்துமனிதனாய்ப் பூமியில் அவதரித்து அநேகரை மீட்டும் பொருளை கைக்குண்டாயிருந்த பசுவென்ற ஜீவனைப்பரவசிலாரணப்படியர்கள் செத்தார்" என்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டு சத்திய வேதக்கொடி என்னும் 1883-ம். வருஷம் ஆனவரிமாத பத்திரிகை 4-ம். பக்கம், "சிலர் இறவாமையின் கிறீஸ்துவானவர் சகலத்துக்கும் பாத்திரமான அந்தஸ்திலிருக்கார்" என்றும் கத்தோலிக்கு சுருபம 153-ம். பக்கம், 5-ம். பிரிவுக்கு விரோதமாய் "கிறீஸ்துநாதர் பாதாளங்களிலிறங்கினார் என்ற விசுவாசம் ஆரம்பத்திலிருந்தல் 400-ம். வருஷத்துக்குள்ளே சேர்க்கப்பட்டது" என்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டு பவரியர் எழுதிய விசுவாசப்பிரமாண விளக்கம் 140-ம். பக்கம். சிலர் "பாதாளங்களில் பிதாப்பிதாக்கள் தலமும் உத்தரிக்கிற ஸ்தலமும் இல்லை கிறீஸ்து அவர்களிடம் போகவுமில்லை" என்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டு வேதசாஸ்திரப் பொழிப்பு 269-ம். பக்கம், மேற்காட்டிய சத்தியவேதக்கொடியில் "கிறீஸ்து மரித்தபின் சமது உயிர்த்தெழுதலில் சோலி என்ற அழியாத ஜீவனைத்தரித்துக்கொண்டு தேவபுத்திரனென்று தம்மைப் பலமாகக் காண்பித்தார்" என்றும் அப்பால் 7-ம். பிரிவுக்கு விரோதமாய் சிலர் "உலகமுடிவான கடைசி நியாயத்தீர்ப்பில் அவனையுஞ் சாகாமல் உயிரோடிருக்கிறவர்களையும் மரித்தவர்களையும் கதித்திர்ப்பார்" என்றும் பவரியர் விசுவாசப்பிரமாண விளக்கம் 182-ம். பக்கம். இதில் முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் இரண்டாம் உயிர்த்தெழுதல் உண்டு என்றும் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு கிறீஸ்து அவர்களுடன் இப்பூமியில் அரசாட்சி செய்வாரென்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டு வேதசாஸ்திரம் 720-ம். பக்கம்.

மைச்சபை அழிந்தும்பன்னிரண்டும் சொன்னதாகாயகட்டின்னை [illegible] கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்" என் [illegible] இறங்கலல்லவா மனதற்று அட்டிக்க வல்லவனுமிய பரா

பிரிவுக்கு விரோதமாய்ப் புரோட்டெஸ்டாண்டர் எல்லாரும் [illegible] தேவாவி [illegible] பரிசுத்த சுத்தமான) தேவாவி அல்ல [illegible] என்றும் யூனிடேரியர் சிலர் அந்தப் பரிசுத்த ஆவி தேவன் அல்லவென்றும் [illegible] 9-ம். பிரிவுக்கு விரோதமாய் "இரண்டுபேர் மூன்றுபேர் கூடுகிற [illegible] திருச்சபை" என்றும் "தீவட்டப்படி சாக்கிரமேந்துகளுக்கு [illegible] செய்கிற விதமாய் அமைக்கப்பட்டு [illegible] விசுவாசிகளாகிய [illegible] வெளியரங்கமான சபை" என்றும் (சுருதிஞானரூபியன் 12-ம். [illegible]) சிலர் "கிறீஸ்துவர்களாகிய எல்லாரையுந் திருச்சபை" என்றும் (மேற்படி புதிய ஏற்பாடு பொரு. 2-ம். பங்கு. 198-ம். பக்கம்.) "திருச்சபை அழுகித்தங்கிச் சிதைட்டுப் போய்விட்டது. பின்பு [illegible] என்பவனால் சீர்திருத்தப் புரோட்டெஸ்டாண்டுச்சபை ஏற்பட்டது" என்றும் (புரோட்டெஸ்டாண்டு 19-ம். பிரமாணத்தையும் [illegible] எழுதிய சபை சரித்திரத்தையுங் காண்க.) சிலர் "அப்பிரிவினை [illegible] புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களே திருச்சபை [illegible] [illegible] சபையே திருச்சபை அதற்குப் புறம்பானவர் [illegible] 269-பிரிவினைக்காரர்தான் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்கள்" என்றும் புரோ[illegible]டெஸ்டாண்டு [illegible] போதிக்கிறவைக்கொடி [illegible] ஆம் 1884-ம். வருஷம் பெப்புருவரிமாத பத்திரிகை 2-ம். பக்கம், அப்பால் "அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகிய பரிசுத்தவான்களுக்கும் நமக்கும் [illegible] சம்பந்தமில்லை" என்றும் (தேவமாதா வணக்கத்தவறு 28-ம். பக்கம்.) 10-ம். பிரிவுக்கெதிர் பாவப்பொறுத்தல் ஞானஸ்நானம் பாவசங்கீர்த்தனம் அவஸ்தைப் பூசுதல் ஜெபமாலை என்கிற பூரணபலன் [illegible] கன்னியாமல் சிலர் ஞானஸ்நானத்தில் பாவப்பொறுத்தல் இல்லை என்றும் (புரோட்டெஸ்டாண்டு [illegible] பொருளடக்கம் 2-ம். [illegible] திருப்பலியாக்கியானம் 73-ம். பக்கம். 5-ம். பிரிவு) "பொதுவாக பங்கு [illegible] குற்றங்களினாலும் பாவப் பொறுத்தல் இல்லை" என்றும் [illegible] 11-ம். (2-ம். பிரிவுகளுக்கு விரோதமாய் சிலர் முக்திச்சொல்லியபடி "பசுவென்ற ஜீவன் அழிந்துபோகிற வஸ்துவானதால் சோலி என்ற [illegible] விசுவாசிகளிடத்தில் ஆரம்பித்து உயிர்த்தெழுதலில் [illegible] நித்திய [illegible]" என்றும் (மேற்படி சத்தியவேதக்கொடி 3-ம். 4-ம். பக்கம்.) "பாவிகளுடைய ஆத்துமா சரீரத்தோடு அழிந்து போகிறபடியால் [illegible] சத்திய ஜீவனுமில்லை நித்திய நரகமுமில்லை" என்றும் (மேற்படி சத்தியவேதக்கொடி டிசம்பர்மாசப் பத்திரிகை 2-ம். 4-ம். பக்கம்) [illegible] அப்புரோட்டெஸ்டாண்டு எப்படி அப்பன்னிரண்டு விதி சாதிக்கிற [illegible] விசுவாசப்பிரமாணத்துக்கு உடன்படுவார்கள்.

ஆகையால் முந்தின அப்பன்னிரண்டு விதிகளையும் அப்போஸ்தல[illegible] பாரம்பரையாய் பதுகாத்து வருகிற "உரோமைச்சபை [illegible] பெற்றுப் பாரம்பரையாய் [illegible] சத்தியவேதக் கண்டபடியிருக்கிற" கத்தோலிக்குத் திருச்சபையே அப்போஸ்தல சத்தியவேதப் பன்னிரண்டு சொல்லையும் [illegible] வெளியாகிறதன்றிப் பிறிதெ பன்னி[illegible]

[illegible] (எபி
ரேயர் 2.14.) என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதின். [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1-ம். பாகத்தில் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1-வது.— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 2-ம். [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

2-வது.—1564-ம். [illegible]
[illegible]

[illegible]

தலர்கள்காலமுதல் அந்தந்தக்காலத்தில் கூடிய திருச்சபைப்போ
தர் சங்கத்தாராலும் கடைசியாய்த் திரிதெந்தென்னும் நகரியிற்
கூடியதிருச்சபையின் மகா சங்கத்தாராலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட வி
சுவாசப் பிரமாணமேயல்லாது 4-ம். பியுஸ் என்னும் பாப்பானவ
ரால் மட்டும் ஏற்படுத்தப்பட்டதல்ல. இது சுஞ்ஞான சூரியனின்
43-ம். பெரய்யென்றறியவும்.

3-வது.—ஒவ்வொரு மெய்க்கிறிஸ்தவனும் அதற்குப் "பிரமாண
ஞ்செய்து கொடுத்திருக்கவேண்டும்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளை
யவர்கள் சந்தேகப்படுகுழியில் வீழ்வானேன்? கத்தோலிக்கரில்
அப்படிச் செய்வா ரொருவருமில்லை. அந்த விசுவாசப்பிரமாண
த்தின்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதே அதின் கட்டளை.
அப்படி நடந்துகொள்ளாவிட்டால் புரோட்டெஸ்டாண்டைப்போ
லப் பரிசுத்த வேதாகமங்களைக் குலைத்து அவனவன் இஷ்டப்படி
ஒவ்வொரு வேதவசனத்திற்கும் பற்பல அர்த்தங்களை உண்டு
பண்ணி எண்ணிறந்த கொள்கையாய்ப்பிரிந்து (அற்றுப்போய்க்கிடந்து
துறைதெரியாமல்பின் றலைகின்றனரே) என்ற மொழிப்படி. வேத
த்தின் உண்மை தெரியாமல் [illegible] வேண்டியதாகுமே. ஓ! புரோ
ட்டெஸ்டாண்டாரே! இதை நீங்களே சற்று யோசித்துப்பாரு
ங்கள்.

4-வது.—வேதாகம வசனங்களெல்லாம் தேவனுடைய வாக்கு
த்தத்தமென இவர்கள் அறியாதாரல்ல. இதைப் புரோட்டெஸ்டா
ண்டு மறுக்கமாட்டாது. இத்தப்படி அவர் தமது வாக்குத்தத்த
த்தில் பொய் சொல்லுகிறவருமல்ல பின்வாங்குகிறவருமல்ல. யேசு
கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்
(எபி. 13-8.) தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களெல்லாம் யேசுகி
றிஸ்துவுக்குள் ஆம் என்றும் அவருக்குள் ஆமென் என்றுமிருக்
கிறது. (2-கொரி. 1-20.) ஆனதினால் அத்தேவ வாக்குத்தத்தத்
தின்படி கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானது உலோகத்துக்கு ஒ
ளியும் வெளிச்சமுமாயிருக்க (ஏசாயாஸ் 60-1, 2, 3.) அர்ச். மத்.
5-14, 15.) அது இருட்டாயிருக்கிறதென்று யார் சொல்லக்கூ
டும். அது சத்தியத்தின் தூணும் அஸ்திவாரமுமாயிருக்க (1-திமோ.
3-15.) அது அசத்தியத்தைப் போதிக்கிறதென்று சொல்வது
பயித்தியமல்லவோ? ஆனதால் வெளிச்சத்தை "இருட்டு" என்று
சொல்வது கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் தன்மையல்ல. இதி
ல் [illegible] அதில் எப்பொழு
தும் வாசமாயிருக்கிறபடியால் அதில் அசத்தியமென்ற இருட்டென்
[illegible]. அல்லாமலும் அவர் தமது திருச்சபையை மாசற்று
[illegible] சொன்னபடியால் பரிசுத்தமும் [illegible]

மான மகிமையுள்ளதாகத் தமக்கு முன் நிறுத்திக்கொண்டிருக்கையில் (எபே. 5-26.) அதின் போதனைகளில் மாசுநிறை முதலானவை இருக்குமென்றாவதெப்படி? ஆகையால் கிறீஸ்துவின் சரீரமாகிய (எபே. 1-23, 4. 12.) நிறைவுள்ள அந் திருச்சபை அவருடைய வசனங்களின் உண்மைக்கு உடந்தையுள்ளதானதால் அது அர்த்தப்படுத்திப் போதிக்கும் வேதவசனங்கள் யாவையும் நாம் பிரமாணிக்கத்தோடு விசுவசிக்கக் கடமையுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

5-வது.—மரணத்தை ரசிக்க வல்லவனாகிய பசாசானவனை அழிப்பதற்குக் கிறீஸ்து மாமிசரத்தமுடையவரானார். இது மெய். ஆனால் அவருடைய அம்மாமிசரத்தம் யாருடைய மாமிசரத்தம்? அவருடைய மாதாவாகிய மரியம்மாளுடைய மாமிசரத்தமல்லவா? அதைக்கொண்டே அந்தப் பசாசின் வல்லமையையழித்தார். ஆனபடியினாலேயல்லவோ "உனக்கும் ஸ்திரீக்கும் உன்னுடைய வித்துக்கும் அவளுடைய வித்துக்கும் பகையையுண்டாக்குவோம், அவள் உன் தலையை நசுக்குவாள்(a) நீ அவள் குதிகாலைக் கடிக்குவாய்" (1-மோசே 3-15.) என்று தேவவசனமிருக்கிறது. அச்சர்ப்பமாகிய பசாசை ஜெயித்துப் பன்னிரண்டு நட்சத்திரங்களைக் கிரீடமாகத் தரித்துச் சூரியனை மார்பதக்கமாக அணிந்து சந்திரன் மேல் நின்றவளான இராஜஸ்திரீயாக அர்ச். அருளப்பர் காட்சியில் காணப்பட்டாள். (காட்சி. 12-1, 17. வரை.) ஆகையால் சுவிசேஷ நாயகம் பின்னையவர்கள் தமது சொந்தக் கருத்தாக அல்ல, மேற்காட்டிய வேதவாக்கியங்களின் குறிப்படையாளமாக அப்படம் வரைந்திருக்கிறார்கள். இக்கருத்தை யறியப்படாத [illegible] யாரின் எதிராளிகள் அவ்வடையாள ரூபத்தைக் கண்டு கூடாதென்கிறவோ அல்லது அதைக் கண்டவுடன் கண்கூச்சிட்டோ அதற்கெதிராய்ப் பகை கொண்டுவந்தார்கள் போலவாம்.

6-வது.—"உரோமைச்சபை" என்ற கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானதோ ஆதியோடந்தமான சத்திய வேதத்தாரென்றும் புரோட்டெஸ்டாண்டாரோவெனில் பற்பல கொள்கைகளையுடைய புது மார்க்கத்தாரென்றும் சொல்வதை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமேயல்லாது இவர்களைச் சத்திய வேதத்தார் என்று சொல்ல நாம் கேள்விப்பட்டிருப்பதேயில்லை. இதற்குப் புரோட்டெஸ்

(a) "அவள்" என்ற வசனத்தைப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் "அவர்" என்று புரட்டியிருக்கிறார்கள். "இவள் உன் தலையை நசுக்குவாள்" என்பதே வேதவசனத்தின் யதார்த்தம் இதற்கு நாங்கள் [illegible] புரோட்டெஸ்டண்டு வேதாக்கண் ஐயர் தாம் உண்டாக்கின ஆதி [illegible] 2-வது. அச்சுப்பதிப்பு 66-67ம். பக்கம் சாட்சி சொல்லுகிறார்.

டாண்டு என்னும் அதற்குடைந்தையான அப்பேரே பிரஸ்தாபிக்கின்றது. ஆகையால் 1529-ம் வருஷத்துக்குப் பின்னுண்டான இப்புரோட்டெஸ்டாண்டு விபரீதமான பல கொள்கையாய்ப் பிரிந்து நிற்கின்றவைகளைப் பார்த்தால் இவர்களை வேதமில்லாதவர்களென்றே நிற்கவேண்டியது. மேலும் இப் புரோட்டெஸ்டாண்டு ஆரம்பமானபோதுதானே திருச்சபையினால் தள்ளப்பட்டு வேதத்துக்குப் புறம்பாய்ச் சாபனையடைந்திருக்கிறது.

7-வது.—திருச்சபையின் "வேதபாரகருடைய ஒற்றுமையைப்பற்றி 1-ம். பாகத்தில் வெகுவாய்ப்பேசப்பட்டிருக்கிறது." என்று இவர்கள் மெச்சிக்கொள்வதெல்லாம் இவர்களுடைய பிசகென நாம் வெகுவாய் எடுத்துக்காட்டி மறுத்து இருக்கிறோம். மேலும் அவ்வேதபாரகராகிய பூர்வபிதாக்களுக்குள் ஒற்றுமையில்லாவிட்டால் திருச்சபை ஆரம்பத்தில் தானே இப்புரோட்டெஸ்டாண்டாரைப்போலப் பலவழிப்பட்டு வேதமில்லாமல் போமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அந்தப்படியின் மணவாளனாகிய கிறீஸ்துநாதர் விடவில்லை. அன்றியும் இப்போதிருக்கிற வேதபாரகர்களாகிய திருச்சபையின் பிதாக்களெல்லாரும் வேத வியாக்கியானத்திலும் திருச்சபை விசுவாசப் பிரமாணங்களிலும் ஒன்றித்திருப்பதே சாட்சியம். இதைப்பற்றி 1-ம் பாகத்தில் வெகுவாய்ப்பேசப்பட்டிருக்கிறது.

8-வது.—உரோமைச்சபையாகிய கத்தோலிக்குத் திருச்சபை நல்ல தாயாக விருக்கிறபடியால் அதின் போதனைகளைக்கேட்டு அதின் விசுவாசத்தைப் பற்றிக்கொண்ட எத்தனையோ ஆத்துமாக்கள் மோட்ச பதவியடைந்திருக்கிறார்கள். என்னவெனில் முடிவுபரியந்தம் மட்டிலடங்குமா? மேலும் நாங்கள் மோட்சபாக்கியத்தை அடைய ஆளுக்கொரு பயிபிளும் அதற்கோர் அர்த்தப்புத்தகமும் தேவையில்லை. தன் பிள்ளைகளின்பேரில் கிருபைகூர்ந்த அந்தத்தாயாரின் சன்மார்க்க நடக்கையும் அது போதிக்கிற மெய்மார்க்க போதனையுமே நித்திய ஜீவியத்துக்குரிய வேதமும் வழியுமாயிருக்கின்றது. இதற்குக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் இப்போதிருக்கிற மேற்றிராணிமார் குருமார் சன்னியாசிகள் கன்னியாஸ்திரிகளும் மற்றுமுண்டான விசுவாசிகள் கூட்டமுமே சாட்சியம். இவர்கள் எக்காலத்திலும் காணக்கூடிய ஒற்றுமைக்கு ஓர் அத்தாட்சி என்றுமாம். மீளவும் திருச்சபையின் வேதபாரகருடைய ஒற்றுமை [illegible] எக்காலங்களிலும் காணக்கூடியதாயும் எல்லாருடைய மனதை ஒப்புரவாக்கிச் சமாதானத்தையளிக்கும் சந்நிதியாயிருக்கின்றது. ஆகையால் அவ்வேதபாரகர் அர்த்தத்து

க்கு விரோதப்போராணதைச் செய்யாமல் அதின் ஐக்கியத்திற்கு இணங்கியிருப்பதே தகுதி, இதுவே சத்தியவேதம்.

IV.—சல்லாபம்.

1-வது.—"மரியம்மாளுக்குத் தேவமாதாவென்கிற நாமம் தகுகிறபடியால் தேவவணக்கம் என் தகுதியாக மாட்டாது. அவளுக்குச் செலுத்தும் ஆராதனையைத் தேவாராதனை என்று சொல்வதினால் அவளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்வது எவ்வளவு இழிவாகும்" என்று ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் வெகு புத்தியுத்தியோடு சொல்லிப்போட்டார்கள். அப்படியானால் ஒருவனைத் தேவநேசனென்றால் அவனை வணங்கும் வணக்கம் தேவவணக்கமென்று சொல்லக்கூடியதாகுமே. இதுபோலத் தங்கள் அத்தியட்சரை லார்ட்பிஷப் என்றுசொல்லி அவருக்கு சங்கை வணக்கஞ் செலுத்தினால் அது தேவாராதனை என்று சொல்லலாமோ? இதுவெல்லாம் பிசகு. மேலும் ஒருவனைத் தேவனடியனென்று சொல்லும்பொழுது தேவனுக்குப் பணிவிடை செய்கிறவனென்று கூறுகிறதேயல்லாது அவனைத்தானே தேவனென்று சொல்லுகிறதல்ல. அந்தப்படி பரலோகத்தில் நின்றுவருகிற ஒரு [illegible] சானைவரைத் தேவதூதன் என்று சொல்லும்பொழுது தேவனிடத்தில் நின்றுதூது கொண்டுவருகிறவரென்று சொல்லக்கூடியதேயல்லாது அவரைத்தானே தேவனென்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடியதல்ல. அத் தூதனுக்குச் செய்கிறவணக்கமும் தேவாராதனை வணக்கமல்ல. அவ்விதமாகவே மரியம்மாளைத் தேவமாதா என்று சொல்லும்பொழுது தேவகுமாரனைத் தமது கர்ப்பத்திலுற்பவித்துப்பெற்ற அவருடைய மாதாவென்று சொல்லக்கூடியதேயல்லாது அத்தம்மாளைத்தானே தேவனென்று பாவிக்கும் வண்ணம் அல்லவே. ஆகையால் "தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்வது" எவ்வளவேனும் இழிவானதாகமாட்டாது. இது "இழிவானதாகுமென்று" சொன்னால் இஸ்பிரீத்துசாந்துவினாலேயேவப்பட்ட எலிசபேத்தம்மாள் புகழ்ந்து கூறிய (அர்ச். லூக். 1-43.) இத்தேவவசனம் எவ்வளவு இழிவாகமாட்டாது. வேதபுத்தகம் தங்கள் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமுமென்று பெருமை பாராட்டுகிற இவர்கள் திரும்ப அது இருட்டென்றுபோலக் கண்ணைமூடிக்கொண்டு அத்தேவவசனம் "இழிவாகும்" என்று சொல்வது தேவதூஷணமல்லவா? இதைப்பொட்டி அத்தேவதாயாரை வணங்குவது "தேவவணக்கமென்றும் தேவாராதனை" எனவும் திரித்துச் சொல்வது பழிப்பான மொழிகளல்லா

மல் வேறென்னவாகும்? சங்கீதாகமத்தில் பெரியோர்களைத் "தேவர்கள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (சங். 82-6.138-1. அர்ச். அரு. 10-35+1-கொரி. 8-5.) அதிலவர்கள் தெய்வமானவர்களா? அவர்களை வணங்குவது தேவவணக்கமாகுமா? இத்தேசத்தில் மறவர் முதலான சில சாதியாரைத் தேவரென்றும் தேவனென்றும் சொல்லுகிற வழக்கமாயிருக்கிறது. ஆனதால் அவர்களைத் தெய்வமென்று பாவிக்கலாமா? தவிரவும் அவர்களிலொருவன் வல்லபடிந்து வழிபறித்துக் கொலை பாதகஞ்செய்ய எத்தனித்தால் தேவரே என்னைவிட்டுவிடும் என்மேல் இரக்கமாயிரும் உமது பாதாரவிந்தத்தை சீர்தான் எனக்குத் தஞ்சம் என்றுசொல்லி அவன் பாதத்திலவிழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து வணங்கினால் அது தேவவணக்கமென்றும் தேவாராதனையென்றும் சொல்லக்கூடியதாமோ? இவையெல்லாம் பகுத்தறியாமல் வாயில்வந்ததெல்லாம் கூறுவது இவர்கள் கல்விப்பெருமைக்குப் பெரியவிழுக்கும் இழிவுமென அறிந்துகொள்ளக்கூடாமற்போனது ஆச்சரியமல்லவா?

ஆகையால் மரியம்மாளை "தேவனுடைய தாயார்" என்றுசொல்வது "இழி"வல்லவென்றும் அத்தேவதாயாரை வணங்குகின்றதை "தேவவணக்கம் தேவாராதனை" என்று சொல்வது பழிப்பான மொழிகள்மாத்திரமல்ல பரியாசத்துக்குரிய வார்த்தைகளெனவும் பகுத்தறிவுள்ள புத்திமான்கள் யாவரும் அறிந்துகொள்ளக் கூடாததல்ல.

2-வது.—திருச்சபை தேவனைப்போல் மரியம்மாளுக்கும் ஆராதனை செய்கிறதாக அந்நியபாஷையிலிருக்கின்றதென்று தமிழாக எழுதிக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். அதெல்லாம் தாங்கள் யாழ்ப்பதற்குதவாவண்ணம் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் விருதாவாய் எழுதிக்கொண்டார்களேயல்லாமல் காரியத்தில் ஒன்றுமில்லை. அவைகளில் ஒன்றுவது தமிழ்ச் செபபுத்தகத்திற்கானேனும். எப்படிச்சொந்தபோதிலும் தேவமாதாவைத் தெய்வமாகப் பாவித்தாலொழிய மற்றப்படி அருளுரூபியனில் சொல்லப்படுகிற அவ்வார்த்தைகளெல்லாம் தேவசம்பந்தமான தேவாராதனையாக மாட்டாது. மேலும் தேவாராதனையாகிதனில் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் இடைவிடாமல் உலகமெங்கும் தினம் குருக்களால் செய்யப்படுகிற திவ்விய பூசையின் திவ்விய நற்கருணை பூசைப்பலியேயல்லாது மற்றொன்றுமல்ல(a) புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் இவ்

(a)புரோட்டெஸ்டாண்டார் 1885-ம், வருஷம் விசுவாசப் பிரமாணத்திலேயேறினும் பசாசக் கற்பனைகளின்பேரிலும் அச்சடித்த விஞைவிடை புத்தகம் 97-ம், பக்கத்தில் அத்தாட்சி சொல்லுகிறார்கள்.

வகை மெய்யான பலிபூசை தேவாராதனையில்லாததால் தங்கள் வழக்கப்படி சங்கீதம் பாடுகிறதும் செபம் சொல்லுகிறதுந்தான் தேவாராதனை என்று பிரமாய் வைத்துக்கொண்டு இப்படிச் சாதிக்கத் துணிந்தார்கள்.

3-வது.—யேசுமரிசூசை என்கிற திருக்குடும்பமானதைத் திரித்துவமாகிய தெய்வீகத்துக்கொப்பாகத் திருச்சபை பாவிப்பதாக "பிதாவோடும் பரிசுத்த ஆவியோடும் ஒரே தேவனாயிருக்கிற யேசுநாதரை (a) சூசையப்பரோடும் மரியம்மாளோடும் சேர்த்துத் திரித்துவமாக்குகிறதும் மூவரையும் ஒன்றாக இணைத்து அவர்களுக்குப் பரிசுத்த லட்சணங்கொடுப்பதும் நீதியல்ல" என்று ரோமகத்தோலிக்கரைப் பற்றி [illegible] சொல்வதே நீதியல்ல. எப்படி எனில் முதலாவது தேவகுமாரனாகிய யேசுநாதர் மரியம்மாளிடம் உற்பவித்துப்பிறந்து அர்ச். சூசையப்பரால் வளர்க்கப்பட்ட அவர்களுடைய பரிசுத்தமான ஜீவனத்தையும் நடபடிக்கையையும்பற்றி இவ்வுலகத்தில் அறுவோ தேவனுக்குகந்த மேலான குடும்பமெனவும் நம்மை இரட்சிக்கத் தேவ திருவுளத்தில் ஒன்றான தேவமானிடரெடுத்த திருச்சரீரமானது மரியம்மாளுடைய பரிசுத்த [illegible] அத்திருச்சரீரம் அர்ச். சூசையப்பருடைய வருத்தமான வேலைப் பிரயாசையினால் வளர்ந்ததினாலும் தேவசுபாவத்தோடு இணைக்கப்பட்ட அத்தேகமானது நமது இரட்சணியத்துக்கு உதவி காரணமெனவும் திருச்சபையாகிய [illegible] உதவியாயிருக்கின்ற அத்திருக்குடும்பமானது இப்போது நம்முடைய ஆத்தும இரட்சணியத்துக்கும் [illegible] நன்மைக்கும் இரக்கம்பு [illegible] இப்படி அத்திருக்குடும்பத்தை [illegible] தங்களுக்கு இரக்கமுள்ளவர்களாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். [illegible] மறுபடியல்ல. மேலும் [illegible] அத்தெசபத்தில் கடைசியாக "[illegible]" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயல்லாமல் [illegible].

மேலும் இதில் "பிதாவோடும் பரிசுத்த ஆவியோடும் ஒரே தேவனாயிருக்கிற யேசுநாதரைச் சூசையப்பரோடும் மரியம்மாளோடும் சேர்த்துத் திரித்துவமாக்குகிறதும் மூவரையும்

(a) சத்தியஞானசூரியனில் "யேசு" என்றும் [illegible] கர்த்தர் இதில் தேவத்தன்மையைப் பாராட்டி யேசு தேவனென்று [illegible] தேவனுடைய தாயாகமாட்டாள், [illegible]

ஒன்றாக இணைத்து அவர்களுக்குப் பரிசுத்த இலட்சணங்கொடுப்பதும் நீதியல்ல" என்கிறார்கள். அவர்களைத் திரித்துவமாக பாவிக்கவுமில்லை. ஏகத்துவமாய் இணைக்கவுமில்லை. இது சத்தியஞான சூரியனின் சட்டுச்சேதமான 44-ம் பக்கம் பொய்யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மேலும் யேசுநாதர் பிதாவோடும் பரிசுத்த ஆவியோடும் ஒரே தேவனென்று சொல்லுகையில் அவரைப்பெற்ற மரியம்மாளை "யேசுவின் தாயார் என்றுமாத்திரஞ் சொல்லலாம் தேவனுடைய தாயென்று சொல்லக்கூடாது" என்பது என்ன ஞானம்? இது நியாயமல்ல.

4-வது.—"அர்ச். பொனவெந்தர் பிரார்த்தனைப் புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்று ஒரு செபத்தை எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள், இதை நாம் பார்த்ததுமில்லை கேட்டதுமில்லை. ஆகிலும் அதின் கடைசியான வார்த்தை "அவள் நமக்கு ரட்சிப்புச் சம்பாதிப்பாள்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயல்லாமல் தாமே கொடுப்பாளென்று சொல்லப்படவில்லை. ஆனதால் நமக்குப் பாவமன்னிப்பும் இரட்சிப்பும் தேவசமுகத்தில் மன்றாடிச் சம்பாதித்துக்கொடுப்பாள் என்பதே அதின் கருத்தாம். இதுவா தேவாராதனையாகும்? ஆ! இதென்ன பெரிய ஞானம்.

5-வது.—"கர்த்தருடைய செபமாகிய பரமண்டல மந்திரத்தை நாம் தேவமாதாவின்பேரால் மாற்றிவிட்டதாக ரோமகத்தோலிக்கர் ஒரு செபவுரை காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதப்பட்ட "டிராக்ட்கள்" பாசலில் என்னும் பட்டணத்துப் புத்தகசாலைகளில் விற்கப்பட்டவைகள்" என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது நம்பிக்கைக்குரிய வார்த்தையாகுமா? அப்படிப்பட்ட டிராக்ட்டுகளில் ஒன்றேனும் கொண்டுவந்தால் அல்லவோ இவர்கள் பேச்சு மெய்யாகும். இல்லாதபட்சத்தில் சத்தியஞான சூரியனில் சொல்லியதாக எடுத்துக்காட்டிய பொய்களோடே இதுவும் ஒன்றாக சேர்க்கப்படும். தவிர "பிதாவாகிய தேவனைப் பிரார்த்திப்பதற்கு நம்முடையபேரில் கிருபைகூர்ந்து நமதருமை ரட்சகர் நமக்குப் படிப்பித்துக்கொடுத்த இந்த செபத்தை மரியம்மாளுக்குச் செய்துவிட்டால் பிதாவாகிய தேவனுக்கு எந்த செபத்தைச் செய்யுமோ ரோமைச்சபை" என்று ஓர் மேற்பாட்டும் வரைந்துகொண்டார்கள். இதுவெல்லாம் பிசகு. எப்படி எனில் பிதாவாகிய சர்வேசுரனை நோக்கிச் செபிப்பதற்கு நமதருமை இரட்சகர் படிப்பித்துக்கொடுத்த அந்த மேலான செபத்தை (புரொட்டெஸ்டாண்டார் செபிக்கிற மாற்றுதலின்படியல்ல) வேத வசனத்திலெழுதிய உன்னதபடி எக்காலத்தும் திருச்சபையானது

எங்களுக்குப் படிப்பித்துக் கொடுத்து எக்காலத்திலும் எல்லாச்செபங்களிலும் அருள்நிறைந்த செபமாதாவின் திருநாமத்தைச் செபிக்க வருகிறோமேயல்லாமல் பிரிவினைக்காரருக்கு அந்தச் செபத்தை மாற்றி அத்தாயாரை நோக்கிச் செபிக்கத் திருச்சபையாகிய அத்தாயார் எங்களுக்குப் படிப்பிக்கவுமில்லை. புரோட்டெஸ்டாண்டு சொல்லுகிற அப்படிப்பட்ட செபத்தை நாங்களிதுவரையும் கண்ணால் பார்த்திருக்கதுமில்லை, காதால் கேட்டிருக்கதுமில்லை. இதெல்லாம் பொய்க்குருவாகிய புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய கட்டு விசேஷமென்றறியவும்.

6-வது.—"ஆர்ச். லிகோரி என்பவரால் செய்யப்பட்ட தேவமாதாவின் மகத்துவம் என்னும் புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்று ராமசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் ஒரு செபத்தை எடுத்துக்காட்டியதில் அதின் கடைசியாக "உன்னிலிருந்து ஆண்டவரும் ஒரு வார்த்தையால் உன் குமாரனுடைய நீதியுள்ள கோபம் ஆறக்கூடுமாதலால் நான் அவருக்குப் பயப்படவேண்டியதில்லை" என்று வரையப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது ஆர்ச். லிகோரி என்பவர் செய்த செபங்கள் தமிழில் அநேகமுண்டு. அதில் ஒன்றிலாவது "நான் அவருக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை" என்று சொல்லியிருப்பது இல்லையாது. இரண்டாவது யேசுநாதர் இரக்கமுடையவராயினும் நீதியுடையவர் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதற்குக் காட்சியாகமம் 1-முதல் 3-ம் அதிகாரம்வரை பார்த்தால் அவருடைய நீதி யின்னதென்று விளங்கும். ஆகையால் அவருடைய நீதிவிஷயத்தில் நமது தாயார் மன்றாடினால் அவருடைய இரக்கமும் இன்னதென்று விளங்குகிறது. அதாவது அவர் இவ்வுலகத்தில் இருக்கும்போது ஒருசமயத்தில் யேசுநாதர் பன்னிரண்டு வயதில் காணாமற்போய்ச் சாஸ்திரிகள் நடுவில் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அவருடைய தாயாரும் ஆர்ச். சூசையப்பரும் அவரைத்தேடிவந்து "மகனே நீ எங்களுக்கிப்படிச்செய்ததென்ன" என்றதற்கு "நீங்களென்னைத் தேடுவானேன் என் பிதாவின் அலுவலில் நான் இருக்கவேண்டுமென்று அறியாதிருக்கிறீர்களா" வென்று தமது நீதியை வெளிப்படுத்திப் பின்பு தாயின் மன்றாட்டுக் கிரங்கி அவர்களோடு போய்க் கீழ்ப்படிந்துகொண்டிருந்தார். (அர்ச். லூக். 2-48, 49, 50.) ஒரு சமயத்தில் "காணாவூரில் நடந்த கலியாணத்தில் திராட்சரசமில்லாததைக்கண்டு யேசுநாதரை நோக்கி அவருடைய தாயார் திராட்சரசம் இல்லையே யென்றாள் அதற்கு யேசுநாதர் ஸ்திரீயே உமக்கும் எனக்குமென்ன" வென்று தமது நீதியை வெளிப்படுத்திப் பின்னும் தமது தாயார் மன்றாட்டுக்கிரங்கித் தமது முதல் அற்புதத்தைச் செய்தார். (அர்ச்.

அரு. 2-1. 11.) இப்படியே பரலோகத்திலும் தமது தாயார் மன்றாட்டுக்கிரங்குவார் என்பதே அச்செபத்தின் முக்கியமான கருத்து. ஆனால் புரோட்டெஸ்டாண்டார் அச்செபத்தை வாசிக்கிறவர்கள் மயங்கும்படி வார்த்தைகளைப் புரட்டியிருக்கிறதாகத் தெரிய வருகிறது. அல்லாமலும் தேவமாதா முதலிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின் செபங்களிலும் பிரார்த்தனைகளிலும் தெந்தி [illegible] நாம் முன்னமே காட்டியிருக்கும் எந்த வார்த்தைகளும் விக்கிரகாராதனையும் தேவதோஷமாகாட்டாது. விக்கிரகாராதனையாவது தெய்வமல்லாதவைகளையும் வேதப்புரட்டர் தெய்வமென்று பணிந்து அதற்குப் பலிபூசைகள் செய்வது விக்கிரகாராதனை. தேவவேத விதியை அனுசரியாமல் கத்தோலிக்குத் திருச்சபைக்கெதிராய்ப் புரோட்டெஸ்டாண்டென்னும் வேறொரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்திப் பிரிந்து பலவண்ணம் போதிப்பது விக்கிரகாராதனை. தேவன் நிர்மாணித்ததற்கு விரோதமாயும் அதற்கு மேற்படவும் பேசுவது தேவதூஷணம். வேதவசனத்தை அவன் இஷ்டப்படி அர்த்தம்பண்ணிப் பல அவவிசுவாசத்தை ஏற்படுத்துவது வேதப்புரட்டு. இந்தப் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் ஒரு தேவனுக்கும் ஒரே தேவாலயத்தில் கடவுளுக்குத் தேவாராதனை யென்றும் அதற்கு விரோதமாய் மேய வேண்டிய நிர்மாணமிருக்க அதற்கு விரோதமாய் தெய்வமெ[illegible] புண்ணியம் மனதிலே நினைத்ததெல்லாம் தெய்வமெ[illegible] னவைகளை [illegible] காளுக்கு ஆராதனைசெய்து தவறிப்போன இஸ்ரவேலரைப் புதிய ஏற்பாட்டின் அருள்வேத காலத்திலும் சர்வேசுரன் நமக்கு ஒரே தேவாலயமாக யேசுநாதரைக்கொண்டேற்படுத்தி [illegible] கத்தோலிக்கென்னும் ஒரே திருச்சபையில் நமக்கு உத்தமமான ஆராதனைசெய்யும்படி நிர்மாணித்திருக்க இதற்கு விரோதமாய் அக்காலமுதல் எக்காலத்திலும் எழும்பின பல பதிதர்களும் இக்காலத்தில் புரோட்டெஸ்டாண்டு என்னும் பதிதக்கூட்டங்களும் எழும்பி இஸ்ராயேலர் பாகாலுக்குப் பலிகளைப் புண்ணியவானைப்போலப் பல மார்க்கங்களாய்ப் பிரிந்து பற்பலவிதமாய் ஆராதனை செய்துவருகின்றன. இது விக்கிரகாராதனை. இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் மரியம்மாளை "ஆண்டவருடைய அதாவது தேவனுடைய தாயார்" என்று சொல்லியிருக்க அப்படி சொல்லக்கூடாதென்பதும் சர்வேசுரனுடைய கட்டளைகளை அநுசரித்தல் மனுஷரால் கூடாதென்பதும் அவவிசுவாசமே மோக்ஷவழி மற்றப் பாவங்கள் நரகத்துக்குப் பாத்திரமாயிராதென்பதும் நன்மையுந் தின்மையுந் தெரிந்துகொள்ளுகிற மனச்சுதந்திரம் மனிதருக்கில்லையென்பதும் தேவன்தாமே நன்மையுந் தின்மையும் மனிதர்களிடத்தில் செய்துவருகிறாரென்பதும் சர்வே

காள் சகல பாவங்களுக்கும் காரணராயிருக்கிறதென்பதும்(a) ஆகிய இவைகளே தேவதூஷணமாகும். தவிர ஞானஸ்நானம் தேவநற்கருணை முதலிய தேவதிரவிய அநுமானங்கள் மட்டிலும் அவனவன் [illegible] மற்றுந் தேவ வசனங்களையும் [illegible] அவர்களைக் [illegible] போதிப்பதே வேதப்புரட்டலரும். இப்படியிருக்கத் தேவமாதாவையும் மற்ற அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் வணங்குவதும் தேவசமுகத்தில் மன்றாடப்பிரார்த்திப்பதும் விக்கிரகாராதனை அல்லது தேவாராதனை என்றும் தேவதூஷணமென்றும் வேதப்புரட்டர் [illegible] சொல்லுகிறவர்கள் எவ்வளவோ மேலான ஞானமும் புத்திக்குறைவுடையவர்களென்பு தாங் கிந்திக்கவேண்டியதிருக்கிறது.

7-வது.—தேவமாதாவுக்குச் செலுத்தும் வணக்கம் Dulia விற்சேருமேயொழிய Latria விற்சேராது என்று சொற்றகா[illegible]கம் பின்வரும் வசனங்கள் சொல்லுகிறோம். ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "ஒருவனைத் [illegible] ஆராதனை Latria விற்சேருமேதவிர Dulia விற்சேராது என்று வாதிப்பவர்களுக்குத் தெரியாதா" என்று திருச்சபையின் மேல் [illegible] பொருளை கொள்ளுகிறார்கள். ஆனா[illegible] தேவமாதாவை வணங்கும் வணக்கமும் மன்றாட்டும் அதற்[illegible]த்த வார்த்தைகளும் Latria விற்சேராது என்று நம்ம[illegible]க்கப்பட்ட சம்பாஷணை விளக்கத்திலும் இப்புத்தகம் [illegible]லும் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறோம். இப்போதும் [illegible]க்களை அதற்கெடுத்துக்காட்டுவோம். ஆதலால் கடவுள் [illegible]த்தர் என்றும் ஆண்டவர் என்றும் சொல்லுகிறோம். [illegible]யும் கர்த்தர் என்றும் ஆண்டவர் என்றும் சொல்லுகிறோ[illegible] ஒரே பொருளை வார்த்தையாயிருக்கிறதால் [illegible] என்று சொல்லலாமா? பரிசுத்த[illegible] [illegible] எனினும் வார்த்தை[illegible]ன்றாக இருந்தாலும் கருத்தானது அதைக் இரண்டா[illegible]க்கிறது. அந்தப்படி கடவுளைநோக்கி ஆண்டவரே என்றும் [illegible] அது அவருக்குரிய தெய்வீக மகத்துவத்தின் மேலான [illegible]விற் சேருகின்றது. மனுஷனை நோக்கி அவ்வார்த்தையைச் [illegible]டே சொல்லும்போது மனுஷனுக்குரிய சந்நிதியிற் போகிறது. அப்படியே ஒரு மனுஷன் தன்னிரு கைகூப்பி [illegible] தேவனை நோக்கி நமஸ்காரஞ்செய்யும்போது அது தேவவணக்கமாகவும்

(a) லூத்தேர் முதலான புரோட்டெஸ்டாண்டுகளுடைய தேவதூஷணத்தைப்பற்றி வேதப்புரட்டுக்கும் [illegible] 152-155-ம். பக்கங்களில் காண்க.

அவ்வித்தியாசமே அவன் தன்னிருகாய்கூப்புதல் தேவமாதாவுக்கேயும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை நமஸ்காரஞ்செய்யும்போது அது அந்த மேலான பரிசுத்தவான்களுடைய வணக்கமாகவும் அந்தவகைக்குக்கொண்டதாமே அவ்விருகாய்கூப்புதல் இவ்வுலகில் ஒருமேலான மனுஷனைக் கும்பிடும்போதும் அல்லது நமஸ்காரஞ்செய்யும்போதும் இம்மனிதன் தனக்கும் அந்தஸ்துக்குமுரிய வணக்கமாகவும் சேருமேயல்லாது ஒன்றியிருந்து ஒன்றுக்குத்தான் [illegible]ட்டுப்போகுமென்றாவது அல்லது ஒருவருக்குச் செல்லுமானதை மற்றொருவருக்குச் செலுத்திற்றென்றாவது அல்லது மூன்றையும் ஒன்றுதான் என்றாவது சொல்லுவது முற்றிலும்பிசகு. கையும் வாயும் ஒன்றாக இருந்தாலும் கருத்தும் எண்ணமும் மூன்றாகப் பிரிந்துபோவதே அதற்குக் காரணம். இந்தப்படியே ஆகமங்களில் அநேகவிடத்திற் காணலாம். (1-இராஜா. 18-2, 19. யோசு. 5-14) ஆயினும் இப்படியிருக்க ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சில பரியாச வார்த்தைகளைக்கூறி "தம்மைத் தொழுத சாத்தானிடம் உன் பராபரனாகிய தேவனைத் தொழுது அவரையே ஆராதிக்கக்கடவாய் என்று யேசுநாதர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வசனத்தில் Dulia Latria என்னும் இருபதங்களும் சேர்ந்திருப்பதை அறியாமற்போயிற்றே யாவருக்கும் ஞான அறிவைக்கொடுக்கிறதாக சொல்லப்படுகிற ரோமைச்சபை" என்று இன்னும் பரியாசத்தோடு [illegible]திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் வாய்கொண்டமட்டும் எவ்வளவுதூஷித்தாலும் நமது தாயாகிய திருச்சபைக்குக் குறைவொன்றுமில்லை. மேலும் ஞான அறிவுகொடுப்பதும் ஆராதனை வகைபிரிப்பதும் வேதாகமத்துக்கு அர்த்தஞ் சொல்லுவதும் இச்சாதாரண திருச்சபைக்குரிய அதிகாரம். அது [illegible] அதைக்கொண்டேதான் [illegible] கொண்ட பல [illegible] இப்புரொட்டெஸ்டாண்டார் பரியாசித்துப் புறங்கூறி [illegible] பேசியும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபை தன்மெய் விசுவாசத்[illegible] தேவாராதனை பலிபூசை சாங்கியத்திலும் வேத[illegible] ஞானபோதனை உபகாரத்திலும் இவ்வுலகத்தில் [illegible]கத்திலும் எவ்வளவோ மேன்மைபெற்றிருக்கிறதை [illegible] இவர்களுடைய பலபட்டரை கண்டிருக்கலாகுமோ. இது [illegible] மேற்காட்டிய சாத்தானைப்பற்றிய வேதவசனத்தைப் [illegible]போம். நமது இரட்சகர் சாத்தானை நோக்கிச்சொன்ன அந்[illegible] தேவவணக்கமே ஆனதினால் Latria விற்சேருமேயல்[illegible] Dulia விற்சேராது. எப்படியெனில் அந்தப் பசாசு [illegible] மேலான ஒரு தெய்வம்போலத் தன்னை உயர்த்தித் [illegible] முழுதும் சொந்தமாகப்பாராட்டித் தன்னைச் சிரம் [illegible] தன் பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்ய

சொன்னதினுல் அந்தச் சாத்தான் அதினில் சர்வேசுரனுக்குச் சமனுயிருக்க எண்ணின அந்த அங்காரத்தைப் பார்க்கிலு இது பெரிய அங்காரமெனக்கண்ட ஆண்டவர் (சகலத்தையும் திருஷ்டித்த மேலான சர்வேசுரன் ஒருவரே) "அவர் ஒருவரை ஆராதித்துச் சேவிப்பாயாக" என்முர். இது எப்படி. Dulia, Latria இவ்விரு பதங்களுக்குஞ்சேர்ந்ததாகும் பரிச்சேதம் சேர்ந்ததாகாது. அது தேவனை நோக்கிய ஏக வணக்கமாகவே சொல்லும். அது தன்னைத் தேவனுக்கப்பாலிருந்து பரோட்டினது அவர் மெய்யான தேவன் என்று வெருட்டித் தேவன் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்யும்படி அதைக் கண்டித்தார். ஆகவே இது Latria விற்கு ருமே யல்லாது Dulia விற்சேராது. மெத்தப்படித்த ஞானிகள் இதை யறியாமற்போனதும் அதினுல் பெரியோர்களை வணங்கடாதென்பதும் இதற்காகச் சவிசேஷ சங்கத்தாருடைய உதவிபெற்றுக்கொண்டதும் பெரிய ஆச்சரியந்தான்.

3 வது.—"புரோட்டெஸ்டாண்டு இதின்மூலவர்களை நியாயத்தின்பேரில் அல்லாமல் திட்டவேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடு வீரமாமுனிவர் முதலியவர்கள் (பதிதர் என்கிற) இப்பெயர்களை உபயோகித்திருக்கிறுர்கள்" என்பதாய் ராமசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றுர்கள். இவர்கள் சொல்வது பிசகு. எப்படியென்றுல் பதிதர் என்கிற அந்தப் பெயர் புரோட்டெஸ்டாண்டாரைத் திட்டவேண்டுமென்கிற நோக்கமாக அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதல்லவே. அப்படியாகுல் இவர்கள் சொல்லுவது மெய். அப்படியல்ல திருச்சபையின் ஆரம்பகாலமுதல் அதின் ஐக்கியமுள்ள ... விசுவாச போதகங்களுக்கு எதிரிடையாயும் விரோதமாயும் போதிக்கிற கள்ளப்போதகர்களைத் திருச்சபை தன்னிடத்தை விட்டுப் புறம்பாக்கிப் பதிதராகச்சபித்து வருகிறது. அப்போஸ்தலர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டு எக்காலங்களிலும் திருச்சபையில் நடந்தேறிவருகிற முறையே. அதுபோலவே புரோட்டெஸ்டாண்டாரும் திருச்சபைக்குப் புறம்பாகத்தள்ளப்பட்டுப் பதிதக் கூட்டங்களாய்ப் பிரிந்து சாபனையடைந்தார்கள் ... ரித்திர ஆகமங்கள் பிரஸ்தாபிக்கின்றன. இதைப்பற்றி ... முதப்பட்ட சம்பாஷணை விளக்கம் 1 - அதிகாரத்தில் ... கிறதைக் காண்க. இப்படியிருக்க "வீரமாமுனிவர் முதலியவர் திட்டவேண்டுமென்கிற நோக்கத்தோடு இப்பெயர்களை உபயோகித்திருக்கிறுர்கள்" என்பது கந்தஞான குரிவளின் 45-ம் ... ய் யென்றறியவும். மேலும் "வேதாகமத்தினின்று ... அதற்கு விரோதமான கொள்கைகளைக் கைக்கொள் ... ய பதிதர் என்னும் பெயர்குறிக்குமென்று" ...

பிள்ளையவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதால் வேதாகமங்களுக்கு விரோதமான இவர்களுடைய தப்புக்கொள்கைகளைப்பற்றி வேதவிளக்கம் வேதப் புரட்டலை நீக்குஞ் சஞ்சீவி, ஞானவுரைகல், முதலான தமிழ்ப் புத்தகங்களிலும் இங்கிலீஸ்பாஷையிலுள்ள அநேகம் புத்தகங்களிலும் ஒப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதுமன்றி இப்புத்தகத்தின் முந்தின பாகத்திலும் ரூபித்திருக்கிறேம். ஆகையால் "பதிதர்" என்னும் பெயர் புரோட்டெஸ்டாண்டாருக்குத் தகுதியான பெயர் என்பதற்கு அவர்களே சாட்சியம். அல்லாமலும் புரோட்டெஸ்டாண்டு என்பதும் பதிதர் என்பதும் ஒன்றுக்கொன்று அரமானதல்ல. இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்ட சகோதரபட்சமுடையதாமே. இதற்கு அநேக முன்னேத்திருக்கிற பல கொள்கைகளே சாட்சியமாகின்றன. அப்படிக்கில்லையென்றுல் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் பிரிதமுள்ள இருநூற்றுஅறுபதுக்கு மேலான பல கொள்கைகளில் எது வேதாகமத்திலுள்ள அல்லது அதற்குவிரோதமல்லாத கொள்கை என்று ஒப்பித்த பின்னிட்டல்லவோ அதுவாமெனவாச்சரியப்படலாம். இல்லாதபட்சத்தில் அத்தனை விபரீதகொள்கைகளடங்கிய புரோட்டெஸ்டாண்டாரை என்ன சொல்லலாம். நீங்களே நியாயஞ்செய்துகொள்ளுங்கள். அவ்விபரீத எல்லாக் கொள்கையுடையோரும் வேதாகமத்தைத் கையில் வைத்திருக்கிறுரென்று சொன்னால் போதுமா "கட்டிச்சருட்டையர் கக்கத்தில் வைப்பர் கருத்தில் வையார், பட்டப்பகலை இரவென்று கூறுகிற" பாதகனைப்போலிருந்தால் என்ன செய்யலாம். வேதாகமங்கள் பட்டப்பகலைப்போல வெளிச்சமாயிருக்க அது இருட்டென்றுர்போல அதிலுள்ள தேவவாக்கியங்களைப் புரட்டிப் புரட்டி என்னவிருந்த கொள்கையாய்ப் பிரிந்து கிடப்பதாரே வேதாகமக் கொள்கையாகும். இதுவே பதிதக் கொள்கைகளென்று வேதாகமங்களும் திருச்சபையின் பாரம்பரை நியாயங்களும் வெளிப்படுத்துகின்றனவென்றறியக்கடவர்கள்.

V.—சவ்லாபம்

1-வது.—"மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய தாயார், யேசுநாதர் தேவன், ஆகையால் மரியம்மாள் தேவனுடைய தாயார், அல்லது தேவமாதா, என்று சொல்கிறதாயகம் பிள்ளையவர்கள் காட்டிய நியாயம் பேரலி நியாயம் என்று முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொல்லி அதை ரூபிக்க யேசுநாதர் மரியம்மாளுடைய மகன் என்றுலது, யோசேப்பின் புத்திரன் என்றுலது, யாக்கோபு போசே முதலானவர்க

ளுடைய சகோதரன் என்றுவது சொல்லும்போது கருத்து வேறு, அவரை தேவகுமாரன் என்றும், ஆபிரகாமுக்கு முன்னிருந்த அநாதி என்றுவது சொல்லும்போது கருத்துவேறு, அல்லாமல் ன்றால் யேசுநாதரைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிற சகலமும் வித்தியாசமின்றித் தேவனைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதாகப் பொருள்கொண்டு தேவன் யோசேப்பின் புத்திரன் என்றும், யோசேப்பு ஆபிரகாமுக்கு முன்னும் அநாதிக்கு முந்தியும் இருந்தவன் என்றும், வரப்படுகிற நியாயபாசம் உண்டாகும் என்று சொன்னதற்குச் சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் பதில் நியாயஞ் சொல்லி மறுக்காமல் வேதசாஸ்திரம் படியாதவர்களுக்கு இப்படிப்பட்டது நியாயமாகத் தோன்றுமேயல்லாது அதைப் படித்தறிந்தவர்களுக்கு இது போலிநியாயமாகவுந் தோற்றும், போலிப்போலி நியாயமாகவுந் தோற்றும், புத்திக்குக்கொஞ்சமாவ திசையாத நியாயமாகத் தோன்றும் என்று மாத்திரஞ்சொல்லிவிட்டுவிடுகிறார்கள். இதுவோ முத்தையபிள்ளை யவர்கள் சொல்லிய வேதநியாயத்தை மறுக்கிறதற்கு அவர்களுக்கு நியாயபலமில்லை யென்பதைக் காட்டுகிறது" என்று ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் நிரூபிக்கிறதுந் தவிர "சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் தாமே குசையப்பரின் புத்திரன் என்று சொல்வதும் கன்னிமரியாயின் புத்திரன் என்று சொல்வதும் ஒரே விதமான பேச்சல்ல என்று ஆடியிற் [illegible] ப்பிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் யேசுநாதரைத் தேவகுமாரன் என்பதும், மரியம்மாள் மகன் என்பதும், ஒரேவிதமான பேச்சல்ல வென்பது அவர்கள் வாக்கியமே வெளிப்படுத்துகிறது" என்றும் இன்னுமதற்கோர் மேற்கோளாகவும் எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டார்கள். முதலாவது "சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் பதில் நியாயஞ் சொல்லி மறுக்காமல் விட்டுவிடுகிறார்கள்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது பொய், அல்லாமல் பெரியபொய். எவ்வெனில் சௌந்தரநாயகம்பிள்ளையவர்கள் முத்தையபிள்ளையவர்கள் எடுத்துரைப்பதின்படி பிரசங்க 1-ம். பக்கம் முதல் 7, வது பக்கம் வரை எடுத்துக்காட்டியுள்ள வேதநியாயத்தோடிருந்திருக்க அவைகளை உள்ளபடி எடுத்துக்காட்டி மறுமொழி கொடுக்க ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் திராணியற்று "விட்டுவிட்டாற்போலவும் நியாய "பலமில்லை என்றாற்போலவும்" இப்படிப்பட்டபொய்களைப் பிரயோகிப்பது சரியா? ஆகையால் இது சஞ்ஞான சூரியனின் 46-ம். பொய்யென்றறியவும். இரண்டாவது யேசு என்ற பெயர் ஒருதன்மைக்கு மட்டுமோ அல்லது இரண்டு தன்மையும் இல்லாததோவென்ற வேதநியாயமறியாமற் யேசுவையும் யேசுவைப் பெற்றவள் கன்னிகைத்தன்மை கெட்டு மரியம்மாளாயிருக்க அதற்கட்டாதிராமல் ஆர்ச். குசையப்பரை யோசேப்

ளைப்பெற்ற பிறகுங்கூடப் பிறக்காத மற்றவர்களை அவர் கூடப் பிறந்தோராகவும் பாவித்து வேதத்தில் ஒருவரும் நினையாத சொல்லாத இரண்டுதன்மையாகப் பிரித்து மரியம்மாள் ஒரு தன்மைக்குமட்டு மாதா ஒருதன்மைக்கு மாதாவல்ல வென்றிருப்பதும் வேதசாஸ்திரமல்ல, இவ்வுலகத்தின் ஆசாபாசத்திற்கிணைய உத்திக்கும் பேச்சானதால் "இப்படிப்பட்டது வேதசாஸ்திரத்தைப் படியாதவர்களுக்கு நியாயமாகத் தோன்றுமேயல்லாது அதைப்படித்தறிந்த புத்திமான்களுக்குக் கொஞ்சமாவதிசையாத நியாயமாகத் தோற்றும்" என்ற கருத்தாக சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்வது சரியே. ஒரேன்றால் தேவன் பிதாவென்று வேதவசனம் அறிவிக்கையில் அவர் பிறக்கவில்லை என்றதுபோல் பேசுவது வேதத்துக்கு முற்றிலும் விரோதம். "என் மாம்சம் மெய்யான போசனம்" என்ற யேசுநாதர் திருவுளம் பற்றிய அது தமது பிரசைகளுக்குத் தேவநற்கருணையில் அற்புதமாய்த் தாம் ஜீவபோசனமாவதைக் குறித்தானாமல் "இவன் தன் மாமிசத்தைப் புசிக்க எப்படிக்கொடுப்பான்" என்ற சரீரத்துக்குரிய நியாயபாசத்தை உண்டுபண்ணிய யூதர்களும் மற்ற அவிசுவாசிகளும் அவர் பேரில் முறுமுறுத்ததைப்போல இவர்களும் அவருடைய பிறப்பின் அற்புத விசேஷத்தையும் பரம ரகசியத்தையும் உணர்ந்துகொள்ளாமல் தேவகுமாரன் எப்படி மரியம்மாளிடத்தில் உற்பவித்துப் பிறக்கக்கூடும் என்றதுபோல அவருடைய தேவதன்மைக்கும் சேர்ந்து மரியம்மாள் எப்படி மாதாவா யிருக்கக்கூடும் அப்படியானால் அவருடைய தகப்பனாகிய "யோசேப்பு ஆபிரகாமுக்கு முன்னும் அநாதிக்கு முந்தியிருக்கவேண்டுமே என்கிற சரீரத்துக்குரிய நியாய பாசத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு முறுமுறுக்கிறார்கள்" இப்படி இவர்கள் அவர் அற்புதமாய்ப் பிறந்த பரம ரகசியத்தை மறந்து அவர் ஆர்ச். குசையப்பருக்குப் பிறந்ததாக யாவரும் எண்ணிக்கொள்ளும்படி பிணைத்துச் சொல்லப்பாவித்ததையே யவர்பெரிய சாட்டு அக்கிரமமாய் அவ்விதமான நியாய பாசத்தை உண்டுபண்ணி மற்றோர்களைக் கலக்கச்செய்வது வேதசாஸ்திரமாகுமா? இதெல்லாம் படியறிந்தவர்களை மயக்கச்செய்யும் குதர்க்கமென்றறியவும். மூன்றாவது முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொல்லிய வேதநியாயத்தை மறுப்பதற்குச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை யவர்களுக்கு "நியாயபலமில்லை என்றதுபோல ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் தங்களைத் தெட்டுகிட்டு என பேசுகிறார்கள். ஆ! இதென்ன! சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் அதற்கு வேதசாஸ்திரத்தோடு மறுத்துக்காட்டிய நியாயங்களை எல்லாமொளித்து அவர்கள் [illegible] இருளிலே வைத்து [illegible] எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டு [illegible] பேச்சாகு

கெட்டித்தனமே! நாங்களோ மாறு பொருந்தக்கூடுமென்றாற்போல மரியம்மாள் மகனாகிய தேவகுமாரனை அர்ச். சூசையப்பருக்குப் பிறந்த புத்திரனாகவும் யாக்கோபு யோசே முதலானவர்களோடு பிறந்த சகோதரனாகவும் கற்பித்து வேதநியாயத்துக்கு விரோதமாய்ப் பேசுவது கட்டித்தனமேயல்லாமல் கெட்டித்தனமல்ல. கால்காலும் "சூசையப்பரின் புத்திரன் என்று சொல்லுவதும் கன்னிமரியாயின் புத்திரன் என்று சொல்லுவதும் ஒரேவிதமான பேச்சல்ல" என்ற நியாயத்திற்கு "அப்படியானால் யேசுநாதரைத் தேவகுமாரன் என்பதும் மரியம்மாள் மகன் என்பதும் ஒரேவிதமான பேச்சல்லவென்று அவர் வாக்கியமே வெளிப்படுத்துகிறது" என்று வாக்கால் வந்ததைப் போக்கடிக்கப் பார்ப்பது ஒரு கெட்டித்தனமாகுமா? "குமாரன்" என்றும் "மகன்" என்றும் பிரித்துக்காட்டினாலும் இரண்டும் ஒன்றுதானே. அப்படியே "உம்மிடத்தில் பிறக்கிறது தேவகுமாரன்" என்கிற வாக்கியம் ஆகையால் மரியம்மாளிடத்தில் பிறந்தவர் தேவகுமாரன் மரியம்மாள் மகன் அவரே இவ்விரண்டும் ஒரேவிதமான பேச்சல்லவென்று யார் சொல்லக்கூடும்? வேதம் ஆசீர்வதித்த புத்தியுள்ளோர் எவரும் சொல்லக்கூடியதல்ல. அப்பால் "சூசையப்பருடைய குமாரனென்று எண்ணப்பட்டார்" (லூக். 3-23.) என்ற ஒருவிதப் புறம்பான பேச்சை ஆதாரமாக வைத்து இதுவும் அதுவும் சரிநிகரென்று ஒருதரத்தைப்போல பலதரமும் வேதம் வாசித்தோர் சொல்லக்கூடுமோ? ஆகையால் யேசுநாதர் சூசையப்பரின் புத்திரன் என்பது புறம்பான பேச்சும் மரியாயின் புத்திரன் என்பது தேவகுமாரனே என்ற மெய்ப்பொருளான பேச்சுமாயிருப்பதால் அவ்விரண்டும் ஒருவிதமான பேச்சல்ல என்பது உண்மையே. இப்படியிருக்க அதுவும் இதுவும் எல்லாமும் சரிதான் என்றாற்போல் "அது ஒரேவிதமான பேச்சல்ல" வென்றால் இதுவும் "ஒரேவிதமான பேச்சல்ல" வென்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எடுத்துப் போட்டியாய்ச் சொல்வது பிசகுமாத்திரமல்ல, வேதத்துக்கும் புத்திக்கும் தள்ளி விரோதமாயிருக்கின்றது.

2-வது.—"சூசையப்பர் யேசுநாதரை வளர்த்த பிதா, கன்னிமரியாயி அவரைப்பெற்ற தாய், சூசையப்பரைக் காக்கன் தேவ பிதா என்று சொல்லவில்லை என்பதோடு வளர்த்த, பெற்ற என்னும் இருபதங்களையும் பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள்" என்றும் "வேதத்தைக் காலமேதோறும் வாசித்துத் தங்கள் இருதயங்களில் பதித்துவைத்திருக்கிறவர்களுக்குப் பெற்ற மாதா வளர்த்த பிதா என்று எழுதிக் காட்டின அருமையும்" என்றும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். யோசேப்பு ஜெருசலேம் முத்

[illegible] யவர்கள் தெரியாததனையாய் அப்படிச் சொல்ல ஏற்பட்டார்களென்றெண்ணி இப்போதுவில் அவ்விதம் எழுதப்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது. இதற்காக விசனப்பட்டுக்கொள்வானேன்? ஆ! இவர்கள் "வேதத்தைக் காலமேதோறும் வாசித்துத் தங்களிருதயங்களில் பதித்துவைத்திருக்கிறது" சமயத்தில் தேவ தாயாருடைய கன்னிமைக்கும் இரட்சகருடைய மாசில்லாத உற்பவத்துக்கும் பழுதாக ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "யேசுநாதர் யோசேப்பின் புத்திரன் என்று சொல்லும்போது கருத்து வேறு" என்பதாய் யேசுநாதரை அர்ச். சூசையப்பருக்கு சேர்த்துப்பெற்றாற்போல அவருடைய பிறப்புக்கு இவர் காரணமுடையவராக எண்ணும்படி ஒருதரம்போல் பலதரமும் சொல்வார்களோ "வேதத்தைக்காலமேதோறும் வாசித்தோம் மனதில் பதித்தோம்" என்றும் வேத இரகசியத்தைக் [illegible] போன்ற [illegible] சரியா எழுத்தாகுமா? அல்ல, நியாயமுள்ளதாகவே எழுதினது சரி.

மேலும் இதில் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுமிடத்தில் "யேசுநாதரைப்பெற்ற மாதா என்னும்போது அதற்குச் சாதாரண அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடாதென்றும், கொற்றனைப்பெற்ற மாதாவென்னும்பொழுது மாதாவாகிய ஸ்திரீ பெறாவிட்டால் கொற்றன் இருக்கமாட்டான் என்றும், ஸ்திரீயின் [illegible] பேரில் கொற்றன் பிறந்தான் என்றும், ஸ்திரீக்குமுன் மேற்படி கொற்றன் இருந்திருப்பதில்லை என்றும், ஸ்திரீ பிரசவகாலத்தில் இறந்துவிட்டால் கொற்றனும் இறந்துவிடுவானென்றும், பொருள்படும்" என்பதாயும் "யேசுநாதரைப்பெற்ற மாதாவென்னும்பொழுது அவ்வித கருத்துக்கொள்ளக்கூடாதென்றும், அவர் அற்புதமாய் மரியம்மாள் வயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்தாரென்றும், யாவரும் ஒப்புவார்கள்" என்பதாயும் சொல்லுகிறார்கள். போதாமல் "யாவரும் ஒப்புக்" கொள்ளுகிறபடி அற்புதமாய் மரியம்மாள் வயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்த அந்த தேவகுமாரனுக்கு அம்மரியம்மாள் அற்புத [illegible] இல்லையோ ஆனதால் மேலே ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் உரைப்பதெல்லாம் இரட்சகருக்கு [illegible] அப்பா அப்பா [illegible] அவர் அற்புதமாய் [illegible] தேவனும் [illegible] அவரை உற்பவித்துப் பெற்றவள் அவருடைய மெய்யான மாதா என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை.

அவர் [illegible] ஆசீர்வதித்த [illegible] அவதாரத்தையும் [illegible] நடத்தையும் புதுநாவின் [illegible]

தெரிந்துகொண்டாலும் யூதாவின் சிங்கம் தாவீதின் புத்திரன் என்னும் நாமங்கள் சூட்டப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களால் அவர்களிடமாய் அவர் உற்பவித்துப் பிறக்கவில்லை. தேவனுடைய மரியம்மாளிடம் (ஸ்திரியின்வித்தாக) அற்புதமாய் உற்பவித்துப் பிறந்தார். ஆகையாலவர் தேவகுமாரன் மரியம்மாள் மகனென்று சொல்லப்படுகிறார். மேலும் அவருக்கு "ஆபிரகாமின் வித்து யூதாவின் சிங்கம், தாவீதின் புத்திரன்" என்று சொல்லப்பட்ட நாமங்களெல்லாம் "மரியம்மாள் மகன் யேசு" என்ற திருநாமத்துக்கு ஈடாகுமா? எக்காலமும் [illegible] இதில் அவர்கள் யாவரும் பொதுவாய்த் தேவசுதனே! எங்களுக்கிரங்கும். யேசுவே! எங்களை இரட்சியும். தேவதாயாரே! எங்களுக்காக உம்முடைய திருக்குமாரனைமன்றாடும். என்று சொல்லிச் செபிக்கிறதேயல்லாது ஆபிரகாமின் வித்தே! எங்களுக்கிரங்கும். யூதாவின்சிங்கமே! எங்களை இரட்சியும். தாவீது அரசனே! உமது புத்திரன் யேசுநாதரிடத்தில் எங்களுக்காக மன்றாடுமென்று அந்நாமங்களைச் சொல்லி அவரைக் கூப்பிடுவாருமில்லை. நினைத்து மன்றாடுவாருமில்லை. ஆனால் புரோட்டெஸ்டாண்டார் அந்நாமங்களால் அவரைக் கூப்பிட்டழைத்து மன்றாடுகிறார்களோ? என்னவோ தெரியாது. ஆகிலும் அவர் ஆபிரகாமின் வித்து, யூதாவின் சிங்கம், தாவீதின் புத்திரன், என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் பெற்றவளுக்கே பிள்ளையல்லாது மற்றவர்களுக்கல்ல. [illegible] ஆதாமின் வித்தில் [illegible] பாரம்பரையாகப்பிறந்திருந்தாலும் நம்மை ஆதாமின் பிள்ளையென்று அழைப்பார் ஒருவருமில்லை. (தேவகுமாரன் அப்படியல்ல. ஸ்திரியின்வித்தாக அற்புதமாய்ப்பிறந்தார்) கடைசியாய்ப் பெற்றவர்கள் நாமத்தால் நம்மை அழைப்பார்களல்லாது மற்றவர்கள் நாமத்தாலல்ல. இன்னம் ஒரு உதாரணம் ராமசாமி பிள்ளையவர்களை யார் பெற்றார்களோ அவர்களைத் தான் இவருக்குத் [illegible] தகப்பன் என்று சொல்லக்கூடுமே யல்லாமல் இவ்விந்தியா தேசத்தாக்குழுக்களுக்கு மூலபுருஷனாகிய யாப்பேத்தையாவது அல்லது எல்லாதேசத்தாருக்கும் பிதாவாகிய நோவாவையாவது அல்லது எல்லாருக்கும் ஆதிமூடாகிய ஆதாமையாவது இவருக்குத் தகப்பனாகவும் அவர்கள் பெண்சாதிமாரை இவருக்குத் தாயாராகவுஞ் சொல்லலாமோ? ஆனாலும் கிறீஸ்துநாதரை ஆபிரகாமின் வித்தென்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் ஆபிரகாமினால் சாராள் அவரைப் பெறவில்லை. அவர் யூதாவின்சிங்கமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அது திருச்சபையை அரசாளும் அவருடைய தெய்வீக இராசரீகத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்ட உவமைச்சொல்லேயல்லாது வேறல்ல. அவர் தாவீதின் புத்திரனென்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அவர் தாவீது இராசனுக்கு

மகனாயிருந்ததில்லை. அவரைத் தாவீது இராசாவின் புத்திரனென்றுசொன்னவர்களைக் கண்டித்திருக்கிறார். (அர்ச். மத். 22-41, 43.) மேலுமது புதிய எருசலேமாகிய திருச்சபையின் அரசாளுகைக்கு முன்னடையாளமான எருசலேமின் தாவீது இராச அரசாளுகையையும் மரியம்மாளின் கோத்திர வம்மிசத்தையும் குறிப்பிடுகிறதாக விளங்குகின்றதேயல்லாது வேறல்ல. மீளவும் அவர் மற்ற மனிதர்களைப்போல் பிறவாமல் "அற்புதமாய் மரியம்மாள்வயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்தார்" என்பதை "யாவரும் ஒப்புவார்கள்" என்றால் அத் தேவகுமாரனுக்கு மரியம்மாள் "மாதா" என்பதைச் சந்தேகமின்றி ஒப்பவேண்டுமென்று [illegible]. அந்தப்படியேசுநாதரை ஒரு ஸ்திரீயானவள் தேவனென்று விசுவசித்து அவருடைய மாதாவைக் குறிப்பிட்டு அவரை நோக்கி "உம்மைச் சுமந்த உதரமும் நீர் அமுதுண்ட கொங்கைகளும் பாக்கியம்பெற்றதுகளாமே" (அர்ச். லூக். 11-27.) என்றாள் ஆனதால் ஆபிரகாம், யூதா, தாவீது என்பவர்களைப்போலல்ல. தேவகுமாரனைத் தமது உதரத்தில் சுமந்து பெற்றதினால் பாக்கியத்தின்மேற் பாக்கியம் மேலான பாக்கியம் பெற்றாள் என்பது வேதவாக்கியமாமே. (அர்ச். லூக். 1-45, 48; 11-27.) இப்படி இருந்தபோதிலும் அத்தேவனுடைய தாயாரைத் தெய்வமாகப் பாவிப்பார் ஒருவருமில்லை. அவள் செனனப்பாவக்கறை இல்லாமற் பிறந்தவள் என்பது மெய். இதற்கு உதாரணம் சம்பாஷணை விளக்கம் VI-ம். அதிகாரத்தைக்காண்க. கடைசியாயிதில் ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யாதெனில் "மரியம்மாளைத் தெய்வத்தன்மையுடையவளாக மகிமைப்பிரார்த்தியம் பண்ணிக்கொள்வதும் அதின்பேரில் அவளுக்குத் தேவாராதனை நடத்துவதுந்தான் வேதவசனத்திற் கொவ்வாத பாவச்செய்கை" என்று முடித்தார்கள். அப்படிக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் மகிமைப்பிரார்த்தியம் பண்ணினதார்? அதின்பேரில் அவளுக்குத் தேவாராதனை செலுத்தினதார்? இது திருச்சபைக்கு நிந்தையாகவும் தூஷணமாகவும் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தப்பில் மகிமைப்பிரார்த்தியம் பண்ணிக்கொண்டதேயல்லாது மற்றப்படியல்ல. இவை திருச்சபையில் ஒருகாலும் நடவாத காரியம். ஆகையால் இது சம்பாஷணையின் 47-48-ம். பொய்யென்றறியவும்.

[illegible]

றன் அர்ச். கன்னிமரியாயி வேறேபிள்ளைகளையும் பெற்றவ ளென்று அர்த்தமல்ல. என்று சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் சொல்வது சரியான உத்தரமாகுமா" என்று ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். நல்லது. யேசுநாதருடைய தெய்வீகத்தையும் மனுஷீகத்தையும் அவ்விதமான இருகருத்தாகப் பிரிக்கும்படி வேதத்தில் எங்கேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது? வேதத்தில் சொல்லப்படாத தேவனுக்குமேலான ஞானம் இவர்க்குண்டாயினும் சாதாரணஜனங்களுக்கு "யேசுநாதர் யாக்கோபு முதலானவர்களுடைய சகோதரன்" என்று சொல்லும் அக்கருத்தானது அவர்கள் அவரோடுகூடப்பிறந்தோரெனக்கருத்தாகி மரியம்மாள் வேறேபிள்ளைகளையும் பெற்றாளென அர்த்தமாகுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனதினால் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் "அப்படியல்ல" அந்த யாக்கோபு முதலானவர்கள் இன்னின்னார்களுடைய பிள்ளைகளென்று விபரித்துக்காட்டியது சரியான உத்தரமாயிருக்க "இல்லைக்குவழியாதெனில் இவப்புக்காளை யீப்றுபோன் என்னலாமா?" என்றவிகடப்பேச்சு அதற்கோர் விடையாகுமா? பின்னும் "மரியம்மாள் வேறேபிள்ளைகளைப் பெற்றாலென்ன அல்லது பெறுமல் போனாலென்ன பெற்றதனால் தோஷமுமில்லை பெறாதிருந்தால் இலாக்கியமுமில்லை" என்று வாய் கொண்டமட்டும் நாவலர் இவர்களுக்கு யோக்கியதையாகுமா? அந்தப்படி "தோஷமுமில்லை இலாக்கியமுமில்லை" என்று வேதாகமத்தில் எங்கேயாவது வசனிக்கப்பட்டதுண்டா? இதோ "கர்த்தர் என்னோடே சொன்னதாவது இந்தவாசல் திறக்கப்படாமற் பூட்டப்பட்டிருக்கும்; ஒருத்தரும் அதற்குள் பிரவேசிப்பதில்லை, வெளியில் இஸ்ராயேலின் தேவனுகிய கர்த்தர் அதற்குள் பிரவேசித்தார்" (எசே. 44-2.) இப்படித்தேவன் உற்பவித்துப் பிறக்கச் சித்தமான அக்கன்னியாஸ்திரியின் கெற்பத்தில் பின்னும் பிறவிகள் பிறக்கத் தேவசித்தமில்லை. இருக்கையில் "பெற்றால் என்ன? தோஷமுமில்லை, பெறுமல் போனால் என்ன? இலாக்கியமுமில்லை" என்று தேவனுக்கு எதிராய்ச் சொல்லும் இவர்களுடைய அகங்காரத்திற்கு என்ன சொல்லலாம். முத்தையபிள்ளை யவர்கள் 420-ம் வரியில் [illegible] தேவமாதாவென்று பதிகருக்கிட்டன [illegible] மரியம்மாளை "தேவமாதா" என்று சொல்லக்கூடாதெனச் சொல்லத்துணிந்தார்கள். இப்போது ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்களோ அதற்கும் உடன்பட்டவராகி இவர் [illegible] வரிக்குத்தரம் 380-ம் வரியிலும் [illegible] [illegible] என் [illegible] தேவதா! [illegible]

தெழிப்பாள் அந்தப்பிள்ளைக்கு எம்மானுவேல் அதாவது நம்மோடிருக்கிற கடவுளென்னும் பேரிடுவார்களென்று தீர்க்கதரிசியைக் கொண்டு ஆண்டவர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார்" (இசையாஸ் 7-14. அர்ச். மத். 1-23.) ஆனதால் நம்மோடிருக்கும் அத்தேவனுகிய கடவுளை மரியம்மாள் தமது கன்னிகைத்தன்மையோடு உற்பவித்துப் பெற்றெடுத்தபின் அத்தேவதாயாருடைய கன்னிமைக்குப் பழுது பேசுவது யோக்கியமா? ஆகையால் தேவசுதன்பாவிகளை இரட்சிக்க வந்த பரமநாயகர் என்று விசுவசிக்கும் உத்தம பக்தர்கள் யாவரும் அம்மரியம்மாளைக் கன்னிகைத்தன்கெடாத முப்போதும் கன்னிகை என்றும், தேவதிருத்தாயார் என்றும் வந்திப் போற்றி மன்றாடிவருவார்கள்.

VI.—சல்லாபம்.

1-வது:—"யேசுநாதர் என்றபதம் இலேசை யற்றியபதம். எனெனில் அது முன்னொரு கருத்திலும் பின்னொரு கருத்திலும் வருகின்றதென்கிறார்கள்" என்று சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு, அதற்கு முத்தையபிள்ளை யவர்கள் காட்டும் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லாமல் "இதின்னமுதந்திற்கு விரோதமான தேவ்பேரிருத் கொள்கையில் இறங்கினார்கள். இதாரசர் தும் இவ்விரண்டருளுடைய கோட்பாடல்ல வென்பதை அவர்களுற் அனைந்து பார்க்கவில்லை போலும்" என்று "வேதந்தெரியாத ஏழை ஜனங்களை மருட்டவும் அதன்வழியாய் மரியம்மாள் வணக்கத்தை அழைக்கவும் கருதிக்கொண்டு இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். முத்தையபிள்ளை யவர்களுடைய வாக்கியத்தை எடுத்துக் கூறியிருப்பார்களாகில், வாசிப்போரே இதில் எவ்வளவுநாயம் மெய்யிருக்கிறதென்று அறிந்து கொள்வார்கள்" என்று ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். தேவமாதாவை மறுக்க முத்தையபிள்ளை யவர்கள் அந்நியாயமாகச் சொல்லும் அவ்விரண்டுவார்த்தைகளை சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் மறுமொழி சொல்வதற்குப் போதுமானதாயினும் முத்தையபிள்ளை யவர்கள் சொல்லும் மற்றவிஷயங்களையுமிம்மிசபாஷையின் அடியிற் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் எடுத்துக்காட்டி அதற்கு நியாயம் பகர்ந்திருக்க அவைகளை இவர்கள் கண்ணுற் கண்டும் மனதார வாசித்தும் [illegible] கண்ணைமூடிப்போல் "முத்தையபிள்ளை யவர்கள் காட்டும் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லவில்லை" என்பது நியாயமாகுமா? இது அஞ்ஞானகுரியனின் 49-ம் பொய்பொருத்தியமும். மேலும் முத்தையபிள்ளை யவர்கள் சொல்லும் மற்றய அவ்விஷயங்களை எடுத்துக்

காட்டல் அவசியமுமல்ல. ஏனென்றால் அவர்கள் சொல்லுகிற மனோராச்சியப்படி பேசுதலை இருதன்மையாகப் பிரிப்பக் கருத்தைக் கொள்ளல் வேதத்திற் சொல்லப்படவில்லை. இதைப் பற்றி முன்னமே பகிர்ந்திருக்கிறோம். இன்னமும் தெளிவாயறிய வேண்டுமானால் அப்போது செய்யப்பட்ட சம்புரதையினை விளக்கம் 2-ம் அதிகாரத்தைக் காண்க. ஆனையால் வேதத்தெரியாத ஜனங்களை "மருட்டல்" என்றது முத்தைய பிள்ளை யவர்கள் [illegible] சொல்லும் அப்பிரசங்கங்களே யல்லாது வேறல்ல வென்றறியவும். தவிர தேவமாதாவணக்கத்தைச் செளந்தராயகம் பிள்ளை யவர்கள் [illegible] இவர்கள் மருட்டலாகாது. வெளியில் அதிதேவத்தையாளை எல்லாரும் வணக்கம் வேதத்தில் [illegible] இருச்சபை ஆரம்பகால முதலாய் அனுசரிக்கப்பட்ட தென்றறியவும். ஆதலால் இவ்வணக்கத்தை மறுக்கத் தேடின நெஸ்தோரியன் கொள்கையை அக்காலத்துத் திருச்சபை பரிசோதித்து அதைவெருட்டி விட்டதாயிருக்க, இக்காலத்தில் இப்புரொடெஸ்டாண்டுக்கள் அம்மாதாவணக்கத்தை மறுக்கத்தேடுவதால் அந்த "நெஸ்தோரியன் கொள்கையில் இவர்களிறங்கி விட்டதாக" செளந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் சட்டுவது சரியே. இதற்கு உதாரணம் இதன்பின் 2-ம் தலத்திற் சொல்லும் பிரமாணங்களைக் காண்க. பின்னும் "முத்தைய பிள்ளை யவர்கள் எடுத்துக் கூறிய வாக்கியங்கள் எல்லாவற்றையும் மெய்யிருக்கிறதென்று" இவர்கள் தங்களை மெச்சிக்கொள்ளுவதில் காரியமில்லை. ஏனென்றால் முத்தைய பிள்ளை யவர்கள் சொல்லும் அர்ச்சியசிஷ்ட தேவகுமாரனைப் பெற்ற மரியம்மாள் "தேவமாதா அல்ல" வென்று சாதிக்கத்தக்கதாய் மனோராச்சியப்படி தேவஷ்டமானத்துக்கு விரோதமாய் எடுத்துக் கட்டின வாக்கியங்களானதால், தேவன் மனுஷனாக பரமாகமியார்களுக்கு எட்டாத் தெட்டாத யோசித்துப் [illegible] பார்த்தாலும் கூட கண்டுபிடியாத வெகுஆழமானது என்று தான் அதைநான் [illegible] அறிவர்களேயல்லாது மற்றொன்றையும் காணுகிறதில்லை.

2-வது.—இதில் ராமசுவாமிப்பிள்ளை யவர்கள் சொல்லிய கொள்கை யாதெனில் "கிறிஸ்துநாதருடைய தேவதன்மை மனுஷதன்மையாகிய இரண்டையும் பிரித்துப் பேசுகிறது நெஸ்தோரியு கொள்கையல்ல, கிறிஸ்துநாதர் ஒருவராயிராமல் இருவராயிருக்கிறார் என்பதே நெஸ்தோரியுவென்பவருடைய கொள்கை" என்று போக்குச் சொல்லிப்பயனற்ற வழிதேடுகிறார்கள். இது சரியா? இதோ புரொடெஸ்டாண்டார் தமிழில் எழுதிய வேதசாஸ்திரசாரம் 834-ம் பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாவது "மரியாளைத் தேவமாதா வென்று வழக்கமாய்ச் சொல்லி வந்ததை யாச் சொல்லத்தகாதென்று மறுப்பதற்காக பேசுகின்ற இரண்டு

தன்மையும் வெவ்வேறாய்ப் பிரித்திருக்கிறதாக நெஸ்தோரியன் சாதித்தான்" என்பதே. இப்படியிருக்க "தேவதன்மை மனுஷதன்மையாகிய இரண்டையும் பிரித்துப் பேசுகிறது நெஸ்தோரியு கொள்கையல்ல" என்று இவர்கள் எப்படிச் சொல்லலாம்? இது [illegible] 50-ம் பிரசங்கத்துக்கு சம்மதமில்லையே. ஆகிலும் ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் சொல்லுகிறபடியே பார்ப்போம், அதாவது அந்த நெஸ்தோரியு என்பவன் [illegible] காதில் இயேசுகிறிஸ்து இருசுவாபத்தையும் இரண்டுதன்மையாகப் பிரித்து அல்லது இரண்டாளாகப் பிரித்தது எதுக்கென்றால் அவரைப் பெற்றமாதாவை "தேவமாதா" என்று சொல்லக் கூடாது என்பதற்காகவே அவ்விதமாகப் பிரித்தான். இவ்விருவரும் சொல்லுவதில் வெகுதூரம் வித்தியாசமில்லை. எப்படி யெனில் முத்தையபிள்ளை யவர்கள் "மரியம்மாளைத் தேவமாதா என்று சொல்லக்கூடாது" என்றதற்குத் [illegible] பேசுதலில் இயேசுக்கிருக்கிற இருசுவாபத்தையும் இரண்டுதன்மையாகப் பிரித்துப் பேசி, மரியம்மாள் அவருடைய மனுஷதன்மைக்கு மாத்திரம் மாதாவேயல்லாது, அவருடைய தேவத்தன்மைக்கு அவள் மாதாவல்லவென்று சாதிக்கிறார்கள். நெஸ்தோரியு வென்பவனும் அந்தத் [illegible] கொண்டே பேசுதலை இரண்டாளாகப் பிரித்து "மரியமாள் பேசுதலுடைய மனுஷ ஆளுக்குமாத்திரம் மாதாவேயல்லாது, அவருடைய தேவஆளுக்கு அவள் மாதா வல்ல" என்று சாதிக்கிறான். இவ்விருவருடையவும் எண்ண வித்தியாசம் [illegible] இவர்கள் "தன்மை" என்பதை அவன் "ஆள்" என்றதாம் வித்தியாசம் என்பதாகும். எப்படியாகிலும் மரியம்மாள் "தேவமாதா அல்ல" என்கிற இவ்விருவருடைய எண்ணமும் ஒருத்தாம் ஒன்றாயிருப்பதால் இதில் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லையென்றதை யாவரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். மேலும் இவ்விருவருடைய கொள்கைப்படி "ஆள் ஆள்" என்றாலும் "தன்மை தன்மை" என்றாலும் பேசுதலுடைய ([illegible]) இரண்டாகப் பிரித்துப் பேசுகிறதே [illegible] பிரித்துப் பேசப்படவேயில்லை. ஆனதால் இவர்கள் சாதிக்கும் அவ்விருவகைப்பிரித்தல் வேதாகமத்திற்கு விரோதமான கொள்கையேயல்லாது வேறல்ல.

ஆதலால் பேசுதலுக்குத் தேவவணக்கம் முறைமையானவை என இரண்டு [illegible] அதில் மனுஷ [illegible] ட்டார் [illegible] தோம் இதின்விஷயமாய்ப் [illegible] [illegible]

தன்மையாகப் பிரிக்காமல் அவர் மெய்யான தேவனென்று என்றாகும் விசுவசிக்கும்போது மறுதலிக்கிறாய்? தேவ வசனத்தை ஆமோதித்துத் தேவன் மனுஷனாய்ப் பிறந்தார், தேவன் பாடுபட்டார், தேவன் [illegible] இரட்சித்தார், தேவன் [illegible] என்பது வேதவசனம். இவ்வேத அர்த்தத்தை [illegible] கொள்கையாயிருக்கின்றது. ஆகிலும் யேசுநாதர் பரலோகத்திலும் அவர் [illegible] தேவனென்று [illegible] அவருடைய [illegible] பற்றி [illegible] சொல்லப்பட்டது. [illegible] ஒரு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தேவ குமாரன் [illegible] [illegible] அவர் [illegible] [illegible] தேவ [illegible] மெய்யான [illegible] அவருடைய [illegible] இருசுபாவங்களைப் [illegible] மரியம்மாள் [illegible] கொள்கைப்படி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கிறது.

3-வது.—மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய தாயார் மோசா [illegible] அவருடைய தாயார் தேவமாதாவென்" [illegible] பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் வியாக்கியானமும் "இ[illegible] என்பவன் கொள்கைக்கு ஆதாரமானது" என்று [illegible] பிள்ளையவர்கள் சொல்வது மெத்தத் தப்பு. [illegible] [illegible] [illegible] சொந்தநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் [illegible] அது சரியான [illegible] [illegible] 8, 9-ம் புத்தகத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இத்திக்கஸ் என்பவனுடைய [illegible] "அவர் [illegible]" [illegible]

வணக்கத்தோடிருக்கிறோம்" என்பது யோக்கியமா? "தேவமாதா என்றும்" வணக்கம் எக்காலத்திலும் வழங்கிவந்ததாகப் புரோட்டெஸ்டாண்டுகள் எழுதிய புத்தகங்களாலேயே தெரியவருகிறது.(a) இப்படியிருக்க அது இத்திக்கஸ் என்பவனுடைய கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டதாக இவர்கள் சொல்வது சரியான குறியின் 51-ம், பொய்யெப்புக்குச் சரியோ? அல்லாமலும் நெஸ்டோரியஸ் யேசுநாதருடைய இருசுபாவத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்து மரியம்மாள் தேவமாதா அல்லவென்றான். இத்திக்கஸ் யேசுநாதருடைய இருசுபாவத்தையும் ஒன்றாக்கலந்து ஒரே சுபாவமுடையவர் என்றுமல்லாமல் மரியம்மாள் வயிற்றில் பிறந்தவர் கடவுளோடொத்த மனிதனல்லவென்றான். இவ்விருவருடைய கொள்கையும் திருச்சபையானது பிரசோதித்து வெகு கண்டிப்பாய் விலக்கிச் சபித்திருக்கின்றது. இப்படியிருக்க மரியம்மாளைத் தேவமாதா என்பது இத்திக்கஸ் என்பவனுடைய கொள்கையாகுமா? மேற்படி இத்திக்கஸ் என்பவனுடைய கொள்கைக்கும் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் நியாயத்திற்கும் எவ்வளவோ தூர வித்தியாசமுண்டு. அப்படி இது இத்திக்கஸ் என்பவனுடைய கொள்கையானால் தேவதூதன் பரிசுத்த மரியம்மாளை நோக்கி "உம்மிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தர் தேவ குமாரன்" என்றவசனமும், இத்திக்கஸ் என்பவனுடைய கொள்கையாகவேண்டுமே. ஆகையால் பிள்ளையவர்கள் ஒரு நாத்திகனைப்போல் பலதரமும் வேதாகமங்களை வாசித்தும் அதையாவது முன்பின் யோசித்து உணர்ந்துபாராமல் சௌந்தரநாயகம்பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் அநியாயங்கள் "இத்திக்கஸ் என்பவனுடைய கொள்கைக்கு ஆதாரமானது" என்று எப்படிச் சொல்லலாம்?

4-வது.—முத்தையபிள்ளையவர்கள் நெஸ்டோரியன் கொள்கையிலும் இத்திக்கஸ் கொள்கையிலும் இரண்டு தவறு போல முன் சொல்லப்பட்டு கொண்டாலும் அந்நெஸ்டோரியன் கொள்கைக்கு மெத்தவும் நெருங்கின சம்பந்தமுடையவர்களெனப் பல நியாயங்களைக் கொண்டு மேலே காட்டியிருக்கிறோம். மேலும் இவர்கள் முந்தின் சொல்லிக்கொண்டது தப்பாயிருக்கிறதென்றால், ஒரு மனுஷன் அப்பத்துண்டில் இராஜகணியின் என்று [illegible] சொல்லிக்கொண்டு பின்பு அதைத் தப்பென்பானோ?

(a) புரோட்டெஸ்டாண்டு வேதசாஸ்திரம் 33-ம் பக்கம். [illegible] புரோட்டெஸ்டாண்டு விசுவாசப் பிரமாணம் [illegible] [illegible] 32-ம் பக்கம்.

யத் தன்னிருக்குள் அமிழ்ந்து நின்று செவ்வேலெடுத்து காலு க்கலையும் போட்டுத்திக்கொண்டு இப்போ முற்றி இறக்கவில் லை இறக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறோ என்றால் அறுத்தெறிய மல் விழுந்து இவர் பெருப்பொழுது முகஞ்சொல்ல வார்த்தை யின் காரியம் என்ன? அப்போல முத்தையபிள்ளை யவர்கள் முன் சொல்லிக்கொண்டு தெய்வீகமாயிருக்கும் பின்புறனி யேறித் [illegible] தோனான தேவருபங்களில் இவை கற்பட்ட இருக்கவேண்டா அவ்வைப்பெற்ற பாதாளிவியத்து மிக்கேவரும் இராவணட்கப்பிடித்து [illegible] வணக்கத்து க்கு [illegible] அவர் சொல்கையில் இறங்கவில்லை என்றால் [illegible] ஐயக்குறியே இவ்வளவு ராமசுவாமிபிள் ளை யவர்கள் "முத்தையபிள்ளை யவர்கள் பித்தப்பேயனை யாம் காணோம்" என்றும் "சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் கண்டா ல் இவ்வாறு [illegible] காட்டல் வேண்டும்" என்றும் "அறுதி யிட்டுச் சொல்லுதலைத் தெரிவியாமல் பொருப்பட்டபோகவும் பெரிய பிசகு" என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் இதுவ ரைக்கும் சொல்லிய இவை இருக்கிறதால் முத்தைய பிள்ளை யவர்கள் முதற் சொல்லிக்கொண்டதாம் அதற்கு மேல் பேசா தபடி "பேசாதவுடைய மனுஷத்தன்மைக்கு மாத்திரம் மரியம் மாள் மாதா. இதனிறுத்தி" [illegible] வாக்கியத்தின் 3-ம் பக் கத்திலும் மனுஷனிடத்தில் [illegible] பேசவேண் டுமென்று வேதம் கற்பிக்கிறதை விட்டு அத்தத்தையே அத ன் தன்மையின் "பித்தப்பேயா" வேண்டுமென்பதாய் 4-ம் பக்கத்திலும் சொல்லியதாக இவர்கள் காணவில்லையோ? இப்பக்கி ருக்கக் "சொல்லுவதைச் சொல்லிப்போட்டதாக" அதை மறு த்துப் பேசுகையில் [illegible] கொள்வாரோ? பெரி த்தனமாக "பெரிய பிசகு" [illegible] தங் கள் மனசாட்சிக்கே தகுமோ? இவர்கள் கொள்கைப்படி "வேத நாதருடைய மனித்தன்மைக்கு மாத்திரம் மரியம்மாள் மாதாவா னால் அம்மனித்தன்மை தேவத்தன்மையோடு இணைக்கப்பட்டது எப்போது? "தேவகுமாரன் மரியம்மாளிடத்தில் உற்பவித்தபோ பிறக்கவில்லை தேவனுக்கும் [illegible]" என்றால் மரியம்மாளி டத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்தவர் யார்? அதைக்கொண்டு "மரி யம்மாளிடத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்தவர் மனிதத்தன்மைதான் அந்த மனிதத்தன்மைக்குத் தாய்மரியம்மாள் மாதா" என்பதை முத்தையபிள்ளை யவர்கள் சொன்னால், அதனால் அதில் பித்தப்பேய னைக் காணவேண்டுமென்பது தேவகுமாரனுடைய பேசாதனில் இருக்கிறதையும் இவைத்துப்பேயனைப் பார்க்கிறது காணவேண்டு மென்று இப்படியிருக்க ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் [illegible]

மூடிக்கொண்டு முத்தைய பிள்ளையவர்கள் "பித்தப்பேயனை யாம் காணோம்" என்று சாதிப்பது பெரிய பிசகாயி ருக்கிறது மன்றிச் சுருனான ஆரியனின் 5-ம் பொய்யாகவுமிருக் கிறதென்றறியவும்.

VII-ம்.—சல்லாபம்.

இதில் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யா தெனில் "பேசாதர் எந்தபதம் பிலேலைத் மந்திரம் பதக்ங வினை யில், அது முன்னெருதி சந்ததினும் பின்னொரு சந்ததியும் வருகின்றது" என்று முத்தையபிள்ளை யவர்கள் சொல்வதை எடுத் துக்காட்டி "இப்படி வருகின்றது என்பதற்கு ஆதாரங்காட் டமுயன்று சொல்வதில் வேதம்புரி மில்லாமல் விரோதமாக் கிறகு விரோதமான தெய்வீகமோ மதத்தைக்கொண்டு இருக் கிறார்கள்" என்றும் "இது சாக். ஆகிறி [illegible]டைய கோட்பாடல்ல" என்றும் வியாபகம் சொல்லுகின்றார்கள்.

இதற்கு ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் சொல்லுவதாவதெனில் "பா வப் பிராயச்சித்தமாகப் பாடுபட்டு மரணமடைந்திருந்தா ங்கொண்ட தேவகுமாரன், தமது தேவத்தன்மையில் மனுஷத் தன்மைக்குரிய செய்கைகள் பாடுகள் அநுசரிக்கவில்லை என்கிற பிர மாணத்தினாலேதான் மநுஷத்தன்மையைக்கொண்டு அவைகளை நிறைவேற்றும்படி நேரிட்டது என்கிற சத்தியமான மட்சன்னிய பார்க்கத்துக்கு ஆதாரமான சத்தியமல்லவா? என முத்தைய பிள் ளையவர்கள் சொல்வது இக்கின்றதும் இருக்கையின் கோட்பாட ல்லவென்று சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எப்படிச்சொல்ல லாம்" என்று மறுக்கிறார்கள். 1-வது.—இதிலே முத்தைய பிள்ளையவர்கள் சொல்வதாயச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதற்கும் ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதற்கும் வித்தியாச முண்டு. என்றாலும் ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் தாமே எடுத்துக்காட்டியதில் நியாயம் கொடுத்தளிட்டுச் சொல மறுப்பதில் காரியமில்லை.

அதாவது "தேவகுமாரன் தமது தேவத்தன்மையில் மநுஷ த்தன்மைக்குரிய செய்கைகள் பாடுகள் அநுசரிக்கவில்லை என் கிற பிரமாணத்தினாலேதான் மநுஷத்தன்மையைக்கொண்டு அவைகளை நிறைவேற்றும்படி நேரிட்டது" என்று சொல்லியது மெய்தா னிருக்கிறதென்றால் அத்தேவகுமாரன் தமது மநுஷத்தன்மைக் குரிய பாடுகளும் மற்றச்செய்கைகளும் தமது தேவத்தன்மை

[illegible]

ன [illegible] காட்டுகிறது" என்றும் "அப்
படியே [illegible] பிள்ளைகளும் [illegible]
யென்றும் புத்தகத்தில் மறுபடியும் [illegible]
[illegible] சொல்லியிருக்கும், [illegible] தேவதன்மை
க்கு மாதா [illegible] சொல்லித் தேவ
தன்மையை [illegible] பெற்றுக்கொள்ளவி
[illegible] என்று இப்படி [illegible]

[illegible]

தனுமுன்ன இரண்டு தன்மைகளும் ஒருநாளும் பிரிக்கப்படா தபடி ஒருவராய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதினாலே அவர் மெய்த்தேவனும் மெய்ம்மனிதனுமிருக்கிற ஒரேகிறிஸ்துவானார்'' என்றிருப்பதால் என்னித முகைத்தாக்கினாலும் ஒருநாளும் பிரிக்கப்படாத அவரை மாதாவின் முகைத்திறத்தைப்பற்றி நெஸ்தோரியன் கொள்கையின்படி [illegible] தேவத்தன்மை யாகிய மனிதத்தன்மையிடம் அம்மரியம்மாள் கருப்பத்தில் உற்பவித்ததுபோல அவரை இரண்டாகப் பிரித்து நியாயம்பாராட்டிக்கொண்டுபோவது சர்ச் ஆவ் இங்கிலண்டாருடைய கோட்பாடாகுமா? [illegible] அவர் மெய்யாய்ப் பாடுபட்டுச் சிலுவையிலறையுண்டு மரித்து அடக்கப்பண்ணப்பட்டார்'' என்ற ஒரே ஆளாயிருக்கிற கிறிஸ்துவிய தேவகுமாரனைப்; பிரிக்காமலவரைத் தான் அவர் பாடுபட்டார், மரித்தார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயல்லாமல் அவருடைய இருதன்மையில் ஒருதன்மையாகிய மனிதத்தன்மை பாடுபட்டது, மரித்தது பின்பானது என்று அங்கே சொல்லப்படவில்லை. அப்படியிருக்க இவர்கள் அவருடைய மனிதத்தன்மையைப்பாராட்டிப்பிரித்து மரியம்மாள் அம்மனிதத்தன்மைக்கு மட்டும் மாதாவென வாதிப்பது சர்ச் ஆவ் இங்கிலண்டாருடைய கோட்பாடாகுமா? இப்படியாய் மேற்படி சர்ச் ஆவ் இங்கிலண்டாருடைய கோட்பாட்டிற்கு முத்தய பிள்ளையவர்கள் பிரித்துப்பேசும் தன்மைகளும் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் அதை மிதற்றிச் சொல்லும் வகைகளும் முற்றிலும் விரோதமென்பது [illegible]க்கு சந்தேகமில்லை. காங்காயம் அப்போஸ்தலர்கள் [illegible] திருச்சபையில் ஏற்படுத்தின விசுவாசப் பிரமாணத்திலும் அதிப்பிரசாதமாய் "பரலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் படைத்த சர்வத்தையும் வல்லவராகிய சர்வேசுரனை விசுவசிக்கிறேன். அவருடைய ஏகசுதனாகிய நமதுநாதர் யேசுக்கிறிஸ்துவையும் விசுவசிக்கிறேன், இவர் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே கர்ப்பமாய் உற்பவித்து அர்ச்சியசிஷ்ட கன்னியாமரியிடத்திலே நின்று பிறந்து போஞ்சுபிலாத்தின் கீழ் பாடுபட்டுச் சிலுவையிலே அறையுண்டு மரித்து அடக்கப்பட்டார்'' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்க்கும்போதும் தேவகுமாரன் அவதாரமாய் மரியம்மாள் கர்ப்பத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்ததாகவும் அவர் பாடுபட்டுச் சிலுவையிலே அறையுண்டு மரித்தடக்கப்பட்டதாகவும் தெரிகிறதேயல்லாமல் புரொட்டெஸ்டாண்டுகள் சொல்லுகிற இருதன்மை பிரித்தலும் அவருடைய மனுஷதன்மைக்கு மாத்திரம் மரியம்மாள் மாதாவென வகுத்தலும் பரிச்சேதம் காணப்படவேயில்லை. ஆகையால் மேற்கண்ட அப்போஸ்தலர்கள் [illegible] திருச்சபைப்பிரமாணங்களைக் [illegible]

பாவிக்கின்ற சர்ச் ஆவ் இங்கிலண்டாருடைய கோட்பாடும் அத்தொத்ததெனச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டுஞ் சாட்சியத்தை "திமிரபானு இங்கிலாந்து சபையோடு உறவு பாராட்டுவதுபோலும் அது பொய்யுறவு" எனவும் இவர்கள் எப்படிச்சொல்லலாம்? அப்படிப் பொய்யுறவாவது திமிரபானுவோ சற்ஞான சூரியனோவென்று மேலே நாம் எடுத்துரைத்திருக்கிற நியாயங்களினால் வெளியாகுமே. ஆனதினால் தாங்கள் சொல்லும் இருதன்மைப் பிரித்தல் தங்களுக்குத் தலைமையான சர்ச் ஆவ் இங்கிலண்டாருடைய கோட்பாட்டிற்கு முதலாய் இசைந்ததல்ல. நெஸ்தோரியன் கொள்கைக்கு இசைந்ததென அவ்விசுவாச விதிகளை எடுத்துக்காட்டலானதேயல்லாது, திமிரபானு அப்புரொட்டெஸ்டாண்டோடு உறவு பாராட்டுவதற்காக வல்லவென அதை வாசிப்போர் அறியலாகுமே.

அப்பால் "மனுஷனை மட்டுக்கு மாத்திரம் மாதாவல்ல என்று சொல்லியிருக்கும் திமிரபானுவில் தேவதன்மைக்கு மாதாவென்று நாம் சொல்லாததை என்றுசொல்லி தேவதன்மையை மரியம்மாளிடம் யேசுநாதர் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் ஒப்புகிறதாக" ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் தம்மில் ஓர் நிர்மாணம்பண்ணிக்கொண்டு, தாம் எடுத்துக்காட்டும் கிறிஸ்துவின் இருதன்மைப் பிரித்தலுக்கும் மரியம்மாள் தேவமாதா அல்லவெனச் சாதிக்கும் தமது மதத்துக்கும் அனுகூலம் கிடைத்ததுபோல் நியாயமற்ற விடைகூறுகின்றார்கள். ஆனால் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் வண்ணம் யேசுநாதர் தேவனாகிய மட்டும் தேவதன்மைக்கென்றாலும் மனுஷனாகிய மட்டும் மனுஷதன்மைக்கென்றாலும் தனைப்பட ஒருதன்மைக்கு மாதா என்பது பிழையாமே. இப்படி இவர்கள் ஒருதன்மையை விட்டு ஒரு தன்மைக்கு மட்டும் மரியம்மாள் மாதாவென தங்கள் [illegible] முறைவழியும் மாறி மாறிச் சொல்வதால், அவர் மனுஷனாகிய மட்டும் அவருடைய ஆத்துமதன்மைக்கு முதலாய் மரியம்மாள் மாதாவல்லவென்று சொல்லலாகுமே. இவை யெல்லாம் நியாயமற்ற கட்சி விவாதங்களேயல்லாது மற்றபடியல்ல. உள்ளபடி பேசவேண்டுமானால் "வார்த்தையானவரே மாமிசமானார்" என்ற (அர்ச். அருள. 1.14.) சுவிசேஷ வசனத்தின் பிரதானசத்தியத்தின்படி சரீரம் இரத்தம் ஆத்துமம் வார்த்தை ஆகிய நான்குமே (ஒரே பொருளாக்குகிறதும்) தேவனுமாய் உற்பவித்துப் பிறந்த தேவமனுஷனுக்கு மரியம்மாள் மாதாவாயிருக்கிறாள் என்பதே வேதப்பிரமாணத்தின் மெய்யான போதனை, இதைவிட்டு முத்தய பிள்ளையவர்கள் மதப்படியும் ராமசுவாமிபிள்ளை[illegible]

கள் மிகத் துலக்கமான நெஸ்தோரியஸ் விருத்தியைப் பிரித்துப் பிரசாரம் பண்ணியதுமல்ல, அவ்வகையே இணைந்துப் பொருந்தத்தக்கபடி கிறிஸ்துவின் தேவ செயலுக்குரிய வேதசத்தியத்துக்குக் கிசேர்விரோதமான பதிதக் கொள்கையாயுமிருக்கின்றது. இவ்விதமாய் யேசுநாதருடைய அவதாரச்செய்கையைப்பற்றிப் புரோட்டெஸ்டாண்டோர் சரிவின்படி அறிக்கைசெய்யாமல் "எந்தத் தன்மையை மரியம்மாளிடம் யேசுநாதர் பெற்றுக்கொண்டாரோ அந்தத்தன்மையினால் மரியம்மாள் தேவத்தன்மையுடைய தாயார் ஆகாளோ தெரியவில்லையே" என்று நட்டென்றி நெஸ்தோரியன் கொள்கையில் விழுந்து தடவித்திரிவது, வேதப் பிரமாணங்களை ஆராய்ந்தறியாக் குற்றமென்றறியவும்.

VIII-ம்—சல்லாபம்.

இன்னமும் ராமசாமிபிள்ளையவர்கள் சத்தியவசன ஸ்தாபனியில் 53-ம் பக்கமுதல் 57-ம் பக்கம்வரை, மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய மனுஷ தன்மைக்குமட்டும் மாதாவாயிருக்கிறாளென்று பல தரம் சொல்லிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அதற்கு முந்திய பாகங்களில் காண்பித்திருக்கும் நியாயங்கள் போதுமானவையாயினும் இன்னமும் சலிப்பின்றி அவர்களுடைய மயக்கத்தை ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துக்காட்டிப் பதில் கொடுப்பதவசியமெனக் காண்கிறோம்.

1-வது.—"ஒருவருக்கு மாதாவென்பது பேச்சுக் கிசையுமே யொழிய ... தன்மைக்கு மாதாவென்ற பேர் எப்படி இசையும்? சொற்றவலையை ... ரென்று நாம் பேசும்போது ஆத்துமமில்லாத சரீரத்திற்கு மாதாவும் மாதாவென்றர்த்தம் ஆகமாட்டாது" என்று சௌந்தரநாயகம்பிள்ளையவர்கள் சொல்லுவதாக ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் அதை யெடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு முந்தமுந்த அதற்குப் பதில்மொழி பகர்வது யாதெனில் "இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் சரீரமில்லாத ஆத்துமத்திற்கு மாதாவாகமாட்டாள் என்று அருத்தமாகமாட்டாது என்பது ... அறிக்கைசெய்யவில்லை" என்கிறார்கள். இவர்களுடைய இம்மொழிப்படி "ஆத்துமாவுக்குங் கெட்ட சரீரத்துக்கென்றும் தனிப்படமாதாவென் றருத்தமாகமாட்டாது" என்பது உள்ளதுதானே. அதுபோல் ஆத்துமமும் சரீரமும் சேர்க்கப்பட்ட ஒருத்தருக்கு மாதா என்பதுதான் அர்த்தமாகும். அதைக்கொண்டு மரியம்மாள் கிறிஸ்துவின் மனித

தன்மைக்குமட்டும் மாதாவாயிராமல் மனிதத்தன்மையைத் தம்மில் இணைத்துக்கொண்ட தேவஆளானவருக்கே மரியம்மாள் மாதாவென்று சொல்லுகின்றது. சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துரைக்கும் கருத்துமிதுவே. இரண்டாவது "யேசுநாதரோ தனக்கிருக்கும் தேவதன்மையோடு மரியம்மாளிடமிருந்து மனுஷ தன்மையை எடுத்துக்கொண்டார். அதினாலுண்டான ஆளாகிய கிறிஸ்துநாதருக்கு அல்லது மனுஷதன்மைக்கு மாதாவென்று சொல்லவேண்டும்" என்கிறார்கள். இதில் "யேசுநாதரோ தனக்கிருக்கும் தேவதன்மையோடு" என்பதையும் பின்பு "மரியம்மாளிடம் இருந்து மனுஷ தன்மையை எடுத்துக்கொண்டதினாலுண்டான ஆளாகிய கிறிஸ்துநாதருக்கு" என்பதையும் பார்க்கும்போது யேசுநாதர் மரியம்மாள் கர்ப்பத்தில் உற்பவிக்குமுன்னிருந்தவராகவும் அவர் தேவனாகவும் கிறிஸ்துநாதர் மரியம்மாள் கர்ப்பத்தில் உற்பவித்தவராகவும் இவர் மனுஷனுக்கும் அருத்தமாகிறதன்றி "அதினாலுண்டான ஆளாகிய கிறிஸ்துநாதருக்கு" என்பதையும் "அல்லது மனுஷ தன்மைக்கு மாதா" என்பதையும் பார்க்கும்போது கிறிஸ்துநாதர் மரியம்மாளிடம் மனுஷ தன்மையினாலுண்டான ஓர் ஆளாகவும் அதற்குமுன் அவர் ஆளாயிருக்கவில்லை எனவும் விளங்குகிறது. இப்படி இவர்கள் குசமுசக்காய் யேசுநாதருடைய தேவதன்மை ஒரு ஆளாகவும் அவருடைய மனுஷ தன்மை ஒரு ஆளாகவும் இரண்டாளாக வகுத்து அதில் "மனுஷ தன்மையினாலுண்டான ஆளாகிய கிறிஸ்துநாதருக்கு (மரியம்மாள்) மாதாவென்று சொல்லச்" சொல்வது வேதப் பிரமாணத்துக்கு விரோதமும் நெஸ்டோரியன் கொள்கைக்கு அநுகுணமுமாயிருக்கின்றது. இப்படியிருக்க இவர்கள் நெஸ்டோரியன் கொள்கையில் இறங்கவில்லை என்று எப்படிச் சொல்லலாம்? இது சத்தியவசன ஸ்தாபனியின் 53-ம் பக்கம் பொன்றதியும். மூன்றாவது ராமசாமிபிள்ளையவர்கள் தாம் சொன்னவைகள் உண்மை என்றாற்போலவும் கத்தோலிக்கர் "அதைவிட்டுவிட்டுத் தேவனுடைய (மனுஷ தன்மை பெறுதலுடைய) மாதாவென்று சொல்லவும் அதின்பேரில் ஆராதனை முதலியன செலுத்தவும் ... தெய்வீகத்தைத் தாழ்த்தவும் மனுஷீகத்தை உயர்த்தவுமாய்" என்கிறார்கள். கத்தோலிக்கரில் எவரென்கிலும் மனுஷதன்மை பெறுதலுடைய மாதாவென்று சொன்னதில்லை. இது சத்தியவசன ஸ்தாபனியின் 56-ம் பக்கம். இதில் மனுஷத்தன்மையை இணைத்துக்கொண்ட தேவனுடைய மாதாவென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படி அருத்தமானவைகள் தெய்வீகத்தைத் தாழ்த்துதலுமல்ல, மனுஷீகத்தை உயர்த்துதலுமல்ல, இதைப்பற்றி முதல் பக்கில் குறித்திருக்கிறோம். அதுவும்

“தேவனுடைய மாதா வென்று சொல்லுகிறது மநுஷத்தன்மை பெறுதவருடைய மாதாவென” கருதுவதாக ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எண்ணம்போல் காண்கிறது. இது பிசகு. ஏனென்றால் தேவனே மநுஷனுனுர் அவர் தம்மை தேவகுமாரனென்று சொன்னபொழுது அவருடைய மநுஷ ரூபத்தைக்கண்டார்களே யல்லாது அவருடைய தெய்வீக ரூபத்தைக் காணவில்லை. பூவுலே கருப்பணம்பெற்றுபோல மநுஷிகம் தெய்வீகத்தோடிணைக்கப்பட்டு அம்மேலான சமுத்திர கொண்டது மேலும் யேசுநாதசுவாமி பேர்தான் தமிழில் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோதும் மலையின்மேல் மறுரூபமானபோதும் “நமது நேச குமாரனிவனே (மத். 3-17, மத். 17-5) என்ற பிதாவாகிய சர்வேசுரன் திருவுளம்பற்றிய போது ஒவ்வொரு தமது குமாரனின் தெய்வீகத்தையும் மநுஷீகத்தையும் இணைத்துத் தமது குமாரனென்று விளம்பினரேயல்லாது அவருடைய மநுஷீகத்தைத் தவிர்த்துச் சொன்னதில்லை. ஆகையால் யேசுநாதருடைய தெய்வீகத்தையும் மநுஷீகத்தையும் சேர்த்து அவரைத் தேவனென்று [illegible] அழைக்கலாம் என்றிருக்கிறதால் அவரைப்பெற்ற மரியம்மாளைத் தேவமாதாவென்று சொல்வதற்குத் தடையொன்றுமில்லை. இதில் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களுடைய இன்னொரு சந்தேகம், “யேசுநாதர் மரியம்மாளிடம் “யேசுநாதர் தமது தேவத்தன்மையைப் பெறவில்லை” என்பதாம். அப்படிப் பெறவேண்டுமென்பது அவசியமல்ல. ஒரு மநுஷன் ஆத்தும தன்மையைத் தன் தாயினிடம் பெறுகிறதில்லை ஆகிலும் அவளை தாயல்லவென்று சொல்லலாமோ? அப்படியே யேசுநாதர். தேவசுபாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் தேவசுபாவத்தையுடைய தேவகுமாரனுனவர் மரியம்மாளிடத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்ததே அத்தேவனுடைய மாதா என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரமும் உலக நியாயமும் வேதப்பிரமாணமுமாயிருக்கின்றது. நான்காவது இதில் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுவதாவதெனில் “கொற்றனுடைய சரீரத்தில் வந்தகாயத்திற்குக் கொற்றனுக்குக் காயம்வந்தது. கொற்றனுடைய சரீரத்திற்காயம் வந்தது என்று சொல்வது உலக வழக்கமேயன்றி கொற்றனுடைய ஆத்துமத்திற்குக்காயம் வந்ததென்று ஒருவரும் சொல்லார்கள்” (a) என்பதாம். இதற்கு நாம் சொல்லும் நியாயமாவது கொற்றனுடைய அவயவங்களில் காயம் வந்தால் கொற்றனுக்குக் காயம்வந்தது என்றமொழி உலக வழக்கமேதவிர்த்துக் கொற்றனுடைய சரீரத்திற்காயம் வந்தது என்றுவது கொற்றனுடைய ஆத்துமத்திற்குக்

(a) சஞ்ஞான சூரியன் 51-ம். பக்கம்.

காயம் வந்தது என்றுவது சொல்லும் மொழி உலகவழக்கமல்ல. அல்லாமலும் ஒருவன் நீதி ஸ்தலத்தில் அல்லது, மற்றவர்களால் அடிபட்டால் கொற்றன் அடிபட்டான் என்பது உலக வழக்கமே யல்லாது கொற்றன் சரீரத்தில் அடிபட்டான் என்பது உலகவழக்கமல்ல. மேலும் ஒருவன் மரத்தில் தூக்குண்டால் கொற்றன் தூக்கப்பட்டான் என்பது உலக வழக்கமேதவிர கொற்றன் கழுத்து அல்லது சரீரந் தூக்கப்பட்டது என்பது உலக வழக்கமல்ல. அந்தப்படி தேவன்மரியம்மாள் கர்ப்பத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்தார்தேவன் சிலுவையிலறையுண்டு நமக்காக ஜீவனை விட்டார் என்பதுதான் வேதாகமத்தில் விளங்கச்சொல்லப்பட்ட வசனங்களையும் மனிதர் கண்டுரைக்கூடிய மேலான இரட்சணிய செயலாயு மிருக்கின்றது. இவ்வியத்தை விட்டு விட்டு மரியம்மாளிடம் தேவனுடைய மநுஷ தன்மை பிறந்தது, தேவனுடைய மநுஷதன்மை சிலுவையி லறையுண்டது, தேவனுடைய மநுஷதன்மைமரித்தது என்றால் உலக வழக்கத்துக்கும் வேதாகமத்தி லுரைக்கப்பட்ட இரட்சணிய செயலுக்கும்முற்றும் விரோதமா யிருக்கிறது.

2-வது.—“யேசுநாதரின் இரண்டு தன்மைகளும் வெவ்வேறு ஆளில் பிரிந்திருக்கிறதென்று முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொல்லவில்லை. இருதன்மையின் செயல்களை அந்தந்த தன்மைக்கு பிரித்துக் காட்டுகிறார்கள்” என்று ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி இருதன்மையின் செயல்களை அந்தந்த தன்மைக்குப் பிரித்துக் காட்டலே இரட்சணியத்துக்குப் பெரிய இடறலாகும். ஏனெனில் அந்தத் தன்மைக்கு ஏற்றதன் செயலைப் பிரித்துப்பேசும்போது எந்தத்தன்மையில் இரட்சணிய செயல் நிறைவேறினதாகச் சொல்லக்கூடும்? இது இரட்சணியத்துக்கு மகா இடறலென்று கண்ட அப்போஸ்தலர்கள் தேவதன்மைக்குரியதும் மநுஷதன்மைக்குரியதுமென இரண்டு செயலாகப் பிரித்துச் சொல்லாமல் தேவசெயலை மநுஷசெயலோடும் மநுஷ செயலைத் தேவ செயலோடும் தேவகுமாரனெனிய அந்த ஒரே ஆளில் இணைத்து உபதேசித்திருக்கின்றார்கள். ஆனதால், முத்தையபிள்ளையவர்கள் வேதவசனங்களுக்கு அடாதவிதமாய் அந்தந்தத் தன்மையில் பிரித்துப் பேசுவது பெரியபிசகல்லவா? தவிர ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் சஞ்ஞான சூரியனின் 53-ம். பக்கத்தில் வரைந்திருக்கிறபடி “யேசுநாதரோ தனக்கிருக்கும் தேவதன்மையோடு மரியம்மாளிடமிருந்து மநுஷதன்மையை எடுத்துக்கொண்டார். அதை ஒன்றான ஆள்தனில் தாங்கி” என்றிருப்பதால் இதில் மநுஷத்தன்மை ஓர் ஆளா

கவுந் தேவதன்மை ஒர் ஆளாகவும் வெட்ட வெளியாய் அ[illegible] கிறதல்லவோ? இதைப்பற்றி இச் சல்லாபம் முந்தின [illegible] யில் எடுத்துரைத்திருப்பதை நன்றாய்க் கவனித்துப் பாருங்கள். இப்படியிருக்க இவர்கள் யேசுநாதரை இரண்டாளாகப் பிரிக்கவில்லை என்று எப்படிச்சொல்லலாம்? மின்னும் "அவ்வாறு பிரித்துக் காட்டுவது சரியல்லவென்றால் 'இரண்டுதன்மை சேர்ந்திருக்கிற ஒரு ஆளாக யேசுநாதர் இருக்கிறார்' என்று அறிந்துகொள்வதெப்படி" என்கிறார்கள். வேதம் தெரியாத இவர்களுக்கு விவரித்துக் காட்டுவது அவசியமே. அதாவது தேவகுமாரன் பிரித்தவத்தில் ஒரு ஆளாயிருந்து பாவிகளை இரட்சிக்க மனுஷனானார் என்பது வேதசத்தியம். இதிலே அந்த ஒரே ஆளில் இரண்டு தன்மையுஞ் சேர்ந்திருக்கிறதாக அறிந்துகொள்ளக்கூடாதோ? அல்லாமலும் மரியம்மாளே கேள். "இதோ உமது உதரத்தில் கர்ப்பந்தரித்து ஒர் குமாரனைப் பெற்றெடுப்பீர், அந்தப் பிள்ளைக்கு யேசு என்கிற நாமத்தைச் சூட்டுவீராக, அவர் மாட்சிமை உள்ளவராயி உன்னதபரனுடைய சுதனென்னப்படுவார்" (அர்ச். லூக். 1-31, 32.) என்ற வேதவாக்கியத்தினால் யேசுநாதர் இரண்டுதன்மை சேர்ந்திருக்கிற ஒரே ஒரு ஆளாக இருக்கிறார் என்று அறிந்துகொள்ளக் கூடாதோ? இதற்கு மரியம்மாளிடத்தில் யேசுநாதருடைய மனுஷத்தன்மை பிறந்தது என்று பிரித்துச்சொல்லல் வேண்டுமோ? மேலும் "(தேவகுமாரன்) அவர் மாமிச இரத்தத்தைக் கொண்டவரானார்" (எபி. 2-14.) என்ற வேதவாக்கியத்தினால் யேசுநாதர் இரண்டு தன்மையுஞ் சேர்ந்த ஒரு ஆளானவராக இருக்கிறார் என்று அறிந்துகொள்ளக்கூடாதோ? இதற்கு அவருடைய தன்மைகளைப் பிரித்துப்பேசுவது வேறுவழி எதற்கு.

9-வது.—"சமதருமை பட்சகர் தம் [illegible] பிதாவை [illegible] யவர் என்று தம்முடைய மனுஷீகத்தைப்பற்றியும் நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம் என்று தம்முடைய தெய்வீகத்தைப்பற்றியும் பிரித்துச்சொன்னபோது அவ்வாறு பிரித்துச் சொல்லுவது சரியல்ல வென்று அபிப்பிராயப்பட்டிருந்தால் வேதவசனத்தையே அபிப்பிராயத்தின் [illegible] கொண்டு நடக்கவேண்டும்" என்று [illegible] கேள்வியானதால் இதற்கு மறுமொழி அபிப்பிராயத்தையல்ல அபிப்பிராயத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிற வேதவசனங்களையே நாம் கைக்கொண்டு நடக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். மேலும் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியபிரகாரம் "பிதா என்னிலும் பெரியவர்" என்று தமது மனுஷத்தன்மையைப்பற்றிச் சொன்னபோதிலும் அதில் தமது தேவசுபாவத்தையும் மனுஷசுபாவத்

தையும் பிரித்துச் சொன்னாரேயன்றி எங்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறது? அன்றியு மதில் தம்மில் குமாரனென்றதேவ ஆளைப் பிதாவென்று அவர் சொல்லவில்லையே. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அல்லவோ இவர்கள் கட்சிக்கு அநுகூலமாகும். தவிரப் பிதாவும் நானும் ஒன்றாயிருக்கிறோம் என்றதிலிருந்து தமது தேவசுபாவத்தைப் பிரித்துச்சொன்னாரென்று இவர்கள் எப்படி அறிந்தார்கள்? தாம் செய்யும் சகலகிரியைகளும் வல்லமைகளும் பிதாவில் நின்றுண்டானவைகளென்பதாயும் பிதாவும் தாமும் ஒரே சித்தம் ஒரே வல்லமையுடையவர்களென்பதாயும் (அர்ச். அரு. 10-25, 38 வரை.) விளம்புகிறாரேயல்லாது மற்றப்படியல்ல. ஆகிலும் "தேவகுமாரன் மரியம்மாளிடத்தில் கர்ப்பமாயுற்பவித்து அற்புதமாய்ப் பிறந்தார்" என்றிருக்க அவருடைய மனுஷத்தன்மைதான் உற்பவித்துப் பிறந்தது அம்மனுஷ தன்மைக்குத்தான் மரியம்மாள் மாதா இப்படி (அவர் என்பதை விட்டு) தன்மை பிறந்தது தன்மை பாடுபட்டது தன்மை மரித்தது என்றதாய் இவர்கள் சொல்லும் பிரித்தலுக்கு அவைகள் ஆதாரமாகுமா? அவை யில் "பிதா என்னிலும் பெரியவர்" என்று தமது தேவசுபாவத்தை மனுஷசுபாவத்தோடிணைத்துச் சொல்லுகிறாரேயன்றி "பிதா" என் மனுஷதன்மைக்குப் பெரியவரென்று பிரித்துச் சொல்லவில்லையே. அந்தப்படி "பிதாவும் நானும் ஒன்றாயிருக்கிறோம்" என்று சொல்லுகிறாரேயன்றி என் மனுஷ தன்மையைவிட்டு என் தேவதன்மை பிதாவோடொன்றாயிருக்கிறதென்று அவர் பிரித்துச் சொல்லவில்லையே. இப்படியிருக்க யேசுநாதர் பிரித்துச் சொன்னதாக வம்புக்கு வாதாடுவானேன்.

10-வது.—"யேசுநாதரில் மனுஷீகம் தெய்வீகம் என்ற இரண்டு லட்சணங்களும் இணைந்திருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்று மற்றொன்றாய்த் திரிந்துபோகவுமில்லை. ஒன்று மற்றொன்றோடு குழம்பிப் போகவுமில்லை. ஒவ்வொரு லட்சணம் தன் தன் சயகுணத்திற்குரிய தொழிலைச் செய்கிறது. இந்தத் தொழிலைப் பிரித்துக் காட்டிப் பேச வேண்டியது அவசியம். அப்படிப்பிரித்துப்பேச வேண்டியதில்லை என்போர்தான் ஒன்று மற்றொன்றோடு சேர்ந்து ஒன்றாய்ப் போய்விட்டதென்பவர்களும் ஐக்கியவின் கொள்கைக் காரருமாய்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் ஐக்கியவின் கொள்கைக்கு ஆதாரம் நன்றாய்க் கண்டெடுத்துச்சொல்லிப் [illegible] டார்கள். ஆ! இதுநல்ல கெட்டிக்காரர். ஆனால் அப்படிப் பிரித்துப் பேசவேண்டிய அவசியமல்லவெனக்கண்டு அவ்விரண்டு இலட்சணத்துக்குரிய தொழில் அல்லது செயல்களை ஒரே தேவ ஆளில் சேர்த்துப் பேசிக்கொண்டுபோகிற அப்போஸ்தலர்களும் அவ்வே

வர்களும் யூதிக்குவின் கொள்கைக்காரராகவேண்டுமே. இதுவும் வெகு வேடிக்கைதான். கிறிஸ்துவை இருதன்மை என இரண்டாகப் பிரித்துப் பேசுவது நெஸ்டோரியன் கொள்கை என்பதாய்த் நிரூபிக்கவேயில்லை யாதொரு வேண்டிய உதாரணத்தோடே ஸ்தாபித்திருப்பதற்கு மறுத்துச் சொல்ல வேறே வழியில்லாமல் “அப்படிப் பிரித்துப்பேச வேண்டியதில்லை என்போர்தான் யூதிக்குவின் கொள்கைக்காரர்” என்று முரட்டடியாய் ஒரே வார்த்தையில் அடைத்துப் போட்டார்கள். ஆனால் “யேசுநாதரை இரண்டாகப்பிரிப்பதும் மரியம்மாள் அவருடைய மனுஷ தன்மைக்கு மாத்திர மாதா, தேவமாதா அல்ல” என்று சாதிப்பதும் நெஸ்டோரியன் கொள்கைக்குச் சம்பந்தப்பட்டதென முந்தின பாகங்கள் பல இடத்திலும் நாம் எடுத்துக்காட்டிய பற்பல நியாயங்களையும் நம்மை “யூதிக்குவின் கொள்கையிலிருந்து விட்டதூரர்” ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் உதாரண மற்ற ஒரே வார்த்தையையும் புத்தியுள்ளோர் பகுத்துப் பார்ப்பார்களே யானால் எது மெய் எது பொய் என அறியக்கூடாத தல்லவே. சொர்ணத்துக்குக் கல்லுரைவேண்டுமோ? தாங்கள்ளி அடுத்த வீட்டை நம்பாவென்ற பழமொழிப்படி அவர்கள் மெய்யுரை சொன்னதற்கு நாம் பொய்யுரையாவது சொல்லாவிட்டால் நம்மை ஏய்ப்பார்களென ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருப்பர்களே யல்லாது மற்றப்படியல்ல. ஆகிலும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானது நெஸ்டோரியன் கொள்கையையும் யூதிக்குவின் கொள்கையையும் புரோட்டெஸ்டாண்டு பல கொள்கைகளையும் பதிதாகத் தள்ளியிருப்பதை இவர்கள் அறியாதாரல்ல.

5-வது.—“அர்ச். கன்னிமரியாயி தேவனுடைய மாதா” என்று நாங்கள் சொல்வதால் அவருடைய மனுஷீகத்திற்குரிய செயல்களைத் தெய்வீகத்திற் சேர்த்துப் பேசுகிறோம். அப்படிப் பேசுவது தவறு” என்று ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் சொல்வார்களாயின் அவர்களைப்படிச் சொல்வதே தவறென்கின்றோம். ஏனெனில் நாங்கள் அப்படி இசைத்துப் பேசுவது வேதபுஸ்தகத்திற் கொத்திருக்கின்றது. அப்படி இசைத்துப் பேசுவதனால் யேசுநாதருடைய மனுஷீகத்துக்குரிய செயல்கள் அவருடைய தெய்வீகத்தை ஒரு அணுவளவாவது சார்ந்து விட்டதென்று அர்த்தம் ஆகவே ஆகாது. அப்படி இசைத்துப் பேசுவதனால் அவ்விரு தன்மைகளும் பிரிக்கக்கூடாததுமாய்ச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற தென்பது மாத்திரம் விளங்கும். யேசுநாதருடைய தெய்வீகமும் மனுஷீகமும் அதற்குரிய செயல்களையுங் குணங்களையும் உடையதாய் இருந்த போதிலும் ஒன்றுக்கொன்று இருவிதத்தில் இயற்கையிற் சம்பந்த

முடையவைகளா யிருக்கின்றன. அந்தச் சம்பந்தத்தினால்தான் ஒரே ஆளில் மனுஷ செயலும் தெய்வச் செயலும் இருப்பதாகத் திருச்சபை கற்பிக்கின்றது” என்று சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துரைக்கும் இந்நியாயங்களையும் இன்னும் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் மற்ற நியாயங்களையும் ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் எடுத்துக்காட்டாமல் “யேசுநாதருடைய மனுஷீகத்திற்குரிய செயல்களைத் தெய்வீகத்திற் சேர்த்துப் பேசுகிறோம். அப்படி இசைத்துப் பேசுவதினால் யேசுநாதருடைய மனுஷீகத்துக்குரிய செயல்கள் அவருடைய தெய்வீகத்தை ஒரு அணுவளவாவது சார்ந்துவிட்டதென் றர்த்தமாகவே ஆகாது” என்ற மொழியை மாத்திரம் எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டு இதிற் றங்கள் பிரிதலுக்கு அநுகூலம் கிடைத்தாற்போலப் பேசுகின்றார்கள். இது பேசு, எப்படி எனில் சொற்றுணைக்கு காயமுண்டாயிற்று என்ற மொழி கிரமமான மொழியாயினும் அந்தக் காயம் சரீரத்திலே யல்லாது சொற்றுணைய ஆத்துமத்திலே ஒரு அணுவளவாவது சாராது என்று சொல்லக் கூடியதல்லவோ! இப்படிச் சொல்வதனால் ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையும் பிரித்துப் பேசுவதாகுமோ? ஆத்துமா சரீரத்தை விட்டுப்பிரிந்தால் மட்டும் பிரிந்ததாகும். இதைப்பார்க்கிலும் தேவகுமாரன் மனுஷவதார ரகசியத்தில் அதிக விசேஷமுண்டு. அதாவது ஒரே தேவ ஆளில் அந்தத் தேவசுபாவமும் மனுஷசுபாவமும் ஒருக்காலும் பிரியாவண்ணம் இணைக்கப்பட்டிருப்பதேயாம். ஆகிலும் பிறப்பு வளர்ப்பு துக்கம் மரணம் அவருடைய தேவசுபாவத்தை அணுகாதென்பது வாஸ்தவம். இதனால் இணைக்கப்பட்ட இரு சுபாவமும் பிரிதலுக்கு இடமே இல்லை. இதைப்பற்றியே அந்தந்த செயலை அதற்கான தன்மையிற் பிரித்துப்பேச வேண்டுமென்பது வேதாகம கொள்கையாயிராமல் பாவிகளை இரட்சித்த தேவ குமாரன் பிறந்தார் பாடுபட்டார் என்று தேவ செயலோடு மனுஷ செயலோடும் மனுஷ செயலைத் தேவ செயலோடும் இணைத்துப் பிரிக்காமற் பேசுவதே வேதாகம கொள்கையாயிருக்கின்றது. ஆனதினால் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் மற்ற நியாயங்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டுத் தாங்கள் சொல்லும் இரு தன்மைப் பிரிதலுக்கு ஆதாரமாக ஒரு வார்த்தையை மட்டும் எடுத்துக்காட்டினதில் தங்களுக்குப் பிரதிகூலமேயல்லாது அநுகூலமில்லை என்றறியக்கடவார்கள்.

6-வது.—“அவர் தேவனாயிருந்ததால் நாம் செய்யவேண்டிய அநேகத்து தெரியும் என்னும் நாம் நம்ம தெய்வச் செய்கை

லயச் செய்யும்போது தமது மாதாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவில்லையென்றும் அர்த்தமாகின்றதென்று" சொல்லும் சௌந்தரநாயகம்பிள்ளையவர்கள் வசனத்தை ராமசுவாமிப் பிள்ளையவர்கள் தங்கள் பிரித்தலுக்கு உதவும் ஓர் ஆதாரம்போல் எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு "இந்த வாக்கியத்தினால் யேசுநாதர் தெய்வீகத்துக் கடுத்த செயல்களைச் செய்யும்போது மரியம்மாள் பேச்சைக்கேட்கமாட்டார் என்றும் அதினால் அவளைப் பிரார்த்திப்பதில் பலனில்லையென்றும் நன்றாய் விளங்குகிறதாக" பரியாசத்துக்குரிய விதமாய் முடிக்கின்றார்கள். இது தான் கொண்டிக் குதிரைக்குச் சறுக்கினது சாக்கென்றதுபோல் ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் தமது பிதற்றலுக்கு அதை ஆதாரமாகக்கொண்டு அதில் வீழ்ந்துகொள்வதில் காரியமில்லை. ஏனென்றால் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லும் அவ் வாக்கியங்கள் இவர்கள் கருத்துக் கிசையா. அதாவது யேசுநாதர் தாம் இரட்சணியத்துக்கடுத்த தெய்வீகச் செயல்களைச் செய்யும்போதும் போதிக்கும்போதும் அல்லது அச் செயலை முடிக்கும்போதும் மற்ற அற்புத வல்லமைகளை நடப்பிக்கும்போதும் தமது மாதாவின் தடுக்கலுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவில்லை என்பதாம். இதுவும் புரொட்டெஸ்டான்டுகள் சொல்லும் இத்தீமைகளை மறுப்பதற்குரியதேயொழிய ஆட்சேபனையாகச் சொல்லுகின்றார்களே தவிர மற்றப்படி வேதாகமங்களில் மாதா தடுக்கலாகவும் மகன் கீழ்ப்படியாததாகவும் ஒன்றுமில்லை. இவ்விடத்தில் சொல்லப்படவுமில்லை. அனேகேளா ஓர் சமயத்தில் தேவமாதா தமது திருக்குமாரனைக் காணாமல் தேடிப்போனபோது அவர் தமது தெய்வீகப் பிரயத்தனத்தை விட்டுத் தமது மாதாவின் வார்த்தைக்குச் செவிகொடுத்து "அவர்களோடேகூட நசரேத்துக்குப்போய்க் கீழ்ப்படிந்துகொண்டிருந்தார்" (லூக். லூக். 2-43, 51.) என்றும் பின்னும் ஓர் சமயத்தில் "தாம் அற்புதம் செய்யவேண்டிய நேரம் இன்னமுமாகிருக்கத் தமது மாதாவின் மன்றாட்டுக்கிரங்கி அந்நேரத்திலேயே அந்தாயார் கருத்தின்படி தமது முதலற்புதத்தைச் செய்தார்" (அரு. அரு. 2-3, 10-வரை.) என்றும் வேதவாக்கியங்களால் அறிந்திருக்கிறோம். இதுவோ "யேசுநாதர் மரியம்மாள் பேச்சைக் கேட்கமாட்டார்" என்பதற்கும் "அவளைப் பிரார்த்திப்பதில் பலனில்லை" என்பதற்கும் "நன்றாய் விளங்குகிறது" ஓ புரொட்டெஸ்டான்டாரே! யேசுநாதர் தமது தெய்வீகச்செயலைச் செய்யும்போது தமது தாயாருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவள் பேச்சைக்கேட்டாரா? இல்லையா? என்றும் அந் தாயார் மன்றாட்டுக்கிரங்கினாரா? இல்லையா? என்றும் அவ் வேத வசனங்களை நன்றாய்ப் பாருங்கள்.

ஆதலால் முத்தையபிள்ளையவர்களெடுத்துச் சொல்லும் பிரித்தலும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் பிதற்றிச் சொல்லும் வருத்தலும் சரியல்ல. முற்றிலும் பிசகென்று வேத வசனங்களும் யுத்தியும் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்களெடுத்துரைக்கும் நியாயங்களும் முன்னிற்கின்றனவே.

IX-ம். சல்லாபம்.

பழைய குருடி கதவைத் திறவென்றதைப்போல ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் முந்திச் சொன்னவைகளையே இன்னமும் திரும்பத் திரும்பத் தமது சஞ்சாரம் 55-ம் பக்கத்தில் தொடுத்துரைக்கின்றார்கள். அதை நாம் இதில் பிரித்துக்காட்டி நியாயஞ்சொல்லக் கருத்துக்கொண்டோம்.

1-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் "இங்கிலாந்து திருச்சபையானது மெய்யான தேவனும் மெய்யான மனிதனுமாகிய கிறீஸ்து பாடுபட்டார்" என்கிறார்கள். அப்படியானால் இரண்டு கிறீஸ்து பாடுபட்டாரென்று சொல்லுகிறது யார்? அப்படி நாம் சொல்லுகிறதில்லையே. மேலும் "இங்கிலாந்து திருச்சபை" என்றால் அதென்ன கிறீஸ்துவுக்குக் கத்தோலிக்கு என்னும் ஒரே திருச்சபையே யல்லாது வேறே சபை யுண்டோ? 16-ம் நூற்றாண்டில் எட்டாம் என்றி என்ற இராயனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்நூதனமார்க்கமும் ஓர் திருச்சபையாகுமோ? அந்த எட்டாம் என்றி எப்படிப்பட்டவனென்றும் அவன் ஏற்படுத்திய மார்க்கம் எப்படிப்பட்டதாயிருக்குமென்றும் இவர்கள் யோசித்தறிய வேண்டாமோ(a)

2-வது.—இங்கிலாந்துசபை "மெய்யான தேவன் பாடுபட்டார் என்றாவது மெய்யான மனிதன் பாடுபட்டார் என்றாவது கற்பிக்கிறதில்லை" என்று ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி இங்கிலாந்து சபை சொன்னதாகச் சொல்லுகிறது யார்? ஆனால் முத்தைய பிள்ளை யவர்களும் ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்களும் இவர்கள் வார்த்தையை ஒப்புக்கொண்ட சுவிசேஷ சங்கத்தாருமே "யேசுநாதருடைய மனிதத்தன்மை பிறந்தது மனிதத்தன்மை பாடுபட்டது அந்த மனிதத் தன்மைக்கு மரியம்மாள் மாதா" என்று சொல்லுகின்றார்கள். அல்லாமலும் சர்ச் ஆவ்

(a) இரேனியுஸ் ஐயர் தமிழ்ப் பூமிசாஸ்திரம் 425-ம். பக்கம் முதல் 435-ம். பக்கம் வரை.

இங்கிலாண்டருடைய கோட்பாட்டிலே வென்றும் "நித்திய ரான மெய்த் தேவனும் பிதாவோடே ஒரு தன்மையுடையவரு மாயிருக்கிற பிதாவின் வார்த்தையாகிய குமாரனானவர் பாக்கி யவதியான கன்னியாஸ்திரியின் கருப்பத்திலே உற்பவித்து அவ ளுடைய தன்மையில் மனிதத்தன்மையைத் தரித்துக்கொண்டார்" என்று [illegible] "அவர் தம்முடைய பிதாவை நம்மோடே ஒப்புரவாக்கும்படியாகவும் மனிதருடைய ஜென்மப் பாவத்தை யும் கருமப் பாவங்களையும் நீக்கும் பலியாயிருக்கும்படியாகவும் மெய்யாய்ப் பாடுபட்டுச் சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்து அடக்கப் பட்டார்" என்று முடிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகை யால் "தேவன்" அல்லது "குமாரன்" என்ற வசனத்தை அவ் விடத்திலே [illegible] அதின் மெய்ப்பொருளைப் பார்த்தால் பரி சுத்த கன்னிமரியம்மாளின் திருவயிற்றில் கர்ப்பமாயுற்பவித்து மனுஷனாய்ப் பிறந்தவரும் [illegible] என்னும் [illegible] பாவிகளை இரட்சிக்கும்படியாய் பாடுபட்டு இறந்தவரும் [illegible] "தேவன்" என் பதைவிட்டு [illegible] இவர்கள் சொல்லும் வண்ண ம் பிரித்துரைக்க இடமில்லை.

3-வது.—"இயேசு கிறிஸ்துநாதர் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்க ளும் [illegible] தேவ மனிதன் பிறந்தார், பாடுபட்டார், இறந்தார் என்று சொல்லுகையில் அவர் மெய்யான தேவனே. அந்த மெய்யான தேவனே, கன்னிமரியாயி வயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்தார் அந்த மெய்யான தேவனுக்குக் கன்னிமரியாயி மாதா என்று வா சிக்கிறார்கள்" என்பதாய் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் முறை யிடுகின்றார்கள். உண்மையைச் சொன்னால் ஒரு [illegible] வார் த்தையாகிய குமாரனானவர் மெய்யான தேவனே அல்லவோ வென்று உற்றுணர்ந்து யோசித்துப் பாருங்கள். அந்தப்படி கன்னிமரியம்மாள் திரு வயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்தவர் அ ந்த மெய்யான தேவனே அல்லவோ வென்று (உங்கள் சர்ச் ஆவ் இங்கிலாண்டார் சொல்லிய "நித்தியரான மெய்த்தேவனும்" என்ற வசனத்தை) இன்னமும் நன்றாயுற்றுணர்ந்து யோசி த்துப் பாருங்கள். ஆதலால் மரியம்மாள் திருவயிற்றில் உற்பவி த்துப் பிறந்தவர் மெய்யான தேவனே. அந்த மெய்யான தே வனுக்கு மரியம்மாள் மாதா எப்படி ஆகிறாள். அல்லாமலும் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் "தேவ மனிதன் பிறந்தார்" என்றது தங்கள் பிரித்துரைக்கு அனுகூலமென்றெண்ணிப் பிரொ ட்டெஸ்டாண்டார் நினைக்கிறார்கள். அதில் காரியமில்லை, ஏனெ

யில் "தேவ மனிதன் பிறந்தார்" என்றது தேவனும் மனி தனும் ஒன்றானவர் பிறந்தார் அல்லது தேவன் மனுஷனைப் பிறந்தார் என்று அர்த்தமாகுமே யல்லாது மற்றப்படி இதினும் பிரித்துரைக்க இடமில்லை. ஆகையால் பாவிகளை இரட்சிக்கத் தேவன் பிறந்தார் பாடுபட்டார் என்பதோ அல்லது மனுஷன் பிறந்தார் பாடுபட்டார் என்பதோ அந்தப்படி மரியம்மாள் பாவிகளை இர ட்சிக்கப் பிறந்த தேவனுடைய மாதா என்பதோ அல்லது பாவி களை இரட்சிக்கப்பிறந்த மனுஷனுடைய மாதா என்பதோ இதில் எது தகுதி எது தகுதியற்றதென்று நீங்களே நிதானித்து அல் லது தேவ சுவிசேஷ வாக்கியங்களை நன்றாய் தியானித்துச் சொல்லுங்கள்.

4-வது.—"யேசுநாதருடைய பிறப்பு வளர்ப்பு முதலியன மனுஷீகத்துக்குரிய செயல்களானதால் மெய்யான தேவனைச் சாரா தென்று சொல்லியவர்கள்தானே மரியாயி மெய்யான தே வனுக்கு மாதாவென்று எப்படிச் சொல்லலாம்" என்று ராம சுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். "யேசுநாதருடைய பிறப்பு வளர்ப்பு சாரா என்று இவர்கள் சொல்லியபிரகாரம் சௌ ந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லவேயில்லை. இதைப்பற்றி VIII-ம். சல்லாபம் 5-ம். பிரிவைக் காண்க. தவிர "மரியாயி மெய்யான தேவனுக்கு மாதாவென்று எப்படிச் சொல்லலாம்" என்கிறார்கள். அப்படியானால் "பிறப்பு வளர்ப்பு முதலிய மனு ஷீகத்துக்குரிய செயல்கள் தெய்வீகத்தைச் சாரா" வென்றறிந்த சர்ச் ஆவ் இங்கிலாண்டார் தங்கள் பிரமாணத்தில் "நித்திய ரான மெய்த்தேவன் பாக்கியவதியான கன்னியாஸ்திரியின் கர்ப் பத்தில் உற்பவித்தார்" என்று எப்படிச் சொல்லலாம்? அந்தப் படி மெய்யான தேவன் கன்னியாஸ்திரியின் கர்ப்பத்தில் உற் பவித்தது மெய்யானால் அந்தக் கன்னியாஸ்திரி அந்த மெய்யான தேவனுக்கு மாதாவென்று ஏன் சொல்லக்கூடாது. அந்தப்படி தான் சொல்லவேண்டுமென்று வேத வசனங்கள் அறிவிக்கிறது மன்றி மேற்காட்டிய சர்ச் ஆவ் இங்கிலாண்டருடைய பிரமாண மும் காட்டியாகின்றது.

5-வது.—"ஆதலால் இவர்கள் கிறிஸ்து மெய்யான தேவ னும் மெய்யான மனுஷனுமாகிய தேவ மனிதன் என்ற சங்க தியைச் சரியானபடி அறிந்துகொள்ளவில்லை என்றே தோன்றுகிற தாக" ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் "தேவமனிதன்" ஆனாலது தேவனும் மனிதனும் ஒன்றான ஒரே ஆளாகிய கிறிஸ்து மெய்யான தேவன் என்ற சங்கதி யைச் சரியானபடி ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அறிந்துகொள்ளக்

கூடாததால் அப்படிப்பலவிதமும் இவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது. இதைப்பற்றி இதின் மூன்றாம் பிரிவில் சொல்லியிருப்பதைக் காண்க.

6-வது.—"ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் கிறிஸ்து எப்படிமெய்யான தேவன்" எனச் சொல்லிக்கொண்டு "திரித்துவத்தில் ஒன்றான தேவன் பிதாவாகிய தேவனோடு சம வல்லமையும் சமரூபமும் சமகுணமு முடையவர் ஆதலால் இவர் மெய்யான தேவனாயிருக்கிறார். இதினாலேதான் நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம் என்று தாமே சொல்லுகிறார்" என்றும் "இது விஷயத்தில் மரியம்மாளாகிய ஒரு சிருஷ்டிப் பொருளுக்கு என்ன சம்பந்தமிருக்கிறது" என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதில் அறியவேண்டியது கிறிஸ்துநாதர் பிதாவாகிய சர்வேசுரனோடு சரிசமானமுள்ள மெய்த்தேவனாயிருக்கிறார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதை இல்லையென்று மறுப்பதாயார் (புரொட்டெஸ்டாண்டருக்குள் ஒரு வகுப்பாராகிய யூனிற்றேரியரே யல்லாது வேறொருவருமல்ல) ஆனால் பிதாவோடே சரிசமானமுள்ள குமாரனாகிய அத்தேவனே மூவரான திரித்துவத்தில் ஓர் ஆள். அந்த ஆளாகிய மெய்த்தேவனே பரிசுத்த மரியம்மாள் திருவயிற்றில் கர்ப்பமாயுற்பவித்துப் பிறந்தவர். பிறந்த அந்த தேவ ஆளுக்கே மரியம்மாள் மாதா. அந்த ஆள்தாமே கிறிஸ்துநாதர். இதினாலேதான் கிறிஸ்துநாதராகிய மெய்யான தேவனுக்குச் சிருஷ்டிப் பொருளாகிய மரியம்மாள் மாதா என்னும் சம்பந்தமுண்டா இல்லையாவென்று தாங்களே கண்டுயோசிக்கக்கடவார்கள்.

7-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "கிறிஸ்துநாதர் எப்படி மெய்யான மனிதன்" என்று முன்போலச் சொல்லிக்கொண்டு "மரியாள் வயிற்றில் உற்பவித்துப் பிறந்தார், பசித்தார், அழுதார், பாடுபட்டார், பசிப்பட்டார், ஜீவனை விட்டார், என்னிலும் பிதா பெரியவர் என்று அவரே திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார். இதினாலேதான் அவர் மெய்யான மனிதன். இந்த விஷயமாய் மாத்திரம் மரியம்மாள் மாதாவாயிருக்கிறாளா அல்லவா வென்று அவர்களே நிதானித்துப் பார்க்கட்டும்" என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதில் அறியவேண்டியது யாதெனில் கிறிஸ்துநாதர் மெய்யான தேவனும் மெய்யான மனிதனும் ஒன்றானவராக மரியம்மாள் கர்ப்பத்தில் உற்பவித்துப்பிறந்தது மெய். ஆனபோதிலும் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி "மெய்யான மனிதன் பிறந்தார்" என்று வேதாகமங்களில் சொல்லப்படவில்லை. தேவதூதனானவர் மரியம்மாளை நோக்கி "உம்மிடத்தில் பிறக்கிற பரிசுத்தர் தேவ குமாரன்" ஆனதினால் தேவன் மரியம்மாளி-

டம் உற்பவித்துப் பிறந்தார் என்று மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நிமித்தம் மரியம்மாள் "ஆண்டவருடைய தாயார் அதாவது தேவனுடைய தாயார்" என்றழைக்கப்படுகிறாள். அல்லாமலும் கிறிஸ்துநாதர் லாசருக்காக அழுதார் பசியினால் பாலுக்காக அழுதாரோ இவையெல்லாம் முதலாவது லாசருவின் சகோதரியும் அவளோடு வந்த யூதர்களும் அழுகிறதைக் கண்டு [illegible] மனமிளகி அழுததாகவும் 2-வது யூதர்களுடைய அவவிசுவாசத்தையும் அதனால் எருசலேமுக்கு வரப்போகிற அழிவையும் குறித்து அப்பட்டணத்தை நோக்கிப் பார்த்தழுததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனாலென்ன தேவனாகிய அவர் தமது மனுஷசுபாவத்தை விட்டுப் பிரிந்திருந்தாரோ அல்லது அவருடைய மனுஷ சுபாவம் அழுததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா இல்லை இல்லை, எல்லாமும் பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரியாகிய மரியம்மாள் திருக் கர்ப்பத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்த அந்த தேவகுமாரனிடமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றறிவார்களாக. தவிர "நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம்" என்று சொன்னதோ அல்லாது தேவசுபாவ[illegible] நானும் பிதாவும் ஒன்றென்று அவர் சொல்லவில்லை "பிதா என்னிலும் பெரியவர்" என்று சொன்னதோ அல்லாது என் மனுஷசுபாவத்துக்குப் பிதா பெரியவரென்று அவர் சொல்லவில்லை. இது விஷயமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற VIII-ம். சல்லாபம் 3-ம். பிரிவைக் காண்க.

8-வது.—ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் "இந்த இரண்டு தன்மையும் ஒரே ஆளில் இசைந்திருக்கிறதினாலே இவர் மெய்யான தேவ மனிதன் என்று அழைக்கப்படுகிறார்" என்றும் "தெய்விகச் செயல்களைத் தேவனோடும் மனுஷிகச் செயல்களை மனிதனோடும் இருவகைச் செயல்களை ஏகநாதனோடும் இசைத்துப்பேசவேண்டும். இதைக் குழப்பிப் பேசுவதுதான் பிசகும் யூதிக்குவின் கொள்கையுமாயிருக்கிறது" என்றும் வெகுவிசித்திரமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். முந்த முந்த இதில் அறியத்தக்கது யாதெனில் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி "இரு தன்மையும் இசைக்கப்பட்ட அந்த ஒரே ஆள்" தேவ திரித்துவத்தில் ஒருவரான தெய்விக ஆளானவராமே. இவ்வாளே தேவ ஆளானவராகத் தேவன் எனவும் தேவ குமாரன் எனவும் யேசுநாதர் எனவும் கிறிஸ்துநாதர் எனவும் வேதாகமங்களில் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறதேயல்லாது "தேவ மனிதன்" என்று அழைக்கப்படவில்லை. ஆனால் "தேவ மனிதன்" என்பது தேவனும் மனிதனும் ஒன்றானவராகக் கருத்தானது போலாயினும் தேவனுடைய மனிதன் என்பதாகவே [illegible] விசேஷ அர்த்தமாகும். உதாரணமாகத் தேவ தாதன்

என்பது தேவனுடைய அநதன் என்றும் தேவமாதா என்பது தேவனுடைய மாதா என்றும் அருத்தமேயிறது. போலவே "தேவ மனிதன்" என்பதுமாகும். ஆனதினால் இதைப் பிரயோகிப்பதில் தாரியமில்லை. இரண்டாவது அதை விசேஷிக்கச்செய்யக்கூடாத "தேவமேறியே மனுஷிய் இணைகளின்" மனிதனுமே இருவகைச் செயல்களை யேசுகிறிஸ்துவின் இதைத் தாப்பேசவேண்டுமென்பது" ஒரு முட்டம் இன்று இரண்டு மனக்கிளைகள் உண்டாவது போலக் கிறிஸ்துவானவர் முட்டம் இன்று தெய்வீகம் ஒருகினையாகவும் மனுஷீகம் ஒரு கிளையாகவுமல்லவா ஆகின்றது. இது சரியோ? இப்படி இரண்டு பிரிவானால் அதிகப்படியும் வெவ்வேறாக வல்லவோ ஆகும். தேவ குமாரனாகிய யேசு கிறிஸ்துவின் இரட்சணியமிசைப்பகத்தில் அப்படி சம்பந்தமின்றிப் பிரித்துப்பேசுவது எப்படி இசைந்து பேசுகிறதாகும்? இது மகா சிக்கல்லவா? அப்படிப் பிரித்துப்பேசுதல் தவறென்பதாகவே சர்ச் ஆவ் இங்கிலண்டார் தங்கள் பிரமாணத்தில் "தேவத்துவம் மனிதத்துவமாகிய குறைவற்ற சம்பூரணமுள்ள இரண்டு தன்மைகளும் ஒருக்காலும் பிரிக்கப்படாமல் ஒருவராகச் சேர்ந்திருக்கிறது" என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியிருக்க இப்போது சீர்திருத்தக்காரர் [illegible] குமாரனின் இரட்சணிய செயல்களைத் தனித்து "இருவரில் பிரித்துப் பிரிப்பு ஒருவரில் இசைத்துப்பேச வேண்டும்" என்பது என்ன கொள்கை, இதுவே மனிதர்களுடைய மனதைக் கலக்கச்செய்யும் குழப்பக் கொள்கையாகுமென் றறியக் கடவார்கள்.

9-வது.—"மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய தாயார் யேசுநாதர் தேவன் ஆதலால் அவருடைய தாயார் தேவமாதாதான். மரியாயி தேவமாதா அல்லவென்றால் யேசுநாதர் தேவனல்ல" வென்று தேவமாதா வணக்கமென்னும் புத்தகத்தில் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லுவதை மெய்யெனக் காட்டி இவர் ஐதிக்கின் கொள்கை என்று ராமசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் பாவிப்பது மல்லாமல் "பொய்மைதான் கோபுரத்தைத் தாங்குகிறது அதை நீக்கிவிட்டால் கோபுரம் இடிந்துவிழும் என்று சொன்னார்போல மரியம்மாளைத் தேவனுடைய மாதா என்று சொன்னால் யேசுநாதர் தேவனாவார், மரியம்மாள் தேவமாதா அல்லவென்றால் யேசுநாதர் தேவன் அல்லவென்றாகும்" என்று இவர்கள் பேசுவது வெறுவிநோதமாயிருக்கிறது என்றும் அதின் சாரத்தையறியாமற் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றிச் சம்பாஷணையின் 9-ம். அதிகாரத்தில் தெளிவாய் எடுத்தெழுதியிருக்கிறோம். இனியும் இதின் அவைகளைக் கருக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டித் தெளி

விப்போம். முந்த முந்தத் தேவனுடைய மாதா என்பது தேவன் உற்பவித்துப் பிறந்த தாயார் என்றருத்தமாகும். ஆதலால் தேவன் மரியம்மாளிடம் கர்ப்பமா யுற்பவித்துப் பிறந்தது நிசமோ அல்லவோவென்று உங்கள் கைகளிலிருக்கிற பயிபிளையும் உங்கள் சர்ச் ஆவ் இங்கிலண்டாருடைய கோட்பாடுகளையும் கண்டு உற்றுணர்ந்து பாருங்கள். அப்படியிருக்க மரியம்மாள் தேவமாதா அல்லவென்றால் தேவன் அந்தம்மாளிடத்தில் உற்பவிக்கவுமில்லை பிறக்கவுமில்லை என்றே சொல்லவேண்டியதாகும். ஏனென்றால் அவர் மெய்யாகவே தேவனாயிருந்தும் மனிதர் முன்பாகப் பாவந்தவிர மற்றெல்லாவிதத்திலும் நம்மையொத்த மனுஷனாகக் காணப்பட்டாரேயல்லாது அவருடைய தெய்வீக அருபத்தைக் கண்டவர்களில்லை. சிலரோ அவர்செய்த அற்புத வல்லமைகளைக் கண்டதினாலே அவரைத் தேவனென்று விசுவசித்தார்கள். அநேகமானவர்கள் அவ்வற்புதங்களைக் கண்டிருந்தும் அவரை விசுவசித்தவர்களல்ல. இப்படி யவர் மனிதனாய் லாகக் காணப்பட்டவராயினும் மெய்யாகவே அவர் தேவனாயிருக்கிறாரென்று எல்லாரும் விசுவசிக்கும்பொருட்டு வேதாகமங்களில் (மனிதன் உற்பவித்தார் மனிதன் பிறந்தார் என்று சொல்லப்படாமல்) தேவன் உற்பவித்தார் தேவன் பிறந்தார் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் இது விஷயமாக அர்ச். மரியம்மாளை "ஆண்டவருடைய தாயார்" என்றழைக்கப்பட்டிருப்பதாலும் மரியம்மாளைத் தேவமாதாவென்று சொல்வதே தகுதி. அல்லவென்றால் தேவன் உற்பவிக்கவுமில்லை பிறக்கவுமில்லை என்றருத்தமாகிக் கிறீஸ்துநாதர் தேவன் அல்லாப்போலாகுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதுவோ "ஐதிக்குவின் கொள்கையை அழித்துவிட்டதாகும்". அந்த ஐதிக்குவின் கொள்கை எப்படிப்பட்டதென்று VI-ம். சல்லாபம் 3-ம். பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகிலும் மிகுந் கருக்கத்தி லெடுத்துக் காட்டுவோம். அதாவது ஐதிக்கு என்பவன் "கிறீஸ்துவின் இரு சுபாவங்களும் ஒன்றாய்க்கலந்து ஒரே சுபாவமாகிவிட்டது" என்றான். இப்படியிருக்கச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் தாம் "ஐதிக்குவின் கொள்கையை அழித்துவிட்டதாக" தமக்குத் தெரிந்து அப்படிச் சொன்னார்களென்று இவர்க ளெப்படிச் சொல்லுது ஞானசூரியனின் 55-ம். பொய்யென்றறியவும்.

10-வது.—"குமாரனாகிய தேவன் (மெய்யான தேவன்) பிதாவாகிய தேவனுடைய குமாரன் என்றும் குமாரனாகிய கிறீஸ்துநாதர் மரியம்மாள் மகன் என்றும் கிறீஸ்துநாதருடைய அல்லது தேவமனிதனுடைய தாயார் மரியம்மாள் என்று

சொன்னால் "அல்லவோ குழப்பிப் பேசுகிறதாகமாட்டாது"
என்று ராமசுவாமிப் பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இவ
ர்கள் சொல்லும் இவ்விரோத வார்த்தைகளைப் பார்த்தால் வெகு
வேடிக்கையா யிருக்கிறது. இவர்கள் இனி ஒரு காரியஞ்செய்
யவேண்டியது அதாவது ஒரு பறையைக் கழுத்தில் மாட்டி
யடித்துக்கொண்டு "குமாரனுகிய தேவன் பிதாவாகிய தேவனு
டைய குமாரன் குமாரனுகிய கிறிஸ்துநாதர் மரியம்மாள் மகன்
தேவ மனிதனுடைய தாயார் மரியம்மாள்" என்று தெருத்தெ
ருவாய் இராகத்தோடு பாடித்து அப்படிக் கைகொட்டிப் பிர
வார்களேயாகில் எல்லாரும் அவர்களுடைய வேடிக்கை பார்க்க ஓடிவந்து
இவர்களுடைய விரோத வெளிப்பாட்டைக் கேட்டு அதுவும் அப்ப
டியாவென்று சொம்பவும் மெச்சிக் கொள்ளுவார்களேயாம். ஆ
கமிலினமே "குமாரனுகிய தேவன் பிதாவாகிய தேவனுடைய
குமாரன்" என்பது ஓர் ஆளாகவும் "குமாரனுகிய கிறிஸ்து
நாதர் மரியம்மாள் மகன்" என்பது ஓர் ஆளாகவும் இரண்டா
ளென வெட்ட வெளியாய்த் தலங்குகிறதல்லவோ? இப்படியி
ருக்க "பேராளென்று இரண்டாளாக நாங்கள் சொல்லவில்லை" யெ
ன்று எப்படி இவர்கள் சமர்த்திக்கலாம். பின்னும் இப்படி
சொன்னால்தான் "குழப்பிப் பேசுகிறதாகமாட்டாதாம்" இதுவே
வேதப்புரட்டும் நெஸ்தோரியப் கொள்கையு மென்றறியக்கட
வார்கள்.

11-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வதுபோல
"பொம்மைதான் கோபுரத்தைத் தாங்குகிறது" என்பது அசத்தி
யமாயிறும் பூமியும் அதற்குட் போடப்பட்ட அஸ்திவாரமுமே
அக்கோபுரத்தைத் தாங்குகின்றதாமே. அப்படியில்லாவிடில்
கோபுரம் தன்னிலேதான் எப்படி அந்தரத்தில் நிற்கக்கூடும்?
அதுபோலவே தேவனுடைய தமது இரட்சணிய செயலை
முடிக்கும்படி தக்கதோர் அஸ்திவாரமாகப் பரிசுத்த பூமியை தெரி
ந்துகொண்டார். அந்தப்பரிசுத்தபூமி மரியம்மாள்தானே. அவ
ளாமதாய் கொண்டதுஞ் சரும்புஞ் சேர்க்கப்பட்ட கோ
புரத்தைத் தாங்கி நின்று வெளியிற் பிறப்பித்தது பூமியும் அ
தின் அஸ்திவாரமுமாமே. அப்படியே தேவனும் மனிதனுமான
னவரைப் பிறப்பிப்பதற்கு மரியம்மாள் தமது கர்ப்பத்தில்
தாங்கிநின்ற பரிசுத்த பூமியும் அதின் அஸ்திவாரமுமானாள்.
ஆதியில் உருவாக்கப்பட்ட முதலினை இந்த ஏவை சபிக்கப்பட்ட
பூமியானாள். பின்னை இந்த ஏவை பரிசுத்தபூமியாக்கப்பட்டாள்.
ஆதலால் அப்பழைய பூமியான ஏவையினிடமாய்ப் பிறந்த
வருபவர் எல்லாம் அச்சாபத்துக்குள்ளானார்கள். இப்புதிய

பூமியான ஏவையினிடமாய்ப் பிறந்த தேவ குமாரனுனவர் அச்
சாபத்தை நீக்கி அவர்களை மீட்டும் இரட்சகரானார். பார்க்கப்
போனால் மரியம்மாள் மனுஷ இரட்சணியத்துக்காகத் தேவ
னால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஓர் அஸ்திவார மெனச்சொல்
லத்தகும். இப்படிப்பட்ட பலத்த நியாயங்களிருக்க அம்மரியம்
மாள் தேவனுடைய தாயார் அல்லவென்று எப்படிச் சொல்லலாம்.
அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் முன் நாம் எடுத்துக்காட்டிய வேத
வாக்கியத்தின்படி கலப்பையைப்பிடித்துப் பின்னுகப் பார்க்கிறவர்
களைப்போலிருக்கிறார்கள்.

12-வது.—"மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் சிலுவையி
லறையமாட்டார்கள்" "நம்முடைய கர்த்தருஞ் சிலுவையி லறை
யப்பட்டார்" "தேவன் தமது சுய ரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக்
கொண்ட சபை" "அவர் தம்முடைய ஜீவனை நமக்காக கொடு
த்ததினாலே" என்று இப்படி சுவிசேஷகர் முதலானோர் வேதபுஸ்
தகத்திற் பேசியிருப்பது முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொல்லும் நி
யாயத்தின்படி யேசுநாதருடைய தெய்வீகத்தையும் மனுஷீகத்தை
யும் குழப்பிப் பேசியதாக வல்லவோ முடியும். அர்ச், கன்
னிமரியாயி தேவனுடைய மாதாவென்று சொல்வது தவறானா
ல் அர்ச், பவுல் யோவான் முதலான சுவிசேஷகர் "தேவன் சி
லுவையி லறையப்பட்டார்" "தேவன் தம்முயிரை நமக்காகக்கொ
டுத்தார்" என்று சொன்னதும் தவறே. இனி என்ன சொல்லு
வோம். முத்தைய பிள்ளையவர்களுடைய விரோதமான நியாயத்தை
க்கொண்டு சுவிசேஷகர் பிசகிப்போனார்களென்று சொல்லவே
ண்டும்" என்பதாய் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்து
க்காட்டும் இன்னும் அநேகமான வேத வாக்கிய நியாயங்களு
க்கு ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் பதில் சொல்ல வகையில்லாமல்
"வேத வியாக்கியானத்தை யல்ல, வேத சாஸ்திரத்தையல்ல,
வேத வசனத்தையே விசுவாசமாகக்கொண்ட இவர்கள் இவ
ர்களுடைய வேத சாஸ்திர நியாயத்திலிருந்துண்டாகும் வாக்
கியத்தை விசுவசிக்கமாட்டார்கள்" என்று சொல்லி பம்ப கழு
வப்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் உள்
ளபடி எடுத்துக்காட்டும் வேத வாக்கியங்களையும் வேத சாஸ்தி
ர நியாயங்களையும் "விசுவசிக்கமாட்டார்கள்" என்றால் தங்கள் வி
ளக்கத்தின்று சுருதான குரியன் இவைகளில் பேசப்படுகிற வேத
சாஸ்திரத்துக்கு விரோத வாக்கியங்களை வேத விற்பன்னர்
எவரும் எப்படி விசுவசிக்கக் கூடியதாகும் என்று ராமசுவாமி பி
ள்ளையவர்கள் அறியாமற்போனார்களே. அல்லாமலும் "வேத
வசனத்தையே விசுவாசமாகக்கொண்ட" இவ் வுத்தம பக்த

கள் தம் நூல்களில் வேத வியாக்கியானத்தையோ வேத சரித்திரத்தையோ "வேத வசனத்தையோ" அல்லது வேத விசுவாசத்தையோ எதைக் கொண்டார்கள். ஒன்றையுமல்ல தங்கள் மனதில் கொண்டதே வேத வசனம்போலக்கொண்டார்கள். இவர்களா "வேத வசனத்தையே" விசுவாசமாகக்கொண்ட கிறீஸ்தவர்கள்? அப்படிப்பட்ட உத்தம கிறிஸ்தவர்களானால் ஏனிப்படி இருநூறுக்கு மேலான பல மார்க்கங்களாய்ச் சிதறுண்டுபோனார்கள்? ஆதலால் மனங்கொண்டதே மாளிகை என்றாற்போல இப் புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் வேத வசனத்தை யல்ல. தம் தம் இஷ்டத்தையே விசுவாச மார்க்கமாகக்கொண்டவர்களென்றறியவும்,

X-ம். சல்லாபம்.

இந்த் சுஞ்ஞான சூரியனில் எடுத்துரைத்திருக்கின்ற பதின் மூன்று விசேஷங்களுக்கு மறு உத்தரம்.

1-வது.—"தேவன் பிறந்தார்" "தேவன் இறந்தார்" "தேவன் பாடுபட்டார்" என்று இவர்கள் எழுதியிருக்கிறவிதமாக வேதாகமத்தில் யாதொரு வசனமுமில்லை. இருந்தால் எடுத்துக்காட்டல் வேண்டும்" என்று ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் ஒரே வாக்காய்க் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். முந்த முந்தத் தேவதூதன் மரியம்மாளை நோக்கி "உம்மிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தர் தேவ குமாரன் என்னப்படுவார்" என்றுரைத்திருக்கிறார். (அர்ச். லூக். 1-35.) இதில் பிறக்கிறதாகச் சொல்லப்பட்டவர் தேவனா? அல்லவென்றால் வேறேயார்? உங்கள் கண்ணை நன்றாய் விழித்துப் பாருங்கள். இரண்டாவது "தேவ குமாரனாயிருந்தும் தாம்பட்ட பாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார்" (எபி. 5-8.) இதில் தேவன் பாடுபட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறதா வேறே எதைச் சொல்லி யிருக்கிறது. மூன்றாவது "பசாசின் கிரியைகளை அழிப்பதற்காகத் தேவ குமாரன் வெளிப்பட்டார்" (1-அரு. 3-8) பின்னும் இதன் தொடர்ச்சியாக 16-ம். வசனத்தில் "அவர் நமக்காகத் தம்முடைய சீவனைக் கொடுத்ததினாலே சர்வேசுரனுடைய சிநேகம் எப்படிக் கொத்ததென்று அறிந்திருக்கிறோம்" இதில் "அவர் சீவனைக் கொடுத்தார்" என்பது தேவன் மரித்தார் என்று அருத்தமாகவில்லையோ? இதைப்பார்க்கிலும் வேறே ஆதார மிவர்களுக்கு என்னவேண்டும்? தேவன் பிறந்தார், தேவன் பாடுபட்டார், தேவன் மரித்தார் என்றால் மட்டும் இவர்களுக்குச் சரியொத்துவருமோ? தேவகுமாரன் என்றால் மெய்யான தேவன் அல்லவோ? அவரே மெய்யான தேவனும் நித்திய ஜீவனுமாயிருக்கிறார். (அர்ச். அருள. 5-20.) "குமாரனாகிய தேவன், மெய்யான தேவன்" என்று இவர்கள்தாமே சுஞ்ஞான சூரியன் 56-ம். பக்கத்தில் அத்தாட்சி கொடுக்கிறார்களே. அப்படியிருக்கப் பின்னும் ஏனிவர்களுக்கிந்த சலஞ்சாதிப்பு? இவைகளெல்லாம் எங்களுக்குச் சரியல்ல. "தேவன் பிறந்தார்" "தேவன் பாடுபட்டார்" "தேவன் இறந்தார்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தால் தான் நாங்கள் ஒப்புக்கொள்வோமெனச் சொல்வார்களே யாமாகில், வல்லிபேப்புக்கு மருந்துண்டா? தேவன் தாமே அவர்களுடைய அந்தகாரத்தை நீக்கி வெளிச்சத்தைக் கொடுத்துக் குணமாக்க வேண்டியது.

மேலும் அவைகளை ஒப்பாத இவர்களை நோக்கி நாமும் சில கேள்விகளைக் கேட்கவேண்டியது. யாதெனில் "கிறிஸ்து" என்றால் "மனித தன்மை" என்றும், அந்த "மனித தன்மைக்குத் தாய் மரியம்மாள் மாதா" என்றும், அந்த மனித தன்மையில் "பசித்தார், அழுதார் பாடுபட்டார்" என்றும் அந்த "மனித தன்மை" "பிறந்தது பாடுபட்டது இறந்தது" என்றும் இவர்கள் சொல்லுகிறபிரகாரம் எழுதியிருப்பதை வேதாகமத்தில் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டல் அவசியகமென்று அறிவார்களாக.

2-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள், சொல்லுவது யாதெனில் "இவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் வேதவசனங்களிலெல்லாம் 2-வசனங்களில் ஆண்டவர் (Lord) என்னும் பதமும், ஒருவசனத்தில் "அவர்" (He) என்னும் பதமும், மற்றொன்றில் (Lord) என்று சில மூலபிரதிகளிலும் (God) என்று சில மூலப்பிரதிகளிலும், இருப்பதால் இவ் வாக்கியங்களிலிருந்து "தேவன் பிறந்தார்" "தேவன் இறந்தார்" என்று வாசிப்போரை மயக்கும்படி வாக்கியங்களை முன் பின் தொடர்ந்து எழுதுவது நியாயமாகமாட்டாது என்று இவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லவும் வேண்டுமோ" என்பதேயாம். ஆனால் "ஆண்டவர்" என்றாலும் கர்த்தர் அல்லது கடவுள் என்றாலும் அவர் என்றாலும் தேவனைக்குறிக்கிற வேதவசனவார்த்தையே அல்லவோவென பகுத்தறியாதோருக்கு அவைகள் மயக்கமாயே யொழிய மற்றோருக்கு அவைகள் மயக்கமல்ல. புண்ணைக் கண்டால் தெரியுமே இவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டவும் வேண்டுமோ? ஆகிலும் 1-வது பிரிவில் நாம் தொடர்ந்துக்காமல் எடுத்துக்காட்டிய வேதவசனங்களை வாசித்து இவர்கள் மயக்கம் தெளிவார்களாக.

3-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யாதெனில் "வேதாகமத்தில் "தேவன் பிறந்தார்" "தேவன் பாடுபட்டார்" என்று சொல்வது எப்படி நியாயமோ அப்படியே நாங்களும் யேசுநாதருடைய தாயாரைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லுகிறது நியாயம் என்று பேசுகிறார்கள். ஆனால் வேதாகமத்தில் சொல்லியிருப்பது தேவவாக்கு என்றும் இவர்கள் சொல்வது மானுஷிய வாக்கென்றும் அதனால் ஒன்றை விசுவாசிக்க வேண்டும் மற்றொன்றை விசுவாசிக்க வேண்டியதில்லையென்றும் இவர்கள் அறிந்துகொள்ளாததற்கு காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை" என்கிறார்கள். ஆனால் "தேவன் பிறந்தார்" "தேவன் பாடுபட்டார்" "தேவன் [illegible]" "தேவனுடைய தாயார்" மரியம்மாள் [illegible] வேதாகமத்தில் சொல்லியிருப்பது தேவவாக்கு, [illegible] மனுஷதன்மை பிறந்

தது மனுஷதன்மை பாடுபட்டது மனுஷதன்மை மரித்தது மரியம்மாள் மனுஷதன்மைக்கு மாதா" என்றும் இவர்கள் சொல்வது மானுஷிய வாக்கென்றும் அதனால் ஒன்றை விசுவாசிக்க வேண்டும் மற்றொன்றை விசுவாசிக்கவேண்டியதில்லையென்றும் இவர்கள் அறிந்துகொள்ளாததற்குக் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் இதை நன்றாய்க் கவனிக்கக்கடவார்கள்.

4-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யாதெனில் "ரோமைச்சபையானது வேதத்தைமாத்திரமல்ல வந்தவர்கள் போனவர்கள் சொல்லுகிறதையெல்லாம் விசுவசிக்கும், நாமோ வேதாகமத்தில் சொல்லப்படாததை விசுவசிக்க மாட்டோம், யேசுவின் தாயாகிய மரியாள் என்று வேதாகமம் சொல்லுகிறபடியேதான் நாம் விசுவசிக்கவேண்டும்" என்கிறார்கள். இதில் நாம் அறியவேண்டியது யாதெனில் மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறபடி "வந்தவர்கள் போனவர்கள்" ஆரென்றால் குமாரனாகிய தேவன்தாமே மரியம்மாள் திருக்கர்ப்பத்தில் உற்பவமாகி வந்தவரும் திரும்ப பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனவருமாமே. தவிர அப்போஸ்தலர்கள் இவர்களிடமான மேற்றிராணிமார்கள் குருப்பிரசாதிகளும் அத்தேவ திருக்குமாரனாலும் அவர் ஏற்படுத்திய கத்தோலிக்கு என்னும் திருச்சபையாராலும் அனுப்பப்பட்டு வந்தவர்களும் பரலோகத்துக் கழைக்கப்பட்டுப் போனவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். (நீங்கள் உலக மெங்கும் போய் எல்லாச் சாதிசனங்களுக்கும் உபதேசித்து ஞானஸ்நானங்கொடுத்து நான் உங்களுக்குக் கற்பித்த யாவற்றையும் அநுசரிக்க அவர்களுக்குப் போதியுங்கள் விசுவசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுபவன் இரட்சணியமடைவான். விசுவசியாதவன் குற்றவாளியாகத் தீர்வையிடப்படுவான் இதோ நான் உலகமுடியுமட்டும் எந்நாட்களிலும் உங்களோடேகூட இருக்கிறேன் (மத். 28-19, 20. மாற். 16-15, 16.) என்று சொல்லியிருக்கிறபடி அவரும் இவர்களும் சொல்லிப் போதித்த வேதசத்தியங்களைத்தான் விசுவசிக்கிறோம். புரொட்டெஸ்டாண்டாரோ வென்றால் யேசுநாதர் கற்பித்த போதகங்களையல்ல, அவராலும் அவருடைய திருச்சபையாராலும் அனுப்பப்படாமல் வந்தவர்கள் போனவர்கள் சொல்வதையும் பின்னும் தன் தன் மனதில்வந்த எல்லாவற்றையும் வேதமென விசுவசிக்கிறார்களென் றறியக்கடவீர்கள். இதற்கு விபரீதமான அநேக பல மார்க்கங்களுமன்றி மரியம்மாளை "ஆண்டவருடைய தாயார்" அதாவது தேவனுடைய தாயார், என்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி விசுவசியாமல் அதற்கு விரோ

தமாய் மனதில் தோன்றியபடியெல்லாம் பிதற்றலுமே அதற்கத்தாட்சி.

5-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யாதெனில் "யேசுநாதர் தேவனென்றும் மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய தாயார்" என்றும் வேதாகமம் சொல்லுகிறபடியால் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லுகிறோம் என்கிறவர்கள் என்னிடத்தில் வருகிறவர்களை நான் ஒருக்காலும் தள்ளமாட்டேன் என்ற தேவவாக்கை உள்ளபடி விசுவசிப்பார்களாகில் மரியாளிடம் போவார்களோ? அப்படிப் போகாதவர்கள் அவளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லுவார்களோ?" என்பதேயாம். இதற்கு மறு உத்தாரயாவது "யேசுநாதர் தேவன்" என்றும் "மரியம்மாள் யேசுநாதருடைய தாயார்" என்றும் வேதாகமம் சொல்லுகிறபடியால் "மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார்" "என்று சொல்லுகிறோம்" என்ற பொருளுக்கு "என்னிடத்தில் வருகிறவர்களை நான் ஒருக்காலும் தள்ளமாட்டேன்" என்ற தேவவசனம் விடையாகுமா? இல்லைக்கு வழி எதென்றால் இவ்விகாரே ஐம்பது பொன் பெறுமென்பதா தகுதி? தேவன் நம்மை இரட்சிக்க மரியம்மாளிடம் வந்தவதரித்துப் பிறந்தனரெனில் அந்த இரட்சணியத்தை நாமும் உத்தம விசுவாசிகள் அம்மரியம்மாளிடம் ஏன் போகமாட்டார்கள்? அப்படிப் போகிறவர்கள் "ஆண்டவருடைய தாயார்" என்ற தேவ வாக்கை யுள்ளபடி விசுவசிப்பார்களேயாகில் அந்தம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று ஏன் சொல்லார்கள்? அவ்விதம் சொல்லாப் பதிதர் அவனுக் கெதிர்படையாம்.

மேலும் "என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் வெளியில் தள்ளேன்" (அருள. 6-37.) என்று திருவாக்கருளிப் பிரசங்கித்த அந்தத்தேவன் தாமே அப் பிரசங்கத்தில் "பரலோகத்தில் நின்றிறங்கிவந்த சீவிய அப்பம் நானே இந்த அப்பத்தை யாதொருவன் புசிப்பானேயாகில் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான். நான் கொடுக்கும் அப்பம் உலகத்தின் சீவியமாயிருக்கிற என் மாம்சமாமே" என்று (அருள. 6-51, 52.) அருளிய திருவாக்கை உள்ளபடி விசுவசியாமல் "இவர் தம்முடைய மாமிசத்தை எப்படிக் கொடுக்ககூடும்" என்று முறையிட்ட யூதர்களைப்போலவும் இது கடினமான பிரசங்கமென்று பின்வாங்கிப்போன அவவிசுவாசமுள்ள சில சீஷர்களைப்போலவும் அவர் உண்டாக்கின தேவநற்கருணை மட்டில் அவிசுவாசிகளாய் (அது அவருடைய மெய்யான மாமிசமல்லவென்று) முறையிட்டுப் பின்வாங்கி மருளவிரு-

கிற இவர்களா மரியம்மாளிடம் போகாமல் யேசுநாதரண்டைக்குப்போகிற உத்தமவிசுவாசிகள்.

6-வது.—மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யாதெனில் "வேதத்தின்ரகசியங்களை வைத்து நாம்மேல் நியாயம் பேசுவதும் நியாய சம்பிரதாயத்தினால் அவைகளை ஸ்தாபிக்க முயன்று விசுவசிக்கச் சொல்வதுஞ் சரியல்ல. கிறிஸ்து நாதரில் தேவதன்மையும் மனித தன்மையுஞ் சேர்ந்திருக்கிறதென்பது பெரிய ரகசியம், இது யூதருக்கு இடறலும் கிரேக்கருக்குப் பயித்தியமுமானது. இப்பேர்ப்பட்ட ரகசியபொருளடங்கிய வாக்கியங்களிலிருந்து மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று நியாயம் பேசுதல் போலி நியாயமாகவல்ல, பயித்திய நியாயமாகவேமுடியும்" என்கிறார்கள். ஆம் வேதத்தில் சொல்லிய அநேகமானது மகாபெரிய இரகசியந்தான். "தேவன் மூன்றாளாயிருந்து ஒரே தேவனாயிருக்கிறார்" என்பது மகா பெரிய இரகசியந்தான். அம்மூவரில் ஓர் ஆளாகிய தேவசுதன் மனுஷாவதாரத்தால் தேவ சுபாவம் மனுஷ சுபாவமென்ற இரு சுபாவமும் ஒன்றாய் இணைக்கப்பட்ட ஒரே தேவ ஆளாய் இருப்பது மகா பெரியரகசியந்தான். அத்தேவனானவர் தாமே மரியம்மாளைத் தமக்கு மாதாவாகத்தெரிந்து அவள் திருவயிற்றில் கர்ப்பமாயுற்பவித்து ஒன்பது மாதந்தங்கியிருந்து பிறந்தது மகாபெரிய இரகசியந்தான். மனுஷன் ஞானஸ்நானத்தால் மறு பிறப்பாகப் பிறக்கிறதும் தேவநற்கருணையைத் தேவகுமாரன் தமது மெய்யான சரீரமாகப்படைத்து நமக்கு நித்திய சிவபோசனமாகக்கொடுப்பதும் பெரிய இரகசியந்தான். இப்படி அநேகமாயினும் அவைகளெல்லாம் மெய்யென்று உறுதியாய் விசுவசியாதவனும் பெற்றுக்கொள்ளாதவனும் எப்படி இரட்சணிய மடைவான்? மேலுமவன் "குற்றவாளியாகத் தீர்வையிடப்படுவான்" (மாற். 16-16.) என்பதே தேவ தீர்மானம். இப்படியிருக்க "அவைகள் யூதருக்கிடறலும் கிரேக்கருக்குப் பயித்தியமுமாய்" இருந்ததுபோல "தேவ தாயாரைப்பற்றிய பரம இரகசியமும் மற்றுந் தேவ இரகசியங்களும்" இப் புரொட்டெஸ்டாண்டார்களுக்கு இடறலாகவும் பயித்தியமாகவு மிருந்தால் நாமென்ன செய்வோம்? திருச்சபையோ டொத்து அவைகளை விசுவசியா விட்டால் தேவதீர்மானப்படி குற்றவாளியாக நரக தண்டனை யடைவார்கள் என்பது தப்பாது.

7-வது.—மேற்படி பிள்ளை யவர்கள் "நானும் பிதாவும் ஒன்று என்று கிறிஸ்துநாதர் தாமே சொல்லியிருக்கிறபடியால் கிறிஸ்துநாதருக்கு மாதாவாகிய மரியாளைப் பிதாவாகிய தேவனுக்

கும் மாதாவென்று சொல்லலாமா சொல்லக்கூடாது" என்று சொ
ல்லுகிறார்கள். அந்தப்படி பிதாவாகிய தேவனுக்கு மாதா வென்று
சொல்லுகிறவர்கள் அப்படி "சொல்லக்கூடாது" என்கிற முறை
ப்பாடு எதற்கு இதுவும் ஒருவிதமடையா "நானும் பிதாவும்
ஒன்றாயிருக்கிறோம்" என்று அவர் சொன்னதுமெய் ஆனாலும்
நானும் பிதாவாயிருக்கிறேன் என்று அவர் சொல்லவில்லையே
அப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டாருக்கு இந்தக்கேள்வி ஏன்?
மனிதர்களில் ஒருவன் நானும் என்தகப்பனும் ஒன்று என்றதி
னால் இவனைப்பெற்ற தாயானவள் இவனுடைய தகப்பனுக்கும்
தாயாவாளா? அதுபோலத் தேவகுமாரன் "நானும் பிதாவும்
ஒன்றாயிருக்கிறோம்" என்றதால் இத்தேவகுமாரனைப் பெற்ற
மாதாவாகிய மரியம்மாள் அப்பிதாவுக்கு மாதாவெனச் சொல்
வது தகுதியாமோ? ஆனதினாலே திருச்சபையால் பிதாவாகிய சர்
வேசுரனுடைய குமாரத்தியாகவும் சுதனாகிய சர்வேசுரனுடைய
தாயாராகவும் இஸ்பிரீத்துசாந்து வாகிய சர்வேசுரனுடைய பிரிய
நேசமாகவும் அழைக்கப்படுகிறாள். அல்லாமலும் பிதாவானவர் மரி
யம்மாள் பெற்றகுமாரனை நோக்கி "நீரே நமது நேசகுமாரன்"
என்றார் (மாற்-1-11,) ஆதலால் தேவகுமாரனைப் பெற்றவளைத்
தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லத் தப்பெப்படிவாகுமோ? இப்படி
யிருக்க இவர்கள் தாம்பைக் கோலுக்கு மாற்றுக்கோல் போட
லாகுமோ.

8-வது.—"பராபரவஸ்து ஒன்றே என்றும் அந்த ஒரே
வஸ்துவின் ஐக்கியத்தில் பிதாகுமாரன் பரிசுத்த ஆவி என மூவ
ருண்டு என்றும் விசுவசிக்கிற ரோமைச்சபை, குமாரன் பாடு
பட்டார் என்ற வசனத்திலிருந்து பிதாபாடுபட்டார் பரிசுத்தாவி
பாடுபட்டார் என்றும் நியாயம் பேசுமா அப்படிப் பேசுவதில்லை
யென்று நம்புகிறோம்" என்றும்.

9-வது.—" பிதாவும் குமாரனும் ஒரே தெய்வமாகவு மிரு
க்கக் குமாரன் பாடுபட்டார் என்பதைப் பிதா பாடுபட்டார் என்
றுசொல்வது சரியல்ல என்பவர்கள் தேவகுமாரன் மரியம்மா
ளிடம் மனித சுபாவத்தை மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டதினி
மித்தம் அவளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்வது
சரியென்று எப்படிச் சொல்லலாம்" என்றும் ராமசுவாமிப்பிள்ளை
யவர்கள் பொருளிலைசத்துச் சொல்லுகின்றார்கள். இவ்விரண்டு
வினைக்கும் மறு உத்தரம் யாதெனில் "அந்தப்படி பராபர
வஸ்து ஒன்றே என்றும் அந்த ஒரே வஸ்துவின் ஐக்கியத்தில்
பிதாகுமாரன் இஸ்பிரீத்துசாந்து என மூவருண்டு என்றும் ஒத்து
க்கொள்ளுகிற புரோட்டெஸ்டாண்டார் குமாரன் பிறந்தார் என்ற

வசனத்திலிருந்து பிதா பிறந்தார் இஸ்பிரீத்துசாந்து பிறந்தார் எ
ன்று நியாயஞ்சொல்லுவார்களா? அப்படிச் சொல்லமாட்டார்க
ளென்று நம்புகிறோம்? "பிதாவுங் குமாரனும் இஸ்பிரீத்துசாந்து
வும் ஒன்றாகவும் ஒரே தெய்வமாகவு மிருக்கக் குமாரன் பிறந்தார்
என்பதைப் பிதாப் பிறந்தார் இஸ்பிரீத்துசாந்து பிறந்தார் என்று
சொல்வது சரியல்ல என்பவர்கள் தேவகுமாரன் மரியம்மாளிடம்
(a)உற்பவித்துப் பிறந்தது நிமித்தம் அம்மரியம்மாளைத் தேவ
னுடைய தாயார் என்று சொல்வது சரியல்லவென்று எப்படிச்
சொல்லலாம்.

10-வது.—மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்வதாவது "கிறி
ஸ்து ரட்சகரில் இரண்டு தன்மைகளும் சேர்ந்திருக்கிறதினாலே
அவரை எந்த விஷயமாய்ப் பேசினாலும் அந்தந்த விஷயம் அத
னதன் தன்மையைச் சார்ந்ததாகும்" என்கிறார்கள். ஆனால் இவ
ர்கள் சொல்லுகிறபடி வேதாகமங்களிற் சொல்லப்படவில்லை.
பின்னுமிவர்கள் சொல்லுகிறபடி "அவரை மனிதகுமாரன், தேவ
னுடைய குமாரன், ஆபிரகாமின் வித்து, ஆபிரகாமுக்கு முன்னிருந்
தவர், தாவீதின் குமாரன், தாவீதின் ஆண்டவர், மரியாளின் மகன்,
மரியாளின் ஆண்டவர்" என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் யேசு
நாதருடைய இரு தன்மையையும் பிரித்து அதில் மனுஷதன்மை
க்கு மாத்திரம் மரியம்மாள் மாதாவென்று சொல்லப்படவில்லை
யே ஆனதினால் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் அவைகள் இவர்களு
க்குப் பிரயோசனமாகா. மேலும் 1-வது.—மரியம்மாளை "யேசுவி
ன்தாயார் என்றால் யேசுநாதருடைய மனுஷ தன்மையைக் குறிக்
கிற தாயல்ல இரட்சகராகிய தேவனுடைய தாயார்" என்
றும் 2-வது.—"தேவனுடைய தாயார்" என்றால் மரியம்மாளு
க்குத் தேவ தன்மையுண்டு என்றுவது வேண்டுமென்றுவது
அல்ல. தேவ குமாரன் அந்தம்மாளிடத்தில் உற்பவித்துப் பிற
ந்ததினால் "தேவனுடைய தாயார்" என்றும். 3-வது.—"யோசேப்
பின் பெண்சாதி என்றால் (இப்படி இழிவாய் சொன்னபோ
திலும்) அர்ச். சூசையப்பர் அந்தம்மாளுக்கு விரத்த பத்தாவாக
வும் பாது காவலராகவும் அடியாராகவுமிருக்கத் தேவ நிர்மான
த்தால் அவருக்கு மணமுடிக்கப்பட்ட கன்னிமுத்திரை கெடா
தபரிசுத்த கன்னிகை" என்றும். 4-வது.—நித்திய மத்தியஸ்தி
(என்று இவர்களே சொல்லுகிறார்கள்.) என்றாலும். "எப்பொழு

(a) தேவ குமாரன் மரியம்மாளிடம் உற்பவித்துப் பிறந்ததாக வே
தாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே யல்லாமல் இவர்கள் சொல்லு
கிறபடி மனித சுபாவத்தை மரியம்மாளிடம் பெற்றுக்கொண்டதாகவா
வது மனித சுபாவம் பிறந்ததாகவாவது சொல்லப்படவில்லை.

னும் சுத்த திருக்குமாரனிடம் பாவிகளுக்காக மன்றாடுகிற தாயார்" என்றும், 5-வது.—"அன்னாளின் மகள்!" என்றால் அன்னம்மாளிடம் சென்மப் பாவக்கறையின்றி உற்பவமாயிருந்த மாசில்லாதவள் என்றும், 6-வது.—"சர்வ லோக நாயகி" என்றால் சர்வ லோக நாயகனைப் பெற்றவள் என்றும் அர்த்தமாகச் சொல்லலாமேயல்லாது மற்றப்படி இதற்காக மரியம்மாளுக்குத் தேவத்தன்மை இருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமுமல்ல, அர்த்தமுமல்ல. தெய்வமாகவுமல்ல. அவளோ தேவன் தமது உற்பவத்துக்கென்று சிருஷ்டிக்கப்பட்ட விசேஷித்த வஸ்து ஒருவளென்றறியவும்.

11-வது.—மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யாதெனில்; "மரியாளின் மகன் என்று சொல்வது மனுஷிகத்தையும் மரியாளின் ஆண்டவர் என்று சொல்வது தெய்வீகத்தையும் குறிக்கிறதென்று சரியாகப்படி அறிந்துகொண்டால் யேசுவின் தாயார் என்பதற்கும் தேவனுடைய தாயார் என்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் விளங்கும்" என்கிறார்கள்: ஆனால் "யோசேப்பு மரியாளின் மகன்" என்று சொன்னவர்கள் அவரைத் தேவனென்று விசுவசியாத யூதர்கள் இழிவான எண்ணத்தோடு சொன்னதாமே. அவரைத் தேவனென்று விசுவசித்தவர்கள் அப்படிச் சொன்னதாகவில்லை. ஆகிலும் அவர் மரியம்மாளின் மகனாகவுமாகிலும் அவர் மெய்யான தேவனே. அப்படி அவரை மெய்யான தேவன் என்று நம்பாத அந்த யூதர்கள் அவருடைய இரண்டு தன்மைகளையும் அறிந்தவர்களாகப் பாவித்து மரியம்மாளிடத்தில் அவருடைய மனித தன்மையைப் பிரித்துச் சொன்னார்களென்றால் அப்படி நியாயங்கொண்டு வரலாம். நவீன "மரியாளின் ஆண்டவர் என்று சொல்வது தெய்வீகத்தைக் குறிக்கிறதென்று" சொல்லுகிற இவர்கள் அந்த மரியம்மாளை "ஆண்டவருடைய தாயார்" என்பதைக்கொண்டு தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்ல இவர்கள் நாக்குப் பிறழ்வானேன்? "மனித தன்மைக்குமாத்திரம் மரியம்மாள் மாதா" என்று சமர்ப்பிப்பானேன்? மேலும் "யேசுவின் தாயார்" என்பதற்கும் "தேவனுடைய தாயார்" என்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை. இருவகையும் ஒரே தேவ ஆளைக் குறிப்பிக்கிறதேயல்லாது வேறல்ல. "யேசு" என்பது "மனுஷீகத்தை" அல்லது "மனித தன்மையை" குறிப்பிக்கிறதாகப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் எண்ணங்கொள்வது மெத்த பிசகு. ஏனெனில் "யேசு" என்ற அந்த மேலான நாமமானது மனுஷ இரட்சணியத்தைக் குறிப்பிக்கிற தெய்வீக நாமமாமே. இப்படியே புதிய ஏற்பாடு முழுமையும் "தேவனாகிய யேசு" "கர்த்தராகிய யேசு" "ஆண்டவ

ராகிய யேசு" என்று தேவநாமமாக விளங்குகிறதேயல்லாமல் "மனுஷனாகிய யேசு" என்று ஓரிடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. அப்படியிருக்க இவர்கள் அம் மேலான நாமத்தை அவருடைய மனித தன்மைக்குமட்டுமேயாகக் கொண்டிருந்தது சரியாமோ? ஆதலால் மரியம்மாள் "யேசுவின் தாயார்" என்பதும் "ஆண்டவருடைய தாயார்" என்பதும் "தேவனுடைய தாயார்" என்ற அர்த்தமாகவே வேதவசனம் வழங்குகின்றது.

12-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் "பிறப்பு, வளர்ப்பு, பசி முதலியன அவருடைய தேவ தத்துவத்தைச் சாரா, என்பது யாவரும் அறிந்த சங்கதியென்று" சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் அறிவித்திருக்க தேவதத்துவத்தைச் சாராத செயல்களில் சம்பந்தப்பட்ட மரியம்மாளை தேவனுடைய தாயார் என்று எப்படிச் சொல்லலாம்" என்று சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் "மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார்" என்று சொல்லும்படி வேதவசனமே வருகின்றது. இதற்குச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்வதா சரியாகும்? தேவவசனத்தையோ மானுஷீய வாக்கியத்தையோ எதை நாம் அங்கீகரிப்படுத்த வேண்டியது? அவர்களே சொல்லட்டும். அல்லாமலும் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் முதலிய பிள்ளையவர்கள் சொல்வதை மறுக்கின்றார்களேயல்லாது மற்றப்படியல்ல.

13-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது என்னவென்றால் "யேசுநாதருடைய மனுஷீகத்துக்குரிய செயல்களைத் தெய்வீகத்தோடும் தெய்வீகத்திற்குரிய செயல்களை மனுஷீகத்தோடும் இசைத்துப் பேசுவதனால் யேசுநாதருடைய மனுஷீகத்துக்குரிய செயல்கள் அவருடைய தெய்வீகத்தை ஒருவாறு சார்ந்துவிட்டதென்ற அர்த்தம் ஆகவே ஆகாது என்று சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் தங்கள் பிடிவாதத்தை அப்புறப்படுத்திவிட்டுச் சுத்த சித்தமுடையவர்களாய்ச் சற்று யோசித்துப் பார்த்திருந்தார்களாயின் தேவனுடைய மனுஷீகத்திற்குத் தாயாகிய மரியம்மாளைத் தேவமாதாவென்று இசைத்துப் பேசுவதனால் மனுஷீகத்திற்குத் தாயாகிய மரியம்மாள் தேவமாதாவாவாள் என்று தெளிவிக்கிறதற்கு ஒரு தூண்டுகோலை எதிரி கையிற் கொடுக்கிறோம் என்றறிந்திருப்பார்கள்" என்பதேயாம். இதற்கு 12-வதாக அவர்கள் சொல்வதை எடுத்துக் காட்டி நாம் மறுத்திருக்கும் நியாயங்களே போதுமென்றெண்ணுகிறோம். ஆனாலும் இவர்களதில் எடுத்துக்காட்டுகிறபடி "தேவனுடைய மனுஷீகத்திற்குத் தாயாகிய மரியம்மாள்" என்று வேதாகமத்

அறுவசுப்படவுமில்லை. சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் இப்படிச் சொல்வதாய்க் காணப்படவுமில்லை. எதிரி சொல்வதை எடுத்துக்காட்டி மறுத்து அதற்கு நியாய முரைக்கின்றார்கள். இது வா "எதிரி கையில் ஒரு ஆப்பிள்கோலைக் கொடுக்கிறதாரும்" அது போகட்டும் 11-வதாகப் பயில் "மரியாளின் ஆண்டவர் என்று செ ன்று தெய்வீகத்தைக் குறிக்கிறதாக" ராமசுவாமி பிள்ளையவர்க ள் சொல்லுகின்றார்கள். இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் தங்கள் பிடி வாதத்தை அப்புறப்படுத்திவிட்டுச் சுத்தசித்தமுடையவர்களாய் அதைச் சற்றாலோசித்துப் பார்த்திருந்தார்களாயின் "ஆண்டவருடைய தாயார்" என்பதைக்கொண்டு தேவனுடைய தாயார் என்று தெரிவிக்கிறதற்கு ஒரு ஆப்பிள்கோலை எதிரி கையில் கொடுக்கிறோம் என்றறிந்திருப்பார்கள். என்பதே அதற்கு மறுமொழி.

ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் தாம் எடுத்துக்காட்டிய 13-வதிற்கும் விடையுரையாகச் சொல்வது யாதெனில் "மரியம்மாளைத் தேவனுடைய மாதாவென்று வேதவாக்கியங்களிலிருந்து சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய நியாயம் முற்றிலும் பிசகென்று ரூபித்தோம்" என்கிறார்கள். இது சந்திரா சூரியனின் 56-ம் பொய்யாயிருக்கின்றது. எப்படியெனில் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எழுதிய பிரசுரம் என்னும் முன்று பக்கங்களில் முதற்பக்கத்திலுள்ள வசனங்களுக்குமட்டும் தம் சந்திரா சூரியன் 2-ம் பக்கு முழுப்பாகத்திலும் (வேத வசனங்களைக்கொண்டல்ல அதற் கொத்ததுமல்ல) தமது மனம் போன போக்கில் சிலதுக்கு விடை கூறியிருக்கின்றார்கள். சிலதுக்கோ விடையன்னியில் விட்டுவிட்டார்கள். மேலும் இவர்கள் விடை கூறிய யாவும் இம்மெஞ்ஞான வேத ஒளியில் எடுத்துக்காட்டி அவைகள் தவறென வேத வுதாரணத்தோடு மறுக்கக்காட்டி நியாயங்களைக்கொண்டு ரூபித்திருக்கிறோம். ஆகலால் "சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய நியாயங்கள் முற்றிலும் பிசகு என்று ரூபித்ததாக" சொல்வது முற்றிலும் பொய்யே யல்லாது மெய்யல்லவென இப்பிரபந்தத்தா லறியலாம். பின்னும் இவர்கள் சொல்லுகிறதாவது "குமாரனை யுடையவன் ஜீவனை யுடையவன்" என்னும் தேவ வசனத்தை இவர்கள் சரியானபடி விசுவசிப்பார்களாகில் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று விசேஷப்படுத்த நியாயந் தேடவுமாட்டார்கள். உன்னை விட்டால் எனக்கு போக்கில்லை அம்மா என்று அவளிடம் ஓடவு மாட்டார்கள்" என்பதேயாம். ஆனால் "குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்" என்றதுபோல் "குமாரனைப் பெற்றவள் பாக்கியம் பெற்றவள்" உம்மிடத்திற் பிறந்

திறவர் தேவ குமாரன்" "என் ஆண்டவருடைய தாயார் என்னிடத்தில் வரும்படி எதினால் எனக்குக் கிடைக்கலாயிற்று" என்னும் தேவவசனங்களை இவர்கள் சரியானபடி விசுவசிப்பார்களாகில் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் அல்லவென்று அசுத்த நியாயந் தேடவுமாட்டார்கள் "உன்னைவிட்டால் எனக்குப் போக்கில்லை அம்மா" என்ற பரிகாச வார்த்தையைப் பிரயோகிக்கவு மாட்டார்கள். பின்னும் அவளை யண்டி மன்றாடுவதில் மெய்ப்பாக்கியமில்லையென விட்டோடவுமாட்டார்கள் என்றறியவும்.

XI-ம்.—சல்லாபம்.

இதில் முன்போலவே ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், அதாவது முக்கமுந்த "யேசுநாதருடைய மனுஷீகத்துக்கடுத்ததாய் வேதஞ் சொல்லுகிற பிறப்பு, வளர்ப்பு, களைப்பு, பசி, தாகம், துன்பம், துக்கம், மரணம் முதலிய செயல்களெல்லாம் யேசுநாதருடைய தேவ தத்துவத்தைச் சாராதென்றும் அவருடைய தேவ தன்மையைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிற சுயம்பு, சர்வ வியாபகம், அகண்டிதம், அரூபம், முதலிய தேவ லட்சணங்க ளெல்லாம் மனுஷ தன்மைக்கு இல்லை என்றும் குறித்திருக்கிறோம். வேதம் குறிக்கிற இந்த வித்தியாசத்தை மறந்து அவ்விரு தன்மையும் ஒன்றாகக் குழப்பினால் ஒன்றேயொன்று முரணி அநாதி சுயம்புவாயும் நித்தியானந்த நிர்விகாரியானவருக்கு உற்பத்தி, வளர்ச்சி, துன்பம், துக்கம், முதலிய குறைகள் உண்டென்று ஏற்படுகிற விரோத தாண்டாந்தத்தில் முடியும் என்று முத்தையா பிள்ளையவர்கள் சொல்லியதை மறுக்க வேண்டுமானால் மறுத்தப்பேசாமல் தேவமாதா என்று சொன்னால் கடவுளுக்கு உற்பத்தி வளர்ச்சி துன்பம் முதலிய குறைகள் உண்டென்று ஏற்படுகிறது என்றார்கள் என்று சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எப்படிச் சொல்லலாம் மேற்கண்ட நியாயத்தில் ஆட்சேபனை உண்டு அல்லது இல்லை என்று சொல்லாமல் எது எப்படிப்போனாலும் எங்களுக்கு மரியம்மாளைத் தேவமாதா வென்று போற்றத்தான் வேண்டுமென்பார்போல் பேசுவது நியாயமாகமாட்டாது" என்பதாம். ஆனால் மேலே எடுத்துரைத்திருக்கிறபடி முத்தைய பிள்ளையவர்கள் சொல்லிய எல்லா விஷயத்தையும் எடுத்துக்காட்டல் அவசியமென்னவோ ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்பார்த்தால் போதுமென்றதுபோலச் சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் அவைகளில்

விஷயத்தை எடுத்துக்காட்டி அப்படிச் சுருக்கிச் சொன்னதுபோதாதோ? பின்னும் இவைகளை ஆட்சேபித்து அவர்கள் எடுத்துரைத்திருக்கிற நியாயங்கள் முந்தய பிள்ளையவர்கள் எழுதிய அவ்வெல்லா விஷயத்துக்கும் (அறிவுடையோர் அறிந்துகொள்ளக் கூடிய) போதுமான ஆட்சேபனையாகாதோ? அப்படியிருக்க அவர்கள்பேரில் ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் எப்படிக் குறை சொல்லலாம்? இன்னமும் வேண்டுமானால் நாமெழுதிய சம்பாஷணை விளக்கம் 2-ம். அதிகாரத்தில் போதுமான நியாயங் காணலாம். ஆகிலு மிதில் நாமெடுத்துரைக்கிறபின்வரும் நியாயங்களைக் கவனியுங்கள்.

1-வது.—மரியம்மாளிடம் பிறந்தவர் தேவகுமாரன் ஆனால் மரியம்மாள் தேவனுடைய தாயார் "அதாவது ஆண்டவருடைய தாயார்" என்று வேத வசனம் அறிவிக்கிறபடி திருச்சபையும் அதின் பிள்ளைகளாகிய நாமும் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயாரென்று சொல்லுகிறோம். இதை மறுத்து நீங்கள் சொல்லுகிறபடி "பிறப்பு, வளர்ப்பு, களைப்பு, உபவாசம், பசி, தாகம், துன்பம், துக்கம், மரணம்" "முதலிய செயல்களெல்லாம்" "யேசுநாதருடைய மனுஷீகத்துக்கடுத்ததாய்" வேதாகமங்களில் எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது எடுத்துக் காட்டுங்கள். ஆனால் பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாளிடத்தில் "உற்பவித்துப்பிறந்தவர் தேவ குமாரன்" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இது மெய். இதைத்தவிர மரியம்மாளிடத்தில் பிறந்தது "மனுஷீகம்" அல்லது "மனிதத் தன்மை" என்று வேதாகமங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பது எங்கே? அப்படியே "அவருடைய வளர்ப்பு, களைப்பு முதலியவைகள்" மெய் ஆனபோதிலும், அவைகளெல்லாம் "அவருடைய மனுஷீகத்துக் கடுத்தது" என்றும் "அவருடைய தெய்வீகத்தைச் சாராது" என்றும் வேதாகமங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பது எங்கே? ஏனென்றால் நீங்கள் வேதாகமங்களில் எழுதப்பட்டிருப்பதை மாத்திரம் அங்கீகரிக்கிறவர்களானதால் அப்படிச் சொல்லப்பட்டு [illegible] எழுதப்பட்டிருந்தால்மட்டும் அல்லவோ உங்கள் [illegible] வாய் [illegible] மேற்போகும். அப்படிக்கில்லாத [illegible] புரொட்டெஸ்டாண்டோர் [illegible] தாமென்னே? அதிர அவருடைய தேவதன்மையைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிற சுபாபம், சர்வஞ்ஞத்துவம், சர்வவியாபகம், அரூபம் முதலிய தேவ லட்சணங்களெல்லாம் [illegible] இல்லை [illegible] என்கிறீர்கள். [illegible] நாம் பார்த்து [illegible] இந்த [illegible]

செய்தபின் என்று சோதிக்கவும் அல்லது பிரித்தறியவும் வேண்டுமென்பது எதுக்கு. அப்படி பிரித்தறியும்படி வேதாகமங்களில் எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதோ பாருங்கள் அர்ச். அருளப்பர் தாம் எழுதிய முதல் நிருபம் முதல் அதிகாரம் 1-4-வரை வசனங்களில் முகவுரையாகத் தொடர்ந்தெழுதியதைக் கூர்ந்து பாருங்கள். அதாவது "ஆதியில் இருந்த ஜீவ வார்த்தைக்கு அடுத்தவைகளை நாங்கள் கேட்டும் எங்கள் கண்களால்கண்டு தரிசித்தும், எங்கள் கைகளினால் பரிசித்துமிருக்கிறோம். ஏனெனில் ஜீவன் வெளிப்பட்டுப் பிதாவினிடத்தில் இருந்து எங்களுக்குக் காணப்பட்ட அந்தச்ஜீவனை நாங்கள்கண்டு அதற்கு அத்தாட்சி கொடுத்து அதை உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிறோம். நீங்கள் எங்களோடு ஐக்கியமாகும்படிக்கும், எங்கள் ஐக்கியம் பிதாவோடும் அவருடைய குமாரனாகிய யேசுக்கிறீஸ்துநாதரோடும் இருக்கும்படிக்கும் நாங்கள் கண்டதையுங் கேட்டதையும் உங்களுக்கு அறிவித்து நீங்கள் மகிழ்ச்சியடையவும் உங்கள் மகிழ்ச்சி பூரணமாயிருக்கவும் இந்த நிருபத்தை உங்களுக்கு எழுதுகிறோம்" என்பதாம். இவ்வேதவசனங்களில் தேவகுமாரனாகிய யேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய மனுஷதன்மையாவது, தேவதன்மையாவது எவ்வளவேனிலும் பிரித்துப் பேசியிருக்கிறதோ பார்ச்சேதமில்லை, அன்றியும் "உங்கள் மட்டிலும் தேவன் தமது இரத்தத்தினால் வாங்கின திருச்சபையை ஆளுவதற்கு இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் உங்களை மேற்றிராணியார்களாக ஸ்தாபித்து (ஒப்பித்த) மந்தை எல்லாவற்றையும் பராமரித்துக்கொள்ளுங்கள் (அப். நட. 20-28.) பார்த்தீர்களா— "இரத்தம்" என்னும் மனுஷீக செயலைத் தேவசெயலோடிணைத் தப்போஸ்தலர் தேவனாடத்தாலேயே சொல்லப்படுகிற வேதவசனத்தை [illegible] நீங்கள் [illegible] பேசுகிற பிரித்தல் எங்கே? மேலும் நீங்கள் சொல்லுகிறபடி பிரித்தறியவேண்டுமென்பது அவசியமானால் தேவன் தமது மனுஷீக இரத்தத்தினால் வாங்கினசபை என்றல்லவோ சொல்லவேண்டியதாகும். அப்படிச்சொல்ல அப்போஸ்தலர் மறந்துவிட்டாரோ. அல்லது இவர்களுக்குத் தெரிந்தது அவருக்குத் தெரியாமற் போய்விட்டதோ பின்னும் அந்த அப்போஸ்தலர் தாமே சொல்லுகிறதாவது "அவர் (அதாவது தேவ குமாரன்) நம்மை இருளின் அதிகாரத்தினின்று மீட்டுக்கொண்டு அரூபியான சர்வேசுரனுடைய சாயலும் சர்வசிஷ்டிப்பின் முதல்வரும் தம்முடைய இரத்தத்தினாலே நமக்குப்பாவ மன்னிப்பைக்கொடுத்து நம்மை இரட்சித்தவருமாகிய தமது அன்பின்குமாரனுடைய இராச்சியத்தில் நம்மைச்சேர்த்து வைத்தார். அதெப்

படியென்றால் இவரால் சகலமுஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது, பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலுமுள்ள காணப்பட்டவைகளும் காணப்படாதவைகளும் பத்திராசனரும் நாதகிருத்தியரும் பிராதமிகரும் வலவந்தருஞ் சகலமும் இவராலும் இவரிலுமுண்டாக்கப்பட்டது. அவரே எல்லாருக்கு முந்தினவர், இவரில் சகலமும் நிலைபெறுகின்றது, அவரே திருச்சபையாகிய சரீரத்துக்குத் தலையானவர். இவரே எல்லாவற்றிற்கு முதன்மைப்பட்டவராயிருக்கும்படிக்கு ஆதியும், மரித்தோரில் நின்று முதல்பேறானவருமாயிருக்கிறார். ஏனெனில் சகலசம்பூரணமும் இவருக்குள்ளே வாசமாயிருக்கவும் இவர் சிலுவையிற் சிந்தின இரத்தத்தினால் சமாதானத்தை உண்டாக்கிப் பூலோகத்திலுள்ளவைகளானாலும் பரலோகத்திலுள்ளவைகளானாலும், எல்லாவற்றையும் இவராலேயும் இவரிலேயும், தம்மோடு ஒப்புரவாக்கவும் சர்வேசுரன் சித்தமானார்" என்பதே (கொலோ. 1-13-20 வரை) இதில் அந்தந்தச்செயலை அந்தந்தத்தன்மையில் பிரித்துப்பேசியிருக்கின்றதா, அல்லது இருசெயலையும் ஒரே தேவ ஆளில் சேர்த்துப்பேசி இருக்கின்றதாவென்று புரொடெஸ்டாண்டுகாரர்களே உற்றுணர்ந்து பாருங்கள், இப்படியாய் இரட்சணிய செயலைப்பற்றி வேதவசனம் எவ்விடத்திலும் பிரித்துப்பேசாமல் சேர்த்துத் தேவன் பிறந்தார், தேவன் பாடுபட்டார், தேவன் தமது இரத்தத்தைச் சிந்தினார், தேவன் தமது உயிரைக் கொடுத்தார், தேவன் மரித்தார், தேவன் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டார், தேவன் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று சுவிசேஷகரெல்லாரும் ஒரே கருத்தாய் ஒரேவாக்காய்ப் பேசியிருக்க இந்தப் புரொடெஸ்டாண்டுகாரர்கள் ஒரே தேவ ஆளில் நடந்தேறின அந்த மேலான செயலை இருதன்மையில் பிரித்துப்பேசவேண்டுமென்பது, அல்லவோ? மெய்னே? நெஸ்தோரியஸ் "தேவனுடைய [illegible]" [illegible] ஏற்ப என்று சாதிப்பதற்காகவே இந்த விபரீதமெல்லாஞ் சொன்னார்கள் என்பதாய்த் தெரியவருகிறது.

இன்னும் அதற்கு நேர்விரோதமாய் அப்படிப் பிரித்துப் பேசாமல் சேர்த்துப் பேசுவது—"ஒன்றாகக் குழப்பினால்" போலாகி "ஒன்றோடொன்று மாறனி", "அநாதி சயம்புவாய் நித்தியமாகந்த நிர்விகாரியான கடவுளுக்கு உற்பத்தி, வளர்ச்சி, துன்பம், மரணம் முதலிய குறைகள் உண்டென்று ஏற்படுகிற சுயவிரோதக் கருத்தில் முடியும்" என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படித் தங்கள் சொந்தபுத்தியைக்கொண்டு மதிநுட்பம்பண்ணிச் சொல்வதற்கு இவர்கள் சுவிசேஷகருக்கு மேலான சுவிசேஷகரும் அப்போஸ்தலர்களுக்கு மேலான அப்போஸ்தலர்களோ? இன்னும் பார்க்கப்போனால் தெய்வத்திற்கு மேலானவர்களாய்ப் பேச

ளோ? பின்னும் அந்த அப்போஸ்தலர்தாமே "சிலர் உங்களைக் கலக்கப்படுத்திக் கிறீஸ்துவினுடைய சுவிசேஷத்தைப் புரட்டத் தேடுகிறார்கள். ஆகையால் நாங்கள் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த சுவிசேஷத்துக்கு விரோதமான வேறொன்றை நாங்களாவது பரலோகத்தில் நின்றுவந்த ஒரு தேவதூதனாவது உங்களுக்குப் பிரசங்கிப்பானாகில் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக்கடவான்" (காலா. 1-7-8-9.) என்று இப்படி இரண்டுதரம் கண்டித்துச் சொல்லுகிறார், ஆதலால் மெய்யான சுவிசேஷம் யேசுநாதருடைய இருசுபாவத்தின் அதனதற்குண்டான இருசெயலையும் பிரிக்காமல் ஒரே தேவ ஆளில் சேர்த்து அவருடைய மனுஷீகசெயலையுந் தேவசெயலாகவே பாவித்துப் போதிக்கிறதுமன்றி, யேசுகிறீஸ்துநாதர் தேவன் மரியம்மாள் அம்மெய்யான தேவனுடைய தாயார் என்றும் பிரஸ்தாபிக்கிறது. அப்படியிருக்கப் புரொடெஸ்டாண்டுகாரர்கள் சொல்லுகிற "யேசுவின் இருதன்மைப் பிரித்தலும்" இதில் "அவருடைய மனுஷீகசெயலை அவருடைய தேவசெயலோடு சேர்த்துப் பேசக்கூடாது" என்கிற கற்பனையும் அதற்கடுத்த போதனைகளும் வேதப்புரட்டலாகவும் வேறொரு சுவிசேஷமாகவுமிருக்கிறபடியால் அதைப் போதிக்கிறவர்களும் அதை விசுவசிக்கிறவர்களும் அவ்வப்போஸ்தலர் கூறுகிற சாபத்திற்குள்ளாவார்கள். என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை என்றறியக்கடவார்கள்.

2-வது.—"இஸ்பிரீத்து சாந்துவினால் ஏவப்பட்ட எலிசபேத்தம்மாள் தேவமாதாவைப் புகழ்ந்த (அர்ச். லூக் 1-43.) தேவ வசனத்தை முத்தையபிள்ளையவர்கள் எடுத்துப் பேசவேயில்லை. மறந்து போனார்களென்றென்ன இடமில்லை. வேண்டுமென்றே அதை விட்டு விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் "தன்மை" யென்ற மொழியை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு நியாயஞ்சொல்ல மேலே கூறிய வாக்கியம் இடங்கொடாதிருப்பதினால். எலிசபேத்தம்மாள் அர்ச். கன்னிமரியாயியை வாழ்த்தினபோது "அந்த அம்மாளை எனது கர்த்தருடைய மாதா" என்று சொன்னதைப் புரொடெஸ்டாண்டுகாரரால் மறுக்க முடியாது. என் கர்த்தருடைய மனித தன்மைக்கு மாதா என்று சொல்ல அர்ச். எலிசபேத்தம்மாளுக்குத் தெரியாமற் போய்விட்டது. அல்லது அந்தம்மாளை ஏவிய இஸ்பிரீத்து சாந்து (பரிசுத்த ஆவி) ஆகிய கடவுளுக்குத் தெரியாமற் போய் விட்டது. என்று சொல்வார்களோ? முத்தையபிள்ளையவர்கள் கர்த்தருடைய மாதா என்பதும் தேவ மாதா என்பதும் ஒன்றே. பேதமில்லை. ஆனதால் அர்ச். மரியாயி தேவமாதாதான். இப்படி நாம் காட்டியது நியாயமோ? போலி நியாயமோ? முத்தையபிள்ளையவர்கள்

இப்படிப்பட்ட நியாயங்களின் பலத்தைக் கண்டு பிடிக்கவேயில்லை யென்பது நன்றாய்த் தோன்றுகின்றது" என்று சௌந்தர நாயகம் பிள்ளை யவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய வேத வுதாரண நியாயங்களுக்குப் பிழைக்க நியாயம் கிடைக்காவிட்டால் "நியாயமானது குடா கடலில் கவிழ்கிறது" என்ற பகடி வார்த்தையா? யோக்கியருடைய பதில் மொழி.

அல்லாமலும் மேற்காட்டிய நியாயங்களுக்கு ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் சொல்லும் மறு உத்[illegible] "பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்த எலிசபெத்து மரி[illegible] என் ஆண்டவருடைய தாயார் (The Mother of my L[illegible] [illegible]று சொன்னாள். என் ஆண்டவருடைய மாதா என்பதை [illegible]ர்த்தருடைய மாதா என் தேவனுடைய மாதா (The [illegible] of my God) என்று மாற்றும்படி யாரால் தேவமைச்ச[illegible]ப்பட்டதோ தெரியவில்லை" என்பதே. ஆ! மேற்படி பிள்ளையவர்கள் இதில் ஓர் பாரிய குற்றம் கண்டுபிடித்துக்கொண்டார்கள். கடவுளை "தேவன்" என்றும் "ஆண்டவர்" என்றும் "கர்த்தர்" என்றும் சொல்லுகிற வார்த்தை வெவ்வேறாயிருந்தபோதிலும் கடவுளைக்கும் அவருக்குரிய மேலான நாமதேயமே யல்லாது வேறில்லை. அந்தப்படி வேதாகம முழுவதிலும் அதி[illegible] திரித்துவ ஏகக் கடவுளை "தேவன்" அல்லது "சர்வேசுரன்" அல்லது "பராபரன்" என்றும் "ஆண்டவர்" என்றும் அல்லது "கர்த்தர்" என்றும் முக்கியமாய் வசனிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படியிருக்க இப் புரோட்டெஸ்டாண்டுகள் "வேதாகமத்தைத் தாங்கள் முதற் கடைசிவரைக்கும் ஒருதரத்தைப்போல் பலதரமும் வாசித்தோம், யோசித்தோம் சிந்தித்தோம்" எனப் பெருமை பாராட்டினும் அதில் எழுதிய அத் திருநாமதேயங்களைக் கண்டுபிடியாமற்போனது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. இவர்களா கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் பேரில் குற்றம்பாரிக்க யோக்கியதை யுடையோர். "ஏகோவா அல்லது பராபரன் இந்தப் பெயர் கிரேக்கு லத்தீன் இங்கிலீஷ் முதலான இந்தப் பாஷைகளில் கர்த்தர் (Lord) என்றும் தேவன் (God) என்றும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று புரோட்டெஸ்டாண்டு வேத சாஸ்திரியாகிய பவர் ஐயர் தாமெழுதிய தமிழ் இந்து தேசசரித்திரம் 280-ம் பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் ஏகோவாவாகிய கடவுளை "தேவன்" என்றும் "கர்த்தர்" அல்லது "ஆண்டவர்" என்றும் சொல்லத்தகுமென உதாரணமாகின்றது. இதில் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அம்மேலே எடுத்துக்காட்டியபடி "தேவன்" என்றும் "ஆண்டவர்" அல்ல "ஆண்டவர்" என்றும் "கர்த்தர்" அல்ல என்ற தோற்றமதற்கு இடமேது?

பின்னும் "ஆண்டவருடைய மாதா (The Mother of my Lord) என்பதும் தேவமாதா (The Mother of my God) என்பதும் ஒன்றே பேதமில்லை என்று சௌந்தர நாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்" என்பதாய் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டி அதற்கு மறு உத்தரம் "சாராள் ஆபிரகாமை ஆண்டவன் (Lord) என்று சொல்லிக் கீழ்ப்படிந்திருந்தாள். (1-பேதுரு 3-6.) என்னும் வேத வசனத்தை இவர்கள் மறந்து விட்டார்களோ? இவர்களுடைய நியாயத்தின்படி ஆபிரகாமைத் தேவன் என்றும் அவனுடைய தாயாரைத் தேவனுடைய தாயார் என்றும் சொல்ல வேண்டாமோ" என வேதாகமத்தில் தங்களுக்கோர் நியாயம் கிடைத்தாற்போல் வெகு விந்தையாய்க் கொண்டுவருகிறார்கள். (a) 1-பேதுரு (3-6.) இவ் வேதவசனத்தில் "சாராள் ஆபிராமை எசமான் என்றழைத்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தாள்" என்றெழுதி யிருக்க "சாராள் ஆபிராமை ஆண்டவன் என்றாள்" என்று மாற்றும்படி யாரால் புரோட்டெஸ்டாண்டு ஏவப்பட்டதோ தெரியவில்லை. மேலும் "சாராள் மற்ற ஸ்திரீகளைப்போலே அபிராமை எசமானாகிய தன் புருஷனெனக் கீழ்ப்படிந்தாள்" என்றிருக்க அதுபோலவே அர்ச். எலிசபெத்தம்மாளும் அர்ச். மரியம்மாளிடம் உற்பவித்திருந்த தேவ குமாரனை அவ்விதம் பாவித்தாள் என்பது சரியோ? அன்றியும் அர்ச். எலிசபெத்தம்மாள் தேவ குமாரனை "ஆண்டவர்" என்றபோது அவரைத் தன் தேவன் என்ற கருத்தோடே சிநேகித்துச் சொன்னாளோ அல்லது சாராள் அபிராமைத் தன் புருஷனுக்குரிய மேரையாய் நேசித்துச் சொன்னதுபோற் சொன்னாளோ? ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டாரே நீங்களே நிதானித்துச் சொல்லுங்கள். ஆ! இது மகா பெரிய தேவதூஷணம். இத்தேவதூஷணத்துக்கொப்ப ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது யாதெனில் "அபிரகாமைத் தேவன் என்றும் அவனுடைய தாயாரைத் தேவனுடைய தாயார் என்றும் சொல்லவேண்டாமோ" என வினவுகிறார்கள். ஆனால் "உன் கர்த்தராகிய தேவனைப் பரிகாசம் பண்ணாதிருப்பாயாக" (காலா 6-7.) என்பதே இதற்கு மறு மொழி. அபிரகாம் நம்மைப்போலச் ஜென்மப் பாவத்தோடுற்பவித்துப்பிறந்த மனுஷன் என்றும் அர்ச். எலிசபெத்தம்மாள் புகழ்ந்து சொன்ன அந்த ஆண்டவர் பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரீயினிடத்தில் மாசில்

(a) 1860-ம் வருஷம் சென்னப்பட்டணத்தில் அமெரிக்கன் மிஷியோன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட யூபிலி பதிப்பு ஆகிய புதிய ஏற்பாட்டில் காண்க. புரோட்டெஸ்டாண்டு புதிய ஏற்பாடு பொருளடக்கம் 2-ம் பங்கு 438-ம் பக்.

ளாமல் உற்பவித்துப் பிறந்த தேவன் என்றும் இவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க அத் தெய்வீகமான ஆண்டவரை அபிராமுக் கொப்பிட்டு அப்படி இப்படி என்று பலவாறு சொல்வது இவர்கள் மனசாட்சிக்கு விரோதமான வேத தூஷணமும் பரிகாச வார்த்தைகளுமாமல்லோ. மேலும் இவர்கள் எவ்வளவு அர்ச். எலிசபெத்தம்மாள் புகழ்ந்து கூறிய அந்த ஆண்டவர் தேவன் அல்லவென்றும் அவரை உற்பவித்துப் பெற்ற மாதாவைத் தேவனுடைய மாதா அல்லவென்றும் நியாயம் பாராட்டுகிறதாகத் தோன்றுகிறது. இதைப்பார்க்கிலும் வேதப் புரட்டு உலகத்தி லுண்டோ. பின்னும் இப் புரட்டுக்கொப்ப "ஆண்டவர் (Lord) என்னும் வார்த்தையானது தன்னிலேதானே தேவன் (God) என்னும் அர்த்தமுடையதல்ல" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அப்படியானால், "கர்த்தர்" என்னும் வார்த்தை எப்படி தன்னிலேதானே "தேவன்" (God) என்னும் அர்த்தமாகும். இது தன்னிலேதானே தேவன் என்னும் அர்த்தமுடையதாயிருந்தால் "ஆண்டவர்" என்பதும் ஏன் தன்னிலேதானே "தேவன்" என்னும் அர்த்தமுடையதாக மாட்டாது. சொருத்தர்குருமன் தமது நூல் 59-ம். பக்கம் 11-வது வரியில் "ஆண்டவர் என்று சொல்வது தெய்வீகத்தைக் குறிக்கிறதென்று" சொன்ன இவர்கள் தாமே அதைப் புரட்டி "ஆண்டவர் என்றால் தேவன் என்னும் அர்த்தமுடையதல்ல" என்று மறுக்கிறது என்ன? இது கொடிய விஷமல்லவோ? இவர்களோ அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பர் சொன்ன விரியன் பாம்புகள், அர்ச். (மத். 3:7.) ஆதலால் அர்ச். எலிசபெத்தம்மாளைக்கொண்டு சொன்ன அத் தேவ திரு வசனத்திற்கு விரோதமாகத் திருக்குறுக்கலான இவ்வித வேத புரட்டுகளைச் சொல்லாமலும் இவ்வித கொடிய விஷங்களைக் கலவாமலும் அதற்கு வேறே நியாயஞ் சொல்லக் காணாமலும் முத்தையபிள்ளையவர்கள் (தன் மரியாதையைத் தான் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றதுபோல) அதற்கு மறுமொழி சொல்லாமற் தப்பித்துக் கொண்டவர்களாயிருக்க அப்படிக்கில்லை என் கெட்டித்தனத்தைப் பாருங்களென்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அத் தேவவசனத்திற்கு அடாத வேதப் புரட்டும் கொடிய விஷக்கலப்புமாக அவர்களைத் தாக்கி நிருத்துவதில் பிரயோசனமென்ன? தவிரவும் "நெஸ்தோரிய கொள்கையைக் கண்டிக்குமுன் மரியம்மாளுக்குத் தேவனுடைய தாயார் என்கிற நாமம் பொதுவான வழக்கத்தில் இல்லை என்று கர்தினால் பாரு (Bona) என்பவர் சொல்லியிருப்பதாக" திருச்சபை இதிகாச கர்த்தனாகிய டூபின் (Dupin) சொல்லுகிறார் ஆதலால் இது நூதன நாமம்" என்று சொல்லிப் புரொட்டெஸ்டா

ண்டார்கள் சாதிப்பது முற்றிலும் பிசகு. இது நூதன நாமமல்ல. ஆதிதொடுத்து வேதாகமத்திற் புகழப்பட்ட பூர்வ பூர்வமான நாமம் என்று இதுவரையும் வேதாகம வசனங்களைக் கொண்டு ஒப்பிக்கலாயிற்று. மேலும் அந்த "டூபின்" என்கிறவன் வேதப்புரட்டன். திருச்சபையால் சபித்துத் தள்ளப்பட்டவன் என்று இவர்களுக்குத் [illegible] அறிவித்திருக்க மறுபடியும் திருச்சபை இதிகாச கர்த்தன் என்று இவர்கள் வெட்கமின்றி அவனுடைய அப் பொய்யான சொற்களைச் சாட்சியமாகக்கொண்டு வந்து அழைப்பது சரியாமோ. அல்லாமலும் கர்தினால் பாரு என்பவர் சொன்னார் என்றால் அவர் எழுதிய புத்தகத்தை எடுத்துக்காட்டினால் அல்லவோ சரி. அதில்லையானதால் குருடன் குருடனுக்கு வழிகாட்டி இருவருந் தவறிப் பள்ளத்தில் விழுந்தாற்போற் காணுதே அல்லாது வேறல்ல. மேலும், அந்த "டூபின் பாரு" என்பவர்கள் சொல்வதாக "மரியம்மாளுக்குத் தேவனுடைய தாயார் என்கிற நாமம் பொது வழக்கத்தில் இல்லை" என்றதினால் ஆதிமுதல் அவ்வளவு வழக்கத்தில் உண்டென்று திருஷ்டாந்தமாகிறதல்லவா? அப்படியானால் அது "நூதன நாமம்" என்று எப்படி சொல்லலாம்? மேலும் "மரியாளைத் தேவமாதாவென்று வழக்கமாய்ச் சொல்லிவந்தபோதைச் சொல்லத்தகாதென்று மறுப்பதற்காக யேசுவின் இரண்டு தன்மையும் வெவ்வேறாக பிரித்திருக்கிறதாக நெஸ்தோரியன் சாதித்தான்" (a) என்று புரொட்டெஸ்டாண்டார்கள் தாமே தாங்கள் எழுதிய வேதசாஸ்திர சாரம் 884-ம் பக்கத்தில் அத்தாட்சி கொடுக்கிறார்கள். ஆதலால் "மரியம்மாளுக்குத் தேவமாதா" என்னும் நாமம் "நூதன நாமம்" அல்ல. அது ஆதியிலேயே சாத்தானாகிய "சர்ப்பத்தை நோக்கி உனக்கும் ஸ்திரிக்கும் உன்னுடைய வித்துக்கும் அவளுடைய வித்துக்கும் பகையை உண்டாக்குவோம்" என்று தேவன் திருவாக்கருளியபோதே உண்டான நாமம். இப்படியிருக்க அச் சாத்தானாகிய சத்துரு புத்திரர்கள்தான் (தேவ தாயார் என்னும்) அந் நாமம் நூதன நாமம் என்பார்களே அல்லாது மற்றோர் ஒருவரும் சொல்லார்கள்.

அல்லாமலும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அந்த "டூபின்" என்பவன் போதனையில் நம்பிக்கைவைத்ததால் "மரியம்மாளுக

(a) இதினால் டூபின் சொல்வது பொய்யெனவும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்களும் முத்தைய பிள்ளையவர்களும் யேசுநாதருடைய இரு தன்மையை இரண்டாகப் பிரித்தலும் இதைக்கொண்டு யேசுவின் ஒரு தன்மையாகிய மனுஷ தன்மைக்குமட்டும் மரியம்மாள் மாதா, தேவ மாதா அல்லவென்று சாதித்தலும் நெஸ்தோரியன் கொள்கை எனவுமே திருஷ்டாந்தமாகின்றது.

ளுக் தேவனுடைய தாயார் என்னும் நாமம் நூதன நாமம்" என்று போலத் தங்களில் நிர்மாணித்துக்கொண்டு "அப்போஸ்தலராகிய பூர்வீக திருச்சபை சொல்லிவந்தபடி யேசுவின் தாயாகிய மரியாள் என்றே நாம் எப்போதுஞ் சொல்வோமாக" என்று தங்களையும் தங்களோடு சேர்ந்தவர்களையும் இடப்படுத்திக்கொண்டு வற்புறுத்துகிறார்கள், இவர்கள் வற்புறுத்தி எப்படித்தான் சொன்னாலுமென்ன! இவர்களைக் கேட்கிறதார்? ஆனபோதிலும் "யேசுவின் தாயாகிய மரியாள்" என்றதில் குறைவென்னவிருக்கிறது "யேசு" என்னும் அத் திருநாமத்தையத்தனைக்கும் பசாசுகள் நடுநடுங்கத்தான் செய்யும். நாங்களும் அத்திருநாமத்தால் அவருடைய தாயாரை ஸ்துதித்து புகழ்த்தான் செய்கிறோம், ஆனால் "யேசு" என்னும் அத் திருநாமம் தேவதன்மையிலேயோ மனித தன்மையிலேயோ எதில் அமைந்ததென்பதே கேள்வி. இதை ரூபகாரப்படுத்திய பின்னல்லவோ நீங்கள் வற்புறுத்துகிறபடி சொல்லலாம். இல்லாத பட்சத்தில் வம்புக்கு சொல்வது வழியாமோ? இதைப்பற்றி விஸ்தரித்திருக்கிற இதின் முதலாம் பங்கு V-ம். சல்லாபத்தைப் பார்க்கவும்.

3-வது.—புரோட்டெஸ்டாண்டு வேதப் பண்டிதராகிய ஹில் (Dr. Hill) என்பவர் யேசுநாதருடைய தெய்வீகத்துக்குரிய செயல்களை மனுஷிகத்தோடும் அவருடைய மனுஷிகத்துக்குரிய செயல்களைத் தெய்வீகத்தோடும் இசைத்துப் பேசுவதாகச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய இங்கிலீஷ் நடையை ராமசுவாமிபிள்ளையவர்கள் தமிழாகத் திருப்பிக்கொண்டு "இந்த வசனங்களும் தேவமாதா வணக்கத் தவறு என்பதில் கண்ட நியாயங்களும் ஒத்திருக்கின்றனவென்று வாசிப்போரே அறிந்துகொள்வார்கள்" என்று பய்ய நழுவப் பார்க்கிறார்கள். (டாக்டர் ஹில் சொல்வதாக எடுத்துக் காட்டிய தமிழ் நடை) அதாவது "இரண்டு தன்மையும் தன் தன் சுபாவத்தையுடைத்தாயிருக்கிறது; மேற்படி சுபாவங்கள் இணைந்திருப்பதாயுஞ் சொல்லப்படுகிறது. எந்நினில் இரண்டு தன்மையின் சுபாவமும் ஒரே ஆளுக்குக் குறிக்கப்படுகின்றன. யேசுக்கிறீஸ்துவானவர்க்குத் தேவ குமாரன் என்று தம்முடைய பேரைத் தேவதன்மையின்படி பெற்றுக்கொண்டும் பொழுது மனுஷ தன்மைக்குரிய காரியங்களும் அவருக்கு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு தன்மையும் தன் தன் தொழிலைச் செய்தும் இரண்டுமாகிய [illegible] ஒரே ஆளாயிருப்பதினால் வேதாகமத்தில் ஒரு சுபாவத்திற்குச் சம்பந்தமானதை இன்னொரு சுபாவத்தால் குறிக்கப்படுகிற

ஆளுக்குச் சொல்லப்படுகிறது" என்பதே. (ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறபடி) இந்த வசனங்களும் தேவமாதா வணக்கத் தவறு என்பதில் கண்ட நியாயங்களும் சரியொத்தனவோ? நிச்சயம் ஒத்தவா. எப்படியெனில் டாக்டர் ஹில் என்பவர் சொல்லுகிற நடையின் விசேஷமாவது "வேதாகமத்தில் ஒரு சுபாவத்திற்குச் சம்பந்தமானதை இன்னொரு சுபாவத்தால் குறிக்கப்படுகிற ஆளுக்குச் சொல்லப்படுகிறது" என்கிறார். இது உண்மையே. அதாவது குமாரனாகிய தேவன் உற்பவித்துப் பிறக்கக் கூடாதவராயிருந்தும் உற்பவித்துப் பிறக்கக்கூடிய மனுஷ சுபாவ ஆத்தும சரீரத்தோடிசைந்து மரியம்மாளிடம் உற்பவித்துப் பிறந்ததால் மனித தன்மை மரியம்மாளிடம் உற்பவித்து பிறந்தது என்று சொல்லப்படாமல் "மரியம்மாளிடம் தேவகுமாரன் உற்பவித்துப் பிறந்தார்" என்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி "ஒரு சுபாவத்திற்குச் சம்பந்தமானதை" (அதாவது மனுஷ சுபாவத்திற்குச் சம்பந்தமானதை) "இன்னொரு சுபாவத்தால் குறிக்கப்படுகிற ஆளுக்கு" (அதாவது தேவ சுபாவத்தில் ஒருவரான தேவ ஆளுக்கு) "சொல்லப்படுகிறது" என்பதே ஹில் என்பவருடைய வேதாகமத்தோடொத்த உத்தம கொள்கை. இப்படியிருக்க முத்தையபிள்ளையவர்கள் சொல்லும் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அதை எடுத்துப் பேசுவதுமான கொள்கையோவென்றால் "அந்தந்த தன்மைக்குரிய செயல்களை அந்தந்த தன்மையோடு பிரித்துப் பேசவேண்டும். அப்படிப் பேசாவிட்டால் ஒன்று திரிந்து மற்றொன்றாக மாறிக் குழம்பிப்போய்விடுவதாகும்" என்பதே. இதுவோ ஹில் என்பவர் சொல்லிய வசனத்தோடு ஒத்ததாகும். அல்லாமலும் ஹில் என்பவர் அவ்வசனத்தில் [illegible] சொல்வதாவது "தேவ குமாரன் என்று தம்முடைய பேரைத் தேவ தன்மையின்படி பெற்றுக்கொண்டும் பொழுது மனுஷ தன்மைக்குரிய காரியங்களும் அவருக்கு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன" என்பதே. மனுஷ தன்மைக்குரிய காரியங்களைத் தேவ தன்மையோடிசைத்து அவர் அநாதியாய்த் தம்மிலே தாம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற குமாரன் என்னும் அவருடைய தேவ நாமத்தில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன என்பதும். இப்புரோட்டெஸ்டாண்டர்களோ "அந்தந்த ஸ்வபாவத்தின் செயல்களை அந்தந்த தன்மையிற் பிரித்துச் சொல்லவேண்டும்" என்கிறார்கள். ஆதலால் "மனுஷ தன்மைக்குரிய காரியங்களும்" (அதாவது செயல்களும்) "அவருக்கு" (அதாவது அவர் தேவதன்மையில்) "எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன" என்ற டாக்டர் ஹில் என்பவருடைய வசனமும் "யேசுநாதருடைய பிறப்பின் மனுஷ செயலை அவருடைய தேவ தன்மை

யில் எடுத்துரைப்பது சரியல்ல அந்தந்த தன்மையின் செயல்களை அதனில் பிரித்தறியவேண்டும்" என்ற முத்தையபிள்ளையவர்களுடைய கொள்கையும் ஒன்றுக்கொன்று நேர் விரோதமாயிருக்க ஒத்திருக்கின்றனவென்று எப்படிச் சொல்லுவீர். இவ் வகுஞான சூரியனின் 57-ம். பொய்யென றறியவும்.

4-வது.— "வேதாகமத்தில் இல்லாததற்குப் பிதாக்களிடமும் வேத வாக்கியங்களிலிருந்து தானாக உற்பத்தி செய்கிற நியாயங்களினிடமும் மரியம்மாள் வணக்கத்தை விக்கிரகாராதனை என்று கண்டித்துத் தள்ளுகிற இங்கிலாந்து திருச்சபையின் விசுவாசப் பிரமாணத்தினிடமும் டாக்டர் ஹில் சொல்லும் புரொட்டெஸ்டாண்டர் வாக்கியத்தினிடமும் மரியம்மாளை தேவனுடைய தாயாரென்று சாற்றவும் போற்றவும் நியாயந் தேடி அலைந்து பாடுபடுவார்கள். 1871-ம். வருஷத்தில் பாப்பானவர்க்கு தவறாதவரென்னும் பட்டம் கட்டிவிட்டது. அவர் வாக்குக்கும் தேவ வாக்குக்கும் ஒன்றுக்கொன்று அதிகாரத்தில் பேதமில்லை, அவர் மரியாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லவும் அவளை ஆராதிக்கவும் கற்பித்திருக்கிறார். அந்தப்படி எல்லாரும் செய்யத்தான் வேண்டும். தவறினால் யாவருஞ் சபிக்கப்பட்டு நரகத்திற்குப் போவீர்கள் என்று இந்த நல்ல நியாயவாதி கருக்கத்தில் நாங்கள் கட்டுமட்டென்று கெட்டி கெட்டி யென்று இவர்கள் சமயத்தோர் புகழுவார்கள்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் இப்படி பலவாய் உளறி "கேற்றவர் நிலையாதுபோய்விடும் என்று பேசாதிருப்பர் [illegible] க்தர்" என சபதங் கூறுகின்றார்கள். இவைகளை நாம் பகுத்துப் பிரித்து ஒவ்வொன்றிலும் நியாயத்தை எடுத்துக் காட்டி அவர்களுடைய பிசகை வெளிப்படுத்துவோம். முதலாவது.—மரியம்மாள் தேவனுடைய தாயார் என்று சாற்ற "வேதாகமத்தில் இல்லாததற்குப் பிதாக்களிடம் நியாயந் தேடினதாக" இவர்கள் சொல்லுவது பிசகு. வேதாகமத்திலுள்ளதைப் பிதாக்கள் எடுத்தோதியிருக்கிறதை சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்களா? வேதாகமத்தில் இல்லாததற்குப் பிதாக்களிடம் ஆதாரந் தேடுகிறார்களா என்று அவர்கள் சொல்லுகிறவைகளை வாசிப்போர் எவரும் அறியக் கூடாததல்ல. இரண்டாவது.— "வேத வாக்கியங்களிலிருந்து தானாக உற்பத்தி செய்கிற நியாயங்களினிடமும்" என்கிறார்கள். இதுவும் பிசகு. ஏனென்றால் மரியம்மாள் தேவமாதா என்பதைப்பற்றி வேத வாக்கியங்களிலிருக்கிறதாகச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் தானாக உற்பத்தி செய்கிற நல்லவென்றும் அதிலுள்ளபடி எதார்த்த

மான வசனங்களென்றும் அவ் வேதவாக்கியங்களை காட்டியமாரே. ஆனதால் புரொட்டெஸ்டாண்டர் சத்தியத்தை யல்ல அசத்தியத்தையே மெய்யுரைபோலக் கொண்டிருக்க வாய் சாலக்கில் மகா கெட்டிக்காரர். மூன்றாவது.—மரியம்மாள் தேவனுடைய தாயார் என்பதற்கு "இங்கிலாந்து திருச்சபையின் விசுவாசப் பிரமாணத்தினிடமும் டாக்டர் ஹில் சொல்லும் புரொட்டெஸ்டாண்டர் வாக்கியத்தினிடமும் நியாயந் தேடி பாடுபடுவதாக" இவர்கள் சொல்லிச் சொல்வது நம்புரொட்டெஸ்டாண்டருக்கு ஒரு பெரும் பெருமைதான். ஆனால் IX-ம். சல்லாபத்தில் நாம் தெளிந்திருக்கிறபடி. 8-ம். என்றி என்னும் இராஜன் தன் மெய்யான பெண்சாதியைத் தள்ளி வேறொருத்தியைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்குக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையை விட்டு [illegible] தின புரொட்டெஸ்டாண்டு என்னும் இங்கிலாந்து மார்க்கம் ஒரு திருச்சபை யாகுமா! அது எப்படித்தின விசுவாசப் பிரமாண மாகுமா? இதினிடமும் கத்தோலிக்குச் சத்திய வேத திருச்சபையார் நமக்கு நியாயந் தேடிப் போகவும் வேண்டுமோ? அல்ல அல்ல. வேதாகம வாக்கியங்களையும் கத்தோலிக்குப் பூர்வ பிதாக்கள் நூல்களையும் புரொட்டெஸ்டாண்டர்கள் நம்பாவிட்டாலும் உங்கள் கொள்கை பிரமாணத்தினுடையவும் உங்களில் கற்றறிந்த மகா சாஸ்திரிகளினுடையவும் வாக்கியங்களையாவது நம்புங்கள் என்று சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்களே யல்லாது மற்றப்படி மரியம்மாள் தேவனுடைய தாயார் என்று சாற்றவும் போற்றவும் இப்பல மத புரொட்டெஸ்டாண்டர்களை ஆதரித்தே. தேவ திருவசனங்களும் அவர் ஏற்படுத்திய கத்தோலிக்கு மெய்த்திருச்சபைப் பிரமாணங்களுமே அதற்கேற்கும் என்றறியவும், மேலும் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று வணங்கும் வணக்கத்தை "விக்கிரகாராதனை" என்பது இங்கிலாந்து மார்க்கமட்டுமல்ல, இதினிடமான புரொட்டெஸ்டாண்டு பற்பல கூட்டங்களிலும் அப்படியே வாய்மதத்தோடு [illegible] அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை வணங்குவதும் விக்கிரகாராதனை யாகுமானால் அம்மரியம்மாள் வணக்கமும் விக்கிரகாராதனை யாகுமே. இல்லாதபட்சத்தில் [illegible] என்னவாகும். நான்காவது.—அர்ச். பாப்பானவருடைய அதிகாரம் தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட திருச்சபைத் தலைமை சிம்மாசன அதிகாரமானதால் நரகத்தின் வாசல்களாகிய பசாசுக்கூட்டங்களும் அவைகளின் ஏனைய பற்பல பதிதக் கூட்டங்களும் அதை மேற்கொள்ளமாட்

டாதென்பதே தேவன் திருவாக்கருளிய அத்தவருமையின் [illegible] மென்றறிக. 1871-ம் வருஷத்தில்தான் ஏற்படுத்திய நூதனமென்றல்ல. அருள்வேத ஆரம்பமுதல் எக்காலத்துக்கும் திருச்சபைத் தலைவருக்குத் தேவன்கொடுத்த நிறைவுகோலின் அதிகாரமே. மீளவும் "அவர்களுக்கும் தேவனுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று பேதமில்லை" என்று புரோட்டெஸ்டாண்டார் கருதலான விகடப் பேச்சாகச் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனாலோ அதின் உண்மைப்பாவது தேவன் தமது திருச்சபைக் கேற்படுத்திய தலைவரை நோக்கி "பூலோகத்தில் நீ கட்டுவதெல்லாம் பரலோகத்திற் கட்டப்பட்டிருக்கும், பூலோகத்தில் நீ கட்டவிழ்ப்பதெல்லாம் பரலோகத்திற் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும்" (அர்ச். மத். 16-18, 19.) பின்னும் தமது அப்போஸ்தலருக்கும் இவர்கள் வழியான மேற்றிராணிமார்களுக்கும் இவ்விதமாகவே [illegible] வாக்களித்து "என் நாமத்தினிமித்தம் இருவர் மூவர் எந்த இடத்திற் கூடுவீர்களோ அங்கே அவர்கள் நடுவில் நானிருக்கிறேன்" (அர்ச். மத். 18-18, 19, 20.) என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையால் அர்ச். பாப்பானவர் திருச்சபையில் நிர்மானிக்கும் வேதமுறைமைகள் யாவும் பரலோகத்தில் தேவனால் நிர்மானிக்கின்றதென்பதே. பின்னும் அர்ச். பாப்பானவரோடு மற்ற மேற்றிராணியார்களும் சங்கமாகக் கூடி நிர்மானிக்கிற நிர்மானங்களும் தேவநிர்மானமாமே. அல்லாமலும் திருச்சபைத் தலைவர் நிர்மானிக்கும் சகலபோதகங்கள் பிரமாணங்கள் எல்லாம் வேதாகமத்திலுள்ளபடி தேவவாக்கியங்களானதால் அவர் கற்பிக்கும் அநுமானத்தை தேவவாக்கென்று சத்தியமாய்ச் சொல்லலாம். "அர்ச். மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லவும் அவளை ஆராதிக்கவும் கற்பித்திருக்கிறார்" என்கிறார்கள். இது இவருடைய கற்பனையுமல்ல நூதனமுமல்ல. வேதாகமத்திலுள்ளபடி திருச்சபை ஆதிக்காலமுதல் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயார் என்று சொல்லி அவளை வணங்கி வருகிற பாரம்பரையான கற்பனையென்று முன்னமே ரூபிக்கலாயிற்று. ஆனதினால் இவர் கற்பனையாக இவர்கள் சொன்னது அஞ்ஞான குருடரின் 52-ம் பொய்யென்றறியவும். மேலும் இவர் [illegible] திருச்சபையின் [illegible] தலைவர்களின் வாக்கை [illegible] மேலே [illegible] வேத வாக்கியங்களிலுள்ள [illegible] கடன்மையே [illegible] அநுசரிக்க [illegible] திருச்சபை [illegible] புறம்பாய்ச் [illegible] (அர்ச். மத். 18-17.) [illegible] "சேற்று வத்தாய் இல்லாத பொய்ச்சீம்" என்று [illegible] பெருவார்த்தையாய்ச் சபதங்கூறுகின்றார்கள். இவர்களின் [illegible]

[illegible] புரோட்டெஸ்டாண்டு என் பவர்க்குப் பொய்யாக்கே. அந்தப் புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கம் 1529-ம் வருஷத்துக்குப்பின் நூதனமானம் இந்தப்படி மார்க்கம் (மேற்சொன்ன அவ்வாசகப்படி) இது நேற்று உண்டானதால் [illegible] போய்விடும் [illegible] இப்படி இப்படிமார்க்கம் ஒன்றுக்கும் நிலையாது [illegible] நூதனமாயுண்டாகி இருநூற்றுக்கு மேற்பட்டிருந்து ஒன்று [illegible] மார்க்கங்களாய்ப் பிரிந்து காலத்துக்குக் காலம் [illegible] யும் குறைவையும் அழிவையும் கண்டு [illegible] பாகக் கண்டிருக்கிறோம் [illegible] பத்தர்.

5-வது.—"இவருக்குக் குருமுன் [illegible] விக்கிரகாராதனைப் பத்திரங்களின் வணக்கத்திற்கு [illegible] யவர்கள் பரிசுத்தவான்களின் [illegible] புரோட்டெஸ்டாண்டு [illegible] இருந்தும் [illegible] பாதையில் ஒரு புஸ்தகம் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள் [illegible] அதின் முடிவில் "பரிசுத்தவான்களுக்குத் தேவன்" என்றும் [illegible] ஆராதனை கடத்தாத [illegible] டான் என்றுவது அவர்களுக்கு [illegible] கள் கட்டளைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றுவது [illegible] சபை சொல்லவில்லை என்பது [illegible] இருக்கிறது என்று [illegible] புஸ்தகம் முடித்திருக்கிறார்கள்" என்றும் [illegible] சொல்லுகின்றார்கள். இவர்கள் சொல்லியபடி அவர்கள் [illegible] உண்டோ இல்லையோவென்று நீர் அறிவாரீர் [illegible] புத்தகத்தைப் பார்த்தால் அல்லவோ உண்மையினாலும் ஆனால் "தேவ தூதர்கள் முதலிய பரிசுத்தவான்களை வணங்குவதற்குக் கட்டளைப்பட்டவர்கள்" என்றுவது அப்படி அவர் [illegible] "வணங்காத ஒருவன் இரட்சிக்கப்படமாட்டான்" என்று [illegible] அவர்களை வணங்கி [illegible] சொல்லவேண்டியது அவசியமல்ல. [illegible] திருச்சபை [illegible] விசுவாசப் [illegible] டவேண்டுமென்பதே திருச்சபை [illegible] மேலும் பரலோக திருச் [illegible] ஒருபங்காயிருக்கிறது [illegible] தலையாயிருக்கிறார். [illegible] பூலோக திருச்சபைக்கும் [illegible] தலையா [illegible] திருச்சபையாகிய உடலை [illegible] எப்படிச்சொல்லலாம். [illegible] "பிதாவே நீர் என்னில் [illegible] இருக்கிறதுபோல நம்மிடத்தில் அவர்க [illegible] நான் உம்மிலும் இருக்கிறதுபோல [illegible] ஒன்றித்திருக்கும்படிக்கும் நீர் எனக்குத் தந்தருளின [illegible] மையை நானும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன். நீர் என்னைச் [illegible] இத்ததுபோல அவர்களையும் நேசித்தீர் என்றும் உலகம் அறி [illegible] வதற்கு [illegible] அவர்களி லிருக்கிறேன் நீரும் என்னில் இரு [illegible]" (அர்ச். அரு. 17-21, 22, 23.) என்று தமது [illegible]

ஙிய சபைக்காக மன்றாடியிருக்கிறார். அன்றியும் கர்த்தர் தமது பரலோக பூலோக திருச்சபையை நோக்கித் தமது தீர்க்கதரிசியைக் கொண்டுரைத்திருக்கிறதாவது: "உன்னைச் சேவிக்காத ஜாதியும் ராச்சியமும் அழியும்; அந்த ஜாதிகள் நிச்சயமாய்ப் பாழாகும். உன்னை ஒடுக்கினவர்களின் பிள்ளைகளும் உன்னை அசட்டைபண்ணின யாவரும் உன்னிடத்திற் குனிந்து வந்து உன் காலடியில் பணிந்து உன்னைக் கர்த்தருடைய பட்டணமென்றும் இஸ்ராயேலுடைய பரிசுத்தரின் சீயோன் என்றும் சொல்லுவார்கள்" (இசயாஸ். 6-12, 14.) என்பதே தவிர அப்போஸ்தலர் விசுவாசப்பிரமாணத்தில் "அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய சமோகிதப் பிரயோசனத்தையும் விசுவசிக்கிறேன்" அந்நிய புரொட்டெஸ்டாண்டார் சொல்லுகிறபடி "பரிசுத்தவான்களின் அன்னிய ஒன்னிய சங்கத்தையும் விசுவசிக்கிறேன்" என்று அறிக்கையிடுகிறது. அத்தப்படி அந்த பரிசுத்தவான்களைச் சேவியாதவர்களும் அவர்களை வழுத்திச் சேவியாதவர்களும் இவ்விசுவாசப் பிரமாணத்தையும் வேதவாக்கியங்களையும் கைக்கொள்ளுகிறவர்களென்று எப்படிச் சொல்லலாம். உதடுகளால்மட்டும் விசுவசித்து மனத்திலே அதை அசோசிக்கிறவர்கள் எப்படி இரட்சிக்கப்படுவார்கள். பூலோகத் திருச்சபையைப் பார்க்கிலும் பரலோகத் திருச்சபையானது மேலான சபையானதால் அப்பரிசுத்தர்களை வணங்காக் கழுத்துடையோர் அவர்களால் வரும் சமோகித பிரயோசனத்தை எப்படிப் பெறுவார்கள்? மேலும் இவ்வுலகத்திலுள்ள திருச்சபையானது விசுவசித்துப் படிப்பிக்கிற வேத சத்தியங்களை விசுவசியாதவர்களும் அதற்கு விரோதம் பேசுகிறவர்களும் அத்திருச்சபையினிடமாய் வரவேண்டிய கிறீஸ்துவின் புண்ணியப் பேறுகளை எப்படி அடைவார்கள்? ஆனது பற்றியும் சத்தியவேதத்தைக் கைக்கொள்ளும் திருச்சபையின் பிள்ளைகளாகிய கிறீஸ்து பக்தர்யாவரும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களை வணங்கும்படி தன்னாலேதானே கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்களென வேதவசனங்களும் திருச்சபை விசுவாசப் பிரமாணமும் வெளியிடுகின்றன. இப்படியே பழைய ஏற்பாட்டின் பூர்வ பிதாக்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் புதிய ஏற்பாட்டின் மகாத்துமாக்களும் அப்பரிசுத்தவான்களை வணங்கிவந்தார்கள். (a) தவிரவும் திருச்சபையின் சொற்படி கேளாதவன் அஞ்ஞானி என்று தள்ளப்பட்டிருக்கும்பொழுது அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய விஷயத்திலும் திருச்சபையின் சொற்படி கேளாதவன் எப்படி உத்தம கிறீஸ்துவனெனச் சொல்லக்

(a) இதற்கு முதலாம்பங்கு XIX-ம்-சல்லாபம்-6-ம்.பிரிவு-1-நம்பரில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற வேதவசனங்கள் அத்தாட்சியாம்.

கூடும். அவன் எப்படி இரட்சணியமடையக்கூடும்? பரிச்சேதம் கூடாது. இப்படியிருக்க "வேதவசனத்திலிருக்கிற ருசுகேதுகளெல்லாம் ஆ! ஆ! இப்படியா முடிந்தது" என்று சொல்லி புரொட்டெஸ்டாண்டார் கைகொட்டிப் பாடியாடிக் கொக்கரிப்பதும் "இந்த வாக்கியத்தைத் தங்கள் ஆலயங்களின் முகப்பில் தங்க எழுத்துக்களால் எழுதிவைத்தாலொழிய தேவதூதர்களும் பரிசுத்தவான்களும் மரியம்மாளும் ஆலயத்தைவிட்டு மூன்றே முக்கால் நாழிகைக்குள் ஓடிவிடுவார்கள். (b) என்பதில் சந்தேகமில்லை சந்தேகிக்கிறவர்கள் அவ்விடம் பரீட்சித்து நாம் சொல்வது உண்மையோ அல்லது அபத்தமோவென்று அறிந்துகொள்ளலாம்" என்று சொல்லும் பகடிவார்த்தையும் இவர்களுக்கோர் மகிழ்ச்சியாமோ? ஆ! தேவதேச மோக்ஷவாசிகளை வணங்காக்கழுத்தையுடைய பரியாசக்காரரே "சந்தேகமில்லை" என்ற சந்தேகத்தோரே "நீங்கள் உண்மை" யுடையோர்களானால் ஒருவர் சொல்வதை ஒருவர் மறுத்துப் பலவிபரீதமுகமாய்ப் பிரிந்து ஆற்றில் விட்டு ஒன்றுதெரியாமல் அலைவானேன்? இப்படித் தங்களில் தாங்களே உண்மையற்று ஒருமைப்பாடின்றிச் சிதறும் பலபட்டரைகள் அப்படிப் பரியாச வார்த்தையாய் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் பேரில் அசப்பியம் சொல்வதை "பரீட்சிக்கவும்" வேண்டுமோ அவை புரொட்டெஸ்டாண்டுகள் அபத்தமாய்ச் சொல்லுகின்ற வாய் மதமென்றே யாவரும் அறிந்துகொள்ளலாமே.

[illegible]வது.—"தேவன் பாடுபட்டார் ஆனாலது தெய்வீகத்தில் பாடுபட்டாரோ? அது மனுஷீகத்தில் தான் பாடுபட்டார் என்பது போல் மரியாளைத் தேவனுடைய தாயார். ஆதலால் (தேவனுக்கு தாயார் ஏது) அவருடைய மனுஷீகத்திற்குத் தாயார் என்று சொல்லுகிறோம் என்பதை இந்தத் திமிரபானு முழுவதிலும் மாறி மாறிப் பேசுகிறார்கள்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் வெகு விநோதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். இவை படிப்பில்லாதவர்களை மயக்கும் குசமசக்கு. இவர்கள் சொல்லுகிறபடி திமிரபானுவில் "மரியம்மாள் அவருடைய மனுஷீகத்திற்கு தாயார்" என்று ஓரிடத்திலும் சொல்லப்படவேயில்லை. அப்படியிருக்க அத்தப்படி "திமிரபானு முழுவதிலும் மாறி மாறிப் பேசுகிறார்கள்" என்று தங்களில் தாங்களே உத்தேசித்துப் பொய்க்கஞ்சாமல் சொல்வது அஞ்ஞான சூரியனின் 59-ம். பொய்யென்

(b) இப்படிப் பரலோகத்தாத்தனங்களையும் கர்த்தத்துவத்தையும் அசட்டை செய்து மகத்துவங்களைத் தூஷணிக்கிறபரியாசக்காரர் கடைசிக் காலத்தில் தோன்றுவார்களென்று வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது இராய. 2-10, 3-3. யூதா 8-18.

றுவிவர்களாக. ஆகிலும் புரோட்டெஸ்டாண்டோரே! நீங்கள் இப்படி வாயினுல் சொல்லி எழுதிவிட்டிருப்பது பற்றுது. முன்னும் சொல்லியபடி (உங்களில் ஒரு வருப்பாராயிருந்த வெவிகரேனை என்று வம்பாகச் சொல்லித் திரிந்து அநேகம் ஆத்துமாக்களைக் கெடுத்த கூட்டத்தாரைப்போல) நீங்களும் ஆளாளுக்கோர் புராணக் கழுத்திலே போட்டுக்கொண்டு சுஞ்ஞான சூரியன் முழு நூலையும் அடக்கிய நாலே வார்த்தையாய் "மரியம்மாள் தேவனுடைய மனுஷிகமாதா அல்லது அவருக்கு மாதாவல்ல அவருடைய ஒரு தன்மைக்கு மாதா" என்று தெருத்தெருவாய் அடித்துமுழக்கி விளம்பரஞ் செய்வீர்களேயாகில் அங்கங்கே கூடிநிற்கும் பெண்டுகள் கேட்டுக் கைகள் நீட்டிப் பேல் விரலை வைத்து அதுவும் அப்படியோவென்று உங்களை மெய்த்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆனுல் அதைச் சட்டைபண்ணுர் கத்தோலிக்கு உத்தமபக்தர். மேலும் "தேவகுமாரன் பாவிகளை இரட்சிக்கப் பரிசுத்த மரியம்மாளிடம் உற்பவித்துப் பிறந்தார்" இது மெய். அவர் தேவனிருக்க ... ஆனாகிய மெய்யான தேவன். "அவரைத் தன் கர்ப்பத்தில் உற்பவித்துப் பெற்ற மரியம்மாள் அம் மெய்யான தேவனுடைய மாதா" என்று கபிரியேல் என்னும் பிரதான தேவ தூதனைக் கொண்டும் அர்ச். எலிசபேத்தம்மாளைக் கொண்டும் தேவன் உரைத்த திரு வசனங்களை இவர்களுக்கு ஞாபகப் படுத்தினுலே போதும்.

பின்னும் ராமசாமிபிள்ளை யவர்கள் கடைசியாகத் தம் நூலையும் தமக்கு முன்னூலையும் பெருமையாக எண்ணி *இக்குறிப்போ யாரம்பில் தாமே ஒரு நிர்மாணம்பண்ணி "தேவமாதா வணக்கத்தவறு என்னும் நூலில் 36 பக்கங்களிலுள்ள நியாயங்களில் 4 - பக்கத்தில் கண்ட சிலமாத்திரம் எடுத்துத் திமிரபானுவில் பேசப்பட்டிருக்கின்றன." என்றும் "இப்படி எத்தனைத் திமிரபானு வந்தால் மேற்படி நூலுக்குப் பூரணமும் விடையாகுமோ தெரியாது" என்றும் ஓர் நூலில் கண்ட நியாயங்களை வாசிப்போர் அவைகளை 60 - ம். பக்கத்தில் கண்டபடி விகற்பித்துக் காட்டாமல் உள்ளபடி எடுத்துக்கூறிக்கொண்டு பதில் நியாயஞ் சொன்னுல் அல்லவோ அது உண்மையோடு மத சம்பந்தமான விஷயங்களை ஆராயும் தன்மையைக் காட்டும் என்பது மாத்திரமல்ல வாசிப்பவர்களுக்கு இரு கட்சியின் நியாயத்தைத் துலக்கி உண்மையை வெளியாக்கும்" என்றும் "தேவமாதா வணக்கத்தவறு என்னும் நூலுக்கும் இந்த சுஞ்ஞான சூரியனுக்கும் ஒன்றும் விடாமல் மறுத்து விடை கொடுப்பார்களாயின் ரோமைச்சபையின் கொள்கைகளுக்கு என்ன ஆதாரம் உண்டு என்று

கண்டு உணர்ந்து அதை இவர்கள் சேர்வார்கள் என்று புரோட்டெஸ்டாண்டார் கண்டு உணர்வார்கள்" என்றும் வெருவாய்ப்பேசுகிறார்கள். ஆனுல் "வணக்கத்தவறு 36 - பக்கங்களிலுள்ள நியாயங்களில் 4 - பக்கத்தில் கண்ட சில மாத்திரம் எடுத்து, திமிரபானுவில் பேசப்பட்டிருக்கின்றன" என்று கேட்கிற பெண்டுகள் மெய்த்துக்கொள்ளப் பொய்க் கதைசொல்லுகிற இவர்களுடைய மற்ற 3½ - பக்கங்களுக்கும் (அதற்குமேலாகவும்) விடையாகவும் ஆட்சேபனையாகவும் எடுத்துரைத்திருக்கிற திமிரபானு 2-ம். 3-ம். பங்குகளைப் பார்வையிடாமற் போக இவர்கள் கண்களுக்குக் கலிக்கம் போட்டதுயார். புரோட்டெஸ்டாண்டார் மேற்படி திமிரபானு இரு பங்குகளுக்கும் மறுமொழி கொடுக்கத் திறமையற்று இம்மட்டில் நிறுத்திக்கொண்டாரிலும் மின்னும் அது தனக்கோர் இழிவெனக் கண்டு அதற்கு வழி, என்னவென்று மேற்காட்டிய வண்ணம் (வழைச் சொற்களை எத்தலமென்றோ) கூறிக்கொண்டது கெட்டி கெட்டி. இதுவும் ஓர் சாமார்த்தியம் ஆமா! "60 - ம். பக்கத்தில் கண்டபடி சௌந்தரநாயகம் பிள்ளை யவர்கள் விகற்பித்துக்காட்டினது" என்ன! ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டாரே மரியம்மாளை "தேவமாதா" என்று சொன்னுல் கடவுளுக்கு இன்னின்ன குறைகள் உண்டென்று ஏற்படுகிறது என்று நீங்கள் உங்கள் உத்தேசப்படி சொல்வதைத் தருக்கத்தில் எடுத்துக்கூறி வேத உதாரணத்தோடு வேண்டிய நியாயம் எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்கள். இதுதானு உள்ளபடியில்லாத விகற்பம் அல்லது விகற்பித்தல். தவிரவும், சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் இருதன்மையும் பொருந்திய ஓரே ஆளாகிய தேவனுக்கு மரியம்மாள் மாதா என்று சொல்லுகிறார்களே அல்லாது தன்மைக்கு மாதா என்று சொல்லவேயில்லை. இப்படி அவர்கள் சொல்லாததைச் சொன்னதாகப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தங்கள் நூல் இருபங்குகள் பல இடத்திலும் விகற்பித்துப் பேசுகிறதுபோலே பேசுகிறார்களோ இல்லையே. அப்படியிருக்க அவர்கள் "விகற்பித்துக் காட்டினதாக" சொல்வது சரியாமோ? அது போகட்டும். இவர்களாயினும், தங்கள் நூல்களில் மேற்காட்டியபடி விகற்பித்தல் இல்லாமல் உள்ளபடி யெடுத்துக்காட்டிக் கொண்டு பதில் நியாயம் சொல்லுகின்றார்களோ பரிச்சேதமில்லை. திமிரபானு 1 - ம். பங்கில் கண்ட சிலதை மாத்திரம் எடுத்துச் சுஞ்ஞான சூரியன் இரண்டாம் பங்கில் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி எத்தனை சுஞ்ஞான சூரியன் புறப்பட்டால் மேற்படி நூல் இரு பங்குக்கும் பூரண விடையாகுமோ தெரியாது. அன்றியும் முதலபங்கில் முதலாய் இவர்கள் விட்டுவிட்டிருப்பதை எடுத்துக்

காட்டல் வேண்டுமானால் இப்புத்தகம் அதிகவிரிவாகும். ஆகையால் இருகட்சி நூல்களை எடுத்து வாசிப்போர்களுக்குத் தன்னிலே தான் தெரியலாகும். ஆனதால் இம்மட்டில் நிறுத்திவிட்டோம். ஆனாலுங் கொண்டு புரோட்டெஸ்டாண்டார் அவைகளை உணராமல் இறுமாப்புகொண்டு தங்களை மெச்சுதல் "தன் கண்ணில் பெரிய உத்திரம் கிடந்து கொண்டிருக்கையில் தன் சகோதரனை உன் கண்ணில் இருக்கிற துரும்பைப் பார்?" (மத். 7-3.) என்றதுபோலிருக்கிறது.

XII-ம். சல்லியம்.

அஞ்ஞான சூரியன் மு[illegible]யாகச் சொல்வதை எடுத்துக் காட்டி

அதற்குப் பதிலுரை சொல்லல்.

1-வது.— "திமிரதீபிகை திமிரபானு இரண்டிலும் தேவமாதா வணக்கத்திற் காதாரமாகக் காட்டிய நியாயங்கள் வேதவசனத்துக் கொவ்வாதவைகளென்றும் மனிதர்களுடைய மனோராஜியத்திலிருந்து உண்டானவைகளென்றும் காட்டினோம்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இது எப்பேர்ப்பட்ட பொய். இதற்கல்லோ அள்ளிக் கொடுக்க வேண்டும் பணம்போல, அதாவது தேவமாதா வணக்கத்தைப் பற்றித் திமிரதீபிகை திமிரபானு இவ்விரண்டிலும் எடுத்துக் காட்டிய வேதவசனங்களுக்கு இவர்கள் ஒன்றுக்காவது சரியான மறுமொழி பகரவில்லை என அவ்விரு நூல்களையும் மேற்படி அஞ்ஞான சூரியனையும் வாசிப்போர் அறியக் கூடாததல்ல. ஆதலால் ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது அஞ்ஞான சூரியனின் 60-ம். பொய்யென்றறியவும். மேலும் இவர்கள் தங்கள் நூலில் சொல்வதெல்லாங் கூடத் தேவ குமாரனாகிய ஒரே ஆளில் நடந்தேறிய பிரிக்கக் கூடாத இரட்சணிய செயலைப் பதிதனாகிய நெஸ்டோரியனுக்கொப்ப (இரண்டாளில் நடந்தேறுவதுபோல) அதை இரு தன்மையில் வெவ்வேறாய்ப் பிரித்து ஒரு தன்மையின் செயலை இன்னொரு தன்மையோடிசைத்துச் சம்பந்தப்படுத்துவது தகாதெனவும், ஆதலால் அந்தந்த தன்மைக்குரிய செயல்களை அதனில் பிரித்துப்பேச வேண்டுமெனவும், அப்படிப் பிரிக்காவிடில் ஒன்றோடொன்று முரணிக்குழம்பிப் போமெனவும் கருத்துக் கொள்வதே அந்நூலின் விசேஷ நோக்கம். என்றாலும் வேதாகமத்தில் அப்படிப் பிரிக்கும்படியான வாக்கியம் யாதொன்றும் இல்லாததாலும் அஞ்ஞான சூரியனில் எடுத்துக் காட்டிய இரண்டொரு வசனங்கள் அதற்குக் கூடாததாலும் இவர்களுடைய அந்நோக்கமும் கருத்தும் வேதாகமங்களிலுள்ள படியல்ல. அதற்கு விரோதமாய்த் தங்கள் யுக்திப்படி எடுத்தெழுதியிருப்பதால் அதுவே "மனிதர்களுடைய மனோராஜியத்திலிருந்து உண்டானவைகளென்று" இப் பிரபந்தத்திலெதிர்த்துரைத்திருக்கும் வேதவுதாரண நியாயங்களைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளலாமே. அப்படியிருக்க "உரோமான் கத்தோலிக்குக் கிறீஸ்துவர்களுக்குப் புத்திமதிசொல்ல" இவர்களா யோக்கியரானவர்கள்.

2-வது.—"வேதாகமத்தை மாத்திரமல்ல பாரம்பரையையும் அவ்விரண்டிற்குந் திருச்சபை கொடுக்கும் வியாக்கியானத்தையும் கிறீஸ்தவர்கள் விசுவசிக்கவேண்டுமென்று ரோமைச்சபை கற்பிக்கிறது" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இது மெய். அப்படி விசுவசியாமல் வேதாகமத்தை மட்டும் கையில் வைத்து அவரவர் இஷ்டப்படி அதற்குப் பொருள் கொள்வது ஆத்தும கேடுதலுக் கிடமாகு மென்றும் அந்தப்படி திருச் சபை போதிப்பதை விசுவசியாமல் தங்கள் இஷ்டப்படி மனோராஜ்ஜியம் பண்ணும் புரோட்டெஸ்டாண்டுகள் தவறிப் பல மார்க்கமாய்ப் போனதென்றும் இப் புத்தகம் பலவிடத்தும் ரூபித்திருக்கிறோம்.

3-வது.—"பாரம்பரை வியாக்கியானம் ஆகிய இவ்விரண்டையும் பற்றித் திபிரதிபிகைக்கு விடையாகிய முதலாம் பாகத்தில் விஸ்தாரமாய்ப் பேசப்பட்டிருக்கிறது" என்றும் "பூர்வ பிதாக்களுடைய நூல்களிலுள்ள அபிப்பிராயங்களும் கொள்கைகளும் ஒன்றுக்கொன்று வெகுதூரம் வித்தியாசப்பட்டிருக்கின்றன" என்றும் "ஒரு பிதாவின் நூல் ஓர் பாகத்தில் சொல்வது வேறோர் பாகத்தில் சொல்வதற்கு விகற்பமாக இருக்கிறதுமுண்டு" என்றும் "கிறீஸ்துநாதருடையவும் அப்போஸ்தலருடையவும் காலத்திற்குப்பின் தலைமுறை தலைமுறையாய்த் தப்புக்கொள்கைகள் வளர்ந்துகொண்டே வந்தன" என்றும் "அங்கங்கே உள்ள சபைகளின் தலைவர்கள் தவறுள்ள மனிதரானபடியால் அவர்கள் நூல்களில் கண்ட தவறுகளைப் பின் சந்ததியார் கூட்டிக் கூட்டி 15-ம் நூற்றாண்டுக்குள் அத் தவறுகளெல்லாம் மலைபோல் குவிந்து ரோமைச் சபையின் பாரம்பரைகளாயின" என்றும் ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் பொய்போதனைக்கின்றார்கள். பாரம்பரை வேத உபதேசத்திற்கும் பிதாக்கள் எழுதிய நூல்களுக்கும் விரோதமாய் இவர்கள் எடுத்துக் காட்டியவைகள் முற்றிலும் பிசகென்று இப்புத்தகம் முதல்பாகத்தில் தெளிவாய் ரூபித்திருக்கிறோம். அருளோ முத்தையபிள்ளை யவர்கள் தமது வணக்கத்தவறு 8-ம் [illegible]த்தில் "பிதாக்கள் என்று பேர்பெற்றவர்களில் பலர் பலநூல்களெழுதியிருக்கும் அவைகள் முன்றுவது நமக்குவந்து எட்டவில்லை, சிலவாம் காலாந்தரத்தில் அழிந்துவிட்டன" என்று சொல்லுகிறபடியால் இப்போது ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் சொல்லுகிற, 'வித்தியாசமும், விகற்பமுமுள்ளதாயிருக்கிற அப் பூர்வ பிதாக்களுடைய நூல்கள்" இவர்களுக்கு எங்கிருந்து கிடைக்கலாயின? அல்லது எங்கே பார்த்தார்கள். ஆதலால் முத்தைய பிள்ளை யவர்கள் சொல்லுகிற வாக்குமூலப்படி ராமசுவாமி பிள்ளை

யவர்கள் சொல்லுவது பொய் என்றால் இது அஞ்ஞான ரூபியின் 61-ம். பொய்யென்றறிய[illegible]. அப்பால் இவர்கள் சொல்லுகிற தப்புக் கொள்கைகள் "அப்போஸ்தலர் காலத்துக்குப்பின்" மட்டுமல்ல, அப்போஸ்தலர் காலத்திலுமே உண்டாயிருந்ததென்று புதிய ஏற்பாடு வேதாகமம் அறிவிக்கின்றது. (a) அப்படிப்பட்ட தப்புக்கொள்கைகள் தலைமுறை தலைமுறையாய் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்று எக்காலங்களிலும் திருச்சபைக்கு விரோதமாக எழும்பிக்கொண்டு வந்தது வாஸ்தவம். ஆனால் அது அதிசயமல்ல, ஏனென்றால் கர்த்தர் ஏற்படுத்திய மெய்யான திருச்சபை இன்னதென்று அறியும்படிக்கு அப்படிப்பட்ட தப்புக்கொள்கைகள் வரவேண்டியது அவசியமே (1-கொரி. 11-19) ஆகிலும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானது அந்தந்தக் காலங்களில் எழும்பின அத்தப்புக் கொள்கைகளைப் பரிசோதித்துத் தன் ஐக்கியத்தை விட்டு நீக்கிச் சபித்து (கலா. 1-7, 8, 9) தள்ளினதுமன்றி அவைகள் தன்னிலேதான் நிலைதந்ததுமாய் ஒழிந்ததுமாய்க் குலைந்துமாய்ப் போய்விட்டன. அப்படியிருக்க அவைகள் "வளர்ந்துகொண்டே வந்தன" என்பது அஞ்ஞான ரூபியின் 62-ம். பொய்யென்றறியவும். அல்லாமலும் யேசுநாதர் ஏற்படுத்தியது ஒரே திருச்சபையும் ஒரே தலைவருமேயல்லாது பலசபையும் பல தலைவருமாக ஏற்படுத்தவில்லை. அப்படியிருக்க இவர்கள் "பல சபைகளும் பல தலைவர்களும் உண்டாயிருந்தது போலவும் அந்தத்தலைவர்கள் தவறுள்ள மனிதரானபடியால்" அவர்கள் எழுதிய நூல்களும் தவறுள்ளவைகளாயிருந்தது போலவும் பின் சந்ததியார் கூட்டிக் கூட்டி வைத்ததில் அத் தவறுகளெல்லாம் 15-ம். நூற்றாண்டிக்குள் மலைபோல் குவிந்திருந்தது போலவும் "இத்தப் பெருங்குவியல்தான் திருச் சபையின் பாரம்பரைகளாயின" என்பது போலவும் அந்த மலையைப்பார்க்கிலும் பெரும் புழுகாய் இவர்கள் புழுகினபடியால் இது நம்பக் கூடியதல்ல. ஆகலால் இதிலுள்ள நாலு பொய்களையும் சேர்த்து அஞ்ஞான ரூபியின் 63, 64, 65, 66-ம். பொய்களென உதாகரிக்கலாயிற்று.

4-வது.—ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் தமது நூல் முடிவுரையில் சில காரியம் நான்கு பிரிவாய் எடுத்துக்காட்டியிருப்பதை நாம் தொகுத்துக் காட்டி விடைகொடுப்போம். அதேதென்றால் முதலாவது.—787-ம். வருஷம் கூடின நிசேயா சங்கத்தாரால் சொரூபங்களை வணங்கவும் அர்ச். பண்டங்களைக் கனப்

(a) 1-திமோ. 1-20, 2-திமோ. 2-17, 18, 1-அருள. 4-1. யூதா. 8 வச. காட்சி 2-6. புரோட்டெஸ்டாண்டார் (தரங்கம்பாடியார்) அச்சடித்த சபை சரித்திரம். 17-18-ம். பக்.

ப்பெற்றும் மதிக்கவும் பிரசித்தப்படுத்தப் பட்டது. இக் கொள்கையைத் தவறு என்று 305-ம் வருஷத்து எலிபெரிஸ (Eliberiz) சங்கத்தார் 754-ம் வருஷத்து கன்ஸ்தாந்திநோப்புளி சங்கத்தார் 794-ம் வருஷத்து பிராங்கு போர்ட் (Frank fort) சங்கத்தார். 590-ம் வருஷத்தில் பெரிய கிரேகோரி என்னும் பாப்பு இவ்வனைவு பேர்களும் கண்டித்திருக்கிறார்கள்" என்றும், இரண்டாவது.—"பாப்புவின் சர்வகலாசிப்பிரமாணம் பட்டமானது லாட்டிரான் (Lateran) சங்கத்தாரால் 1515-ம் வருஷம் பிரசித்தப்படுத்தப்பட்டது. இதை 438-ம் வருஷத்து [illegible] சங்கத்தார் 416-ம் மெலிவி (Mellvo) [illegible] 381-ம் வருஷத்து கொன்ஸ்தாந்திநோப்புளியின் 1-வது சங்கத்தார் 660-ம் வருஷத்து 3-வது சங்கத்தார் கிளேமெந்து (Clement) இரேனியுஸ் (Irenaeus) சிப்பிரியன் (Cypirian) பெரிய கிரேகோரி என்னும் பாப்பு முதலியவர்கள் ஆட்சேபித்திருக்கிறார்கள்" என்றும் மூன்றாவது.—1509-ம் வருஷத்து பீசா சங்கத்தார் பெ ஜூலியஸ் என்று பேர் கொண்ட பாப்புவைப் பட்டத்திற்கு அபாத்திரமாய் துரோகியாய் வந்தவனென்றும் தீர்மானித்து அவனைத் தள்ளிவிடுகிற சங்கத்திற்கு பசாசுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்" என்றும், நாலாவது.—"பாசில் சங்கத்தார் யூஜினியஸ் (Eugenius) என்னும் பாப்பானவரைக் கெட்டுப்போன நடத்தைக்காரன் பதிதன் பொய்யன் பேர் பெற்றவன் என்று தீர்மானித்துப் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள். இந்தப் பாப்பானவரும் அந்தச் சங்கத்தாரை உலகத்திலுள்ள பசாசுகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து கள்ளர் குகையில் கூடியிருக்கிறதாகவும் அவர்களெல்லாரும் கள்ளரென்றும் பிரிவினைக்காரர் என்றும் தீர்ப்பு செய்தார்" (Labes Vol. XIII P. 619.) என்பதாயும் "இவர்கள் வழியாய்த்தான் உங்கள் விசுவாசப் பிரமாணமாகிய பாரம்பரை வந்திருக்கிறது" என்றும் "இவர்கள் நூல்களில்தான் உங்கள் விசுவாசப் பிரமாணமாகிய பாரம்பரை யிருக்கிறது" என்றும் "இவர்கள் நூல்களில்தான் உங்கள் விசுவாசப்பிரமாணங்களில் ஒன்றாகிய வேதவியாக்கியானமும் இருக்கிறது" என்றும் "இந் நூல்களில் எல்லாம் ஒரு காரியமென்கிலும் ஒத்துமையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டாதென்பதை நீங்களே அறிந்து கொள்ளுங்கள்" என்றும் "இவர்கள் நூல்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்தால் இருபது வண்டி சேர்த்திருக்கிற ஒரு ரெயில்வே தொடர் பாரத்திற்கு அதிகமாயிருக்கும்" என்றும் "இவைகளை வாசிக்க எத்தனை வருஷம் பிடிக்குமென்பதை நீங்களே தீர்மானித்துப் பாருங்கள்" என்றும் "இந் நூல்களெல்லாம் கிரேக்கு [illegible] முதலிய ஐரோப்பிய பாஷை

களிலிருப்பதால் அந்தப் பாஷைகளைக் கற்கவும் இந் நூல்களை வாசித்து உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளவும் உங்களால் முடியாது" என்றும் "உங்களுடைய விசுவாசப்பிரமாணமாகிய வேதாகமம் பாரம்பரை வியாக்கியான மென்ற மூன்றில் இரண்டிற்கு இந்த ஸ்திதியும் வேதாகமத்தைச் சாதாரண ஜனங்கள் வாசிக்கக் கூடாதென்ற ஏற்பாடும் இருப்பதால் நீங்கள் உங்கள் குருக்கள்மார் சொல்லிக்கொடுப்பதை அறிந்தும் அவர்கள் கட்டப்படுத்திக் கொடுக்கிற புஸ்தகங்களை வாசித்து நடக்கிறவர்களாயுமிருக்கிறீர்கள்" என்றும் "இதிலே புரோட்டெஸ்டாண்டு இந்தவர்களில் எவ்வளவுபேருக்குள் ஜீவிக்கும் [illegible] அந்நாளிலிருக்கிறதுமான வீண்சடங்குகள் ஆராதனைகள் கதைகள் முதலியவற்றை மெய்யென்று நம்பி மோசம் போகிறீர்கள்" என்றும் "அவைகளில் ஒன்றை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவோம். ரோமாபுரியில் பேதுருவின் ஆலயத்தில் நல்ல கள்ளன் அறையுண்ட சிலுவைத் துண்டு, யூதாசின் லாந்தல், பிலேயாமுடைய கழுதை வால், குசையப்பருடைய வாள், உவிர், ஆரம், ஆணிகள், மரியாயின் பால், அக்கினியிலிருந்து செய்யப்பட்ட பாறைக் கட்டி, வெள்ளி முதலியவைகள் இருப்பதாக ஆசிரியிலுள்ள கெட்டெஸ் (Geddes) என்னும் ரோமைச் சபைக்குரு அறிவிக்கிறார்" என்றும் மேற்படி பிள்ளையவர்கள் தமது நூலுக்கு முடிவுரையாகத் தாக்கி இடையுரையாக மேற்கண்டபடி கனவு கண்டவனைப்போல் பலவாறு உளறி யிருக்கிறார்கள். ஆதலால் அதிலுள்ள ஒவ்வொரு பொய்களையும் பிசகையும் எடுத்துக் காட்டி அவர்களுடைய புரட்டுதலைக் கண்டிப்போம். முந்த முந்த அறியவேண்டியது 787-ம் வருஷத்திலும் 1515-ம் வருஷத்திலுமுள்ள பிந்திய சங்கத்தார்களுடைய தீர்மானங்களை 305-ம் வருஷத்திலும் 754-ம் வருஷத்திலும் 438-ம் வருஷத்திலும் 416-ம் வருஷத்திலும் 381-ம் வருஷத்திலும் 680-ம் வருஷத்திலுமுள்ள முந்திய சங்கத்தாரும் 590-ம் வருஷத்தில் "பெரிய கிரேகோரி பாப்பானவரும்" இவருக்கு வெகு காலத்துக்கு முன்னிருந்த "கிளேமந்து இரேனியுஸ் சிப்பிரியன் முதலானவர்களும்" எப்படி கண்டித்து ஆட்சேபித்தார்களென்று தெரியவில்லை. இவைகளை புரோட்டெஸ்டாண்டுக்காரர்கள் சொல்லும் பொய்களுக்கு மூலாதாரமும் சாட்சியுமாயிருக்கின்றன. யாரிதை நம்பக் கூடும். ஆனால் முந்தினவர்களால் கண்டித்ததும் ஆட்சேபித்ததுமான காரியங்களைப் பிந்திய அவர்களால் "கனப்படுத்தவும் மதிக்கவும் பிரசித்தப்படுத்தவும் பட்டது" என்று சொல்லுகிறார்களோ? இதுவும் பிசகென இந்நாடியில் நாம் காண்பிப்போம் ஒரு பக்கப்பட்ட நியாயங்களினால் தெரியவரும், அதாவது "ஒரு ப

வணக்கம் பெரிய கிரேகோரி என்னும் அர்ச். பாப்பானவரால் கண்டிக்கப்பட்டு அல்லது தள்ளப்பட்டதா யிருக்குமேயாகில் இதுவரையுந் திருச் சபையில் அவ் வணக்கம் பிடித்துப் பிரபல்லியப்பட்டுவருவானேன்? ஏனென்றால் பாப்பானவர் கற்பித்தபடி எல்லாரும் செய்யத்தான் வேண்டும் இல்லாவிட்டால் சாபனைவருமென்று" எங்கள் போதனையாக நீங்களே சொல்லுகிறீர்கள் (a) அப்படியானால் அம்மகா பெரிய பாப்பானவரால் கண்டிக்கப்பட்டதை அவர்சாபனைக்குப்பயந்து திருச்சபையில் திரும்பச் செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமே. மேலும் அந்த அர்ச். பாப்பானவர் சுரூப வணக்க முதலியவைகள் படிப்பற்றவர்களுக்கு அதிக பிரயோசனமென்று தாமே சொன்னதாகத் தெரிய வருகிறது * ஆதலால் மேற்படி பாப்பானவருடைய கண்டித்தல் என்பது சுஞ்ஞான சூரியனின் 67-ம். பொய்யென்றறியவும். தவிர "305-ம் வருஷத்தில் எலிபெரிச சங்கத்தார் மேற்படி சொரூப வணக்கம் தவறு என்று கண்டித்தது" நிசமாகில் அதற்கு முன்னமே திருச்சபை துவக்க முதல் மேற்படி சொரூபவணக்கம் உண்டாயிருக்க வேண்டுமே. அப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் எழுதிய தமிழ்ச் சபைசரித்திரம்196-ம்.பக்கத்தில் "430-ம். வருஷத்தில் பரிசுத்தவான்களைச் சேர்ந்தவைகளும் அவர்களுடைய சிலைகளும் வணங்கப்பட்டது" என்னும் மேற்படி புரோட்டெஸ்டாண்டார் 1852-ம். வருஷத்தில் கணித்த இரியாக்த்தின் அட்டவணையில் 715-ம். வருஷம் சொரூப வணக்கம் செய்யப்பட்டது" என்னும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதே இவைகளில் எது மெய் எது பொய்? நீங்களே சொல்லுங்கள். இவ்விரண்டு காலக்கணிதமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயுள்ள பொய்யென விளங்குவதுபோலவே இவர்கள் எழுதிய ஒன்றுக்கொன்று வெகுதூர வித்தியாசமான மற்றதுலும் கண்டிதமான கால கணிதம் பொய்யென விளங்குகிறது. ஆதலால் இது சுஞ்ஞான சூரியனின் 68-ம். பொய்யென்றறியவும்.

இரண்டாவது "பாப்புவின் சர்வ கண்காணிப்புப் பட்டமானது 1515-ம். வருஷம் பிரசித்தப்பட்டது" என்றால் புரோட்டெஸ்டாண்டு இரேனியுஸ் தமிழ்ப்பூமி சாஸ்திரம்3 15-ம். பக்கத்திலும் தாங்கள் எழுதிய மற்றும் பல தமிழ்ப்புத்தகங்களிலும் 606-ம். வருஷத்தில் போக்காஸ் என்னும் இராயனால் மேற்படி பாப்புவின் சர்வ கண் காணிப்பு பட்டமானது பிரசித்தப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே இவைகளில் எது மெய் எது பொய். சொல்லுங்கள். தவிரவும் 91-ம். வருஷத்திலிருந்த "கிளே

(a) சுஞ்ஞான சூரியன் 62-ம் பக். * புரோட்டெஸ்டாண்டார் (தரங்கம்பாடியார்) எழுதிய திருச்சபை சரித்திரம் 125-ம் பக்.

மேன்ஸ்" என்பவர் அச்சர்வ கண்காணிப்புப் பட்டத்தை ஆட்சேபித்ததாக இவர்கள் சொல்வதால் அது அதற்குமுன் திருச்சபை ஆரம்ப காலமுதல் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்ததென்றாகிறதாலும் யேசுநாதசுவாமிதாமே தமது திருச்சபையை ஆள அச்சர்வகண்காணிப்புப்பட்டம் தமது பிரதான அப்போஸ்தலனாகிய சீமோன் என்னும் அர்ச். இராயப்பருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாய் வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் (அர்ச். அரு. 21-15, 16) 606-ம். வருஷத்தில் என்றதும் 1515-ம். ஆண்டு என்றதும் பொய்யாயிருக்கிறபடியால், இது சுஞ்ஞானசூரியனின் 69-ம். பொய்யென்றறியவும். பின்னும் இவர்கள் சுரூபவணக்கத்துக்கும் அர்ச். பாப்பானவரின் சர்வகண்காணிப்புக்கும் விரோதமாய் எடுத்துக் காட்டிய சங்கங்கள் கத்தோலிக்குச் சங்கங்களல்ல அதற்கு எதிரான சங்கங்களென்றுந் தெரியவருகிறபடியால் இவையும் சுஞ்ஞான சூரியனின் 70-ம். பொய் யென்றறியவும். மீளவும் மேற்சொல்லிய அர்ச். கிளேமேன்ஸ் என்பவர் உரோமாபுரியில் பாப்புவாயிருந்து 10 வருஷம் திருச்சபையைச் சர்வகண்காணிப்பு செய்திருக்கிறார், அப்படியிருக்க தமது அந்தமேலான பட்டத்தைத் தாமே ஆட்சேபித்தார் என்பது சுஞ்ஞானசூரியனின் 71-ம். பொய் யென்றறியவும். தவிர இரேனியுஸ் சிப்பிரியான் முதலிய பூர்வபிதாக்கள் பாப்புமார்களின் சர்வகண்காணிப்புப்பட்டத்தை மதித்து வந்ததாகத் தெரியவருகிறது (a) அப்படி யிருக்க அதை ஆட்சேபித்ததாக இவர்கள் சொல்வது சுஞ்ஞானசூரியனின் 72-ம். பொய் யென்றறியவும். அல்லாமலும் அந்த சர்வகண்காணிப்புப்பட்டத்தை கிரேகோரி என்னும் பாப்பானவர் ஆட்சேபித்ததாகவும் சொல்வது சரியா? அந்த அர்ச். கிரேகோரி பாப்பானவர்தாமே ஏறக்குறைய 14 வருஷம் திருச்சபையின் தலைவராயிருந்து அதைச் சர்வகண்காணிப்பு செய்த பெரிய (அல்லது மகா) கிரேகோரி என்கிற பெயர் பெற்றுச் சகலராலும் மதிக்கப்பட்டிருக்கிற இவர் அந்த அதிகாரத்தை ஆட்சேபித்தார் என்றால் இதைப்பார்க்கிலும் குருட்டு மொழி வேறேயுண்டோ? அப்படி ஆட்சேபித்த இவர்தாமே அவ்வளவுகாலம் அந்த மேலான பட்டத்திலிருந்து திருச்சபையின் மேற் சர்வகண்காணிப்பு ஆளுகை செய்வாரா? இது சுஞ்ஞான சூரியனின் 73-ம். பொய் யென்றறியவும்.

மூன்றாவது.—திருச்சபையின் முதலாவது பாப்பானவராயிருந்த அப்போஸ்தலராகிய பேதுரு என்னும் அர்ச். இராயப்பருக்

(a) வேதப்புரட்டலை நீக்கும் சஞ்சீவி 50-ம். பக். புரோட்டெஸ்டாண்டு தரங்கம்பாடியார் எழுதி 1867-ம். ஆண்டு அச்சப்படுத்திய திருச்சபை சரித்திரம் 43-பக்.

குப்பின் எக்காலங்களிலும் திருச்சபையில் பேதுரு என்னும் பே
ருடைய பாப்புகள் இடையவே கிடையாது. அப்படியிருக்க இவ
ர்கள் சொல்லுகிற "பேதுரு" அபத்தக்கதையும் சுஞ்ஞான சூரிய
னின் 74-ம். பொய்யுமாயிருக்கிற தென்றறியவும்.

நான்காவது.—"பரிசில் சங்கத்தாரும் புலினியல் என்னும் பாப்பானவரும் ஒருவர்க்கொருவர் விரோதப்பட்டு இந்தக் சொல்லிக்கொண்டதாக" ஜெ. பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அத்தச் சங்கம் முற்றிலும் திருச்சபைக்கு விரோதமாய்க் கூடின கூட்டங்களே யன்றி மற்றப்படியல்ல. அதைக் குறித்து இங்கே கொண்டுவந்து ஆராய்வதில் பிரயோசன மேன்னோ? இப்படிப்பட்ட கள்ளச் சங்கங்கள் அநேகமுண்டு. அவைகளெல்லாம் திருச்சபை சங்கமாகுமா? 1545-ம். ஆம் வருஷம் திரிதேந்து என்னும் நகரில் கூடின சங்கம் வரை 18 பொதுவான சங்கங்கள் கூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளால் தான் பூர்வ பாரம்பரையாய் திருச்சபையில் நடந்து வரும் வேதவுபதேசம் வேதப்பிரமாணம் மற்றும் வேத வழக்கங்களை ஸ்திரப்படுத்தி இதற்கு விரோதமாய் எழும்பிய பதிதத்தனங்களை நிர்மூலமாக்கின தென்றறியவும். அப்படியிருக்க அந்த விரோதப் போரான கூட்டங்களை எடுத்துக்காட்டி "இவர்கள் வழியாய்த் தான் உங்கள் விசுவாசப்பிரமாணமாகிய பாரம்பரை வந்திருக்கிறது" என்று சொல்வது சுஞ்ஞான சூரியனின் 75-ம். பொய்யென்றறியவும். பின்னும் "இவர்கள் நூல்களில்தான் உங்கள் விசுவாசப்பிரமாணமாகிய பாரம்பரை யிருக்கிறது" என்றும் "இவர்கள் நூல்களில்தான் உங்கள் விசுவாசப்பிரமாணங்களில் ஒன்றாகிய வேதவியாக்கியானமும் இருக்கிறது" என்றும் "இந் நூல்களில் எல்லாம் ஒருகாரிய மென்கிலும் ஒத்துமையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டா தென்பதை நீங்களே அறிந்து கொள்வீர்கள்" என்றும் ஜெ. பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறதுந் தவிர "அவைகள் ஒரு ரெயில்வே தொடர் 20 வண்டி பாரத்திற்கு அதிகமாகவே யிருக்கும்" என்றும் பயமுறுத்துகிறார்கள். ஆனாலும் அவைகளை எல்லாம் ஒன்றும் விடாமல் நாம் வாசிக்கப்போகிற தெங்கே. இப்புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் சொல்வது உண்மை பேச்சென்று நாம் அறியப் போகிறதெங்கே? அதுவும் அப்புத்தகங்க ளெல்லாம் "கிரேக்கும் லத்தீனும்" என்கிறார்களே. அப்படியானால் நாம் அந்தப்பாஷைகளைக் கற்கப்போகிற தெங்கே? அல்லது அவைகளை ஒன்றும் விடாமல் நமக்கு மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கப் போகிறவர் யார்? ஆகையால் "இந் நூல்களை வாசித்து உண்மைகளை அறிந்து கொள்ள உங்களால் முடியாது" என்ற இவர்களுடைய தந்திரமான உண்மைப் பேச்சுப்படி அவைகளை எல்லாம் வாசித்

து உண்மைகளை அறியவேண்டு மென்பது அவசியமல்ல. ஆனால் கண்ணுக்கு முன்னே கண்காட்சி என்றது போலக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபை போதிப்பதும் விசுவசித்துப் படிப்பிப்பதும் மெய் என்பதற்கு (எப்போதுமிருந்தது போல) இப்போதிருக்கிற ஸ்திதியின்படி வேத விசுவாசப்பிரமாணத்தில் ஒன்றித்துப் பிரிவினையென்றும் (உரோ. 16-17, எபே. 4-11, 14, வரை எபி. 13, 7, 8, 9) கொடிய விசேஷமின்றி ஏக ஐக்கியமாய் உலகமெங்கும் பிரகாசித்து (மத். 5-14) வளர்ந்தேறி வருவதையும் புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் போதிப்பதும் விசுவசித்துப் படிப்பதும் பொய் என்பதற்கு அதின் பலவிபரீதமான கொள்கைகளையும் ஒருவன் சொன்னதை ஒருவன் மறுத்து எண்ணிறந்தப் பிரிவினைகளாய்ப் பிரிந்து அவமதிக்கப்படுவதையும் காணக்கூடாத காரியமல்லவே. ஆனதினால் ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் ரெயில்வே தொடர் அந்த 20 வண்டிப் பாரத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டது வீண்பிரயாசமும் வம்புச் செய்கையுமா யிருக்கிறது. அதினும் அந்நிய பாஷைகளிலுள்ள அந்த இருபது வண்டிப் பாரத்துக் கதிகமான அப்புத்தகங்களை எல்லாம் ஜெ. பிள்ளையவர்கள் ஒன்றும் விடாமல் வாசித்து அதில் ஒற்றுமையாகச் சொல்லப்படாத காரியங்களை எப்படி கண்டுபிடித்தார்களோ தெரியவில்லை. இது மகா பெரிய புதுமையா யிருக்கின்றது. ஆனால் இதின் முதலாம் பங்கில் இவர்களுடைய சர்வ ஞானத்தைக் குறித்து நாம் தெரிவித்திருக்கிறபடி இவ்விஷயத்திலும் தாம் அந்தச் சர்வ ஞானத்தினாலே கண்டறிந்தார்கள் போலவே! இவர்களுக்கு எளிதல்லவோ? கப்பலேறினவர்களுமல்ல, கடலைக் கடந்தவர்களுமல்ல. அப்புத்தகங்களின் பெயர் முதலாய் அறிந்திருக்கவு மாட்டார்கள். இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிற கத்தோலிக்குத் தமிழ்ப்பிரபந்தங்களில் ஒன்றையாவது அல்லது ஐரோப்பில் இன்று வந்திருக்கிற இங்கிலீஷ் பிரபந்தங்களில் ஒன்றையாவது சரிவரப் பார்த்தறிந்திருக்கவு மாட்டார்கள். அப்படியிருக்க இவர்களா அக்கத்தோலிக்கு உத்தம விசுவாசிகளுக்குப் புத்திசொல்ல யோக்கியவான்களானவர்கள்?

தவிர "வேதாகமத்தைச் சாதாரண ஜனங்கள் வாசிக்கக் கூடாதென்ற" ஏற்பாட்டை ஜெ. பிள்ளையவர்கள் எங்கே கண்டார்களோ நாம் அறியோம். எப்படியானால் கத்தோலிக்குக் குருமார்களால் பல பாஷைகளிலும் வேதாகமமும் வேதாகமப் பிரதிகளும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அச்சிட்டு அநேகரால் கையாடி வாசிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது சுஞ்ஞான சூரியனின் 76-ம். பொய் யென்றறியவும். அன்றியும் ஜெ. பிள்ளையவர்கள் "நீங்கள் உங்கள் குருமார் சொல்லித் கொடுப்பதை அறிந்தும் அவர்களின்படியே எழுதிக்

கொடுக்கிற புத்தகங்களை வாசித்து நடக்கிறவர்களாயு மிருக்கிறீர்கள்" என்று சொல்வது உண்மையே. ஆனால் எங்கள் குருமார் சொல்லிக் கொடுப்பதும் எழுதிக் கொடுப்பது மானவைகள் வேதவசன உபதேசங்களும் புண்ணிய முயற்சிகளுமே யல்லாது வேறொன்றல்லவே. அதுபோகட்டும் இப்புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் வாசிக்கும் புத்தகங்களும் புத்தகச்சாலையில் நிறைந்து வைத்து விற்கப்படும் பலபிரதிகளும் தங்கள் பாதிரிகளிஷ்டப்படி சொல்லியதும் எழுதியது மானவைகளே, அல்லவென்றால் வேறென்ன சொல்லுங்கள்? மேலும் கத்தோலிக்கு குருமார் போதிப்பதும் எழுதிக் கொடுப்பது மானவைகள் புரோட்டெஸ்டாண்டு பாதிரிமார்கள் போதிப்பதான அவிசுவாசக் கோட்பாடுகளைப்போல் அல்லவென்றறிவார்களாக. பின்னும் "புரோட்டெஸ்டாண்டு கிறீஸ்தவர்களில் எவ்வகையாருக்குள் இல்லாததும்" என்ற ஒரு நியமனமும் எழுதிக் கொண்டார்கள் "எவ்வகை" என்பது விபரீதமான பலகொள்கைகளைக் குறிப்பிடுகிறதல்லவா. இவர்களை எல்லாம் கிறீஸ்துவர்களென்று எப்படிச் சொல்லலாம். கிறீஸ்துவும் ஒருவரே, அவருடைய பத்தினியாகிய திருச்சபையும் ஒன்றே. இதில் உட்பட்டு இதின் விசுவாச போதனைகளைக் கைக்கொண்டு நடக்கிறவர்களே கிறீஸ்துவர்கள். அப்படி யிருக்கப் பலவிதக் கொள்கைகளெல்லாம் கிறீஸ்து வேதமாகுமா? அவைகளை வழிப்படுவோரெல்லாம் கிறீஸ்துவர்களாவார்களா? ஆனதால் இப்படிப் பல விதமாயும் ஒன்றுக்கொன்று அந்நியமாயு மிருக்கிற கொள்கைகளே எவ்வகைப்பட்ட அஞ்ஞானிகளிடமிருக்கிற கொள்கைகளுக் கொப்பானதென்று சொல்லலாமே தவிர மற்றப்படி கத்தோலிக்குத் திருச்சபையை அப்படிச் சொல்வது இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவருக்கு விரோதமான குற்றமாகும். மேலும் யேசுநாதர் தமது திருச்சபையின் குருமார்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதை படித்தறியவும் அதின்படி நடக்கவும் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். (அர்ச். மத். 28-19, 20. அர்ச். மாற். 16-15, 16. அர்ச். லூக். 10-9, 11.) ஆனால் "வேதத்தை ஒருதரத்தைப்போல் பலதரமும் வாசித்தோம் யோசித்தோம்" என்ற இவர்களுக்கு அவைகளை எடுத்துக் காட்டவும் வேண்டுமோ. அன்றியும் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் போதிக்கப்படுகிறது "கதைகள்" அல்ல. தேவன் திருவாக்கருளிய வேதவசனங்களும் அவருடைய உத்தம விசுவாசிகளின் புண்ணிய முயற்சிகளுமேயாம். அப்படியிருக்க "எவ்வகை அஞ்ஞானிகளிட மிருக்கிறதுமான (காமவிகார) கதைகள்" என்று அவைகளை நினைத்தது அஞ்ஞான சூரியனின் அக்கிரமமான 77-ம். பொய்யென்றறியவும். மேற்படி திருச்சபையில் நடந்தேறி வருகிற தேவாராதனையோ கிறீஸ்து இட்சகர்தாமே ஏற்படுத்திய

தமது பலியின் பரிசுத்த தேவநற்கருணைப் பலிப்பூசையாம். அப்படியிருக்க அதை "எவ்வகை அஞ்ஞானிகளிடமிருக்கிறதுமான (பலபொய்த் தெய்வப்பேய்) ஆராதனைகள்" என்று அவைகளை நினைத்துச் சொல்லியது அஞ்ஞான சூரியனின் அக்கிரமமான 78-ம் பொய்யென்றறியவும். அன்றியும் இத்திருச்சபையில் செய்யப்படும் ஞானஸ்நானமுதலிய சடங்காசாரங்கள் தேவ கிருபையையும் அவருடைய வரப்பிரசாதத்தையும் யேசுநாதருடைய புண்ணியப் பேறுகளால் பெறுவிக்கிற உத்தம கிருத்தியங்களே அல்லாது வேறல்ல. அப்படியிருக்க அவைகளை "எவ்வகை அஞ்ஞானிகளிட மிருக்கிறதுமான வீண் சடங்குகள்" என்று ஒப்பிட்டது அஞ்ஞான சூரியனின் அக்கிரமமான 79-ம். பொய்யென்றறியவும். மேலும் அத்தெய்விகப் பலிப்பூசை மற்றும் சடங்காசாரங்களையும் வேத போதனைகளையும் அஞ்ஞான பேயாராதனைகளாகவும் அதின் வீண் சடங்குகளாகவும் அதின் பொய்க்கதைகளாகவும் நினைத்துச் சொல்லுகிற இவர்கள் கொடிய விஷத்தோடு தங்கள் வாயில் நின்று தேவதூஷணங்களை நாகம் போல் கக்குகிறவர்களாயு (யூதா. 12-13.) மிருக்கிறார்களல்லாமல் அக்கிறீஸ்துவினுடைய பலியின் பலனுக்கும் தேவ கிருபையின் சடங்காசார வரப்பிரசாதத்துக்கும் திருச்சபையின் மெய்விசுவாச போதனைகளாகிய வேத ஐக்கியத்திற்கும் சேருதார மானவர்களாயு மிருக்கிறார்கள். இப்படி மோசம்போகிற புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் திருச்சபையின் பிள்ளைகளாயிருக்கிற நம்மை நோக்கி "மோசம் போகிறீர்கள்" என்பது நியாயமாமா? இதை மெய்ப்பிக்கும்படி அவர்கள் குறிப்பிடுகிற "நல்ல கள்ளன் அறையுண்ட சிலுவைத் துண்டு, யூதாவின் லாந்தல், பிலேயாமுடைய கழுதைவால், சூசையப்பருடைய வாள், உளி, அரம், ஆணி, மரியாயின் பால், அந்தப் பாலிலிருந்து செய்யப்பட்ட பாற்கட்டி வெண்ணெய்" இவை முதலியவைகளா உதாரணமாகும்? இவைகள் முற்றிலும் பிசகென்று பின்வரும் நியாயங்களினால் அறியலாம்.

அதாவது ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் மேற் காட்டிய பொய்களைத்தாமே எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டதுந் தவிர அவைகளுக்கு ஆட்சேபனையாகவும் "கழுதையின்வாலில் என்ன மருத்துவம் இருக்கிறது என்று ரோமைச்சபை அதைத் தெரிந்து கொண்டதோ" என்று சொல்லி பிரம்ப மனவேதனைப்படுகிறார்கள். அப்படி "கழுதையின் வாலில் மருத்துவம் இருக்கிறது" என்றும் "அதை ரோமைச்சபை என்ற கத்தோலிக்குத் திருச்சபை தெரிந்து கொண்டது" என்றும் இவர்களிடம் வந்து சொன்னதுயார்? அன்றியும் பழைய ஏற்பாட்டின் வரிவேதகாலத் தாவக்கத்திலன்

டான பிலேயாமுடைய கழுதையைப்பற்றிக் கிறீஸ்துவுக்கு முன்
ஏறக்குறைய 1451-ம் வருஷத்தில் நடந்த சங்கதி யாச்சுதே.
அப்படியானாலும் அந்தக் கழுதையின்வால் இஸ்ராயேல் யூதராலே
யாரிடமாக வல்லவா காப்பாற்றப்பட்டு வந்திருக்க வேண்டியது.
கிறீஸ்துவுக்கும் அவருடைய திருச்சபைக்கும் கொடிய விரோதி
களாயிருந்த அந்த யூதர்களிடமிருந்து இக்கத்தோலிக்குத் திருச்
சபையாருக்கு அக்கழுதையின்வால் எப்படிக் கிடைக்கலாயிற்று.
மேலும் மோசேஸ் ஆரோன் என்ற மகாத்துமாக்களுடைய அற்
புதகோல்களைப் பார்க்கிலும் இந்தக் கழுதையின்வாலில் என்ன
விசேஷமுண்டு? இவை புரொட்டெஸ்டாண்டாருடைய அபத்தக்
கதையுமன்றி அஞ்ஞானஞானியனின் 80-ம். பொய்யுமென்றறியவும்.
தவிர "தேவனுடைய தாயார் என்று ஏற்றிப் போற்றுகிற மரியம்
மாளுடைய பாலிலிருந்து பாற்கட்டியும் வெண்ணெய்யும் உண்டு
பண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது யோக்கியமா என்று
நீங்களே நிதானித்துப் பாருங்கள்" என—அதில் நம்மைத்தாமே
வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆனால் மரியம்மாளை தேவனுடைய தாயார்
அல்லவென்று அவசங்கைப் படுத்துகிற ராமசுவாமி பிள்ளையவர்
கள் தாமே தமது வாயினின்று அந்த "யோக்கியமற்ற" அவதூ
றான வார்த்தைகள் உண்டானதாய் தம்அஞ்ஞான ஞானியன் அறி
விக்கத் தெரியவந்ததே அல்லாமல் இதுவரையும் இந்நூதன வி
சேஷம் மற்றெவராலும் நாங்கள் அறியப்பட்டதல்ல. மேலும்
மனுஷீகஸ்திரீதனத்தில் நடவாத இக்கொடியதோர் உக்கிரம
மான வெட்கத்துக்குரிய கதையை யார்சொல்லக்கூடியது (பொய்
யாய்ச்) "சொல்லுகிறவன் சொன்னால் கேட்கிறவனுக்கு மதி எ
ங்கே போச்சு" என்ற பழமொழியை அறியா அறிவீனமாய்
அவன் சொன்னான் நானும் சொன்னேன் என்று இவர்கள் வெட்
கமில்லாமல் கொண்டுவந்து தம் நூலில் நுழைத்து எப்படிப் பிர
ஸ்தாபிக்கலாம். ஆனால் ஆதி ஏவாளை ஏய்த்து அவள் சந்ததியைத்
தன் அடிமைத் தனத்துக்குள்ளாக்கின பசாசு புதிய ஏவாளாகிய
தேவதாயாரையும் அவள் சந்ததியாராகிய கிறீஸ்துவர்களையும் அவ்
விதம் மேற் கொள்ளக்கூடாத வெட்கத்தினால் காய்மகாரங் கொ
ண்டு அத்தேவதாயாரை இப்புரொட்டெஸ்டாண்டுகளைக் கொண்டு
அவ்விதம் அவதூறு சொல்லவும் அவள் பிள்ளைகளாகிய கிறீஸ்து
வர்களை வெட்கப்படுத்தவும் ஏவப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறதே
யல்லாமல் அச்சங்கதி பரிச்சேதம் உண்மையல்ல. ஆகையினால் இ
துவும் தம் அஞ்ஞான ஞானியனின் அக்கிரமமான 81-ம். பொய்
யென்றறியவும்.

மீளவும் திருச்சபையினால் சபிக்கப்பட்ட "லூதர்" என்பவ
னை "ரோமசபை இதிகாசக் கர்த்தன்" எனப்புரொட்டெஸ்டா

ண்டார் கபடாகக் கொண்டு வந்து நுழைத்து உதாரணப்படுத்தி
யதுபோல் இந்த விஷயத்திலும் "கேட்டன்" என்பவனும் குருவை
க்கொண்டு வந்து கபடாக நுழைத்து ஏழைச் சனங்களை ஏய்க்கப்
பார்ப்பது நீதிக்கடுக்கு யோக்கியதையா? மேலும் "நல்ல கன்னான்
அறைதயுள்ள [illegible] நிறுவைத்தாண்டு யூதாஸின் வாத்தல் பிலேயா
முடைய கழுதையால், குசையப்பருடையாளான், அரம், உளி, ஆ
ணிகள், மரியம்மாளின்பால், அதில் செய்யப்பட்ட பாலகட்டி, வெ
ண்ணெய்" இவைகளைத்தான் அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். தோ
மையார் அர்ச். சவேரியார் இவர்கள் வழியாக உரோமாக்கத்தோ
லிக்குக் குருமார் இந்தியா தேசஜனங்களுக்குக் [illegible]
போதிக்க வந்தார்கள். இவ் வஸ்துக்களும் அப் போதனையும் சுவிசேஷமாகப்
பிறகு அவைகளால் நடேற்ற முண்டு என நம்பின போதனையையிதவ
னோ நிரு பிள்ளையவர்கள் நம்மை நோக்கி "நீங்களே நிதானி
த்துப் பாருங்கள் இவைகளிலும் அதிகமான பொய்யும் அஞ்ஞான
மும் அவபக்தியும் வேறே உண்டோ" என்று புத்திசொல்ல
வந்தார்கள். இ வந்தநகரே "அந்தப் பொய்யும் அஞ்ஞானமும் அவ
பக்தியும்" உங்கள் வாயில் நின்று உண்டானதே யல்லாது எங்
கள் வாயில் நின்று உண்டானது மல்ல [illegible]றெவராலும் நாங்கள்
கேள்விப்பட்டது மல்ல. இ கபடோ இவ்விஷயத்தில் நீங்கள் எப்
படிப் பட்டவர்களென்று உங்களை நீங்களே நிதானித்துப் பாருங்

XIII-ம். சல்லாபம்.

சுஞ்ஞான சூரியன் முடிவுரை இரண்டாம் பாகமாக எடுத்துக் காட்டியதை விபகரித்தல்.

"ரோமைச்சபையானது தன்னைய வேதாகமத்திற்கு வியாக்கினியாகவும் கடவுளுடைய கற்பனையைப் போதிக்க அதிகாரம் பெற்றதாகவும் ஏற்படுத்திக்கொண்டதாய்" ராமசுவாமிப் பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் திருச்சபை தன்னிலே தானே ஏற்படுத்திக் கொண்டதாக இவர்கள் கபடமாய்ச் சொல்லுகிறபடியே அல்ல. தேவன் திருவுளம்பற்றின தீர்க்கதரிசன ஆகமங்களையும் சுவிசேஷ ஆகமங்களையும் திறந்து பார்ப்பார்களேயாகில் அவ்விஷயத்தில் திருச்சபைக்குப் பூரண அதிகார முண்டெனத் தெளிவாய் அறிந்து கொள்ளலாமே. ஆகிலும் அவ்வதிகாரம் புரோட்டெஸ்டாண்டு முதலிய மற்றெவ்வகை மார்க்கத்தாருக்கும் இல்லை என்பதறியவும்.

திருச்சபையானது "வேதாகமத்தில் இல்லாததும் அதற்கொவ்வாததுமான ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் உற்பத்தி செய்து யாவரையுங் கைக்கொள்ளக் கற்பிக்கிறது" என்று ஷை பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இது இவர்களுடைய வம்பான வார்த்தையும் சுஞ்ஞான சூரியனின் 82-ம். பொய்யுமென்றறியவும். எப்படியெனில் திருச்சபையின் ஏற்பாடுகளும் கற்பனைகளும் போதனைகளாவும் வேதாகமத்திலுள்ள சத்தியங்களே யல்லாமல் [illegible] நவமான உற்பத்தி [illegible] ஒன்று [illegible]யில்லை என முந்தின பாகத்தில் தெளிவாய்த் திருஷ்டாந்தப் படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் "திருச்சபை தெரிந்து கொண்டதாக இவர்கள் சொல்லுகிற [illegible]ஞாண்டு, லாந்தல், கழுதைவால், வாள், அரம், உளி, ஆலை, பால், பாற்கட்டி வெண்ணெய்" இவைகளெல்லாம் அத்திருச்சபையின் ஏற்பாடல்ல. புரோட்டெஸ்டாண்டார் உற்பத்தி செய்து கொண்டு வந்த அக்கிரமமான பொய்யென்று ரூபித்திருக்கிறோம்.

"இவ்வகையான அதிகாரம் ரோமைச்சபைக்கு எப்படிக் கிடைத்தது என்று கேட்டால் கிறீஸ்து ரட்சகரும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்களென்று சில வசனங்களை எடுத்துக் காட்டவேண்டு" என்று ஷை பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், ஆனால் "வேதாகமத்திலுள்ள [illegible]

னங்களை மட்டுமல்ல அதற்கு ஆதாரமான அநேகம் திருவசனங்களை எடுத்துக் காட்டலாம். ஆகிலும் வேதாகமத்தில் இல்லாததும் அதற்கொவ்வாததுமான ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் உற்பத்தி செய்து யாவரையுங் கைக்கொள்ளக் கற்பிக்கிறது" என்ற புரோட்டெஸ்டாண்டாருடைய பொய்யின்படியே யல்ல நாம் முன்சொல்லியபடி. வேதவசனங்களை உள்ளபடி எடுத்துரைத்து வியாக்கியானஞ் செய்து போதிக்கும் வரமும் அதிகாரமும் தேவ திருவாக்கால் அதற்குண்டென்று ரூபிப்பதே என்றறியவும்.

"வேதாகமத்திலுள்ள ஒரு வசனத்தைத் தன் அதிகாரத்துக் காதாரமாகத் தேடுகிறசபை அந்த வேதாகமத்திலுள்ளபடி நடக்காமலும் போதிக்காமலு மிருக்கலாமா" என்று ஷை பிள்ளையவர்கள் ஆவலாதியாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த வேதாகமத்திலுள்ளபடி திருச்சபை நடக்காமலும் போதிக்காமலு மிருப்பதை இவர்கள் என்னத்தைக் கண்டார்கள். "பிலேயாமின் கழுதைவால்" முதலானதைக் கண்டார்கள் போலவே? இவையவறெனக் காட்டினோம். பின்னென்னத்தைக் கண்டார்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டாரைப்போல் வேதாகமத்திற் கொவ்வா நடக்கையையும் பல அவிசுவாச போதனைகளால் ஆழ்ந்து கிடப்பதையும் கண்டார்களோ? அப்படியுமல்லவென்றால் இவர்கள் சொன்னது சுஞ்ஞான சூரியனின் 83-ம். பொய்யென்றறியவும். ஏனெனில் திருச்சபை நடப்பதும் போதிப்பதும் வேதாகமத்திலுள்ளபடி. என்பதற்கு உலோகமெங்கும் பிரகாசிக்கிற அதின் ஏக ஐக்கியமே சாக்ஷியம்.

"ரோமைச்சபையை விசுவசிக்கக் கற்பிக்கிற வேதவசனத்தின் கருத்தை அறிந்து கொள்ளத் திறமையுள்ளவர்கள் மற்ற வேதவசனத்தின் கருத்தை என்ன முகாந்திரத்தினால் அறிந்து கொள்ளச் சக்தியில்லாமல் போகிறார்களோ தெரியவில்லை" என்று ஷை பிள்ளையவர்கள் பார்வையற்றாற்போல் கேட்கிறார்கள். ஆனால் வேதாகமத்திலுள்ள திருவசனங்களை யாவரும் எளிதாய் அறிந்து கொள்ளக்கூடியது முண்டு அப்படி அறிந்து கொள்ளக் கூடாததுமுண்டுமெனப் புரோட்டெஸ்டாண்டாருக்குத் தெரியாததல்ல. அப்படியிருக்க இடம்புத்தனமாய் இப்படிக் கேட்க வந்தது சரியல்ல. ஆகிலும் திருச்சபையைப் பற்றிய வேதவசனங்களையும் அவ்வேதாகமத்திலுள்ள மற்றெல்லா வசனங்களையும் தேவ அருள்வரம் பெற்ற திருச்சபை கற்பிக்கும் கருத்தின்படி அறிந்துகொள்ளத் திறமையுள்ளவர்களா யிருக்கிறோமே யல்லாது அதற்கு விரோதமான (புரோட்டெஸ்டாண்டாரைப்போல்) எங்கள்சொந்த விகரிப்பு

ஒன்றுமில்லை. ஆழ்ந்த பொருள்களையும் அரிதான பரம இரகசியங்களையும் அறிந்து கொள்ள எங்களால் சத்தியுமில்லை என்பது உண்மையே. ஆனபோதிலும் எங்கள் தாயாகிய திருச்சபையே அவைகளை எங்களுக்கு விளக்கிக் காட்டவும் அவ்வழிகளை போதிக்கவும் "சத்தியத்தைக் காக்கிறதூணுமாய் அஸ்திவாரமுமாயிருக்கிறது" (மீகா. 4-2., 1-தீமோ. 3-15) என்று அறியக் கடவார்களாக.

"வேதவசனத்தை யாவரும் வாசிக்கக்கூடாதென்று சொல்வது முற்றிலும் பிசகு, உலகத்திலுள்ள பிசகுகளிலெல்லாம் பெரியபிசகு" என்று ஷை பிள்ளையவர்கள் சொல்ல வந்தார்கள். அந்தப்படி "வேதவசனத்தை யாவரும் வாசிக்கக்கூடாதென்று" யாதொருவர் சொல்வாருமில்லை திருச்சபை கற்பிக்கிறதுமில்லை. ஆனால் வேதவசனத்தை வாசித்து அவனவன் இஷ்டப்படி அவ்வசனத்திற்குப் பற்பல விபரீத அர்த்தங்களைச் சொல்லித் தாறுமாறான கொள்கைகளை உண்டுபண்ணி நடப்பதும் போதிப்பதுமே முற்றிலும் பிசகு, அதுவே உலகத்திலுள்ள பிசகுகளிலெல்லாம் பெரிய பிசகு என்பதாய்த் திருச்சபை கற்பிக்கின்றது. இதைப்பற்றி முந்தின சல்லியம் நான்காம்பிரிவில் விபரித்திருக்கிறோம். அதில் "வேதாகமத்தைச் சாதாரண ஜனங்கள் வாசிக்கக்கூடாதென்ற ஏற்பாடு" என்றார்கள். இங்கேயோ "வேதவசனத்தை யாவரும் வாசிக்கக்கூடாதென்றதாய்" சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இவர்கள் மாறிமாறி உளறுவதால் இதுவும் அஞ்ஞான சூரியனின் 84-ம் பொய்யென்றறியவும்.

"உங்கள் பரமபிதா உங்கள்பேரில் வைத்திருக்கிற இரக்கத்தின் ஐசுவரியத்தினால் உங்களுக்கு அனுப்பிய பிரமாணத்தான இந்தச் சத்தியவேத ஆகமம், இதுதான் உங்கள் கால்களுக்குத் தீபம், நடைக்கு வெளிச்சம், இதுதான் உங்கள் வீடுகளில் உங்கள் கைகளில் எல்லாவற்றிற்கு மேலாக உங்கள் இருதயத்திலிருக்கவேண்டும்" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் நமக்குப் புத்திதெளிவிக்க வந்தார்கள். இது உண்மையே. அதாவது கடவுளானவர் கத்தோலிக்கராகிய எங்கள் பரமபிதாவேயல்லாது புரொட்டெஸ்டாண்டாரே! உங்கள் பரமபிதா அல்ல. ஏனெனில் பொய் பேசுகிறவர்களுடைய பிதா பசாசென்று (அர்ச். அருள். 8-44.) நீங்களே நிதானித்துக் கொள்ளுங்கள். ஆகலால் எங்கள் பரம பிதாவாகிய கடவுள் அருளிய பிரமாணத்தான எங்கள் மெய்யான தாயாகிய திருச்சபை போதிக்கும் சத்தியவேத ஆகமமென்றறியுங்கள். அத்திவ்விய வேதவசனங்களைத் தான் எல்லாவற்றிற்கு மேலாக எங்க இருதயமாகிய வீட்டிற் காத்-

து எங்கள் மனமாகிய கையிலேந்தி "விவேகமுள்ள ஐந்து கன்னியர்களைப்போல்" (அர்ச். மத். 25-1, 2.) எங்கள் நற் கிரியைகளாகிய எண்ணெயால் அதை விளக்கித் திருச்சபையின் மணவாளனும் எங்கள் இரட்சகருமாகிய யேசு கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு எதிர் நோக்கி நடக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம் என்பது மெய். இதற்கு நீங்களல்ல நாங்களே என உங்கள் மனசாட்சியே சொல்லும். ஆகையால் சகோதரரே கத்தோலிக் கென்னும் மெய்யான திருச்சபை வெளிச்சத்தண்டை வந்து சேருங்கள் (இசாயஸ் 60-3)

"வேதாகமமானது யாவரும் வாசித்தறிந்து கொள்ளத்தக்க தெளிவான நடையில் இல்லையென்றும் ரோமைச் சபையானது அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வதுண்டு. இது சுத்த தவறு. வேத வாக்கியங்களை அறிந்து கொள்ள ஒருவருக்குந் தெரியாதென்ற கருத்தில் இப்படி சொல்வது உண்மையல்லவென்று வேதாகமத்தை வாசித்திருக்கிற யாவருக்குந் தெரியாததல்ல" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்படி திருச்சபையானது புரொட்டெஸ்டாண்டார்களிடம் அடிக்கடி சொன்னதை இந்த ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எத்தனைவிசை கண்டார்களோ? அல்லது கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்களோ? தெரியவில்லை. திருச்சபை அப்படி சொல்வது நிசமாகில் அவ் வேதாகமங்களைப் பற்பல பாஷைகளில் மொழி பெயர்த்துக் கொடுப்பானேன். இது அஞ்ஞான சூரியனின் 85-ம். பொய்யென்றறியவும். ஆனால் வேதாகமத்தில் "சில வசனங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது" என்றும் "படியாதவர்களும் ஸ்திரமில்லாதவர்களும் அப்படிப்பட்டவைகளையும் மற்ற வேத வாக்கியங்களையும் தங்களுக்குக் கேடு வரத்தக்கதாகப் புரட்டுகிறார்கள்" என்றும் பிரதான அப்போஸ்தலர் சொல்லுகிறார். (2-பேது. 3-16.) இது உண்மையென்று வேதாகமத்தை வாசித்திருக்கிற யாவருக்குந் தெரியாததல்ல. ஆதலால் நாம் முன் சொல்லியபடி வேதாகமத்தில் எளிதாய் அறியக்கூடிய தெளிவான வாக்கியங்களுமுண்டு. தெளிவாய் யாவரும் அறிய அரிதான வாக்கியங்களுமுண்டு. இவைகளையும் மற்ற வேத வாக்கியங்களையும் புரட்டாதபடிக்குத் திருச்சபை அதின்பேரில் எப்பொழுதுங் கவனமாயிருப்பது நிச்சயம்.

"சில வசனங்களுக்குப் பற்பல விதமான அர்த்தம் பண்ணுவார்கள் என்று சொல்வார்களாகில் அவ்விதமே ரோமைச் சபையைத் தாங்குகிற பலத்த தூண்களாகிய பூர்வ பிதாக்களும் வியாக்கியானம்பண்ணி யிருக்கிறார்கள்" என்று மேற்படி பிள்-

ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். "பற்பல அர்த்தம் பண்ணுவார்கள்" என்ற வார்த்தை யாரைக்குறிக்கிறதோ தெரியவில்லை. ஏனிவர்களுக்கு இந்த கருகலான நடை? தவிரவும் திருச்சபையின் பலத்த தூண்களாகிய பூர்வ பிதாக்கள் பற்பல வியாக்கியானம் பண்ணினதினாலே புரோட்டெஸ்டாண்டாரும் சிலவசனங்களுக்குப் பற்பல அர்த்தம் பண்ணுகிறோம் என்கிறார்களாகையால் அவர்கள்தான் பற்பல வியாக்கியானங்களைப் பண்ணித் திருச்சபை தவறுதலுக்குக் காரணமானார்கள் போலவாம். அதைப்போகட்டும் "வேதாகமமே தங்கள் கால்களுக்குத்தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமுமாக" ஏந்திக்கொண்டு அத்தலையாலே திருத்தவந்த (a) இப்புரோட்டெஸ்டாண்டாருமா அவ் வேதாகம வசனங்களுக்குப் பற்பல அர்த்தங்களைப்பண்ணி எண்ணிறந்த கொள்கையாய்த் தவறிச் சிதறிப் போகவேண்டும். ஓ! புரோட்டெஸ்டாண்டாரே ஏன் உங்களுக்கிந்த வீண் வேடிக்கைப் பேச்சு? திருச்சபையைத் தாங்குகிற பலத்த தூண்களாகிய அப் பூர்வ பிதாக்கள் பற்பல வியாக்கியானங்களை உண்டுபண்ணிப் புரோட்டெஸ்டாண்டாரைப் போல்பற்பல மார்க்கமாய்த் திருச்சபை தவறிப்போகவில்லை என்று அக்கால முதல் எக்காலமும் இக்காலத்திலும் அதின் ஏக விசுவாசப்பிரமாண ஐக்கியம் உங்கள் கண்களுக்கு முன் கண்ணாடியாகத் துலங்குகின்றதல்லவோ ஆதலால் அவர்களும் அப்படி நாங்களும் அப்படி என்று இவர்கள் வெட்கமில்லாமற் போக்குச் சொல்வது பிசகு.

"பரமண்டல ஜெபத்தில் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வியாக்கியானத்தில் ஒருவரோடொருவர் ஒத்திருக்கவில்லை" என்றும் "ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார் என்ற வேதாகமத்தின் முதல் வசனத்திலேயே ரோமைச் சபைக்கு அதிகாரங் கொடுத்திருப்பதாக வானம் என்றால் பாப்பு என்றும், பூமி என்றால் உலக அதிகாரம் என்றும், இதினாலே சகல ராஜாக்களுக்கும் பாப்பானவர் ராஜாதி ராசாவாக இருக்கிறார் என்று 8-வது பானிவேச என்னும் பாப்பானவர் சொல்லுகிறார்" என்றும் மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பரமண்டலஜெபத்தை வியாக்கியானமென்று சொல்லி அதற்கு உதாரணத்தை எடுத்துக் காட்டாமல் "வானத்தையும் பூமியையும்" என்றதற்கு உதாரணத்தைக் காட்டி முடித்துப் போட்டது நல்ல ஒரு அத்தாட்சிதான். ஆனால் புரோட்டெஸ்டாண்டாரே

(a) ஜி. ஜி. பார்த்து ஐயரால் செய்யப்பட்டுத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சபை சரித்திரம் 414-ம். பக்.

"ஒத்திருக்கவில்லை" என்ற அந்த வியாக்கியானமும் பாப்பானவர் சொன்னதாகச் சொல்லும் அவ்வொப்பனைகளும் எங்களுக்குப் பிரமாணமாகப் போதிக்கப்படவுமில்லை அவைகளால் கத்தோலிக்குத் திருச்சபை பற்பல மார்க்கமாய்த் தவறி இழிவுபட்டுக் கிடப்பதுமில்லை. உங்கள் பூர்வ பிதாக்களாகிய லுத்தேர், கல்வீன், கார்லோஸ், தாசு விங்கில், மேலங்கடன், விக்ளிப் முதலானவர்கள் வேத வசன வியாக்கியானத்திலும் அர்த்தத்திலும் ஒருவரோடொருவர் ஒத்திருக்கவில்லையென்று அவர்களால் உண்டான பற்பல கொள்கைகளே அத்தாட்சியாயிருக்கின்றன. ஆதலால் "இப்படிப்பட்ட பற்பல அர்த்தத்தையுங் கொள்கைகளையும் ஒப்புக்கொண்டு நடக்கிறவர்களைச் சொன்னதைச் சொல்லுங் கிளிப்பிள்ளை என்று சொன்னாலல்லவோ நியாயம் பகையாது" இப்படியிருக்க ஒருமையில் தவறா ஏக மெய்யான கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின் சத்திய வேத போதனைகளை "ஒப்புக்கொண்டு நடக்கிறவர்களை" அப்படிச் சொன்னால் நியாயம் பகையாது என்று எப்படிச் சொல்லலாம். இது பிசகு.

"லுத்தர் முதலானவர்கள் யாவரும் வேதாகமத்தை வாசிக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ததினாலே தான் புரோட்டெஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவர்களுக்குள் பிரிவினைகளுண்டாகி அநேகம் வகுப்பார்களாகிருக்கிறார்களென்று ஒரு நியாயஞ் சொல்லுவதுண்டு" என்று தங்களில் ஒரு தீர்மானம் பண்ணிக்கொண்டு இதற்கு மேற்கோளாக "திருச் சபைச் சரித்திரத்தையும் உலக சரித்திரத்தையும் வாசித்தறியாதவர்களிடம் இந்நியாயஞ்செல்லுமே யல்லாமல் வேறல்ல" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் இதற்குப் பின்வருகிறபடி தங்கள் பிரிவினைக்கு ஆதாரமாக சில காரியங்களை எடுத்துக்காட்டலானார்கள். ஆனால் "வேதாகமத்தை வாசிக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ததினாலே யல்ல (இது சுஞ்ஞான சூரியனின் 86-ம். பொய்யென்றறியவும்.) அவ்வேதாகமத்திலுள்ள வசனங்களுக்குத் தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி பற்பல அர்த்தங்கள்பண்ணிக் கெடுத்ததினாலே தான் "புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் பிரிவினைகளுண்டாகி அநேகம் வகுப்புகளாகச் சிதறிவாகிக் கிடக்கிறதென்று" சொல்லுகிறோம். இது பொய்யாமா? தவிர "புரோட்டெஸ்டாண்டார்களை கிறிஸ்தவர்கள்" என்று கத்தோலிக்கர் சொல்லுகிறதேயில்லை என்றறிவார்களாக. அப்படிச் சொல்வதாக இவர்கள் பாராட்டுவது சுஞ்ஞான சூரியனின் 87-ம். பொய்யென்றறியவும்.

"4-ம். நூற்றாண்டில் கூடின 38 - பிரதான சங்கங்களில் 19-சங்கத்தார் வேதாகமக் கொள்கைகளை யுடையவர்களாயும் 19-

சங்கத்தார் பதித கொள்கைகளை யுடையவர்களாயும் இருந்தார்களே" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இதினால் பாதிக்குப் பாதியான அந்த 19-பதித சங்கங்களை (திருச்சபைச் சரித்திரமும் உலகச் சரித்திரமும்) சத்தியவேதகொள்கைகளென்று சொல்வதுண்டோ. அல்லாமலும் "மெருத்துவம் பொருந்திய அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுகிறபடி அக்காலத்தில் 99 - பதிதக்கொள்கைகள் முளைத்து தளிர்த்திருந்தனவே" என்றும் "ஓர் பெரிய சங்கத்தில் கூடிய 600 - பிஷப்புக்களில் 300 - பேர் ஆரியக் கொள்கையுடையோரா யிருந்தார்கள்" என்றும் மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் இக்காலத்தில் திருச்சபைக்குப் புறம்பாய்த் தள்ளப்பட்டிருக்கிற நூற்றுக்கு மேல் நூற்றுக்கணக்கான புரொட்டெஸ்டாண்டு பதிதக்கொள்கைகளைப் போலவே அக்காலத்தில் திருச்சபைக்குப் புறம்பான அக் கொள்கைகளெல்லாம் பதித கொள்கைகளே யல்லாது மற்றப்படியல்ல. இப்படியிருக்க அவைகளைப் புரொட்டெஸ்டாண்டார் தங்கள் பிரிவினைக்கு ஆதாரமாகத் திருச்சபையிலும் பிரிவினைகள் இருக்கிறதாய் கொண்டுவந்து நுழைத்தது சுஞ்ஞான சூரியனின் 85 - ம். பொய்யென்றறியவும். ஆகிலும் அக்காலத்தி லுண்டான அந்தப் பதிதக் கொள்கைகளைப் போலவே இக்காலத்தில் லூத்தர் முதலான பிரிவினைக்கொள்கைகள் உண்டாயிருக்கின்றனவென்று அவைகளை எடுத்துக் காட்டினார்கள் போலவோ அப்படியானால் அது உண்மையே.

"எத்தனையோ பாப்புகள் ஏதிக்குவின் கொள்கையையும் நெஸ்டோரியுவின் கொள்கையையு முடையவர்களா யிருந்தார்களே" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்கின்றார்கள். அப்படியானால் அதில் ஒரு பாப்பானவரையாவது குறிப்பிட்டுக் காட்டாததால் அவைகள் சுஞ்ஞான சூரியனின் மற்றப் பொய்களோடே சேர்த்து 89 - ம். பொய்யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

"ரோமைச் சபையானது ஒரு தாலந்தைப் பெற்றவனைப்போல வேதாகமத்தைப் புதைத்து வைத்திருக்கும் பொழுது இத்தனை கொள்கைகளுண்டாயின வென்றால், புரொட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கத்தையும் வேத ஆராய்ச்சியையும் பிரிவினைக்குக் காரணமாகச் சொல்லலாமா" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இதில் அறியத்தக்கது யாதெனில் முதலாவது திருச்சபையானது அக்காலத்தில் ஒரு தாலந்தைப் பெற்றவனைப்போல வேதாகமத்தைப் புதைத்து வைத்ததினாலே தான் அத்தனைப் பதிதக் கொள்கைகள் உண்டாயின வென்றாலும் அது போகட்டும் இக்காலத்தில் புரொட்டெஸ்டாண்டார் இரண்டு தாலந்தை

பெற்றவனைப்போல வருஷம் ஒன்றுக்கு இருபது லட்சம் பைபிள் அச்சடிப்பித்து யாபாரம் பண்ணியும் லாபமென்ன? அக்காலத்தில் திருச் சபைக்கு எதிரிடையாக 99 - பதிதக்கொள்கைகள் முளைத் தெழும்பி மாய்ந்துபோனதுபோல இக்காலத்திலும் திருச்சபைக்கு எதிரிடையாக நூற்றுக்குமேல் நூற்றுக்கணக்கான பதிதக்கொள்கைகள் முளைத்தெழும்பி மாய்ந்து வருவதைக் காண்கிறோமல்லவோ. இவைகள் தான் புரொட்டெஸ்டாண்டார் இரண்டு அல்லது ஐந்து தாலந்தால் அல்லது அவர்கள் சொல்லுகிறபடி வேத ஆராய்ச்சியால் உண்டாக்கினலாபமேயாம். ஆதலால் புரொட்டெஸ்டாண்டாரே சுயம்பான தங்கக்காசைப்போல் வேதாகமத்தைக் கொண்டிருக்க, அதைப் புதைத்துப் போட்டு பஞ்சலோகஞ் சேர்ந்த கள்ள காசைப்போல் உங்கள் இஷ்டப்படி அதற் கெவ்வா அர்த்தங்களை கலப்பித்து பல மார்க்கங்களை உண்டுபண்ணினால் தேவன் உங்களைச்சும்மா விடுவாரோ? இரண்டாவது அக்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் திருச்சபையானது ஒரு தாலந்தைப் பெற்றவனைப்போல வேதாகமத்தைப் புதைத்துவைத்ததினாலேதானோ உலகமெங்கும் அச்சத்தியவேதம் பரம்பியிருக்கிறது. அதைப் புதைத்துவைத்ததினாலேதானோ லட்சாதி லட்சம் பேர் வேதத்துக்காக ஜீவனைக்கொடுத்து வேத சாட்சிகளாய் மோட்ச கரையேறச் சேர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் புதைத்து வைத்ததினாலேதானோ இக் காலத்திலும் கோடானகோடிஜனங்கள் அதில் உட்பட்டிருக்கிறது. ஓ புரொட்டெஸ்டாண்டாரே உரோமான் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானது வேதாகமத்தைப் புதைத்துவைத்ததினாலேயல்ல உலக மெங்கும் [illegible] து வைத்ததினாலே [illegible] றுக்கு நூறு புறஞ் [illegible] அத் [illegible] பெருகி யிருக்குதென் றறியக்கடவீர்கள். அல்லாமலும் [illegible] ருத் திருச்சபையான [illegible] நில விதையை [illegible] ற் பலனைக் கொடுக்கின்றது. புரொட்டெஸ்டாண்டார் (மத். 13-24, 30.) இவ்வசனங்களின்படி களைகளை விதைத்து கொடாமல் [illegible] கரகத் தனையுக்கினையாய்ப் போகின்றது. [illegible] "புரொட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கத்தையும் வேத ஆராய்ச்சியையும் பிரிவினைக்குக் காரணமாகச் சொல்லலாமா" என் [illegible] வனே சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் எண்ணப்படி அக்காலத்தில் "திருச் சபையானது வேதாகமத்தைப் புதைத்து வைத்ததினாலே" அத்தனை கொள்கைகள் உண்டாயினவென்றாலும் இக்காலத்தில் புரொட்டெஸ்டாண்டார் வேதாகமத்தை தன் தன் கையில் விரித்து வைத்துக்கொண்டு "வேத ஆராய்ச்சி செய்கையில் இத்தனை கொள்கைகளுண்டாவானேன்! இதற்குக் காரணம் அவர்களே சொல்லட்டும். ஓ! புரொட்டெஸ்டாண்டாரே உங்களுடைய

வேத ஆராய்ச்சி கேவல வரப்பிரசாதத்தோடிசைந்ததல்ல; ஆன தினாலே உங்கள் பிரிவினைக்குக் காரணமென்றறியுங்கள். தேவ வரப்பிரசாதமுடையது எதுவோ அது பிரிவினைக்குக் காரணமாகா. இது நிமித்தமாகவே கர்த்தர் தமது திருச்சபையில் பிரிவினைகளிராமல் காக்கப் பிதாவை நோக்கி மன்றாடித் தம்மைப் பலியாக ஒப்புக் கொடுத்தார் (அர்ச். அருள. 17·23.) தவிர எப்பொழுதும் என்றென்றைக்கும் தாமும் இஸ்பிரித்து சாந்துவானவரும் திருச்சபையோடிருப்பதாக வாக்குத்தத்த மளித்தார். (அர்ச். மத். 28·20. (அர்ச். அருள. 14·17.) இவ்வரப்பிரசாதத்தையுடைய சபையல்லவோ பிரிவினைக் கிடங்கொடாத பரிசுத்த சபையாகும். புரோட்டெஸ்டாண்டு முதலிய பல பிரிவினைக்கொள்கைகளுக்கு அப்படிப்பட்ட வரமுண்டென யார் சொல்லக்கூடும். ஆதலால் அக் காலத்தில் எழும்பின அத்தனைப் பதிதக் கொள்கைகளும் அதன் பிரிவுகளும் வேதாகமத்தைக் கையில் வைத்து வேத ஆராய்ச்சிசெய்தும் திருச்சபையோடு சேராமல் தட்டழிந்து போனார்கள். இக்காலத்தில் எழும்பின இந்தப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் வேதாகமத்தைக் கையில்வைத்து வேத ஆராய்ச்சிசெய்தும் திருச்சபையோடு சேராமல் இத்தனைப் பல கொள்கையாய்ப் பிரிந்து சிதறுண்டு போனார்கள். இவைகள் ஆச்சரியமல்ல. ஏனெனில் பசாசானவன் நித்திரை செய்பவனாகவல்ல எப்பொழுதும் விழிப்புள்ளவனாகவே இருக்கிறானென்றறியவும்.

"வேதாகமத்தை யாவரும் வாசிப்பதினாலேதான் புரோட்டெஸ்டாண்டு கிறீஸ்தவர்களுக்குள் நாஸ்திகக்கொள்கைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதுண்டு" என்று ஐ. மி. சொல்லுகின்றார்கள் "வேதாகமத்தை வாசிப்பதின சொன்னதார்? அதைத் திருச்சபையின் மெய்விசுவாசக் த சிந்தியாமல் அவனவன் இஷ்டப்படி மனம்போ அவ்வேத வசனத்தைப் புரட்டுவதால் புரோட்டெஸ்டாண்டாருக்குள் அப்படிப்பட்ட நாஸ்திகக்கொள்கைக்காரராகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். ஆதலால் "வேத யாவரும் வாசிப்பதினாலே" என்றது சுத்தஞான [illegible] பொய்யென்றறியவும். மேலும் 1837-ம் இங்கிலாந்து [illegible] கள் இரேனியுஸ் பாதிரியார்தாமே தாமெழுதி அச்சுப்பதிப்பித்த தமிழ்ப் பூமிசாஸ்திரம் 433-ம் பக்கத்தில் (இங்கிலண்ட் தேசத்திலுள்ள புரோட்டெஸ்டாண்டு) "இராச்சிய சபையிலும்" (அப்புரோட்டெஸ்டாண்டிலுள்ள) மற்றவர்களிலுமுள்ள சில போதகமார்களாலேயே "பராபரன் திரியேகலஸ்துவல்லவென்று" போதிக்கப்பட்டது மன்றி அவர்களால்தானே "ஒரே பராபரனை நம்

புகிறோம் என்ற நூனிற்றெரியரும் ஒரு தெய்வத்தையும் நம்பாத நாஸ்திகருமுண்டானதாகச் சொல்லுகிறார்." இதற்கு நாங்களாவது "வேதபுத்தகம் எங்கள் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமுமென்று" புரோட்டெஸ்டாண்டு உதடுகளால் பெருமை பாராட்டினும் தங்கள் மனதுகளால் அதைப் புரட்டி இப்படி நழுந்து போகிறதே என்று சொல்லுகிறோமேயல்லாது மற்றப்படியல்ல.

"ரோமைச் சபையின் அஞ்ஞானத்தை அகற்றும் அறிவுடையோர் எல்லா ஞானத்திற்கும் மூலாதாரமாகிய வேத வசனத்திலிருந்து ஜீவத் தண்ணீரை உட்கொண்டு தெளிவடையாமல் மனம்போன போக்கிலே போகிறதானால் நாஸ்திகக் கொள்கையில் இறங்கி விடுவார்களென்று உலக சரித்திரமும் திருச்சபைச் சரித்திரமும் காண்பிப்பதை அறிந்து கொள்ளாத குறைவல்லவோ" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் [illegible] "அஞ்ஞானமாவதென்ன" உண்டு என்பதை இல்லை என்றும் இல்லை என்பதை உண்டு என்றும் சொல்லி ஆராதிக்கும் பலதெய்வ அல்லது பல போதனைக் கொள்கைகளே அஞ்ஞானமாம். இந்தப்படி புரோட்டெஸ்டாண்டாரிலும் ஏக மெய்ஞ்ஞான வேதத்திற்கு விரோதமாய் பலமதக் கொள்கைகளை யுண்டுபண்ணி ஆராதித்துச் சாதிக்கும் அவிசுவாசக் கூட்டங்களே அஞ்ஞானம். இப்படியிருக்க அந்த ஏக மெய்ஞ்ஞான கத்தோலிக்குத் திருச்சபையை "ரோமைச் சபையின் அஞ்ஞானத்தை அகற்றும்" என்கிறதிலிருந்து சொற்கூறுவது வேதசாஸ்திர [illegible]க்குத் தறிவில்லாக்குறையும் அஞ்ஞான குரியனின் அக்கிரமமாம். 2-ம். பொய்யுமாயிருக்கிறதென்றறியவும். இரண்டாவது.—ரோமைச்சபையின் அஞ்ஞானத்தை அகற்றும்படி எழும்பிய அவ்வறிவுடையோர் பின்பு அறிவுகெட்டு வேதவசனத்தின் ஜீவத்தண்ணீரை உட்கொண்டு தெளிவடையாமல் மனம்போன போக்கிலே போவதற்குக் காரணமென்ன? புரோட்டெஸ்டாண்டார் வேதபுத்தகம் வேதபுத்தகமென்று பாராட்டுவதெல்லாம் வீண் வேடிக்கைப் பேச்சாய்த்தானே இருக்கின்றது. மூன்றாவது.—அப்புரோட்டெஸ்டாண்டு வேத புத்தகத்தைத் தங்கள் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமுமாக வைத்திருந்தும் தெளிவடையாமல் போயிருக்கையில் இப்புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் அதில் தெளிவடைந்தார்களென்று எப்படிச் சொல்லலாம்? ஆதலால் அவர்கள் அறிவுகெட்டு மனம்போன போக்கில் போய்மாண்டு கிடப்பதைப்போல இவர்களும் என்றால் ஐயம் என்ன? நான்காவது—வேத வசனத்திலிருந்து ஜீவத் தண்ணீரை உட்கொண்டு தெளிவடையாமல் மனம்போன போக்கிலே

போவதற்குக்காரணம் தேவவரப் பிரசாதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற திருச்சபையை விட்டுப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் பிரிந்து போனதே காரணம். இதற்கு வேதாகமத்தில் வேண்டிய ஆதாரணமிருக்க உலக சரித்திரத்தையும் திருச்சபைச் சரித்திரத்தையும் எடுத்துக்காட்டல் வேண்டுமோ? இதுவா புரோட்டெஸ்டாண்டார் வேதாகமத்தை யல்லாது வேறொன்றையுங் கைக்கொள்ளாததற்கொக்கும்? மேலும் அவ்வுலக சரித்திரமும் திருச்சபைச் சரித்திரமும் தாமே புரோட்டெஸ்டாண்டாரின் பல தவறுகளால் நாஸ்திகமுண்டானதென வெளிப்படுத்துகின்றது. இவைகளை அறிந்துகொள்ளாத குறைவல்லவோ, ("ரோமைச்சபையின் அஞ்ஞானத்தை") என்று இப்படியெல்லாம் வாயில்வந்தபடி சொல்ல ஏவுகிறது.

"ரோமைச்சபையின் கொள்கையே குடிகொண்டிருக்கிற பிராஞ்சு தேசத்தில் உத்தேசம் 80 - வருஷங்களுக்கு முன் உண்டான நாஸ்திகக் கொள்கைக்காரருக்குக் கணக்குண்டோ" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த நாஸ்திகக் கொள்கை எவ்விடத்திலிருந்து அங்கே போனதென்று தங்கள் சபை சரித்திரமும் உலக சரித்திரமும் காண்பிப்பதை இவர்கள் பார்த்திரார்கள் போலவே. அதாவது "இங்கிலாண்டு தேசத்துச் சுயதேச பதிவிக்காரர் தங்கள் தேசத்தைச் சேர்ந்த கடலுக்கப்புறமான சர்மனி தேசத்துக்குத் தங்கள் (நாஸ்திகக் கொள்கை நிறைந்த அந்தக் கேடுள்ள) புத்தகங்களை யனுப்பினார்கள்" என்றும் "பிராஞ்சு தேசத்துக் கல்விமான்களும் அந்தத் தீங்குக் குட்பட்டிருந்தார்கள்" (ட) என்றும் அந்தச்சபை சரித்திரம் அறிவிக்கிறபடியே இரேனியுஸ் பூமி சாஸ்திரமாகிய உலக சரித்திரமும் அறிவிக்கிறது. ஆகலால் புரோட்டெஸ்டாண்டு பல கொள்கைகளே குடிகொண்டிருக்க இங்கிலீஷ் தேசத்தில் உற்பத்தியான அந்நாஸ்திகக் கொள்கைக் கடலைக்கடந்து சர்மன் தேசத்தில் பரவி அதின் வழியாய்ப் பிராஞ்சு தேசத்தில் நுழைந்து பல கேடுகளைச்செய்து வந்ததென்றறிகிறோம். பிராஞ்சுக்காரர் என்றால் யார்? மனிதர்கள் தானே. அவிசுவாசிகளான புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களைக்கொண்டு தானே பசாசு அவர்களையும் கெடுக்க வழி தேடினால் ஆச்சரியமாகுமோ.

(ட) சி. ஜி. பார்த்து ஐயரால் செய்யப்பட்டுத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிற சபைசரித்திரம் 640-641-ம். பக்கம். இரேனியுஸ் தமிழ் பூமி சாஸ்திரம் 433-ம். பக்கம்.

"நாஸ்திகக்கொள்கைக்கு ஒருவரும் போய்விடாமல் தடுக்கிறேன் என்று விளம்பரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற ரோமைச்சபையைச்சேர்ந்த பாரிஸ் நகரத்து ஆர்ச்சுப் பிஷப்பும் 100-குருமாரும் புத்திக் கோயிலுக்குப்போய் ஓர் தூர்த்த ஸ்திரீயை புத்திக் கடவுளே என்று வணங்கினதை அறியாமல் சத்திய வேத கிறீஸ்தவர்கள்பேரில் குற்றஞ் சாட்டலாமா" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் இப்படியெல்லாஞ் சொல்லிப் போட்டால் மேற்காட்டிய தங்களாலுண்டான அவ்வக்கிரமக் கொள்கைகள் தங்களைவிட்டு நீங்குமென் றெண்ணினார்களோ? ஆதிப்பாவம் பெரிய சாவான பாவத்துக்கு வழியா யிருப்பதுபோல லுத்தேர் முதலான புரோட்டெஸ்டாண்டாரின் தலைவர்கள் ஆவக்கத்தில் திருச்சபைக்கு விரோதமாய் வேதவசனக்[illegible]தலாகத் தங்கள் மனம்போன போக்கில் சிற்சில அவிசுவாசக் கொள்கைகளை யுண்டாக்கினது வரவரப்பெருகி அநேகவிதமான கேடுபாடுள்ள பல அவிசுவாசக் கொள்கைகளுக்கு இடமுண்டாகி கடைசியாய் ஆதி சர்ப்பத்தின் கொடிய விஷமாகிய நாஸ்திகக் கொள்கையிற் போய்ப் புரோட்டெஸ்டாண்டு முடிவு பெற்றது. இப்புரோட்டெஸ்டாண்டு லுத்தேர் மதக் கொள்கைக்குமுன் இந்நாஸ்திகக் கொள்கை கிடையவே கிடையாது. ஆகலால் இப்படிப்பட்ட பறபில் அவிசுவாச வேதப் புரட்டர்களை "சத்திய வேதக் கிறீஸ்தவர்கள்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் எப்படிச் சொல்லலாம். தங்கள் பெரும் ராமருடைய நாமமோ. தவிரவும் 16 - ம். நூற்றாண்டுமுதல் 18 - ம். நூற்றாண்டுவரை இங்கிலீஷ் தேசத்திலும் பிராஞ்சு தேசத்திலும் புரோட்டெஸ்டாண்டு கல்வினர், பிறேஸ் பிற்றேரியர், நாஸ்திகரான கொள்கைகள் நுழைந்து இராயனுக்கும் இராச்சியத்தாருக்கும் விசேஷமாய்த் திருச்சபையாருக்கும் விரோதமான கொடிய கலகங்களை யுண்டுபண்ணி எத்தனையோ ஆயிரம்சனம் இவர்களால் மாண்டார்கள். இப்படியிருக்க, இக்கொடுமைகளெல்லாம் அபாண்டமாய்த் திருச்சபையின்பேரில் சுமட்டிக் கட்டுக்கதையான பொய்நிறைந்த புத்தகங்களையும் உண்டுபண்ணினார்கள். ஆனதினால் "பாரீஸ் நகரத்து ஆர்ச்சு பிஷப்பும் 100 - குருமாரும் புத்திக் கோயிலுக்குப்போய் ஓர் தூர்த்த ஸ்திரீயை புத்திக் கடவுளே என்று வணங்கினதாகச்" சொல்லும் புரோட்டெஸ்டாண்டார்களுடைய கட்டுக்கதையுஞ் சுஞ்ஞான சூரியனின் 93-ம். பொய்யுமென்றறியக்கடவீர்கள். இதைப்போன்ற பொய் இரேனியுஸ் பாதிரியார் எழுதிய பூமிசாஸ்திரத்திலுங் காணலாம். அதாவது,—ஒரு ஸ்திரீ புருஷ வஸ்திரத்தைத் தரித்து 8-ம். யோவான்

என்னும் பேரைக்கொண்டு பாப்புவாயிருந்தாள்(a) என்று அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புரோட்டெஸ்டாண்டார் இப்படிப்பட்ட பொய் நிறைந்த கதைகளை யுண்டுபண்ணுவதில் சலியாதவர்கள் என்று அவர்களிடமாகவே அத்தாட்சி கொடுக்கலாம்.(b)

"ஒரு பொருளைச் சிலர் அப்பிரயோசனப் படுத்தினதினிமித்தம் ஒருவரும் அதை உபயோகப்படுத்தக் கூடாதென்று சொல்வது யுத்திக்கொத்த தல்லவென்று யாவருக்குந் தெரியாததல்ல" என்று மேற்படி பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் ஒரு பொருளைப் பலபொருளாகப் புரட்டி அப்பிரயோஜனப் படுத்துபவர்களையும் அப்பொருளுக் குடையோரெனத் தன் ஐசுவரியத்தில் அரவணைத்தலே தகாதெனச் சொல்வோ ரல்லாது அப்பொருளின் உண்மைக் குடையோரோடே அதை யொத்து உபயோகப்படுத்தக் கூடாதென்று சொல்வாரில்லை. அதாவது "ஆம் என்றும் ஆமென் என்றும்"(2-கொரி. 1-18[?], 20.) ஒருமைப்பாடுள் ளிருக்கிற சத்திய வேத வசனத்தை ஆம் அல்லவென்று பலபொருளாகப் புரட்டி அப்பிரயோசனப்படுத்தும் விபரீதக் கொள்கைகளையுடைய புரோட்டெஸ்டாண்டாரை அவரவர் கருத்துக் கிசைய வேதாகமத்தோடொன ஒரே ஐக்கியத்தில் சேர்த்து "எல்லாரும் சுவிசேஷமார்க்கத்தார் அல்லது கிறிஸ்து மார்க்கத்தார்" என்று ஏற்றிப் போற்றுவது தகாதென்று சொல்லுகிறோமே யல்லாது அவ்வேதாகம வசனங்களை ஒரேவித சிந்தனை செய்து (பிலி. 3-16.) ஒரே வகை விசுவாசத்தோடு போதித்து வரும் கத்தோலிக்குச் சத்திய வேத திருச்சபையோடே அத் தேவதிருவசனங்களை ஒத்து உபயோகப்படுத்தக் கூடாதென்று ஒருவரும் சொல்லவில்லை என்றறியக் கடவார்கள்.

"அந்திக்கிறீஸ்தானவனுடைய சேனையாகிய துன்மார்க்கப் பதிதக் கொள்கைகளைத் தேவாலயத்தின் பரிசுத்த இடங்களில் நிற்கக் கண்டால் உடனே யூதேயாவிலிருக்கிறவர்கள் மலைக்கு ஓடவேண்டும். அதாவது கிறீஸ்தவர்கள் தங்களைப் பரிசுத்தவேதாகமத்தினிடத்திற்குக் கொண்டுபோகவேண்டும்." என்று கிறிசோஸ்தம் என்னும் பிதாவானவர் சொல்லுகிறார். ஆதலால் ரோமான் கத்தோலிக்குச் சிநேகிதர்களே! நீங்கள் கிறீஸ்தவர்களானால் வேதாகமத்தினிடத்திற்குப் போகவேண்டாமா" என்று

(a) இரேனியுஸ் தமிழ்ப் பூமிசாஸ்திரம் 324-ம். பக்கம், இங்கிலாண்டுதேச தமிழ் சரித்திரம் 339-ம். பக்கம்.

(b) தமிழ் இங்கிலாண்டுதேச சரித்திரம் 395-ம். பக். வேதப்புரட்டலை நீக்குஞ் சஞ்சீவி[?] 191-ம் பக்கம்.

ராமசுவாமிப் பிள்ளையவர்கள் கத்தோலிக்கர்பேரில் மெத்த இரக்கமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த அந்திக்கிறீஸ்துவினுடைய சேனையாகிய துன்மார்க்கப் பதிதக் கொள்கைகளுக்கும் இப் புரோட்டெஸ்டாண்டு பல பதிதக் கொள்கைகளுக்கும் வேறுபாடுமென்று நினைத்தார்களோ? ஆகிலும் அர்ச். கிறிசோஸ்தம் அருளப்பர் தாமிருக்கும் மலையாகிய கத்தோலிக்குத் திருச்சபை போதிக்கும் சத்தியவேதத்தினிடமாய்ப்போகவேண்டும் என்பதே அவருடைய கருத்தும் வசனமுமாம். (இதைப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தங்களுக்கு அநுகூலமாகச் சற்றே புரட்டிக்கொண்டாற்போல் தெரியவருகிறது) அந்தப்படி வேதவசனமும் அறிவிக்கிறது. அதாவது "கடைசி நாட்களில் சம்பவிப்பதேதெனில் கர்த்தருடைய வீட்டின் பர்வதம் பர்வதங்களின் கொடுமுடியாய்த் திடப்பட்டு மேடுகளிலும் அதுவே உயரும். ஜனதளங்கள் அதற்கு ஓடித் திரளான சாதியார் நடந்துவந்து கர்த்தரின் பர்வதத்திற்கும் யாக்கோபுடைய தேவன் வீட்டுக்கும் அவருடைய வழிகளை நமக்குப் போதிக்கவும் நாம் அவர் பாதைகளில் நடக்கவும் நாம் போய் ஏறுவோம் வாருங்கள் என்பார்கள். ஏனெனில் வேதம் சீயோனிலும் கர்த்தரின் வாக்கும் எருசலேமினுமிருந்து பாயிப்போகும்." (மீகா. 4-1-2) என்பதே. ஆதலால் புரோட்டெஸ்டாண்டு நேசர்களே! நீங்கள் இரட்சணியத்தையடைய கிறீஸ்தவர்களாக வேண்டுமானால் கர்த்தருடைய பர்வதமும் சீயோன் மலையுமாகிய கத்தோலிக்குத் திருச்சபையினிடமாய்ச் சேரவேண்டாமா? "இரட்சிக்கப்பட விரும்பினயாவரும் திருச்சபையில் போய் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள்" என்று அர்ச். தேயோப்பிலு என்னும் பிதா அறிவிக்கிறதாக (புரோட்டெஸ்டாண்டார் எழுதிய சபை சரித்திர வினாவிடை 131-ம். பக்கத்தில்) நீங்களே சாட்சி கொடுக்கிறீர்கள். ஆகையால் திருச்சபையில் போய் அடைக்கலம் புகுங்கள் மற்றப்படி இரட்சணியமாகாது.

"சாதாரண ஜனங்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்க வேண்டியதில்லையென்று சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகிறபடி அவர்களும் நீங்களும் வேதாகமத்தை வாசியாமலிருக்கிறதானால் கிறிசோஸ்தம் என்னும் பிதாவானவர் வாக்கியப்படி கிறீஸ்தவர்களாவீர்களா" என்றும் "சாதாரண ஜனங்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்கவேண்டியதில்லை என்று சொல்லுகிறதும் இவர்கள் வேத வசனத்தை வாசித்தவர்களைப்போல் காட்டி இது ஏபிரேய பாஷை நடை. இது உட்சாரம் என்று சொல்வதும் வேத வசனங்களுக்குப் பிதாக்களின் ஒற்றுமையைத் தேடாமல் வியாக்கியானம் பண்ணுவதும் ஒன்றுக்கொன்று விகற்பமாயிருக்கிறதை என்ன

காரணத்தினால் கவனியாமல் போனார்களோ தெரியவில்லை" என்றும் மேற்படி பிள்ளையவர்கள சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதில் முந்த முந்த அறியவேண்டியது சௌந்தரநாயகம்பிள்ளையவர்கள் "வேத ஆராய்ச்சி சாதாரண ஜனங்களுக் கவசியமில்லையென்று நமது சபை சொல்வது மெய்யே. ஏனென்றால் அவர்கள் ஆராயத்தகுந்தவர்களல்ல" என்று சொல்லுகிறார்களே அல்லாது "சாதாரண ஜனங்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்க வேண்டியதில்லையென்று" அவர்கள் தாமே சொல்வதாக தமது நூலில் காணவில்லையானதால் இது சுஞ்ஞான சூரியனின் 94-ம். பொய்யென்றறியவும். அல்லாமலும் கிறீஸ்துவர்கள் யாவரும் மோட்சபாக்கியத்தையடைவதற்கு வேதாகமங்களை வாசிக்கவாவது ஆராய்ச்சி செய்யவாவது அவசியமல்லவென்பது உண்மையே. அதற்கு அவசியமானது தேவகற்பனைகளும் திருச்சபைக் கட்டளைகளும் புண்ணிய முயற்சிகளுமேயாம். அந்தப்படி நமது கர்த்தரும் ஒருவன் தமதண்டையில் வந்து "நான் நித்திய சீவியத்தையடையும்படிக்கு என்ன நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு" "கற்பனைகளையநுசரித்துக்கொள்" என்றதுந் தவிர அவைகளை விபரித்துஞ் சொன்னார். அந்த வாலிபன் என் சிறுவயது முதல் இவைகளை எல்லாம் அநுசரித்துக்கொண்டுவருகிறேன், இன்னமும் எனக்குக் குறைவாயிருக்கிறது என்னவென்றான். அதற்கு மாறுத்தரமாக "நீ உத்தமனாயிருக்க விரும்பினால் உனக்குண்டானதெல்லாம் விற்றுத் தரித்திரருக்குக் கொடு, பரலோகத்திலுனக்குப் பொக்கிஷமிருக்கும் பின்னும் வந்து என்னைப்பின்செல்லென்றார்" (அர்ச். மத். 19. 16, 21.) இப்படி அவன் இரண்டுதரமும் விரும்பிக் கேட்டதற்குக் கற்பனைகளை அநுசரி தருமத்தைச்செய் என்னைப் பின்செல் என்று புண்ணிய நெறியில் நடக்கக் கற்பிக்கிறாரேயல்லாது வேதாகமத்தை வாசியென்றாவது வேதாகமத்தை ஆராய்ச்சிசெய் என்றாவது சொல்லவில்லையே. பின்னும் ஒருவிசை கர்த்தர் தம்மைத் தேவகுமாரன் என்று நம்பாமல் அவிசுவாசிகளாயிருந்த யூதரையும் யூதவேத பாரகரையுங் கண்டித்து "வேதாகமங்களில் உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு என்று நீங்கள் நினைக்கிறபடியால் அவைகளை ஆராய்ந்து பாருங்கள் அவைகளுந் தாமே என்னைக்குறித்து அத்தாட்சியிடுகிறவைகளாயிருக்கின்றன" (அர்ச். அரு. 5-39.) என்று திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். ஆகையால் அவிசுவாசக் கொள்கைகளைக் கண்டிக்கவும் தெளிவிக்கவும் அவைகளைத் தள்ளவும் மெய் விசுவாசத்தை ஸ்திரப்படுத்தி அவைகளைத் தழுவவும் வேதாகமத்தை ஆராய்ச்சிசெய்ய வேண்டுமென்பதே திருச்சபையின் கொள்கை. காரியம் இப்படியிருக்க யேசுநாதருடைய முந்தின அறிவித்தல்படி நித்திய சீவியத்தையடைய தேவ

கற்பனைகளை அநுசரிக்கவும் திருச்சபை போதிக்கும் புண்ணியநெறியில் வளர்ந்தோங்கவும் ஏவப்படுகிற கத்தோலிக்கு உத்தமவிசுவாசிகளை (யூதர்களைப்போல வேதாகமங்களில் நித்திய சீவிய முண்டென்று சொல்லி அவைகளை ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து அவிசுவாசத்தில் ஆழ்ந்துகிடக்கும் இப்புரொட்டெஸ்டாண்டார்) "நீங்கள் கிறீஸ்தவர்களாயிர்களா" என்று நம்மை எப்படிச்சொல்லலாம். இரண்டாவது "சாதாரண ஜனங்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்க வேண்டியதில்லையென்று" சௌந்தரநாயகம்பிள்ளையவர்கள் தாம் தாமே சொன்னதாக இவர்கள் சொல்வது பொய்யென்று ரூபித்திருக்கிறோம். இதுவுமன்றி அவர்கள் வேதவசனத்தை வாசித்தவர்கள் என்று இவர்கள் அறிந்தவர்களுமாய் "இது எபிரேய பாஷைநடை இது உச்சாரம்" என்று சொல்வதைச் சரியாகக் கண்டுபிடித்தவர்களுமாயிருந்தால் தாம் சொல்லியிருக்கிறபடி அந்த விகட வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்திருக்கமாட்டார்கள். இதற்கு ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் படிப்பின் குறையே காரணம். தவிரவும் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்காட்டிய வேதவசனங்களுக்குப் பிதாக்கள் ஒற்றுமையைத் தேடாமல் வியாக்கியானம் பண்ணினதை எடுத்துக் காட்டியதல்லவோ பின்னை சொல்லவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் "ஒன்றுக்கொன்று விகற்பமாயிருப்பதை" இவர்கள் கண்டவர்கள்போல அவர்களிடத்தில் "காரணத்தைத் தேடலாமா" ஆனதினால் ராமசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் எல்லாவிஷயத்திலும் மெத்தப் பிசகிப்போயிருக்கிறார்கள் என்றறியவும்.

XIV-ம். சல்லாபம்.

சுஞ்ஞான சூரியனின் முடிவுரை மூன்றும்பாகமாக எடுத்துரைப்பதை அதின்பேரால் கேள்வியாகவும் அதற்கு மெய்ஞ்ஞான வேதவொளி எடுத்துரைப்பதை இதின்பேரால் மறுமொழியாகவும்

விளக்கிக்காட்டல்.

சுஞ்ஞான சூரியன்,—"இந்த வேதாகமம் எப்படிப்பட்டதென்றாலோ பாவியாகிய மனிதன் பரலோக ராச்சியத்திற்குப் பிரயாணம் பண்ணுவதற்கு அறிந்து கொள்ளவேண்டிய காரியமுழுமையும் இதில் இருக்கிறது. இனி அடையப்போகிற நன்மையின் பேரில் நம்பிக்கையையுஞ் சந்தோஷத்தையுங் கொடுத்து அதை நாடி நடக்க உற்சாகத்தை உண்டாக்குகிறதற்கும் போதுமானதாயும் இருக்கிறது"

மெய்ஞ்ஞான வேதவெளி—அப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டார்கள் அதற்கு விகற்பமான பலவியாக்கியானங்களுமன்றி வேதசாஸ்திரமென்றும் வேத சாஸ்திரத்திரட்டு என்றும் வேதசாஸ்திர சாரம் என்றும் புதிய ஏற்பாடு பொருளடக்கம் என்றும் இப்படி எண்ணிறந்த புஸ்தகங்களை யுண்டுபண்ணி போதிப்பானேன். ("போதுமானதற்கு" மேல்போதுமான துண்டோ. அளவுக்கு மேல் அளவுண்டோ) இவைகளெல்லாம் எதுக்கு.

சுஞ்ஞானம்.—"அதினுடைய ஆழம் எப்படிப்பட்டதென்று கேட்கிறீர்களோ அதில் யானைகளும் நீந்தலாம் ஆட்டுக்குட்டியும் நடக்கலாம்"

மெய்ஞ்ஞானம்.—ஆ! இவை எப்பேர்ப்பட்டபுழுகு. ஆட்டுக்குட்டி யானையைப் பார்க்கிலும் பெரிதோ? அதில் யானையே நீந்தக்கூடியதானால் ஆட்டுக்குட்டி தன்னிலேதான் எப்படி நடக்கக்கூடுமோ தெரியவில்லை. யானை நீந்தக்கூடிய ஆழத்தில் ஆட்டுக்குட்டி போய்விழுந்துகொண்டால் அதைத்தூக்கி எடுப்பது யாரோ? அது நீந்தத்தெரியாமல் மாய்ந்துபோனால் அதின்பழிபாதகத்திற்கு உத்திரவாதி எவரோ? இவைகளுக்குப் புரோட்டெஸ்டாண்டாரே சொல்லட்டும்; ஏறலும் நீந்தவும் நடக்க[illegible]ம் கூடிய அதில் ("ஆட்டுக்குட்டியைப்போலவோ யானைகளைப்போலவோ") புரோட்டெஸ்டாண்டார் ஆழம் அறியாமல் திடீரெனவிழுந்து நீந்த[illegible]லனும் நடக்கசுக்தியுமற்றுக் கரையேறக்கூடாமல், பலமுகமாய் மாய்ந்துகிடப்பதேன்.

சுஞ்ஞானம்.—"அதின் சத்தியங்கள் வெகுதெளிவாயும் பெறப்போகிற நன்மைகள் வாக்குத்தத்தங்கள் [illegible]பிரகாரமாயும் இருக்கின்றன. சாதாரணமானவர்கள் யாவரும் அறிந்துணர்ந்து கொள்ளலாம்"

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படி தெளிவாயிருக்கின்ற சத்தியங்களைவிட்டுப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் பல அசத்தியங்களை யுண்டுபண்ணி அதிலுண்டான நன்மைகள் வாக்குத்தத்தங்கள் யாவற்றையும் புறக்கணித்து இப்படிப்பல அவிசுவாசக் கொள்கைகளாய்க் கடப்பானேன். மேலும் அவ்வேதாகமத்தைச் "சாதாரணமானவர்கள் யாவரும் அறிந்துணர்ந்து கொள்ளலாம்" என்கிறீர்கள். அப்படியானால் இந்தியா மற்றத் தேசங்களிலுமுள்ள சாதாரண ஜனங்கள் யாவருக்கும் அப்புத்தகத்தை அவரவர்களிடம் ஒவ்வொன்று கொடுத்துவிட்டுப் போகாமல் உங்கள் பிஷப்புக்கள் பாதிரிகள், உபதேசிகள் முதலானவர்கள் 1,000, 10,000, 200, 300, 20, 30, 10, 15-ரூபாய் வரையும் சம்பளம் அல்லது கூலிகளை வாங்கிக்

கொண்டு போதிக்க அங்கங்கே திரிந்தலைவானேன். இது அவர்கள் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கென்றால் வீண்செலவு தானே.

சுஞ்ஞானம்.—"இதில் சொல்லப்படுகிறதென்னவென்று அறியவிரும்புகிறீர்களா? பாவத்தில் விழுமுன் மனுஷன் எப்படியிருந்தான். அவன் பிதாவாகிய தேவனோடு ஏதேன் தோட்டத்தில் மதுரமான சம்பாஷணை பண்ணிக்கொண்டு உலாவினான்."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்போது சுதனாகிய தேவனும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய தேவனும் இருக்கவில்லை போலவோ சொல்லுங்கள். மேலும், அந்த ஏதேன் தோட்டமானது அருள்வேத கத்தோலிக்கு கிறீஸ்துவின் ஏகமெய்யான திருச்சபைக்கு முன்னடையாளமாயிருந்தது. ஆதலால் இத்திருச்சபை "பாவத்தில் விழுந்த மனுஷன் திரும்பப் பரிசுத்தனாகவும் தேவனோடு மதுரமான சம்பாஷணை செய்துகொண்டு உலாவவும் கிறீஸ்துவால் நாட்டப்பட்ட பரிசுத்த ஏதேன் தோட்டமென்றறியுங்கள்" (சாலோமோன் உன்னதகவி 4-12, 16-வரை.)

சுஞ்ஞானம்.—"இந்த மனுஷன் பூலோகத்திற்கு மரணத்தையும் நம்மெல்லாருக்கும் [illegible] சஞ்சலத்தையும் வருவித்த பிற்பாடு இவனுடைய குணம் என்னவென்று தெரியுமோ" மனுஷனுடைய இருதயத்து நினைவுகளின் தோற்றமெல்லாம் நித்தமும் பொல்லாததே (1-மோசே. 6-5.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படியிருக்க, மனுஷன் வேதாகம வசனங்களைத் தன்சொந்த புத்தியினால் விபரீத அர்த்தப்படுத்துவதற்குத் தகுதியுள்ளவனாவானோ (2-இரா. 1-20) ஆனதினாலேயல்லவோ புரோட்டெஸ்டாண்டார் பலவழிப்பாடாகித் தவறிச்சிதைந்துபோய்க் கிடக்கின்றார்கள். மேலும், மனுஷனுடைய இருதயத்து நினைவுகளின் தோற்றமெல்லாம் நித்தமும் பொல்லாததே இப்படிப்பட்ட மனுஷன் மறுபடி பழைய ஸ்திதியில் தேவனோடு சம்பாஷித்து உலாவும்படிக்குப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் செய்யும் ஏற்பாடென்ன? ஒன்றுக்குப் பின்னொன்று தன்னில் எல்லாந் தவறுதலுள்ளதாச்சுதே.

சுஞ்ஞானம்.—"நீதிமான் ஒருவனுமில்லை" (உரோ. 3-10.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படியானால் இரட்சணிய மடைகிறது யார். "நீதிமான்களே நித்திய சீவியத்தை யடைவார்கள்" (அர்ச். மத் 25-16) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே.

சுஞ்ஞானம்.—"இப்படிப்பட்ட குற்றத்திற்குத் தண்டனை என்ன? பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்" (உரோ. 6-23.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படியானால் எல்லாருக்கும் மரணமுண்டே. ஆகிலும் வேதவசனத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிற மரணம் எப்படிப் பட்டது? என் அந்த மரணத்திற்குப் பயப்படாமலும் மனந்திரும்பித் தபசுசெய்யாமலும் இருக்கிறீர்கள் (மத். 3-8, லூக். 3-8.)

சுஞ்ஞானம்.—"நியாயப்பிரமாண புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டவைகளை எல்லாம் செய்யத்தக்கதாக அவைகளில் நிலைத்திராதவனெவனோ அவன் சபிக்கப்பட்டவன்" (கலா. 3-10) என்று எச்சரித்திருக்கிறது.

மெய்ஞ்ஞானம்.—"நியாயப் பிரமாணத்தினாலே ஒருவனும் தேவனிடத்தில் நீதிமானாகிறதில்லையென்பது வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறதே" (கலா. 3-11) ஆனதினாலே வேதபுத்தகத்தை வாசித்து வாசித்து ஆராய்ச்சி செய்துபல அவவிசுவாசத்தில் ஆழ்ந்து கிடப்பதினாலே அல்ல, அதிலுள்ள வேதசத்தியங்களைத் திருச்சபையோடு ஏகபக்தனமாய் விசுவசிப்பதினாலேயே நீதியான் பிழைப்பான் என்பதே.

சுஞ்ஞானம்.—"இந்த மனிதன் பூரண நிலைமைக்கு அதாவது தேவனோடு சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கத் தக்க நிலைமைக்கு எப்படி வருவான்?

மெய்ஞ்ஞானம்.—இந்தக்கேள்வி முன்னமே நாமுங்களைக் கேட்டிருக்கிறோமே. ஆனால் "எப்படி வருவான்" என்று நீங்கள் சொல்லும் வார்த்தையானது ஒருவனும் அந்நிலைமைக்கு வரமாட்டான் என்றல்லோ அர்த்தமாகிறது. அப்படியல்ல, அவவிசுவாசத்தைவிட்டு நமது தாயாகிய திருச்சபையின் போதனைகளைக் கேட்டு அதில் பூரண விசுவாசங்கொண்டு அதின் வழியாய்க் கிறீஸ்துவின் புண்ணியபலனைப் பெற்றுப் பாவமன்னிப்படையடைகிறவன் அந்த மேலான நிலைமைக்குரியவனாமே.

சுஞ்ஞானம்.—"தேவனுடைய மகிமையின் பிரகாசமும், அவருடைய தன்மையின் சொரூபமுமானவர் அசட்டை பண்ணப் பட்டவரும் புறக்கணிக்கப் பட்டவருமாக (எசாயா. 53-3) அவதரித்துத் தமது சரீரத்தில் நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின் மேல் சுமந்தார் (1-பேதுரு. 2-24) நம்முடைய மீறுதல்கள் நிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு நம்முடைய அக்கிரமங்களின் நிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்" (எசாயா. 53-4.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—ஆனால் "அவர்" என்கிற அந்தநாமம் தேவகுமாரனாகிய அந்த ஒரே தேவஆளானவரைக் குறிக்கிறதேயல்லாமல் அவருடைய மனிதத் தன்மைக்குரிய ஆளைக்குறிக்கிறதல்லவே.

ஆதலால் அவதரித்த அந்தத் தேவசொரூப ஆளானவர் யாரிடத்தில் அவதரித்தார் (பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாளிடத்திலே) எப்படி அவதரித்தார் (இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவராலே) அப்படியிருக்க, அவதரித்த அத்தேவனுக்குத் தாயில்லை என்கிறீர்களே.

சுஞ்ஞானம்.—"அவரே நமக்கு ஞானமும் நீதியும் பரிசுத்தமும் மீட்புமானார்" (1-கொரி. 1-30.)

மெய்ஞ்ஞாம்.—இதுமெய் ஆனால் அவருடைய ஞானத்தில் ஒருமைப்படாமலும் அவருடைய நீதியில் பங்குபெறுமலும் அவருடைய பரிசுத்தத்தில் பரிசுத்தமாகாமலும் அவருடைய மீட்புக்கு அடுத்தவராமலும் புரோட்டெஸ்டாண்டாரோ நீங்கள் "மாம்சத்திற்குரிய விதமாய் மனிதர்களுடைய மார்க்கத்தைநாடி வைராக்கியமும் வாக்குவாதமும் பேதங்களும் (1-கொரி. 3-3) பண்ணிக்கொண்டு பிரிவினைகளை உண்டாக்கிப் பலவித மார்க்கமாய்த் திரிந்தலைவானேன்." "பிரிவினைகளையும் மார்க்கப்பேதங்களையும் உண்டாக்குகிறவர்கள் தேவனுடைய ராச்சியத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை" (கலா. 5-20-21) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே.

சுஞ்ஞானம்.—"அவர்தான் நாம் பூலோகத்திலிருந்து பரலோகத்திற்கும் பாவத்திலிருந்து நித்தியத்திற்கும் போகிறவழி."

மெய்ஞ்ஞானம்.—இதுமெய் ஆனால் புரோட்டெஸ்டாண்டார் பலவழி உண்டாக்குவானேன். இது அக்கிரமந் தானே.

சுஞ்ஞானம்.—(அவர்தான்) "நம்மை உயிர்ப்பிக்கிற ஜீவன் நம்முடைய வழியைப் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சம்."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அத்தகைய திருச்சபையே அவரிலிருந்து உதிப்பிக்கிற வெளிச்சம், (எசாயா 60-1, 2, 3,) அத்திருச்சபையின் வழியாகவே உயிர்ப்பிக்கிற அச்சீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சுஞ்ஞானம்.—(அவர்தான்) "நம்மைத் தாங்குகிறவர் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற ரட்சகர்."

மெய்ஞ்ஞானம்.—ஆனால் அவர்தமது ஒன்றான மெய்த்திருச்சபையைத் தாங்கி அதின் பிள்ளைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற இரட்சகர் அல்லாது தமக்கு அன்னியமாயிருக்கிற புரோட்டெஸ்டாண்டாரையும் அதின் பிள்ளைகளையு மல்லவே.

சுஞ்ஞானம்.—"தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையுஞ் செய்கையையும் உங்களிடத்தில் உண்டாக்குகிறவர்" (பிலி. 2-13.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—ஆனால் அதற்கு நேரெதிரும் மாறுபாடுமான (புரோட்டெஸ்டாண்டார்) சந்ததியின் நடுவிலே குற்றமற்றவர்களும் கபடற்றவர்களும் தேவனுடைய மாசற்ற பிள்ளைகளுமாயிருக்கும்படிக்கு (திருச்சபை போதிக்கும்) எல்லாவற்றையும் முறுமுறுப்பில்லாமலும் தர்க்கிப்பில்லாமலும் செய்யுங்கள். (பிலி. 2-15-16) என்கிறார்.

சுஞ்ஞானம்.—"ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கு நம்மைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கினவர் இவரே" (கொலோ. 1-12.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படியிருக்க, "மறுமையிலுள்ள (அந்தப் பரிசுத்தவான்களாகிய) அவர்களுக்கும் இம்மையிலுள்ளவர்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று(a) எப்படிச் சொல்லலாம்." இது அவ்வேத வசனத்திற்கு விரோதந் தானே.

சுஞ்ஞானம்.—ஆதலால் "சத்திய வேதாகமமானது மனுஷனுக்கு வேண்டிய எல்லாக் காரியங்களையும் எல்லாக் காலத்திற்குங் காட்டுகிறது."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அச் சத்திய வேதாகமமானது கண்ணாடியைப்போல் காட்டுகிறதே யல்லாது மற்றப்படியல்ல. அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி எல்லாக் காரியங்களையும் எல்லாக்காலத்திலுந் தமது ஒன்றான திருச்சபையின் வழியாய்த் தமது விசுவாசிகளுக்குக் கொடுக்கிறவர் கிறீஸ்து இரட்சகரே. அவர் தமது திருச்சபையன்னியில் கொடார்.

சுஞ்ஞானம்.—"உங்களுக்கு ஜீவன் வேண்டுமோ இதிலிருக்கிறது பாவமன்னிப்பு வேண்டுமோ இதில் இருக்கிறது."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது மெய். அவைகளை அப்புத்தகங் கொடுக்குமோ? திருச்சபையின் வழியாகவே அப்பாவ மன்னிப்பையடைந்து (அர்ச். அருள. 20-23) புதிய ஜீவனைப்பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். (அர்ச். அருள. 6-51, 52) புரோட்டெஸ்டாண்டாரிலோ பாவ மன்னிப்புமில்லை ஜீவனுமில்லை அவை எங்கேயிருக்கிறது என்று கேட்டால் புத்தகத்தில் இருக்கிறதென்பார்கள்.

சுஞ்ஞானம்.—"தேவனுடைய தன்மையை அறியவேண்டுமோ அவரிருக்கிறவராக இருக்கிறவர்" (2-மோசே. 4-14.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படியிருக்க, அவரில்லை என்று புரோட்டெஸ்டாண்டுக்குள் காஸ்திகக்கொள்கை நுழைம்ப வேண்டியதேன்?

(a) முத்தய பிள்ளையவர்கள் வணக்கதவறு 28-ம். பக்கம்.

அவர்களும் நீங்கள் வைத்திருக்கிற வேதபுத்தகத்தைத் தீரவாசித்தவர்கள் தானே.

சுஞ்ஞானம்.—"அவருடைய பரிசுத்தத்தைப்பற்றியறிய வேண்டுமா? தேவ தூதர்களும் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டுச் சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தர்பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்று பாடுகிறார்கள்."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அந்தத் தேவ தூதர்கள்தானே நம்முடைய செபங்களைத் தங்கள் தூபங்களோடே தேவசமுகத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். (காட்சி. 8-3, 4) அந்தத் தேவ தூதர்கள்தானே நமக்காக மன்றாடுகிறவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். (சகரியா. 1-12, 13) அந்தத் தேவதூதர்கள் தானே தேவ திருவாக்கை மனிதர்களிடம் அறிக்கை செய்கிறார்கள். (தானி. 8-15, 16) அந்தத் தேவதூதர்கள் தானே விசுவாசிகளுக்கு உதவி சகாயஞ் செய்கிறார்கள். (அப். நட. 5-19, 12-7, 10) அந்தத் தேவதூதர்கள்தானே மனிதர்களைக் காத்து வருகிறார்கள். (அர்ச். மத். 18-10., அப். நட. 12-15) இப்படிப்பட்ட தேவதூதர்களை வணங்கக்கூடாதென்று புரோட்டெஸ்டாண்டாரே நீங்கள் சிந்தனை சொல்லலாமா? பழைய ஏற்பாட்டின் மகத்துமாக்களெல்லாரும் அவர்களை வணங்கி வந்திருக்கிறார்களே.

சுஞ்ஞானம்.—"அவருடைய ஞானத்தைப்பற்றி அறிய வேண்டுமோ? ஆ! அவருடைய ஐசுவரியம் ஞானம் அறிவு என்பவைகளின் ஆழம் எவ்வளவாயிருக்கிறது" (ரோமர். 1-33.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அவ்வாழத்தை அறியக்கூடாமலே புரோட்டெஸ்டாண்டுகள் ஒன்றுக்கொன்று விபரீதப்பட்டுப் பலவழியாய் ஆழ்ந்துகிடக்கிறதே.

சுஞ்ஞானம்.—"அவருடைய நன்மையை அறிய வேண்டுமா? ஆ! தேவனே நீர் ஓயாமல் நன்மை செய்கிறீர்."

மெய்ஞ்ஞானம்.—இப்படி நன்மைக்குடையோரான தேவனைத் தின்மைக்குடையோரான புரோட்டெஸ்டாண்டார் சாதிக்கலாமா (b)

சுஞ்ஞானம்.—"அவருடைய உண்மையை அறிய வேண்டுமா அது தலைமுறை தலைமுறையாயுள்ளது" (சங்கீதம். 100-5)

(a) இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற (ரோமர் 1 - ல். 33-ம். வசனமு)மில்லை. அவ் வதிகாரத்தில் இவர்கள் சொல்லுகிற வாக்கியமும் இல்லை (ரோமர். 11 - 33 - ல்.) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(b) சத்தோலிக்கு சுவாமியார் எழுதியவேதப்புரட்டலைநீக்குஞ்சஞ்சீவி.

மெய்ஞ்ஞானம்.—இப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் அவர் திருவுளம்பற்றிய உன்னதமான வாக்குத்தத்தங்களைப் புரட்டிப்பல மாறுதலடைந்து கிடப்பது சரியோ.

சுஞ்ஞானம்.—"அவருடைய அன்பு எவ்வளவென்று தெரியுமா? தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளி இவ்வளவாய் உலகத்தாரிடத்தில் அன்புகூர்ந்தார் (யோவான். 3-16.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—தேவனுடைய அந்த ஒரே பேறான குமாரன் கிறீஸ்து இரட்சகரா யிருக்க "குமாரனாகிய தேவன் பிதாவாகிய தேவனுடைய குமாரன் என்றும் குமாரனாகிய கிறீஸ்துநாதர் மரியம்மாள் மகன் என்றும்" இரண்டு பேரானவராக அல்லது இருவராகப்பிரித்து நெஸ்டோரியன் கொள்கையைச் சார்ந்து அவருடைய அன்புக்கு இடையூறாக அவிசுவாசத்தில் மாள்லாமோ(a)

சுஞ்ஞானம்.—இவ்விதமாகக் கர்த்தருடைய வேதத்தில் மனிதனுக்குத் தேவையானதெல்லாம் இருக்கிறது ஆதலால் பிரியமானவர்களே இது குறைவற்றது.

மெய்ஞ்ஞானம்.—மனிதனுக்கு வேண்டியதெல்லாம் வேதத்திலிருக்கிறதுமெய். ஆனால் புத்தகத்தில் அல்ல அவ்வேதமானது தேவன் ஏற்படுத்திய கத்தோலிக்குத் திருச்சபை போதித்து அநுசரித்துவரும் மெய்மார்க்கமே அல்லாது வேறல்ல. இம்மெய் வேதத்தில்தான் மனிதனுக்கு வேண்டியதெல்லாம் குறைவற்றதாயிருக்கிறதே யல்லாது புரோட்டெஸ்டாண்டாரிடத்திலாவது அல்லது அவர்கள் வைத்திருக்கும் பைபிள் புத்தகத்திலாவது இல்லை. ஆதலால் பிரியமானவர்களே உங்களிடத்திலிருக்கிற அந்தப் பைபிள் புத்தகம் குறைவற்றதா யிருக்குமாகில் திருச்சபைக்கு விரோதமாயெழும்பிய அந்தப்புரோட்டெஸ்டாண்டார் அலக்கதியில் ஒரேமார்க்கமாகத்தோன்றி அவ்வேத புத்தகமே, "எங்கள் கால்களுக்குத்தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமுமென்று" சொல்லி அதைவாசித்து வாசித்து யோசித்து யோசித்து இந்த முந்நூற்றுச் சில்வான வருஷத்துக்குள் இருநூற்றுச் சில்வான(b) பார்க்கங்களாய்ப்பிரிந்து ஒன்றுக்கொன்று மல்லாடி மாய்வானேன்.

(a) சுஞ்ஞான சூரியன் 56-ம். பக்கம்.

(b) புரோட்டெஸ்டாண்டார் (அல்லது எஸ்பியன்ஸ்) மார்க்கத்தார் பிரசித்தப்படுத்துகிற சிலுவைக்கொடி என்னும் 1881-ம். வருஷத்து பெப்ரவரி மாத பத்திரிகை 2-ம். பக்கம்.

சுஞ்ஞானம்.—"இதில் மரியம்மாளை வணங்க வேண்டுமென்றாவது பரிசுத்தவான்களை வணங்க வேண்டுமென்றாவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா இல்லை இல்லை."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அதில்மரியம்மாளை வணங்கவேண்டாமென்றாவது பரிசுத்தவான்களை வணங்க வேண்டாமென்றாவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா இல்லை இல்லை. ஆனபோதிலும் அவர்கள்வணக்கத்துக்குரியவர்களானவும் அந்தப்படி வணங்கப் பட்டவர்களாகவும் அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிற ஏவல் வசனங்கள் அநேக முண்டு. அவைகளை முதல்பாகத்தில் எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறோம்.

சுஞ்ஞானம்.—"என்னைத் தவிர உனக்கு வேறே தேவர்கள் இல்லாமல் போவதாக."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அவரைத் தவிர வேறே தேவர்கள் உண்டுமென கத்தோலிக்குத்திருச்சபை போதிக்கிறதுண்டோ? அல்லது தேவமாதாவையும் மற்றப் பரிசுத்தவான்களையும் தெய்வமாக கொண்டாட திருச்சபை சொல்லுகிறதுண்டோ? இதில் படிப்பிக்கப்பட்டு வருகிற ஞா[illegible]தேசபுத்தகங்களைப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் பார்க்[illegible]கள் போலவாய்.

சுஞ்ஞானம்.—"உயர்ந்தவானத்திலும் தாழ்ந்தபூமியிலும் பூமியின் கீழ்த் தண்ணீரிலும் உண்டாயிருக்கிற வைகளுக்கொப்பான ஒரு சொரூபத்தையாகிலும் யாதொரு விக்கிரகத்தை யாகிலும் நீ உனக்குண்டாக்க வேண்டாம். நீ அவைகளை நமஸ்கரிக்கவும் சேவிக்கவும் வேண்டாம்(a) என்று கட்டளையிட்டிருக்கிற தேவன்தமது சத்தியவேதத்திலிருந்து மரியம்மாளை ஆராதிக்கப் பாவமனிதன்

(a) "ஞானாமிர்த தடாகத்தில் 2-ம். கற்பனையை முற்றிலும் தள்ளிவிருப்பதற்குக்காரண மென்ன? இக்கற்பனையை யாவரும் அறிந்துகொள்வதினால் ரோமைச் சபைக்கு குறைவுண்டாகு மெனறோ" என்று ராமசுவாமி பிள்ளை யவர்கள் சொல்லவந்தார்கள்.

1-வது.—மேலே இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது இரண்டாம் கற்பனையுமல்ல, திருச்சபை அக்கற்பனையை தள்ளிவிட்டது மில்லை. தவிர இக்கற்பனையை யாவரும் அறிந்துகொள்வதினால் தனக்குக் குறைவருமென்று நினைத்தது மில்லை.

2-வது.—2-மோசே. 20-1-முதல் 6-வரை சொல்லப்பட்டிருக்கிற வசனங்கள் முதல் கற்பனையோடிசைந்த அதின் தொடர்ச்சியே அல்லாது தேவன் அவைகளை 2-ம். கற்பனையாக வகுத்ததல்லவென்று அவைகளை வாசிப்போரே அறியலாமே. எப்படி எனில் "உன்னை அடிமைத்தன வீடாகிய எஜிப்த்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணின உன் கர்த்தராகிய சர்வேசுரன் நாமே, நமக்கு முன்பாக வேறே சர்வேசுரன் உனக்கில்லாதே போவதாக," உயர வானத்திலும் தாழ்ந்த பூமியிலும் பூமி

வகை உண்டாகாதபடி அவளைப்பற்றி அதில் கூடியவரை சுருக்கமாயும் வேண்டிய அளவும் ரட்சண்ணிய கிரியைகளில் அவளைச் சம்பந்தப்படுத்தாமலும் எழுது வித்திருக்கிறார்.

யின் கீழ் தண்ணீரிலும் [என்ற] இதின் மற்ற வசனங்களையும் அக்கற்பனையின் தொடர்ச்சியாக விபரித்து அப்பால் அதை மீறுவதால் வருந் தண்டனையையும் அதை அநுசரித்து நடப்பதினால் வரும் அவருடைய இரக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தி யிருக்கிறார். இப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் மேற்சொல்லிய ஒரே கற்பனையை இரு கற்பனையாகப்பிரிக்கவும் 9-வது.—பிறர் தாரத்தை இச்சியாதிருப்பாயாக 10-வது.—பிறர் உடைமையை அபேட்சியாதிருப்பாயாக என்ற இரு கற்பனைகளை ஒன்றாக இணைத்து ஒரே கற்பனையாகச்செய்யவும் ஏற்பட்டது எது காரணத்தினாலேயோ தெரியவில்லை.

3-வது.—திரித்துவத்தின் தேவனாகிய சர்வேசுரன் தம்மை நேசித்துசேவிக்கும்படி ஒன்று முதல் மூன்று கற்பனைகளை ஒரு கற்பலகையிலும் அப்பால் ஒவ்வொருவரும் தன் தன் தந்தை தாய்மட்டிலும் தனக்கடுத்த பிறர்மட்டிலும் நேசித்து நடக்க வேண்டிய பிரகாரத்தை நான்கு முதல் பத்துவரை ஏழு கற்பனையாக வகுத்து அவைகளை மற்றொரு கற்பலகையிலும் எழுதித்தேவன் மோசே என்பவரிடம் கொடுத்ததாய் விளங்குகிறது. அப்படியிருக்கப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் அவைகளை நாலாகவும் ஆறாகவும் பிரித்தது பிசகு.

4-வது.—மேற்காட்டியபடி திருச்சபையில் வழங்கிவரும் தேவகற்பனையின் பிரிவானதே உண்மையென்பதாய்ப் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தாமே அத்தாட்சி கொடுக்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் 1881-ம். வருஷம் அச்சுப்பதிப்பித்திருக்கிற வேத சாஸ்திரப்பொழிப்பு என்னும் தமிழ்ப் புத்தகம் 220-ம். பக்கத்தில் "எழாம் கற்பனை களவு செய்யாதிருப்பாயாக" என்றும் 244-ம். பக்கத்தில் "இரண்டாம் கற்பனையில் உன் தேவனாகிய பராபரனுடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்காதிருப்பாயாக" என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியிருக்க இவர்கள் சஞ்ஞான சூரியனில் எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிற பிரகாரம் "உயர்ந்த வானத்திலும் தாழ்ந்த பூமியிலும் பூமியின் கீழ் தண்ணீரிலும் உண்டாயிருக்கிறவைகளுக்கு ஒப்பான ஒரு சொரூபத்தையாகிலும் யாதொரு விக்கிரகத்தையாகிலும் நீ உனக்குண்டாக்கவேண்டாம். நீ அவைகளை நமஸ்கரிக்கவும் சேவிக்கவும் வேண்டாம்" என்ற முதல் கற்பனையோடிசைந்த அதின் தொடர்ச்சியான வசனத்தை 2-ம். கற்பனையாகப் பிரித்துச்சொல்லுவதும் "ஞானமிர்த தடாகத்தில் 2-ம். கற்பனையை முற்றிலுந் தள்ளி" விட்டதாகத் திருச்சபையின்பேரில் பழியாகப் பேசுவதும் சஞ்ஞான சூரியனின் 96-ம். பொய்யாயிருக்கிறதேயல்லாமல் மற்றப்படியல்ல.

5-வது.—திருச்சபையானது தன் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் அத்தேவகற்பனைகளை லேசாய் படித்து மனதில் தரிக்கும்படி அதின் சுருக்கத்தைப் படிப்பிக்கச் செய்துவருகின்றதேயல்லாது அக்கற்பனைகளைப் பரிச்சேதந் தள்ளி விடுகிறதில்லை. மேலும் "உனக்குக் கர்த்தாவான

மெய்ஞ்ஞானம்.—இது அபத்தம் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி தேவன் மரியம்மாளைப் பற்றி அப்படி எழுதுவித்திருக்கவுமில்லை எழுதச் சொல்லவுமில்லை. இவை சஞ்ஞான சூரியனின் 96-ம். பொய்யென்றறியவும். ஏனெனில் மரியம்மாள் தேவமாதா வெனவும் வணக்கத்துக் குரியவளெனவும் வெகுவாய்மதித்து விஸ்தரித் தெழுதியிருக்க அவைகளை முற்றிலும் மறைத்துத் தங்களுக் கிசைந்த [illegible]மட்டும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இவைகளைப் பற்றி முந்தினபாகங்களில் வேண்டியமட்டும் விபரித்தெழுதி யிருக்கிறோம். ஆகிலுமிதில் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டி யிருப்பதையும் அவர்கள் விட்டு விட்டதையும் திரும்ப எடுத்துரைத்து அத்தேவ தாயாருக்குரிய மகிமையை விளக்கிக்காட்டுவோம்.

அதேதெனில்.—"ஆட்டிடையர்வந்து பிள்ளையைக்கண்டு அதைப்பற்றிப் பிரசித்தப்படுத்தினார்கள்" என்றும் "சாஸ்திரிகள் வந்து குழந்தையைப் பணிந்து அதற்குக் காணிக்கை வைத்தார்கள்" என்றும் "யேசுநாதர்தாமே மகனே உன்னைத்தேடினோம் என்று மரியம்மாள் சொன்னபொழுது என்பிதாவுக் கடுத்தவைகளில் நான் இருக்க வேண்டியதென்று அறியீர்களா" என்றும் "கானாவூர்க் கலியாணத்தில் ரசமில்லையென்று மரியம்மாள் தெரிவித்தவுடனே ஸ்திரீயே எனக்கும் உனக்கும் என்ன? என்வேளை இன்னும்வரவில்லை" என்றும் "உம்முடைய தாயாரும் சகோதரர்களும் தேடுகிறார்கள் என்று ஒருவன் சொன்னபொழுது இவர்கள் அல்லவா என் தாயாரும் சகோதரரும்" என்றும் "உம்மைச்சுமந்த கர்ப்பமும் நீர்பாலுண்ட முலைகளும் பாக்கியம்பெற்றவைகள் என்று ஒருஸ்திரி பிரஸ்தாபித்தபொழுது அப்படியானாலும் என்வசனத்தைக்கேட்டு அதின்படி செய்கிறவர்களே அதிக பாக்கியசாலிகள்" என்று சொல்லியிருக்கிறதாகவும் அவர்மரியம்மாளை நோக்கி ஸ்திரியே இதோ உன் மகன், மகனே இதோ உன்தாய் என்று சொன்ன நிமிஷமுதல் அவளைத் தன்னிடஞ் சேர்த்துக் கொண்ட அந்தச்சீஷன் அவர் நிருபங்களில் அவளைப் பற்றி யாதொன்றும் பேசாமல் விட்டிருப்ப

சர்வேசுரன் நாமே நமக்கு முன்பாக வேறே சர்வேசுரன் உனக்கில்லாதே போவதாக" என்ற கற்பனையால் திரியேக தேவனாகிய ஒரே கடவுளைத் தவிர அவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவதூதர்கள் முதலான எந்த வஸ்துக்களையாவது மனிதரால் உருவாக்கப்பட்ட எவ்வித ரூபங்களையாவது தெய்வமாகவும் தெய்வப்பாவனையாகவும் எண்ணி அவைகளைச் சேவிக்கவாவது ஆராதித்து நமஸ்கரிக்கவாவது விலக்கப்படுகிறதேயல்லாது மற்றப்படியல்லவென்று யாவரும் அறிந்துகொள்ளலாமே. புரோட்டெஸ்டாண்டார் மட்டும் அறியாமல் போனார்கள் போலவே.

தாகவும். (a) "வேதாகமம் காட்டுகிறதேயல்லாது" வேறொன்றும் அது சொல்லப்படவில்லை என்றபோதிலும் அவளைப்பற்றி [illegible] யம்மாளைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மற்ற வேதவசனங்களை எடுத்துக்காட்டாமல் தங்கள் கட்சிக்கு அநுகூலமாக அதை விட்டு விட்டார்கள்.

(a) அந்நூல் ஆசிரியனின் 71-ம் பக்கத்தில் [illegible] மாதாவைப்பற்றி [illegible] முதலாய [illegible] இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற [illegible] [illegible] வேதவசனத்திற்கு [illegible] எழுதியிருக்கிறார் [illegible] அடாததாயும் மேலான அர்த்தத்தை [illegible] யாவரும் இசைந்தபடி செய்யவேண்டு கள். ஏனென்றால் அந்த [illegible] கத்தோலிக்கருடைய முக்கியமான கருத்து. ஆக [illegible] இதில் எடுத்துக்காட்டி [illegible] மரியம்மாளு டைய மகிமையையும் வணக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துவோம்.

1-வது.—"ஆயர்கள் வந்து மரியம்மாளையும் சூசையப்பரையும் முன்னிட்டியிலே கிடத்தியிருக்கிற பிள்ளையையும் கண்டார்கள்" (அர்ச். லூக். 2-16) என்றிருக்கப் பிள்ளையை மட்டும் கண்டதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். பின்னும் "மரியம்மாளோ வென்றால் இவ்வார்த்தைகள் யாவையும் தன்மனதிலே வைத்துச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள்" என்ற (19-ம்) வசனத்தை எடுத்துக்காட்டினார்களில்லை. ஆனால் மரியம்மாள் ஆயர்கள் வந்து [illegible] சங்கதிகளையும் அவர்களால் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட [illegible] காட்சி வசனங்கள் யாவையும் தன் மனத்திலே வைத்துத் தியானித்து ஒருவாறு தேவரோடு சம்பாஷித்தவளாக மகிமைபெற்றிருக்கிறாளே யல்லாது இகழப்பட்டவளல்ல.

2-வது.—"சோதிட சாஸ்திரிகள் வீட்டிற் பிரவேசித்துக் குழந்தையை யும் அதின் தாயாராகிய மரியம்மாளையும் கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அதை ஆராதித்தார்கள்" (அர்ச். மத். 2-11) என்றிருக்க "குழந்தையை மட்டும் கண்டு ஆராதித்தார்கள்" என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகிலும் மரியம்மாள் அந்தச் சாஸ்திரிகளால் [illegible] திருக்குமாரனோடேகூட [illegible] அறியப்பட்டிருப்பதால் அத்திருத்தாயார் வணக்கத்துக்குரியவளாக [illegible] மற்றப்படியல்ல.

3-வது.—"அப்பொழுது அவருடைய தாயார் அவரை நோக்கி மகனே [illegible] தேடிக்கொண்டிருந்தோம்" அர்ச். லூக். 2-48 என்றிருக்க இதைக் [illegible] தாயார்" [illegible] என்ற [illegible] வார்த்தையை [illegible]. பின்னும் அவர் அவர்களோடேகூட [illegible] அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார். அவருடைய தாயார் இவ்வார்த்தைகள் யாவையும் தன் இருதயத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந் தாள்" (அர்ச். லூக். 2-51) என்று [illegible] எடுத்துக்காட்டினார் களில்லை. ஆதலால் அவர் (19-ம் வசனத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி) [illegible] பிதாவுக்குரியவைகளில் நான் இருக்கவேண்டியதென்று [illegible] யோ" என்று சொன்னபோதும் தமது தாயாருக்கும் அர்ச். சூசையப்

அதாவது:—[illegible] தேவகுமாரனும் அவளைப்பெற்ற திருத்தாயாரும் பாவத்தின் ஆதிசம்பந்தமில்லாமல் [illegible]

பருக்கும் "கீழ்ப்படிந்திருந்தார்" என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அத்தி ருத்தாயார் அத்திருக்குமாரனால் சங்கிக்கப்பட்டாளே யல்லாது மற்றப் படியல்ல. [illegible] தன் இருதயத்தில் வைத் துக்கொண்டிருந்தாள் என்றிருப்பதால் [illegible] அவளைப் [illegible] வெளிப்படுகிறது.

4-வது.—"கானாவூர் கலியாணத்தில் திராக்ஷரசம் இல்லாமற்போனபோது யேசுநாதருடைய தாயார் அவரை நோக்கி அவர்களுக்கு இரசமில்லை என் றாள். அதற்கு யேசுநாதர் ஸ்திரீயே எனக்கும் உனக்கும் என்ன? என் நேரம் வரவில்லை என்று திருவுளம்பற்றினார்" (அர்ச். அரு. 2-3, 4) என் றிருக்க இதில் "யேசுநாதருடைய தாயார்" என்கிற வார்த்தையைத் தள்ளி விட்டுத் தவிர "எனக்கும் உனக்கும் என்ன" என்கிற [illegible] வசனத்தை மட்டும் வைத்திருக்கிறார்கள். பின்னும் "அவருடைய தாயார் பணிவிடைக் காரரை நோக்கி அவர் உங்களுக்கு எதைச் சொன்னாலும் அதைச் செய்யுங்க ளென்றாள்" என்ற (5-ம்) வசனத்தையும் பின்பு 11-ம் வசனத்தில் [illegible] காட்டாமல் மறைத்துப்போட்டார்கள். ஆதலால் யேசுநாதர் தமக்கு [illegible] மாதாவின் வேண்டுதலுக்கிணங்கி [illegible] அற்புதத்தைச் செய்தாரே யல்லாமல் அந்த விஷயத்தில் தமது மாதாவின் மன்றாட்டைப் புறக்கணித்தாரில்லை. [illegible] இதுபோலவே இப்பொழுதும் [illegible] மன்றாட்டுக்கு இரங்கி [illegible] சக்தி யுண்டென்றதற்குச் சந்தேகமில்லை.

5-வது.—"இதோ உம்முடைய தாயாரும் உம்முடைய சகோதரரும் உம்மைத் தேடுகிறார்கள்" என்றதற்குத் தமது சீஷர்களுக்கு நேரே கையை நீட்டி இதோ என் தாயாரும் சகோதரரும் (அர்ச். மத். 12:47, 49) என்றதை மாத்திரமல்ல பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவனெவனோ அவனே என் சகோதரனும் சகோதரியும் தாயுமாயிருக்கிறான் என்றார். (50-ம் வசனம்) [illegible] என்று சொல்லப்பட்டவைகள் [illegible] பிறந்தவர்களாக [illegible] நாம் [illegible] தாய் [illegible] அவளை [illegible] உத்தமமென்று [illegible] சொன்னாரே யல்லாமல் தமது தாயாரைப் புறக்கணித்துச் சொன்னதல்ல. ஏனென்றால் தமது தாயாருடைய மனதானது [illegible] தேவசித்தத்திற்கு அமைந்திருப்பதைத் [illegible] அறிந்தவரானதால் அவ்வசனங்களைக் கொண்டு தமது தாயாரை மகிமைப்படுத்தியதாகக் காணப்படுகிறதே யல்லாமல் மற்றப்படியல்ல.

6-வது.—"சனக்கூட்டத்திலிருந்த ஒரு ஸ்திரீயானவள் உரத்த சத்த மாய்க் கூப்பிட்டு உம்மைச் சுமந்த உதரமும் நீர் அமுதுண்ட கொங்கை

"ஸ்திரிக்கும் உனக்கும் உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை யை உண்டாக்குவோம் நீ அவள் குதிகாலைக் கொத்தப் பார்ப்பாய்

களும் பாக்கியம் பெற்றவைகளாமே யென்றவருக்குச் சொன்னான். அவ ரோவெனில் சர்வேசுரனுடைய வாக்கியத்துக்குச் செவிகொடுத்து அனுஷ் டிக்கிறவர்களே அதைவிட பாக்கியவான்களென்று திருவுளம் பற்றினார்" (அர்ச். லூக். 11-27, 28) என்றிருக்க "அதைவிட" என்றமொழிக்கு "அப்படியானாலும்" என்ற இருவித அர்த்தத்தைக் கூட்டும் வார்த்தையையும் பின்னும் தமிழ் நடைக்கு அசங்கியமான "மேலானாலும்" என்ற போலிவார் த்தையையும் வைத்துத் தேவ தாயாரை இகழத் தேடுகிறார்கள். ஆனால் அத் தாயார் இவ் வசனங்களால் புகழப்படுகிறாரே யல்லாது இகழப்படுகிறதல்ல. எப்படியென்றால் யேசுநாதர் "ஸ்திரீக்கு மாறுத்தரமாக நீசொன்னது போல என் தாயார் பாக்கியம் பெற்றது மெய் ஆகிலும் தாம் தேவகுமாரனென்றும் தாம் போதிப்பது தேவவாக்கியமென்றும் [illegible] அநுசரிக்கிறவர்களே அதைவிடப் பாக்கியவான்கள்" என்று அறிவித்ததாக விளங்குகிறது. ஆகையால் தேவதாயார் இருவகையிலும் புகழ்ச்சிக்குரியவளென விளங்குகிறது. ஆகையால் தேவதாயார் இருவகையிலும் புகழ்ச்சிக்குரியவளாயிருக்கிறாளே யல்லாது மற்றப்படியல்ல. எனெனில் "விசுவாசமாயிருக்கிறவளே நீரே பாக்கியவதி" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (அர்ச். லூக். 1-45.)

"7-வது.—"யேசுநாதர் தம்முடைய தாயாரை நோக்கி ஸ்திரீயே இதோ உம்முடைய குமாரனென்றார். சீஷனை நோக்கி இதோ உன் தாயாரென் றார்" (அர்ச். அருள. 19-26, 27) என்றிருக்க "தாயாரை நோக்கி" என்ற வார்த்தையைத்தவிர "மரியாளை நோக்கி" என்ற வார்த்தையையும் "சீஷ னை நோக்கி" என்ற வார்த்தையையும் [illegible] என்ற வார்த்தையை யும் வேதவாக்கியப் பிசகாக எழுதிக்கொண்டதுமன்றி "உன்தாய் என்று [illegible] சேர்த்துக்கொண்ட அந்தச் சீஷன் அவர் நிருபங்களில் அவளைப்பற்றி யாதொன்றும் பேசாமல் விட்டிருப்பதாக வேதாகமம் காட்டுகிறது" என்று பொய்க்கஞ்சாமல் சொல்லத்துணிந்தார் கள். அந்தச்சீஷன் அந்தம்மாளைப்பற்றி யாதொன்றும் பேசாமல் விட்டிரு ப்பதாக எந்த வேதாகமம் காட்டுகிறது. அப்படி ஒரு ஆகமமும் காட்டாத தால் இது அஞ்ஞான சூரியனின் 97-ம். பொய்யென்றறியவும். மேலும் அந்தச்சீஷன் அத்தேவ தாயாரைப்பற்றித் தமது நிருபங்களில் பேசவேண் டியது அவசியமென்ன? அவர் தமது சுவிசேஷத்தில் அந்தம்மாளைப்பற்றி எழுதவேண்டிய முக்கியமான சங்கதிகளை எழுதி யறிவித்திருக்கிறது போதாதோ? மீளவும் தேவகுமாரன் தமது தாயாரை தாம் விசேஷவிதமாய் நேசித்திருந்த அந்தச் சீஷனுக்குத் தாயாராக ஒப்புக்கொடுத்தபோது அவ ருக்கு மட்டுமல்ல, தம்மை நேசிக்கும் தமது அன்பர்களான சகல விசுவாசி களுக்கும் அந்தம்மாளைத் தாயாராக ஒப்புக்கொடுத்தார் என்பதற்குச் சந் தேகமில்லை. எப்படி யெனில் அந்தச் சீஷன் தாமே காட்சிகண்டெழுதிய ஆகமத்தில் "தேவகற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு யேசுவையுடைய விசுவா சிகள் யாவரும் அத்தேவதாயாருடைய சந்ததிகளெனக் கர்த்தருடைய வார் த்தையாக உரைத்திருக்கிறார்" (காட்சி. 12-17) அப்படியிருக்க "அந்தம் மாளை எங்களுக்கு அவர் கொடுத்தார் அவர் கொடுத்தார் என்று ரோமைச் சபை ரூறையிட நியாயமுண்டோ" என்று இவர்கள் சொல்லுகிற பரியாச

அவள் உன் தலையை நசுக்குவாள்" (1 மோசே. 3-15) என்ற தேவ திருவாக்குத்தத்தத்தையும் 2-வது அத்தேவ திருவாக்குத் தத்தத் தின் ஸ்திரியாகிய தேவ திருத்தாயாரானவள் தேவ குமாரனை உற் பவித்துப் பெறுமுன்னும் பெற்றபோதும் பெற்றபின்னும் எப் பொழுதுங் கன்னியகிமை கெடாதவளென "இந்தவாசல் திறக்கப் படாமல் பூட்டப்பட்டிருக்கும்,ஒருவரும் அதற்குள் பிரவேசிப்பதி ல்லை,ஏனெனில் இஸ்ராயேலின் சர்வேசுரனாகிய கர்த்தர் அதற்குள் பிரவேசித்தார். ஆகையால் அது பூட்டப்பட்டிருக்கும்" (எசேக்கி யேல் 44-2) என்ற தீர்க்கதரிசன வாக்கியத்தையும் தேவ குமாரன் உற்பவிக்கப்போகிற அப்பரிசுத்தக் கன்னியாஸ்திரியானவள் வண க்கத்துக்குரியவளென சம்மனசானவர் உரைத்த "பிரியதத்தத்தி னாலே பூரணமானவளே வாழ்க" என்ற ஸ்துதிக்குரிய மங்களவாழ் த்துதலையும் இப்பூரண நிறைந்த மரியம்மாள் உலோகமுண்டாகி அது முடியந்தனையுமுள்ள பரிசுத்த ஸ்திரிகளைப்பார்க்க மேலானவ ளென "கர்த்தர் உம்முடனே பெண்சாதிகளுக்குள்ளே ஆசீர்வதி க்கப்பட்டவள் நீரே" (அர்ச். லூக். 1-28) என்ற வேதவசனத்தை யும் இம்மேலான வரத்தைப்பெற்ற மரியம்மாள் தேவ குமாரனு டைய மனுஷதன்மைக்கு மட்டுமல்ல,தேவனு மனுஷனு மொன்று னவராகிய தேவகுமாரனுக்குத் தாயாரென "உமது உதரத்திற் கருப்பந்தரித்து ஓர் குமாரனைப் பெறுவீர் உம்மிடத்திற் பிறக்கும் (அப்) பரிசுத்தமானது தேவ குமாரனெனப்படும்" (அர்ச். லூக். 1-30, 31, 32, 33, 34, 35) என்ற தேவரகசிய வசனங்களையும் அந்தப்படி எலிசபெத்தம்மாள் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தா யாரென "என்னுண்டவருடைய தாயார் என்னிடத்தில் வரும்படி எதினாலெனக்குக் கிடைக்கலாயிற்று" (அர்ச். லூக். 1-40, 41, 42, 43, 44, 45) என்ற இம்மேலான வசனங்களையும் அத்தேவ தாயார்தம்மைக் கிறிஸ்துவர்கள் யாவரும் வாழ்த்தி வணங்கிப்புகழு வாரென்பதாக "இக்காலமுதல் எல்லாத்தலைமுறைகளும் என்னைப் பாக்கிய முள்ளவளென்று சொல்லும்" (1-49) என்று முன்னறி வித்தலையும் தேவதாயார் தமது திருக்குமாரனின் பாடுகளோடு தமது மிகுதியான வியாகுலத்தையும் கூட்டி மீட்டுருவப்படுவாரென

வார்த்தைகள் மேற்காட்டிய வேதவசனத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமான அக்கிரம மல்லவோ? ஆதலால் கத்தோலிக்குக் கிறிஸ்துவர்கள் யாவருக்கும் அந்தம்மாள் மேலான தாயார் என்பது சத்தியவேதக் கொள்கை என்றறிய வும். ஆனால் அவளை எய்த்த ஆதிசர்ப்பத்தின் வித்தாகிய பசாசின் அவிசு வாச சந்ததிகளுக்கு அந்தம்மாள் தாயாரல்ல என்பது உண்மை. அந்தப்படி புரோட்டெஸ்டாண்டாரும் தங்களுக்கவள் தாயாரல்லவென்று தங்கள் வாக்கால் வற்புறுத்துகிறார்கள். இதினால் அத்தேவதாயாருக்குக் குறைவுண் டோ? பரிச்சேதமில்லை என்றறிவார்களாக.

"அநேக இருதயங்களில் நின்று நினைவுகள் வெளிப்படும்படிக்கு உம்முடைய ஆத்துமத்தையும் ஒரு வாள் ஊடுருவும்" (அர்ச். லூக். 2-35) என்று சிமியோனானவர் தீர்க்கதரிசனமாய்ச் சொன்னதையும் மேலும் அந்தக் கன்னிகைத்தாயார் பரலோக பூலோக இராக்கினியைப் பெற்ற பரலோக பூலோக இராக்கினியாயிருக்கிறபடியினாலே அப்போஸ்தலனாகிய அர்ச். அருளப்பர் கண்ட படிக்காட்சி (காட்சி. 12) அதிசயத்தையும் மேலும் இவர்கள் வருவதும் "அவளுடைய சந்ததியினால்" அதில் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறதையும் கள்ளஞான சூரியனில் எடுத்துக்காட்டாமல் மறைத்து வேதாகமத்தில் அந்தம்மாளைப் பற்றி வேறொன்றும் சொல்லப்படாததைப்போல் புரோட்டெஸ்டாண்டார் சொல்லுகிறதைப் பார்த்தால் இவர்கள் வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லையென்று தெரிகிறது. இன்னமும் அந்த நல்ல தாயாரைப் பற்றிய முன்னடையாளங்களையும் குறிப்பிட்டு முக்கிய வசனங்களையும் எடுத்துக்காட்டவேண்டுமானால் அநேகமுண்டு. அவைகளை எடுத்துக்காட்டினால் இப்புத்தகம் பெருத்து விரிவாகுமென்று இவ்விடத்தில் நிறுத்துகிறோம்.

கள்ளஞானம்.—"இவ்வுலகத்திலுள்ள ஒரு பரிசுத்தவான் இன்னொரு பரிசுத்தவானுக்காக ஜெபம் பண்ணுவதும், ஒருவனுக்காக மற்றொருவனை ஜெபம்பண்ணக் கேட்டுக்கொள்வதும், வேதாகமக் கொள்கை. பரலோகத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்கள் நமக்காகத் தேவனை நோக்கிப் பிரார்த்திப்பார்களோ அல்லவோ, என்பதைப்பற்றி நாம் விசாரிக்கவேண்டியதில்லை. அவர்களை நோக்கி நாம் பிரார்த்திக்கவேண்டுமோ என்பதுதான் இவ்விடத்தில் கவனிக்கப்படவேண்டியது. இதைக்குறித்து வேதாகமத்தில் ஏதாகிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லவே இல்லை."

மெய்ஞ்ஞானம்.—1-வது "பூலோகத்தில் ஒருவர் இன்னொருவருக்காக மன்றாடுவது வேதாகமக் கொள்கையானால்" பரலோக பரிசுத்தவான்கள் பூலோக விசுவாசிகளுக்காக மன்றாடுவதும் ஏன் வேதாகமக்கொள்கையாகக் கூடாது? "அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டியதில்லை" என்று சொல்லுவதற்கு முகாந்தரமென்ன (எரே. 15-1 சகரி. 1-12, 13, காட்சி. 6-9, 11-8, 3, 4) இவ்வசனங்களைக் கொண்டு வேதாகமத்தில் அதற்கு ருசுவிருக்கிறதல்லவோ. ஆதலால், பரலோகத்திலுள்ள மோட்சவாசிகள் நமக்காக வேண்டி தேவசமுகத்தில் பிரார்த்தித்து நம்முடைய ஜெபங்களை ஒப்புக்கொடுப்பது வேதாகமக் கொள்கையாயிருக்க, அந்தச் சம்மனசுக்களையும் அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களையும் நமக்காகத் தேவசமுகத்தில் மன்றாடும்படி நாம் அவர்களை நோக்கி மன்றாடக்கூடாது. 2-வது தேவன் தமது தூதர்களைக்கொண்டு சகல காரியங்களை

யும் நடப்பித்து அவர்களைக்கொண்டு தாமே உத்தமர்களுக்கு அறிக்கைசெய்து அவர்களைக்கொண்டு தாமே அநேகமான நன்மைகளையும் உதவிசெய்து [illegible] வரங்களையும் அளித்து வருகிறதாகப் பழைய ஏற்பாடு புதிய ஏற்பாடு இருவகை வேதாகமங்களும் பிரஸ்தாபிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட மேலானவர்களும் தேவனோடு நமக்குபகாரிகளுமானவர்களை நாம் வணங்கி மன்றாடும்படி சொல்லுவதும் உத்தமமும் கடமையுமாயிருக்கிறதென்று வேதாகமம் காட்டுகிறது. அப்படி அவர்களை நோக்கி இஸ்ரவேலர்களுமானவர்கள் பிரார்த்தித்துமிருக்கிறார்கள் (1-மோசே. 13-3, 19-19, 48-16, 1-இராசா. அல்லது சாமுவேல் 2-12, 19) அப்படியிருக்க "வேதாகமத்தில் ஏதாகிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லவே இல்லை" என்று முழுப்பொய்யாய்ச் சாதிப்பது கள்ளஞான சூரியனின் 93-ம். பொய்யாயிருக்கிறது.

கள்ளஞானம்.—"நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழ் எங்கும் மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவில்லை" (அப். நட. 4-12.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படி வேறொருவரும் கட்டளையிடப்படாததாகச் சொன்ன அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரானவரிருக்க இந்தத் தம்முடைய உபாயங்கள் பெருந்துணையாகவும், மேய்ப்பரும் திருநாமமுடைத்தான இரட்சகரிருக்க "ஜெவான்ஸ் என்ற வேறொருவனை உலகத்துக்கு இரட்சகராகவும் பாப்பினை அருப்பினதாக" (a) புரோட்டெஸ்டாண்டார் மெய்க்கொள்ளுகிறபடி. யால் இதுவே அத்தேவ திருநாமத்திற்கு நேர்விரோதமான தேவதூஷணமென்றறியக்கடவீர்கள்.

கள்ளஞானம்.—"இயேசுவின் நாமத்திற்குப் பூமியின் கீழானோர் முழங்கால்யாவும் முடங்கும்" (பிலிப்பியர் 2-10.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—இவ்விஷயத்தில் புரோட்டெஸ்டாண்டார் அவர்களுடைய தருமியிருக்கும். தேவநற்கருணைக்கு முழங்கால் படியிடாமல் வணங்காமல் [illegible] இருக்கிறதும் தவிர அவர் தேவனல்லவென்று மறுதலிக்கிற பூனைநரியரும் அதிலிருந்து தோன்றுகிறார்கள்.

கள்ளஞானம்.—"இவர் நமக்குத் தொனித்திருக்கும் சகாயம் ... எவ்வளவு மேன்மையானதாக இருக்கிறதென்று பாருங்கள்; இரக்கத்தைப் பெறவும் ஏற்றசமயத்தில் சகாயஞ் செய்யும்

(a) புரோட்டெஸ்டாண்டார் 1845-ம் ஆண்டு அச்சுப் பதிப்பித்த பார்க்கர் ஐயர் சபைசரித்திரம் 468, 569-ம். பக்கம்.

கிருபையை யடையவும் தைரியமாய்க் கிருபாசனத் தண்டையிலே சேரக்கடவோம்" (எபிரேயர். 4-6.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படிச் சேரத் தடைப்படுகிறவர்கள் யாரென்றால், அவருடைய வழிகளில் ஒத்தமனப்படாத புரோட்டெஸ்டாண்டார்களென்றறியவும்.

சுஞ்ஞானம்.—"நீங்கள் தேவனுடைய புத்திரர்களாய் இருக்கிறீர்கள். அப்பா பிதாவே என்று கூப்பிடத்தக்க புத்திரசுவிகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்றீர்கள்" (ரோமர். 8-15) என்று வேதஞ் சொல்லுகிறதே. மரியம்மாளுடைய மத்தியஸ்தத் தொழிலையாவது வேண்டுதலையாவது நீங்கள் ஏன் தேடவேண்டும்.

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படியானால் பூலோகத்திலுள்ள ஒரு பரிசுத்தவான் இன்னொரு பரிசுத்தவானுடைய அல்லது ஒருவன் இன்னொருவனுடைய வேண்டுதலையாவது மத்தியஸ்தத் தொழிலையாவது ஏன் தேடவேண்டும்.

சுஞ்ஞானம்.—"உங்கள் பாவநாசர் தேவனும் மனுஷனுமாய் இருக்கிறபடியால், தமது வலது கரத்தினால் தெய்வீகத்தில் சிம்மாசனத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு பூலோகத்தில் தம்மை விசுவசிக்கிற எந்த எளிய பாவியின் பேரிலும் இடது கரத்தை வைத்துப் பூமியை வானத்தோடும் பாவியைத் தேவனோடும் சேர்த்துப் போட்டார். இப்படிப்பட்ட மத்தியஸ்தராகக் கிறீஸ்துநாதர் நமக்கு இருக்கும்போது உங்களுக்கு யார் தீங்கு செய்யக்கூடும்."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படி எங்களுக்குத் தீங்கு செய்வதாக உங்களிடஞ் சொல்லவந்ததார் "உலகமுடிவுபரியந்தம் எந்நாட்களிலும் உங்களோடுகூட இருக்கிறேன்" (அர்ச். மத். 28-20) என்று தமது திருச்சபையை நோக்கிச் சொன்ன ஆண்டவர் அதை விட்டுப் பின்வாங்குவாரோ? பின்னும் தமது திருச்சபையை நோக்கி "நரகத்தின் வாசல்கள் அதைமேற்கொள்வதில்லை" (அர்ச். மத். 16-18) என்றும் "இதோ எவர்கள் உனக்கு விரோதமாய்க் கூட்டங் கூடுகிறார்களோ அவர்கள் உன் பட்சத்தமாக விழுவார்கள்" (இசையாஸ். 54-15, 17) என்றும் தேவன் திருவாக்கருளியிருக்கையில், அவருடைய திருச்சபைக்கும் அதின் பிள்ளைகளுக்குந் தீங்கு செய்பவர்யார்? ஆதலால் திருச்சபைத் தனக்கு விரோதமாய்ப் பந்துக்கட்டாக எழும்பும் எந்தப்பதித கூட்டங்களுக்கும் பசாசின் கணங்களுக்கும் அஞ்சுகிறதில்லை. மேலும் பூமியை வானத்தோடும் பாவியைத் தேவனோடும் சேர்த்துப் போட்டாரென்றாலும் மனந்திரும்பாத பாவியையும் பலவகைப்பதிதக்

கூட்டத்தையும் அவர் சேர்த்துப் போட்டதில்லை. ஏனென்றால் அவரை விசுவசிக்கிறோமென்று சொல்லுகிற புரோட்டெஸ்டாண்டார் பல அவவிசுவாசக் கொள்கையால் மாறித் திருச்சபைக்குப் புறம்பாய்த் தள்ளி விடப்பட்டார்கள்.

சுஞ்ஞானம்.—"பாவமோ அவருடைய ரத்தம் சகலபாவங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்" (1-யோவான். 1-7.)

மெய்ஞ்ஞானம்.—இது மெய். ஆனாலது அவருடைய புதிய உடம்படிக்கையின் (அர்ச். லூக். 22-19, 20, அர்ச். அருள. 17-19, காட்சி. 5-6-13-8) பலிப்பூசையா யிருக்கின்றது. ஆதலால் நமது பாவங்களை நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பது அத்திவ்விய ஆட்டுக்குட்டியின் திரு இரத்தப் பலிப்பூசையினாலேயும் அவர் தமது இரத்தத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஞானஸ்நானம் (எபே. 5-26, 27, தீத். 3-5) பச்சாத்தாபப் பாவப்பொறுத்தல் (அர்ச். அருள. 20-23) அவஸ்தைப் பூசுதல் (அர்ச். யாக். 5-14, 15) முதலிய தேவத்திரவிய அனுமானங்களினாலேயுமேயன்றி வேறல்ல. இவ்விதமாகவே "சிலுவையிலே அவர் நமக்காகச் சாபமாகி நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாக்கி, நம்மை மீட்டுக்கொண்டார்" (கலா. 3-13) புரோட்டெஸ்டாண்டாருக்கு இவ்விதமான பாவப்பொறுத்தலும் சுத்திகரிப்புங் கிடையவே கிடையாதானதால். அவருடைய திரு இரத்தத்திற்கும் அதின் பலன்களுக்கும் நீங்கலாகவே இருக்கிறார்கள்.

சுஞ்ஞானம்.—"சாத்தானையோ நம்முடைய கால்களின் கீழே நசுக்கிப் போடுவார்" (ரோமர். 16-20)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அந்தப்படி அச்சாத்தானைத் தமது தாயாரைக்கொண்டு அவள் கால்களின்கீழ் நசுக்கிப்போட்டார் (1-மோ. 3-15)

சுஞ்ஞானம்.—"தேவன் நம்முடைய பட்சமாயிருந்தால் நமக்கு விரோதமா யிருப்பவன் யார்" (ரோமர். 8-31)

மெய்ஞ்ஞானம்.—இது மெய். அப்படியே தமது மெய்யான மனையாட்டியாகிய ஏகத்திருச்சபையோடே பட்சமாயிருக்கிறார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. (ஓசையாஸ். 2-19. உன்னதக்கவி. 1-9-முதல்) "உனக்கு விரோதமாய் உருவாக்கப்படும் எந்த ஆயுதமும் வாய்க்காதே போம் (இசையா. 54-17) என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார். ஆனால் கர்த்தர் கலகத்திற்கு அல்லது குழப்பத்திற்குத் தேவனாயிராமல் சமாதானத்திற்குத்தேவனாயிருக்கிறார். (1-கொரி.

14-33) ஆனதினால் பலவகைக் கலகமுங் குழப்பமுமுள்ள புரொட்டெஸ்டாண்டாரின் பேரில் பட்சமாயிருக்கிறாரென்றும் அவர்களுக்குத் தேவனாயிருக்கிறாரென்றும் எப்படிச் சொல்லலாம்.

சுஞ்ஞானம்.—"நமக்காகப் பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறதே கிறிஸ்துநாதரின் முக்கியமான அலுவலாயிருக்கிறது. அப்படியானால் கிறிஸ்துநாதரிடம் பரிந்துபேசும்படி நீங்கள் ஏன் ஒருவரைத் தேடவேண்டும்."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அந்தப்படி பரிந்துபேசுவது கிறிஸ்துநாதரின் முக்கியமான அலுவலாயிருக்க, உங்களுக்காகப் பரிந்து பேசும்படி "இவ்வுலகத்திலுள்ள ஒரு பரிசுத்தவான் இன்னொரு பரிசுத்தவானுக்காக ஜெபம் பண்ணவும் ஒருவனுக்காக மற்றொருவனை ஜெபம்பண்ணக் கேட்டுக்கொள்ளவும்" நீங்கள் ஏன் வேறொருவரைத் தேடவேண்டும்.

சுஞ்ஞானம்.—"அவர் நீடிய சாந்தமும் மகா தயையும் சத்தியமுமுள்ளவர்."

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படியானால் அவருடைய சாந்தத்துக்கும் அவருடைய தயைக்கும் அவருடைய சத்தியத்துக்கும் விரோதமாய், புரொட்டெஸ்டாண்டார் அசத்தியத்தைப் போதிக்கப் பல கொள்கையாய்ப் பிரிந்து ஒருவர்க்கொருவர் போராடிக் கிடப்பானேன்? இது சரியோ?

சுஞ்ஞானம்.—"அவர் ஆயிரந்தலைமுறைக்கு இரக்கங்காட்டுகிறவர். அவர் அக்கிரமத்தையும் குற்றத்தையும் பாவத்தையும் மன்னிக்கிறவர்." (2-மோசே. 34-6, 7)

மெய்ஞ்ஞானம்.—அந்தப்படி தங்கள் அக்கிரமத்தையும் பாவத்தையும் குற்றத்தையும் மன்னிப்பாரென்று புரொட்டெஸ்டாண்டார் நினைக்கிறதோ இல்லை இல்லை. தங்கள் தலைவர்களாகிய லூத்தேர் கல்வின் கார்லோஸ்டா அனிக்கில் மெலங்டன் முதலானவர்கள் தேவசமுகத்தில் தாங்கள் கொடுத்த விரதத்துவ வார்த்தைப் பாட்டையீறி காமப்பாவத்தில் நடந்துகொண்ட அக்கிரமங்களையும் (a) (4-மோசே. 30-21. ஓசே. 5-11, 12) அந்த அக்கிரமத்தின் அஸ்திவாரத்தின்மேல் புரொட்டெஸ்டாண்டு கட்டப்பட்டதின்

(a) வேதப்புரட்டலை நீக்குஞ் சஞ்சீவி 118-ம். பக்கம். முதல் 154-ம். பக்கம். வரையில்.

உண்டான கொடிய கொலைபாதகங்களையும் (a) தேவன் மன்னிப்பாரா? "அவர் குற்றமுள்ளவனைக் குற்றமற்றவனாக நீங்கவொட்டாமல் பிதாக்கள் செய்த அக்கிரமத்தைப் பிள்ளைகளிடத்திலும் பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகளிடத்திலும் மூன்றும் நான்காம் தலைமுறை மட்டும் விசாரிக்கிறவராயிருக்கிறார்" (2-மோசே. 34-7) ஆனதால் உங்கள் பிதாக்களாகிய லூத்தேர் கல்வின் முதலானவர்கள் செய்த அந்த அக்கிரமங்களை உங்கள் மட்டுமல்ல, உங்கள் பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகளாகிய மூன்றும் நான்காம் தலைமுறைகள் மட்டிலுமல்ல,—அக்கிரமத்திலும் அவவிசுவாசத்திலும் ஆத்தும கொடிய கொலை பாதகத்திலும் பிறப்பிக்கப்பட்ட அந்தக் கொள்கைகள் ஒழிந்தழிந்து போவதின் மட்டிலும் விசாரித்துத் தேவன் தண்டிக்கிறவராயிருக்கிறார்.

சுஞ்ஞானம்.—"மேலும் தமது மூலமாகப் பிதாவினிடத்திற் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்யும்படி அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிருக்கிறவராகையால் அவர்களை முற்றமுடிய இரட்சிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்." (எபிரே. 7-25) "யாரிடத்திற்குத் தேவனிடத்திற்கு, யார்மூலமாய் கிறிஸ்துவின்மூலமாய், எந்தமட்டும் முற்றமுடிய, ஆதலால் உங்களுக்கு மரியம்மாளின் சிபாரிசுவேண்டியதில்லை."

மெய்ஞ்ஞானம்.—ஓ புரொட்டெஸ்டாண்டாரே! உங்களுக்கு மரியம்மாளின் சிபாரிசு வேண்டியதில்லை என்றாலும், அவளுடைய பிள்ளைகளாகிய கிறீஸ்தவர்களுக்கு அத்தேவதாயாருடைய சிபாரிசு வேண்டியது அவசியமே. ஏனெனில் அவர் தமது திருத்தாயாரின் மன்றாட்டுக்கிரங்கித் தண்ணீரை இரசமாக மாற்றினதுபோல (அர்ச். அரு. 2-1-11) இப்போதும் அவள் மன்றாட்டுக்கிரங்கிக் கல்நெஞ்சான எந்தப்பாவியினுடைய இருதயத்தையும் தமது விசேஷப் பிரசாதத்தால் மாற்றி அவர்களைப் பிதாவினிடத்திற் சேர்ப்பிக்கும்படி முற்றமுடிய இரட்சிக்கிறவராயிருக்கிறார். யாரிடத்திற்குத் தேவனிடத்திற்கு, யார் மூலமாய் கிறிஸ்துவின் மூலமாய், எந்தமட்டும் யார் மன்றாட்டினால் தேவதாயார் மன்றாட்டினால், முற்றமுடிய, ஆதலால் எங்களுக்குத் தேவதாயாராகிய மரியம்மாளின் சிபாரிசு வேண்டியதுதான்.

* (a) வேதப்புரட்டலை நீக்குஞ் சஞ்சீவி 183-ம். பக்கம். முதல் 186-ம். பக்கம் வரையில். இரோனியுஸ் தமிழ் பூமிசாஸ்திரம் 495-ம். பக்கம் முதல் 497-ம் பக்கம் வரையில். அமேரிக்கனெழுதிய கிறீஸ்துமார்க்க விளக்கம். 4-ம் புத்தகம். 132-ம். பக்கம்.

சுஞ்ஞானம்.—"நானே வழியும் வாசலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான். (யோவான் சுவி. 14-9) என்று யேசுநாதர் சொல்லுகிறார். மேலும் இவர் நமக்காகப் பிதாவினிடம் பரிந்து பேசுகிறவராக இருக்கிறார். (1-யோவான். 2-1) நமது காரியஸ்தராகிய இந்த யேசுநாதரண்டை நாம் போகிறதற்கு மரியம்மாளாகிய காரியஸ்திரியும் வேண்டுமோ"

மெய்ஞ்ஞானம்.—அப்படியானால் "பூலோகத்திலுள்ள ஒரு பரிசுத்தவான் இன்னொரு பரிசுத்தவானுக்காகக் காரியஸ்தனாயிருந்து ஜெபிக்கவும், பரிந்துபேசவும் வேண்டுமோ? இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்கள் இப்படிப் பரிந்துபேச வேண்டியதுதானென்று புரோட்டெஸ்டாண்டாரே நீங்கள் சாதிக்கிறதாயிருந்தால், பரலோகத்தில் யேசுநாதரண்டையிலிருக்கிற மரியம்மாள் முதலிய பரிசுத்தவான்கள் காரியஸ்தராயிருந்து ஏன் பரிந்துபேசக்கூடாது? அதுவேதாகமக்கொள்கை என்பீர்களோ? அப்படியானால் இதுவும் வேதாகமக்கொள்கை என்பதற்குச் சந்தேகமா? அந்தப்படியானவர் எவரெவருக்காகப் பிதாவினிடம் பரிந்துபேசுகிறார்களோ அவர்களெல்லாரும் பிரதானகாரியஸ்தராகிய யேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் அவருடைய நாமத்தினாலேயல்லாது வேறேவழியாகவல்ல.

XIV-ம். சல்லாபம்.

சுஞ்ஞான சூரியன் முடிவுரை நான்காம் பாகமாக எடுத்துரைப்பதை விபகரித்தல்.

"கிறீஸ்துநாதர் தமது அடியார்களின் கூட்டமாகிய திருச்சபை என்னும் கன்னிகைக்கு மணவாளனென்று அழைக்கப்படுகிறார். ஒரு ஸ்திரியானவள் தன் வீட்டிற்கு வேண்டியகாரியங்களைப் பற்றியாவது, சாப்பாடு உடை நகை முதலியவற்றைப் பற்றியாவது வேண்டும்பொழுது தன்புருஷனிடம் நேரே கேட்பாளா அல்லது அந்நியரைக்கொண்டு சிபாரிசுசெய்து கேட்பாளோ? அறிவினமும் நாகரீகக் குறைவுமுள்ள தேசங்களில் புருஷர்கள் தங்கள் ஸ்திரீகளைத் தங்களைச் சார்ந்த அவயவம்போல பாராமல் வேலைக்காரியைப்போலவும், கிரயத்துக்கு வாங்கப்பட்ட அடிமையைப்போலவும் நடத்துகிறார்கள். ஸ்திரிகள் தங்கள் புருஷர்களுக்குப் பயந்து அத்தைமார் அம்மான்மார் உறவின்முறையார் மூலமாய் வேண்டியவைகளைப்பற்றிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். இதினால் நமது தேசத்தில் புருஷனுடைய மாதாவுக்கு ஸ்திரீயின்பேரில் சர்வ அதிகாரமுங் கிடைத்து மாமியார் மருமகளை நடத்துங் குரூரத்தை எழுதிமுடியாது. நம்முடைய நாயகனாகிய கிறிஸ்து இரட்சகரோ இவ்விதமானவரல்ல. நம்முடைய ஜீவனைக்காக்கத் தம்முடைய ஜீவனைக்கொடுத்தவர். நம்முடைய பாவங்களை நம்மைவிட்டு நீக்கும்பொருட்டு நாம்படவேண்டிய பாடுகளையெல்லாம் பட்டவர். கோழி தன்குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின் கீழ்க்கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ளும் வண்ணமாக உங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுவேன் வாருங்கள் என்கிறார். அவரிடம் போகிறதற்கு அஞ்சவேண்டாம். மரியம்மாளோ அவரது திவ்விய கடாட்சத்தினால் மோக்ஷகரை சேர்ந்த பாக்கியவதி. அவள் தன்னைப்போல் யாவரும் நல்லபதவி யடையவேண்டுமென்று விரும்புகிறவளா யிருப்பாளே தவிர, மனைவியாகிய திருச்சபையின்பேரில் நாயகனாகிய கிறிஸ்துவுக்குள்ள அன்பையும் நேசத்தையும் பிடுங்கிக்கொண்டு இந்துதேசத்து மாமிமார்கள் நடத்துவதற் கொப்பத்தம் மரியம்மாள் நடத்துவதாகச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் கருத்துப் புலப்படுத்துவதை நம்புவீர்களாகில், உங்கள் நாயகனாகிய கிறீஸ்துநாதரை அன்பற்ற புருஷனாகவும் மரியம்மாளைக் குரூரசிந்தையுள்ள மாமியாகவும் நினைக்கிறவர்களாவீர்கள்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் எடுத்துரைத்திருப்பதைப்பார்த்தால் இவர்கள் வேதாகமத்தை ஆராய்ந்தறிந்துணர்ந்த படிப்பாளிகளோ அல்லவோ? வெகு மெத்த ஆச்சரியப்படத்தக்கதா யிருக்கின்றது.

ஏனெனில் மரியம்மாளைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மாமியாராகப்
புரோட்டெஸ்டாண்டார் புது உறவு பாராட்டிப்பேசுவது எங்களுக்கு வே
தாகமக் கொள்கைப்படி தெரியவில்லை. சத்தியவேதாகமத்திலோ
அந்தம்மாளை எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் தாயாராகக் கூறப்பட்
டிருக்கிறது. அந்தப்படி கர்த்தார் தமது அன்பான சீஷனை நோ
க்கித் தமது மாதாவைக் காண்பித்து "இதோ உன் தாயார்" என்
றுரைத்தாரே யல்லாது இதோ உன்மாமியாரென் றுரைக்கவில்லை.
"வலுசர்ப்பமானது ஸ்திரீயின்மேல் கோபங்கொண்டு அவளு
டைய சந்ததியான மற்றவர்களுடனே யுத்தம் பண்ணப்போயி
ற்று" (காட்சி. 12-17) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயல்லாது
அவளுடைய மருமக்களிடத்திலே யுத்தம் பண்ணப்போயிற்றெ
ன்று சொல்லப்படவில்லை. அப்படியிருக்க இவர்கள் தேவதாயா
ரையும் திருச்சபையோரையும் மாமிமருமக்களென இவ்வுலகத்துக்
குரிய உறவுகட்டினது வேதத்துக்கு ஒவ்வாத தங்கள் அக்கிரமத்
தின் பொய்யுறவல்லாது மெய்யுறவல்ல. அல்லாமலும் "இந்தத்தே
சத்து மாமிமார்கள் நடத்துவதற் கொப்பத்தாம் மரியம்மாள் நடந்
துவசாகச் சௌந்தரநாயகம் பிள்ளையவர்கள் புலப்படுத்தினதாய்"
ராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள் சொல்வது சுத்த அபத்தம். அந்தப்படி
அவர்கள் புலப்படுத்தினதை இவர்கள் எதிலறிந்தார்கள், அதை
ஏன் எடுத்துக்காட்டவில்லை. ஆனதினாலது அஞ்ஞான சூரியனின்
99-ம்.? பொய்யென் றறியவும்.

ஆனால், திருச்சபையானது யேசுநாதருக்குக் கற்புடையா
ளான மனையாட்டி என்பது மெய். ஆனபோதிலும் இந்த ஞானச்
சம்பந்தத்துக்கு மரியம்மாளை மாமி என்றழைப்பது சரியோ? அப்
படியானால் அந்தம்மாளுடைய விரதப்பத்தாவாகிய அர்ச். சூசை
யப்பர் திருச்சபைக்கு மாமனாக வேண்டுமே. மேலும் கிறிஸ்தவர்
சகோதரர் சகோதரிகள் என்று யேசுநாதர் சுட்டிச்சொன்னவர்கள்
திருச்சபைக்கு நாத்தியுங் கொழுந்தருமாக வேண்டுமே. ஆனதி
னால் புரோட்டெஸ்டாண்டார் தேவதாயாரைத் திருச்சபைக்கு
மாமியென் றுறவு பாராட்டினது முழுமையும் பிசகு. இவ்வித அபத்த
க்கொள்கைகளை யெல்லாம் விட்டுநேர்நிலைமையாய் வேதாகமத்தோ
டொத்துப் பேசவேண்டுமானால் மரியம்மாள் தேவகுமாரனைப் பெ
ற்ற திருத்தாயாரானதால் திருச்சபைக்கும் அதின் பிள்ளைகளாகிய
நம்மெல்லாருக்கும் தாயேயல்லாது மற்றப்படியல்ல. ஆனதினாலே
தான் யேசுநாதர் சிலுவையி லறையுண்டிருக்கும் பொழுது அரு
கில் நின்ற சீஷனைநோக்கித் தமது தாயை அவருக்குத்தாயாராக
"இதோ உன் தாயென்றார்."

மீளவும் ஆதியிலே தேவன் சர்ப்பத்தைநோக்கி "ஸ்திரிக்கும்
உனக்கும் உன்னுடைய வித்துக்கும் அவளுடைய வித்துக்கும்
பகையையுண்டாக்குவோம்" என்று திருவுளம்பற்றின அவ்வாக்
கானது தமது குமாரனை யுற்பவிக்கப் பெறப்போகிற மரியம்மா
ளைக்குறிப்பிட்டுச் சொன்னதேயல்லால் மற்றப்படியல்ல. ஆன
தால் முந்தின பழைய ஏவாள் சாபத்தின் கனியைத்தின்று மனு
புத்திரர்களெல்லாரும் அச்சாபத்தை உடன்படவுண்ணினதால் தேவன்
அந்த வதிவாய்ப் புதிய ஏவாளாயும்மாசு அனுகாப்பரிசுத்த
முள்ளவளாய்ச் சிருஷ்டித்து அவளிடம் நித்திய ஜீவனின் கனியா
கப் பிறப்பிக்கும் தேவபுத்திரன் வழியாய்ச் சகல மனுப்புத்திர
ரையும் அச்சாபத்துக்கு நீங்கலாக்கிப் புதிய ஏவாளின் புத்திரராக
அந்தம்மாளின் திருவுதரத்தில் நாம் பிறந்தோம் அத்திரு
இரத்தத்தால் மறுபிறப்படைந்து தேவனாருக்குப் புத்திரராக ஒப்
படைக்கொடுத்தார். ஆனதால் தன் இரத்தத்தால் இரட்சகரால் மீட்கப்ப
ட்ட விசுவாசிகள் யாவரும் அவளைப்பெற்ற திருத்தாயாருக்குச்
சந்ததிகளென வேதாகம அறிவிப்பு பிரஸ்தாபிக்கின்றது. ஆகை
யால் நீங்கள் சொல்லுகிறபடி அத்திவ்விய தாயார் தன் புத்திரர்
யாவருந் தன்னைப்போல் நல்லபதவியடையவேண்டுமென்று விரும
புகிறவளாய்த் தமது திருக்குமாரனிடம் எப்பொழுதும் மன்றாடு
கிற நமது உத்தம தேவதாயாரேயல்லாது "குரூர சிந்தையுள்ள
மாமியாராக" புரோட்டெஸ்டாண்டாரே! நீங்கள் பரிச்சேதம் நினை
க்கவேண்டாம்.

"கடைசியாக நமது ரட்சகர் சொல்லிய திருவசனங்களில்
ஒன்றைச் சொல்லி முடிக்கிறோம்" என்று ராமசுவாமி பிள்ளை
யவர்கள் சொல்லி மாசுபடர்ந்த அஞ்ஞானசூரியனை முடித்திருக்கிற
தாவது "பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு
நல்ல ஈவுகளைக்கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது உங்கள் பரமபிதா
தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையான
வைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயமல்லவா" 'ஆதலால்' யார் யார்
எவைகளைப் போதித்தாலும் மேலேகண்டபடி அன்புங் கிருபை
யும் நிறைந்த சத்திய வேதவசனத்திலுள்ள கொள்கையை அறி
ந்து விசுவசித்து நடக்கப் பிரயாசப்படுவீர்களாக. அதற்கேற்ற
படி தமது ஆவியின் அநுக்கிரகத்தை உங்களுக்கு அருளிச் செ
ய்ய வேண்டுமென்று யேசுரட்சகரின் திருவடியை நோக்கிக் கூப்
பிட்டுக் கொண்டேயிருப்பார்கள், சத்திய வேதத்தை ஆதாரமா
கக் கொண்ட புரோட்டெஸ்டாண்டு கிறீஸ்தவர்கள்" என்று தங்
களைச் சேர்ந்தவர்களை எச்சரித்துக் கொண்டார்கள். அது போ
கட்டும் 1. வது சத்தியவேதமானது புரோட்டெஸ்டாண்டார் போ

திப்பதா? அல்லது வேதாகமத்திலுள்ள வசனங்களா? என்று எனக் காட்டல் அவசியம். ஆனால் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் எவ்வளவு தூரமோ அதைப்பார்க்கிலும் சத்தியவேதாகமத்திற்கும் புரோட்டெஸ்டாண்டாரின் பற்பல கொள்கைகளுக்கும் அதிகதூரமுண்டு. 2-வது.—புரோட்டெஸ்டாண்டார் பற்பல கொள்கைகளில் எந்தப் பிரிவார் சத்தியவேதத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவர்களென்று யார் அறிவார்? அவர்களே ஒருவருக்கொருவர் அறியார்கள். 3-வது.— இப்படிப்பட்ட பல கொள்கைக்காரரைச் சத்தியவேதக் கிறீஸ்தவர்களென்று எவர் சொல்லக்கூடும். அவிசுவாசிகளாகிய அப்பலபிரிவார் தங்கள் தங்கள் அவிசுவாசத்திற்கு அநுகூலமாக வேதாகம வசனங்களைப் புரட்டிக்கொண்டு சத்தியமுள்ள யேசு இரட்சகரின் திருவடியை நோக்கி ஓயாமல் கூப்பிட்டுக்கொண்டேயிருந்தாலும் செவிகொடுப்பாரோ, இரங்கிப் பார்ப்பாரோ, கைகொடுப்பாரோ இல்லை இல்லை "என்னை நோக்கி ஆண்டவரே ஆண்டவரே என்று கூப்பிடுகிற எவனும் மோட்சராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதில்லை. ஆனால் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவன் தான் மோட்சராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பான்" (அர்ச். மத். 7-21) என்று இரட்சகர் உரைத்திருக்கிறார். 4-வது.— "நாம் ஒன்றாயிருக்கிறதுபோல இவர்களும் ஒன்றாயிருக்கும்படிக்கு நீரெனக்குத் தந்த மகிமையை நானு மிவர்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தேன்" (அர்ச். அரு. 17-22) என்று தமது அப்போஸ்தலர்களுக்காகவும் இவர்கள் வழியாய்ப் பாரம்பரியாக உலகமுடிவுவரை போதனையடைந்து வரும் விசுவாசிகளெல்லாரும் பிரிவினைகளில்லாமல் ஏக ஐக்கியமான ஒரேவிதக்கொள்கையையுடைய சபையாயிருக்கும்படிக்கும் பிதாவை வேண்டிக்கொண்டு அதற்காகப் பிதாவின் சித்தத்திற்குத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார். ஆதலால் புரோட்டெஸ்டாண்டாரே உங்கள் பலமார்க்க அவிசுவாசங்களை விட்டு நீங்கிக் கதோலிக்கென்னும் அவருடைய ஏக ஐக்கியத்திருச்சபையில் வந்து சேரும்படி மனந்திரும்பாவிட்டால் நீங்கள் எப்படி கிறீஸ்து இரட்சகர் அன்பைநாடி தேவபிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்களாவீர்கள்? ஆகையால் சகோதரரே! உங்கள் அவிசுவாச நிலைமையில் நின்று யேசு ரட்சகரின் திருவடியை நோக்கி ஓயாமல் கூப்பிட்டுக்கொண்டிருப்பதில் யாதொருபலனுமில்லை என்றறிவீர்களாக. ஐயோ புரோடெஸ்டாண்டாரே சஞ்ஞான சூரியனைத் தேவதாயாருக்கு விரோதமாய்த் தேடிப்பிடித்துக்கொண்டு வந்த எதிர்க்கடை விவாதங்களின் முடிவு இப்படியாய்த் தங்களுக்கு அபஜெயமாக முடியலாயிற்று.

முடிவுரை.

"தேவமாதா வணக்கத்தவறு" என்னும் முத்தயபிள்ளையவர்களியற்றிய புத்தகத்துக்குத் துணைநூலாகவும், திமிரதீபிகை திமிரபானு என்னும் புத்தகங்களுக்கு விடைநூலாகவும் புறப்பட்டால், சஞ்ஞான சூரியனை இம்மெய்ஞ்ஞான வேத ஒளி பரிசோதித்துப் பார்த்ததில் இருளேயல்லாது அதில் அருள் ஒன்றுமில்லை எனக் காணலாயிற்று. தவிரவும் தேவகுமாரன் மரியம்மாளிடம் உற்பவித்துப் பிறந்ததினால் அம்மரியம்மாள் அவருக்குத் தாயாரென்றும், வணக்கத்துக் குரியவளென்றும் வேதாகம உதாரணத்தோடும் வேண்டிய நியாயத்தோடும் ஒப்பிக்கப்பட்டதுமன்றித் திமிரதீபிகை திமிரபானுவில் கண்ட பிழைகளுக்கு அச்சஞ்ஞானசூரியன் சொல்லிய எதிர்விடை மொழிகளெல்லாம் வேதாகமத்திலிருந்தல்ல, தங்கள் சொந்த விபரிப்பின் பிப்பறைகளென வேண்டிய அத்தாட்சியோடு எடுத்துக்காட்டி அதிலுள்ளடங்கிய 99 பொய்களையும் வெளிப்படுத்தலாயிற்று. ஆதலால் மனிதர்களுடைய மனோராச்சியத்தைத் தூரவைத்துவிட்டு உள்ளபடி வேதவசனத்தை உணர்வோர் ஒருபோதும் மரியம்மாளைத் தேவனுடைய தாயாரல்லவென்றும், அவளை வணங்கலாகாதென்றும், மறுத்துச் சொல்லார்கள் என்பது திண்ணம்.

அன்றியும் பாரம்பரையானது வேதாகமத்திற் குறிப்பிட்டின்றிய விசுவாச சத்தியங்களெனவும், அதற்காதாரமான பூர்வபிதாக்கள் போதனைகளெல்லாம் திருச்சபையோடெக்காலங்களிலும் இன்றித்து வசோபித்து வந்ததெனவும் ரூபிக்கலாயிற்று. ஆனதினாலேதான் திருச்சபையானது வேதாகமத்தோடு பாரம்பரை நியாயங்களையும், பிதாக்கள் போதனைகளையும் கைக்கொண்டு எக்காலங்களிலும் ஏகமாய் ஐக்கியமாய் எங்குஞ்சென்று மெய்வேதமென விளங்கிப் பிரபல்லியப் படுகின்றது.

வேதாகமமானது தன்னிலேதான் போதனையடையக் கூடாமல் பிதாக்கள் நூலும், திருச்சபையின் பாரம்பரை நியாயங்களும் அதற்காதாரமான விசுவாச விதிகளாயிருக்கின்றன. இவ்விரண்டையுந்தள்ளி வேதாகமத்தை மட்டும் கைக்கொள்வோமெனப் பிரிந்த புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கம் பலமார்க்கமாய்ச் சிதைந்தொழிந்து வருகின்றதெனக் காண்கிறோம். ஆதலால் சகோதரரே! இதில் சிலவர்த்தமானங்களைச் சொல்லி முடிக்கிறோம்.

1-வது.—இச்சுருக்கமான பிரபந்தம் இயற்றிய எனக்கு ஏறக்
குறைய அறுபத்துநாலு வயசு கடப்பாகிறது. இதனிடை இவங்
புத்தி விபரம் அறியக்கூடிய வயசு முதல் இப்பரியந்தம் வேதமார்
க்க விஷயங்களைப்பற்றி விசாரித்தறிகிறவனையும் பரிசோதித்துப்
பார்த்து வந்தவனுமாயிருக்கிறேன். 1844-ம் வரு முதல் 1857-ம் வரு
வரையில் புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கம் இந்தியா இத்தென்னா
ட்டில் மும்முரமாயிருக்குங்காலத்தில் (திருச்சபையைப்பற்றி)
பாப்பு மார்க்கத்தில் போதிக்கப்படுகிற மரியாள் வணக்கம். அர்ச்
சியசிஷ்டவர்களின் வணக்கம். பலிபூசை தேவதிரவிய அநுமான
ங்கள், மற்றுஞ் சடங்காசாரங்கள் யாவும் காலாகாலமாய் நாளடை
வில் நூதனமாய்ச் சேர்க்கொள்ளப்பட்டு வந்ததென்றும் அதுவிமு
ந்து ஒழிந்து போமென்றும், வேதாகமத்தைமட்டுங் கைக்கொள்ள
டி தங்கள் புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கம் பிரபல்லியமாகி அது
வே விளைத்து எங்கும் மெய்வேதமாகுமென்றும், போதித்தும்
பிரசங்கித்தும், அச்சுப் பிரபந்தங்களால் பிரசித்தப்படுத்தியும் வந்
தார்கள். இப்படியாய் இப்புரோட்டெஸ்டாண்டு புதுமார்க்கத்தார்
சொல்வது பொய்யோ மெய்யோவென நாளடைவில் பார்த்து
வந்தபொழுது ("இலகு குலைசாய்ந்து இலகன் பூகன்னிகட்டிப்
பூப்பூத்துப் பிஞ்சுவிட்டுக் காய்காய்த்துப் பழம் இனிக்குமென்றி
ருந்தேன். (இப்போது) பஞ்சாய்ப்போகுதே புறந்து" என்று கி
ளியானது வீணெண்ணங்கொண்டு வெறுமையடைந்து ஏமன
அதை விட்டுவிட்டப்புறப்பட்டாற்போல) அது பொய்யாகவே
போயிற்று. எவ்வாறெனில் மேற்சொல்லியபடி அம்மார்க்கம் மும்
முரமாயிருந்த அக்காலங்களிற்றானே அதைப்பற்றிக்கொண்டிரு
ந்த அருளப்பன் என்ற ஒருமனுஷன் இப்புரோடெஸ்டாண்டார்
போதிப்பதை அநுசரிப்பதும் சரியல்ல, அவை வேதாகமத்திலு
ள்ளபடியல்லவென்று நிராகரித்து அவைகளைவிட்டு நீங்கிவிடப்பும்
வேண்டாம் குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானமும் வேண்டாம் என
றுபோதித்துப் புரோட்டெஸ்டாண்டு பாப்டீஸ்டுப் பிரிவானை
ஒட்டிக்கொண்டு வந்திராயிருப்பில் தானொரு [illegible]மார்க்கம்
உண்டுபண்ணி இப்புரோட்டெஸ்டாண்டிலிருந்த சிலரை அப்பு
ரோட்டெஸ்டாண்டோடே சேர்த்துக்கொண்டு அருளப்பப் போ
தகர் சபையென பேரடைந்து விளங்கினது. அது ஆரம்பத்தில்
மும்முரமாயிருந்து பின்பு நாளடைவில் தேய்ந்து குறைந்து இப்
போது பேர்முதலாயில்லாமல் மங்கிப்போயிற்று. [illegible]
சேர்ந்துசென்ற வாமைபடி முதலாருக் கருகாமையில் சிலருக்கு
கழுக்குமலை சட்டம்பிள்ளை என்னும் ஒருமனுஷன் இப்புரோட்
டெஸ்டாண்டும், அப்புரோட்டெஸ்டாண்டும் போதிப்பதும் அநு
சரிப்பதும் சரியல்ல, வேதாகமத்தி லுள்ளபடியு மல்லவென்று

நிராகரித்துச்சனிக்கிழமையை ஓய்வுநாளாகக் கொண்டாடவேண்டு
மென்றும், மாதப்பிறப்பு அமாவாசி முதலான பழைய ஏற்பாட்
டின் முறைமைகளை அநுசரிக்கவேண்டுமென்றும் போதித்துத் தா
னும் ஒரு புதுமார்க்கத்தை யுண்டுபண்ணி அப்புரோட்டெஸ்டா
ண்டுகளிலுள்ள சிலரைத்தன்வசம் சேர்த்துக்கொண்டு சட்டம்
பிள்ளை மார்க்கமெனப் பேர்வழங்கிச் சிலகாலம் மும்முரமாயிருந்து
இப்போது தேய்ந்தொழிந்து போயிற்று. தவிரவும் அக்காலங்க
ளில் இந்நாட்டில் வந்திருந்த ஐரோப்பிய பாதிரிமார் அங்கங்கே
பல ஊர்களில் பெரும்படியான பங்களாக்களைக்கட்டிச் செல்வ
மாய்ச் சமுசார சகிதத்துடன் வாழ்ந்து பணவசங்களைவீசிக் கனமனி
தனைச் சேர்த்து வருங்காலத்தில் [illegible]தா காரணத்தினால் சிலர் தவிர
எல்லாப்பாதிரிமார்களும் அப்பெரிதான கட்டடங்களை விட்டுத்
தங்கள் சொந்தத் தேசத்தை நோக்கியோ அல்லது மற்றத்தேச
ங்களுக்கோ போனார்களென்பது தெரியாது. அவர்கள் குடியிருந்த
பெரிய பெரிய பங்களாக்களெல்லாம் [illegible]பாதிரிகள் கூட்டத்
தால் சேதமிக்கப்பட்டுப் பாழடைந்து கிடக்கிறது. இவையே அப்
புரோட்டெஸ்டாண்டுப் புதுமார்க்கம் பேறடுத்தபலன்.

2-வது.—சிலகாலத்திற்கு முந்திக் கலியாணியாபுரமென்னும்
கழுக்கப்பிள்ளையூரில் புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கத்தைச்சேர்
ந்த ஒருவர் தன்வகையாரச் சமாதியில் கிறீஸ்துவனுக்கு அடையா
ளம் வேண்டுமென்று ஒரு சிலுவையைச்செய்து நாட்டினார். அப்
போது அவ்வூரை சேர்ந்த வந்த ஞானமுத்து ஐயரென்னும்
ஒரு நாட்டுப்பாதிரியார் அப்படிச் சிலுவையை நாட்டுவது அஞ்
ஞானமான விக்கிரகாராதனை என்றும், அச்சிலுவையை வெட்டி
எறிந்தாலொழிய இராப்போசனங் கொடுக்கமாட்டேனென்றும்
பிடிவாதஞ் செய்ததின்பேரில் அம்மனிதனும் யாதோர் கோட்டுத்துக்
கஞ்சி அச்சிலுவையை வெட்டி எடுத்துப்போட்டார். இப்படிச்
சிலுவைப் பகைஞராயிருந்த அப்புரோட்டெஸ்டாண்டுகள் இக்
காலத்தில் பாளையங்கோட்டை முதலான இடங்களில் தங்கள் ச
மாதிகளில் சிலுவைகளை நாட்டவும் தங்கள் கோவில் சிகரங்களில்
அச்சிலுவைகளை ஸ்தாபிக்கவும் ஏற்பட்டார்கள். அப்போது ஞான
முத்தையருக்கு அஞ்ஞானமாயும் விக்கிரகாராதனையாயுமிருந்த
அச்சிலுவை இப்போது விக்கிரகாராதனையற்று மெய்ஞ்ஞானமா
யி[illegible]ல்லவோ கண்மூடித் திறந்திருக்கின்றார்கள்.

3-வது.—திருநெல்வேலி ஜில்லா கால்வெல் பிஷப் வகைய
றாக் கோவில்களிலெல்லாம் பீடங்களை யுண்டுபண்ணிப் பாடுபட்ட
சுரூபம் அல்லது சிலுவைகளை அதில் ஸ்தாபித்து இருபக்கங்களி

லும் மெழுகுவர்த்திகளேற்றி ஆராதனைசெய்து வருகிறதுந் தவிர
அப்பிஷப்பைச் சேர்ந்த பாதிரிமார்களெல்லாம் கத்தோலிக்குக்
குருமாரைப்போல நீண்ட அங்கிமுதலான உடுப்பாவனைகளைப்போ
டவும் இடைக்கச்சைகளைக் கட்டவும் தீர்மானித்து அந்தப்படிசெ
ய்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் இந்தியா வடநாடுகளிலும் இலங்கை
யாழ்ப்பாண தீவுகளிலும் விசேஷமாய் இங்கிலாண்டிலும் அப்பு
ரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கம் பலமாறுதலடைந்து இருள்மூடிய
குருடன் கண்திறப்புண்டு சூரியனின் ஏகவெளிச்சத்தைக் காண்
பதுபோல் கிறீஸ்துவினுடைய ஏக கத்தோலிக்குத் திருச்சபையின்
மெய்ம்மறை ஆசாரங்களையும் போதனைகளையும் நாடுகிறது என
வர்த்தமான பத்திரிகைகள் அறிவிக்கிறது.

4-வது.—மேற்காட்டிய கால்டுவெல் பிஷப் அவர்களைச்சேர்ந்த
நாசரேத்தூரில் மர்க்காஸ் ஐயரென்பவர் தம்மைச்சேர்ந்த சனங்க
ளுக்குப் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுக்கவும் பரிசுத்தவான்களுடைய
திருநாட்களைக் கொண்டாடவும் நாடகவாசகப்பாக்களைச் செய்ய
வும் தீர்[illegible]லானது மன்றித் தாமிருக்கிற நாசரேத்தூரிலுள்ள
கோவிலுக்கு "பரிசுத்தயோவான் கோவில்" என்றும் தமது கூ
ட்டத்தாருக்கு "யோவான் மிசியோனெரிகள்" என்றும் "நாங்கள்
புரோட்டெஸ்டாண்டுகளல்ல ஆதிகத்தோலிக்கர்" அல்லது "இங்
கிலன் கத்தோலிக்கர்" என்றும் (a) பேர் பிரயோகித்து முற்றி
லும் புரோட்டெஸ்டாண்டை அருவருத்துக் கத்தோலிக்களை
நாடித்துணிகிறார்.

5-வது.—இவர்கள் "பாப்புமார்க்கம்" என்று பேர்புரட்டிச்
சொல்லுகிற கிறீஸ்துவின் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையானது
அப்போஸ்[illegible]ளின் அக்காலமுதல் எக்காலங்களிலும் ஒரேபோ
தனை, ஒரே வி[illegible]ம், ஒரேவகைத் தேவாராதனைப் பலிபூசை
தேவதிரவிய அநுமான சடங்காசாரத்தோடு யாதொரு மாறுத
லின்றி நடந்துகொண்டு பூமி எங்கும் பரவி ஒன்றான திருச்சபை
யாய் ஏக ஐக்கியத்திலூன்றி வருகின்றதென சாஸ்திர ஆகமங்க
ளாலறிந்து வருகிறோம். இதற்கத்தாட்சியாக இதை எழுதின
வன் மேலேசொல்லியபடி தான் சிறுவமுதல், [illegible]வின் பற்பல
இடங்களில் அந்திருச்சபை ஆசாரங்களைப்[illegible]ர்த்து வந்தவனான
தால் யாதொரு மாறுதலின்றி அப்போதிரு[illegible]துபோலவே இப்
போது மிருக்[illegible]கத் தன் மனச்சாட்சியோ[illegible]றான்.
ஆனதினால் முன் புரோட்டெஸ்டாண்டார் கத்தோலிக்குத் திருச்

(a) சிலுவைக்கொடி என்னும் 1884-ம் வருஷ பெப்ர[illegible] பத்தி
ரிகை 2-ம். பக்கம்.

சபையின்பேரில் தூஷணியாகச் சொன்ன அக்காரியங்களெல்லாம்
பொய் என்பதற்குச் சந்தேகமுண்டா? அப்படியிருக்க இத்திருச்ச
பையைவிட்டு அப்புரோட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கத்தை மோக்ஷ
கரையேற்றும் மெய்மார்க்கமென்று யார் சொல்லக்கூடும்?

6-வது.—மேலும் புரோட்டெஸ்டாண்டுக்களே கத்தோலிக்
குத் திருச்சபையின் விசுவாச சத்தியங்களையும் போதனைகளையும்
ஆசாரங்களையும் நோக்கி நாடி இதைப் பின்பற்றுகிறதே யல்லாது
இத்திருச்சபையானது அப்புரோட்டெஸ்டாண்டின் விசுவாசங்க
ளையாவது, போதனைகளையாவது, ஆசாரங்களையாவது, நோக்கி
னதுமல்ல, நாடினதுமல்ல, பின்பற்றினதுமல்ல வென்று எக்கா
லங்களிலும் இக்காலங்களிலுந் தெரியவருகிறது.

7-வது.—இவையெல்லாம் பகுத்தறிந்த இங்கிலாண்டு ஸ்கா
ட்லாண்டு ஜர்மன் அமெரிக்கன் முதலான இடங்களிலுள்ள வேத
விற்பன்னர்களான புரோட்டெஸ்[illegible]களும் பாதிரிக
ளும்பிரபுக்களும் மேலான உத்தியோக[illegible]ர்களும் வேதஆராய்ச்சி
யில் பலநாளுஞ் செலவழித்துத் தாங்களிருக்கும் அம்மார்க்கம் தவ
றெனக்கண்டு எத்தனையோ பெயர் மனந்திரும்பிக் கத்தோலிக்குத்
தி[illegible]பையில் வந்து அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். மீளவும் இங்கி
லாண்[illegible]லும், அமெரிக்காவிலும், புரோட்டெஸ்டாண்டைவிட்டுக்
கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் சேர்ந்த சாதாரண ஜனங்கள் எத்
தனையோ ஆயிரமாம். ஆனால் மேற்சொல்லிய பிஷப்களும் மற்று
முண்டான பெரியோர்களும் இத்திருச்சபையில் வந்து சேர்ந்தது
பண ஆசையினாலேயோ? அல்லது உத்தியோக மேன்மைக்காக
வோ? அல்லது வயிற்றுப்பிழைப்புக்காகவோ? பரிச்சேதமில்லை.
[illegible]ப்படிப்பட்ட
வனென்றால் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் [illegible] அவர்களுக்கு
லௌகிக சகாயங்கள் யாதொன்றுங் கிடையாதென, அவர்களுக்கு
நன்றாய்த்தெரியும், ஆனதினால் ஆத்தும ஈடேற்றத்தைப்பற்றியே
வந்து சேர்ந்தார்களென வெளியாகின்றது.

8-வது.—இவ்விதம் மனந்திரும்பின பெரியோர்களில் சிலரைப்
பேர்வழி[illegible]சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் தமது நூல் நிமி
யாது 2-ம். பங்கு, 11-12-ம். பக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டியதற்கு
ராமசுவாமிபிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய அஞ்ஞான சூரியன் யாதொ
[illegible]விடைகொடாமல் வாய்மூடிக்கொண்டது. இன்னும் மனந்
திரும்பி ஞானஸ்நானம்பெற்ற அநேகம் பெரியோர்களை அந்நூ
லில் எழுதிக்காட்டவில்லை. அவர்களை இதில் எழுதிக்காட்டல் அவ
சியமாயினும் இம்முடிவுரை விரிவாகுமென்று எழுதாமல் விட்டு

விட்டோம் அவர்களைப் பேர்வழியாய் அறியவிரும்புவோர் வேதா
ந்த நிர்ணயப்பத்திரிகை 7-ம். புத்தகம். 359-360-ம். பக்கத்திலும்
9-ம். புத்தகம், 70-71-ம். பக்கத்திலும் காண்க.

ஆகையால் சகோதரரே! ஒரே தேவன் ஒரே கிறீஸ்து ஒரே திரு
ச்சபை ஒரே ஞானஸ்நானம் ஒரே விசுவாசம் என்று வேதாகமம
வசனிக்கிறபடியால் பலவிதமும் அன்னியமாயு மிருக்கிற புரொ
ட்டெஸ்டாண்டு மார்க்கங்களில் ஆத்தும ஈடேற்றம் உண்டு என்று
யார் சொல்லக்கூடும். அப்படி இருக்குமாகில் வேதத்தை ஆராய்ந்
தோரான மேற்சொல்லிய பெரியோர்கள் புரொட்டெஸ்டாண்டை
விட்டுக் கத்தோலிக்குத் திருச்சபையில் வந்து சேருவார்களா? அப்
படியிருக்க நீங்கள் உங்கள் பலவித மார்க்கத்தாரும் நாங்கள் வே
தாகமத்தையே கைக்கொள்ளுகிறோ மென்கிறீர்கள். சகோதரரே!
வேதாகமம அஞ்ஞான மார்க்கத்தைப்போல் பலவழியாகவா பாடு
கின்றது. அவ்வேதாகமம் "ஆமென்றும் அல்லவென்றும் இரா
மல் ஒரே விதமாய் [illegible] ஆமென் என்றும்" இருக்கிறதே
(2-கொரி. 19-20) அந்த[illegible] தமது திருச்சபையானது ஒரே வித
விசுவாச சத்தியத்தோடும் போதித்துத் தனக்குள் பிரிவினைகளில
லாமல் ஏக ஐக்கியமாய் ஒன்றித்திருக்கும்படியாகவே கிறீஸ்து
இரட்சகர் தம்மைப் பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து
ப்பிரார்த்தித்துச் சிலுவையின் பீடத்தில் பலியானார். (அர்ச். அரு.
17-ம். அதிகாரம்) ஆதலால் வேதாகமம் உங்கள் நூறு இருநூறு
க்கு மேலான (a) பலவழிக்கு ஆஸ்திவாரமாமா? ஒன்றில் மரமும்
நல்லது [illegible] கனியும் நல்லது என்று சொல்லுங்கள். ஒன்றில்
மரமும் கெட்டது அதின்கனியுங்கெட்டது என்று சொல்லுங்கள்
நல்லமரம் கெட்ட கனிகளைக்கொடுக்குமா (அர்ச். மத். 7-13-18)
ஓ புரொட்டெஸ்டாண்டாரே! வேதாகமத்தில் ஒன்றைக்குறித்து
ஒரு கூட்டத்தார் ஆம் என்கிறார்கள். ஒரு கூட்டத்தார் அப்படி
யல்ல வென்கிறார்கள். ஒரு கூட்டத்தார் உண்டு மென்கிறார்கள்.
ஒருகூட்டத்தார் இல்லை என்கிறார்கள். இந்தப்படி உங்கள் அவவிசு
வாசங்களாகிய கெட்ட கனிகளுக் கெல்லாம் [illegible]விசுவாசப்
பிரமாணத்தைக் கொண்டிருக்கிற நல்லமரமாகிய வேதாகமமா பழி
கொடுக்க வேண்டியதாகும்? இதோ கண்ணுக்கு [illegible] கால்
வேல் பிஷப் கூட்டத்தார் கோவிலில் சிலுவைப்படம் ஸ்தாபித்து
மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி ஆராதனை செய்யவேண்டுமென்று அந்தப்
படிசெய்து வருகிறார்கள். சார்ஜென்று பிஷப் கூட்டத்தார் [illegible]
ஆகாதென்கிறார்கள். அந்தக்கூட்டத்தார் "மரியம்மாள் [illegible]தவகு

(a) சிலுவைக்கொடி என்னும் பத்திரிகை 1834-ம் [illegible] பெப்ருவரி
2-ம். பக்கம்.

மாரனை உற்பவித்துப்பெற்றதினால் தேவனுடைய தாயார்" (a)
என்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டத்தார் அப்படியல்ல அவருடைய
மனுஷ தன்மையைமட்டும் மரியம்மாள் உற்பவித்துப்பெற்றாள்
ஆனதினால் அவருடைய மனுஷதன்மைக்கு மட்டும் மாதா என்று
சாதிக்கிறார்கள். இவர்களைநோக்கி அவர்களைப்படிச் செய்யவும்
போதிக்கவு மிருக்கையில் நீங்களேன் அப்படிச் செய்யவும் அதை
விசுவசிக்கவுமில்லை என்று கேட்டால், ஓ அந்தப் புரொட்டெஸ்
டாண்டாரைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவையில்லை. வேதாகமமே எங்க
ள் கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமும் என்கிறார்கள்.
அந்தப்படி அவர்களையும் நோக்கி நீங்கள்செய்கிறபடி அவர்கள்
செய்யாமலும் நீங்கள் போதிக்கிறபடி அவர்கள் போதியாமலுமி
ருக்கிறார்களே என்று கேட்டால், ஓ அந்தப் புரொட்டெஸ்டாண்
டாரைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவையில்லை. வேதாகமமே எங்கள்
கால்களுக்குத் தீபமும் நடைக்கு வெளிச்சமும் என்கிறார்கள். அய்
யோ வேதாகமம் [illegible]க்கெல்லாம் [illegible] வேதாகமம்
நல்லமரந்தான் அதிலிருந்து பலபல விதமாய் எண்ணிறந்த கெட்
டகனிகளைப் பிறப்பிக்குமா? ஆதலால் சகோதரரே நீங்கள் மோக்ஷ
[illegible] சேரவேண்டுமானால் [illegible] அவவிசுவாசத்தினால் கெட்ட
கனிகளைப் பிறப்பிக்கும் புரொட்டெஸ்டாண்டென்னும் பலவும்
பான மார்க்கங்களைவிட்டு நமது கர்த்தராகிய யேசுகிறீஸ்துவான
வர் அஸ்திவாரமிட்டு ஏற்படுத்திய கத்தோலிக்கென்னும் அந்த
ஒரே பொதுவான திருச்சபையில் வந்துசேர்ந்து அதின் ஏக மெய்
விசுவாச ஐக்கியத்தோடிசைந்து சாங்கோபாங்க நெறிப்பிரவே
சத்தில் நடந்து நற்கனிகளைக் கொடுப்பீர்களாக.

கடைசியாய்க் கர்த்தர் தமது திருச்சபைக்கருளிய திருவாக்
கைச்சொல்லி முடிப்போம். அதாவது "பரலோகத்திலும் பூலோக
த்திலும் எனக்குச் சர்வ அதிகாரங்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆ
கையால் நீங்கள்போய்ச் சகலசனங்களுக்கும் உபதேசித்துப் பிதா
வுடையவும் சுதனுடையவும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவுடையவும் நாமத்
திலே [illegible]ளுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுத்து நான் உங்களுக்
குக் கற்பித்த தெல்லாவற்றையும் அநுசரிக்க அவர்களுக்குப்
போதியுங்கள் [illegible] இதோ நான் உலகமுடியுமட்டும் எந்நாட்களி
லும் உங்களோடேகூட இருக்கிறேன்" என்றார் (அர்ச். மத். 28-18-
19-20) இந்தப்படி திருவுளம்பற்றித் தமது ஒன்றான திருச்சபை
யை [illegible] (அர்ச். லூக். 24-50) அதற்கு நீடிய ஆயுசைக்
கொடுத்துப் பெருகப்பண்ணிக்கொண்டு வருகிற கர்த்தர் தோத்

(a) புரொட்டெஸ்டாண்டர் 1885-ம் ஆண்டு 2-வது. அச்சுப்பதிப்பித்த
விசுவாசப்பிரமாணம் பத்துக்கற்பனையின்பேரில் வினாவிடை 22-ம். பக்கம்.

திரிக்கப்படக் கடவாராக. இராச்சியமும் வல்லமையும் மகிமையும் என்றென்றைக்கும் அவருடையவைகளே.—ஆமென்சேசு.

எங்கள் இரட்சகராகிய தேவகுமாரனைப்
பெற்ற தவ திருத்தாயாரே! பாவிகளுக்கடைக்
கலமே! பதிதர் மனந்திரும்ப உமது திருக்குமாரனை
வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஆமென்சேசு.

மெய்ஞ்ஞான வேத ஒளி
முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

க்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
6	13	அர்ச். லூக். 1-33	அர்ச். லூக். 1-43
10	17	1-கோரி. 1-5-ல்	1-கொரி. 9-5-ல்
11	14	உரோ. 18-7-12	உரோ. 16-7-12
,,	29	1-மோசே. 13-11-20	1-மோசே. 12-11-20
12	5	சாட்டுகிற	காட்டுகிற
,,	18	எபே. 5-3-ல்	எபே. 5-32-ல்
,,	34	த்ங்கள்	தங்கள்
13	26	சொலலாமல்	சொல்லாமல்
15	34	என்னப்டுவார்	என்னப்படுவார்
,,	35	அர்ச். லூக். 1-36	அர்ச். லூக். 1-35
24	1	தேவனல்லாமற் போலவாம்.	தேவனல்லாற் போலவாம்
,,	33	விரோயமாய்	விரோதமாய்
31	26	1-மோசே. 11-12-14	1-மோ. 18-10-14, 21-1-3
38	32	மீகா. 4.	மீகா. 4-1-5
40	13	தெரிவிக்கவேண்ம்	தெரிவிக்கவேண்டும்
41	23	1-தீமோ. 2-16	1-தீமோ. 3-16
,,	26	அர்ச். லூக். 1-45	அர்ச். லூக். 1-35,43
42	1	"இதற்கு விரோதமாய் வேறொரு அஸ்திவாரத்தைப்போட்ட புரோட்டெஸ்டாண்டா ரல்லவோ அச்சாபத்துக் குள்ளானவர்கள்."	"இதற்கு விரோதமாய்ப் புரோட்டெஸ்டாண் டென்னும் வேறொரு அஸ்திவாரத்தைப் போட்டவர்க ளல்லவோ அச்சாபத்துக் குள்ளானவர்கள்"
43	8	சத்தியங்கணையும்	சத்தியங்களையும்
44	6	எழுதப்படடிருக்கிறதா	எழுதப்பட்டிருக்கிறதா
47	31	எபே. 5-27	எபே. 5-26, 27
51	7	புறத்தி ஏக	பிரத்தி ஏக
52	35	மீகா, 4-12	மீகா. 4-1,2
53	39	முன்ன்டையாளமாம்	முன்னடையாளமாம்
55	5	1-யாக. 1-7	1-அருள. 1-7
61	5	அர்ச். மத். 22-20-21-1	அர்ச். மத். 22-20-21
,,		அர்ச். இரா. 2-17	1-அர்ச். இரா. 2-17
63	22	நம்முடைய அப்போஸ்தலர்	தம்முடைய அப்போஸ்தலர்
65	18	என்றும்	என்னும்
67	15	குறைப்படுத்துகிற	குற்றப்படுத்துகிற
68	[illegible]	தப்பிதங்களுள்ளும் இறங்குவார்களென்பது.	தப்பிதங்களுளிறங்குவார்களென்பது.
72	37	இறிசோ[illegible] என்ற அர்ச். இறிசோஸ்தமுப்	இறிசோஸ்தமு என்ற அர்ச். அருளப்பர்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
82	33	ஆளுஷை	ஆளுகை.
91	37	அர்ச். அருள். 2-22-23	அர்ச். அருள். 20-22-25
96	14	1-தேச. 2-15	2-தேச. 2-14-15
118	33	உலககாரியத்தைத் தப்பற்றியாவது	உலககாரியத்தைப் பற்றியாவது
,, 133	,, 11	எசாயாஸ் 60 12	எசாயாஸ். 60-12-15
154	17	வேதாசமத்தை விட்டு	வேதாகமத்தைவிட்டு
132	36	பிழையற்றதும் பரிசுத்தமுள்ளதுமாம்	இதற்கு வேதவாக்கியம் எபே. 5-27
162	19	*இக்குறியேடொரு ஏட்டு நியாயமும் எழுதிக்கொண்டார்கள் அதை யிதனடியிற் காண்க.	இதை இதின் 158-ம் பக்கத்தின் அடியிற் 28-ம். வரியில் (*) இவ்வெழுத்தால் விவரித்திருப்பதைக் காண்க. 158-ம். பக்கமுதல் 162-ம் பக்கம் வரை.
171	4	புரட் யிருக்கிறதாக	புரட்டியிருக்கிறதாக
173	13	1-மோசே 18-2, 3,19	1-மோசே 18-2; 3-19-1.2,8
238	9	இசயாஸ் 6-12-14	எசயாஸ் 60-12-14
239	19	அசப்பியம்	அதப்பியம்
282	21	மனத்தில்	மனதிலே
290	17.	அவடைய	அவருடைய.